

Giới thiệu Anh Là Lẽ Sống Của Em

Anh Là Lẽ Sống Của Em là một lời tâm sự về tình yêu. Nhiều lúc ta bên nhau nhưng không hề hiểu được những lý do nào lại là như vậy, nhiều lúc ta xa nhau nhưng tại sao trong lòng vẫn muốn thuộc về nhau. Đó là một câu hỏi hóc búa mà không phải ai cũng trả lời được.

Tình yêu là một thứ gì đó có thể biến họ trở thành những kẻ ngốc của nhau cũng như giúp họ sẽ trưởng thành hơn rất nhiều, họ là những con người đặc biệt đã đến bên nhau thật lòng và cũng vì một chút thử thách mà họ cũng đã rời xa nhau nhưng chưa bao giờ quên nhau cả.

Đến với câu chuyện này, các độc giả có thể phần nào hiểu hơn về một tình yêu lý trí và cao đẹp giữa bọn họ. Đây có thể gọi là định mệnh!!

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lẽ Sống Của Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1

Vậy là cũng hết mấy tháng nghỉ hè rồi kì thi chuyển cấp tôi cũng đã vượt qua rồi sung sướng quá đi mất . Con đường thường ngày tôi vẫn đi sao hôm nay nhìn nó thật lạ lẫm , cũng phải thôi vì hôm nay là ngày đầu tiên tôi vào lớp 10 mà !!! Sợ quá đi mất . Còn vài bước chân nữa thôi là tôi sẽ đến trường rồi,, trời ơi ai cũng xa lạ , một môi trường hoàn toàn mới . Mãi mê lo suy nghĩ hình như tôi sắp đi muộn rồi ....” mà ơi ngày đầu đi học mà đi muộn chắc chết quá ” Nghĩ vậy thế là tôi chạy nhanh vào trường :

_ Trời trường gì mà to thế !! Xây cho to vào rồi bắt người ta đóng tiền cho nhiều . Một giọng nói vang lên

_ Ai nói chuyện mà nghe khó ưa thế ko biết . Tôi thầm nghĩ

Nghĩ là nghĩ thế thôi chứ tôi cũng chẳng còn tâm hơi đâu mà nhìn xem đó là ai nữa . Vừa chạy lên cầu thang tôi vừa nhìn ngó xung quanh thì bỗng :

_ Bộp .Tiếng một chai nước suối rỗng không bay vào đầu tôi

_ Trời ơi ! Đau quá đi mất tên nào thế vô văn hóa quá !! Đuôi rồi ah nhưng mà đuôi thì đâu có ở đây . Tôi hét lên trong tức giận

_ Con trai gì mà chửi ghê thế , chửi thế thì chắc ko sao đâu nhĩ mà cũng không cần xin lỗi đâu ha . Một giọng nói con trai vang lên nghe thật đáng ghét

_ Eh ..... Tôi im bất động nhìn tôi bây giờ là một thằng con trai cực kì dễ thương . Ôi trên đời sao có những người đáng yêu thế nhĩ ??? Hắn đúng là dễ thương thật nhưng những lời nói của hắn thì ko thể tha thứ . Tôi lắc đầu xua đi mọi suy nghĩ nhìn vào mặt hắn :

_ Người trong dễ thương thế kia , mũi cao, mắt 2 mí , làn da rám nắng thế mà lại có một nhược điểm ..... Tôi cố tình bỏ lửng câu nói

_ Nhược điểm gì . Hắn hỏi lớn

_ Không biết ah ! Đó chính là vô duyên ha ha ,tôi là lớn rồi bỏ chạy thật nhanh bỏ lại hắn với khuôn mặt sa sầm tức giận .

Tôi chạy thật nhanh lên phòng học thì đa số các bạn đã vào chỗ hết rồi chỉ còn một vài chỗ trống thôi . Mà phải nói rằng phòng học ở đây đẹp thật ,khang trang và thoáng mát lắm . Tôi ngồi vào chiếc bàn chưa có ai ngồi ở dãy thứ 2 ,, thật là thoải mái . Tôi vừa ngồi xuống thì cô giáo cũng vừa vào . Việc đầu tiên cô giáo làm là điểm danh :

_ Nguyễn Thanh Bình

_ Dạ có

.....

_ Phạm Minh Kha

_ Dạ có . Tôi la lớn

.....

_ Nguyễn Thanh Tùng

_ Dạ có . Tiếng la nghe thật trầm và âm, tôi đảo mắt đi tìm người tên Tùng đó thì .... trời ơi thì ra chính là hắn : cái tên vô duyên đó Hắn đang từ ngoài bước vào nhìn thật nam tính . Bỗng hắn tiến lại gần tôi :

_ Xích ra coi cho ngồi với không thấy ngta đang vào àh .Đuôi cũng thấy mờ mờ chứ tên kia . Trời sao mà hấn khó ưa thế , lại còn bỏ láo nữa chứ thiều gì chỗ sao ko ngồi lại đòi ngồi kế tôi , tôi muốn hét lên nhưng mà cô đang nhìn nên tôi đành phải nhin hấn thôi . Đùng là số khổ mà !!

Hấn ngồi xuống cũng không tha cho tôi , hấn còn ráng dậm mạnh vào chân tôi nữa . “Ặc ,ặc đau quá di mắt ” nhưng tôi nào có dám la lớn

_ Nguyễn Ngọc Phương Uyên . Cô giáo lại điểm danh tiếp

Hình như cũng lại là một em đi trễ nữa đang hấp tấp chạy vào lớp . Không hiểu sao lại ngồi phía trên tôi mới ghê chứ

_ Kệ không sao ! Nhỏ này nhìn cũng hiền lành chắc không sao hi hi mình sẽ dễ dàng chọc ghẹo .

Cô giáo điểm danh xong rồi cũng bắt đầu nói về những qui định của trường mới nghe mà chán chết được . Tôi đang sắp bắt đầu đi vào cõi mơ dưới sự dẫn dắt tài tình của cô giáo thì :

_ Bóp

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lẽ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

cũng vậy thôi , tôi phải can đảm mà chấp nhận rồi :

_ Ngày mai các em chuẩn bị đầy đủ sách vở để học nhé. Còn bây giờ các em viết thời khóa biểu vào đi .

Lời nói của cô đã kéo đi mọi suy nghĩ của tôi , vậy là ngày mai phải đi học rồi... chán thật . Reng... Reng... Reng tiếng chuông reo ra chơi đã cắt đứt mọi suy nghĩ của tôi . Tôi nhanh chóng thu dọn lại đồ đạc và ủa ra sân như mọi người . Tôi lơ đãng nhìn bầu trời với những đám mây trong thật trong xanh thì bên dưới lầu là một cái đầu đang ló ra nhìn thấy thật quen . Tôi nhìn thật kĩ thì ra là hấn kẻ thù của tôi . Hừ này giờ hấn hành hạ tôi nhiều rồi lần này tôi cho hấn biết tay . Nghĩ là làm tôi liền lấy một cái ly rót nước vào và ... đổ từ trên lầu xuống hehe .

_ Ào . Tiếng nước nghe thật thích

_ Trời ! Đứa nào thế . Tôi nghe thấy hấn hét lên ,tôi bèn đưa gương mặt ngây thơ nhưng không kém phần đáng ghét của tôi ra nhìn hấn :

_ Chết thật trúng Tùng hà , có cần Kha xin lỗi ko thế ??? Tôi cười mỉm

_ Tên kia nói cái gì thế ??? Hấn gầm lên tức giận .

_ Không có tại Kha thấy Tùng hét to thế nên chắc không sao nên không cần xin lỗi haha. Tôi cười lớn .

_ Xi ! Đùng là đồ con nít . Tôi không thèm nói chuyện với mấy đứa bất chúc người khác , lần sau muốn chọc tức tôi thì kiếm cách khác đi nha đồ con nít .

Trời tôi thế này mà hấn dám nói là con nít hà . Được rồi ngày còn dài tháng còn rộng để tui coi hấn chịu đựng tui ra sao hừ hừ.....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lẽ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3

_ Kha nè nói thật nha , Tùng thích Kha từ khi gặp mặt rồi yêu Kha lắm cơ !! Lại đây cho Tùng kis cái nha ....Rầm ...

Ôi má ơi sao tôi lại nằm mơ thấy hấn ta chứ lại còn... ghê thật đầu óc tôi dạo này đen thật . Chắc tại tôi ghét hấn quá nên mới nằm mơ thấy hấn thôi mà . Trời hơn 6h rồi sao ko ai kêu tôi dậy hết vậy ta cái đồng hồ cũng hư mất tiêu rồi hu hu . Tôi bước ra khỏi phòng, một không gian yên tĩnh bao trùm lấy

tôi : mẹ tôi thì đã đi làm từ lâu rồi , hai đứa em thì chắc ở bên nhà đi rồi . Một căn nhà thật rộng đầy đủ tiện nghi nhưng sao tôi vẫn thấy trống vắng và thật cô đơn . Tôi vẫn thường mong ước có một gia đình bình thường như bao người khác , sáng sang có thể cùng ăn sáng với gia đình , thật hạnh phúc biết bao . “Nhưng mày biết là không thể mà đúng không Kha , mày đã sớm quen với cô đơn rồi có gì mà phải buồn phiền nữa ” . Tôi mỉm cười chua chát cho thân phận của mình .Thôi chắc phải đi tắm cho nhanh rồi đi học thôi .....

Tôi đang ngón vội gói xôi vào bụng thì hần vào đập vào đầu tôi cái bốp đau điếng

_ Sao rồi nhóc , làm gì ăn vội thế chết đói mấy năm rồi ah . Tội nghiệp thế ta

Tôi không thèm cãi lại giả vờ không nghe , để xem hần làm gì tôi thì bỗng nhiên . Má ơi gương mặt của hần áp sát vào gương mặt của tôi , tôi nghe rõ cả hơi thở nóng nần của hần , nghe rõ cả mùi thơm thật nam tính trên người hần . Tôi thật sự bị sốc , trái tim tôi như muốn văng ra , mặt tôi thì chắc đỏ ửng lên hết cả rồi :

_ Làm gì mà tìm đập nhanh thế cưng , tui đâu phải con gái đâu . Chà chà tìm đập nhanh thế sắp rơi ra ngoài rồi đó nha !! . Hần vừa nói vừa đưa tay vuốt má tôi một cái thật nhẹ nhàng và quyến rũ . Bao nhiêu tức giận của tôi tan biến hết rồi :” chắc về khỏi rửa mặt quá hử” . Tôi nghĩ thầm và nhanh chân đi vào lớp thì :

_ Ui da đau quá chết cái chân của tôi rồi , ai đi mà kì thế . Một giọng người con gái thét lên .

_ Tui xin lỗi nha , tại tui gấp quá mà . Ủa Uyên hả mới ăn sáng xong hả Uyên . Gặp được người quen tui cũng vui , đỡ nghe chửi ai ngờ

_ Uyên cái gì mà Uyên đi đứng thế đó hả . Cái gì cũng xin lỗi là xong hả thế thì chắc không cần công an rồi . Lần sau mà đi đứng như thế tui cho xuống lầu không cần đi nha tên kia .

_ Dạ em nghe rồi chị . Con gái gì mà ghê thế không biết nhìn bộ dạng hiền lành thế kia mà ,,, ghê thật . Tôi cũng xém chút bị lừa .

Reng ..... Reng..... Reng ..... Chuông reo rồi hi hi hôm nay là ngày học đầu tiên của tôi hi vọng mọi chuyện sẽ tốt đẹp .

.....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

Vào lớp ngồi kế bên hần mà tôi vẫn còn run lấm , tim đập loạn xạ nhưng còn lâu tôi mới “cảm” nổi cái gương mặt bất cần đời này .

_ Đưa cây viết đây coi . Hần vừa nói vừa giật lấy cây bút mặc kệ tôi có cho hay không .

_ Không thì sao hả đồ vô duyên . Tôi giật mạnh cây viết lại không đưa cho hần

Hần nhìn tôi tức giận , hần cũng không hề chịu thua cố sức giành cho được cây viết .Tên này cũng lạ , viết là của tôi cơ mà sao hần ngang ngược thế nhỉ ???

_ Hai em đang làm gì thế , Tiếng thầy giáo làm cho tôi và hần đang đến giai đoạn gây cản đều phải dừng lại. Tôi đứng dậy gãi đầu :

_ Dạ thưa thầy không có gì . Bạn Tùng không có viết đúng nên em đưa cho bạn ấy thôi , nhưng bạn ấy không lấy cứ đẩy qua em hoài làm em buồn ghê . Gương mặt tôi lúc đó chắc tội lỗi lắm nên thầy cũng động lòng

_ Thôi em ngồi xuống đi , còn Tùng đừng phụ tâm lòng bạn bè như thế chứ em .

Nói xong thầy quay lên bảng , tôi thì khoái trá cười thầm và hần giờ này chắc hần đang tức giận lắm . Tôi nhìn gương mặt của hần .

_ Nè giờ cho mượn đó lấy không . Tôi nheo nheo con mắt nhìn hần với ý châm chọc

_ Thôi không cần . Nói xong hần với tay khều nhỏ Uyên nhỏ nhẹ :

_ Tùng để quên viết rồi Uyên cho Tùng mượn nha , được không Uyên ??

Tôi cười thầm trong bụng :” Hết người mượn hay sao mà lại mượn nhỏ Uyên , kì này nghe chửi đã luôn “ . Nhưng trái với suy nghĩ của tôi là giọng nói ngọt như mía lùi của nhỏ Uyên , nghe thật khác giọng hồi sáng chửi tôi .

_ Uhm đúng lúc ghé đó Uyên còn một cây viết nè . Cho Tùng mượn hén , nhớ trả ơn Uyên đó nha . Nhỏ Uyên đúng là thành người khác thật rồi , hấn lấy cây viết rồi cũng nhìn nhỏ Uyên thật đắm đuối . Tôi hoàn toàn bất ngờ trước ánh mắt đó , nó không hề sắc lạnh , băng giá như lúc hấn nhìn tôi và nó thật nồng nàn và đầy đam mê . Tôi cũng bị cuốn vào ánh mắt ấy và tôi nhận ra không chỉ có tôi mà nhỏ Uyên cũng thế . Không hiểu sao lúc đó tôi lại cảm thấy trong lòng có một nỗi buồn thật khó tả . Lắc mạnh đầu tôi cố xua tan đi nỗi buồn đang đến , tôi lên tiếng .

_ Xi thôi hai anh chị có muốn gì thì về nhà rồi trao nhau ánh mắt , nụ cười đừng ở đây làm thế kinh lắm ạ . Hai anh chị cho em xin .

Hình như nhỏ Uyên còn tính nói gì đó với hấn nữa nhưng giờ giải lao cũng đã tới . Nhỏ Uyên trước khi ra khỏi lớp còn ném cho tôi cái liếc ón lạnh đến tận xương . Ra chơi tôi cũng không biết làm gì , nhìn tụi con trai đá cầu tôi thấy thật vui nhưng tôi lại không biết đá thật đáng tiếc . Bỗng nhìn xuống sân thấy một đám con trai bang đá cầu rất hăng say , thì tôi nhìn thấy hấn , trông hấn thật nam tính và mạnh mẽ . Mỗi lần hấn đá cầu mái tóc cũng bay theo trong gió nhìn thật lãng tử . Dưới nắng nụ cười của hấn thật rạng rỡ và tự tin . Ôi sao hấn đáng yêu thế nhỉ , tôi đang chăm chú theo dõi thì hấn lại nhìn lên và chắc đã bắt gặp ánh mắt tôi nhìn hấn , nhưng điều kì lạ là hấn không hề né ánh mắt của tôi . Trong giây phút ánh mắt giao nhau tôi như chợt cảm thấy giữa tôi và hấn có một cái gì đó thật đồng điệu . Chắc hấn cũng nghĩ như tôi nên mới mỉm cười thật nhẹ với tôi . Nụ cười này chắc hấn dành cho tôi thôi mà .

_ Nè uống nước không Kha ??? . Tôi vẫn còn bang phiêu diêu nơi miền cực lạc thì bị giọng của nhỏ Uyên triệu về gấp rồi hu hu .

_ Sao lại mua nước cho tui tốt thế , có bỏ thuốc gì vào đây không thế , tui chưa muốn chết đâu nha . Tôi vừa nói vừa lè lưỡi ra đáng điệu sợ hãi lắm vậy .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sóng Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5

_ Sáng này nói chuyện hơi quá đáng Kha bỏ qua nha hihi . Uyên xin lỗi nha .

_ Chuyện gì cũng xin lỗi được thì đâu cần đến công an . Tôi phì cười nhìn gương mặt của nhỏ , tôi đưa tay đón lấy lon nước ngọt coi như tôi đã chấp nhận lời xin lỗi đó rồi .

Nhỏ Uyên cũng mỉm cười nhìn nhỏ lúc này hiền ghê không bù với lúc sáng . Tôi vừa định nghĩ nhỏ là thiên thần thì .

_ Vậy lát ra về Kha ở lại trực giữm Uyên nha , ngày mai cũng trực giữm Uyen luôn nha được không Kha ??? Gương mặt nhỏ nhìn thật đáng thương nên tôi cũng không nỡ từ chối được . Thế là:

_ Uhm , Kha se giúp Uyên bạn gì ah ?

_ Hihi vậy cảm ơn nha Kha đáng yêu ghê đó . Nhỏ nói với tôi rồi quay sang nhìn mấy đứa con gái khác :

_ Vậy lát ra về đi nha , lâu quá rồi tao không co mua sắm gì hết hihi vui quá .

Tôi nghe xong vừa tức vừa giận bản thân mình sao mà ngốc thế không biết . Nhưng thôi biết sao giờ lỡ nhận lời người ta rồi đành phải cố gắng thôi . Thế là mấy tiết sau tôi ngồi im re , chán nản vì mình vừa bị gạt . Hình như hấn cũng hiểu tâm trạng nè suốt mấy tiết liền hấn không chọc phá gì tôi hết . Cuối giờ khi tôi chuẩn bị lê bước chân ra ngoài thì hấn mới lên tiếng

_ Ngốc quá , lần sau đừng thế ai nhờ gì cũng làm . Lát tôi ở lại phụ cho chắc chưa biết cách dọn dẹp đâu phải không để tui chỉ cho . Hấn vừa nói vừa cười

_ Xi ! không thèm nhá , Tùng thì biết cái trường này hơn gì tui mà chỉ với bảo , người đâu mà tự tin thế nhỉ nghe mắc ối quá đi . Ơe ..... Ơe .

_ Ngốc sao tui lại không biết , tui học ở đây một năm trước rồi mà ..... Nói xong , hấn liền im bật

Hấn học ở đây trước tôi rồi , vậy là hấn lớn hơn tôi ah . Sao lại học cùng lớp với tôi nhỉ ?? Chắc là hấn bị ở lại lớp đấy mà . Trờ nhìn mặt thế kia mà sao lại học dốt thế nhỉ ?? Thế mà còn ra về với tôi nữa mới ghê chứ .

_ Thế ra là anh có đấy... Mà sao bây giờ còn học chung với tui , ở lại lớp hử??

_ Lý do là gì thì Kha không cần biết , mau thu dọn đi rồi về người đâu mà nhiều chuyện thế không biết . Hấn vừa nhìn tôi vừa cằn nhằn một cách khó chịu.

Nhìn những thứ trên bàn tôi không biết phải phải dọn dẹp như thế nào nữa cũng may là hôm nay có hấn . ” Đừng có bỏ khăn lau bảng vào trong hộp phấn sẽ làm ướt phấn hết đó , ko xài được.....” hấn cứ thao thao bất tuyệt những chuyện về phấn và bảng còn tôi thì lúc ấy chỉ chăm chú quan sát hấn mà thôi . Càng nhìn gần hấn càng đáng yêu , chiếc mũi cao và thẳng , đôi mắt ánh lên sự tự tin và mạnh mẽ , còn đôi môi mới thật quyến rũ làm sao . Nhìn

đôi môi của hắn mà tôi chợt nhớ đến câu thơ của Xuân Diệu tình cờ tôi đọc được ở trên mạng : ” Hỡi xuân hồng ta muốn cắn vào ngươi ” . Tôi đang bay bổng với những ý tưởng hơi đen tối thì bỗng :

_ Làm gì mà nhìn tôi ghê thế , chưa thấy con trai bao giờ àh ?? Hắn quay sang áp sát mặt hắn vào mặt tôi hỏi lớn .

Quá bất ngờ tôi nhảy lùi ra xa , hắn càng bật cười lớn hơn . Tôi cũng không chịu thua hắn , tôi lấy cái khăn lau bảng lau vào mặt hắn . Nhìn hắn bay giờ cứ như là con mèo con vậy . Tôi bật lên cười lớn , hắn thì quá bất ngờ nên không phản ứng kịp . Hắn gầm lên rồi rượt tôi chạy khắp lớp , tự nhiên ở đâu có cái chân bàn đưa ra tôi không né kịp thế là.....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lẽ Sống Của Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6

... Tôi té một cái đầu điên , mắt tôi hình như hoa lên rồi , mọi thứ dường như trở nên mờ mờ duy chỉ có tiếng cười của hắn là to nhất thôi . Tôi vừa đau vừa tức lại vừa tủi thân còn hắn thì cười thật sáng khoái . Không hiểu lúc đó tôi cảm thấy thật cô đơn cảm giác của tôi thì chắc hẳn không hiểu được đâu , sao hắn lại có thể cười trên nỗi đau của tôi như thế . Không hiểu sao lúc đó tôi lại bật khóc , những giọt nước mắt cứ thế mà lăn dài trên gò má tôi một cách gấp gáp . Còn hắn thì đứng như trời trồng không nói gì cả , mãi một lúc sau hắn mới cúi xuống đỡ tôi ngồi dậy.

_ Thôi không cần đâu tránh ra đi tự tôi đứng dậy cũng được rồi không cần ..... Áh , chưa nói dứt lời thì tôi đã té xuống trở lại cái chân của tôi sao đau thế này , chắc là bị bong gân rồi . Ôi chết mất thôi , huhu sao số tôi khổ thế , ngày mai làm sao tôi đi học đây trời . Tôi chưa kịp suy nghĩ xong thì hắn đã bế thốc tôi lên .

_ Xuống phòng y tế thôi . Cánh tay của hắn thật mạnh mẽ và ấm áp , nằm trong vòng tay của hắn mà tôi có cảm giác như cái chân của tôi không còn cảm giác đau đớn nữa . Tôi nằm gọn trong lòng hắn , đầu tôi gác lên vai hắn , thật là hạnh phúc tôi ước gì cho đường đi cứ dài mãi để tôi được mãi như thế này .

_ Không sao đâu chỉ bị bong gân nhẹ thôi mà , em đừng động đến nó nhiều quá thì sẽ mau lành thôi không sao đâu . Em đỡ bạn về từ từ thôi .

Cô y tá nói nghe dễ quá người ta có một cặp giò thôi mà kêu đừng động đến nói cứ như là chuyện con nít , mà cũng tại tôi thôi ai kêu ham hố chọc ghẹo hắn làm gì để bây giờ đi đứng không xong , chán thật . Tôi cứ lo suy nghĩ nên cũng quên mất là hắn đang ở bên cạnh tôi .

_ Có sao không thể nhóc hết đau chưa ạ . Hắn vừa hỏi vừa ngồi xuống xoa xoa chân tôi một cách rất ân cần .

_ Yên tâm chưa chết được đâu tui còn phải trả thù chứ ... hic hic đau quá má ơi

_ Con trai gì mà hờn ra là kêu má kêu ba thế trời ... Thôi lên đi tui công cho , ủa mà có ai đón ko thể hay là tự đi xe ạ .

_ Mẹ tui bận rồi nên tui toàn đi bộ không hà , mà bây giờ cái chân như thế biết sao đây ??

_ Lên lưng đi tui công cho , tui công ra bãi giữ xe đứng chờ tui chút xíu nha , tui lấy xe chờ về cho .....

_ Thôi không cần đâu tui tự đi được mà . Dù chân rất đau nhưng tui vẫn bước bình

_ Sao giờ muốn sao ..... vừa nói hắn vừa nắm cổ tôi xuống cầu thang làm tôi sợ chết khiếp được

_ Bây giờ còn ăn hiếp tui nữa hà ..... Tưởng to con là tui sợ hà ??

_ Thôi tui xin lỗi mà thật đó , lát để tui chờ về cho đừng có bước bình nữa không tốt đâu . Mắc công cái chân sưng lên nữa đó nha .

Hắn nói nghe thật ấm áp và gần gũi . Tôi chẳng biết nói gì nữa ngoài việc ngoan ngoãn ngồi lên lưng hắn . Woa cái lưng thật rộng và vững chãi lắm . Tôi nằm yên trên lưng hắn lắng nghe từng nhịp thở đều đều của hắn . Chưa bao giờ tôi lại muốn thời gian ngừng trôi như lúc này cả .

_ Đau lắm hà sao không nghe nói gì thế hay là còn giận tui.

_ Ôi trời hơi sức đâu mà giận người dung , tui không có rãnh như thế đâu nha

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lẽ Sống Của Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Chương 7

_ Chân đau thế mà vẫn còn chanh chua được ah hay thế !! Hấn vừa nói vừa mỉm cười với tôi . . . . . Thôi tới bãi giữ xe rồi đó , xuống đi để tui đi lấy xe , đứng đây chờ tui nha . .

_ Đi đi ! biết rồi, khổ lắm,nói mãi

Đứng chờ khoảng vài phút thì cũng thấy hấn lò dò dắt chiếc Cup ra chờ tui về nhà .

_ Leo lên đi !! Chỉ nhà đi tui chờ về dùm cho há , ủa mà còn nhớ nhà ở đâu không hay là té một cái quên sạch rồi đó . Hấn vừa nói vừa cười cười khoe chiếc khăn khênh nhìn thật dễ ghét .

_ Cứ chạy đi tui chỉ cho , sao nói nhiều thế nhỉ ??

Chỉ hấn chạy một hồi cũng tới nhà tôi , tôi leo xuống xe không thèm nói tiếng nào đi vào nhà đóng cửa cái rầm , mặc kệ hấn bang đứng đó . Tôi quay vào nhà cũng là lúc tôi nghe tiếng máy xe của hấn lao vut đi một cách nhanh chóng . Tự nhiên tôi lại cảm thấy hối hận vì đã không nói tiếng nào với hấn , lại để người ta đi như vậy . Ít nhất cũng nói một câu cảm ơn hay tạm biệt chứ – đôi khi tôi cũng vô duyên thật – nóng giận thất thường mà

_ Cái chân sao thế kia ! Đánh nhau àh ??..... Tôi giật mình sao mẹ lại về giờ này nhỉ ? Giờ này mẹ phải đang ở trong bệnh viện chứ .

_ Dạ không sao con chỉ bị té thôi , bị bong gân nhẹ thôi .

_ Uh thế thì tốt đó . Mặc công bị nặng phải nằm viện thì làm sao đi học được lại lhong có ai chăm sóc . Thôi ra ngoài mua com ăn đi nha . Lát nhớ kêu em dậy đi học đó ... Mẹ đi làm đây tối nay chắc mẹ không về đâu , tối nay mẹ trực rồi .

Tôi đã quá quen với một căn nhà trống vắng và cô đơn , còn mẹ tôi suốt ngày chỉ quan tâm đến công việc và dĩ nhiên là tiền . Tôi hiểu tiền rất quan trọng , không có nó thì tôi không thể sống trong một căn nhà như thế này và cũng sẽ không có các tiện nghi khác .

Nhưng đối với tôi tiền chỉ là công cụ để đưa người ta đến với hạnh phúc chứ bản thân nó không thể nào thay thế được hạnh phúc và tình yêu . Chân tôi đi cà nhắc như thế mà mẹ không hề hỏi thăm một tiếng mẹ chỉ lo tôi không đi học ảnh hưởng đến tương lai của tôi và sẽ là mẹ mất mặt . Mẹ chưa bao giờ hỏi tôi cần gì , muốn gì tất cả những gì mẹ làm hình như đều phải cho tôi

Cái chân của tôi hình như đang nhức nhối khó chịu thật . Tôi ra ngoài kêu một đĩa com ăn , kêu hai đứa em dậy đi học thêm dặn dò tui nó một số chuyện rồi tôi lo chuẩn bị mọi thứ cho ngày mai đi học với cái chân đau .

Sáng hôm nay tôi không thể lết bộ được nên mẹ nhờ một bác xe ôm chở tôi đi học . Đến trường là chuyện nhỏ nhưng làm sao mà tôi leo lên lầu 3 nổi đây trời ., chết mất thôi . Chiều bác cũng không đón tôi được mới ghé chứ hic hic . Sao tui về nổi đây . Tôi lê bước chân nặng trĩu vào trường thì bỗng :

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8

_ Chân đau mà đi sung thế nhỉ ! Muốn vào phòng y tế nữa hả tên nhóc kia .

... Giọng hấn vang lên làm cắt đứt dòng suy nghĩ của tôi .

_ Đứng xó rợ đây chi .... Chân tui bị đau là do ai , đứng đây một hồi tui đã văng ra cửa bây giờ ... mệt quá . Tôi vừa cắn nhả hấn , vừa lê cái chân đi cà nhắc trong thất thảm hại.

_ Đứng ra đừng bị thương cái chân, phải bị thương cái miệng mới đúng nói nhiều quá nhức não ghê . Thôi im dùm cái mỏ vịt lại nha , leo lên đây tui cõng cho lên lầu nè . Sao đây lên ko hay là đợi chửi hả ???

_ Đây nè lên nè , ngu sao ko lên . Vậy cũng hỏi nữa oái ghê . Tôi vừa nói vừa sung sướng ôm trọn tấm lưng hấn . Thật là hạnh phúc , ước gì hấn có thể cõng tôi suốt năm học nhỉ , hấn chỉ là của tôi thôi . Tôi có thể làm nũng với hấn , có thể chọc hấn điên lên . Ước gì hấn gần tôi hơn chút nữa biết đâu hai đứa tôi có thể .....

_ Tôi nơi rồi , sao chưa xuống chờ hả nhóc ..

_ Chờ cái gì .??? Bực bội tên này ghê người ta đang mơ màng mà tự nhiên la lên đúng là vô duyên .

_ Thì chờ đợi chứ chờ cái gì , người gì đâu mà nặng quá trời công trên lưng mà mắt cảm giác luôn .

Xi !! Tôi không thèm nói với hắn nữa càng nói càng tức thêm thôi . Trời chết tôi rồi hôm nay có tiết Lý của ông thầy Cung – một ông thầy nổi tiếng khó chịu và dữ tợn .vậy mà tôi lại quên mất tiêu nên kết quả là tôi đâu có xem lại bài . Chắc hôm này sẽ kêu mấy đứa lên trả bài , hic hi vọng không phải là tôi . Thầy đang bắt đầu giờ sổ điểm ra rồi . ko nói đúng hơn đó là quyển sổ sinh tử mới đúng . “ Phương Uyên “ . Giọng ông thầy cất lên và tôi cũng đồng thời nghe rõ tiếng nguyên rủa của nhỏ Uyên . Chết nhỏ rồi không biết sao đây nữa cầu trời thầy đừng gọi thêm ai nha . Tôi cho nhỏ Uyên ghê , bị ông thầy hét đến nỗi hồn bay phách lạc rồi .

_ Sao rồi mấy điểm mấy ... Tôi hỏi cho có vậy thôi chú nhìn mặt nhỏ là tôi hiểu rồi

_ Có 4 điểm thôi mấy ời chán quá đi mất . Nhỏ Uyên mặt mày buồn xo .

Thầy đóng sổ điểm lại làm cả lớp ai cũng thờ phào nhẹ nhõm , tôi nghĩ chắc thầy quá oải với nhỏ Uyên rồi hihi . Hai tiết Lý rồi cũng trôi qua , cơn buồn ngủ của tôi cũng trôi qua bây giờ tôi muốn xuống căn tin ghê đó nha nhưng mà mắc kẹt cái chân rồi . Chán thật tự nhiên bị đau chân giờ phải ngồi yên trong lớp rồi hic hic .

_ Sao không xuống căn tin mà ngồi đây không đi ăn mà ngồi đây làm gì thế nhanh đi tên kia .

Tôi hoàn toàn ngạc nhiên trước lời nói của hắn , vậy là không phải ngồi một chỗ rồi . Xuống tới căn tin , tôi đòi tự đi vì ở dưới đó đông người lắm , ai cũng nhìn kì chết được . Hắn đỡ một bên tay tôi chỗ khời té rồi từ từ dìu tôi đến bên cạnh chiếc bàn gần nhất .

_ Ăn gì tui đi mua cho nhanh

_ Cá viên chiên . Tôi vừa cười vừa nói

Lát sau hắn quay lại với mấy xâu cá viên chiên trong tay , nhìn thật là hấp dẫn .

_ Có ăn ót không ? Hắn nhìn vào chai tương ót rồi hỏi tôi ,

_ Thôi không thích ăn ót , ăn tương đen thôi . Nói xong tôi cầm cây cá viên chiên ăn ngon lành , ham ăn quá nên tôi đâu có biết là tương đen dính đầy trên khuôn mặt tôi từ đời nào trông chắc khó coi lắm . Nhưng tôi đâu thì đâu có biết , tôi vẫn cứ say sưa với món cá viên chiên của mình

_ Thiệt tình lớn rồi mà cứ như con nít thế hả , ăn sao mà để dính lung tung . Hắn vừa nói vừa lấy khăn giấy nhẹ nhàng lau những vết dơ trên khuôn mặt tôi một cách nhẹ nhàng và từ tốn . Bàn tay hắn chạm vào da mặt tôi bất giác làm cho tôi cảm thấy nóng ran , một cảm xúc thật khó giải thích xen vào trong tim tôi , làm cho nó đập thật nhanh và mạnh . Dường như hắn cũng hiểu được những cảm giác của tôi , hắn ngước mắt lên nhìn tôi . Hai ánh mắt lại giao nhau , tôi bàng cảm nhận trong đó là sự ấm áp thì

_ Làm gì nhìn ghê thế , đừng có hiểu lầm nhá . Hắn đứng lên gỡ đầu và giải thích , ủa mà tôi nghĩ gì sao hắn lại biết thế , mà cũng có ảnh hưởng gì đến hắn đâu tên này đúng là vô duyên lạ . Hắn nói xong thì bỏ đi bỏ lại tôi với cái chân cà nhắc , tôi định hét lên kêu hắn nhưng mà thấy không cần thiết nên thôi . Còn nhiều thời gian mà tự tôi lết lên cũng được , thì bỗng một thằng nhóc chạy từ phía sau vọt lên làm cho tôi loạng choạng té ngã

_ Rầm .... Ui da đau quá đi mất cái chân của tôi từ hôm qua đã đỡ nhiều rồi bây giờ sau cú va chạm đó vết thương lại càng đau hơn . Tệ hơn là chân tôi đang chảy máu rất nhiều vì vừa va vào một chậu cây bị mẻ nằm trong sân trường . Vết thương hình như rất sâu , máu ra rất nhiều , nhưng tôi vẫn cố gắng bước đi tôi không muốn mọi người thấy tôi như thế này thật là thảm hại . Tôi vừa định bước đi thì nghe tiếng hắn hét:

_ Đi đâu đó chân căng thế kia mà còn lết nổi àh ?? rồi hắn quay sang thằng nhóc kia ... Mày đi đứng thế hả , đụng người ta rồi đứng trơ ra thế àh ??

Lúc này trong hắn thật đáng sợ , mắt hắn thì long sòng sọc , tay hắn vì vẫn đang nắm cổ thằng nhóc kéo lên nhìn thật kinh khủng .

_ Buông nó ra đi , Túng làm thế nó sợ đó . Đưa tui lên phòng y tế không hay là cho tui đứng đây hoài . Tôi vừa nói vừa nhìn hắn lúc này hắn như sự tình ra , chạy vội về phía tôi xốc tôi lên vai thật nhanh và đi về hướng phòng y tế . Tuy biết hắn chưa lâu nhưng tôi hiểu hắn khá lạnh lùng và rất bình tĩnh nên rất ít khi thấy hắn như lúc này . Vậy mà vì tôi hắn lại có thể hét lên như thế sao . Không lẽ đối với hắn tôi cũng có một vị trí nào đó .

_ Vết thương khá sâu , có thể sẽ bị sốt đó tới nay chắc em sẽ khó ngủ đó ... Cô y tá vừa nói vừa nhìn tôi cười

Rồi xong , chân đau bây giờ lại thêm khó ngủ sao mà đời tôi khổ thế . Mà hắn công tôi đi đâu thế này , sao lại ra bãi giữ xe giờ này nhĩ ??

_ Nói nghe nà , dẫn tui đi đâu dạ không lên lớp học hả ?? . Hắn như cố tình không nghe câu hỏi của tôi cứ cầm cúi đi . Tôi thấy trên lưng hắn nhiều mồ hôi lắm chắc hắn mệt lắm rồi .

_ Đi đâu dạ ,.... Tôi tiếp tục hỏi.

_ Ngồi yên không được hả ?? Bây giờ ngồi đây ,tui đi lấy xe chở về nhà nghỉ học buổi chiều đi . Nãy tui có xin thầy Hùng rồi ?? Mà bây giờ có ai ở nhà không thế ??

_ Có .Tôi trả lời hần mà không tin đây là sự thật sao mà hần chu đáo thế .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9

Chờ tôi về đến nhà , tôi thấy hần cũng xuống xe tôi ngạc nhiên không biết chuyện gì , không hiểu hần định là gì nữa .

_ Sao không vào nhà đi Kha , dẫn bạn vào luôn . Sao con về sớm thế . Mẹ tôi cất tiếng hỏi .

Tôi thật không biết phải nói với mẹ thế nào mẹ không thích tôi nghỉ học , làm sao bây giờ trời

_ Dạ thưa cô lớp tụi con được nghỉ buổi chiều nên Kha dẫn con về nhà chơi . Hần lạnh trí trả lời , công nhận hần thông minh thật .

_ Con là .....

_ Dạ con tên Tùng bạn học chung của Kha .

_ Àh ra thế , thôi con cứ tự nhiên chơi đi há bây giờ bác phải đi làm rồi . Kha àh tiếp ban đảng hoàng đỏ , àh mà tối nay mẹ trực rồi nha .

_ Bác ơi ! Tối nay bác không về nhà hà bác . .... Trời hần hỏi cái gì thế này có điên không , mẹ tôi la chết.

_ Uhm bác đi trực mà cháu .

_ Bác ơi tối nay cháu qua nhà bạn Kha ngủ được không bác. Dạ tại vì ba mẹ cháu bận hết rồi nên tối nay không có ai ở nhà với cháu hết . Cháu sợ lắm .

_ Ờ cũng được cháu ở chơi cho Kha nó đỡ buồn , mà nè cháu nhớ gọi điện thoại về nhà cho bố mẹ cháu đỡ lo nha . Thôi bác đi lần đây,

_ Dạ cháu chào bác .

Ặc ặc tôi không tin nổi vào tay mình nữa rồi , hần vừa xin ở lại ngủ với tôi hic hic . Mẹ tôi người nổi tiếng khó tính lại dễ dàng đồng ý thế ah . Trời ơi tối nay sao tôi ngủ nổi đây trời ..... Hần mà nằm chung chắc ặc ặc chết mất thôi .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10

Thế là mẹ tôi cũng đi rồi căn nhà giờ đây chỉ còn tôi và hần . Không hiểu sao

hôm nay tôi không thấy bức mình ,ko thấy khó chịu và cô đơn nữa . Mà chắc tại tôi nghỉ ngơi quá thôi chứ 2 thằng con trai ở chung một ngày cũng là chuyện bình thường thôi mà có gì đâu . Tôi phải bình tĩnh nếu không thì chết chắc . Bang suy nghĩ lung tung thì chuông điện thoại reo lên “ Ai vậy nhí “ . Tôi như cơn mưa suy nghĩ .....

_ Đi lại bắt máy đi đứng đó mà suy nghĩ hoài . Hần vừa nói cái mặt vừa nhăn nhó trông thật đáng ..... yêu .

_ Từ từ làm gì ghê dạ trời .... A lô Kha nghe ....bên kia đầu dây là giọng tíu tít của con Uyên ... Ủa sao Kha không đi học dạ , Uyên có mua cho Kha cái bánh nè , xin lỗi nha tại Uyên mà Kha bị trật chân .

_ Không có gì đâu Uyên , Kha không sao đâu đang ở nhà mà .

_ Uhm vậy Kha cố gắng nghỉ ngơi nha , chừng nào cái chân khỏe rồi đi học . Uyên chép bài dùm cho hén . Thôi Uyên vào trường nha bb Kha nha .

_ Uhm bye Uyên . Vậy là nhỏ Uyên không biết tôi bị một thẳng nhóc làm cho té hi hi nên mới phải ở nhà lần này thì tha hồ bắt nạt nó .

_ Quan tâm quá há mới nghỉ học có một buổi mà có người gọi điện thoại rồi . Hấn nói với giọng thật mỉa mai .

_ Ủa chuyện của tôi sao bạn quan tâm thế , liên quan gì đến bạn nè ..

Tôi vừa nói vừa bước tới , còn hấn thì chỉ biết ậm ừ trong miệng . Vì tôi cứ liên tục bước tới nên bắt buộc hấn phải bước lui . Càng ngày tôi càng ép hấn vào tường , tôi đang hí hửng với thành quả của mình thì bất ngờ hấn dang hai tay ôm lấy phần eo của tôi . Cả người tôi và hấn ép sát vào nhau , tôi càng vùng vẫy hấn càng ghì chặt hơn . Chặt đến nỗi tôi nghe cả nhịp đập của trái tim của tôi và hấn đang hòa quyện vào nhau . Gương mặt hấn áp sát vào gò má tôi thật ấm áp và nồng nàn .

_ Tại vì tui không muốn ai tốt với Kha hơn tui ... trời sao hấn lại nói như thế , hấn làm tôi xúc động thật . Tôi muốn ngã vào lòng của hấn quá chắc là ấm áp lắm đây ..

_ Ha ha , sao mặt Kha đàn ra thế đừng nói là tường thật nha ,,, Giọng cười của hấn làm tôi mất hứng ghê không ngờ nãy giờ hấn chọc tôi thôi , trời saao mà tôi ngốc thế không biết . Đẩy mạnh hấn ra , tôi không nói tiếng nào lặng lẽ tôi quay về phòng của mình .

_ Này không ăn gì mà cứ thế đi ngủ hả tên nhóc kia . Hấn gọi với theo , nhưng tôi vờ như không nghe , tôi bỏ mặc hấn đi về phòng của mình . Hấn chạy theo nắm lấy tay tôi giật mạnh không cho tôi về phòng .

_ Đứng yên đây tui đi mua đồ cho ăn , nghe chưa . Tôi không nói gì cả , thôi kệ cũng phải ăn thôi sáng giờ tôi đã ăn cái gì ra hồn đâu nên chắc cũng không thể ngủ được .

Ăn xong tôi vào phòng ngủ , còn hấn thì ở bên ngoài dọn dẹp những thứ mà nãy giờ tôi ăn . Không hiểu sao hấn hiền thế , chịu dọn dẹp cho tôi . Nằm rất lâu tôi vẫn chưa ngủ được , trong người thì cứ nóng bừng bừng thật khó chịu . Cố ép mình vào giấc ngủ và tôi chợt chòn mơ thấy : tôi đang chạy theo một người đàn ông , nhưng ông ta đi rất nhanh và dường như muốn bỏ tôi lại sau lưng . Tôi chạy theo trong vô vọng và đau đớn khi thấy ông ta bước lên chiếc xe hơi cùng với một người phụ nữ và một bé gái . Không ông ta chỉ có một người vợ thôi và đó là mẹ tôi nhưng sao bây giờ lại có thêm một người nữa .

_ Ba! Ba ! Ba đừng bỏ mẹ và con mà , ba ơi về đi ba ơi .... Ba.... Tôi hét lên và giật mình choàng tỉnh , bên cạnh tôi không ai khác mà chính là hấn .

_ Sao vậy mơ thấy gì hả? Gặp ai thế tui nghe Kha hét lên ghê lắm !! Trời Kha sốt rồi nè , nằm đây đi tui đi mua thuốc . Nhìn thấy hấn lo lắng cho tôi trông thật đáng yêu , nhưng trong lòng tôi giờ đây rồi bời . Sao hình ảnh ngày xưa lại quay về khi mà tôi đã muốn quên tất cả . Tại sao ông trời lại bắt công với tôi thế .

_ Thôi không cần tui đi tắm là hết sốt thôi . Tôi nói lớn nhưng mà hấn đã đi từ lâu rồi , mặc kệ không quan tâm nữa tôi đi tắm thôi .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lẽ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

Những dòng nước mát hình như không hề giúp hạ thân nhiệt của tôi mà ngược lại hình như nó đang tăng lên . Tôi cảm thấy thật khó chịu và cái chân bây giờ lại đang trở chứng . Lúc này chắc tại tôi lết nó đi nhanh quá nên động vết thương rồi . Cố hết sức tôi mới có thể mặc xong cái quần đang mặc nửa chừng thì

_ Oạch .. nước trơn quá nên tôi lại té thêm lần nữa trong ngày , thật là chán nản sao tôi lại hậu đậu như thế . Nhưng bây giờ khổ nhất là đứng dậy không được , tôi hoàn toàn bất động.

_ Trời ơi sao thế này , nhóc có sao không , sao Kha cứng đầu thế không chịu nghe lời tui.

Êc chết tôi rồi hic , tôi chưa có mặc xong đồ mà cái quần còn chưa kéo lên hết , làm sao đây . Thôi đành phó mặc cho trời thôi , hình như hấn cũng có những ý nghĩ giống tôi , hấn thoáng nhìn xuống quần của tôi rồi kéo nhanh quần của tôi lên . Tôi thấy mặt của hấn cũng đỏ lên không biết có phải vì tức tôi quá nên mới đỏ lên hay là còn vì một lí do khác . Hấn ẵm tôi vào phòng nhẹ nhàng lau khô tóc cho tôi . Hấn còn mặc áo cho tôi nữa , ôi thật là hạnh phúc . Cũng may là cái nhà tắm chưa thay ổ khóa nên hấn mới có thể vấp2 cứu tôi , hạnh phúc ghê ...

_ Uống thuốc đi nhanh lên , người Kha nóng lắm rồi .

Hấn đưa cho tôi vài viên thuốc và ly nước . Quả thật hấn nói đúng trong người tôi bây giờ nóng thật không biết tại vì bệnh hay là tại vì hấn . Miệng tôi khô khốc uống cả ly nước cũng không thấy đỡ , cái đầu thì nhức ong ong khó chịu thật .

_ Nằm xuống ngủ đi cho nó khỏe . Hấn vừa nói vừa nhẹ nhàng đỡ tôi nằm xuống

Lần này tôi không thể ngủ được dù đã đắp 2 cái chăn nhưng không hiểu sao trong người tôi vẫn rất lạnh giống như hơi lạnh từ bên trong thoát ra mặc dù trán tôi vẫn đang rất nóng .

_ Lạnh quá Tùng ơi , kiểm coi còn cái chăn nào nữa không?? Kha chịu hết nổi rồi ..

_ Thôi khỏi kiểm chăn nữa.

Trời tên này ác quá tôi bệnh mà hấn còn hành hạ tôi , không đắp thêm mền là tôi chết chắc , nhưng khác với những suy nghĩ của tôi hấn nhẹ nhàng leo lên giường đắp chăn chung với tôi . Tôi cũng không biết hấn định làm gì nhưng tôi hoàn toàn bất ngờ lắm .

_ Làm gì dạ lên đây làm gì thế ? Tôi ngồi lên và nhìn chăm chăm vào hấn .

Không nói gì hấn nhẹ nhàng kéo tôi vào lòng của hấn , đắp tấm chăn qua người tôi . Hấn lấy tay của mình gối lên đầu tôi , tay còn lạnh của hấn nhẹ nhàng ôm ngang qua bụng tôi . Hơi ấm và hơi thở của hấn làm cho cái đầu của tôi thấy nhẹ hơn nhưng thay vào đó là trái tim tôi đập nhanh lắm . Mùi hương từ mái tóc của hấn thật quyến rũ thoang thoảng trong không khí . Tôi áp mặt vào ngực hấn thật là ấm áp và an toàn , cơ thể hấn thật rắn chắc tay hấn chỉ gác ngang qua bụng thôi nhưng tôi cứ nghĩ như đó là một cái ôm siết .

_ Lấy mền làm gì tui làm gối ôm cho Kha nè , ôm tui còn ấm hơn . Lần sau Kha nghe lời tui được không dạ đừng làm tui lo nữa nha . Kha có biết là tắm như thế nguy hiểm lắm không, mà Kha đang bị thương ở chân nữa . Không có tui thì hồi này Kha biết làm sao?? Lần sau đừng làm tui lo nha . Nè nghe tui nói không hay là ngủ mất tiêu rồi ..

_ Dạ em nghe nè đại ca , em sao dám ngủ !! Nói thật những lời hấn nói tôi không hề nghe hết hơi ấm từ cơ thể của hấn đang chi phối tôi rồi

_ Ấm không nhóc?? Hấn cúi xuống hỏi tôi gương mặt hấn gần như kề vào mặt tôi

_ Ấm, ấm lắm !!

_ Nếu tối nào tui cũng ôm Kha ngủ như thế này , Kha có chán không , Kha thích như thế này chứ . Mà thôi cũng không có gì tôi hỏi vậy thôi , tui hay nói nhảm lắm hử

Hấn nói cái gì thế , mặc dù biết là hấn nói chơi nhưng tôi cứ mong sao những lời nói đó là thật . Tôi cũng muốn hấn ôm tôi mãi thôi , chỉ tôi mà thôi .

_ Thôi ngủ đi , đừng thức nữa nhóc .

Hấn nói xong quay sang ôm hấn tôi vào lòng , tôi cứ như một đứa trẻ nằm gọn trong lòng hấn . Đã có lúc tôi nhích người nhẹ cho hấn thoải mái hơn nhưng không ngờ hấn càng ôm chặt hơn . Và rồi hơi ấm, hơi thở và vòng tay ấm áp của hấn cũng đưa tôi vào giấc ngủ .... ..

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

Sáng nào cũng được hấn cổng lên lầu sướng thật , tôi thấy hôm nay thật khỏe khoắn chắc tại hôm qua được ngủ ngon như thế và nhất là lại được nằm trong lòng của hấn nữa đó (cũng hên hôm qua máu dê của tôi không nổi lên hihi) Mới vừa ngồi xuống đã nghe giọng tia lía của con Uyên :

_ Chà tui tưởng Kha không đi học chứ , nè tập của Kha nè , cục cưng của chị . Nhỏ vừa nói vừa nựng mặt tui cứ như là em của nó thật

_ Con trai con gái nói chuyện là được rồi còn nựng mặt, vuốt má ngta . Hấn vừa nhìn con Uyên vừa cắn nhằn

Tôi cũng hơi bất ngờ với câu nói đó mà không chỉ có tôi mà nhỏ Uyên cũng thế . Nhỏ cứ đứng mà nhìn hấn . Tôi cũng thật sự thắc mắc ko hiểu câu nói là có ý gì hay là hấn ghen... khó hiểu ghê

_ Vào chỗ đi Uyên .. !- tôi nhỏ tiếng nhắc nhở khi thấy cô chủ nhiệm đang bước vào

_ Hôm nay cô muốn giới thiệu với lớp một bạn học sinh mới , bạn từ trường khác chuyển vào . Mong các em giúp đỡ bạn ấy nhiều ..... Thì ra là có học sinh mới nên cô chủ nhiệm mới vào lớp chứ hôm cô đâu có tiết . Tiếp theo lời nói của cô là lời giới thiệu của bạn mới :

_ Chào các bạn mình tên là Vũ Trường Giang , mong các bạn giúp đỡ nhiều .

Cái tên này nghe wen wen không biết từng nghe ở đâu , bắt giắc ngược lên thì tôi mới nhận ra .... Trời sao tôi khổ thế này , Trường Giang chính là mối tình đầu của tôi , người mà tôi ngày nhớ đêm mong rất nhiều . Nhưng từ khi chuyển nhà đi nơi khác thì tôi đã không còn gặp Giang nữa . Tôi gặp Giang trong hoàn cảnh cũng bình thường thôi ,

Giang là hàng xóm của tôi . Những lần mẹ đi vắng Giang thường sang chơi , nói chuyện với tôi . Nhưng ở Giang tôi thấy có một cái gì đó không thật , không biết có phải lúc đó tôi thích Giang là tại vì tôi cô đơn và đứng lúc Giang lại ở bên tôi . Chắc nó đã thành một thói quen của tôi tuy là bằng tuổi nhau nhưng trông Giang chừng chạc hơn tôi rất nhiều nên mới cho tôi một cảm giác được che chở bảo bọc , nhưng cảm giác mà Giang cho tôi thì không ấm áp bằng hân . Ui trời tôi nghĩ gì thế , hic sao lại có hân ở đây .

_ Eh Kha , Giang dễ thương quá , chắc yêu anh ấy mất thôi . Nhỏ Uyên vừa nói vừa mơ màng chắc máu mồm trai của nó chạy lên não rồi . .... Mà Kha , hình như Giang ngồi đây 3 đó vậy là ngồi kế ông rồi . Đổi chỗ cho tui nha , please

Tôi không còn thời gian để nhìn cái mặt ham hố của nhỏ Uyên hic . Vậy là lúc này tôi lo ngồi suy nghĩ cô chủ nhiệm đã phân chỗ ngồi rồi mà tôi lại không nghe .

Chai ngồi ở giữa hai trai đẹp , một anh thì nam tính một anh thì quyến rũ lại là tình cũ nữa chứ . Chà chà khó xử nha , biết chọn ai đây . Vừa nghĩ tôi vừa bật cười với ý nghĩ của mình thật là ham hố quá , trong hai người đó có ai để ý tôi đâu chứ ở đó mà mơ mộng .

_ Ham hố cũng vừa thôi đâu cần phải cười nhe cả răng như thế .Người mới vào ngồi kế sườn lưng hân sao mà cười suốt thế . Hân lờn lờn tôi

_ Eh kệ tui nha tên kia , liên quan gì đến mí người

_ Tên kia nè , dám nói như thế ha ??? Hân vừa la lên vừa ngất lỗ mũi tôi , nói thật tôi không hề thấy đau mà chỉ thấy giống như hân đang đánh yêu tôi .

_ Chà Kha còn nhận ra Giang không thế ?? Hay là có bạn mới quên Giang rồi .. vừa nói Giang vừa liếc nửa con mắt sang nhìn Tùng , hình như không có thiện cảm lắm .

_ Sao không nhận ra lâu quá mới gặp Giang vẫn khỏe chứ ?? Tôi nhìn Giang cười hồ hởi .

_ Cô vào rồi kìa nói nhiều quá , lấy tập ra chưa thế ngồi đó nói hoài . Tui cho một cước xuống đất bây giờ . Hân vừa nói vừa lay mạnh vai tôi

Tên Tùng này suốt ngày cứ đòi đấm đá thật là khó ưa , đã vậy tôi hỏi mượn cuốn tập chút cũng không cho . Không cho thì thôi làm gì ghe thế tôi mượn con Uyên cũng được .Chán thật hôm nay lại có tiết Anh Văn của bà cô Thanh Loan , vậy là tôi chết chắc rồi còn gì để mà nói nữa .

Không hiểu sao bà cô này lại xấu như thế ,người thì cứ suôn đuột như con khô , tóc thì khô queo , tính khí thì khó chịu chẳng ai ưa nổi . Đặc biệt chẳng hiểu sao bà ta cũng chẳng có cảm tình với tôi . Cứ câu nào khó là kêu tôi lên bảng để hành hạ tôi chán thật .

Tiếng Anh tôi đã dốt giờ thêm bà cô khó tính này dạy chắc tôi chết chắc . Hôm nay học bài mới ,tức là không có trả bài thật là hạnh phúc cho tôi . Học bài mới thì chỉ có làm bài tập đơn giản thôi ko có 1 gì phải lo lắng hết . Bỗng nhỏ Uyên lấy tay với kêu tôi , trời thì ra mãi mê suy nghĩ tôi không hề biết là bà cô đang nhìn tôi .

_ Lại mơ nữa hả Kha , em tới đâu rồi quay về được chưa hay là chờ cô lôi em xuống đất . Đứng lên trả lời câu 5 cho tôi , con trai gì mà suốt ngày mơ mộng . Em mà không lo học thì đất cũng không có mà cạp .

_ Dạ thưa cô ..... bây giờ tôi còn không biết tôi là ai chứ ở đó mà làm câu 5 , mà sao bà cô này đáng ghét thế lúc nào cũng canh me chửi rửa tôi . Trời động từ này chia làm sao đây này giờ tôi đâu có để ý hic chết đòi tôi rồi .

Tôi liếc mắt qua nhìn hân thì hình như hân đã làm xong rồi đang ngồi viết cái gì đấy . Tôi lấy tay khều hân ,nhưng hân không cho tôi đụng vào tay hân ; tôi thấy hân xích nhẹ ra không ngồi gần tôi nữa . Trời ý gì đây tên kia , sao lại giờ chứng vào lúc này đây trời bộ muốn tôi chết hả .

Nhìn gương mặt của hân tôi thật sự ghét lắm , từ đây không thèm nói chuyện với hân nữa . “Kha câu 5 chia thành “has “ đó Kha “ tôi nghe đâu đó có tiếng nhắc nhỏ . Thì ra là Giang đang nhắc bài cho tôi . Tôi chỉ biết gật đầu mỉm cười thay cho lời cảm ơn .

_ Dạ thưa cô , động từ câu 5 chia thành “has”.

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lê Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13

_ Cuối cùng cũng nói được hả ?? Tôi biết đây không phải là câu trả lời của em mà là có một bạn nào đó nhắc em . Tôi nghĩ em có bộ não thì nên biết suy nghĩ , đừng mượn của ai hết , cái đầu em đâu phải để làm kiềng . Lần sau em nên tự trọng hơn đừng ăn cắp kiến thức của người khác . Bây giờ cả lớp giải lao chút đi , còn Kha ngồi xuống đi .

Sao cô lại quá đáng thế tôi có làm gì để cô phải nói thế đâu , hichic chửi tôi như thế cô được gì chứ . Tôi đang ức không chịu nổi nữa thì bỗng Giang vỗ vào vai tôi ân cần

_ Thôi đừng có buồn cũng sắp ra được về rồi nãy đi ngang mấy lớp kia nghe nói hôm nay 3 tiết cuối nghỉ hii , Giang dẫn Kha đi ăn kem nha hết buồn liền .

_ Hi hi vậy là được về sớm ..uhm lát đi ăn kem . Kha ăn kem cho Giang hết tiền luôn , ủa mà sao Giang còn nhớ mỗi khi buồn là Kha ăn kem dạ ?? Sắp được ăn kem rồi tôi vui lắm hay là mình rủ hẳn đi chung. .... tôi chưa kịp hỏi hẳn thì .....

_ Xi có gì mà buồn ko lo học hành ngồi đó mơ mộng bị vậy cũng đáng , tui mà là cô là tui cho xuống phòng giám thị rồi . Ở đó mà buồn giờ còn ngồi đây than thở xì .... Từng câu nói của hẳn còn đau hơn từng lời chửi của cô nữa . Sao hẳn lại nói thế tôi có làm gì hẳn đâu ,

_ Nè bạn , bạn không nên nói thế chuyện không chú ý khi nghe giảng là chuyện thường thôi , nãy tôi cũng nhìn thấy bạn đang vẽ hình gì đó mà . Mà Kha bị cô la nặng như thế cũng là tại bạn thôi nếu lúc nãy bạn chịu nhắc Kha thì có lẽ Kha đâu bị cô nói nặng thế ....-Giang nói tôi mới nhớ , hẳn không hề muốn nhắc bài cho tôi sao lại thế nhỉ ???

_ Thôi tôi không dư hơi mà đi giúp đỡ những người không lo học ngồi tơ tưởng đến người khác , cái đầu là để suy nghĩ chứ đâu phải để mơ mộng lung tung hay là giống cô nói đó đâu phải để làm kiềng .....

_ Eh tên kia đừng có quá đáng nha , chuyện của tui ko giúp thì thôi đừng có xen vào chửi rủa , ở tui ngồi mơ mộng đó , mơ về ai cũng là chuyện của tôi mà yên tâm đi dù tôi có mơ về ai đi nữa thì 3 chữ “ Nguyễn Thanh Tùng không bao giờ tồn tại trong lòng tui ...

Tôi nói xong định bỏ chạy thật nhanh nhưng mà cái chân đâu đâu có nghe lời tôi còn làm xém chút tôi té thêm lần nữa .....

_ Làm gì đó đứng yên nghe không hả sắp reng chuông về rồi để tui cũng xuống lầu nghe không hả ??

Tôi đứng lại không phải vì nghe lời hẳn mà tại vì cái chân của tôi đang bắt đầu đau rồi , khó chịu thật . Hẳn hình như cũng nhìn thấy gương mặt tôi đang nhăn nhúm vì đau nên vội chạy đến đỡ tôi .

_ Buông ra ... tôi hét lên và xô mạnh hẳn . Tránh ra đi tôi không cần đâu dù cho chân có chảy máu tui cũng dám làm phiền đến người thông minh đâu . Tôi có virus não những đó nên đừng chạm vào tôi nghe chưa ....

_ Chân của Kha đau hả , bị sao thế Kha !! Thôi được rồi đừng tức nữa ngồi lên lưng đi Giang cõng Kha xuống lầu , ngày mai đi học cũng đừng chờ Giang đi nha tui cõng lên cho khỏi cần chờ ai hén và bây giờ chúng ta đi ăn kem nào .

Giang vừa nói vừa ngồi xuống đưa tấm lưng rộng cho tôi ngồi lên , tôi ngồi lên Giang còn xoay mấy vòng làm tôi chóng hết cả mặt và cười vang thích thú . Tôi hoàn toàn quên hết những bức bối trước đó , tôi chỉ còn đau lòng khi nhìn vào ánh mắt của hẳn . Sao hẳn lại nói với tôi như thế , tôi đâu có đáng bị như thế . Nhưng mà nhìn vào mặt hẳn tôi càng bức bối. Bỗng hẳn nắm chặt cái cạp của tôi và hẳn nói gần như hét lên với tôi :

_ Kha mau xuống đây nhanh lên ,tui cũng xuống nghe chưa ???

Tôi không nói gì chỉ đẩy tay hẳn ra rồi kêu Giang đi , bây giờ tâm trạng không tốt tôi không muốn bị tổn thương bởi hẳn . Hẳn một lần nữa hét lên .

_ Kha nghe không hả ???

Nhưng tôi vẫn ngồi yên mặc dù biết có một ánh mắt đang dõi theo từng bước đi của Giang . Kệ hẳn dù gì chiều nay tôi cũng có buổi hẹn với Giang rồi , không thèm quan tâm tới hẳn nữa

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14

Tôi cùng Giang đi ăn kem ở một quán trên đường Trần Hưng Đạo , quán kem nhìn cũng sạch sẽ và thoáng mát . Tôi thì vừa ăn kem thì vừa nghĩ về hẳn còn Giang thì hình như đang vui lắm cứ đang huyền thuyên chuyện gì đó . Tôi cũng không quan tâm nhiều lắm , vì đang bận nghĩ đến hẳn , nghĩ lại tôi cũng không thật tự nhiên bỏ hẳn đứng đó rồi chạy đi với Giang , mà cũng tại hẳn thôi ai kêu chọc tôi giận chứ còn nói toàn mấy câu làm đau lòng người .

Ăn xong kem tôi và Giang đi về ngồi tem xe của Giang mà không hiểu sao tôi lại nhớ đến hẳn hoài . Cái mặt đại trai như tôi vậy mà hồi nãy còn dám la to là trong lòng tôi không hề có 3 chữ Nguyễn Thanh Tùng , nhầm nhứ hết sức . Đúng là khi giận lên người ta nói nhiều câu khó hiểu thật . ...

_ Kha vẫn còn nghĩ chuyện lúc nãy hả ... Tiếng của Giang đột ngột vang lên làm tôi giật mình ..

_ Chuyện gì nữa Kha đâu có nghĩ gì nữa , Kha chỉ nghĩ làm sao để ăn hết tiền của Giang thôi mà . hihi

_ Trời Kha ác quá nha , nhưng nếu Kha thích thì Giang sẵn sàng nhịn ăn sáng để bao Kha ăn ...

_ Thôi không cần phải thế , tới nhà Kha rồi bb hén !!

_ Mà Kha nè mai Giang chờ Kha ở trước cổng nha , để Giang công Kha lên hén giờ Kha vào nhà đi mai gặp.

Trời chán cái ông Giang này thiệt ngta đã không muốn nhớ chuyện ngày mai rồi vậy mà ông còn rảnh nhắc , chán ghê . Ngày mai chắc phải nhờ Giang thôi chứ còn hán chắc vẫn còn đang ghét mình lắm đây , hic hic . Đêm nay sẽ là một đêm khó ngủ đây , tương tự hán mà mình thức khuya hoài chắc nhan sắc mau tàn phai lắm đây

Sáng sớm vừa bước chân ra đường đã thấy u ám rồi , chắc lát sẽ có mưa đây mà . Đứng chờ hoài mà không thấy bác xe ôm yêu dấu đâu , tôi bắt đầu bức rức đây nhá . Cuộc đời tôi ghét nhất là ai trễ hẹn , nên tôi chưa bao giờ bắt ai chờ cả .... Sao hôm nay bác ấy lâu thế , không lẽ ý trời hôm nay tôi được nghỉ học sao .

_ Bác ấy không tới đâu đừng có đứng đó mà chửi rủa ngta nữa , mau lên đây tui đưa đến trường . Cái giọng nói này nghe quen lắm nha , trời thì ra là hán sao hán lại ở đây thế không lẽ tui chưa tỉnh ngủ hả choy` .

_ Gì dạ tới nhà tui chi đây sao biết bác xe ôm không tới lát bác đó tới bây giờ đó , lo đi học đi đừng có nhiều chuyện , tui xit chó ra cần bây giờ ....

_ Ủa mới nuôi chó hả , sao hôm bữa tui ở lại ngủ có thấy con chó nào đâu .... Má ơi tôi quên mất hán và tôi đã cùng nhau một đêm,,,,,,,,, ngủ chung . Vậy là không chọc hán được rồi tức thật .

_ Thôi khỏi chờ nữa lên nhanh đi tui chờ đi học , trễ giờ rồi . Nãy tui chạy ngang vô tình thấy bác đó đang ngồi vá xe rồi không đi được đâu , tui cũng nói là khỏi qua rước Kha rồi ... Chài cái tên vô duyên này sao mà tài lanh thế , thật là khó ưa ..

_ Bây giờ còn đứng đó àh có tin là tui ẵm Kha lên xe giống như chú rể ẵm cô dâu lên xe hoa ko hả tên kia???

Ờ làm sao mà tôi không tin được , ai chứ hán thì dám lắm nha . Hán mà làm thế thật chắc tôi chết mất hàng xóm mà thấy thì thế nào cũng viết truyện tiêu thuyết lung tung . Tôi leo lên ngồi sau lưng hán cố ý lấy cái cặp chặn ngang . Hán với tay ra sau , giật lấy cái cặp để lên phía trước và kéo tôi ngồi sát vào hán.

_ Yên tâm đi nhìn Kha là biết toàn là xương không thịt mà tui thì không có hứng thú với xí quách nên cứ ngồi sát vào, tui không ăn thịt đâu mà sợ . ... TRời không lẽ hán không thử nói nhẹ nhàng với tôi hèn được sao , ví dụ như : “Kha nè, tui sáng sớm lạnh quá Kha ngồi sát vào tôi được không thế Kha ? . Như vậy phải dễ thương hơn không ...

_ Tôi rồi xuống nhanh đi làm gì mà giống rùa thế ? đứng đây chờ tui nha , tui cất xe rồi tui đưa lên .

Tất nhiên là phải chờ hán rồi chân tôi vầy lết sao nổi !! Tôi thấy ngay cổng trường là dáng của Giang , hình như Giang nhìn thấy tôi rồi , Giang đang mỉm cười đi tới . Chết tôi rồi , vừa lúc đó thì hán bước ra Giang cũng nhìn thấy hán , tôi thấy bước chân của Giang cũng khựng lại nhưng rồi Giang nhanh chóng vui vẻ chạy về hướng tôi .

_ Sao Kha đến muộn thế là Giang chờ wa trời nè hihi

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lẽ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15

_ Nè con trai đừng có nhiều chuyện như thế chứ , còn tên kia mau ngồi lên đây hay là để tui phải la lên hả . Hán vừa lườm Giang vừa quay sang hỏi thúc tôi , không hiểu sao lúc đó tôi hiền như một chú cún con ngoan ngoãn ngồi trên lưng hán . Còn Giang thì không nói thì ai cũng biết gương mặt của Giang lúc đó buồn xo và trông thật thảm hại . Bỗng Giang đưa tay nắm lấy cái chân đau của tôi giật mạnh làm cho tôi phải kêu lên “Á”

_ Gì thế !! Hán hỏi tôi và hình như khi đã biết nguyên nhân tại sao tôi la ,thế là gương mặt của hán đỏ lên trông ghê quá không biết hán định làm gì :

_ Đây tên kia lát nếu còn muốn về nhà nhìn má thì nên bỏ tay ra đi , hay là mày muốn đi xe khác về nhà . Nếu còn không buông ra thì chuẩn bị về ăn com với má lần cuối đi .... Hình như những lời nói của hán ko hề làm Giang sợ mà thậm chí Giang còn bóp chặt chân tôi hơn khiến tôi phải la lên thêm

tiếng nữa .

_ Cái thằng chó này , tao kêu buông ra mà nghe chưa , nghe không hả thằng khốn . ,,,,,- tiếng hấn to đến nỗi làm cho một vài phụ huynh phải quay sang nhìn , hấn làm tôi bất ngờ quá sao hấn lại nổi nóng thế nhỉ , không lẽ là vì tôi – một tên nhóc mà hấn ko ưa lắm . Lần này thì hình như có tác dụng thật , Giang đã buông hấn cái chân của tôi ra và hấn lồm lũi bước đi không nói với tôi nữa tiếng .

_ Cái chân sao rồi ? Hấn hỏi nhỏ

_ Hình như cháy máu lại rồi ! Hix

_ Cái thằng chó đó điên rồi ah !! Sao tự nhiên lại thế , thằng này không đập nó không sợ mà . Mà nè , chuyện hôm qua tui xin lỗi , chắc Kha thắc mắc tại sao hôm qua tui như thế nhưng mà tui có lý do của tui ,,, mà lý do gì thì bây giờ Kha không biết chắc hay hơn . Hôm qua tui không cố ý đâu thật đó , thông cảm cho tui nha .

_ Nhưng mà mấy ng làm tui buồn , tui tức giờ tính sao không lẽ xin lỗi là xong hả , trên đời đâu có chuyện dễ thế hix

_ Tui biết tui sai rồi , bây giờ Kha muốn làm gì tui cũng được , muốn đánh muốn chửi tùy Kha xử lý hết đó , chịu không Kha ?? Nhưng mà Kha hứa với tui nha , dù cho tui có làm cho Kha buồn nhiều Kha cũng đừng bao giờ nói trong lòng Kha không bao giờ có ba chữ Nguyễn Thanh Tùng nha Kha ?
.....

Tôi nhìn sâu vào mắt hấn , tên này khó hiểu wa không lẽ chỉ có câu nói của tôi mà hấn suy nghĩ nhiều như thế sao , trời ôi con còn ngây thơ kém xin ng đừng bắt con phải suy nghĩ nhiều . Nhìn mặt hấn tôi nghĩ chắc không phải nói chơi đâu hi hi tại hấn không biết thôi nguyên tội hôm qua tôi mất ngủ vì hấn mà . Mà tên nà cũng thay đổi nhanh thật vừa nãy hấn còn hét toáng lên với Giang vậy mà bây giờ hiền cứ như đứa trẻ đang xin kẹo , phải chăng là nhờ tôi hihi.

_ Ờ không biết, hên xui để suy nghĩ lại !

_ Nói gì “ suy nghĩ lại hả “ muốn chết hả , cho chết nè ... hấn vừa nói vừa xoay tôi vòng vòng , lại còn ngã ra sau cầu thang hăm dọa cho tôi rớt xuống .... Vui thiệt là vui thì bỗng ....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lẽ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16

_ Hai em làm gì thế , chưa lo vào học mà còn giỡn ở đây hả ? Có biết là vào trễ thì tôi không cho vào lớp không hả ? Học hành không lo đùa giỡn thì nhanh lắm !

Không biết ai mà vô duyên thế ngta đang lúc cao trào ....vui về thì tự nhiên la lên làm mất hứng ghê luôn , giờ này còn sớm mà vô lớp làm chi . Một ghê nha nghe giọng là biết bà già rồi , đã già còn khó chịu chắc là dân ê chồng . Ặc trời thì ra người la tôi không ai khác chính là bà cô Thanh Loan , hôm nay có hai tiết của bà .

Theo cái đà vận động phát triển này thì tôi sẽ có nguy cơ lên bảng là rất cao , còn không thì bà cũng chửi rửa tôi thậm tệ như lần trước cho mà coi . Tôi đẹp trai mà sao lại xui xẻo thế này hix hix khổ thân tôi quá . (nói chuyện nghe mắc ối ghê , thôi kê tự nói tự ối cũng được) . Hôm nay bà có 2 tiết anh văn vậy là xong rồi , tôi phải giả chết trong 90p thôi

Vừa vào lớp đã nghe giọng huyền não của nhỏ Uyên và mấy bà tám khác . Mấy thằng con trai thì lấy phần chơi nhau thật kinh khủng , tôi thấy thằng Long là sung quây nhất . Thằng wi này nhỏ con nhất lớp nhưng mà cũng láu cá lắm , lúc nào cái mặt cũng vênh vào để bị ăn đập . Nhìn nó chơi thôi cũng biết một mình nó mà cảm phần tán công hết mấy thằng kia , mặt mày nó đỏ gay nhìn mà thấy sợ , công nhận mấy thằng này khoái chơi mấy trò bạo lực thiệt .

_ Eh , cô dô ! ... Tiếng của con Uyên the the vang lên

Sau hỏi cấp báo đó là mạnh thằng nào thằng nấy vào chỗ , lớp trưởng lớp tôi – thằng Sơn đồng dặc kêu cả lớp đứng dậy chào cô . Thật tình tôi không muốn đứng chút nào , nhưng thôi kệ không đứng chào cho bà vui mắc công bà buồn bà khóc tội nghiệp lém .

Mới vào lớp mà bà cô đã đòi kiểm tra bài tập hôm qua , nhưng mà hôm qua buồn quá nên tôi đâu có làm bài tập gì đâu lần này là chết chắc rồi , thôi kệ tới đâu thì tới .

_ Khoa đem tập lên đây ! .... Rồi xong một con nhận lạc bầy đã bị bắn rơi , nói ai chứ mà nói tới thằng Khoa này là tôi biết chắc là không có làm bài rồi , nó là dân làm biếng một cây . Nhìn nó thì cũng rất dễ thương : da trắng , mũi cao nhưng chỉ mỗi tội cái miệng của nó không được đẹp , như người ta vẫn

thường gọi là mỏ chu .

Mà thằng này lại còn thêm cái tật ăn uống rất mất vệ sinh thường hay bốc thức ăn trong đĩa cơm sườn của tôi , nên thế mà tôi không thể có cảm tình với Khoa nhiều lắm . Khoa bước lên bảng nặng trĩu làm như nó đeo mấy kg đá trong người vậy , nhìn mà mắc cười thật và đúng như tôi dự đoán :

_ Dạ thưa cô hôm qua nhà em bị cúp điện , nên em không thể làm bài được ....tôi nghe tiếng thằng Khoa lí nhí .

_ Em thì bao giờ chẳng có hàng ngàn lí do , thôi không cần nói nhiều về chỗ đi . Về nhà làm lại bài tập 5 lần cho tôi và trong sổ điểm của tôi em thêm một con số 0 nữa . Thôi được rồi người tiếp theo : Kha ..... – Ấc tôi có nghe nhầm không thể sao bà lại kêu tên tôi vào lúc này , trời ơi đúng là số khổ mà . Bây giờ tôi cũng chẳng biết làm gì hơn ngoài việc đứng lên và ....lí nhí y chang thằng Khoa thôi .

_ Dạ thưa cô ... Dạ em ...

_ Sao thế tôi nghe em cười giòn to lắm mà , sao bây giờ lại lí nhí nói không ra hơi thế này . Em có làm bài đầy đủ không , em chỉ cần trả lời có hay không thôi ?.....Bà cô gần giọng.

Trời sao mà bà cô này khó ưa thế cứ làm khó tôi hoài , chuyện tôi cười đùa thì có gì là sai . Tôi còn trẻ thì phải thế thôi không lẽ bắt tôi giống như bà ngày nào mặt cũng như cái mền không thấy ánh mặt trời . Tôi đưa mắt sang nhìn hấn , lần này có muốn hấn giúp cũng không được rồi mà tôi thì thật sự không thích bị điểm 0 bây giờ tôi phải làm gì để tốt cho cả hai đây .

Tôi nhìn hấn và hấn cũng đang quay sang nhìn lại tôi bỗng nhiên tôi thấy hấn từ từ đứng lên . Nhưng mà tôi kịp thời nhanh tay kéo hấn ngồi xuống trở lại và lờ mắt với hấn . Chẳng hiểu sao lần này hấn lại nghe lời thôi đến thế , mà sao tôi lại không cho hấn đứng lên biết đâu hấn định xin cô làm chuyện gì thì sao . Đầu phải hấn làm chuyện gì cũng là vì tôi hình như hôm nay tôi nghĩ hơi nhiều rồi ...

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17

_ Sao đây Kha , nếu em vẫn còn không trả lời được thì tôi sẽ mời em xuống phòng giám thị làm bảng kiểm điểm .... – Bà cô này cố tình trù dập tôi mà sao thằng Khoa không phải xuống phòng giám thị mà tôi lại phải xuống , trời viết bảng kiểm điểm xong rồi về đưa cho mẹ ký là có phim vui coi liền , hichic

_ Dạ thưa cô em xin lỗi tại hôm bữa em giữ tập của bạn Kha, nhưng mà hôm nay em mới trả nên bạn Kha không làm bài kịp .. Nè, tập của Kha nè Uyên xin lỗi nha , nãy giờ để Kha bị cô la oan . Giọng nói ngọt ngào của nhỏ Uyên vang lên .

Tôi hoàn toàn bất ngờ trước những câu nói của nhỏ Uyên , nhỏ còn quay xuống đưa tập và nháy mắt với tôi nữa mới ghê chứ . Không hiểu làm cách nào mà nhỏ lấy được cuốn tập của tôi nữa . Àh quên mất học ban của tôi là loại hờ mà nên nhỏ ngồi phía trên lấy dễ ẹc . Thật tình cảm ơn nhỏ ghê nhưng mà nhỏ Uyên làm vậy thế nào cũng bị bà cô chửi chết không chừng còn ăn nguyên cái trứng vịt . Nhưng trái với những suy nghĩ của tôi ...

_ Uhm, sao em phải mượn tập bạn thế . Em chép thiếu gì hả lần sau nhớ phải chép bài cho đủ và nếu có mượn tập của ai thì cũng phải có trách nhiệm mà trả lại cho sớm . Thôi được rồi 2 em ngồi xuống đi , chúng ta vào bài học .

_ Dạ cảm ơn cô ! Hai đứa tôi đồng thanh dạ ran ...

Giờ tôi mới thấy lời của thằng Son- lớp trưởng đúng thật , trong lớp của tôi thì hình như bà Loan cưng con Uyên nhất . Vì nó rất đảm đang , thông minh , biết quan tâm đến người khác và có tài nịnh bà cô cực xịn . Giống như hôm trước , bà cô Loan yêu dấu của chúng tôi mặc một chiếc áo dài mới nhìn cũng bắt mắt lắm . Bà cô vừa bước vào lớp nhỏ Uyên đã la lên :”

Ừa hôm nay có người dạy thế hả , cô Loan bị gì hả cô” .. Nhìn cái mặt già bộ ngây thơ trong sáng của nó , tôi thật khó ưa . Vậy mà bà cô cũng tin mới sợ chứ : “Làm gì có ai dạy thế ? . Con Uyên lại tiếp tục giờ chiều , nó già bộ nhìn bà cô thật chăm chú rồi lí nhí “Dạ em xin lỗi tại hôm nay cô mặc áo dài nhìn đẹp quá nên em nhìn không ra .

Ngày thường cô rất giản dị nên mang một vẻ đẹp nhẹ nhàng , nhưng hôm nay cô mặc bộ áo dài này trong cô rực rỡ quá “ . Nghe gồm chưa , vậy mà bà cô vừa xoa đầu con Uyên vừa mỉm cười sung sướng thế là hôm đó bà cô không trả bài .

_ Cảm ơn nha Uyên .... Tôi thì thảo vào tay nhỏ Uyên .

_ He he đừng có cảm ơn vội ra chơi bao Uyên một châu ăn sáng đó hihi .... Nhỏ nhìn tôi cười duyên .

_ Ok chuyện nhỏ như con thỏ !! -Nói là nhỏ vậy thôi chứ tim tôi đang rỉ máu nè hic , bao con nhỏ này ăn chắc tuần này tôi nhin đói rồi . Khổ thân mày

chưa Kha ai kêu đại trai không lo làm bài nằm suy nghĩ lung tung hoài .

Hey , xong hai tiết của bà Loan thiệt là hạnh phúc , ra chơi chắc tôi sẽ ăn uống no nê . Tự nhiên quay sang thấy Giang đang nhìn tôi bằng một cặp mắt hơi khác lạ . Nhìn tôi thì tôi nhìn lại có gì mà sợ Giang . Đúng là bây giờ trông Giang khác ngày xưa nhiều thật :

Giang cao hơn nhìn cơ thể cũng rắn chắc hơn , đôi chân mày rậm và đen hơn xưa rất nhiều , đôi mắt vẫn ưu tư thoáng nét buồn trên gương mặt . Tuy cùng mặc đồng phục như nhau nhưng trông Giang vẫn rất nổi bật với chiếc áo sơ mi dài tay được kéo lên một cách mạnh mẽ , quần tây thì được may rất vừa vặn với Giang càng làm nổi bật thêm dáng người của Giang . Giang cũng mặc áo sơ mi phanh ngực nhưng mà ở Giang tôi không thấy đẹp và nam tính như Tùng .... Hihi , chán ghê suy nghĩ một hồi cũng quay về với hán , chắc tôi hết thuốc chữa rồi . Giang tiến về phía tôi và hình như muốn hỏi tôi chuyện gì đó .

_ Kha , đi ăn sáng với .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lẽ Sống Của Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18

Tôi còn chưa nghe hết câu nói của Giang thì Tùng ở đâu chạy đến , đứng trước mặt tôi và Giang . Tùng tiếng :

_ Sao đây đi ăn chưa , đói we rồi không đi nhanh là hết đồ ăn đó nha . Nghe nói món cá viên chiên hôm nay ngon lắm .... Hán vừa nói vừa mỉm cười nhìn tôi , hán biết là tôi rất thích cá viên chiên mà . Hán nói xong rồi không cần hỏi ý kiến tôi , hán ngồi xuống kéo tay tôi ôm qua cổ hán . Rồi xong vậy là hán công tôi xuống căn tin đó , chắc đâu cần tôi đồng ý hay không , tôi đâu có quyền lựa chọn .

_ Từ từ coi đề nói với Giang cái này đã , làm gì mà như ăn cướp thế , nãy có hẹn với nhỏ Uyên ăn chung rồi nên từ từ đi ... tôi nạt hán một cái ... hihi sướng wa

_ Gì mà từ từ nữa con rùa kia , có ngồi yên không hả nhảy wa nhảy lại hoài làm tui mệt quá đi . Uyên xuống dưới chờ nãy giờ rồi , lão rùa ah !! ...- Ủa sao hôm nay nhỏ Uyên ngoan wa ta ngạc nhiên ghê , chắc lát về trời mưa lớn lắm . Suốt buổi , tôi không nghe Giang nói câu nào , Giang chỉ im lặng nhìn tôi và Tùng . Thôi kệ , có gì lát vào lớp nói giờ đi ăn cái đã .

Hán công tôi xuống cầu thang hình như vất vả hơn mấy lần trước , tôi thấy lưng áo của hán đầm mồ hôi hơi thở thì gấp gáp và nghe rất khó nhọc . Không hiểu là hán bị gì hay là hán bệnh rồi ..

_ Eh , mệt không thôi để tui xuống tự đi , chân tui cũng gần hết rồi ... tôi thủ thỉ bên tai hán

_ Ngồi yên trên đó , tui không sao hết cái chân như thế mà đòi tự đi hả ?? . Yên tâm đi người như Kha thì có công thêm 10 Kha tui cũng không sao chỉ là sáng này đi sớm quá nên tui không có kíp ăn gì hết ...

Sáng hán phải đi sớm , không lẽ hán đã có ý định qua nhà tôi rồi . Chứ nếu không hán đi sớm làm gì , tên này làm tôi nhức đầu rồi nha , chợt nhớ ra một chuyện này giờ thắc mắc tôi hỏi hán .

_ Sao hồi nãy lúc cô la tui đó , tui thấy Tùng định đứng lên chi dạ ? tính nói với cô cái gì hả ?? . Tôi vừa hỏi vừa hồi hộp đợi câu trả lời ...

_ Ủa thì có gì đâu . tui muốn xin cô đi vệ sinh thôi chứ có làm gì đâu , vậy cũng hỏi àh ! ....- trời sao mà hán tàn nhẫn thế ,tôi cứ tưởng hán muốn đứng lên bênh vực tôi giống những bộ phim Hàn Quốc lãng mạn chứ . Ai ngờ hán ..... hic hic

_ Thế sao , tui lờ mắt thì Tùng cũng ngồi xuống ....- tôi tức wa hỏi tới luôn ...

_ Thì tôi ,sợ cô đang tức bước ra thì bị chửi lây luôn làm sao . Lúc đó tự nhiên bị chửi oan hà tui đâu có ngu .. mà tui cũng đâu có thấy ai lờ mắt gì đâu .....- Thôi có nói thêm cũng vậy càng thêm tức , tên này không biết làm bằng gì mà lúc nóng lúc lạnh làm cho tôi nhức não quá . Suy nghĩ một hồi thì mới nhớ nãy hán nói là có nhỏ Uyên chờ sẵn rồi mà , sao bây giờ tôi có thấy ai đâu trời . .. đừng chọc chửi nha ...

_ Ủa con Uyên đâu , sao tui ko thấy dạ ..-tôi neho mắt hỏi hán ...

_ Làm gì có Uyên, nãy Uyên nhờ tui nhắn với Kha : nó đói ý rồi không thèm chờ ăn sáng của Kha nữa , cứ coi như Kha nợ nó một chuyện đi .

_ Vậy sao nãy nói xạo với tui ... tôi tròn mắt hỏi hán .

_ ờ thì ... Mà tui nói xạo vậy đó ai kêu tin làm chi mà bây giờ ngồi đó hỏi , hỏi hoài nhức đầu ai kêu tin tôi làm chi xì ... Đang nói lí nhí tự nhiên hán la lên làm tôi cũng phát hoảng im bặt .

_ Mà nè , lát trưa ở nhà tui không có ai nấu cơm hết đó , tui wa nhà Kha chơi được không chứ về nhà cũng không có gì làm ...

Má ơi! Hấn đòi wa nhà tôi chỉ mới có một ngày bên hấn thôi mà tôi đã mất ngủ mấy ngày rồi . Bây giờ mà hấn wa nữa thì tôi sợ con ma dê trong tôi nó sẽ không nằm yên hoài đâu nha .. lúc đó mà có cái gì thì đừng có bắt đền hic hic .

_ Nhà tui chứ đâu phải chỗ trọ wa làm gì thôi tui không thích đâu , nhà ai nấy ở đi mệt quá !! .... Tôi trả lời hấn một cách dối lòng ...

_ Ok , nếu Kha không cho tui wa thì tui đứng ngoài phá cửa , la hét làm như Kha thiếu nợ tui vậy . Rồi hàng xóm ra chửi , ngta về méc với mẹ Kha thì lúc đó đừng có ghét tui hí hí .

Trời nhìn hấn cười kia , sao mà ngây ngô thế , hấn đúng là giống con nít quá rất đáng yêu. Vậy thì thôi nếu mà Tùng đã tự nộp mình như thế thì tại sao tôi phải từ chối he he . Lát về, kêu hấn nấu cơm cho tôi ăn ... sung sướng we

Mới đây mà hết giờ ra chơi rồi nhanh wa , vừa thấy tôi là nhỏ Uyên nhào đến ngay

_ Nghe Tùng nói rồi đúng không ?? nhớ đó cứ coi như là Kha nợ Uyên một chuyện nha , mốt Uyên kêu làm gì cũng phải làm đó , nhớ không hả ?

Tôi nghe những lời của nhỏ Uyên nói một cách lơ đãng, tôi cũng âm ừ cho wa chuyện . Chứ bây giờ đầu óc tôi đang nghĩ đến hấn , nghĩ về bữa ăn của chúng tôi . Chúng tôi sẽ ăn dưới ánh nến lung linh, huyền ảo sau khi ăn xong chúng tôi sẽ..... Ôi trời Kha ơi cái máu 35 của mày lại nổi lên rồi hả ... bình tĩnh nào Kha ... chuyện gì cũng từ từ .... Phù ...phù

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lê Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19

Phù.. cuối cùng cũng về tới nhà rồi sao hôm nay tôi yêu nhà tôi thế không biết sao hôm nay tôi yêu nhà tôi ghê hi hi . Hấn từ từ dắt xe vào nhà , nhìn tôi và hấn giống như hai vợ chồng cùng nhau đi làm về . Lưng hấn ướt đầm mồ hôi , chắc tại trời nắng quá mà . Tôi bật máy lạnh , mở tung các cánh cửa sổ cho không khí vào nhà thông thoáng hơn .

Không hiểu sao hôm nay tôi không muốn nói gì với hấn , tôi không muốn xóa đi cái không khí yên lặng giữa tôi và hấn . Tôi chỉ muốn yên lặng ngắm nhìn hấn , không hiểu sao hôm nay tôi lại có cảm giác như thế . Hấn nhìn tôi cũng không nói gì , không gian trở nên thật yên lặng . Nhìn kĩ hấn thật đẹp .... Không phải nói là hấn quá tuyệt , ít nhất là trong mắt tôi .

Làn da ánh lên một màu nâu bóng nhìn vào tràn đầy sức sống , vàng trán cao và rộng, chiếc mũi thẳng và hơi héch lên trông thật đáng yêu , đôi mắt luôn mang một nỗi buồn man mác khiến ng đối diện cảm thấy thật lạnh lùng . Nhưng tôi yêu ở hấn nhất là cái miệng , với chiếc răng khểnh mỗi lần hấn cười trông thật đáng yêu , chà đôi môi của hấn thì khỏi chê nha : đôi môi không quá dày cũng không quá mỏng , môi dưới luôn mọng lên và hồng hồng .....đúng là đối với hấn tôi không thể nào chê được bất cứ cái gì.

_ Eh đứng đó làm gì thế , đi nấu cho tui gói mì ăn coi .... Hấn lên tiếng ,uhm có lẽ điều mà tôi ghét nhất ở hấn chính là cái thái độ của hấn với tôi .

_ Mơ hả cưng , tui cho vô nhà tui thì Tùng phải đi nấu cho tui ăn chứ , tui là chủ nhà mà đâu phải osin . Đừng có ăn hiếp tui hoài , xí

Chẳng hiểu hôm nay ,hấn bị cái gì nữa sao lại ngoan ngoãn nghe lời tôi xuống bếp thế nhỉ, thôi kệ hấn nghe lời thế là tốt wa rồi hihi . Không nỡ để hấn ở dưới bếp một mình , tôi đi xuống dưới coi hấn đang làm gì . Trời hấn làm đồ ăn một cách thành thạo nào là nấu canh rồi quay sang chiên thịt , đúng là đảm đang thật ....

_ Sao giỏi quá dạ , vậy là mốt có tương lai rồi đó nha ....- tôi đẩy nhẹ tay hấn

_ Thấy làm thì nhảy vô phụ đi đứng đó mà nhiều chuyện , ủa mà mốt tui có tương lai gì? Hấn nhúu mày suy nghĩ rồi hỏi tôi .

_ Chai tương lai gì mà cũng không biết hả ? thì mai mốt lấy vợ về rồi làm mọi cho vợ.... – tôi cười gian trá .

_ Haha lấy vợ hả , được như thế cũng mừng nha , yên tâm đi tui không lấy vợ đâu , tui ở vậy nấu ăn cho Kha chịu không ?? Hấn nháy mắt với tôi một cái , nhìn thật đáng yêu.....

_ Diên hà liên quan gì đến tới tui ... – gương mặt tôi thoáng đỏ lên

_ Kha có chắc là không liên quan gì đến Kha không ??...- hấn vừa hỏi vừa áp sát vào tôi, đẩy tôi kẹt cứng ngắc vào bức tường . Gương mặt của hấn gần đến mức tôi có thể nghe cả hơi thở nồng nàn đậm mùi đàn ông trong hấn .

Và có thể chỉ cần tôi xích thêm một chút nữa , chỉ thêm một chút nữa thôi thì môi hấn sẽ nằm gọn trong môi tôi ,và chắc chắn lúc đó dù cho trời có sập

xuống thì tôi vẫn hôn hân , vẫn khát khao được nuốt trọn đôi môi đó. Dù cho hân có đánh chửi tôi và đã hôn hân thì tôi vẫn muốn như thế , tôi muốn được nằm gọn trong lòng hân như lần trước , muốn được nghe hơi thở nồng nàn của hân và quan trọng hơn hết là tôi muốn được một lần sở hữu đôi môi kia . Nhưng hình như chỉ có tôi là người đang mơ mộng ....

_ Cái này là khăn nhà bếp hả ? Sao mà sạch thế....- Hân hỏi rồi với tay lấy cái khăn được treo sau lưng tôi , trờ hân ép sát tôi vào tường là chỉ để lấy một cái khăn hả , hân có bị điên không trong khi tôi thì lại tưởng tượng chuyện khác đúng là ngốc thật .

_ Ở nhà hình như không bao giờ làm bếp hả sao tôi thấy nhà bếp có nhiều đồ dùng còn mới quá ....- Hân hỏi lớn ....

Làm bếp ư ? mẹ tôi có bao giờ làm một bữa ăn cho tôi đâu lúc nào tôi cũng ăn cơm hộp mà . Nếu tôi không ăn thì mẹ cũng không bao giờ hỏi đến vì trách nhiệm của mẹ là ngăn chặn để tôi không có cơ hội làm cho mẹ mất mặt .. chỉ có thể thôi . Còn những chuyện khác thì không liên quan gì đến mẹ .. Mẹ tôi là như thế .

_ Uhm nhà Kha không như Tùng có mẹ chăm sóc nên biết nấu ăn mẹ của Kha bận lắm...

_ Haha được mẹ chăm sóc hả ? Thôi đừng nhắc đến chuyện này nữa ..... – lại thêm một lần nữa hân cười lên chua chát và nghe có phần thật hoang dại ; đôi mắt của hân hơi đỏ lên tôi cũng không biết đó là sự tủi thân tức giận hay là đau buồn . Chỉ biết là trong đôi mắt đó hình như có cả bầu trời xám xịt . Tôi cũng không biết nói gì hơn , có lẽ bây giờ hân cần yên lặng hơn là một đứa hay hỏi như tôi . Thế nên chắc tôi lên nhà xem ti vi quá .

_ Đi đâu thế phụ , chờ chút có cơm ăn nè còn phụ tui dọn lên nữa . Ở đây đi tui không thích ở một mình vào lúc này ...

Tôi cũng chẳng biết nói gì ngoài việc đứng nhìn hân làm đồ ăn . Nhìn bờ vai của hân tôi chợt cảm giác hân thật cô đơn tôi muốn ôm chặt hân , hỏi han hân những chuyện buồn rồi an ủi hân . Tôi muốn là nhiều điều cho hân lắm nhưng mà tôi sợ sẽ đánh mất tình bạn này. Tôi biết bây giờ hân cũng đang nghĩ đến những chuyện buồn của riêng hân và tôi thì chẳng thể giúp gì ngoài việc đứng đây và nhìn hân một cách bất lực.

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20

_ Xong rồi nè đi lên ăn cơm đi ...- tự nhiên hân vui vẻ trở lại , hình như hân đã điều khiển được tâm trạng của hân rồi . Oái hân vừa đi lại còn khoác vai tôi và ôm nhẹ tôi vào lòng , tuy bây giờ người hân toàn mồ hôi nhưng tôi vẫn rất thích được như thế . Hơi thở nhẹ nhàng của hân phả ngang qua mặt tôi làm cho tôi bất giác quay sang nhìn đôi môi của hân .

Mặc dù biết hân khoác vai tôi là chuyện bình thường mà nhưng không hiểu sao tim tôi lại đập nhanh như thế ... Chết rồi con dê trong người tôi hình như đang biểu tình đòi ra ngoài rồi ... Không được Kha ơi mày mau bình tĩnh lại đi nhanh lên , không được như thế ..... Tôi đưa tay lên gạt vào mặt mình mấy cái ... hân nhìn thấy và ôm bụng phì cười ...

_ Làm gì thế , khởi động cơ miệng trước khi ăn hả ? Không cần làm thế đâu ăn không nhanh bằng tôi đâu . Hân nhìn tôi cười thách thức .

_ Chưa biết ai thua ai àh nha ngon nhào vô ... Tôi vừa nói vừa ngồi xuống mức một chén cơm rồi ăn một mạch , tất nhiên hân cũng đâu có chịu thua tôi . Hân ăn nhanh thật mới có hơn 10p mà hân đã ăn được 3 chén rồi , trong khi tôi còn ỉ ạch chén thứ 2 . Bỗng nhiên , tôi mắc nghẹn , chà ơi đang ăn đùa mà mắc nghẹn chán thật . Tại tôi ăn nhanh wa mà không chịu uống canh như hân nên mới mắc nghẹn . Ly nước để kế bên tôi cũng hết rồi , hân thì cứ lo cầm cái ngồi ăn đâu có thèm nhìn tôi . Khó chịu quá tôi không thể lên tiếng được ....

_ Xoảng ...-cái chén ăn cơm của tôi bị tôi quơ tay nên rơi xuống rồi hix

_ Kha , Kha sao vậy bị gì dạ mắc xương hả , có gì không ?? Hân ôm lấy vai tôi và lắc mạnh khó khăn lắm tôi mới thều thào được “ nước , nước:”

_ Ờ, ờ chờ tui chút ...

Hân chạy như bay xuống nhà bếp ,tôi thấy hân chạy mà cứ lo là hân sẽ té . Hân đem nước lên mà còn thở hổn hển , tội nghiệp quá . Tôi uống xong nước cũng thấy đỡ hơn , hic hic . Hân cốc nhẹ vào đầu tôi , rồi ngồi nhìn tôi một lúc lâu . Giờ tôi vẫn còn khó chịu hic mệt wa .

_ Vào phòng đi , tui dọn dẹp đã , rồi lát tôi nói chuyện này cho nghe ... Hân đỡ tôi đứng lên và nói

Hân có chuyện muốn nói với tôi , có khi nào là tỏ tình với tôi không ta ?? Hehe sướng , mà nghĩ cũng chán thật nếu mà hỏi này tôi không quá mệt thì tôi đã già bộ xiu rồi , lúc đó hân sẽ hô hấp nhân tạo cho tôi và đúng lúc đó tôi sẽ tỉnh dậy ....sau đó thì chúng tôi sẽ hôn thật và chuyện gì đến sẽ đến thôi .....hehe . Nghĩ mới tới đó thôi mà hết mệt rồi .Nếu mà được như thế thì chắc tôi sẽ đi chùa liên haha .

_ Nè đỡ chưa , lát đi chỗ này với tui không ? ....- lo suy nghĩ nên hân ngồi kế bên hỏi nào tôi cũng không hay .

_ Đi đâu dù gì chiều nay cũng không có tiết học ., mình đi chơi hả

_ Uhm .. hần nói như thế thôi rồi bỏ ra ngoài chán wa >’’

Hần chờ tôi đi đâu vậy ta hình như chỗ này là quận 7 mà , ủa hần qua đây làm chi ta ? . Mặc dù không biết hần chờ tôi đi đâu và làm gì nhưng tôi vẫn rất vui . Hần chờ tôi qua khu Phú Mỹ Hưng , đúng là không khí thoáng mát và cảnh vật cũng đẹp đó chứ , chỗ này hay thế sao tôi không biết nhỉ . Hần dạo thật lâu mà không nói gì nữa , bỗng hần dừng xe trước một bãi cỏ trước mặt có một cái hồ nước nhìn cũng khá đẹp . Hần nhìn tôi ra hiệu ngồi xuống , tôi thích khung cảnh nơi đây lắm . Còn hần không nói cũng không làm gì nữa tôi thật sự muốn bỏ cái đầu đó ra và xem hần chứa cái gì bên trong ..

_ Muốn ăn kem không hả tui đi mua ... đang im lặng tự nhiên giờ đột nhiên la lên , tên này đúng là bệnh quá .

_ Uhm ăn chứ ....

Hình như trời cũng về chiều rồi từng cơn gió thổi qua tôi thoáng rùng mình hơi lạnh, nhưng mà tôi thích ăn kem vào lúc trời se se mà . Một sở thích khác người , mà cũng đúng thôi tôi thì làm gì giống người ....

_ Kem nè !! Hần đưa kem cho tôi ....- trời hần mua ở đâu mà nhanh thế

Nhưng bây giờ tâm trạng không tốt nên tôi cũng ko muốn suy nghĩ nhiều . Tôi nhận cây kem từ hần và nằm ngả người xuống bãi cỏ êm ái . Điều bất ngờ là hần cũng nằm xuống kế bên tôi . Tôi và hần đều im lặng nhìn ra xa , bỗng hần đỡ đầu tôi lên và gối tay hần vào nhưng mà hần không nằm gần tôi như lần trước .

Cánh tay của hần thật rắn chắc làm tôi tạm quên đi những nỗi buồn để chỉ nghĩ về hần thôi . Gió thổi qua càng lúc càng mạnh xung quanh không có ai wa lại chắc giờ này người ta chưa về nhà . Tôi mong sao cho giây phút này tồn tại mãi đừng trôi qua để tôi bên hần mãi . Trời bắt đầu lạnh rồi mà cơ thể của tôi thì không dc khỏe lắm nên tôi ắt xì một cái rất lớn .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21

_ Lạnh ảh nằm sát vào đây , có cần tui cho mượn áo khoác không . Nãy kêu mang theo áo khoác mà không nghe ... Hần nói gì tôi cũng không nghe nữa tôi chỉ nghe hơi ấm của hần đang truyền sang tôi , thật ấm áp . Cánh tay của hần cùng với bờ ngực rắn chắc làm cho tôi muốn hần là của tôi mãi , tôi muốn hần bên tôi lo lắng và bảo vệ cho tôi còn thôi thì sẽ nghe hần tâm sự những chuyện buồn ... cuộc đời như thế thì vui thật ..

_ Thôi đi về thôi , Kha lạnh rồi không khéo bệnh mất đó .. hần đúng là tên hay làm mất hứng ...

Tem đường về hần có ý ngồi lui về phía sau rất nhiều ... tôi vui lắm và hình như bữa tiệc nào cũng có kết thúc hết ... mới đây mà tới nhà rồi ..

_ Thôi tới rồi bb nha Kha mai gặp nha ý mà khoan..... -hần nói rồi hơi nhướn lên, lúc đó tôi đang đứng trước cửa nhà , thấy động tác của hần như thế thì tôi cứ ngỡ là hần ....hôn tạm biệt tôi .. tôi còn định nhắm mắt đón chờ đôi môi đó , đón chờ cái mà tôi khát khao ... nhưng mà không phải hần chỉ giúp tôi lấy một chiếc lá me dính tem tóc ... mất hứng quá ...

_ Rồi xong , lấy được rồi !! Giọng hần hí hửng vang lên làm tôi muốn xì khói luôn .. tên này sao mà ...hichic thôi không nói nữa tức quá .

_ Ồ tui vô nhà nè , bb nha tên chuyên làm mất hứng ...- tôi nhìn hần với đôi mắt đe dọa , còn hần thì ngo ngoác con nai vàng .... Nhìn tôi ngo ngoác , hic hần càng ngây thơ càng đáng yêu ..

Tôi đi vào nhà mà hần vẫn chưa đi , đến khi tôi vào hần trong bếp thì tôi mới nghe tiếng xe của hần vang lên .. trong tôi vẫn còn nghĩ :’’ Nếu lúc này hần hôn mình thì sao nhỉ ‘’ ....ngốc thật câu đó cũng hỏi .... Chắc lúc đó mình sướng chết dc tôi về khỏi ngủ luôn he he.....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22

Sáng nay ,chẳng muốn đến trường chút nào .....uhm thì cái chân hết đau cũng là một việc tốt nhưng mà sẽ không còn được ngồi trên lưng của hấn nữa . Vậy thì sẽ không còn khoảng thời gian bên cạnh hấn nữa . Càng nghĩ càng thấy buồn. . .mà thôi tôi cô đơn cũng quen rồi có khi như thế cũng tốt cho hấn và tôi . Hôm nay bác xe ôm cũng đến sớm hơn thường ngày , tôi cũng chẳng buồn trò chuyện với bác như thường ngày , đối với tôi có lẽ những khoảng thời gian sau này cũng không còn cảm thấy hứng thú khi đi học nữa. Mới đây mà đến trường rồi ...nhưng khoan mắt tôi có nhìn lắm không thể : hấn đang đứng chờ tôi trước cổng trường như những ngày mà chân tôi còn đau ...

_ Sao đứng đây , chờ tui làm gì chân tui hết đau rồi mà ....-vừa bắt ngờ vừa sung sướng tôi hỏi hấn .

_ Thì vô sớm không có gì làm nên đứng đây chờ thôi vậy cũng hỏi hà ?? Hấn cau có nhìn tôi ...

Tôi cũng không thèm cãi nhau với hấn nữa , thôi thì đi bên cạnh hấn cũng là hạnh phúc lắm rồi đâu cần quan tâm xem hấn có chờ tôi thật không . Uhm cứ như thế đi tính hấn đó giờ vẫn thế mà tôi đâu lạ gì

_ Kha lát ra chơi , xuống chỗ giữ xe sau trường nha Giang có chuyện muốn nói , Giang chờ đó ....-đang suy nghĩ thì Giang đi ngang qua và ghé vào tai tôi thì thầm như thế , tôi chưa kịp trả lời thì Giang đã đi mất .

_ Giang nói gì thế , sao nó nói nhanh wa vậy thằng đó nhìn mặt gian quá ...-hấn vừa nói vừa liếc qua Giang .

Tôi vẫn chưa hết thắc mắc sao Giang lại hẹn tôi ở chỗ giữ xe phía sau trường . Nơi đó rất ít học sinh được tới vì nhà trường cấm mà . Giám thị cũng ít khi lui tới vì chẳng có học sinh nào dám ra đây cả . Tôi đã từng đến một lần rồi cũng nhờ nhờ Uyên chỉ thôi , nơi này tương đối thoáng mát và ở đây trồng rất nhiều cây xanh nên trông nó giống công viên lắm . Chắc cũng biết điều này nên nhà trường mới cấm học sinh không thì mấy cặp yêu nhau rủ nhau ra đây ngồi là vui lắm luôn . Không biết có chuyện gì mà Giang lại hẹn tôi sao không nói luôn đi làm tôi tò mò quá đi . Hôm nay học 2 tiết vẫn phải nói van là môn mà tôi yêu nhất , nhưng mà bây giờ trong đầu tôi cứ đang thắc mắc về cuộc hẹn với Giang ... Rồi cuối cùng thì giờ ra chơi cũng tới , tôi chạy nhanh xuống sân trường vì sợ Tùng nhìn thấy hỏi lung tung thì mệt lắm , mà tôi cũng có biết gì đâu . Đến chỗ hẹn thì tôi đã thấy Giang đứng đó từ bao giờ rồi ...

_ Chờ lâu không, Giang ...-tôi bước đến và hỏi hấn

_ Chờ Kha thì bao lâu cũng được , Kha nè Kha vẫn còn nhớ chuyện hồi đó tui mình vẫn thường chơi chung với nhau không , hồi đó vui thật hả ...Giang thường qua nhà Kha chơi có hôm còn ngủ lại nữa , rồi hai đứa cùng ăn cơm , cùng đi học nữa . ..-giọng nói của Giang nghe vừa vui vừa buồn đúng thật là hồi đó chúng tôi chơi chung rất vui , tôi cũng không biết phải nói gì trước tâm trạng của Giang nữa mà sao hôm nay Giang lại thích nhắc chuyện xưa thế ....

_ Chắc Kha không còn nhớ đâu hả , nhưng mà có những chuyện về Giang mà Kha không biết đâu , Kha có muốn nghe không ?? Hấn nhướn mắt nhìn tôi ...

_ Uhm, kể đi Kha nghe nè ....

_ Nếu Giang đoán không lầm thì hồi đó Kha cũng từng rất thích Giang đúng không nè?? Có thể bây giờ Kha không thừa nhận , nhưng phải nói là lúc đó Giang cũng rất thích Kha , rất muốn mãi bên Kha . Nhưng Giang không thể nói ra vì chúng ta vẫn còn nhỏ và Giang vẫn không thể chấp nhận bản thân mình là một thằng gay nên Giang muốn né tránh tình cảm với Kha . Trốn tránh Kha nhưng mà trong lòng Giang chưa hề quên được Kha ... Bây giờ thì Giang không còn dư luận xã hội nữa , Giang chỉ muốn bên Kha thôi , Kha có thể chấp nhận tình cảm của Giang không ...

Giang nói nguyên một hơi không hề nghỉ , tôi thì chỉ biết im lặng lắng nghe . Giá như ngày xưa Giang nói những lời này với tôi thì có lẽ tôi đã hạnh phúc lắm , nhưng còn bây giờ trong lòng tôi chỉ nghĩ đến Tùng thôi . Tôi bây giờ chỉ xem Giang là bạn mà thôi , một người bạn cũ . Giang nhìn vào mắt tôi và từ từ tiến đến bên tôi , hấn nhẹ nhàng hôn lên trán tôi ..

_ Bây giờ không cần trả lời đâu , cứ suy nghĩ từ từ đi Giang chờ Kha mà ....-Giang mỉm cười nhìn tôi

Tôi đứng là thằng ham hố được ngta hôn là đứng yên luôn tới bây giờ mà còn chưa tỉnh mới ghê chứ . Nhưng nói thật là tôi cũng hơi vui vì đầu tiên có ng nói thích tôi như thế ...nhưng còn tình cảm tôi dành cho Giang thì chỉ dừng lại ở mức bạn bè thôi không thể tiến xa hơn ....ước gì người nói những lời đó là Tùng thì hay quá hic hic....

Vào lớp rồi mà tâm trạng tôi vẫn cứ ngơ ngẩn mỗi khi thấy ánh mắt của Giang ...hay là tôi cứ nhận lời của Giang đi vì có ai yêu tôi ngoài Giang đâu ... không được mảy nghĩ gì thế Kha , mảy tính cho Giang là thể thân àh người mảy thích chỉ có một mà thôi đó là Tùng .. mảy nhớ chưa hả thằng ham hố ..

_ Sướng nhì , được ngta hôn nên bây giờ mặt vẫn còn đỏ . Không cần giải thích với tui vì tui không hề quan tâm tui chỉ tình cờ đi ngang thôi . Nhìn thấy sao thì tui nói thế thôi , không cần quan tâm ..

Trời ơi hấn thấy Giang hôn trán tôi sao , sao hấn lại tình cờ đi qua đó thế . Hay là hấn cố ý đi qua ...tôi cũng không hiểu hấn nghĩ gì nữa . Tính quay sang nói với hấn mấy câu thì nhìn thấy cái mặt của hấn như đang muốn nổi khùng nên tôi không dám nói gì nữa . Tâm trạng tôi lại rồi bởi bao nhiêu chữ bay ra hết rồi , chán thật . Ra về hấn bỏ đi một nước không hề nói với tôi một tiếng nào cũng không thèm chờ tôi về . Cứ tưởng hôm nay hấn và tôi sẽ có một ngày học vui vẻ nhưng không ngờ toàn là chuyện nhảm nhí gì đâu không . Cuộc đời tôi không lẽ chỉ có nỗi buồn và cô đơn thôi sao , bất công quá .

Về tới nhà rồi mà tôi không muốn vào mà bây giờ tôi muốn đi chơi cho đã thôi đi để quên hết những chán nản trong lòng . Thôi thì đi ngủ vậy không cần

ăn cơm luôn, mới vừa nằm xuống lìm dìm thì nghe tiếng chuông cửa vang lên hồi thức. Trời ai mà bấm chuông dữ thế tôi đang buồn ngủ mà chán thật... Mở cửa ra... tôi bất ngờ quá thì ra là hấn, sao hấn lại đến đây có chuyện gì hả ta... Điều kì lạ là hấn không nói gì chỉ đưa mắt liếc tôi thôi làm tôi càng thêm sợ..

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23

Ăn cơm chưa sao lại đi ngủ sớm thế mà thôi đừng ngủ nữa tui có chuyện muốn nói, lại đây...-hấn nói khá nhỏ

_ Ăn hay không là chuyện của tui không cần ai quan tâm có gì thì nói nhanh đi tui muốn đi ngủ....bực bội hấn tôi gần như muốn hét lên...

_ Cái gì cũng không phải chuyện của tui, vậy chuyện mấy ng thích tui có liên quan đến tui không...-hấn cũng hét lên không kém

Hả sao hấn lại biết tôi kết hấn chắc là hấn chỉ đoán mò thôi, chứ làm sao mà hấn dám nghĩ đến chuyện đó..

_ Chắc đang nghĩ tui làm sao biết Kha thích tui đúng không?? hay chuyện này là không thể đúng không, lát nữa tui sẽ giải thích, còn bây giờ tui muốn biết chuyện của Giang và Kha là gì vậy?? Nhanh đi tui không còn bình tĩnh đâu..

_ Tôi thích Tùng hả sao mà Tùng tự tin thế, tui chưa hề để ý đến Tùng. Còn chuyện của tui và Giang là chuyện riêng nên tui không có trách nhiệm báo cáo với Tùng..mà tui nghĩ Tùng cũng đâu có lý do và tư cách gì xen vào chuyện của tui...-quá bực bội với thái độ của hấn tôi không thể biết nói gì hơn ngoài những lời đó.

_ Hà ko có tư cách xen vào hả, Kha thật sự làm tui mất tự chủ rồi đó..vậy thì tui sẽ làm cho có tư cách...

Vẫn chưa hiểu hấn định làm gì, thì hấn đã bất ngờ ôm chồm lấy tôi đặt vào môi tôi một nụ hôn nồng nàn và ngọt ngào lắm. Bây giờ tôi mới hiểu hôn không chỉ đơn thuần là cảm giác ướt át mà còn là sự ngọt ngào, ấm áp trong con tim của hai người yêu nhau. Nhưng mà hấn có yêu tôi đâu sao hấn lại làm thế...vừa gây giật tôi vừa đẩy mạnh hấn ra, tôi hét lên

_ Diên hà, Tùng làm cái trò gì thế??...-Mặt tôi đỏ gay lên vì tức giận...và cũng có phần mắc cỡ trước hấn..

_ Tui diên hà uh đúng tui diên rồi, ko còn lý trí nữa..tại gì ai, tại ai hả Kha có biết không, có biết là tại ai không??....- Hấn vừa nói vừa diên cuồng lắc vai tôi

_ Tại sao không cho tôi hôn mà lại đứng yên cho Giang hôn hả, Kha có biết là thấy cảnh đó tui diên lên không. Tui chỉ muốn chạy đến đâm vào mặt Giang một cái, nhưng sao Kha lại đứng yên hả...Kha có biết là tui rất thích Kha không, luôn muốn bên Kha không...tui sợ làm Kha sợ đến nỗi không dám hôn Kha dù lòng rất muốn, không dám nói với Kha rằng: tui thích Kha nhiều lắm..Kha có hiểu không...??

Tôi thật sự bị sốc trước lời nói đó, thì ra hấn cũng thích tôi sao. Hóa ra tôi không hề tương tư hấn, hấn cũng yêu thích tôi mà...thật là hạnh phúc. Giờ trước mặt tôi hấn hình như đang rất tức giận, đôi tay nắm chặt lại, mặt thì đỏ gay. Tôi chẳng biết làm gì nữa nhưng đột nhiên tôi nảy ra một ý nghĩ

_ Không thích tui hôn Giang hả thì bây giờ tui hôn Tùng nha, chịu hem....-tôi vừa nói vừa cười còn mặt hấn thì ngó hết chỗ chê..

Tiến đến bên hấn thật nhanh, tôi nhẹ nhàng vòng tay qua người hấn ôm ghì hấn vào tôi và hấn cũng ôm tôi thật chặt. Tôi ngược lên nhìn hấn và nhẹ nhàng đặt vào môi hấn một nụ hôn cũng nồng nàn không kém lúc nãy hấn hôn tôi. Hấn ôm vòng qua eo tôi ghì sát tôi vào hơn nữa còn tôi cũng choàng tay qua cổ hấn kéo sát đầu hấn xuống để cho nụ hôn trở nên mạnh hơn và sâu hơn....

Giây phút đó thật ngọt ngào và... phải nói là nín thở vì chúng tôi hôn đến gần 5p mà. Vì là lần đầu tiên nên tôi vẫn còn vụng về lắm, nhưng chỉ một lát sau thì mọi chuyện đều ổn. Lưỡi tôi thám hiểm vòm miệng của hấn một cách nhẹ nhàng bất ngờ hấn nút mạnh lưỡi tôi một cái và ôm tôi càng chặt hơn. Lưỡi chúng tôi quấn lấy nhau thật ấm áp và sung sướng...

_ Bây giờ thì bình tĩnh chưa nghe tui kể chuyện của Giang nè...-tôi kéo hấn ngồi xuống ghế..

Tôi kể hấn nghe toàn bộ câu chuyện và không wen khẳng định với hấn rằng: tôi sẽ nói với Giang là tôi không còn thích Giang nữa mọi chuyện đã là quá khứ rồi. Tôi chăm chú quan sát, thì thấy hấn mỉm cười nhẹ gương mặt đã bớt căng thẳng hơn.

_ Vậy mà nãy tui suy nghĩ lung tung quá trời, ngồi trong lớp đâu có học được...-hấn vừa cười vừa khoác tay wa vai tôi...hạnh phúc quá.

_ Xi thối mác phải hỏi chứ làm gì la người ta ghê dạ, giận rồi khỏi nói nữa.....-tôi nói xong thì dúi mặt vào vai hấn...

_ Uhm thôi để Tùng đến cho nha chịu không ....Hắn ghé sát mặt vào tôi thì thầm không nói thì tôi cũng hiểu hắn muốn gì rồi ...

_ Mà nè , Tùng thích tui thật hả ....-tự nhiên tôi hỏi một câu thật vô duyên ..

_ Có cần anh chứng minh với em không ...-trời hắn dám kêu tôi là em hả ? sao mà hắn gan thế ...nhưng mà cũng đúng thôi hắn lớn hơn tôi 1 tuổi mà nên kêu em cũng đúng chỉ tại tôi không quen thôi mà ..

_ Xi lớn hơn ngta có 1 tuổi mà dám kêu bằng em hả gan quá ta , mà anh có biết là em chờ anh nói câu này lâu lắm rồi không híchic....-tôi giả vờ sụt sịt

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

_ Thôi em ko cho kêu thì khi nào có hai ng anh mới kêu Kha là em được chưa ? Uhm anh xin lỗi đã bắt em chờ nhưng anh sợ em từ chối anh , rồi sẽ mất tình bạn nên anh ko dám . Đến trưa này , thấy Giang hôn em anh mới điên lên đó chứ ... hihi. Mà em phải giải quyết cho xong chuyện của Giang đó , nếu nó còn đụng đến em thì anh sẽ không tha đâu hehe ... -hắn cười nhưng tôi vẫn thấy trên mặt hắn đầy vẻ khó chịu ,

_ Em biết rồi bé yêu ah anh đừng có ghen nữa nha , em thương nhiều ....chụt chụt ...-tôi nhẹ nhàng hôn vào gò má của hắn ...

_ Anh rảnh quá há thêm ghen với Giang .ngay từ đầu em là của anh rồi hihi , mà thôi mình đi ăn đi , ăn xong rồi hãy ngủ hén em ...

Trời hắn nói gì thế , mới đây mà đòi ngủ rồi hả ...ghê quá . Nhưng mà mọi chuyện đâu có như cái đầu đen tối của tôi nghĩ , ăn uống xong hắn đưa tôi vào phòng . Tôi kêu hắn nằm xuống kế bên tôi vì tôi vẫn chưa tin mọi chuyện là sự thật , thế là hắn ôm tôi vào lòng thật hạnh phúc .

Lần này thì hắn là của tôi rồi , hắn nằm với tôi chỉ một lát rồi đi về vì hắn không muốn về trễ . TRước khi về hắn không quên tặng tôi một nụ hôn bất tận: ngọt ngào, nhẹ nhàng và đầy đam mê . Lúc hắn về tôi không tài nào ngủ nổi vì trên chỗ hắn nằm vẫn còn lưu lại mùi hương và hơi ấm của hắn nó hoàn toàn chỉ phôi tôi . Hôm nay là một ngày mà tôi sẽ không bao giờ có thể quên được .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25

Woa sáng này thức dậy thấy thoải mái quá, chắc tại hôm qua nằm mơ thấy hắn nên ngủ ngon wa . Là là đi tắm thôi còn phải đi gặp anh yêu nữa chứ ...hey mà hôm nay chắc tôi phải nói chuyện thẳng thắn với Giang nếu không thì chắc Tùng sẽ không tha cho Giang đâu . Vừa suy nghĩ tôi vừa nhảy múa theo bài hát :” Và con tim đã vui trở lại “ , tôi phải nhanh lên để còn gặp mặt người yêu của tôi chứ ...

Tôi vừa đến cổng trường thì đã thấy Tùng đứng đó sẵn rồi ,nhưng mà hình như Giang cũng mới vừa đến .

_ Giang chờ Kha ở chỗ hôm bữa chút nha , Kha có chuyện muốn nói ...-tôi vừa í ạch chạy theo vừa gọi với theo .

_ Nói cái gì nữa , ah nhớ rồi nói gì thì nói lẹ đi đừng có để cho ngta hôn nha ....-hắn vừa lườm tôi vừa cầm lấy cái cặp của tôi .

_ Uh thì biết rồi ủa anh ko lên lớp hả đứng đây chi ...-tôi cố tình nhấn mạnh chữ “anh” trước mặt hắn

_ Thôi anh đứng đây chờ em lên chung mắc công nghe em từ chối xong hắn điên lên làm thật em thì sao ....-nghe hắn nói mà tôi mắc cười thật , đây là ở trong trường mà hihi .

Giang đứng đó chờ tôi , nhìn ánh mắt của Giang tôi biết Giang đang chờ câu trả lời của tôi nhưng mà biết làm sao đây Giang , Kha đành làm Giang thất vọng thôi vì trong lòng Kha có người khác rồi .

_ Đúng là hồi đó Kha có thích Giang rất nhiều nhưng mà đó là chuyện của quá khứ rồi Giang àh . Bây giờ trong lòng Kha chỉ có một người thôi chắc không ai thay thế được người đó đâu ...-tôi nói mà ko dám nhìn vào mặt Giang nữa chứ .

_ Kha nói dối, Kha vẫn chỉ là của Giang thôi có phải tại tên Tùng không ,phải không Kha , có phải Tùng uy hiếp Kha bắt Kha nói thế không ? Nó đang ganh tị với Giang đó nó cũng muốn có Kha mà ..Kha đừng nói như thế với Giang mà được không . Đúng là lúc trước Giang có lỗi vì Giang đã chạy trốn chính bản thân, bỏ chạy khỏi tình cảm của Kha.. nhưng bây giờ Giang không trốn chạy nữa , Giang sẽ bên Kha mà ..

Giang vừa nói vừa nắm lấy tay tôi nhưng mà tôi đẩy nhẹ ra , tôi thoáng nhìn thấy nét buồn trên gương mặt của Giang nhưng mà biết sao giờ tôi đã thích Tùng mất rồi . Trước thái độ của tôi mặt Giang từ trắng chuyển sang đỏ , Giang tiến đến gần bên tôi đôi mắt của Giang nhìn không còn thiện cảm như thường ngày . Tôi còn chưa biết làm gì thì Giang đã áp sát vào tôi đưa cả gương mặt vào sát mặt tôi . Trời hán muốn làm gì thế này ,không lẽ hán muốn hôn tôi ngay tại đây hả, không được nha ai mà thấy là chết luôn . Giang nắm chặt tay tôi , tôi cố đẩy ra nhưng không được càng đẩy ra Giang càng nắm chặt .. đau quá ước gì Tùng ở đây . Giang vừa nắm tay vừa tiến sát vào tôi một cách từ từ như con thú vờn mồi ...ghê wa mặt Giang giờ đang đỏ lên trông thật đáng sợ .....

_ Thăng điên kia mày làm gì đó tránh xa ra chưa , mày còn tiến thêm một bước nữa thì tao cho mày chết đó con ...- . Nghe giọng nói của Tùng là tôi quên hết mọi đau đớn rồi .

_ Àh thì ra là tại mày mà Kha không còn quan tâm đến tao nữa , mày cũng khá lắm đó . Giang gầm lên đồng thời siết mạnh tay tôi đến nỗi tôi phải hét lên mặc dù không muốn thế vì sợ Tùng lo .

_ Thăng chó mày buông ra chưa hả ..- một lần nữa Tùng hét lên ..

_ Mày nghĩ sao nếu giờ tao hôn Kha trước mặt mày , hôn một cách đấm đuối và ....-Giang chưa kịp nói hết câu thì tôi đã nghe :” Bốp” Tùng đấm vào bụng Giang một cái thật mạnh . Tôi nhìn Tùng có lẽ câu nói của Giang đã làm Tùng tức giận thật sự , còn Giang bây giờ thì nằm một đồng không còn nắm chặt tay tôi dc nữa ....

_ Tay em còn đau ko , đỏ hết rồi nè em không thấy đau hả .....-tôi lắc nhẹ đầu , không phải là không đau mà tại vì Giang nắm chặt quá nên mất cảm giác rồi với hán nhìn hán vừa xoa vừa nắm tay tôi thì làm sao mà tôi nỡ làm cho hán lo nữa .

_ Ha ha anh em ...hai người thân thiết quá nhỉ ..giờ thì Giang hiểu tại sao Kha quên Giang nhanh như thế rồi . Được thôi nếu Kha đã quên thì Giang sẽ làm mọi cách cho Kha lại có cảm giác với Giang ..-Giang cười một cách thật đáng sợ bỗng nhiên tôi thấy cũng hơi sợ không biết hán sẽ làm gì tôi đây ..

_ Hừ mày gan đó nếu mày còn làm Kha đau thêm lần nữa thì chỗ của mày không phải là ở đây mà là ở trong bệnh viện đó thằng khốn , mình đi em , tay em còn ê mà đứng không để anh cầm cặp cho ....-sao mà hán cứ kêu tôi là em hoài trước mặt Giang mà tên này thật tình .

_ Vào trường rồi đừng có kêu Kha là em nữa , nghe hem Tùng ? Tôi nhéo lỗ mũi hán ..

_ Trời anh thích kêu như thế trước mặt cái thằng đó thôi , phải cho nó biết em là của anh chứ . Còn bây giờ vào lớp thôi bạn Kha àh !....-hán vừa nói vừa nhảy mất với tôi cũng công nhận là tên này lạnh nhạt .

Tôi và hán vừa vào lớp thì đã bị nhỏ Linh kéo đi thăm thi , không biết bà tám này tính làm gì nữa . Nhỏ này cũng khá dễ thương nhưng mà tôi cũng không thích cho lắm . Cách nói chuyện của Linh có khi làm cho người khác khó chịu lắm , không như cách nói chuyện của nhỏ Uyên . Mỗi lần nói chuyện với Linh tôi thường có cảm giác không yên tâm , nên lần này tôi cũng không biết nhỏ Linh muốn gì nữa .

_ Êh Kha lát nữa xuống dưới căn tin chơi nha , tui với con Uyên có kế hoạch này nè lát xuống dưới bàn nha Kha

_ Ờ biết rồi lát nữa tui xuống , giờ vô học đi đừng có đứng đó tám nữa ...-tôi vừa chọc ghẹo vừa nhìn con Linh hihi

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26

Chắc cũng không có gì quan trọng đâu , con gái chắc cũng là những chuyện linh tinh thôi . Mà sao lại kêu tôi chứ thôi kệ để coi tui nó có kế hoạch gì đây . Đang suy nghĩ thì thấy Giang bước vào lớp tay thì vẫn ôm cái bụng chắc tại vì Tùng đánh mạnh quá . Ánh mắt Giang nhìn tôi và Tùng thật đáng sợ , sao Giang ánh mắt Giang lại không còn vẻ hiền lành như trước đây nữa . Thật là không hiểu nổi nữa tình cảm tôi dành cho Giang đâu có còn như trước , sao Giang lại trở nên như thế .tình cảm là không nên miễn cưỡng mà ...khó hiểu thật . Hôm nay học tiết Hóa nhìn mặt thầy là thấy oai rồi nói chi là nghe giảng . Tôi thì những môn khoa học rất dốt , chỉ có những môn xã hội là khá hơn chút thôi . Cầu mong cho mau đến giờ ra chơi ..hic hic ..chỉ còn có 10p thôi mà sao tôi thấy lâu quá thế ..

_ Lo học đi ngồi mơ mộng hoài , tui ngồi kế bên nè đừng có nhớ tui làm chi ....-hán quay sang nhìn tôi .

Tôi cũng không thèm trả lời , chỉ liếc hán một cái thôi , sao mà có người tự tin thế nhỉ ? . Thôi cũng sắp tới giờ ra chơi rồi không thèm cãi nhau với hán

cho một .

_ Kha xuống nhanh mà , tui với Uyên chờ đó nha ... -nhỏ Linh nhắc nhở tôi khi nó vừa nghe tiếng chuông reo.

_ Ồ Kha nhớ rồi .....nè có muốn đi chung không sao ngồi hoài dạ nghe nhỏ Kinh réo không ...-vừa trả lời Linh tôi vừa quay sang hỏi thúc hấn ..

_ Anh phải đi chung chứ giờ anh đâu yên tâm giao em cho ai nữa đâu bé yêu ...-hấn nói rất nhỏ chỉ vừa đủ cho tôi nghe , ôi gương mặt của hấn sao mà đáng yêu thế . Tôi đẩy hấn ra , đánh nhẹ vào lưng hấn và gương mặt tôi cũng đang đỏ lên vì hấn . Hấn cũng nhìn thấy và cười lên thật khoái chí , tôi không thèm nhìn hấn nữa mà tôi nhanh chóng lôi hấn đi thật nhanh mặc công một lát trong lớp sẽ có một trái gấc ...

Xuống căn tin tôi và hấn đều ngạc nhiên vì ngồi kế bên Linh và Uyên còn có Giang nữa , cái người mà bây giờ cả tôi và hấn đều không muốn gặp . Tôi nghe hấn găm trong cổ họng nghe thật đáng sợ , tôi vội vàng nắm tay hấn giật giật . Hình như cũng hiểu ý tôi nên gương mặt của hấn cũng giãn ra ko còn nét tức giận như lúc đầu .Nhưng mà hấn cũng không vào bàn với , hấn muốn đi mua cá viên chiên cho tôi ăn trước .

_ Ủa có chuyện gì vậy , Uyên ....-tôi hỏi nhỏ Uyên và gật đầu mỉm cười với Giang nhưng tôi nhận được chỉ là cái nhìn không thiện cảm .

_ Thì thứ bảy này nè tui với nhỏ Linh tính tổ chức một buổi party nè , nhưng mà không có tụ điểm .....-tôi nghe mà cũng ngạc nhiên có chuyện gì mà lại tổ chức party vậy ta .

_ Ủa có chuyện gì mà phải tổ chức party vậy hả ? .....-đúng là hiểu nhau ghê , tôi chưa kịp hỏi thì hấn đã lên tiếng ..

_ Thì không có gì , dạo này học hành oải quá ngày mai lại rảnh nữa nên tính kiếm chỗ nào đó để tổ chức party nhưng mà không biết đi đâu , giờ kêu mấy ng xuống đây để hỏi coi ai nghĩ ra chỗ đi không .....-nhỏ Linh giải thích , trời không lẽ đi chơi cũng có Giang đi theo hả trời .

_ Êh Kha qua nhà ông được không ...-tự nhiên con Uyên lên tiếng dụ dỗ

Uhmm qua nhà tôi thì cũng được dù gì mẹ tôi cũng có bao giờ về nhà đâu , với lại tôi cũng mới được mẹ mua cho dàn karaoke rùi tui nó qua đó ca cũng được và quan trọng hơn hết là tôi có thời gian bên hấn ...

_ Ồ qua nhà Kha cũng được dù gì ngày mai em của Kha cũng qua nhà đi rồi khoảng 3h qua hén mà nhà Kha mới có dàn karaoke mới đó tha hồ cho mọi ng hát và Kha chuẩn bị đồ ăn cho . Ai có lòng hảo tâm thì qua giúp ....-trước con mắt ngạc nhiên của nhỏ Uyên tôi trả lời ... bây giờ hấn mới mua cá viên chiên về .

_ Ok quyết định vậy nha ....-nhỏ Linh hồ hởi

_ Ủa chuyện gì dạ , mấy ng bàn xong hết rồi hả ...-hấn vừa đưa đồ ăn cho tôi vừa nhướn mắt hỏi

_ Thì ngày mai 3h qua nhà Kha chơi ...mà sao Tùng đi mua lâu quá dạ giờ hết hứng ăn rồi ..-vừa liếc hấn tôi vừa nói ..

_ Kha ko ăn nữa hả hay là Kha muốn “ăn kẹo” .....-hấn cười gian .

_ Ủa Kha lớn như thế mà còn mê kẹo vậy hả ??...- con Uyên trở mặt nhìn tôi .

Ủa mà kẹo gì ta , tôi cũng thích ăn kẹo nhưng mà đâu có ghiền kẹo như hấn nói . Tôi cũng không hiểu hấn nói gì nữa .

_ Kha không nhớ hả ...hôm qua Tùng cho Kha kẹo đó rồi Kha cũng cho lại Tùng một viên đó . Mà kẹo đó ngon quá há Kha , Tùng ăn đến 5p mà không hề ngán ....-hấn cười gian

Rồi xong tôi hiểu hấn nói kẹo gì rồi ....mặt tôi đỏ lên như gấc ...uhm đúng là kẹo hôm qua ngọt thật tôi như đang nhớ về những cảm giác của ngày hôm qua . Nhỏ Uyên thì ngây thơ ghê , nó là đứa ham hố mà nghe kẹo là mắt sáng lên ngay ...thế là nó cứ hỏi kẹo gì và hết năn nỉ tôi rồi tới năn nỉ Tùng cho nó ăn với ... Tôi thì chẳng biết làm gì ngoài việc đứng đó nhìn hấn ...cái mặt của hấn khó ưa ghê cứ nhìn tôi cười cười hoài . Riêng Giang cũng nhìn tôi nhưng Giang không hề cười mà trong ánh mắt Giang tôi thấy có sự ghen tị ...

_ Thôi con lạy má , lên lớp học dùm con đi đừng đòi kẹo hoài ,chuông reo rồi đó ...tôi vừa đẩy con Uyên vừa nhìn Tùng , tên này sao mà khó ưa thế .

Thế là nguyên cả buổi học tôi không được yên với nhỏ Uyên , nó cứ theo hỏi kẹo gì và còn giờ thói tham ăn ra ...ngồi xin ăn cả buổi làm cho hấn ngồi kế bên cứ cười hoài . Ra về nhỏ cũng chạy theo tôi vừa dặn dò cho cuộc hẹn ngày mai vừa hỏi xin kẹo ...thật là bó tay với nhỏ này rồi . Còn hấn thì không cần nhìn cũng biết là đang nhìn tôi đấy ý ..khó ưa thật

_ Tối nay anh gọi điện thoại cho em nha ....-hấn đi ngang qua tôi nói thật nhanh

Vui quá tối nay được nấu cháo điện thoại với hấn rồi ...về đến nhà tôi ngủ một giấc đến chiều . Không hiểu sao hôm nay tôi đau đầu quá ..Cuối cùng thì hấn gọi điện thoại nói là hấn nhớ tôi lắm thiệt tình không uống công tôi chờ hấn . Không hiểu sao tôi cũng rất nhớ hấn , tuy là chỉ mới không gặp hấn có mấy tiếng thôi mà tôi cứ nghĩ như mấy ngày .

Hấn rù tôi đi dạo nhưng mà tôi từ chối ...thật là ngốc nghếch , nhưng mà ngày mai tôi còn phải dậy sớm dọn dẹp nhà cửa đón tiếp tui bạn nữa chứ ...hic hic và tôi biết có lẽ hấn cũng mệt rồi ..dù gì cũng học cả ngày rồi mà , tôi ko muốn hấn phải chạy xe qua nhà tôi nữa đâu , trời thì tối rồi mà cũng hơi lạnh nữa . Hấn năn nỉ tôi một lúc nhưng mà biết ko thể thay đổi nên hấn hôn tôi qua điện thoại chúc tôi ngủ thật ngon ....sao mà không ngủ ngon được vì tôi

có hân chúc ngủ ngon mà . Tôi nay tôi sẽ có những giấc mơ đẹp thật đẹp về hân và tôi ...

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lẽ Sống Của Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27

Sáng nay tôi ngủ dậy trễ quá vậy ta , chắc tai nằm mơ thấy tôi và hân đang hôn nhau nên mới thế . Sao mà tôi cứ nằm mơ thấy hân hoài thế ... hic tôi lậm hân quá rồi hả trời . Bây giờ đã 1h rồi chài ôi... chán quá đi ngủ cho sớm vô rồi cũng dậy trễ biết vậy tôi qua đi dạo với hân rồi ... uổng quá má ơi .. Thôi kệ không thêm tiếc nữa , bây giờ phải đi dọn dẹp nhà cửa thôi ..... Một quá sao mà cái nhà của tôi dơ quá vậy nè , hic tôi dọn này giờ mà vẫn cứ như cũ ...uhm thì đỡ hơn chút thôi nhưng mà cũng không sạch lắm .. Bỗng chuông cửa reo ,ủa ai mà tới sớm dạ không lẽ là hân nhớ tôi quá nên tới sớm ...

Tôi ra mở cửa trước mặt tôi không phải hân mà là Giang , chài làm thất vọng nha . Hình như hôm nay tâm trạng của Giang có tốt hơn chút thì phải, Giang cười với tôi rồi tự nhiên bước vào nhà .

_ Chà chưa tới tết mà Kha dọn dẹp sớm thế ....-Giang cười có ý chọc ghẹo tôi

_ Thì bạn bè tôi cũng phải dọn dẹp nhà cửa chứ , thấy thì vào dọn dẹp phụ đi còn đứng đó chọc Kha ....-tôi thật cũng mừng thấy Giang đã bình thường trở lại , nên cũng nói chuyện tự nhiên với Giang hơn.

Đúng là Giang giỏi thật , Giang chỉ vừa động tay vào thì tôi thấy mọi thứ ngăn nắp hơn chút , đỡ hơn lúc đầu rồi . Tôi rót cho Giang li nước và bảo Giang thôi đừng dọn dẹp nữa cũng 2h rồi còn gì nữa . Hai đứa tôi ngồi trò chuyện rất vui vẻ , đột nhiên Giang muốn xem dàn karaoke mới của tôi . Thế là tôi hào hứng dẫn Giang vào phòng tôi xem vì karaoke dc để ở phòng tôi mà ...Giang vừa xem vừa hỏi tôi ....hình như không còn vui vẻ nữa.

_ Nếu Giang không làm thì Kha đang yêu Tùng đúng không , hai người có biết là hai người chường mắt tôi lắm không , còn gọi nhau là anh em nữa thân thiết quá , thằng Tùng không hề xứng với Kha đâu , giữa nó và Kha đâu có nhiều kỉ niệm như Giang và Kha ...-Giang đôi giọng với tôi

_ Xin lỗi Giang nhưng đó là chuyện của tôi mà tôi nghĩ Giang phải biết tình cảm là không thể miễn cưỡng dc chứ . Chuyện của Kha và Giang đã là chuyện của quá khứ mà bây giờ Kha cũng ko có cảm giác gì với Giang nữa ...bực bội vì Giang đã nói Tùng ko xứng với tôi nên tôi nói chuyện với hân ko còn thiện cảm nữa ..

↪ _ Được thôi nếu Kha muốn Giang sẽ cho Kha có cảm giác lại ....-Tôi còn chưa hiểu chuyện gì thì Giang từ từ tiến đến bên tôi

_ Kha muốn có cảm giác chứ gì ...haha , chính gì ko còn cảm giác mà Kha ko còn thích Giang hả vậy thì Giang cho Kha cảm giác .

Giang nắm chặt lấy tay tôi ...cả thân người Giang đè lên người tôi . Môi Giang tham lam tìm kiếm môi tôi , dù tôi đã cố hết sức phản kháng nhưng vẫn không thể . Tuy là bằng tuổi nhưng mà Giang to con hơn tôi rất nhiều, nên tôi bị Giang nắm lên tôi ko nhúc nhích gì nổi nữa . Giang hôn tôi rất mạnh và sâu nhưng mà tôi không còn thấy ngọt ngào như lúc tôi hôn Tùng mà tôi chỉ thấy vị đắng và tanh . Vì tôi đã cố sức cắn môi của Giang , nhưng điều đó không hề khiến Giang dừng lại mà hình như nó càng kích thích Giang . Giang điên cuồng hôn tôi và ôm tôi rất chặt...tôi đẩy rất mạnh nhưng mà ko thể làm gì dc . Giang lấy môi ra khỏi môi tôi để lấy khí, chớp lấy cơ hội tôi hét lên mặc dù tôi biết đó là vô vọng .....và Giang nhanh chóng trở lại là một nụ hôn sâu hơn và ngày càng mạnh hơn .

Môi của Giang bị tôi cắn...nhưng hình như ko còn cảm giác với Giang nữa , Giang càng ngày điên dại hơn , lưỡi của Giang quấn chặt lấy lưỡi tôi làm tôi gần như ngạt thở . Bàn tay Giang tham lam lần mò mở những nút áo của tôi , chẳng mấy chốc chiếc áo của tôi đã bị bàn tay của Giang mở toạc ra . Bàn tay đó tham lam thám hiểm cơ thể tôi , ghé tòm hơn bàn tay đó còn đang lần mò để mở nốt chiếc quần của tôi ..tôi tưởng chừng như tôi sắp chết đến nơi

...nụ hôn của Giang thật kinh tởm nó ko hề ngọt ngào mà đầy mùi tanh , đắng và có cả vị mặn của nước mắt của tôi, môi của tôi cũng không còn cảm giác nữa nó hoàn toàn tê dại , trong lòng tôi bây giờ chỉ có nỗi đau và sự nhục nhã . Tôi khóc rất nhiều những giọt nước mắt lăn dài trên má ướt cả gối còn Giang thì ko hề nghĩ đến cảm nhận của tôi ...Giang chỉ biết thỏa mãn dục vọng của Giang thôi . Tôi càng đau đớn hơn khi nghĩ đến Tùng nếu Tùng biết thì sao ...bỗng

_ Rầm

_ Âm ....-trên người tôi nhẹ hân ,

_ Thằng khốn nạn chó chết mày muốn chết hả , sao lại dám làm thế hả . Mày khốn nạn quá đó Giang àh . Tao chỉ muốn giết mày thôi , đồ chó chết , nếu tao tới trễ chút nữa thì mày sẽ làm gì Kha hả ....shit ....- tiếng của Tùng vang lên làm tôi bừng tỉnh thì ra Tùng nghe tiếng tôi hét trong nhà nên đã treo công vào ...trên tay Tùng còn đang chảy máu vì bị hàng rào nhà tôi làm xước , Tùng đã kéo Giang ra khỏi người tôi và ném Giang vào cái cửa ...trước mắt tôi là hình ảnh Giang đang nằm trên đất còn Tùng thì như đang nổi điên đập vào Giang tới tấp ...tôi vội lao tới ôm chặt lấy Tùng

_ Em buông anh ra để anh giết chết cái thằng khốn nạn này đã...-Tùng hét lên

_ Thôi kệ nó đi anh , em cũng không sao mà chỉ hơi sợ thôi .....còn Giang làm ơn ra khỏi nhà tôi đi , tôi không muốn nhìn thấy Giang đâu ...-tôi vừa nắm Tùng vừa hét lên với Giang

Hắn bỏ Giang ra và ôm lấy tôi . Tôi đổ gục vào ng hấn khóc âm ức . Giang thì vẫn đứng đấy nhìn thật lâu rồi bỏ chạy vụt đi . Hắn ôm tôi vào lòng vừa vỗ về vừa an ủi , hấn lấy khăn lau hết vết máu trên mặt tôi . Hắn còn lấy một chiếc áo mới mặc vào cho tôi vì chiếc áo cũ toàn là máu và cũng bị rách nát rồi . Tôi thì thật sự sợ hãi ko biết hấn sẽ nghĩ gì về tôi .

_ Anh ơi em sợ quá , Giang cứ như là một thằng điên lao vào em ...em em cố gắng đẩy hấn ra nhưng mà không thể anh àh . Giang khỏe hơn em ....em ko muốn như thế ...em ko cố ý anh đừng hiểu lầm anh đừng giận em ...-tôi sợ hấn sẽ khinh thường tôi , tôi cứ ngồi nói như một thằng điên ...

_ Suyt , anh hiểu mà em đừng nói nữa nghỉ chút đi tui con Uyên cũng sắp qua rồi đó ...anh hiểu em mà ...em đừng nghĩ lung tung nha ngốc àh ...

-hắn nhẹ nhàng ôm tôi vào lòng ..thật ấm áp bao nhiêu sợ hãi cũng dần qua ..hắn nhẹ nhàng hôn tôi ...nói thật là lúc đó tôi ko còn nhớ gì về chuyện của Giang nữa ...trong lòng tôi chỉ có hấn thôi ... Nụ hôn tưởng chừng như có thể là bất tận ... hấn ôm nhẹ lấy tôi ghì lấy đầu tôi ....nụ hôn trở nên thật sâu ... Tim tôi đập nhanh hơn bao giờ hết uhm đúng đó Kha ah mọi chuyện đã qua rồi mà , mày đừng nhớ đến nữa ...hắn ẵm tôi vào giường ..

_ Nếu lúc này em ko cản anh thì anh đã giết Giang rồi đó ...- vừa ẵm tôi hấn vừa nói

_ Anh dữ quá thế ....-tôi nói nhỏ

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28

_ Dữ hả , Giang là thằng chó , nếu anh đến trễ thì mọi chuyện sẽ ra sao đây ...mà anh xin lỗi em đứng ra anh nên đến sớm hơn thì em sẽ ko phải hoảng sợ ...

lúc thấy em khóc anh cũng rất sợ nhóc àh ...anh ko muốn có gì bất hạnh đến với em ...anh ko muốn ai chạm vào em ...có thể em nghĩ anh ích kỷ cũng dc nhưng mà anh yêu em nhiều lắm nếu mà em có chuyện gì thì anh sẽ sống chết với kẻ làm em tổn thương đó..

em hiểu anh mà đúng không ....còn bây giờ em ngủ đi nha , chừng nào tui nó qua anh sẽ gọi em mà ...-hắn hôn lên má tôi nhẹ nhàng ..

_Anh ngốc quá em cũng biết là anh thích em nên anh mới thế , chứ anh đâu có phải là ng hung dữ đúng ko nè ? mà nè em ko thích xa anh đâu , em vẫn còn sợ mà ...

anh nằm kế em như lần trước dc ko ...-hắn mỉm cười nhẹ nhàng leo lên nằm kế tôi ...ôm tôi thật ấm áp ...mọi đau khổ hoảng loạn trong tôi bay mất . Tôi từ từ đi vào giấc ngủ ...

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29

Tôi ngủ một giấc đã dậy thì bị đánh thức bởi tiếng cười hô hô của nhỏ Uyên , nhỏ này làm gì mà cười ham hố vậy trời , còn nhỏ Linh thì tia lia nói cái gì đó . . .Ủa sao không nghe tiếng của Tùng . Tôi dụi mắt nhìn lên đồng hồ „trời đã hơn 5h rồi vậy là tôi ngủ cũng mấy tiếng rồi . Sao hấn không kêu tôi dậy , kẻ nhích người ngồi dậy nhưng mà tôi thấy ê ẩm hết cả người . Tay chân của tôi nhức mỏi , đôi môi thì vẫn còn kha đau và hơi ê . Đau là phải rồi tôi bị nguyên một cục thịt đè lên người mà , nhớ lại mọi chuyện tôi cũng còn thấy sợ lắm . Nếu không nhờ Tùng thì có lẽ tôi vẫn còn hoảng loạn lắm . Tôi ló đầu ra khỏi phòng nhìn quanh kiểm hấn .

_ Ủa Kha dậy rồi hả , trời tui tui qua chơi thôi có gì đâu mà phải dọn dẹp nhà kĩ thế . Dọn dẹp đến nỗi mệt luôn , tui đâu có biết gì đâu , nghe Tùng nói thì mới biết đó . Tùng kêu đừng đánh thức Kha để cho Kha ngủ , hình như Giang bận rồi nên ko tới đâu ,mà Kha hết mệt chưa?...-con Uyên vừa hỏi vừa nhìn tôi chăm chăm .

_ Không có gì tại lâu quá ko dọn dẹp nhà cửa nên mệt thôi mà , chứ tui đâu có sao , ủa mà Uyên đang làm gì với Linh vậy ....mà Tùng đâu rồi Uyên....-

tôi nhìn xung quanh cũng không thấy hấn đâu ..

_ Nãy giờ Uyên với Linh đang chuẩn bị món lẩu nè , một quá mà hình như Tùng đi mua cá viên chiên rồi ...chút nữa về liền mà , thôi Kha đi rửa mặt đi rồi phụ với Uyên dọn lên nha , ăn được rồi .....-thì ra hấn đi mua cá viên chiên cho tôi đây mà , đúng là hấn chu đáo wa ..

Vừa mới nhắc thì tôi đã nghe tiếng xe máy của hấn rồi , nhìn gương mặt của hấn là bao nhiêu mệt mỏi của tôi tan biến hết . Hấn mỉm cười nhìn tôi , tuy chỉ là nụ cười nhẹ thôi nhưng tôi biết trong đó có rất nhiều sự quan tâm và cả yêu thương .

_ Uyên cá viên chiên nè , lát ăn lẩu xong mình chiên ăn nha ...-hấn đưa cá viên chiên cho Uyên

_ Ở ờ , nhưng mà Uyên ko chiên đâu để cho Kha chiên đi , nãy giờ ông nằm ngủ sướng quá trời rồi ....-nhỏ Uyên nhìn tôi cười cười ..

_ Nhỏ này keo ghe thôi ko cần lát để Kha chiên cho , Uyên đừng có ăn nha ...-tôi nhìn nhỏ Uyên nói .

Tôi nhìn cái mặt phụng phịu của nhỏ Uyên và bật cười lớn . Bất chợt quay sang nhìn hấn , tôi thấy hấn đang nhìn tôi rất dịu dàng . Tim tôi đập rộn ràng một niềm hạnh phúc trong tim tôi làm cho nụ cười của tôi càng sáng khoái hơn . Bốn đứa tụi tui cùng nhau dọn cái lẩu lên , cả đám vừa ăn vừa cười rất vui vẻ . Tôi nhìn hấn hình như hôm nay là ngày mà tôi thấy hấn cười nhiều nhất ...

uhm đúng rồi cứ cười như thế đi nha anh , em ko thích gương mặt anh lúc nào cũng mang một nét buồn , em chỉ hi vọng anh luôn vui vẻ thôi . Trời mới đây mà cả đám ăn xong cái lẩu rồi no quá đi mất , vậy mà hai nhỏ kia còn bắt tôi đi chiên cá viên chiên nữa ..Hai đứa tui nó thì đi dạo một vòng cho mát ...sướng ghê còn tôi phải ở nhà chiên cá viên chiên...chán thật ..

_ Eh tụi tui đi 5p về liền nha , đi ra đường chơi chút , ở nhà không dc ăn vụng đó nha...-nhỏ Linh cười cười nói .

_ Tùng đi chung ko ?....-Nhỏ Uyên hỏi

_ Thôi 2 ng đi đi nãy Tùng đi mua cá viên chiên bây giờ còn làm biếng lắm mà bụng còn no quá chắc đi không nổi đâu . ....-hấn nói

Hai nhỏ đó gật đầu rồi quay lưng đi , chào hai bà tám này đi đâu thì đi đi còn dám dụ dỗ anh yêu của tôi nữa mới ghê . Không hiểu sao Tùng khóa cửa kĩ để sợ , tui nó đi có chút xíu mà ...thôi kệ đi chiên đồ ăn cái đã ..thèm quá rồi . Tôi xuống bếp lấy chảo đặt lên bếp . hai cô nương này ác quá , không biết rằng tôi rất sợ chiên đồ sao . Đang lúi húi đổ dầu vô chảo thì tôi nghe có một hơi thở ở sau gáy , trời thì ra hấn đang ở sau lưng tôi . Hấn nhẹ nhàng vòng tay qua eo tôi ôm ghì tôi vào lòng .

_ Em cứ làm công việc của em đi , anh sẽ làm công việc của anh , em đứng yên nha ....-hấn vừa nói vừa cười nghe gian lắm

_ Em thì phải chiên đồ còn anh thì làm gì có làm gì đâu nè ?...tôi quay sang hỏi hấn

_ Anh chỉ có một trách nhiệm lớn lao là phải bảo vệ và yêu thương em cho em hạnh phúc thôi ...cho em nụ cười mỗi ngày nữa nè ...bao nhiêu đó cũng là quan trọng với anh lắm rồi ...-hấn ôm tôi vào lòng , thật ấm áp quá , tôi ngước mắt lên nhìn hấn , đôi mắt đó bây giờ chỉ có mình tôi trong đó thôi ,tôi hôn lên má hấn một cái . Tôi thấy hai gò má của hấn thoáng đỏ lên ...ủa hấn mà cũng mắc cỡ chuyện lạ àh nha ....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30

_ Chỉ hôn anh nhiều đó thôi hà chỉ một cái thôi hà bé ....anh ko chịu đâu nha , em hôn có một bên rồi còn bên kia nó bị chèn đó tối về sao anh ngủ ... hay là em hôn ở giữa đi nha ...-hấn tham lam thiệt nha , dc voi đòi tiên nữa mới ghê

_ Em ko làm anh làm đó nha lúc đó đừng có nói là anh lợi dụng....-chán tên này ghê muốn làm gì thì làm đi , vừa mới dứt lời thì hấn ôm tôi mạnh hơn , đặt vào môi tôi một nụ hôn thật nhẹ nhàng nhưng đầy mãnh liệt , nụ hôn ngọt ngào lắm chứ không hề ghê tởm như nụ hôn của Giang mà tôi phải chịu . Hôn tôi xong hấn còn ôm tôi thật lâu , tôi thật sự mong sao cho thời gian ngừng trôi vào lúc này ,tôi chỉ mong sao cho tôi và hấn có thể bên nhau mãi hạnh phúc mãi .

_ Áh.... Chết rồi nãy giờ tôi vẫn chưa chiên cá viên chiên nữa lát về mấy bà tám đó chứ chết ....

_ Em sao dạ , anh chạm vào chỗ nào của em làm em đau hả ..hay là tại thằng khốn Giang làm em còn đau ..em thấy sao rồi , đâu chỗ nào đưa anh coi đi ...-trời hấn làm gì mà thấy ghê , làm tôi cảm động lém hết xoay tôi bên trái rồi đến bên phải .

_ Em ko có gì , tại anh mà nãy giờ em có chiên được cái gì đâu nè , giờ anh buông em ra đi để em chiên đồ ăn , không lát về hai con kia nó la um sùm ...-tôi nói với hấn .

_ Không anh ko buông em ra đâu , em làm công việc của em , anh làm chuyện của anh ..nha bé em chỉ cần đứng yên thôi mà nha em . nha...-hấn nói

như là năn nỉ làm tôi cũng không muốn để hấn đi nữa , tôi thì cứ đứng chiến đờ còn hấn thì đứng phía sau ôm lấy tôi . Tôi nghe hơi thở của hấn thật đầy nam tính , sao tôi lại hạnh phúc như thế có được hấn quan tâm và yêu thương ...nhưng tôi đâu có gì mà hấn yêu tôi thế ...hình như tôi đâu có xứng với hấn ..

_ Anh nè , em thấy điều kiện của anh rất tốt ..sao anh lại thích em , em thì đâu có gì đặc biệt ...-tôi im lặng , ko thể nói tiếp dc nữa và tôi cảm nhận vòng tay của hấn ngày càng chặt hơn .

_ Anh thích em đơn giản chỉ vì em là Kha thôi , anh thích em vì chính bản thân em mà . Anh đâu cần quan tâm em là ai đâu đúng không nè ...em đừng có nghĩ lung tung nữa mà bên em là anh vui lắm rồi những chuyện khác cần gì phải quan tâm hả em. ..lát em và anh đi dạo hén ...

_ Uhm em hiểu .. lát mình đi ...- đúng là hấn nói đúng có gì mà nghĩ nữa tôi đang rất hạnh phúc mà .

Tôi vừa chiến xong thì hai bà tám cũng về rồi , hấn ra mở cửa thì tôi nghe tiếng con Uyên cần nhân sao mà tôi khóa cửa cẩn thận thế ...bây giờ thì tôi đã hiểu tại sao hấn khóa cửa kĩ thế . Hấn cũng như tôi không muốn ai phá mất những giây phút ngọt ngào nhất .

Đĩa cá viên chiên vừa dc đem ra thì hai bà tám liền sà vào ko thèm chờ tôi mới ghê . Ăn uống xong thì cả đám kéo nhau vô phòng karaoke . Phải nói nhỏ Uyên là khỏe nhất nó ham vui dễ sợ , một mình nó rống cả 5 bài mà ko hề mệt , nó còn nhảy nhót như con khỉ nữa chứ. Chơi được một lát thì nhỏ Linh đòi về , nhưng mà hình như nhỏ Uyên vẫn còn muốn chơi nữa công nhận nó ham hồ quá .

Cuối cùng thì hai nhỏ cũng về rồi , tôi ngồi thu dọn lại mọi thứ ..nhỏ Uyên phá như giặc làm cái phòng của tôi tùm lum hết rồi ..mai vô xử tội nó mới dc .Ai mà kết nhỏ Uyên chắc tội nghiệp lắm con gái gì mà như con trai ...bó tay .

_ Hai đứa về rồi, mình cũng đi dạo thôi , em nhớ mang theo áo khoác nha bé ...-hấn vừa dắt xe vừa nói vọng vào ..

Hấn vẫn chạy con đường vào khu Phú Mỹ Hưng mà , vẫn những cảnh vật cũ nhưng mà hôm nay khác hôm qua rồi . Tôi ko còn cô đơn mà có hấn tay trong tay rồi , tôi cũng ko còn phải ao ước một tình yêu nữa vì bây giờ hấn đã mãi bên tôi rồi .Đúng là khi yêu ngta luôn nghĩ về người đó , dù cho người đó có ở bên mình . Hấn chạy một vòng rồi dừng lại trước một bãi cỏ khá vắng người xa xa cũng chỉ thấy một vài cặp đang đắm đuối nhưng mà chỉ mờ mờ thôi ...

Hình như chỗ này khác chỗ lần trước vì ko có hồ nước , xung quanh cũng rất thoáng đãng . Kéo nhẹ tay tôi , hấn kéo tôi ngồi vào lòng hấn , xung quanh thật là yên tĩnh . Chỗ chúng tôi ngồi cũng tương đối khuất nên sẽ chẳng ai có thể thấy được . Gió thổi ngày càng mạnh hơn , thổi bay những chiếc lá nghe xào xạc. Nhưng tôi thì không lạnh vì vòng tay của hấn đang che chở cho tôi rồi ....

_ Nói thật với em chiều nay anh đã giận bản thân anh rất nhiều , tại anh đến trễ mà em mới sợ như thế anh cứ tưởng tượng nếu mà anh đến trễ thêm chút nữa thì chuyện gì sẽ xảy ra . Thăng Giang đúng là khôn nạn mà ...-hấn nói giọng vẫn còn tức giận lắm .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31

_ Mình quên chuyện đó đi nha anh , em ko còn muốn nhớ đến Giang nữa . Em vẫn còn sợ lắm anh àh ....nhưng mà có anh bên cạnh thì em ko sợ gì nữa rồi ...hắt xì ....-tôi đang nói thì bỗng nhiên hấn hắt xì thật lớn , chắc là cũng cảm lạnh rồi ..hix

_ Anh lạnh hả biết vậy hồi nãy ở nhà nói chuyện đi ra đây làm chi cho anh bị cảm rồi nè thôi mốt ko có cho anh đi dạo khuya vậy nữa nha ....-tôi lườm hấn ..

_ Hi hi nãy sao anh dám ở nhà , em dễ thương wa anh mà ở nhà thì sao mà chịu nổi . Anh mà làm gì vậy thì em đừng có la nha hehe . ....-tôi hiểu hấn định nói gì mà , tự nhiên cũng có chút hối hận nãy biết ở nhà mà . Nhưng mà những gì Giang làm với tôi , tôi vẫn còn sợ lắm nên. .... tôi nhìn hấn hơi bối rối

_ Em đừng có sợ anh nói giỡn mà bé , anh ko phải là Giang đâu chuyện đó chỉ khi nào em thật sự muốn thôi . Còn bây giờ em ngồi sát vô cho anh ôm cái coi lạnh quá nè ....- tôi yêu hấn nhất là ở chỗ này , hấn ko hề ép tôi làm bất cứ chuyện gì . Hấn luôn tôn trọng tôi , luôn coi trọng cảm xúc của tôi hơn của hấn .....chỉ bấy nhiêu thôi cũng làm cho tôi yêu hấn nhiều lắm rồi ...

_ Khuya rồi mình về thôi em , mai bé Kha còn đi học sớm mà đúng ko nè ?...-hấn nháy mắt và mỉm cười với tôi ..

Sao những giây phút giây ngọt ngào lãng mạn thì thường qua nhanh thế . Mới đây mà tôi phải về rồi ko còn dc bên cạnh hấn nữa , hạnh phúc thì hình như qua rất nhanh chỉ có nỗi buồn là theo ngta mãi . Tôi thì ko muốn thế , tôi muốn hấn luôn mãi bên tôi và tôi cũng thế .

Tôi ko muốn hạnh phúc của tôi tan nhanh như bọt biển, ko hiểu sao càng bên cạnh hấn càng hạnh phúc thì tôi càng bất an càng sợ mất hấn . Ko biết tôi

và hẳn rồi sẽ đi tới đâu hay chỉ là số 0.....

.Thôi tốt nhất đừng suy nghĩ chuyện của tương lai nữa , tôi ko muốn mình phải lo lắng những chuyện ko đâu nhưng tôi rất yêu hân và tôi ko thể mất hân dc . Bây giờ thì chỉ cần biết là tôi yêu hân và hân cũng yêu tôi là đủ rồi ...Hi vọng ông trời sẽ cho tôi dc hạnh phúc bên cạnh hân như thế này mãi mãi ...

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32

Êh , nói nghe nè Kha ... nói chuyện chút xíu thôi lệ lắm , nhanh đi cô vô bây giờ....-vừa nói nhỏ Uyên vừa nắm tay tôi kéo đi....chài vừa mới vào lớp chưa kịp cất đồ thì bị bà tám này lôi kéo rồi .

_ Cái gì nữa đây chị 2 , từ từ đi làm gì ghê thế Uyên mà lôi như thế chắc Kha té chết đó ...-tôi cần nhân

_ Rồi sorry , nhưng mà nè Kha còn nhớ là Kha còn thiếu Uyên một chuyện ko ? ...-ủa sao hôm nay nhỏ Uyên lại nhắc chuyện tui thiếu nợ nó ...ko lẽ còn bắt tôi trực lớp dùm nữa hả ta .....

_ Chắc là Kha còn nhớ đúng ko ? Vậy thì Uyên nói luôn nha : ngày mai là sinh nhật của nhỏ Vân , Uyên muốn Kha đi dự được ko ?.....-sao nhỏ Uyên lại kêu tôi đi nó biết là tôi ko ưa nhỏ Vân mà , mà cũng đâu có thân với con nhỏ đó

_ Kha đâu có thân với Vân mà Kha cũng ko thích đi đâu ...

_ Kha đi đi và rủ thêm Tùng nữa nha .....-ah thì ra ý của nhỏ Uyên là thế ko lẽ nhỏ Uyên kết Tùng rồi

_ Sao Uyên ko rủ Tùng đi mà lại phải kêu Kha đi , phải thông wa Kha làm gì . Uyên xuống rủ Tùng cũng dc mà , Kha đâu có muốn đi ....-tôi nhướn mắt hỏi ..

_ Trong lớp này Uyên thấy chỉ có Kha là thân với Tùng thôi còn những người khác thì ko dám chơi với Tùng vì Tùng lạnh lùng quá , mà ngày mai cũng chỉ có lớp mình thôi đâu có ai xa lạ . Uyên chỉ muốn Tùng hòa hợp với các bạn thôi , Kha ko muốn Tùng có thêm bạn hả ...

-nhỏ Uyên nhìn tôi uhm nhỏ nói cũng đúng hân cũng nên có bạn chứ , hân ko nên sống khép kín như thế sẽ ko tốt cho hân. Nhưng chẳng hiểu sao tôi lại ko tin nhỏ Uyên chỉ suy nghĩ đơn giản thế , Uyên là một ng suy nghĩ rất nhanh và có thể sắp xếp mọi việc theo ý của mình . Và cũng rất cá tính , mạnh mẽ nhỏ ko bao giờ bỏ qua những thứ mà nhỏ muốn làm nhưng mà nhỏ rất tốt bụng chắc ko làm gì bất lợi cho tôi đâu ....nhưng sao tôi vẫn rất bất an ....có lẽ lần này tôi sẽ bỏ qua trực gác mà nghe lời nhỏ Uyên một lần ..

_ Ok Kha sẽ cố gắng thuyết phục Tùng đi nhưng mà có dc hay ko là Kha ko biết nha ko dám hứa trước . Mà Kha cũng trả xong nợ cho Uyên rồi nha , huề há.....

_ Ok ...- nhỏ Uyên vừa nói vừa đi vào lớp , tôi cũng bước nhanh theo ....

Nhỏ Uyên này làm tôi tò mò quá , chẳng biết nhỏ có chuyện gì , sao lại muốn Tùng đi chung . Hay là Uyên để ý Tùng , cái này chắc là ko rồi nhỏ Uyên thì chỉ thích những người sôi nổi thôi còn Tùng thì lạnh lùng quá nên chuyện đó là ko thể . Nhưng điều làm tôi lo nhất là ko biết Tùng có chịu đi ko nữa ... ai kêu cái tôi tài lạnh chua hỏi ý Tùng mà đã dám hứa với Uyên....thôi kệ mình sẽ cố gắng năn nỉ hân thôi ...hixhix . Hay là để ra chơi nói với hân luôn cho rồi ...chán thật giờ ko biết phải làm sao . Hân rất lạnh lùng và có phần hơi cố chấp nữa ko biết tôi có đủ sức thuyết phục ko nữa . Tôi cũng muốn hân có thêm bạn , muốn hân hòa đồng với mọi người hơn .....

Tôi thật sự ko muốn hân giống như tôi trước đây cô độc , lẻ loi và ko có một ng bạn làm chỗ dựa ...Thôi thì đành chờ giờ ra chơi nói với hân vậy dù gì cũng còn một tiết nữa thôi mà . Bỗng nhiên hân quay sang nhìn tôi ánh mắt vẫn lên những tia tức giận trong thật đáng sợ . Tôi quay sang nhìn cùng hướng với hân thì thấy Giang đang chồm qua bàn tôi để một mảnh giấy trên bàn của tôi .

_ Mày ko muốn vào bệnh viện thì ngồi yên trong chỗ mày đi đừng chọc tao nổi điên trong lớp ...-giọng nói của hân nghe sao mà ghê quá , hình như Giang cũng sợ hân nên nhanh chóng ngồi lại vào chỗ ..chờ cho hân bớt giận tôi mở tờ giấy ra và ...

_ Kha àh! Chuyện hôm trước Giang ko cố ý , Giang thật sự wa xúc động ko kiềm nén nổi bản thân nên mới làm cho Kha hoảng sợ ..... Giang ko thể chấp nhận sự thật là Kha ko còn thích Giang nữa mà bây giờ trái tim Kha đã có người khác , bây giờ thì Giang hiểu rồi.....mọi chuyện ngày xưa chỉ còn là quá khứ và cũng chỉ có Giang là còn nhớ còn Kha thì.....và Giang xin lỗi Kha và mong mình vẫn làm bạn ...-tôi biết rằng Giang đã hối hận rất nhiều nhưng sao tôi vẫn ko thể tin Giang dc ,có thể những gì Giang làm với tôi đã để lại trong tôi những ấn tượng ko tốt về Giang ..

_ Nó xạo đó em..àh quên Kha ko tin nó chứ ? Nó biết hối lỗi cũng tốt nhưng nếu nó dám đụng đến Kha lần nữa thì Tùng ko dám chắc nó sẽ lành lặn ....-hân lườm tôi .

Reng...reng...- khôe quá ra chơi rồi , bây giờ tôi cũng ko quan tâm nhiều đến chuyện của Giang mà chuyện tôi quan tâm nhiều nhất đó là ngày mai đi sinh nhật của con Vân . Hấn đang ngồi đó nhìn lom lom Giang , để ko mất thời gian tôi chạy đến kéo hấn đi thật nhanh ko cho hấn hỏi gì hết.

Chạy một hơi đến cuối dãy hành lang tương đối vắng vẻ vì học sinh rất ít đến chỗ này , đơn giản là chỗ này ai cũng nói là có ma .. Tôi thì cũng ko để ý lắm vì đang là buổi sáng mà làm gì mà có ma chứ và bây giờ tôi chỉ muốn có một chỗ thật vắng vẻ để nói chuyện với hấn thôi.

_ Trời em làm gì kéo anh chạy như bay ra đây vậy , nhìn em kìa mồ hôi quá trời ...-hấn vừa nói nhỏ vừa rút khăn giấy ra lau cho tôi ..

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sổng Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33

_ Em có chuyện muốn hỏi anh ...anh nè , mai anh muốn đi sinh nhật của Vân ko ? Đi cho vui nha anh ...nha anh ....anh đi hén ...-tôi vừa nói vừa lay tay hấn.

_ Thôi anh ko đi đâu , em cũng biết là anh ko thích mấy con nhỏ đó mà rắc rối lắm . Anh ko đi đâu ...ủa mà sao em lại rù anh thế ?...

-hấn nhìn tôi làm tôi bối rối quá .

_ Thì con Uyên nó rù em cũng muốn đi nhưng mà muốn kiếm người đi chung cho vui . Con vui là con gái có nó đi chung cũng như ko , thế nào vào tiệc nó cũng bỏ rơi em hixhix. ....-tôi nhõng nhẽo với hấn .

_ Ai kêu em ham hố bị nhỏ Uyên dụ hehe , thôi ráng chịu đi một mình đi cung...-chài hấn dám chọc tôi àh , tên này gan thật cứ chờ đó .

_ Vậy là anh ko đi ...uhm cũng tốt em sẽ kiếm một anh nào đó thật dễ thương để đi chung nhờ anh đó qua chỗ đi dùm luôn ...àh mà quên nữa hình như có Giang đi nữa đó ...ghê quá ko biết lần này có làm gì em ko nữa ....- tôi chỉ nói có mấy câu nhưng hình như hiệu quả lắm , tôi thấy hấn im lặng suy nghĩ nếu như hấn ko chịu thì sao , nếu hấn mặc kệ tôi thì sao . Có lẽ lần này tôi hơi quá đáng rồi đâu có ai thích bị ng mình yêu uy hiếp nhưng.....

_ Ok coi như lần này em thắng , mai anh sẽ đi chung với em . Đùng là em thông minh thật khi biết yếu điểm của anh là yêu em . Đùng thật là trên đời này anh ko hề sợ gì hết anh chỉ sợ nhất là mất em và có ai đó làm tổn thương em . Nhưng mà nếu em còn dám nói là “ em kiếm một anh nào dễ thương hơn anh “ thì anh sẽ hôn em liền tại chỗ đó lúc đó đùng có là ....em cũng biết là anh rất ghen rồi đó .hi hi....- hấn vừa cười vừa ghé sát vào gương mặt tôi nhưng mà tôi nhanh chóng đẩy ra ...mà đúng là hấn đáng yêu thật

_ Em biết anh thương em mà , mai qua đón em nha hihi còn bây giờ mình đi ăn nha em đói rồi ...-tôi kéo tay hấn xuống căn tin thật nhanh vì đứng ở chỗ chỉ có 2 người ko biết tôi sẽ làm gì hấn nữa ..hic nghe sao mà ham hố wa.

Hấn ko nói gì nữa để cho tôi kéo đi xuống căn tin , tôi đúng là cũng quá đáng thật tự nhiên lại ép hấn đi chung như thế . Nhưng mà biết sao bây giờ tôi cũng chỉ có ý tốt thôi là muốn hấn có thêm bạn bè thôi .

Tôi thật ko muốn hấn giống tôi lúc mà tôi học cấp 1 : cô đơn , xung quanh tôi ko có một người bạn nào vì đơn giản tôi ko muốn tháo vỏ bọc của bản thân , tôi cứ âm ảnh bởi nỗi bất hạnh của bản thân . Chỉ đến năm cấp 2 thì tôi mới có thể bình thường trở lại cũng nhờ có một người bạn luôn bên tôi chính là Giang ..nhưng mà bây giờ thì mọi chuyện ko còn như trước nữa .

Ăn xong bước hai đứa tôi trở về lớp , chưa vào lớp thì đã nghe giọng nhỏ Uyên cãi nhau với đám con trai . Hình như tụi con trai ghép con Uyên với ai đó mà nhỏ Uyên thì đang phản đối rất dữ dội . Sao hôm nay con nhỏ này nó ghê thế , chuyện mà nhỏ Uyên bị ghép với con trai la chuyện bình thường mà . Vì nhỏ này thường chơi chung với con trai mà tính cách cũng khá giống con trai nên thế .

Bình thường thì nhỏ đâu có la ghê thế , nhỏ ko chọc lại người ta là may mắn lắm rồi . Tròi thì ra nhỏ Uyên đang bị ghép với thằng Trung , hén chi mà nhỏ phản đối ghê thế . Trung là một người hiền lành , tốt bụng và rất biết cách quan tâm người khác nhưng chỉ mỗi tội là quá xấu . Chắc có lẽ thế mà nhỏ Uyên ko chịu , ủa nhưng mà sao mặt nhỏ Uyên lại đỏ lên thế và Trung cũng thế . He he nghĩ quá chắc con Uyên thích thằng này rồi , ngày mai mà có thằng Trung đi là tôi chọc cho chết .

.....

Mới có 4h mà hấn đã đến nhà đón tôi qua nhà nhỏ Vân rồi , chúng tôi đi vòng vòng khắp nơi vì bây giờ vẫn còn khá sớm . Mà nói thiệt tôi cũng ko biết là hấn có biết nhà của nhỏ Vân ko nữa hic chết rồi quên hỏi nhỏ Uyên rồi . Hấn càng chạy tôi càng thấy những con đường trở nên thật quen thuộc hình như tôi đã đi qua đây mấy lần rồi . Nhìn kĩ lại thì đây là khu Phú Mỹ Hưng chứ đâu , ủa mà sắp tới giờ hẹn rồi hấn chở tôi qua đây làm gì nữa .

_ Anh sao ko tới nhà Vân đi , anh chở em qua đây làm gì thế ? .....-tôi lắc vai hấn

_ Chài đừng nói là em ko biết nhà của Vân nha , nhà Vân trong Phú Mỹ Hưng mà nhóc , em ko biết nhà mà cũng dám rù anh đi hén . Cũng hén là anh hỏi

nhỏ Uyên đang hoảng ko thì bây giờ chắc bệnh với em luôn ....-hắn cười cười

Uhm bây giờ tôi mới biết nhà nhỏ Vân giàu vậy đó , hắn đứng trước một căn nhà ...ah ko phải là nhà mà phải nói là một cái biệt thự chứ . Nhà Vân đẹp thật , rất rộng và không khí cũng rất thoáng mát . Đón chúng tôi ở cổng là Vân trông thật khác ngày thường , hôm nay Vân mặc chiếc váy màu hồng trang điểm nhìn rất tự nhiên , kể bên là nhỏ Uyên cũng dễ thương ko kém .

Bây giờ tôi mới thấy nhỏ Uyên giống con gái và nữ tính một chút nhưng mà vừa gặp thì cái miệng bà tám của nhỏ bắt đầu hoạt động , cứ lôi kéo tôi vào nhà hỏi han đủ thứ nào là : sao đến trễ thế , hôm nay Uyên dễ thương ko ....nhức đầu với nhỏ luôn

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34

Hình như lớp tôi có mặt đầy đủ hết chỉ có mấy đứa vì gia đình có việc nên ko thể đi được (theo lời giải thích của nhỏ Uyên) . Nhưng ko hiểu sao ngay từ đầu tôi cảm thấy như nhỏ Vân cứ cố tình bám theo Tùng , hề Tùng đứng đầu là Vân sẽ ngay bên cạnh .

Bạn bè thì cũng là chuyện thường nhưng mà tôi cảm thấy thật khó chịu , cảm thấy thật bất an . Tôi rất muốn chạy lại bên hắn nhưng mà cứ bị nhỏ Uyên và nhỏ Linh đi chung nên ko thể có hành động nào với hắn . Không khí buổi tiệc thật là vui nhưng mà tôi cứ cảm thấy bức bối ...biết vậy ko đi đâu hic .

Nhỏ Vân đang cắt bánh kem và nhận quà từ tay bạn bè với gương mặt thật hạnh phúc . Tùng cũng đang đưa quà cho Vân- món quà mà tôi và hắn đã mua tặng .....chút ...trước mặt mọi người Vân vừa nhận quà vừa hôn vào má Tùng ....trời tôi như muốn nổi điên lên ....còn bọn trong lớp thì hết lên còn vỗ tay nữa chứ . Tôi hoàn toàn mất bình tĩnh tôi muốn xóa khỏi trí óc tôi những hình ảnh vừa thấy , tôi muốn chạy khỏi nơi này thật nhanh nhưng mà tôi biết ko thể làm chuyện mất bình tĩnh như thế .

Thế là suốt buổi tiệc ai cũng vui vẻ chỉ có tôi là như người mất hồn cứ đi tới đi lui kiếm hắn . Nhưng mà hắn đâu rồi sao tôi ko thấy hắn thế nhỉ , chẳng biết hắn đang làm gì nữa . Nhỏ Uyên với Linh thì cũng đi đâu mất tiêu rồi , chỉ còn tôi đứng đây với hình ảnh của hắn và Vân .

Sao lúc đó hắn ko đẩy Vân ra mà lại mỉm cười nhìn Vân như thế ko lẽ những điều hắn nói với tôi trước đây chỉ là giả dối . Xung quanh tôi ai cũng cười nói vui vẻ nhưng sao tôi lại cảm thấy lạc lõng giống như đang ở một thế giới khác , trong tôi chỉ còn thất vọng và chán nản . Đi một vòng nhà nhưng tôi vẫn ko thấy hắn ở đâu nữa ko hiểu là hắn đang ở đâu . Tôi hỏi Sơn thì mới biết là hình như hắn đang ở sau nhà , chắc tôi phải đi kiếm hắn để nói chuyện thôi .

Nhưng mà vừa bước ra vườn sau tôi đã thấy một cảnh tượng ko thể nào chịu nổi : hắn đang ôm Vân rất thân mật , hai người như đang hòa quyện làm 1 ...ko vòng tay đó chỉ là của tôi thôi , hắn chỉ có quyền ôm một mình tôi thôi . Cánh tay , hơi ấm và cả bờ vai của hắn nữa chỉ để dành cho tôi thôi . Nhưng hôm nay thì hắn đang ôm một người con gái khác mà người đó lại ko phải là tôi . Uhm cũng đúng thôi Vân vừa xinh đẹp lại rất đáng yêu học giỏi ...tôi thì làm sao mà sánh bằng và quan trọng hơn hết là người ta là con gái ...thật xứng đôi với hắn còn tôi thì ..... Nếu mà hắn lựa chọn như thế thì cũng được thôi , tôi sẽ chấp nhận . Có lẽ những ngày vừa qua tôi đang nằm mơ và bây giờ đã đến lúc phải tỉnh dậy . Tôi ko đứng ở đó nữa , tôi bước ra chỗ của nhỏ Uyên và Linh .

Tôi đã rất cố gắng giữ vui vẻ nhưng hình như tôi vẫn ko thể qua mặt dc nhỏ Uyên , nhỏ cứ nhìn tôi chăm chăm nhưng mà tôi biết nói gì hơn là mỉm cười . Chán nản thật tôi cứ tưởng đã tìm được cho mình một tình yêu thật sự nhưng mà ko ngờ tất cả chỉ là giả dối ...tức cười thật . Tôi mỉm cười chua chát cho thân phận của mình tất cả chỉ là do tôi tưởng tượng .

Cuối buổi tiệc tôi vẫn còn rất bình tĩnh nhưng đó chỉ là ngụy tạo có ai biết rằng trong lòng tôi bây giờ tan nát và ko còn gì gọi là lòng tin . Dù rằng có thể một cái ôm ko nói lên cái gì nhưng trong tôi vẫn trống rỗng và chán nản . Vân tiễn tôi và hắn ra đến tận cổng rồi còn mỉm cười nhìn theo . Ngồi trên xe của hắn nhưng tôi thấy sao xa lạ quá , tâm lưng vững chãi và ấm áp ngày nào bây giờ ko còn là của tôi nữa , suốt khoảng đường về tôi chỉ biết im lặng ...bây giờ tâm trạng ko ổn định có lẽ tôi sẽ nói những điều ko nên nói ...nên tốt nhất là im lặng . ...

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 35

_ Sao em im re dạ hôm nay cũng vui hén , vậy mà hồi đó anh ít khi đi chơi lắm . . mà sao hôm nay anh ko thấy em đâu hết vậy ...em đi chơi với Uyên hả ...-tôi cũng chẳng thèm nói gì uhm anh làm sao mà thấy em dc vì anh lo ôm người ta mà . Được người ta hôn một cái là anh hạnh phúc lắm rồi sao mà còn nhớ đến tôi ...mim cười nhếch mép

_ Còn sớm cũng tiện đường mình đi qua Q7 chơi nữa hén ....-tôi cũng chẳng thèm nói gì .

Hắn vừa dừng xe , tôi quay lưng bỏ đi thật nhanh còn hắn thì ngơ ngác nhìn theo ..

_ Em làm gì vậy nếu mà ko thích thì cứ nói anh chờ về sao lại bỏ về như thế . Mà hôm nay em làm sao vậy ko nói năng gì hết , anh đang vui mà em lại thế ah ....-hắn chạy theo tôi và neho mắt nhìn tôi .

_ Tất nhiên là anh vui rồi được người đẹp hôn mà nên tất nhiên anh phải vui rồi ..hừ anh làm gì còn nhớ đến em ....-bao nhiêu tức giận của tôi đang có dịp lên tiếng .

_ Ấc đừng nói như thế cũng làm em ghen nha bé ...hôn như thế chỉ là xã giao thôi mà anh cũng đâu có ý gì em cũng hiểu anh mà đúng ko? ...hắn nhìn tôi.

_ Em ko hiểu gì hết và em cũng ko có gì muốn nói với anh ....người ta hôn anh nhìn anh lúc đó cũng có vẻ hạnh phúc lắm mà hừ... em hiểu anh ko cần nói gì nữa ....-tôi nói trong tiếng uất nghẹn .

_ Em đừng có vô lý mà nhóc , anh làm gì để ý đến Vân em sao thế ....-vừa nói hắn vừa nắm lấy tay tôi .

_ Buông ra ...buông ra nhanh ...tui ko còn muốn tin anh nữa . Anh ko để ý người ta thì sao lại ôm người ta chứ chắc đó cũng là xã giao mà nè xã giao như anh thì dân số sẽ tăng nhanh lắm đấy, anh ko cần nói chuyện với tui vì tui vô lý lắm đấy ....-tôi liếc hắn .

_ Thì ôm đó là... em nghe anh nói nè được ko , đừng có như thế nữa ...em ....-mặc kệ hắn níu kéo tôi vẫn cứ đẩy hắn ra thật mạnh .

_ Nói gì nữa ko muốn nghe đâu , anh có cách xã giao phong phú thật đó . Uhm nếu anh thất như thế là tốt thì sau này gặp ai tui cũng sẽ xã giao như thế ... chắc anh ko có 1 ý kiến gì đâu há ....ah mà quên tui đâu có là gì của anh nên chắc anh cũng ko quan tâm đâu .Ah nếu anh có ý định với Vân thì cứ nói tui làm mai cho....- tôi biết những lời nói đó của tôi thật ngốc nghếch sao tôi lại nói như thế với hắn . Tôi cũng hiểu là hắn rất thương tôi mà , nhưng mà hình như trong tôi sự tức giận đã làm cho tôi mất đi sự khôn ngoan của mình .

_ Em.. em nói gì vậy hả ? Em ko là gì của anh hả ? Em sẽ làm mai cho anh hả ....-hắn nắm lấy vai tôi lắc thật mạnh , tôi vùng vẫy trong vòng tay của hắn . Đẩy được hắn ra tôi chạy như bay ra đường , tôi ko muốn nghe hắn giải thích cũng ko muốn đứng đối diện với hắn vì biết đâu tôi lại nói những điều là tổn thương hắn . Nghĩ thế tôi cứ chạy cứ chạy và.....kết ....kết ....

Chạy như điên nên tôi ko hề để ý một chiếc xe hơi đang lao như bay về phía tôi , tôi chỉ còn nghe văng vẳng tiếng thét của hắn bên tai và tiếng phanh xe vội vàng . Tôi té xuống đường hình như có một vòng tay đỡ tôi , ấm áp lắm ....trời nghe cứ như là tôi bị thương sắp chết .

Nhưng thật ra khi tôi đến gần thì chiếc xe đã thắng lại rồi vậy mà hắn cứ la toáng lên làm như là tôi sắp chết ko bằng . Tôi đang nằm gọn trong vòng tay của hắn , được hắn quan tâm chăm sóc nhưng mà tôi vẫn còn đang tức chuyện lúc nãy . Tôi đẩy hắn ra đứng dậy phui đất cát bám trên người một cách rất lạnh lùng . Còn hắn ko hiểu sao gương mặt đang tái đi , tôi thấy nỗi sợ hãi vẫn còn trên gương mặt của hắn . Sao lại thế tôi có bị làm sao đâu nhìn hắn bây giờ thật là khác quá ..

_ Anh sao thế em thấy anh xanh lè dạ , em đâu có gì anh đâu cần phải sợ thế ....-tôi quàng tay lên vai hắn .

_ Em biết gì ko hả , anh đã nói rồi anh có thể chịu đựng mọi thứ nhưng anh ko thể chịu nổi nếu mất em , em cũng hiểu mà sao em lại chạy như điên thế ...buông anh ra , buông ra mau . Em đi đi anh ko muốn gặp một người ko biết quý trọng bản thân như em ...đi đi ..-vừa nói hắn vừa đẩy tôi thật mạnh làm cho tôi té lăn ra đất ...đau quá đi ..tên này sao mâu thuẫn thế tôi là quan trọng nhất của hắn sao hắn lại đẩy tôi như thế hic

Tôi cũng chẳng thèm nói gì đứng dậy đi thẳng , tôi buồn lắm . Tôi biết đã yêu thì phải tin nhưng mà sao hình ảnh của hắn và Vân dù ko có gì quá đáng nhưng vẫn cứ nhảy múa trong đầu tôi làm cho tôi có những hành động thật ngu ngốc .

Uhm nếu bây giờ hắn nói như thế thì tôi sẽ đi , dù gì bây giờ thì tôi cũng ko bình tĩnh ngày mai nhất định tôi sẽ nói chuyện rõ ràng hơn với hắn . Hắn vẫn ngồi dưới đất , gương mặt vẫn còn tái mét và rất mất bình tĩnh ko hiểu hắn bị gì nữa . Tôi quay lưng đi nhưng mà tôi vẫn lo lắng , tôi đi chưa được đến 5 bước thì hắn đã chạy đến và ôm chầm lấy tôi . Tôi cảm thấy tay của hắn rất lạnh và đang đổ mồ hôi khá nhiều . Hắn ôm tôi rất chặt làm cho tôi có cảm giác ko sao thờ nổi ..

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36

_ Anh xin lỗi đã đẩy em như thế nhưng em thật sự làm cho anh sợ quá làm cho anh mất cả bình tĩnh . Anh thật sự ko muốn một lần nữa mất đi người mà anh yêu thương vì tai nạn giao thông

....anh...anh...-hắn gục đầu vào vai tôi thôn thức , tôi thật sự ngạc nhiên lắm hẳn chưa bao giờ xúc động như thế như thế . Chắc hẳn trong quá khứ đã có chuyện gì làm cho hắn buồn lắm , bây giờ thì tôi ko thể bỏ đi được tôi phải ở bên hắn chứ . Diu hắn ngồi xuống một bãi cỏ và vai tôi đang làm chỗ dựa cho hắn còn hắn thì vẫn nắm chặt lấy tay tôi . Đôi mắt của hắn cho tôi biết hắn đang nhớ lại những chuyện ko vui , những chuyện làm cho hắn đau khổ nhất nhưng mà tôi có biết đó là chuyện gì đâu nên làm sao mà dám an ủi.

_ Anh, anh bình tĩnh lại chưa , em ko có bị sao hết nên anh yên tâm đi . Em xin lỗi đã làm cho anh lo lắng như thế . Bây giờ anh thấy sao rồi ...

-tôi lo lắng nhìn hắn .

_ Chắc có lẽ em rất ngạc nhiên khi mà thấy anh như thế này đúng ko ? Nhưng đã một lần anh mất người thân vì tai nạn giao thông rồi nên anh ko thể để mất em dc ... Anh kể cho em nghe một câu chuyện thì chắc em sẽ hiểu thôi . ...hình như bây giờ hắn đã bình tĩnh hơn một chút rồi

_ Uhm em nghe nè ...anh kể đi ...-tôi nhìn hắn .

_ Anh cũng như bao đứa trẻ khác có cha mẹ và một gia đình thật yên ấm nhưng rồi gia đình của anh ko còn được như trước từ khi cha anh được thăng chức giám đốc . Cha anh ít về nhà hơn chỉ còn mẹ và anh trong căn nhà đầy đủ tiện nghi nhưng thiếu hơi ấm của người chồng người cha . Mẹ anh rất buồn và nhớ cha anh anh cũng thế , anh cũng muốn cha quan tâm, muốn ở bên cha như bao người con khác .

Nhưng em biết ko một lần đi chơi với đám bạn anh ....anh bắt gặp cha đang chờ một người phụ nữ khác mà ko phải là mẹ anh và họ rất thắm thiết với nhau . Bây giờ thì anh đã hiểu tại sao cha anh lại ko thể về nhà ko thể chăm lo cho mẹ và anh , từ đó anh cũng ko còn xem trọng ông ta nữa . Lúc đó anh chỉ mới học lớp 9 thôi nhưng tâm hồn thì già dặn như một ông già ... Rồi một hôm ông ta muốn dẫn mẹ anh đi ăn sinh nhật của một người bạn , mẹ anh vui lắm vì đó giờ ông ta có dẫn mẹ đi đâu . Tôi đó mẹ anh ăn mặc thật lộng lẫy và trông mẹ anh rạng rỡ lắm em àh .

Nhưng một điều kì lạ là ông ta lại ko đi xe hơi mà muốn đi xe máy với lý do cho thoải mái . điều này thật khác với tính cách của ông ta . Ông ta rất sợ khói bụi nhưng hôm nay lại đi xe máy mà đường cũng khá xa , quả là một chuyện lạ .Nhưng em biết ko thật ra thì ông ta đã dàn xếp sẵn kế hoạch rồi ... ha ha ... ông ta muốn giết chết mẹ anh đó . Họ đi khoảng 1 tiếng thì có điện thoại gọi về báo với anh là mẹ anh đã xảy ra tai nạn giao thông đang nằm trong bệnh viện và mẹ anh muốn gặp anh . Còn cha anh – người điều khiển xe thì chỉ bị xây xát nhẹ thật kì lạ phải ko em ? . Anh đau đốn lắm , đêm nào anh cũng thấy cùng một giấc mơ là mẹ anh bị xe đâm vào , bà hét lên gọi tên anh còn ông ta thì đứng cười hả hê , anh sợ lắm .

Đám ma của mẹ vừa xong thì ông ta lập tức bay ra Hà Nội với người tình của mình đồng thời ko quên quẳng cho anh một nắm tiền coi như là tiền sinh hoạt ....Anh bắt đầu ăn chơi sa đọa , bỏ học đánh nhau cái gì anh cũng tham gia . Nhưng nhờ có dì của anh khuyên nhủ và cũng vì thương mẹ nên anh mới đi học lại và vào trễ một năm . Từ khi mẹ mất anh chỉ còn có dì thôi , tìm anh cũng đã chết vì anh ko còn tin vào tình yêu nhưng từ khi gặp em anh đã khác hơn . Em phải biết tôn trọng bản thân mình chứ dù gì em vẫn có gia đình hơn anh .....-hắn nói và vuốt tóc của tôi thật nhẹ nhàng .

_ Ha ha em có một gia đình hơn anh àh ....em chẳng có gì hơn anh cả thậm chí còn tệ hại hơn .....-tôi rung rung .

_ Sao em nói gì kì vậy anh thấy mẹ em vẫn còn mà sao em lại nói ko bằng anh .....-hắn ngược lên nhìn tôi.

_ Uhm em cũng có một câu chuyện kể cho anh nghe :

“Có một cậu bé ngay từ lúc mới hiểu chuyện thì đã hiểu thế nào là một mối và buồn chán . Có thể anh nghĩ con nít thì làm sao mà biết một mối nhưng cậu bé này thì lại biết . Sống trong một gia đình ko có tiếng cười mà chỉ toàn là tiếng cãi nhau của ba mẹ . Sáng vừa mở mắt ra thì cậu bé ko thể nào ăn sáng được đơn giản là ba mẹ cãi nhau và ba đã hất đổ cả thức ăn sáng . Trên mặt cậu bé ko hề có nụ cười mà chỉ là sự cô đơn và tuyệt vọng . Cũng có những bữa tối cậu bé rất vui vẻ vì được ba chở đi vòng vòng và mua kem cho ăn nhưng nếu có mặt ba thì ko thể có mẹ .

Chỉ mới 6 tuổi mà cậu bé đã phải làm quen với cảm giác chờ đợi : chờ đợi một gia đình như bao đứa trẻ khác , chờ đợi một gia đình yên ấm, chờ đợi một vòng tay yêu thương và sự quan tâm . Nhưng rồi một buổi chiều mưa rất to , cậu bé đứng chờ ... lại phải chờ đợi người đến rước , nhưng chẳng ai đến rước cậu bé cả vì ba mẹ còn đang bận tranh chấp ngoài tòa , tranh chấp cái quyền được nuôi dưỡng cậu bé .Cậu bé được cô giáo chở về nhưng có lẽ ba mẹ chẳng ai quan tâm chỉ hỏi cậu một câu “ Về rồi àh “ .

Chỉ thế thôi , buồn cười quá phải ko anh ? chẳng ai là quan tâm cậu bé nhưng lại giành quyền nuôi dưỡng ...người lớn thì luôn ích kỉ như thế . Người cậu bé ướt ....ướt vì nước mưa và cũng ướt vì chính nước mắt của mình . Bây giờ thì cậu mới biết ko nên hi vọng vì đối với cậu bé chỉ có chờ đợi mà thôi và đã từ lâu rồi cậu bé ko hề có cái thứ xa xỉ được gọi là gia đình ....Và anh biết ko , cậu bé đó chính là em” ...-giọng nói của tôi đang nghẹn lại vì những dòng nước mắt đang lăn dài trên má .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37

Anh ko ngờ em lại có một tuổi thơ như thế , thôi quên hết chuyện cũ đi nha em ... nó đã qua rồi mà bây giờ em có anh mà ...

-hắn ôm ghì lấy tôi

_ Anh cũng đi ôm người khác rồi , em chỉ biết phải chờ đợi một người khác thôi chứ anh thì chắc ko cần em nữa rồi ...-tôi buông hắn ra ngược lên nhìn hắn giận dữ.

_ Em nha , ghen cũng vừa thôi chứ bé . Nghe anh nói nè lúc mà Vân hôn anh thì chỉ là bình thường thôi . Vân là con gái ko mắc cỡ thì thôi ko lẽ anh la lên há nhóc còn lúc mà Vân ôm anh mà em thấy đó cũng là chuyện bất đắc dĩ .Nghe nè em làm gì mà quay mặt chỗ khác da , quay qua đây coi .

Lúc đó Vân nói là thích anh nhưng mà anh từ chối anh nói là chỉ muốn làm bạn thôi ,hiểu chưa . Vân thì cứ bắt anh cho cơ hội còn khóc nữa , nên anh mới an ủi vỗ vai Vân thôi . Nhưng mà Vân ôm anh , kêu anh đứng yên đi chỉ 5p thôi . Anh đứng yên , 5p qua thì Vân nói mong rằng tại mình vẫn là bạn . Có vậy thôi mà em làm gì ghê thế lại còn tưởng tượng lung tung nữa chứ . Anh đâu có điên tự nhiên quay sang yêu Vân ..em ngốc quá ....-hắn véo vào má tôi .

_ Ai kêu anh ôm ngta đấm đuổi quá làm cho em nghĩ bậy thôi , tại anh suốt buổi tiệc cứ làm em đi kiếm mà hic ....-tôi dụi đầu vào vai hắn nhõng nhẽo , mà công nhận trí tưởng tượng của tôi cũng phong phú ghê chuyện chỉ có thể mà tôi suy nghĩ lung tung còn xem chút bị xe đụng nữa . Nhưng ko hiểu sao tôi lại cảm thấy bất an với Vân lắm , Vân là một cô gái con nhà giàu , bản tính thì rất là cao ngạo và tự tin nên ko thể dễ dàng bỏ qua những thứ mà Vân muốn vậy sao lần này Vân lại bỏ cuộc mau thế .

_ Thôi mốt ko bỏ em một mình nữa , tại anh tưởng em đi chung với nhỏ Uyên mà hi hi . Bỏ qua cho anh nha , ah một lần nữa anh nhấn mạnh với em : em là người rất quan trọng với anh , em là người nắm giữ trái tim anh . Nên em đừng có nghĩ em ko là gì của anh nữa dc ko ? Mà nè này anh đẩy em đó , em có sao ko thể có bị trầy ở đâu ko ? ..thôi đưa đây anh coi cho ....

- hắn nắm lấy tay tôi vừa nhìn vừa xoa cho tôi , lại còn luôn miệng hỏi tôi có đau ko . Hắn làm cho tôi vui lắm vì tôi biết dc ít nhất cũng còn có người trân trọng tôi . Đột nhiên tôi ôm chặt lấy hắn , tôi gục đầu lên vai hắn và bắt đầu thút thít . Tôi khóc vì tôi hạnh phúc quá , tôi hạnh phúc khi bên hắn được hắn quan tâm săn sóc

_ Em hãy quên đi chuyện cũ của gia đình đi nha , anh sẽ ko bao giờ bắt em phải chờ đợi anh đâu . Anh sẽ luôn bên em , che chở cho em suốt cuộc đời này . Anh sẽ là chỗ dựa của em và em sẽ là gia đình thứ 2 của anh . Cả hai chúng ta sẽ ko cô đơn vì anh và em là dành cho nhau mà ...quên đi nỗi đau đi em . Anh chỉ cho em khóc lần này thôi đó nha ..... Tay em ko có sao rồi , hên quá em mà bị thương chắc tối nay anh khó ngủ quá . Tự nhiên khùng lên đẩy em ra , anh xin lỗi hén bé ...em sao rồi vẫn còn khóc hả

Hơi ấm từ người hắn truyền sang tôi làm cho mọi mệt mỏi trong tôi đều tan biến . Hắn nói đúng nên quên đi những bất hạnh của bản thân , bây giờ tôi có hắn rồi , hắn sẽ là một cuộc sống mới của tôi . Tôi phải tin vào hắn chứ , phải tin vào cuộc sống vì mỗi ngày mới biết đâu lại có một niềm vui đang chờ tôi và hắn .

_ Em có khóc nữa đâu em nín rồi nè ...hình như khuya rồi đó anh . Anh mệt ko , ah mà anh đói ko tại mình đi ăn nha ....-tôi dựa vào người hắn hỏi

_ Uhm đi ăn thôi này giờ anh bị em quay như dế mệt quá rồi ....đuổi sức luôn ko còn cục cựa gì nổi nữa hix hix ....-vừa nói hắn vừa cười gian

_ Àh anh dám chọc em hả ,này giờ em có làm gì anh đâu mà anh than đuổi dám nói bậy hả .....cho anh chết nè ....- tôi cắn hắn một cái

_Áh em ác quá , anh có nói gì đâu tự em nghĩ bậy mà sao đồ thừa anh . Anh vô tội mà tại cái đầu của em đen tối quá ...thôi ko chọc em nữa hic em cắn anh đau quá . Em thù dai quá chắc trả thù anh chứ gì hic , thôi đi ăn nè lẹ lên nhóc .....gương mặt của hắn giả vờ đau trong thật đáng yêu .....uhm thì đi ăn hén ....đi với anh thì nơi nào em cũng đi mà . Đơn giản vì anh là cuộc sống của em mà , nhờ có anh mà em thấy bản thân có giá trị hơn

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38

Đi ăn với hắn về tôi vẫn ko thể nào chop mắt được , mặc dù đi ăn rất vui nhưng mà trong lòng tôi vẫn bồn chồn . Tôi thật sự quá trẻ con , ko tin vào hắn ko tin vào tình cảm của hắn dành cho tôi . Đúng thật là từ khi gặp hắn tôi mới cảm thấy mình sống thật có ý nghĩa và cảm giác có ai đó cần mình thật là hạnh phúc . Tôi và hắn thật giống nhau gia đình là một thứ xa xỉ đối với chúng tôi . Tuổi thơ của tôi và hắn thật đau đớn và khó quên, trong lòng mỗi người đều có một vết thương khó phai .

Đến bây giờ tôi vẫn ko thể quên cái ngày mà ba tôi dọn ra khỏi nhà : ngày hôm đó ba tôi dọn đi đứng chờ ba tôi bên ngoài là một người phụ nữ ngồi trên

xe hơi lờ lợt phần son . Tôi thì cứ ngốc nghếch chạy theo ba nín thở , ba về ăn cơm với mẹ và con nhe , ba đi làm hả ba chừng nào ba về ....” Tôi thì cứ riu rít hỏi như một đứa điên còn ba tôi thì cứ đi cứ bước bỏ mặc tôi đứng lơ ngơ ko hiểu chuyện gì .

Trời đã bắt đầu đổ mưa , nhưng tôi thì ko muốn vào nhà tôi cứ chạy theo ba một cách vô vọng . Tàn nhẫn thật ba tôi thì ung dung bước vào xe bỏ mặc tôi ngồi ngoài trời mưa . Tiếng xe chạy xa nhưng tôi vẫn ko tin người đó là ba của tôi , người từng dỗ tôi ngủ mỗi đêm . Từ giây phút ấy tôi đã biết rằng trên đời này ko ai quan tâm tôi cả , tôi sinh ra chỉ làm cho ba mẹ thêm chán ghét.....Đang suy nghĩ thì chuông điện thoại reo lên từng hồi ..

_ Alo em hả ? Ngủ chưa thể , hay lại đang suy nghĩ lung tung nữa , nãy tay em còn đau ko ? . Em ăn no ko hay là còn đói , sao im re dạ nhóc ...em một há ...-hắn hỏi một hồi làm sao mà tôi trả lời kịp .

_ Em nè , anh làm gì mà hỏi một hồi vậy em ko kịp trả lời luôn . Em ăn no rồi ko có đói nữa , đúng là đang suy nghĩ lung tung nhưng mà anh gọi là em hết nghĩ lung tung rồi . Ủa sao anh ko ngủ đi giờ này mà anh còn thức ....em ko sao đâu anh ngủ ngon đi mai đi học ... anh ngủ ngon nha ....- tôi nói với hắn .

_ Uhm anh ngủ nha , em nhớ là ngủ đó đừng thức khuya nữa ko tốt đâu nha ...anh ngủ nha bb em ....-hắn cúp máy rồi mà tôi cũng buồn ngủ lắm , nói chuyện với hắn xong tôi cảm thấy thoải mái hơn nhiều ko còn nghĩ về những chuyện cũ nữa có lẽ bây giờ tôi đã có một cuộc sống mới rồi và cuộc sống mới của tôi bây giờ chính là hắn , là người mà tôi dành trọn cả tâm lòng.....

Hôm nay thật tình tôi ko muốn đi học chút nào vì hôm nay có tiết của cô Loan , trời bà ác phụ đó mà dạy là chắc tôi chết , ko hiểu sao bà đó ghét tôi thế chắc tại tôi mắc nợ bà quá hic chán ghê. Hôm nay tôi đi học sớm nên trong lớp chưa có ai vào cả , hắn cũng chưa tới .Tôi ngồi trong lớp một mình không gian xung quanh thật yên ắng , gió thổi từng cơn vào phòng làm cho tôi có cảm giác lạnh lạnh .

Bây giờ ngồi một mình trong lớp tôi mới thấy đúng là lớp tôi rộng thật , rộng và thoáng hơn những trường khác rất nhiều . Tôi nhớ lại lúc mới vào trường mẹ đã nói về trường này như thế nào : nào là trường này tốt lắm , trường này thầy cô dạy giỏi lắm .....bây giờ tôi thấy mẹ nói cũng đúng lắm . Tuy là mẹ tôi ko quan tâm tôi nhưng mà mẹ cũng phải quan tâm đến thể diện của mình chứ ...đang bắt đầu suy nghĩ lung tung thì ..

_ Má ơi , trời làm gì vậy Uyên tính nhất Kha hả , tui sợ ma lắm đó nha ...-tôi hét lên làm nhỏ cũng giật mình theo .

_ Chà đang mơ ai dạ , làm gì mà hét hồn chán ghê . Êh tính bàn với Kha chuyện này nè ...vui kém ....-rồi tới giờ bà tám rồi đó , hic mỗi lần mà nhỏ có kế hoạch là tôi sợ lắm

_ Chuyện gì nữa đây chị 2 , em đâu còn thiếu chị cái gì nữa , sao tới ngày chị có kế hoạch hoài dạ ....-tôi nhìn Uyên nhăn nhó .

_ Nói nghe nè , hôm qua đi sinh nhật chắc Kha cũng thấy là Vân rất thích Tùng đúng ko? Uyên tính rủ Kha làm mai cho 2 người đó , dù gì Kha cũng thân với Tùng nên cũng dễ hơn mà ...sao thấy sao dc ko Kha ....

-trời lần này còn muốn tôi làm mai cho hắn nữa , ko lẽ tôi lại nói với Uyên : Tùng là người yêu của tôi chắc Uyên hết hồn quá ...

_ Không , tui ko có rảnh đâu muốn làm gì là chuyện của hai người đó . Đừng có kêu tui dính vào 2 người đó nữa tui ko quan tâm đâu ....-chỉ vì một phút mất bình tĩnh mà tôi nói gần như hét lên . Nhỏ Uyên có lẽ rất bất ngờ trước những lời nói của tôi , nhỏ nhìn tôi trân trân và ko nói lời nào ...

_ Sao Kha phản ứng mạnh thế nếu Uyên đoán ko lầm thì trong 2 người đó Kha có thích một người đúng ko ? Vân thì con nhà giàu , tiểu thư lại hơi kiêu kì chắc là ko hợp với Kha rồi . Ko lẽ , Kha thích.....

-nhỏ ko nói hết câu nhưng tôi biết Uyên nghĩ đến ai rồi . Có lẽ hôm sinh nhật của Vân , Uyên đã thấy sự ghen tuông của tôi và bây giờ thái độ của tôi chắc làm cho Uyên càng thêm nghi ngờ . Tôi nhìn thẳng vào mắt của nhỏ Uyên và bắt gặp một ánh mắt rất trung thực , tràn đầy tình cảm có thể tôi có thể tin nhỏ chẳng .

_ Uhm Uyên đoán đúng Kha là một thằng gay , bây giờ thì chắc Uyên sẽ ghê tởm Kha lắm . Ko sao Kha hiểu mà Uyên ko chơi với Kha cũng dc , ha ha ...dù gì xã hội này cũng đâu có ai chấp nhận những người như Kha ....-tôi bật cười lên chua chát .

_ Ở Uyên biết rồi , xin lỗi nha đúng ra ko nên bắt Kha làm mai hi hi ....- ặc ặc cái gì vậy trời sao nhỏ này làm tôi sốc quá dạ . Nhìn mặt nhỏ bây giờ tỉnh bơ , như ko có gì xảy ra hết .

_ Ủa sao kì dạ đúng ra Uyên phải xa lánh với Kha chứ , xã hội này đâu có ai chấp nhận những người như Kha . Uyên làm Kha bất ngờ ghê nha ...-tôi trở mặt hỏi .

_ Có gì đâu ai cũng có quyền chọn cho mình một tình yêu , chọn cho mình một người yêu . Uyên và mọi người có quyền như thế sao Kha lại ko ? Uyên chơi với Kha vì Uyên thích cá tính của Kha chứ xu hướng tình dục của Kha thì có liên quan gì đến Uyên đâu hihi. Uyên và những người khác cũng ko có quyền phán xét Kha và Kha cũng đừng nên mất tự tin ở bản thân mình ..

_ Nhưng mọi người lúc nào cũng nói những người như Kha là sống và yêu vì tình dục ko hề có tình cảm thật sự , Uyên nghĩ sao ?

_ Ha ha , Uyên hỏi Kha nha có ai yêu nhau mà ko hướng đến tình dục , phải có tình dục thì mới có baby chứ . Còn ai nói là thế giới gay chỉ có tình dục ko có tình cảm , chứ còn những người bình thường họ đến với nhau cũng toàn vì tình dục thôi thì sao . Kha ko nghe “ Chuyện tình một đêm”àh , có những người khi yêu nhau chỉ muốn quan hệ thôi thì sao .

Kha ko cần phải nghĩ nhiều , ko nên hạ thấp bản thân mình vì còn rất nhiều những con người đáng lên án ....- trời tôi có nghe lầm ko , nhỏ này phải bạn

của tôi ko . Sao mà nó nói chuyện nghe cứ như người ta diễn thuyết thế .. tôi biết nhỏ Uyên rất người lớn nhưng ko ngờ nó lại trưởng thành như thế . Những chuyện mà tôi thường nghĩ và thường kinh tởm bản thân của mình thì bây giờ qua lời nói của nhỏ Uyên mọi chuyện trở nên thật dễ dàng và nhẹ nhàng ...

_ Uhm cảm ơn nha ....-tôi cảm động nói với nhỏ

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39

Bạn bè nên ko cần cảm ơn đâu ...mà nói thật Uyên cũng thấy Kha và Tùng bất bình thường lâu rồi nhưng ko thêm nói thôi hehe ...còn chuyện làm mai cũng chỉ để thử Kha thôi chứ Uyên ko dám làm thế đâu ....Àh mà nè có thể xã hội này ko chấp nhận Kha nhưng Uyên và Tùng sẽ chấp nhận Kha ....- nhỏ nháy mắt với tôi rồi bỏ ra ngoài lớp

Thì ra ko phải ai cũng phản đối tôi đâu đó trong cuộc sống này vẫn còn có người quan tâm và để ý đến cảm nhận của tôi . Tôi rất vui vì có được nhờ bạn nhờ nhỏ Uyên và có một người quan tâm tôi như hần . Có lẽ cuộc sống của tôi bây giờ sẽ ko là chờ đợi nữa mà là hạnh phúc . Tôi ko phải chờ đợi ai nữa vì đơn giản bây giờ cuộc sống của tôi là hần

_ Mơ về ai thế nhóc , em ....ah quên Kha ngủ ngon ko ? sao thấy Kha bơ phờ thế ...một hà có cần xuống y tế ko? ...-hần vừa mới bước vào đã riu rít hỏi tôi rồi ..

_ Kha ko sao ngủ ngon lắm , đang có chuyện vui lát kể cho Tùng nghe mà .....nói nghe nà lát nữa mình đi ăn kem ko ? ...-tôi ngược lên hỏi hần

_ Kha bây giờ còn sớm Giang muốn nói chuyện với Kha một chút được ko ? ...-tôi và hần đang nói chuyện thì Giang chồm người qua ban tôi . Tên Giang thiệt tình tôi còn chưa nghe câu trả lời của hần mà . Tôi thấy đôi mắt của Tùng bắt đầu đỏ lên , hai bàn tay bắt đầu nắm chặt lại , miệng thì bắt đầu gầm gừ những từ gì cũng ko rõ .Biết hần đang nóng tôi nhẹ nhàng để tay lên vai hần trấn an . Hiểu ý hần ngồi xuống nhưng đôi mắt nhìn Giang thì vẫn đầy căm tức .

_ Hôm trước Giang thật sự rất mất bình tĩnh nên mới làm những chuyện quá đáng như thế với Giang . Cũng may là ko có gì nếu mà có gì chắc Giang ko còn dám nhìn mặt Kha . Giang xin lỗi Kha nhiều lắm , Kha có thể bỏ qua cho Giang ko ?...- vừa nói Giang vừa lay tay tôi , nhưng mà Giang ko để ý là có một người đang nhìn Giang tóe lửa .

_ Ha ha nói đúng đó , nếu mà xảy ra chuyện gì với Kha thì mày làm sao nhìn mặt Kha dc nữa vì mày phải nhập viện rồi , thẳng kia bỏ cái tay của mày ra mau . Tao cho một phát xuống đất nằm bây giờ .....-hần ko dám hét to vì đang ở trong lớp , hần chỉ gần giọng nói nghe thật đáng sợ .

_ Uhm Kha sẽ bỏ qua nhưng mong rằng sẽ ko có lần sau , hi vọng rằng thời gian sẽ làm cho Kha quên mọi thứ mà Giang đã làm ...-tôi cười nhẹ với Giang .

_ Cảm ơn Kha nhiều lắm , nhưng mà Giang muốn làm bạn của Kha nhưng ko phải là bạn bình thường mà là bạn trai . Giang sẽ ko dùng những cách làm cho Kha sợ nữa mà Giang sẽ từ từ đi vào trái tim của Kha một cách tự nhiên thôi .... Còn Tùng nè , Tùng cũng ko cần phải để phòng tôi nữa vì bây giờ cũng như Tùng tôi sẽ bảo vệ Kha , lo lắng cho Kha . Tôi sẽ ko làm gì để cho Kha bị tổn thương , tôi sẽ dần dần kéo Kha về hướng tôi rồi xa vòng tay của Tùng ...Tùng nên cẩn thận đi ....

_ Uhm nếu mà mày làm được thì cứ làm đi , còn tao sẽ giữ chặt Kha của tao . Mà Giang nè , mày đừng có làm những chuyện mà bản thân ko thể chỉ có mày là đau khổ thôi . Kha rất hay thương hại người khác mày đừng làm cho Kha phải thương hại chứ ....-tôi cứ tưởng chỉ có Giang là nói sốc ai ngờ hần nói chuyện còn khó ư hơn Giang . Hần và Giang nhìn nhau cứ như là kẻ thù mấy kiếp , hần đứng lên đuổi Giang về chỗ ko cho ngồi gần tôi nữa . Nhìn hần lúc ghen cũng rất đáng yêu và hơi có phần trẻ con nữa .Giang cũng định nói gì nữa nhưng mà chuông reo lên báo hiệu đến giờ học nên Giang im lặng đi về chỗ .

Chẳng hiểu hôm nay bà cô Loan bị gì mà hiền như bụt ko hề kiểm chuyện với tôi , lại cũng ko bắt ai phải trả bài . Hôm nay đúng là chuyện lạ và tôi hạnh phúc quá đi thôi vì ko bị bà cô hành hạ hi hi . Hai tiết của bà cô qua thật nhanh làm tôi còn ko tin vào cái đồng hồ của mình nữa .

Nhưng hôm nay lớp tôi có tiết sinh hoạt ngoại khóa , tôi cũng chẳng biết sinh hoạt về cái gì vì mỗi tuần là một chủ đề mà . Nghe thằng Sơn đồn hình như là chủ đề về tình yêu thì phải .. hi hi nếu là chủ đề này có phải về trẻ thì tôi cũng chịu ủng hộ nhiệt liệt . Cô chủ nhiệm dẫn một ông thầy còn khá trẻ vào lớp tôi và giới thiệu đây là người sẽ sinh hoạt với chúng tôi về chủ đề tình yêu . Trời thầy còn khá trẻ và cũng rất dễ thương thì làm sao mà kinh nghiệm yêu đương của thầy đủ đây ta . Trên bàn trên nhỏ Uyên cũng đang ham hồ hỏi tên thầy , nhỏ ngồi nhìn thầy chăm chăm luôn bó tay với nhỏ ham hồ này rồi .

Ban đầu thầy nói cho chúng tôi nghe sơ lược về tình yêu , nào là tình yêu với gia đình , rồi tình yêu với quê hương , tình yêu nam nữ . Sao lại ko có tình yêu giữa hai người con trai với nhau , uhm có lẽ điều đó xã hội ko thể nào chấp nhận được , ko bao giờ chấp nhận những người như tôi . Bây giờ thầy lại

bày trò chơi cho cả lớp chơi, chắc tại thầy nghĩ chúng tôi vẫn còn nhỏ nên ko đi sâu vào chủ đề tình yêu. Mỗi đây thầy viết tên mọi người vào những mảnh giấy nhỏ rồi thầy bốc thăm mời lên bảng... Tôi và 3 đứa kia bị thầy bốc thăm trúng.

_ Thầy đã mời lên đây mỗi đây 1 bạn nam bây giờ thầy có câu hỏi cho các bạn, sau khi trả lời xong câu hỏi của thầy thì các bạn có thể về chỗ còn nếu ko trả lời dc thì các bạn phải biểu diễn cho lớp coi như là: hát, múa, đọc thơ.... “Thầy muốn biết là trong lớp này theo mỗi bạn đứng trên đây thì ai là người con gái dễ thương nhất và các bạn có cảm tình với ai nhiều nhất...

Công nhận ông thầy này hỏi câu vô duyên ghê luôn, ko lẽ bây giờ tôi nói với thầy là tôi ko có để ý con gái mà tôi thích Tùng ah. Bảo đảm nghe xong ông thầy co giò chạy liền, những đứa con trai khác thì chỉ có một đứa là nói dc tên người con gái mà nó để ý.

Mà cũng đúng vì người con gái đó là bạn gái của nó mà nên nó đâu có sợ. Hai đứa còn lại thì hát mà tụi nó hát hay thật. Hic còn lại một mình đứng trên bục giảng, tôi sợ quá đi mất. Tôi đâu có biết hát, tôi mà hát thì ghê lắm chắc nghe xong tụi nó cho tôi ăn dếp quá. Nhưng mà bây giờ tôi đâu có biết phải nói tên ai đâu, đang lo lắng thì tôi nhìn xuống lớp tôi bất gặp ánh mắt lo lắng và rất ấm áp của hân. Có lẽ bây giờ tôi cảm thấy đỡ bối rối hơn, quay sang nhìn nhỏ Uyên và tôi này ra một ý định..

_ Dạ thưa thầy trong lớp em có thiện cảm với bạn Uyên nhất...-tôi vừa nói dứt câu thì cả lớp reo hò, vỗ tay quá trời. Tôi biết bắt đầu từ giây phút này tôi sẽ bị tụi bạn chọc cho chết. Tôi nhìn nhỏ Uyên với ánh mắt biết ơn, và nhỏ chỉ mỉm cười nhìn tôi. Chắc nhỏ hiểu tôi mà nên mới mỉm cười như thế, còn Tùng thì ko cần nói đôi mắt hân tròn xoe đầy ngạc nhiên.

_ Uhm thôi được rồi các em ra về đi ngày mai chúng ta sẽ nói về vấn đề này tiếp....àh mà Kha nè thầy ko tin Uyên là người mà em để ý, thầy ko tin vì suốt buổi em ko hề nhìn Uyên.... Thầy nghĩ em đang thích một người khác phải ko?...đang nói với lớp tự nhiên thầy hạ thấp giọng nói với riêng tôi.

_ Dạ em.... em...-tôi ấp úng

_ Thầy hiểu mà...ha ha em ko cần phải trả lời...-trời ông thầy này hiểu gì nữa đây, sao mà tôi toàn gặp chuyện rắc rối thế. Nếu thật sự ông biết tôi thích Tùng thì đó là một chuyện lớn, nhưng mà sao ông có thể biết dc, mặc dù trong lớp tôi và Tùng rất thân nhưng mà tụi bạn cũng có ai nghĩ gì đâu – ngoại trừ nhỏ Uyên, mà nhỏ này thì tại nó nhạy cảm lại chơi chung với tôi nên nó hiểu cũng đúng còn thầy vừa mới gặp tôi thôi mà sao lại có thể hiểu dc. Ko lẽ ánh mắt của tôi đã tố cáo tôi hay là thầy cũng là.....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40

_ Mà nãy em làm gì vậy sao lại nói Uyên là người em để ý, nhỏ đó mà tưởng thiệt là vui luôn đó nha...-vừa mới bước vào quán kem hân đã cần nhân tôi.

_ Trời anh đừng lo mà, Uyên hiểu chuyện của em và anh rồi hi hi. Em tính kể cho anh nghe chuyện này nè. Nhỏ Uyên đúng là hiểu chuyện thiệt, nói chuyện với nó thoải mái lắm. Em nghĩ chắc chuyện hồi nãy nhỏ Uyên cũng hiểu mà anh đừng lo, chỉ sợ bị tụi trong lớp chọc thôi....-tôi cười

_ Trời anh ko ngờ con nhỏ Uyên như thế mà cũng hiểu chuyện và người lớn quá há....uhm từ nay em có thêm một người bạn nữa rồi cũng tốt....

-hân vừa ăn kem vừa nói, mà hân nói cũng đúng thêm một người bạn như nhỏ Uyên cũng tốt.

Trên đường về tôi cứ mãi suy nghĩ chuyện về ông thầy sao ông thầy có thể nhìn thấy và hiểu dc. Tôi che dấu tâm trạng của mình rất tốt nhưng sao lần này ông thầy đó có thể nhìn ra. Nghe thằng Sơn nói thì hình như ông sẽ còn ở lại trường mấy năm nữa để dạy cho tụi tui về cái môn tâm lý gì đấy thay thế cho cô Tâm.

Chán thật đúng là thầy tâm lý có khác mới nhìn đã biết tôi nghĩ gì rồi. Hôm nay sao mà xui xẻo thế, né dc bà Loan ai ngờ cũng dính ông thầy này mới ghê. Nếu hôm nay hân ko bận thì tôi rủ hân đi chơi rồi, hôm nay tâm trạng thật ko tốt chút nào cứ thấy bất an hoài.

_ Em về nhà nhớ ngủ sớm nha, đừng có thức nữa có gì tối nay anh gọi điện thoại nha....uhm thôi bây giờ anh về nha bb em....

-hân quay xe chạy mất chắc lại trễ giờ học thêm nên như thế. Hôm nay tôi cứ cảm thấy bất an, có cảm giác ko an toàn chút nào định nói cho hân nghe nhưng mà sợ hân lo nên ko dám

Yêu nhau cũng là cả một nghệ thuật và người yêu cũng là một nghệ sĩ, quan trọng là yêu nhau nhưng đừng để mẹ biết he he. Đang suy nghĩ lung tung thì tôi thấy nhà hàng xóm hình như có ai đó đang dọn nhà. Căn nhà đó bỏ trống hơn 1 năm rồi nhưng sao hôm nay lại có người dọn đến ở vậy ta. Thôi kệ dù sao có hàng xóm tôi cũng thấy vui vui, hình như gia đình này cũng khá giả tôi thấy đồ đạc dọn vào rất nhiều. Hi vọng hàng xóm sẽ là một người thật dễ thương và tốt bụng nha..

_ Ủa em đi đâu đây Kha em đến kiếm thầy hả, sao mà em biết nhà thầy ở đây mà đến thế. Hay là em muốn trả lời câu hỏi lúc nãy về người yêu của em....

-công nhận ông thầy vừa vô duyên mà còn gian nữa .Ánh mắt ông nhìn tôi có cái gì đó rất khác thường phải nói là đáng sợ . Ừ mà ông vừa nói là đây là nhà ông ko lẽ ông chính là hàng xóm mới của tôi .

_ Trời thầy tự tin ghê , em kiếm thầy làm gì nhà em cũng ở trong khu này . Em về nhà thôi sao ko nói thầy theo em đi .....-tôi nhìn thầy ko thiện cảm .

_ Vậy em là hàng xóm của thầy rồi , ha ha vui nha . Thầy ko ngờ hàng xóm của thầy lại là em . Mà nè ở ngoài ko cần kêu anh là thầy cứ kêu là anh Thanh đi . Nãy anh giới thiệu tên anh trên lớp rồi mà em ko nhớ hả . Anh tên là Thanh , nhớ chưa nhóc thôi bây giờ anh phải dọn dẹp nhà cửa nữa bb em

.....-trời thầy giáo gì mà kì vậy ta lại muốn học sinh kêu mình bằng anh mới ghê chứ . Sao lại có thầy giáo ở gần nhà tôi chứ mà lại là 1 ông thầy ko bình thường chán thật . Thôi đi vào nhà ăn cơm cái đã mặc kệ ông thầy đi , mệt quá rồi hôm nay toàn gặp chuyện gì đâu ko hà ..

Về nhà ăn cơm àh , sao hôm nay tôi lại có cái ý nghĩ như thế nhỉ ? Nhà tôi có bao giờ nấu cơm đâu toàn là tôi ăn cơm tiệm vậy mà hôm nay tôi lại có cái ý nghĩ là về nhà ăn cơm buồn cười thật . Có lẽ những lúc bên Tùng đã làm cho tôi quên hết mọi bất hạnh , quên đi cả cái cuộc sống thường ngày của tôi .

Càng nghĩ tôi càng cảm thấy cô đơn bây giờ cũng ko muốn đi ăn nữa , muốn nằm một chỗ thật yên tĩnh dù cái bụng tôi đang réo ầm ầm . Hay là gọi điện thoại rủ hấn đi ăn , mà thôi bây giờ chắc hấn đang học thêm rồi . Tôi ko nên có cái gì cũng kêu hấn ra làm như vậy thì tội nghiệp cho hấn lắm . Tôi càng ko muốn trở thành gánh nặng của hấn , thôi kệ đi ăn một mình thôi . Đang lay hoay kiểm chìa khóa thì tôi nghe tiếng chuông cửa .....trời ko lẽ là tâm linh tương thông hấn đến rủ tôi đi ăn sao .. hi hi sướng quá .Ai ngờ ...

_ Hi , nhóc Kha ăn cơm chưa thầy ...ah ko anh mới tới nên ko biết gì khu này . Mà bây giờ đói bụng quá Kha dẫn anh đi ăn nha ...-trời ơi , mở cửa ra tôi thoáng giật mình vì cách ăn mặc của ông thầy rất giống Giang đặc biệt là hôm nay ông mặc cái áo màu trắng nhìn càng giống đáng học sinh của Giang . Sao người mà tôi mong gặp thì ko thấy còn người mà tôi ko ưa thì cứ đến vậy trời .

_ Thôi mệt we em ko biết đâu thầy cứ ra đầu đường đó , người ta bán thiếu gì đồ ăn . Đâu cần em dẫn thầy đi đâu , mà hôm nay em cũng ko muốn đi ăn , mệt quá đi nha .....-tôi nói .

_ Sao em lại ghét anh thế , anh có làm gì em đâu nè . Thật tình là anh chưa wen đường chỗ này nên mới nhờ em thôi . Nhà em đi với anh nha nhóc , sao em mè hay cáu kỉnh thế lại còn nạt nộ thầy giáo em quá đáng ghê luôn đó ...- sao ông thầy này cứ ca mãi cái điệp khúc anh em thế nhỉ rồi bây giờ còn hăm dọa tôi nữa chứ chán thật .....nhìn mặt ông thầy lúc này cũng tội tội . Mà tôi cũng vô duyên ghê tự nhiên la người ta , tại tôi đang bức bối mà .Thôi kệ dù gì tôi cũng chưa ăn gì , thôi thì dẫn ông thầy đi ăn vậy .

_ Uhm em xin lỗi thầy , nhưng mà cũng thầy nói là hãy xem thầy như anh mà nên em đâu có nạt nộ thầy giáo, thôi thầy về lấy xe đi mình đi ăn đi , thầy mà ko nhanh lên là em đổi ý đó nha ...-tôi nhăn nhó .

_ Hi hi tại em có chịu kêu thầy bằng anh đâu , nên thầy vẫn là thầy giáo của em . Chừng nào em kêu thầy là anh đi thì tính , chờ chút anh về lấy xe .....- ông thầy của tôi vừa nói vừa nhảy chân sáo vào nhà , nhí nhánh thầy ghê .

Ngồi sau lưng ông thầy tôi cảm thấy thật trống rỗng , tôi rất nhớ hấn , rất nhớ . Nhớ cả nụ cười và hơi hám của hấn . Tôi rất muốn gặp hấn nhưng tôi ko thể làm phiền hấn mãi như thế . Tôi ko thích chờ đợi , ko thích phải hi vọng vào bất cứ cái gì nhưng hôm nay tôi rất mong hấn đến , mong chờ người đứng trước cửa là hấn .

Tôi cứ như trẻ con lúc nào cũng luôn miệng “ Anh về đi em ko sao đâu “ , nhưng thật sự rất muốn gặp hấn , muốn bên hấn mỗi ngày , muốn được hấn chăm sóc . Có lẽ tôi cần phải mạnh mẽ hơn và ít dựa vào hấn hơn nữa . Suốt buổi đi ăn tôi có nói gì đâu mà ông thầy cũng biết chỗ ăn đó thôi, vậy mà ông nói là ko biết gì ...

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41

Ừa sao suốt lúc đi em ko nói gì thế Kha , em sợ Uyên hay là ai ghen hả có cần anh nói giúp ko ? .....-ông thầy nhìn tôi sao mà khó hiểu ghê

.

_ Chuyện của em mà ko lẽ em cứ phải nói suốt hả sao mà thầy.....-tôi chưa nói dứt lời thì chuông điện thoại của tôi reng lên “ nhóc ơi em đâu rồi , bé yêu ơi nghe điện thoại đi , anh nhớ em quá nè “ là hấn rồi chỉ có hấn tôi mới để khúc nhạc này .Tôi ra dấu cho ông thầy im lặng đừng có làm ồn nữa ...

_ Uhm , biết rồi hihi hiểu mà , có gì tối nói tiếp nha .....-tôi ngập ngừng nghe điện thoại của hấn chẳng hiểu sao tôi ko muốn cho hấn biết là tôi đang ăn với ông thầy ...nên mới áp ứng như thế còn hấn thì cứ tưởng là tôi đang bận nên ko nói chuyện nhiều dc.

_ Sao thế sao lại phải áp úng , sợ người ta biết là em đang ở với tôi àh ? Ko cần phải sợ người ta ghen đến thế , xem ra thì em và người ta cũng yêu nhau thế hà ? Vui nhỉ , mà tôi nói cho em biết nha những người trong thế giới của chúng ta thì ko thể nào có tình cảm thật lòng đâu , nên em cũng đừng kì vọng quá . Thôi chắc tôi ko nên làm cho em sợ chúng ta về nhà thôi . ....- ặc “ thế giới của chúng ta là sao “ ko lẽ ông thầy cũng là ....sao , thôi kệ ông đi bây giờ tôi phải về nhà để còn gọi điện thoại cho hân .....

Đưa tôi về nhà , ông thầy cũng ko thèm nói gì chỉ quay mặt bỏ đi . Ko biết ông thầy đang nghĩ gì nữa , mà ông cũng khó hiểu thật sao lại nói với tôi những chuyện đó . Tôi và ông chỉ mới gặp thôi mà sao lại có những chuyện phức tạp như thế . Ở chút nữa quên rồi tôi còn phải gọi điện thoại cho hân nữa chứ .

_ Alo anh hà , em nè anh về chưa thế . Ăn gì chưa anh , sao em nghe ồn thế anh đang ở đâu vậy ? ....tôi hỏi hân .

_ Ah Kha đó hà , Tùng chưa có về nữa mà tài liệu Kha nhờ photo dùm ngày mai Tùng sẽ đem nha . Thôi bb nha ....., ủa Kha hà Tùng ... ngủ ngon nha Kha ....-sao thế có ai đang hỏi tên tôi , nghe giống giọng con gái ... Àh tôi nhớ rồi đó là giọng của con Vân , sao giờ này mà hân còn đi chung với Vân.

Sao hân lại đi chung với Vân , câu hỏi đó ám ảnh tôi suốt đêm làm cho tôi ko thể nào ngủ được . Vân làm gì mà bỏ qua hân dễ dàng như thế , Vân sẽ dùng mọi cách để khiến hân phải gục ngã . Nhưng sao giờ này hai người lại đi chung , tôi vẫn ko nghĩ tôi đang chờ một lời giải thích của hân .

Tôi cứ nằm đó mà thao thức , chờ đợi nhưng điện thoại của tôi ko có một tin nhắn nào từ hân đơn giản vì hân tắt máy rồi .Sao thế nhỉ biết đâu Vân tình cờ gặp hân ngoài đường thì sao và hân chờ Vân về dùm vì trời tối rồi rồi điện thoại của hân hết pin . Tôi thật ngốc nghếch khi tự mình tạo ra hàng trăm lý do để có thể tin hân , để có thể cho tôi một lí do yên tâm . Bây giờ tôi chỉ mong trời sáng thật nhanh để tôi có thể gặp hân , mong sao sẽ ko có gì và hân sẽ cho tôi một câu giải thích như tôi muốn .

Lại bắt đầu một ngày mới rồi , cả đêm tôi ko thể nào chợp mắt dc . Hai con mắt đang nhức lên thì cả đêm ko ngủ , cái đầu thì đang quay mòng mòng . Mệt quá đi mất , bầu trời hôm nay cũng u ám quá hi vọng hôm nay hân sẽ tôi cho tôi một lời giải thích . Tôi cũng đi học sớm hơn thường lệ rất nhiều , tôi chỉ mong nói chuyện với hân sớm nhất có thể . Mãi một lúc sau tôi mới thấy hân bước vào , tôi liền chạy đến .

_ Tùng sao hôm qua Tùng về trễ thế , có chuyện gì ko ? Ủa mà sao hôm qua Tùng đi chung với Vân hà , sao dạ ?...-tôi nuốt ruột hỏi dồn .

_ Có cần phải hỏi dồn như thế ko ? Kha lại chuẩn bị ghen lung tung ah nhức đầu quá ...-hân nói mà ko thèm nhìn tôi

Sao hân lại nói với tôi như thế , cho dù tôi có vô lý làm nũng thế nào thì hân cũng bỏ qua nhưng hôm nay vì con Vân mà hân lại nói với tôi bằng cái giọng như thế . Tôi còn định hôm nay sẽ kể cho hân nghe về ông thầy , tôi có muốn dấu hân chuyện gì đâu ...vậy mà hân lại nói những câu như thế với tôi . Ko lẽ đi với con Vân có một đêm mà hân thay đổi thế sao , tôi ko tin tôi nhất định phải nói chuyện với hân vào giờ ra chơi ...

Hôm nay lớp chúng tôi học về điện tử nhưng ông thầy bận nên cho lớp dc tự quản . Chán thật vậy mà ông còn bắt chúng tôi phải cắt dây điện để nối mạch điện chuẩn bị cho tuần sau . Thầy chia một nhóm có 4 người và có lẽ tôi là người xui xẻo nhất vì tôi phải chung nhóm với nhỏ Vân . Mặc dù nhỏ nhìn tôi cười rất thiện cảm nhưng mà tôi vẫn cảm thấy bức bối lắm,nụ cười đó sao mà giả tạo quá . Thăng Sơn đem lên lớp mấy con dao để cắt dây điện , nhưng nhóm tôi thì chỉ có 2 cây thôi xui thiệt .

Tôi với Vân một cây , cây còn lại cho hai đứa kia nhưng hai đứa kia lại là bồ nên tụi nó đi qua chỗ khác làm và chỉ còn tôi với Vân ngồi chung .ko hiểu sao nhỏ Vân cứ giành làm với tôi .Tôi thì càng ko muốn dính dáng với nhỏ Vân nên hai đứa cứ giành nhau cây dao , mà nhỏ Vân cũng rất cứng đầu ko chịu nhường cho tôi . Thôi kệ nếu nhỏ muốn dành thì để cho nhỏ làm đi , tôi ko quan tâm nữa . Lúc tôi vừa rút tay lại thì ko hiểu sao mũi dao lại bung ra và khứa vào tay tôi làm chảy máu rất nhiều . Tôi chưa kịp la lên thì bằng một động tác khá nhanh nhẹn , nhỏ Vân nắm chặt mũi dao làm cho máu từ tay nhỏ cũng chảy ra rất nhiều vậy mà nhỏ còn nhìn tôi cười mỉm , thấy thế tôi giật con dao lại làm cho tay tôi một lần nữa lại bị thương ....

_ Ah Kha chỉ muốn lấy con dao thôi mà có cần phải làm cho Vân bị thương như thế ko...hic đau quá đi ... sao máu chảy nhiều thế này . Kha ác thật đó , Vân chỉ muốn giúp Kha thôi có gây thù oán gì với Kha ko hu hu .....-tôi chẳng hiểu nhỏ này nói gì nữa chính nhỏ nắm vào con dao mà đâu có liên quan gì đến tôi chứ , lại còn khóc mồm ghê chứ .

_ Vân ....Vân nói gì vậy Kha có làm gì đâu tự Vân làm cho mình bị thương mà , Kha có liên quan gì đâu , diên hà ....tôi nói mà trong lòng đầy tức giận , sao Vân lại nói thế chính tôi mới là người bị thương mà tay tôi vẫn còn đang chảy máu rất nhiều hơn cả Vân nữa .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42

_ Trời sao mà Kha ngang ngược quá dạ có ai mà tự làm mình bị thương ko ?...tay Vân còn đang chảy máu nè nếu ko phải tự nhiên Kha quay mũi dao qua vân thì đâu có chuyện gì ...-trời nhỏ này nói chuyện vô lý ghê , ko hiểu sao mà nhỏ lại có thể nói thế .

_ Sao Kha quá đáng vậy tự làm phải tự chịu chứ đừng có mà ăn nói như thế . Tay Vân vẫn còn đang chảy máu nè chỉ có Kha là ko bị gì thôi ....

-sao mà ai nói chuyện vô duyên thế tay tôi đang chảy máu nè , chỉ có điều là tôi đang nắm chặt tay nên máu ko chảy ra dc . Vậy nà tên đó dám nói là tôi ko sao

Tôi còn định quay sang chửi tên vô duyên đó thì miệng tôi cứng đờ thì ra hấn chính là người nói câu đó . Giọng nói thân quen ầm ập thường nói với tôi những lời yêu thương nhưng hôm nay lại nói với tôi như thế . Tôi ko còn biết nói gì khi thấy hấn ko để ý gì đến tôi , hấn chạy tới quan tâm nhỏ Vân lắm cứ như đối với hấn tôi ko có mặt trên đời .

Tay chân tôi bủn rủn , người ko còn sức sống sao mà hấn cứ làm tôi tổn thương hoài thế hết lần này đến lần khác . Tay tôi ko còn cảm giác đau như lúc đầu mà bây giờ là cảm giác đau trong tim , đau đến rỉ máu khi nhìn thấy người mình yêu quan tâm một người khác . Tôi im lặng trở về chỗ còn hấn thì vẫn xúm xít bên Vân . Tôi ko còn thấy tay đau nữa mà bây giờ là cảm giác đau trong tim , đau đến rỉ máu khi nhìn thấy người mình yêu quan tâm một người khác . Tôi im lặng trở về chỗ còn hấn thì vẫn xúm xít bên Vân , côi còn định ko băng bó vết thương cứ để máu chảy như thế nhưng mà tôi nghe tiếng Giang hét lên ,...

_Kha sao thế bị thương hả đưa tay đây ..trời sao mà chảy máu ghê thế vết thương hình như hơi sâu đó đi theo Giang mau xuống phòng y tế đi ...-mặt Giang lộ rõ nét hoảng hốt

Xuống phòng y tế làm gì nữa bây giờ tôi chỉ còn đau trong tim thôi con đôi tay thì mất cảm giác rồi . Nghe Giang hét lên , hấn quay sang nhìn tôi cặp mắt rất lo lắng , rồi hấn cũng chạy đến nắm lấy tay tôi ra về rất quan tâm . Nhưng chắc đã quá muộn trong lòng tôi bây giờ trống rỗng , tôi cảm thấy chán nản quá . sao tình cảm hấn dành cho tôi lại hời hợt như thế .

Tôi giật mạnh tay ra khỏi hấn , ko thèm nhìn hấn thêm lần nào nữa mắt của hấn nhìn thẳng vào tôi hơi buồn và có chút lo lắng . Nhưng tôi ko muốn để ánh mắt đó làm cho tôi lung lạc thêm lần nữa , tôi để cho Giang đi tôi xuống phòng y tế còn hấn thì đi Vân . Thật là nằm mơ tôi cũng ko ngờ lại có chuyện như thế này xảy ra , đau lòng thật....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43

Xuống dưới phòng y tế mà Giang vẫn còn chạy tới chạy lui như con lật đật dù đang rất buồn nhưng tôi cũng phì cười . Còn bên giường bên kia hấn đang hỏi han Vân chuyện gì đó trong thật đáng ghét . Tuy là những hành động của hấn với Vân ko hề ân cần ầm ập như hấn đối với tôi , nhưng sao tôi cứ có cảm giác như mình bị phản bội thế này . Ko lẽ đúng như ông thầy nói tên đời này ko hề có tình yêu thật sự và tất cả chỉ là sự giả dối ...

_Kha đang nghĩ gì vậy , còn đau ko ...cô y tá băng bó xong rồi đó . Kha còn thấy khó chịu ko , nãy máu của Kha chảy nhiều lắm đó nha . Trên lớp mình chỗ Kha đứng đó toàn là máu ko hà ..ghê lắm ....tay tôi mới bị băng mà Giang nắm chặt làm cho tôi càng đau hơn . Chán thật người mà tôi yêu thì lại chẳng để ý đến tôi còn người tôi coi là bạn thì lại quan tâm một cách quá đáng như thế đó..

_Chà đau quá làm gì mà Giang nắm tay Kha đau quá đi , Kha ko sao đâu chuyện nhỏ mà ...Kha còn nhức đầu nên ko lên học đâu . Giang lên học lẹ đi há .. lát mình nói chuyện sau ...-tôi vừa nói vừa đẩy Giang đi , nhưngng mà Giang vẫn ko muốn đi cứ đứng ngay cửa nhìn tôi hoài . Tôi phải phùng mang trợn má thì Giang mới chịu đi

Vân cũng đã băng bó xong , vân ko nhức đầu nên đòi hấn dẫn lên lớp . Từ đầu đến cuối tôi ko hề nhìn sang hấn và Vân nhưng tôi vẫn có thể biết hấn và Vân đang làm gì . Nhờ Vân đúng là đáng ghét con gái gì mà những nhéo thấy ghê luôn còn hấn thì nhẹ nhàng hết mức . Sao lại thế hấn cứ làm như là ko có mặt tôi ở đây vậy , cuối cùng thì nhỏ Vân cũng đã lên lớp tôi sẽ được yên thân ko còn thấy cảnh chường mắt nữa . Hấn đưa vân lên lớp nhưng ko hiểu sao hấn lại quay lại phòng y tế làm chi nữa thế , hấn có quan tâm tôi đâu . Hấn chạy vào phòng y tế nhìn tôi thật lâu rồi bước đến gần tôi ..nói rất nhỏ chỉ vừa đủ tôi nghe thôi ..

_Em sao thế bây giờ ko nói chuyện dc đâu lát nữa anh sẽ qua nhà em sau . Nhưng em phải hiểu rằng chuyện hồi nãy anh hoàn toàn ko biết em bị thương ....-hấn nói kệ hấn tôi quay mặt vào tường nằm yên . Nói xong chỉ có nhiều đó rồi hấn bỏ đi , chắc nhỏ Vân đang chờ hấn .

Hấn có biết tôi bị thương hay ko tôi cũng ko quan tâm lắm nhưng điều quan trọng là hấn ko hề tin tôi . Hấn tưởng tôi làm bị thương Vân , hấn tưởng tôi cố tình làm như thế sao . Tôi trong lòng hấn xấu xa như thế há , dù hấn có chờ Vân , dù hấn có tắt máy di động thì tôi cũng kiên nhẫn chờ đến ngày mai nói chuyện với hấn còn tôi trong lòng hấn thì là một con người như thế ... Ko lẽ tình cảm tôi dành cho hấn ko đủ để hấn tin tôi dù cho bất cứ việc gì xảy ra sao . Nhìn ra ngoài trời đang mưa , hình như mỗi lần tôi buồn là trời lại mưa làm cho tôi càng thêm buồn .

Nhưng những lúc mà hựt hẫng nhất thì tôi lại mong trời mưa thật to lúc đó tôi sẽ chạy ra trời tắm mưa , để cho những giọt nước mắt của tôi hòa vào cùng nước mưa . Bây giờ cũng thế , tôi muốn chạy thật nhanh ra ngoài để khóc cho tan đi những uất ức của mình . Nhìn những giọt mưa càng ngày càng nặng hạt , tâm trọng tôi bây giờ cũng thật nặng nề . Chuyện tôi qua tôi còn chưa nói rõ với hấn thì bây giờ lại thêm chuyện này mà toàn dính dáng tới nhỏ Vân , chán thật .

_Ừa em học sinh này bị gì mà nằm đây vậy cô , sốt hay là đau bụng vậy cô ...-ua tiếng ai vậy ta , nói chuyện gì mà um sùm làm tôi đang suy nghĩ cũng

phải giặt mình nữa

_ Ah ko em đó bị đứt tay rồi còn bị nhức đầu nữa nên xin nằm ở đây nghỉ chút chứ cũng ko có gì là nghiêm trọng lắm ....-trời thì ra là ông thầy Thanh hèn chi mà giọng nói thấy ghét thế . Chai hình như ông đang đến gần tôi ...

_ Em sao thế , nhức đầu hả chắc ko học nổi mấy tiết sao đâu há . Có muốn thầy xin cho về sớm ko hả ....-ông thầy này bây giờ mới thấy đáng yêu nè , được xin về sớm còn gì hạnh phúc bằng dù gì tôi cũng ko muốn vào học nữa ...Kê để cho ông thầy chở về cũng ko sao ....

Đi ngang về lớp lấy cặp sách tôi thấy hán đang ngồi bên cạnh Vân . Thế đấy cái vị trí của tôi bây giờ đang được thay thế bằng Vân . Chào cô Loan một cái , tôi quay lưng đi thật nhanh , ko phải là đi mà là chạy đó chứ . Tôi ko muốn ai thấy gương mặt thều nhão của tôi lúc này nhưng tôi đã làm có một người đã thấy hết tâm trạng của tôi .

Tôi chậm chạp bước xuống cầu thang , ông thầy cũng ko hề lên tiếng lấy một lần . Chờ tôi về thầy cũng ko lên tiếng một lần nào , chẳng biết đang nghĩ gì . Trên đường về thầy dẫn tôi vào một quán kem nhìn cũng khá sang trọng và đẹp mắt ...

_ Vào đây ăn đi những lúc ko vui thì ăn kem là giải pháp hay nhất ...-thầy cười nhìn tôi thầy vừa nói

_ Cái này em biết lâu rồi mà thầy , giờ em cũng bình thường mà có gì ko vui . Bị thương là chuyện nhỏ có gì mà ko vui hả thầy ?....-tôi nói cố dấu cảm xúc của mình nhưng hình như ông thầy vẫn có thể nhìn ra được ...

_ Đúng rồi vết thương bên ngoài rất mau lành nhưng còn vết thương bên trong thì ko thể nào lành một cách nhanh chóng đâu . Em ko nên dấu cảm xúc của mình cứ nói đi anh sẽ nghe em và sẽ giữ bí mật ...-ông thầy nháy mắt . Càng nghe thầy nói thì tôi càng buồn thêm những giọt nước mắt bắt đầu rơi trên má , có lẽ tôi ko còn khả năng che dấu cảm xúc của mình nữa rồi ..

_ Đây , đây sao em lại khóc thế kia , anh kêu là em có gì thì cứ nói chứ có kêu em khóc đâu ....em sao thế , chai ơi nín đi em làm ai cũng nhìn anh kia làm như tưởng anh ăn hiếp em . Nhưng anh vô tội mà Tùng ăn hiếp em hà ...-ông vừa năn nỉ tôi vừa nói ....

_ Sao thầy lại nghĩ là Tùng làm em buồn , em ko liên quan gì đến Tùng đâu ...-tôi cố gắng chống chế .

_ Thế ah , vậy mà lúc em nói Uyên là người mà em để ý , anh lại thấy em toàn nhìn Tùng . Ánh mắt rất là ầm ập và nồng nàn , làm cho anh rất là ganh tỵ nữa đó . Mà anh lại là mẫu người ko tin vào tình yêu , nên anh ko thích ai yêu nhau quá thật lòng . ....-ánh mắt thầy có vẻ thoáng buồn nhưng mà nó thoáng qua rất nhanh tưởng chừng như đó chỉ là một cơn gió nhẹ .

_ Sao thầy lại nghĩ .....-tôi ngập ngừng hỏi .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44

Sao ko anh cũng có tuổi trẻ và hơn ai hết anh cũng từng có một tình yêu như em thôi....Nhưng mà tình yêu đó chỉ là dối trá làm cho tôi đau lòng lắm và cũng từng ngồi khóc như em , nhưng bây giờ thì anh ko khóc nữa vì anh ko còn tin vào tình yêu . Em cũng đừng khóc nữa , nín đi nha ...

-vừa nói ông thầy vừa nhìn tôi ân cần ,

Vậy là thầy cũng giống như tôi , cũng là..... , nhưng chắc hẳn đã có chuyện gì đó làm cho thầy trở nên như thế . Nhưng tôi thì ko , tôi tin vào tình yêu của hán dành cho tôi , dù hán có làm gì thì tôi cũng tin hán và tôi nghĩ hán cũng thế . Tôi cũng ko muốn cãi với thầy , chắc hẳn người ta khi quá yêu thì sẽ như thế . Ăn xong tôi và thầy ra về cả hai đều im lặng , tôi thì cứ mãi nghĩ đến hán còn thầy thì tôi cũng ko biết đang nghĩ gì . Chỉ đến lúc về gần đến nhà thầy mới nói....

_ Chắc em vẫn tin tình yêu là bất diệt nhưng anh thì ko ...anh sẽ kể cho em nghe câu chuyện mẹ muốn nghe chứ ....-ông thầy hỏi tôi

_ Được chứ thầy , mình vào công viên gần nhà đi , nói chuyện cũng dễ hơn ...-tôi nói

_ Nghe anh kể xong rồi thì đừng sợ tình yêu nhé .....

“ Anh nhớ lúc đó anh cũng bằng tuổi em thôi , cũng mang một trái tim nóng bỏng . Nhưng mà ngay từ nhỏ anh đã biết mình ko giống như một người con trai khác , nghĩa là anh ko thích con gái . Anh ko hề thấy xao động trước một cặp đùi thon hay một chiếc áo khoét cổ sâu để lộ bờ ngực . Mà tôi lại xao xuyến trước những cơ thể rắn chắc và lực lưỡng . Rồi cũng như em , anh thích một người con trai phải nói là người đó rất hoàn hảo , chăm sóc anh rất chu đáo .

Anh rất hạnh phúc , nhưng mà thời gian hạnh phúc thường qua rất nhanh chẳng mấy chốc mà người ta đã rời xa anh một cách nhanh chóng . Em biết sao ko người ta của anh thích một người con gái khác với lý do rất đơn giản ...người đó ko muốn khác người , không muốn bị người ta dòm ngó , và vì bọn anh ko có tương ai .

Chỉ bấy nhiêu lý do thế là người đó ra đi , anh phải chuyển trường vì ko muốn gặp hình ảnh người ta bên một người khác ...Em thấy sao đau khổ lắm phải ko ? đến bây giờ mà anh vẫn còn hận người đó rất nhiều .

_ Vậy thì trong lòng thầy tình yêu vẫn còn đó , nếu em đoán ko lầm thì thầy vẫn rất yêu người đó . Yêu nhiều nên thầy mới hận , thật ra tình yêu trong thầy chưa bao giờ chết .....tôi nói cứ như là mình yêu nhiều lắm .

_ Ko tôi ko yêu ai hết , tôi ghét ng đó lắm . Trong lòng tôi bây giờ ko có ai hết chỉ có sự thù hận thôi ....-ông thầy tự nhiên hét lên ,

_ Ủa thầy ko còn yêu thì thôi làm gì mà hét lên thế có tạt giặt mình hả thầy , thôi đừng chửi nữa thầy vẫn còn yêu người ta lắm ....-tôi cười cười

_ Ha ha em ngây thơ thật cứ nghĩ tình yêu là bất diệt hả ? Một ngày nào đó em cũng sẽ hận Tùng thôi , tình cảm của hai người sẽ chết , lúc đó em sẽ ko muốn nhìn thấy Tùng nữa ....- mặt ông thầy lúc này đỏ gay trông ghê lắm , làm gì mà ổng tức ghê thế .

_ Uhm có lẽ thầy ko tin vào tình yêu nhưng em sẽ mãi yêu Tùng dù Tùng có yêu em hay ko . Vì Tùng là lẽ sống . là cuộc sống mới của em mà ....-tôi cương quyết nói

_ Nếu em nói thế thì anh chịu thôi , mà em chung thủy thật đó nha . Anh thì rất thích người chung thủy mà biết đâu chính em làm cho anh thay đổi đấy . Cần thật đấy biết đâu có một ngày anh thích em thì sao lúc đó đừng trốn anh nhé .

Mà hôm nay em buồn mà sao ko tâm sự gì với anh thế , toàn là anh nói chán thật . Thôi mình đi về nhưng nếu hôm nào Tùng làm em buồn thì kiếm anh nhé . Anh sẵn sàng nghe , có thể cho em lời khuyên và biết đâu có thể giúp em đỡ buồn nữa đó .....-ông thầy gì mà mặt nhìn gian thấy ón lại còn cười đều nữa chứ ghê thật .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lẽ Sống Của Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45

Ông thầy này đúng là rất chu đáo và quan tâm tôi , lúc chờ tôi về nhà thầy còn ghé qua mua cho tôi một phần cơm trưa để cho tôi ăn . Tôi chỉ biết nhìn thầy cười biết ơn , nhìn bề ngoài thầy là một lãng tử hơi bất cần đời nhưng thật chất theo tôi nghĩ thì thầy là một người rất tình cảm và biết cách chăm sóc người khác mặc dù hơi gian một chút.

Có lẽ những tổn thương trong tình cảm đã làm cho thầy như thế . Thầy ko chờ tôi về tận nhà , vì sắp tới giờ thầy phải họp với các giáo viên khác, thầy bỏ tôi ở ngoài đầu hẻm . Chán thật tôi phải đi bộ vào , nhưng mà tôi cũng hiểu vì thầy đang bận mà . Đi bộ có chút xiu mà người tôi mệt lử , tới nhà rồi tôi mừng dễ sợ hihi chắc hôm nay tôi ngủ tới chiều thôi . Vừa bước tới nhà thì tôi liền khựng lại ....

_ Sao Kha về trễ thế , Giang nhớ là Kha xin về sớm rồi mà sao bây giờ mới về ....-Giang nhìn tôi chăm chăm, chán ghê ngta mệt mà Giang cứ chất vấn hoài .

_ Ủa Giang đứng đây lâu chưa , chờ Kha chi thế Kha đi uống nước với bạn thôi mà ...-trời Giang đứng đây hoài mà ko mời vào nhà thì kì lắm nhưng mà chuyện hôm bữa Giang tính “ mần thật ” tôi làm cho tôi vẫn còn hơi sợ , nên tôi nhìn Giang đầy cảnh giác ..

_ Trời ko lẽ đứng đây nói chuyện hả , Kha ko muốn vào nhà hả mở cửa cho Giang vào nhà đi nóng quá rồi ...-Giang nhăn nhó .

Giang bước vào nhà một cách tự nhiên , tôi chăm chú quan sát ánh mắt của Giang thì thấy ko có điên như lần trước hix tôi cũng yên tâm dc phần nào . Giang chia ra trước mặt tôi một phần bánh ngọt , đúng ngay loại bánh tôi thích . Nhưng muốn mua được loại bánh này thì phải đi khá xa mới có tiệm bánh ngon . Tôi nhìn Giang cảm động và ko biết nói gì ngoài cảm ơn , sao Giang quan tâm tôi ghê còn Tùng thì .... Dù Giang rất tốt với tôi nhưng tôi vẫn còn ác cảm chuyện cũ lắm nên đầu có dám khóa cửa , mà cũng ko dám đi vào phòng hix khổ thân tôi ghê ..... Hình như Giang cũng hiểu chuyện đó , Giang ngồi xuống gần tôi và nắm lấy tay tôi ...

_ Kha nè , chuyện lúc trước Giang xin lỗi nhiều lắm . Giang biết chính chuyện đó đã làm mất lòng tin với Kha , nhưng mà bây giờ Giang sẽ ko như thế nữa Kha cho Giang một cơ hội đi nha . Tin Giang đi , Giang sẽ ko bao giờ làm tổn thương Kha nữa .. Giang sẽ ko làm cho Kha buồn vì bất cứ chuyện gì nữa ....-trời cái tay đau của tôi mà Giang nắm mạnh quá hix

Đúng là tôi nên quên chuyện cũ , nhưng Giang phải biết là tôi cần thời gian . Tay tôi bây giờ nắm trọn trong tay Giang nhưng kì lạ thật tôi chẳng thấy bồi hồi như khi nắm tay Tùng . Tôi chỉ biết nhìn Giang mỉm cười coi như là câu trả lời chấp nhận của tôi . Tôi sẽ cố gắng quên đi mọi chuyện như vậy có lẽ sẽ tốt cho tình bạn của tôi và Giang . Tôi vừa định rút tay ra thì ...

_ Chà chà thân mật ghê ta , tôi thì đi ăn chung còn bây giờ thì ngồi nắm tay nhau nữa . Trông hai người hạnh phúc quá , làm cho tôi ganh tỵ rồi nè . Mà Giang nè trước khi tôi còn bình tĩnh thì tôi nghĩ Giang nên về đi ....- thì ra là hấn đang đứng trước cửa nhà tôi mà hấn nói nhảm gì thế tôi đi ăn với Giang khi nào lại còn hăm dọa người khác đúng là khó ưa ...

_ Giang nè, thôi Giang về đi Kha có chuyện riêng muốn nói với Tùng xin lỗi Giang nha ...-tôi đặt tay lên vai Giang nói ..

_ Uhm Giang hiểu mà , Giang về nha có gì tối nay Giang gọi điện thoại cho Kha nha ....

Giang về rồi trong căn nhà chỉ còn lại tôi và hấn , bao nhiêu hờn ghen và tức giận của tôi bây giờ đang lên đỉnh điểm . Tôi cố gắng kiềm nén bằng cách bỏ vào phòng , để mặc hấn ngồi một mình trên ghế . Tôi vào phòng mà hấn cũng ko thèm gọi tôi lại , hấn cũng im lặng ngồi bên ngoài . Dù trong phòng tôi mở máy lạnh rất lớn nhưng mà cơn giận của tôi cũng ko thể chùng xuống . Cuối cùng thì hấn cũng chịu mở miệng , hấn kêu tôi ra ngoài nói chuyện nhưng tôi vẫn cứ lì lợm ko trả lời , hấn thô bạo đập cửa ầm ầm ..

_ Em ra đây anh muốn nói chuyện rõ ràng nghe ko hả ? hay là em muốn thay cái cửa mới, mau lên ra đây ko phải anh qua nhà em là để ngồi nhìn mấy bức tường, ...-hấn hét lên , cánh cửa phòng tôi bị hấn đập muốn văng ra khỏi cái bản lề . Cái cửa mà hư thế nào mẹ cũng chửi cho chết .....tôi mở cửa cho hấn ,...

_ Em và anh ko có gì để nói hết , anh đi lo cho Vân của anh đi . Em ko cần anh quan tâm đâu ..anh có thể về dc rồi ....-tôi nói mà ko dám nhìn hấn vì sợ tôi sẽ ko thể cầm lòng mà ôm hấn vào lòng ..

_ Ha ha đúng rồi bây giờ em có Giang quan tâm rồi nên mới kêu anh qua với Vân hả ? Sao em cứ ko hiểu anh ko hề thích Vân nhưng hình như em thì đã bắt đầu có cảm tình với Giang rồi đó ...-hấn nhìn tôi trong ghê quá mà sao hấn lại cứ đưa Giang vào chuyện này .

_ Uhm em thích Giang thì sao nào , như vậy ko hay hơn hả . Em thì quay về với tình cũ còn anh thì ko hề làm cho Vân thất vọng đúng ý anh quá rồi . Anh và Vân cũng xứng lắm mà ...-tôi cười mai mỉa hấn ..

_ Cái gì em thích Giang ah em dám nói như thế với anh ah . Sao em lại như thế em ko nghĩ đến cảm nhận của anh hả , em có biết rằng hôm thấy em và Giang đi cùng nhau anh đau lòng lắm ko ? Gọi điện thoại cho em thì cũng ko nghe em nhắc gì đến chuyện đang đi ăn với Giang mà lúc đó giọng em ngập ngừng nữa chứ , cúp máy cũng rất nhanh . Em làm cho anh ko thể ngủ dc cả đêm luôn đó ....bây giờ em còn nói thế hả sao em ....-hấn lay mạnh vai tôi, ủa hấn nói cái gì thế tôi chẳng hiểu gì cả hay là có hiểu lắm gì ở đây ..

_ Nói nhảm gì đó , em đi ăn với Giang hồi nào trời anh có bị gì ko thế . Nè đừng có vu khống cho tui nha ...-tôi nhăn nhó ..

_ Thì hôm qua đó anh thấy rõ ràng là em đi với Giang mà . Anh tính qua nhà rủ em đi ăn vì anh biết chắc em chưa ăn gì đâu Nhưng vừa đến đầu hẻm thì anh thấy em và Giang đi chung nên anh mới đi về luôn. ....-tên này ầm đầu hả nói gì vậy trời , bực bội quá` .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46

_ Ấc nói gì thế mà lúc đó anh có nhìn rõ mặt em và Giang ko ? ...-tôi hỏi hấn

_ Mặt em thì cho dù có ngủ anh cũng có thể mơ thấy chứ nói gì là ko rõ . Nhưng còn Giang thì anh ko nhìn rõ chỉ thấy là Giang mặc áo màu trắng ...Cái đáng chú ý là của Giang mà anh ko làm đầu ...-tôi nhìn hấn và biết rằng hấn ko nói nhảm nhưng thật sự tôi đâu có đi với Giang .... Ah rồi tôi biết hấn thấy ai rồi hôm trước tôi đi ăn với ông Thanh chứ ai , ông thấy tôi cũng mặc một cái áo y chang như Giang mà cái dáng ông cũng tựa tựa Giang tôi nhìn còn hết hồn nói chỉ là hấn ..

_ Ha ha anh đúng là ghen quá nên bệnh rồi , người mà anh thấy là thầy Thanh đó . Thầy ở kế bên nhà em nè mà ông vừa mới chuyển đến ko rành ở đây nên em mới dẫn đi ăn chứ đi với Giang hồi nào ko tin tối nay anh wa nhà ông đi . Cái dáng ông y chang Giang nhất là lúc mặc đồ ở nhà ...-tôi nói xong thì nhìn hấn , lúc này trong hấn đang yêu lắm cơ cái mặt thì ngổ ngổ cứ ngồi nhìn tôi trân trân .

_ Uhm em nói anh mới nhớ ông đi xe khác thằng Giang , ờ hén sao anh ngu vậy ta thằng Giang đâu có đi xe Nouvo hix vậy mà làm suy nghĩ lung tung ....-hấn cười và gãi đầu .

_ Vậy là xong bây giờ anh về đi ....-tôi quay mặt vào tường nói .

Nhưng mà hấn đâu có về như lời tôi nói , hấn lẳng lặng leo lên nằm kế tôi . Hấn biết tôi còn giận nên hấn nằm cách xa ko dám ôm tôi như mọi lần . Dù nằm khá xa nhưng tôi vẫn nghe hơi thở đều đều của hấn , tôi thật muốn hấn ôm lấy tôi , muốn nằm trọn trong vòng tay của hấn như thường ngày . Hấn chẳng dám nói gì , còn tôi thì vẫn còn buồn chuyện hồi sáng rất nhiều ...

_ Em, em ngủ rồi hả ? Anh xin lỗi nha , vì đã ko tin tưởng em anh... ngốc quá phải ko em... em àh...-hắn nắm tay tôi lắc nhẹ .

_ Anh ngốc hay ko thì đi mà hỏi Vân đó , còn tui thì ko biết . Mà chuyện của anh cũng ko liên quan gì đến tôi . Buông tay ra chưa hả , buông ra đi ...-tôi hét âm lên .

_ Em ko dc nói như thế nghe chưa hả tên nhóc kia , anh và Vân ko là gì cả . Sao em cứ như thế ....em quay qua đây coi nghe ko hả ...-hắn kéo tôi về phía hắn .

_ Chứ tui và Giang cũng có gì đâu anh có biết là cả đêm qua tui ko thể ngủ ko ? Gọi di động thì anh tắt máy , tui cũng ko biết anh làm gì . Sáng vào định nói chuyện với anh thì anh...-tôi ko thể nói nữa vì nước mắt tôi đang lăn chả trôi xuống ....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47

Hắn ôm tôi vào lòng , phải nói là tôi ngốc thật . Chỉ cần dc hắn ôm vào lòng thì bao nhiêu tức giận bay mất . Cơ thể của hắn ấm thật , mỗi lần nằm trong lòng hắn thì tôi có cảm giác như trên thế gian này chỉ có tôi và hắn .

Những giọt nước mắt của tôi lăn xuống làm ướt cả áo hắn , còn hắn thì cứ nằm nắn ni tôi nín . Hắn giải thích chuyện mà hắn chờ Vân về chỉ là tình cờ thôi . Hắn thấy tôi và Giang đi ăn quá chán nản nên hắn cũng đi vòng vòng một mình bên Phú Mỹ Hưng tình cờ thấy Vân cũng đang lang thang nên hắn chờ về và tất cả chỉ dừng lại ở đó . Chuyện đó có thể tôi ko nói nhưng chuyện hồi sáng vẫn làm tôi đau lòng lắm ..

_ Còn chuyện hồi sáng anh nghĩ em làm bị thương Vân hả ...-tôi ngược lên nhìn hắn chờ đợi ...

_ Anh , anh...anh...-hắn ấp úng .

_ Thôi ko cần nói nữa em hiểu rồi , thì ra anh ko hề tin em có nói gì với anh cũng như ko thôi , anh về nhà đi em ko muốn thấy anh nữa ...-tôi đẩy mạnh hắn ra ngồi dậy , nhưng hắn nắm chặt tay tôi .

_ Buông ra nghe ko hả , em ko muốn nói chuyện với anh nữa . Anh về đi , tuy là Giang đã từng có những hành động ko tốt nhưng Giang luôn tin em ko như anh luôn tìm cách chối bỏ em ...-tôi hét lên

_ Anh tìm cách chối bỏ em , em có biết là anh yêu em nhiều lắm ko ? . Thế mà em lại nói anh ko bằng Giang àh , tuy là anh hơi ngốc nghếch lại hay ghen nhưng trong lòng anh thì ko có gì thay thế dc em cả ..em nghe chưa hả ? Giang tin em cái gì hả sao em nghĩ là anh ko tin em ...em đi đâu đó , em làm anh điên lên từ hôm giờ chưa đủ hả .. Kha ...-hắn đang khản tiếng hét lên .

Hắn hét kệt hắn , tôi vẫn cứ bước ra khỏi phòng . Tôi biết nếu còn ngồi đây tôi sẽ bị hắn làm cho xiêu lòng nhưng mà những lời nói của hắn lúc sáng ko thể nào làm cho tôi quên dc . Bỗng nhiên hắn chồm người dậy kéo mạnh tay tôi về phía hắn , cả người tôi đổ nhào lên người hắn . Bằng một động tác xoay người thì bây giờ hắn đang nằm trên người tôi nặng chệt dc . Hắn nhìn tôi mỉm cười , còn tôi thì thì cổ làm lơ dù tim đang đập loạn xạ .

Hắn ôm ghì lấy tôi , môi hắn tìm môi tôi một cách nhẹ nhàng . Dù cho có đang tức giận bao nhiêu thì tôi cũng ko thể đẩy hắn ra dc vì nụ hôn của hắn thật nhẹ nhàng và nồng nàn . Hơi thở đầy nam tính của hắn đang chi phối tôi , bờ môi của hắn đang làm cho tôi quên hết mọi chuyện . Nụ hôn của hắn sao mà ngọt ngào đến thế , sao mà người hắn ấm áp đến thế . Bây giờ tôi mới hiểu tôi ham hố đến mức nào , nãy còn hùng hổ hét vào mặt hắn nhưng bây giờ thì tôi gần như quên hết mọi chuyện rồi . Hắn đâu có ngốc nghếch như hắn nói , hắn biết cách làm tôi bình tĩnh lại mà chỉ có tôi là dễ bị dụ thôi ...

_ Sao nè em bình tĩnh chưa , nghe anh nói nha đừng có bỏ chạy nữa là anh hôn tiếp đó . Thú thật là anh tin em sẽ ko vì ghen tuông mà làm tổn thương Vân , nhưng mà hồi sáng vì quá tức em nên anh mới có thái độ như thế . Nhưng khi thấy em bị thương thì anh thật sự ân hận và tự trách mình rất nhiều . Àh mà quên tay em sao rồi đưa cho anh coi đi ...-hắn cầm lấy tay tôi

Bây giờ tôi trở nên thật ngoan ngoãn vì tôi đang ở trên mây mà , nụ hôn của hắn sao mà quyến rũ thế làm cho tôi còn ngây ngất mãi . Hắn cầm lấy tay tôi vừa nhìn vừa xuyết xoa lại luôn miệng xin lỗi . Tôi thì bây giờ hắn nói gì tôi cũng nghe hết , hic chán thật sao mà ham hố thế .Bất chợt tôi nhìn vào gương mặt đang hốt hoảng và lo lắng cho tôi nhìn thật đáng yêu . Ko kềm lòng dc tôi vòng tay qua cổ hắn đặt vào môi hắn một nụ hôn thật nhanh và mạnh .

Nhưng hắn vốn tham lam mà đâu có tha cho tôi dễ dàng như thế ; tôi vừa dứt nụ hôn thì cũng là lúc hắn ôm ghì tôi vào lòng mắt nhìn tôi thật ấm áp và chúng tôi lại bắt đầu một nụ hôn nóng bỏng khác . Hình như càng hôn tôi nghe tim hắn càng đập nhanh , cơ thể hắn thì đang nóng lên bùng bùng . Càng ngày nụ hôn càng trở nên sâu và mạnh hơn và bàn tay của hắn thì hình như ko còn ở yên một chỗ nữa vì nó đang đi thám hiểm cơ thể tôi mà .

_ Em nè , mình tới luôn nha bé ...-gương mặt đỏ và hơi thở dồn dập cho tôi biết là hắn đang muốn gì .

_ Gì mà tới luôn , anh ham hố quá tới đây là dc rồi . Em vẫn chưa sẵn sàng mà , anh hiểu hem ....-vòng tay qua cái cổ nóng hổi và gương mặt đang mặt bình tĩnh của hắn tôi thầm thì .

_ Xi có anh ham hồ thôi sao , người em cũng đang nóng lên kìa . Nóng hơn anh nữa là khác uhm mà em nói đúng chuyện đó nên để sau đi . Anh yêu em nên chuyện đó ko có gì là quan trọng chỉ có điều lâu lâu thì anh bị mất bình tĩnh thôi ..-hắn nhìn tôi cười cười .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48

_ Anh vẫn còn mất bình tĩnh hả ...tiếp tục vòng tay qua người hắn tôi chọc ghẹo.

_ Thôi em tránh xa anh 5 phút đi , đừng có ôm anh như thế . Em làm cho anh điên lên là một lần nha he he ....-trời tên này nói sao mà nghe ghê thế ..

_ Điên cái gì ko biết , thôi để em bù cho anh nha ,nãy giờ toàn anh hôn em ko , mà em thì ko thích bị lỗ đầu nha ....-lần này giành thế chủ động tôi hôn hắn .

Hic tiếc thật tại hôm nay có thể hai đứa em của tôi sẽ về làm sao mà tôi dám tới luôn với hắn dc . Nếu mà hai đứa nhóc đó ko về thì biết đâu hôm nay sẽ là một ngày đáng nhớ trong cuộc đời tôi rồi , hic tiếc ghê . Tôi hôn hắn mà tôi cảm nhận được cơ thể hắn đang ngày càng nóng lên và tôi cũng thế . Nhưng đúng là hắn rất tôn trọng tôi , hắn hoàn toàn nghe theo tôi không chế cảm xúc của hắn khá tốt . Bao nhiêu buồn bực tức giận có lẽ đã được những nụ hôn làm cho nguôi ngoai rồi .Có lẽ mọi chuyện tôi đã thật sự bỏ qua rồi , hắn cũng thế , hắn nhìn tôi thật lâu tay hắn đan vào tay tôi thật ấm áp và dễ chịu .

_ Chuyện của Vân anh thật sự ko muốn em buồn , anh chỉ muốn chờ người ta về nhà thôi . Nếu có làm cho em hiểu lầm thì anh xin lỗi , còn chuyện anh nhìn nhầm em và Giang thì anh cũng xin lỗi hic . Có lẽ tại anh yêu em quá nên nhìn đâu cũng thấy tình địch của mình hết , em thông cảm nha bé . Còn chuyện hồi sáng thì cũng tại anh ghen quá nên mới có thái độ như thế với em , anh cứ tưởng em bỏ anh đi chơi với Giang nhưng khi thấy tay em chảy máu anh thật sự điên lên tưởng chừng như ko còn nhớ mình đang trong trường nữa ...em còn đau ko dạ ....-hắn bối rối nhìn tôi

_ Thôi em hiểu anh rồi , em chỉ cần trong mọi trường hợp anh tin em thôi . Mà em cũng ko thích anh cứ dính dáng đến Vân nữa , nghe nhỏ Uyên nói anh hay nhắn tin với nhỏ Vân ...-tôi hỏi hắn mặt tôi chắc đang đỏ sẫm đi .

Hắn im lặng ko hề nói gì với tôi , hắn lẳng lặng lấy trong túi quần ra cái di động . Tôi cũng ko biết hắn làm gì , thì ra là hắn đưa cho tôi xem mấy cái tin nhắn của hắn và Vân . Đa số toàn là hỏi về chuyện bài vở mà toàn là do Vân chủ động nhắn cho hắn , tôi coi xong thì ko còn nghi ngờ gì nữa , nhưng ko chỉ có thế hắn còn lấy sim điện thoại ra và quăng đi mất . Tôi hoàn toàn ngạc nhiên trước hành động đó của hắn ...

_ Hai chúng ta có quá nhiều hiểu lầm rồi , anh ko muốn cứ phải làm cho em buồn vì những người ko quan trọng . Bây giờ anh sẽ mua sim mới và chỉ lưu một số của em thôi , như vậy sẽ đỡ rắc rối hơn và em cũng ko ghen nữa ... Em yên tâm đi anh sẽ nói chuyện rõ ràng để Vân hiểu mà nè em thật sự quan trọng với anh lắm nhóc ah ....-hôn nhẹ lên trán tôi hắn nói ...

_ Uhm em hiểu rồi , lát mình đi mua cái sim mới nha , mắc công em nhớ anh mà ko nghe dc giọng nói của anh thì sao ...-gục đầu lên vai hắn tôi nũng nịu

Hắn làm như thế thì tôi còn nói gì dc nữa , qua bao nhiêu chuyện tôi mới biết hắn rất yêu tôi nhiều nhiều lắm và tôi thì ko thể thiếu hắn . Nhưng sao chúng tôi lại có quá nhiều hiểu lầm hay giữa chúng tôi có nhiều người xen vào làm cho cả hai cứ phải làm tổn thương nhau . Tôi yêu hắn và tôi biết hắn cũng thế , chúng tôi sinh ra là để dành cho nhau để yêu thương và trân trọng nhau . Ai nói rằng trên đời ko có tình yêu thật sự , tôi chỉ mong sao có thể bên hắn như thế này mãi . Mong rằng ông trời sẽ cho tôi dc hưởng hạnh phúc dù chỉ một lần , mong rằng tôi sẽ ko bao giờ phải chờ đợi nữa vì tôi yêu hắn mà , yêu rất nhiều ....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 49

Hôm nay đi học thì tâm trạng tôi cũng vui hơn rất nhiều , tối qua tôi ngủ một giấc đến sáng ko hề bị giật mình . Trong giấc mơ tôi vẫn nhớ hắn rất nhiều toàn là những giấc mơ đẹp về hắn và tôi . Mong sao vào lớp thật nhanh để được gặp mặt hắn bây giờ trong đầu tôi chỉ nghĩ như thế thôi . Tôi đứng ngay cái góc mà chúng tôi vẫn thường chờ nhau để đi lên lớp chung , trong một góc khuất ko xa chỗ tôi đứng lắm tôi thấy hình như Giang đang cãi nhau với ai

đó đáng điệu hung hăng lắm ...

_ Tôi nói với Vân rồi, làm gì thì làm nhưng đừng làm tổn thương Kha mà . Sao hôm qua Vân lại làm cho Kha bị chảy máu thế , ko phải kế hoạch ban đầu là chỉ làm cho Vân bị thương thôi sao ...-tôi nghe Giang nói với Vân .

_ Bộ tưởng tôi muốn hả lắm hả , nếu mà nó mà ko bị chảy máu thì kế hoạch của tôi cũng thành công một nửa rồi , nhắc tới thêm bực ....-nhỏ Vân la lên

Bây giờ thì tôi hiểu tại sao hôm đó Vân cố tình bị chảy máu rồi , thì ra là muốn làm cho tôi và hấn cãi nhau thôi . Sao Vân và Giang có thể như thế , tôi đã bỏ qua cho Giang vậy mà Giang vẫn ko từ bỏ ý định làm tổn thương tôi và hấn . Tôi muốn bỏ đi thật nhanh để ko nghe những câu nói chói tai như thế . Nhưng vừa quay lưng lại tôi đã va vào hấn , chẳng biết hấn đứng đây từ lúc nào nữa . Gương mặt hấn đang sa sầm xuống trông thật đáng sợ , tôi vội kéo tay hấn lại vì chỉ sợ là hấn sẽ lao vào đánh Giang mà thôi ..

_ Mà tôi đóng kịch cũng khéo chứ , tôi cũng rất thông minh biết lợi dụng điểm yếu của Kha và Tùng là rất hay ghen . Ha ha mà Tùng cũng khá ngốc đấy chứ , vui thật ....-Vân cười nghe thật chói tai .

_ Mà tôi nghĩ Vân nên từ bỏ Tùng đi , tôi thấy hình như Tùng chỉ có Kha thôi dù cho có chuyện gì xảy ra thì Vân cũng ko thể nào có Tùng dc , Vân cũng biết Tùng là gì mà ....-Giang nhăn nhó nhìn Vân .

_ Im đi , im ngay tôi ko muốn nghe đến tên Kha , tôi sẽ có cách làm cho Kha phải bỏ Tùng . Giang ko thấy là hôm qua Tùng tin tôi àh ? Tôi sẽ làm cho Tùng là của tôi , tôi luôn thích chinh phục những cái lạ . Từ đó giờ tôi chưa bao giờ tôi phải từ bỏ những cái gì mà tôi muốn , rồi Giang xem Tùng sẽ là của tôi , chỉ là của tôi thôi .....-trông mặt Vân ghê quá , tôi còn thấy sợ nữa là ...

_ Đúng là Vân hay thật đóng kịch rất khá đến tôi mà còn bị lừa , Vân đã rất thành công trong việc làm cho tôi và Kha cãi nhau . Nhưng tôi phải cảm ơn Vân và Giang vì nhờ có hai người mà tôi hiểu là tôi yêu và cần Kha thế nào và Kha cũng thế . Tôi chỉ thấy thương hại cho Vân vì chỉ muốn sở hữu chứ ko hề yêu ai cả , đáng thương thật đó ...đi thôi em , mặc kệ những người dư thừa này đi ...-vừa nói hấn vừa nắm chặt tay tôi ... đau quá hix chắc hấn đang tức lắm

_ Kha ... Kha

Đi rồi mà tôi vẫn còn nghe tiếng của Giang vọng vọng , thiệt là bực bội với tên Giang này ghê luôn ko ngờ lại làm những chuyện như thế còn bày đặt hợp tác với Vân để mà làm cho tôi và Tùng cãi nhau . Liếc nhìn qua hấn thì gương mặt của hấn vẫn còn nhăn nhó vì tức giận . Tôi cũng ko biết là hấn đang nghĩ gì mà bây giờ mặt hấn như thế thì làm sao mà tôi dám hỏi chứ hix .Có lẽ hấn tức Vân và Giang lắm nhưng ko thể làm gì nên càng tức hơn ..

_ Lát mình đi đâu đó vòng vòng nha em , lát tối anh qua đón em đi chơi hén . Hôm nay anh ko đi học đâu , anh muốn bên em thôi giờ vào lớp thôi em

Wow hôm nay tôi sẽ đi chơi với hấn như thế thì còn gì bằng nữa , lâu lắm rồi ko dc đi dạo với hấn . Tối ngày cứ bị Giang và Vân chọc phá làm hai đứa cứ cãi nhau suốt , hi vọng hôm nay sẽ có một ngày đáng nhớ . Bây giờ nhìn mặt Giang tôi thấy khó ưa ghê , cứ tưởng Giang sẽ ko còn nghĩ đến chuyện của tôi và Giang nhưng mà Giang lại làm cho tôi thất vọng thật .

Hôm nay có tiết của ông thầy Thanh , vừa mới bước vào lớp là ông thầy đã nhìn tôi cười gian rồi . Nhưng phải công nhận nụ cười của thầy rất đẹp và quyến rũ nữa , làm cho tôi cũng phải ngẩn ra một lúc . Ánh mắt của ông thầy luôn có một ánh nhìn rất lạ đối với tôi , ngay cả bản thân tôi cũng ko lý giải nổi . Ánh mắt vừa gian nhưng cũng rất ân cần và tôi thấy sự ấm áp trong đó ..

_ Kha lên bồi giảng cho thầy mau lên ....-ông này khó ưa ghê nha mới vừa nghĩ ông cũng dễ thương thì bây giờ lại làm tôi ghét rồi . Tôi cũng ko thèm nói nhiều bước lên lau bảng cho nhanh , thôi kệ dù gì cũng có một tiết thôi tôi ráng nhịn vậy . Nhưng ông thầy bước đến gần tôi nói khá nhỏ vừa đủ cho tôi nghe.

_ Huê rồi hả nhanh thế , vậy mà tôi tưởng sẽ giận nhau lâu lắm có khi chia tay luôn vậy mà huê rồi thất vọng thật . Hôm nay nhìn em tươi tỉnh là tôi hiểu rồi he he ...-giọng ông nghe khó ưa ghê nhưng mà tôi vẫn phải nhịn vì đang trong lớp mà , hic khổ thân tôi

Suốt buổi học ông cứ nhìn xuống chỗ của tôi , ko biết có phải tôi tưởng tượng hay ko ? Nhưng mỗi lần tôi nhìn ông giảng bài là tôi lại bắt gặp ánh mắt ông nhìn tôi một cách ko hề dấu diếm . Hình như hấn cũng thấy được ánh mắt của ông thầy nhìn tôi , cứ mỗi lần ông thầy nhìn tôi là hấn cũng quay sang nhìn tôi .

Tôi ngồi học mà cứ như người máy vậy , có dám quay lưng tung đầu . Kế bên tôi là hấn , phía trên là ông thầy , còn bên kia là Giang , 6 con mắt cứ chăm chú nhìn tôi chán thật .tôi làm cái gì cũng ko tự nhiên cứ như là người máy . Tôi mong cho hết ngày hôm nay thật nhanh để tối còn đi dạo với hấn , đi dạo thì có gì đặc biệt nhưng tôi vẫn quý trọng từng phút giây được bên hấn .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lê Sống Của Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50

Mấy tiết học còn lại cũng trôi qua rất nhanh , mới đây mà chúng tôi đi ra về rồi . Bất ngờ là hân ko muốn về nhà mà muốn qua nhà tôi chơi mới ghê chứ . Hai người yêu nhau mà sao cứ ở chung hoài hic tôi sợ là mình cảm lòng ko dc .

Bên hân thì tôi quên đi mọi thứ kể cả bản thân của tôi là ai , đôi lúc tình yêu cũng đáng sợ thật làm cho con người ta trở nên mù quáng và quên hết mọi thứ . Thấy tôi ngạc nhiên vì hân ko về nhà , hân chỉ giải thích là muốn bên tôi và hân cũng sợ Giang sẽ qua nhà tôi .

Tôi thì ko nghĩ thế chắc Giang ko còn dám gặp tôi đâu , vì Giang cũng phải biết mắc cỡ với tôi chứ . Nhưng thật sự thì tôi đã làm ...tôi vừa mới về nhà khoảng 20p thì Giang cũng đang bấm chuông cửa nhà tôi . Đón Giang ở cửa là hân với gương mặt sùng sộ và tất nhiên Giang ko dám đến gần tôi rồi .

_ Giang đến đây chỉ muốn xin lỗi Kha chuyện hồi sáng thôi , có lẽ bây giờ Kha ko còn tin Giang nữa nhưng mà Giang cũng muốn nói một câu là trong lòng của Giang luôn tồn tại hình ảnh của Kha . Có thể Giang làm những chuyện quá đáng và rất ích kỉ nhưng cũng chỉ vì Giang mong rằng Kha có thể bên Giang như ngày xưa ...nhưng rất tiếc chính Giang đã phá hoại tất cả ..xin lỗi Tùng ....chỉ nói bấy nhiêu rồi Giang quay lưng đi thật nhanh , ko cho tôi nói lời nào cả tự nhiên tôi cũng thấy hơi có lỗi với Giang thật .

_ Thôi kệ Giang đi em cũng đừng nghĩ nhiều em chẳng có lỗi gì đâu nếu có cũng chỉ là em quá yêu anh và tại em dễ thương quá thôi ...hehe ...-sợ hân luôn bây giờ mà còn nói chơi dc nhưc nào quá ..

_ Tối đây anh ôm cái coi, chẳng hiểu sao cứ có người quấy phá anh và em hoài hết Giang rồi đến Vân . Ước gì thế giới này chỉ dành cho em và anh nhỉ , thế thì hay quá . Anh chán cái cảnh mà cứ bị người khác xen vào giữa hai đứa mình quá rồi . Sao mình ko dc yêu một cách thoải mái như những cặp khác nhỉ ....-vừa ôm tôi hân vừa nói .

Em cũng muốn em và anh có thể mãi bên nhau mà ko có ai quấy rầy , nhưng người ta yêu nhau bình thường đã khó huống chi em và anh . Xã hội này sẽ ko bao giờ chấp nhận những người như chúng ta , sẽ ko bao giờ có ai đồng tình cho chúng ta . Mỗi lần nghĩ đến đây tôi buồn lắm nhưng tôi ko muốn hân lo , thôi thì cứ hạnh phúc trước mắt đã cái gì đến nó sẽ đến nghĩ nhiều quá chỉ mất vui thôi . Đang ngồi trong lòng hân thì tôi nghe tiếng của ông thầy đang kêu tôi ngoài cửa , chán quá lại bị quấy rầy .

_ Anh ko muốn gặp ông thầy này , anh né vào trong để coi ông làm gì nếu anh đoán ko lầm thì ông có cảm tình với em lắm ....-hân nói rồi chạy xuống nhà sau . Tôi ngẩn ra một hồi rồi cũng phải chạy ra mở cửa cho ông thầy vì ông đang réo nghe thăm thiết quá .

_ Trời thầy làm gì thế kêu réo um sùm,thầy qua đây chỉ dạ . Trưa ko cho ngta ngủ hà , mệt rồi nhá ...-tôi nhăn nhó .

_ Hi hi đừng có nóng , mà em huê với Tùng rồi sướng nha , hai người hạnh phúc thật . Bây giờ anh muốn nhờ em làm cho anh tin vào tình yêu dc ko ? Cái này chỉ có em làm dc thôi ...-ông lại cười gian nữa .

_ Ấc em chỉ là con nít thầy là người lớn em sao làm dc gì cho thầy ...-tôi ngạc nhiên hỏi ông

_ Ko hiểu sao anh rất có cảm tình với em , nếu em muốn thì anh rất muốn làm bạn trai của em . Tất nhiên bây giờ em ko cần phải chia tay với Tùng , anh sẽ chấp nhận làm người thứ 3 đến khi nào em ko còn yêu Tùng nữa thì anh và em sẽ chính thức quen nhau ...-má ơi ông nội này nói cái gì thế , mệt quá đi mất .

_ Diên àh chỉ khi nào ngừng thờ thì tôi mới hết yêu thích Tùng làm ơn về dùm tôi đi , tôi muốn đi ngủ .....-vừa hét lên tôi vừa đẩy ông ra cửa ..

_ Ok em cứ suy nghĩ đi , ko co sao anh chờ dc mà ...-ra tới cửa mà còn hét vọng vào nhắm nhĩ thiệt .

_ Ha ha công nhận em có nhiều ng đề ý ghê he he , có người vì em mà tình nguyện làm kẻ thứ 3 . Vậy là anh đoán ko lầm ông thầy đang đề ý em , nhưng mà em cũng rất thông minh : khi nào em hết thờ em mới hết yêu Tùng , anh khoái câu này nha . Thôi bây giờ anh cho em tạm ngừng thờ một chút nha.....-tôi ko kịp hiểu hân nói gì thì hân đã ôm chầm lấy tôi và đặt lên môi tôi một nụ hôn cháy bỏng ...

Ko hiểu sao hân ko chịu đi dạo , hân nói muốn ở nhà với tôi hơn . Thế là hai đứa tôi ko đi đâu hết mà nằm coi phim , nghe nhạc , rồi còn ăn cơm chung nữa . Chúng tôi làm tất cả những gì mà các cặp tình nhân làm , tôi rất vui khi bên hân và tôi nghĩ chắc hân cũng thế . Đôi lúc hạnh phúc thật đơn giản nhưng lại làm cho người ta mệt mỏi vì nó , vì cứ mãi lo kiếm tìm và gìn giữ nó .

Tôi thì ko tin là bây giờ người tôi yêu là hân , có đôi lúc tôi tưởng như mình nằm mơ vậy mà giấc mơ này tôi mong rằng sẽ ko bao giờ tỉnh lại . Những lúc bên tôi , hân cứ như một đứa trẻ lúc nào cũng có cách làm tôi cười hihi . Bên tôi cả ngày cũng đến lúc hân về , tôi thật sự ko muốn xa hân tôi muốn ở lại với tôi cơ . Nhưng tôi biết mình ko thể làm như thế , khi mà hân về thì chỉ còn mình tôi trong căn nhà cô đơn và lạnh lẽo . Có sao đâu tôi cũng đã sớm quen với cô đơn rồi chỉ là từ khi yêu hân tôi khó lòng mà chấp nhận nỗi cô đơn khi thiếu hơi ấm của hân .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51

Vừa vào lớp chưa kịp thở thì đã bị nhỏ Uyên lôi đi, sao hôm nay bà tám này lại có chuyện gì nhờ và hay là muốn bàn đi đâu chơi ...

_ Êh Kha này tui nghe đám con Vân bàn tán cái gì đó mà hình như có dính tới tên ông và Tùng nữa ko biết có chuyện gì ko nữa ...nhìn mặt tui nó hung hăng lắm chắc là tính làm gì đó . Mà nè ông dính vào con Vân thì một rồi , có cần tui làm gì thì cứ nói ....-nhỏ nhìn tôi lo lắng .

_ Trời ko có gì đâu , ah mà đừng nói gì với Tùng nha ...-giả vờ bình tĩnh tôi dặn dò nhỏ , nhưng thật ra bây giờ trong lòng tôi rối lắm . Ko biết Vân đang nghĩ gì nữa , một quả chuyện này mà hần biết thì rắc rối lắm đây .

Tôi và nhỏ Uyên vào lớp , thì nhỏ Uyên đưa cho tôi tờ giấy màu đỏ nằm trên bàn tôi Vì mãi suy nghĩ nên tôi ko hề để ý có tờ giấy nào cả , nhỏ Uyên kêu tôi mở ra xem . Hình như nhỏ đang rất lo cho tôi ..nhìn mặt nhỏ đang rối lắm ..Trong tờ giấy chỉ là một dòng chữ ngắn gọn : “ Ra về gặp Vân ở bãi giữ xe phía sau trường ..” lại là bãi giữ xe tôi từng gặp Giang một lần ở đó rồi bây giờ lại tới Vân ko hiểu Vân còn muốn gì ở tôi . Nhỏ Uyên thì vẫn nhìn vào tờ giấy chăm chú lắm , nhỏ đang nghĩ gì đó thì phải . Bây giờ tôi cũng ko biết phải làm gì có nên nói cho hần nghe ko ? chắc là ko nên tôi nên giải quyết cho xong chuyện này ...

Hôm nay cũng có tiết của thầy Thanh , mà tâm trạng của tôi sao cứ thấp thỏm ko yên thế này . Bao nhiêu lời thầy giảng bay đi mất tiêu rồi , tôi chỉ mong ra về để giải quyết cho xong chuyện này . Thầy cho cả lớp một cái đề : Hãy kể về một chuyện tình yêu mà bạn đọc trong sách báo hay từ những người xung quanh mà làm bạn ấn tượng nhất .” thầy vừa dứt lời thì Vân giờ tay ngay cứ như là nhỏ đã chuẩn bị từ lâu .

_ Thưa thầy , em thì rất ấn tượng với những người đồng tính , em cũng có biết một cặp đồng tính ....-nhỏ nhìn tôi một cách đáng ghét ... Em nghĩ thì người đồng tính là những thứ bệnh hoạn ko nên sống trên đời vừa làm ô nhục xã hội vừa làm mất mặt cha mẹ . Đó là những con người chỉ có dục vọng thật hèn hạ và đáng khinh . Nếu còn có những con người như thế thì thật là điều đáng buồn cho xã hội . Em thật sự rất thích nước Hồi Giáo khi mà treo cổ những kẻ bệnh hoạn đó ..

Tôi thật căm ghét nhỏ Vân , sao lại có những đứa con gái như thế . Tôi liếc sang nhìn hần thì ngạc nhiên là hần vẫn rất bình tĩnh ko có gì là bức tức , hần thật đáng khâm phục . Còn ông thầy thì hình như cũng thoáng buồn trước những lời của nhỏ Vân mà công nhận nhỏ này ác thật nói một câu mà trúng đến mấy người . Thầy lên tiếng xóa đi cái không khí im lặng bàng hoàng trước những lời phát biểu của Vân .

_ Uhm chủ đề này chúng ta sẽ bàn sau ....bạn nào có ý kiến khác ....-thầy nói , uh tại sao tôi ko nói nhỉ hihi

_ Thưa thầy em thì lại ko thích những người ko biết tôn trọng bản thân . Có những thứ đâu thể là của mình mà vẫn cứ lao vào một cách ngu ngốc và thiếu nhân cách . Lại có những người dùng những thủ đoạn bí ối để dành tình yêu của ng khác , nhưng người đó chỉ nhận dc sự khinh bỉ và xa lánh của người mình yêu . Thật đáng thương cho người đó ....-trút giận dc rồi , quá hả hê tôi ngồi xuống

_ Thôi các em đang lạc đề rồi , bây giờ im lặng nghe thầy giảng ...-thầy cười cười nhìn tôi

Tôi thấy ánh mắt hình viên đạn của Vân đang nhìn tôi con hần thì quay sang cười với tôi một cái ..ôi sao mà đáng yêu quá . Mặc kệ Vân chứ tôi sẽ ko sợ nữa cứ chờ đến ra về thì biết liền .....

_ Sao Vân hện tôi ra đây làm gì thế , nói lẹ đi tôi còn về ....-tôi ra chỗ hện gặp Vân , nhưng ko chỉ có một mình Vân mà còn có mấy đứa con gái mặt mày hung tợn theo sau mà mấy nhỏ này lạ hoắc ko phải chung lớp với tôi .

_ Chưa có ai dám đánh bắt cứ cái gì với tao , thế mà mày dám lại còn dám chửi tao đề tiện hả thằng kia ....-Vân nói nghe sao hết giống một tiểu thư con nhà giàu rồi ghê quá

_ Mặc cười tại Vân ko có bản lĩnh thôi , tôi chưa hề giành của Vân cái gì ,. Vì có cái gì là của Vân đâu tất cả đều là của tôi đó chứ ha ha ....-tôi cười lớn

_ Dám nói thế hả còn dám cười ah , tui bây xử nó cho tao để coi ai đáng thương há , và cho nát cái mặt nó ra ..

Vân vừa dứt lời thì cả đám con gái nhào vào tôi một cách dã man làm cho tôi ko kịp chống đỡ hay có phản ứng gì hết . Có đứa đá vào bụng tôi một cái rồi còn liên tục đá rất nhiều vào lưng và hông của tôi . Lúc sau còn có một đứa nắm tóc tôi giật mạnh về phía sau còn Vân thì vừa chửi tôi vừa tát vào mặt tôi . Mắt tôi bắt đầu hoa lên dưới những cái tát như trời giáng đó , miệng của tôi cũng bắt đầu chảy máu , tôi nghe rõ vị tanh của máu và da mặt tôi hoàn toàn mất cảm giác trước những cái tát đó . Đau quá khố môi tôi đang rỉ máu , cái bụng đang rất đau cả vai và hông tôi cũng thế . Hình như tôi chảy máu mũi rồi , trời ghê quá , đầu tôi đang nhức kinh khủng .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52

_ Các em làm gì thế có buông ra ko hả , các em là ai thế ...ah Vân hả em làm gì thế mau buông Kha ra ....-on trời từ khi gặp mặt chỉ có lần này là ông thầy xuất hiện đúng lúc nhất .

_ Tụi bây đi trước đi ở đây tao lo cho ....-Vân quay sang nói với mấy nhỏ kia cứ như là đàn chị thật sự vậy .

_ Kha ....kha sao vậy ...-tôi còn chưa hoàn hồn thì lại nghe một tiếng hét lên , trước mặt tôi bây giờ là hấn với đôi mắt đang rung rung muốn khóc , nhỏ Uyên đang đứng kế bên hấn cũng sụt sùi . Rồi khỏi nói cũng biết bà tám này dẫn hấn tới , chứ hấn làm gì biết dc .

_ Ngẩng mặt lên ....ngẩng mặt lên nhanh lên .....trời ơi tụi nó làm em như thế sao ....em ...em thấy sao rồi ...nói gì với anh đi ...-hấn hét lên nghe thật đau đớn và vô vọng . tay hấn rung rung nâng cầm tôi lên hình như hấn khóc rồi ..

_ Em đau quá anh àh ...tôi ngã gục vào lòng hấn . bây giờ thì nỗi đau đang thấm vào cơ thể tôi một cách từ từ . Mắt của tôi cũng đang nhòa đi vì đang đau nhức lắm , cả cơ thể của tôi tàn tạ lắm rồi , hic

_ Em thấy sao hả , em chảy máu nhiều quá ...uyên còn đứng đó hả mau lên đưa khăn giấy đây nhanh lên , rót nước cho Kha uống .....-cái miệng tôi đang chảy máu nhưng tôi cũng muốn cười quá . Nhỏ Uyên nổi tiếng là đánh đá , nếu là bình thường chắc nhỏ chửi um sùm nhưng mà bây giờ nhỏ lại ngoan ngoãn làm theo lời hấn ha ha , ui da đau quá cái miệng của tôi hic

_ Em thật là quá đáng Vân àh , tôi sẽ đưa chuyện này lên phòng giám thị . Nếu tôi ko bỏ buổi họp giáo viên để ra về sớm thì có lẽ em sẽ giết chết Kha àh ....-ông thầy cũng rất tức giận ,...

_ Xin lỗi nhưng tôi sẽ chịu mọi hình phạt của thầy ,nhưng đây là chuyện riêng tôi muốn tự mình giải quyết .....Vân ko hề sợ hãi mà trái lại rất tự tin và bình tĩnh cũng đứng thôi vì nhà Vân có tiền mà .

Vân tiến đến gần mà hấn cũng ko biết , hấn cứ ngồi đó xuyết xoa cái mặt đầy vết máu của tôi . Vân mỉm cười một nụ cười đầy độc ác ..

_ Sao đau ko ? đây là hậu quả của những kẻ muốn giành giật với tôi , sao hả bây giờ rút lui vẫn còn kịp đó ....- Vân hằn học

_ Tốt nhất Vân nên về đi ....-hấn nói trong tức giận ..

_ Tôi ko về thì sao , Tùng chỉ có thể bảo vệ Kha một lần còn những lần khác thì sao ...haha chuẩn bị hốt xác nó đi nha ...- Vân cười nghe thật man dại

_ Bóp ....bóp

Hai âm thanh thật chói tay vang lên , thì ra là Tùng vừa mới tát Vân . Đôi mắt Vân nhưng đang nẩy lửa , gương mặt xinh đẹp giờ đang hằn lên mấy dấu tay của hấn . Mắt Vân mở lớn rảo hoành , bị đánh nhưng Vân ko hề khóc mà lại nhìn Tùng rất lâu . Cả cơ thể Vân run lên vì tức giận ,trông ghê lắm . Mà chắc hấn tát mạnh lắm nên gương mặt của Vân mới vẫn còn dấu tay . Ấc miệng Vân cũng chảy máu kia , trời ghê quá ....đưa tay quệt vết máu Vân nói :

_ Ba mẹ tôi còn chưa dám đánh tôi thế mà Tùng dám àh , con trai lại đánh con gái ko hèn sao ...

_ Sao con gái lại đánh con trai ra như thế mà con trai thì ko thể đánh con gái , Mà vân quên rồi àh tôi ko phải là con trai , tôi là gay mà . Đúng là nhờ Vân mà tôi hiểu ra nhiều vấn đề . Lúc trước tôi vẫn thường hận bản thân sao lại là một thằng con trai như thế , nhưng bây giờ vì tôi lại cảm thấy hạnh phúc vì tôi là một thằng gay . Nhờ là gay mà tôi có thể yêu Kha còn nếu là một thằng con trai nhưng tôi lại gặp một đứa con gái như Vân thì tôi thà chết còn hay hơn..... Vân có thể làm gì tôi nhưng nếu còn một lần Kha bị như thế này thì tao sẽ cho mày vào quan tài đấy cho dù mày có là con gái hay ko ....-ặc hấn làm tôi bất ngờ ghê .

_ Mình về thôi em , qua đây anh dìu em ...cám ơn Uyên nhiều lắm , Uyên về cũng trễ lắm rồi .....-đón tôi từ tay con Uyên hấn lại dịu dàng như thường ngày , ko ngờ vì tôi mà hấn có thể đánh cả con gái một trong những tối kị của hấn . Nhỏ Uyên thì vẫn cứ đứng đó nhìn theo tôi lo lắng .

_ Tùng hãy nhớ chuyện ngày hôm nay tôi sẽ ko bao giờ quên và sẽ ko tha thứ cho Tùng .....Tùng có nghe ko hả ....Tùng .....

Vân la mặc Vân ,hấn vẫn dìu tôi về trong mắt hấn chỉ có tôi thôi , dù đang rất đau nhưng tôi cũng rất hạnh phúc và sung sướng . Tôi bị đánh là vì hấn mà có sao cũng thấy đáng hi hi .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53

Vừa về đến nhà là hấn quăng cái cặp qua một bên , nhanh chóng đỡ tôi vào giường . Nhìn hấn bây giờ tôi hiểu rằng hấn đang rất lo lắng cho tôi , gương mặt hấn cứ nhăn nhó theo từng cử động của tôi . Tôi biết là hấn lo cho tôi nhiều lắm , tôi thật hạnh phúc khi có hấn quan tâm chia sẻ . Ông thầy cũng vừa

qua hỏi thăm tôi vài câu, nhưng tôi thấy hần ko hề hài lòng khi có mặt ông thầy ở đây ....

_ Kha yên tâm, thầy sẽ đưa vấn đề này lên ban giám hiệu ..ko thể để tình trạng như thế này nữa ....-mặt ông thầy cũng đỏ lên vì tức giận..

_ Thôi thầy ơi, em ko muốn dính dáng gì đến Vân nữa nên thầy cũng bỏ qua đi coi như ko có chuyện này ....-thật tình tôi ko muốn cả lớp biết tôi và Vân giành hần mà dẫn đến xung đột ..

_ Em nghe anh nói nè để cho thầy giải quyết chuyện này đi, anh ko muốn Vân uy hiếp em hoài ....-hần nhìn tôi lo lắng .

_ Nhưng anh àh ,em .....ui da đau quá ....-tôi nói nhiều quá thế là vết thương ở miệng lại chảy máu ....

_ Thôi dc rồi có gì mốt tính, em đừng có lo nằm nghỉ đi đừng có nói nữa ....-hần vừa đỡ tôi nằm xuống vừa xuyết xoa .

_ Uh thôi Kha nghĩ đi chuyện này sẽ bàn sau, bây giờ thầy về đây ....-ông thầy bước ra khỏi cửa nhưng vẫn quay sang nhìn tôi và hần với một cặp mắt ganh tị .

Ông thầy vừa đi là hần chạy khắp nhà kiếm bông băng và thuốc để xoa cho tôi . Nhìn hần mà trong lòng tôi thật cảm động, hần kiên nhẫn lau sạch từng vết máu trên mặt tôi. Mỗi lần mà tôi kêu lên vì hần lỡ tay chạm mạnh vào những vết thương thì hần lại cúi xuống hỏi han rồi đủ điều : nào là đau lắm ko , anh chạm trúng ở chỗ nào , làm như thế này em vừa ý chứ .... Đúng là con Vân ra tay ác thật, khắp cơ thể tôi chỗ nào cũng đau êm ả nhất là gương mặt tôi thì tan nát hết cả hic hic đau quá . Hông của tôi thì bị bầm mấy chỗ, còn bụng thì đến bây giờ vẫn còn đau lắm. Hần lấy dầu nhẹ nhàng xoa bóp khắp cơ thể tôi, hình như cũng đỡ đau phần nào và cơ thể của tôi cũng đang nóng lên; nóng lên vì dầu và cũng vì bàn tay của hần. Cần thận hơn hần còn mua cả thuốc giảm đau cho tôi và mua cho tôi cả một tô cháo thịt nhìn hấp dẫn lắm. Tô cháo thì còn nóng mà cái miệng của tôi thì lại đang rất đau thế là mỗi lần húp cháo trong khó nhọc vô cùng. Mà tôi cũng có thói nể đâu hic khó thân tôi ...thấy tôi cứ quay qua quay lại với tô cháo hần ko nói gì cầm lấy tô cháo rồi vừa thổi vừa dứt cho tôi ăn. Hi hi sướng quá đi mất, được hần dứt cho ăn nữa chứ vậy thì còn gì bằng ..hihi

_ Sao mà em ngốc thế bị người ta làm cho ra như thế mà vẫn còn cười ah ...-hần nhìn tôi chăm chăm

_ Có gì đâu tuy là hơi đau một chút nhưng mà bây giờ em cũng khỏe rồi nè .....ui da chỉ còn hơi ê ẩm chút xíu thôi anh àh....-tôi gượng cười nhìn hần ..

_ Nói còn ko nổi mà nói là có chút xíu thôi hà, sao em ko đánh lại tụi nó ít nhất thì cũng đừng để bị thương như thế chứ. Tụi nó chỉ là con gái thôi mà tuy là có hơi đông một chút nhưng em cũng ko nên đứng yên cho tụi nó muốn làm gì thì làm chứ. Cũng may là ông thầy xuống kịp nếu ko thì em sẽ ra sao? ...- hần nói giọng rất bức tức .

_ Em ...em ...xin lỗi đã làm anh lo ....-tôi lí nhí

_ Ngốc thật em có gì mà phải xin lỗi anh hà. Chính anh.....chính anh mới phải xin lỗi em, vì anh mà hết lần này đến lần khác phải gặp nguy hiểm ....anh .. anh hận chính bản thân mình, anh xin lỗi nhóc của anh ..... lần đầu tiên tôi thấy hần yếu đuối như thế, có lẽ hần lo cho tôi lắm. Tôi cũng chẳng biết phải làm gì hơn là ôm nhẹ hần vào lòng, ngộ ghê tôi bị đánh cũng ko khóc nhiều như hần, hic hần làm cho tôi cảm động quá .

_ Ngày mai và ngày mốt lớp mình dc nghỉ đó, nãy anh nghe nhỏ Uyên nói vậy đó. Em cứ ở nhà nghỉ cho khỏe, ngày mai buổi trưa anh sẽ sang nhà chơi với em dc không? ...- hần cứ như con nít nãy còn đang khóc ngon lành bây giờ thì tỉnh bơ rồi, bó tay với hần .

Nhìn gương mặt của hần tôi muốn cười thật to nhưng mà cái miệng đau quá làm sao mà ham hố dc. Tôi hiểu dù tôi có cô đơn ngay trong căn nhà của chính mình thì tôi vẫn có thể tìm dc hạnh phúc khi bên hần. Hần nói đúng, tuy tôi là một thằng con trai ko hoàn hảo nhưng tôi hạnh phúc vì điều đó, nếu tôi là một thằng con trai bình thường thì làm sao mà tôi có thể yêu hần dc. Vậy thì sẽ là một mất mát lớn trong đời tôi, có thể còn nhiều người ko chấp nhận chúng tôi nhưng tôi ko quan tâm chỉ cần tôi và hần chấp nhận nhau là đủ lắm rồi. Viên thuốc mà hần đưa cho tôi uống hình như đang phát huy tác dụng làm cho tôi cảm thấy buồn ngủ kinh khủng, tôi mơ mơ màng màng ko còn cảm nhận dc nhiều chỉ thấy vòng tay ấm áp của hần đang ôm ghì lấy tôi khiến tôi nhanh chóng đi vào giấc ngủ.

Reng...reng ....chài cái đồng hồ bị khủng hã trời mới giờ này mà nó reo rồi, trời còn chưa sáng mà chán ghê làm mất giấc mơ đẹp của tôi. Ặc trời sáng thiệt rồi mà, ủa vậy là tôi ngủ suốt cả một ngày rồi hần cho tôi uống thuốc gì mà ngủ ngon thế. Hic ko biết tôi qua mấy giờ hần mới về nữa, tôi ngủ như heo có biết gì đâu trời. Tôi đi ra rửa mặt thì hình như cơ thể tôi vẫn còn ê ẩm lắm mỗi bước chân của tôi là con đau lại trở về. Gương mặt tôi sao lại nhanh hết thế này, ko còn sưng như hôm qua nữa chỉ còn một vài vết bầm vẫn còn đau một chút nhưng mà sao lại hết nhanh thế dc ...ko lẽ cả đêm hần ngồi đắp nước nóng và trứng gà cho tôi cả đêm sao trời. Bằng chứng là có nguyên một rổ trứng gà đã luộc rồi mà nhà tôi đâu mua trứng làm gì hic hic vậy là hần lo cho tôi gần như cả đêm sao hèn chi mà cái mặt của tôi nhìn cũng đỡ hơn ko còn ghê như hôm qua. Yêu hần quá đi mất, nếu mà trưa hần qua thì he he ...ui da cái miệng vẫn còn hơi đau ....

Tôi đang đánh răng rửa mặt thì có tên nào đó điên cuồng nhấn chuông cửa, tên này vô duyên ghê nhấn hoài chờ một chút thì chết sao hã trời ....

_ Eh làm gì mà nhấn chuông hoài thế, điên rồi hã sáng sớm đừng chọc chửi nha ...-chưa thấy mặt ai thì tôi đã chửi um sùm rồi, mà hình như tôi là to quá nên cái miệng lại đau rồi ...

_ Ai điên hà, cái tên nhóc kia nói chuyện đằng hoàng nha, sáng sớm mà cứ như rùa bò. Mở cửa cũng chậm nữa, biết tui đứng nãy giờ lâu lắm ko? .Tôi mà có osin như nhóc là tôi cho ra đường rồi.. bức bối ....-tên đó cũng ko phải tay vừa

Tôi trở mắt ra nhìn tên đó, ủa mà tên này là ai tui có quen sao? . Nhìn kĩ thì thấy càng lạ tôi làm gì quen ai có khuôn mặt giống tên này đâu. Đúng là tên này nhìn kĩ cũng rất dễ thương: mái tóc cắt ngắn nhìn rất nam tính và khỏe mạnh, đôi mắt ko hề lạnh lùng mà ướt át và có một cái gì đó rất lôi cuốn, chiếc mũi cao quá cân xứng với khuôn mặt, đôi môi hơi cong và rất đầy đặn mà tên này còn có một cái lúm đồng tiền nên trông càng có duyên hơn. Bỏ

qua cái tát mê trai đi Kha àh , tên này vừa chửi mày đó mà nhìn kĩ thì cũng thua xa Tùng của tôi . Mà tên này là ai tui chưa gặp lần nào mà ...

_ Làm gì mà chửi học sinh của tôi ghê thế Chánh ? ...-tôi nghe tiếng ông thầy đang vọng qua từ bên nhà ông .

_ Học sinh của ông ghê quá Thanh àh còn dám chửi tôi là điên đó , con trai gì mà miệng mồm lắm nhá ....-tên đó nói với ông thầy của tôi , ủa chuyện gì vậy họ quen biết nhau hả trời . Tôi còn đang ngẩn ngơ ko hiểu gì thì ông thầy lên tiếng ..

_ Đây là bạn của tôi , tình cờ nó đang ko có nhà ở nên chắc sẽ qua ở chung với tôi một thời gian . Nãy tôi kêu nó qua kêu em đi ăn sáng ai ngờ hai người lại chửi nhau ghê wa ...- ông thầy cười khúc khích

Ông này là bạn của thầy Thanh mà thầy Thanh là .....ko lẽ ông này cũng là đồng loại sao . Ý ghê quá ông thầy Thanh này ghê thiệt dám dẫn trai về ở chung kia , vậy mà tưởng ông ko yêu nữa chứ ...he he hai người này chắc là bạn tình rồi chứ bạn bè gì ...tôi cười thâm vì ý nghĩ đen tối của mình .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lẽ Sống Của Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54

_ Đi thôi Kha hồi tối hôm qua Tùng nhờ anh dẫn em đi ăn sáng dùm vì nó bận rồi . Bó tay thằng đó luôn nhờ vả người ta mà còn hăm he nữa chứ . Nếu anh mà làm gì em thì nó sẽ ko tha cho anh ...ghê thật ...-ông thầy nhìn tôi cười cười .

Hắn quan tâm tôi thật biết tôi làm biếng nên sẽ ko ăn sáng vì thế mà hắn mới nhờ ông thầy dẫn tôi đi . Tôi thì ko phản nản gì khi đi chung với ông thầy nhưng đi với tên bạn của ông thì bực bội quá ....hừ.

_ Đi lạ đi con gà đứng đó hoài , leo lên cho ông Thanh chở kia . Chán ghê tự nhiên dẫn con gà này theo làm gì dạ ko biết ....-tên đó lạ chửi xéo tôi nữa kia tức thật .

_ Ha ha đừng có tức mà Chánh , đi thôi gà con lên xe nè ....-ông thầy cũng chọc ghẹo tôi .

Tôi phụng phịu leo lên xe và cũng ko quên liếc cho tên kia một cái . Nhìn mặt đẹp trai mà sao vô duyên thế , vậy mà ông thầy tôi lại chơi chung dc bó tay luôn . Mà tôi cũng thắc mắc ghê ko biết hai người này có mối quan hệ như thế nào nữa , ko lẽ họ thật sự chỉ là bạn thôi sao ...hay là hỏi ông thầy . Như vậy thì hơi kì nhưng mà tôi tò mò quá rồi ..

_ Chánh chỉ là bạn của tôi thôi , ko có như em nghĩ đâu cái đầu em sao mà đen quá thế nhìn em cười là tôi cũng hiểu rồi ...-ông thầy nói

_ Em ...có nói gì đâu ....-tôi giả vờ

_ Phải ko đó gà con .... Mà Chánh ko phải là loại người giống như tôi , nó là Bi-shounen nó yêu được cả hai giới . Trai gái gì nó cũng làm nốt , chỉ có điều là nó ko hề chung thủy và rất mau chán . Thế mà ko hiểu sao nó có nhiều người theo lắm cả trai lẫn gái . Em nên cẩn thận với nó vì nó rất hứng thú với người đã có bồ ha ha

Thì ra Chánh và thầy là bạn thật chứ ko hề đen tối như tôi nghĩ , mà làm gì tên đó lại thích một thằng nhóc như tôi chứ . Có lẽ thầy quá lo rồi mà tôi cũng có Tùng rồi còn gì ...hừ còn tên đó nhìn là khó ưa rồi .....ý mới đây mà tới quán hủ tiếu yêu thích của tôi rồi . Thôi kệ cái tên vô duyên đó tôi ăn cho nó trước đã hi hi .

_ Dạ cho tô hủ tiếu mì , còn Chánh và Kha ăn gì kêu đại đi nha cho người ta làm nữa ....-chưa ngồi xuống thì ông thầy của tôi đã đòi ăn rồi chắc ông đói lắm .

_ Cho hủ tiếu bò viên ko lấy hành ....-Ặc cái gì đây sao tôi và tên đó lại cùng sở thích thế này bực bội ghê luôn .

_ Ha ha cái gì thế này tui bây có cần đồng thanh thế ko , ko ngờ lại có người cùng sở thích như thế ...-ông thầy bụm miệng cười chọc ghẹo .

Ông thầy của tôi chọc ghẹo ghê thế mà tên đó vẫn im re ko nói gì chỉ quay sang liếc tôi một cái . Mới có sáng sớm mà tôi bị cái tên này ám rồi chắc sẽ xui cả ngày luôn bực bội thật . Tô hủ tiếu của tôi dc bưng ra nghi ngút khói trông hấp dẫn luôn , nhìn thấy là bao nhiêu tức giận của tôi tan biến hết . Tôi cầm đầu ăn một hơi luôn vì từ tối qua giờ tôi có ăn gì nhiều đâu , tôi toàn là ngủ ko thôi hic khổ thân tôi quá .

_ Eh ăn từ từ coi , ăn gì mà văng tùm lùm nè . Lớn rồi mà sao giống con nít thế ...ghê quá đi ...-tên đó nhìn tôi nhăn nhó

_ Rồi sao có tin là nói nữa là tôi phun ra luôn ko ? ....tôi chu cái mỏ ra .

_ Có tin là tui khóa mỏ của nhóc lại ko ? tôi sẽ khóa mỏ nhóc bằng môi tôi đó há há ....-tên này bệnh ghê

_ Đồ điên , môi mà làm như cái gì vậy ko lẽ cái gì cũng dùng môi để khóa hả . Kia con ki ki đang sửa nhức đầu quá kia , tới khóa mỏ nó đi ....- hic hình

như tôi hơi quá đáng sao lại chửi người ta nặng thế dc .

_ Nhóc ...dám nói thế hả ...- tên đó nhìn tôi dữ tợn lắm .

_ Thôi cho tôi xin , trời ko ăn đi cãi nhau hoài . Mà lát nữa tôi có việc em về chung với Chánh nha Kha , còn bây giờ tôi đi trước . Chánh mà trả tiền cho tao nha ....-ông thầy tôi vui vẻ nói

Chài còn phải về chung với tên này nữa chán quá đi thôi , trên đường về tên đó chẳng nói gì chỉ cầm đầu chạy xe như điên thôi . Mà sao tên này chạy nhanh quá làm tôi muốn chóng cả mặt nhưng mà tôi cũng đâu dám lên tiếng hic . Chắc Chánh vẫn còn giận chuyện hồi nãy đó mà , kệ giận cũng tốt tôi ko quan tâm .

_ Tôi rồi xuống đi làm gì mà ngồi đó hoài thế , có cần tôi đá xuống đùm ko ? ....tên đó đang quát tôi kìa .

_ Từ từ làm gì ghê thế bây giờ tôi ko xuống thì làm gì nhau , làm thấy ghê ....- tôi hét lên

_ Cái gì dám thách tôi hả , àh mà bây giờ cũng vắng người có muốn tôi khóa cái mỏ lại ko hả ... dám ko ....-tên này điên rồi sao

Chánh quay ra sau lưng , kê sát mặt vào mặt tôi . Hình như tư thế này cũng khá khó chịu tôi thấy Chánh ko thể cử động nhiều dc . Nhưng Chánh vẫn kê sát vào mặt tôi , tay kia thì khoắc qua hông tôi ghì tôi sát vào . Tôi né ra thì Chánh càng cười khoái trá , khoảng cách giữa tôi và Chánh bây giờ là quá gần . Môi tôi và môi Chánh có thể chạm vào nhau tôi càng đẩy ra thì Chánh muốn nhào vô , hic tên này sao mà giồn dai thế , tôi còn đang định đẩy Chánh ra và nhảy xuống xe nhưng mà người tôi vẫn còn hơi ê , nếu ko cùng lắm thì tát Chánh một cái ...thì bằng .

_ Này tên kia đang làm gì vậy hả .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55

Nghe giọng nói tôi quay sang nhìn thì thấy hấn đang đứng trước cổng gương mặt đang nhăn nhó nhìn Chánh . Chánh cũng quay sang nhìn hấn , thừa lúc Chánh ko để ý tôi xô Chánh ra và chạy đến với hấn ..

_ Anh ...hi hi anh ăn gì chưa ...-tôi chạy đến nắm lấy tay hấn , nhìn thấy tôi là gương mặt hấn giãn ra rất nhiều ..

_ Anh mới tới đang chờ em về nè ....- hấn trả lời tôi làm cho Chánh trở mắt ra ngạc nhiên ..

_ Chà hai người hạnh phúc thật nhỉ tôi đứng đây giống người thừa ghê , tôi cũng ko ngờ Kha có thể kiếm dc một người bạn trai tuyệt vời như thế ....- Chánh cười cười nói

Tên khó ưa đó đi rồi tôi mừng ghê luôn mà Chánh nói cũng đúng Tùng đúng là một người bạn trai tuyệt vời ... Mong sao tôi đừng gặp lại tên khó ưa đó nữa , tôi đã có quá nhiều rắc rối nếu mà thêm một tên khó ưa nữa thì chắc tôi chết mất hic.

_ Ai thế ? Sao hấn ta lại có những hành động ko đáng hoàng với em thế ? Hay hấn cũng là đồng loại àh ...- hấn nhìn tôi .

_ Uhm người đó tên là Chánh ,bạn của ông thầy em chỉ mới gặp hồi sáng thôi , ko có gì đâu anh đừng có lo . Tên đó ko phải là g. .... mà nghe ông thầy nói là Bi thì phải ... thôi kệ quan tâm làm gì tên đó thích giỡn như vậy đó ..

- tôi cũng ko biết phải giải thích với hấn thế nào nữa , vì tôi và tên đó có gì đâu mà tôi cũng chẳng hiểu gì về tên đó .

_ Uhm em nói đó nha , còn anh thì lại thấy tên đó ko hề đơn giản đâu nha ...tốt nhất là cẩn thận nha .... Còn bây giờ lại đây coi anh nhớ em quá , cho anh ôm một cái nào ....- hấn kéo tay tôi thật nhẹ nhàng ...

Tôi ngồi gọn trong lòng hấn thật là ấm áp và hạnh phúc . Hấn thì đang loay hoay xem những vết thương trên cơ thể tôi , gương mặt của hấn cũng còn nét lo lắng trong đó . Hấn hết xoay tôi bên trái rồi lại nhìn bên phải , mà vết thương của tôi đâu có nặng lắm đâu cũng đã lành rồi nhờ hấn chăm sóc kĩ quá thôi ..

_ Uhm mà mặt em cũng hết sưng rồi , mà em còn đau ko thế ....- hấn chăm chú nhìn vào mặt tôi , làm tôi thẹn quá đỏ hết cả mặt rồi ..

_ Cả đêm anh đắp nước nóng cho em hả , còn xoa hột gà nữa hic chắc hôm qua anh mệt lắm hả ...- tôi sụt sịt nhìn hấn

_ Ờ hôm qua đúng là anh có làm thế nhưng mà đâu có mệt , chăm sóc em thì có gì là mệt hả nhóc ...- hấn cười rồi xoa đầu tôi .

Chăm sóc tôi thật sự hấn sẽ ko mệt chứ , tôi ko muốn là gánh nặng cho hấn . Đôi khi yêu nhau thật là rắc rối quá , mình luôn muốn bên cạnh người ta

nhưng lại sợ làm cho người ta cảm thấy gò bó . Tại sao yêu luôn làm cho người ta có cảm giác mâu thuẫn như thế , đôi khi còn phải đối cả bản thân mình nữa , chán thật . Nhưng dù cho yêu là khổ thì tôi vẫn sẽ yêu hấn chỉ có hấn mà thôi ..

_ Nhóc oi anh qua đưa cho em phần com trưa thôi nè , còn bây giờ anh phải về rồi ...- hấn có về nuôi tiếc nhìn tôi .

_ Sao anh về sớm dạ bây giờ còn sớm mà , em ko cho anh đi đâu ..- tôi nắm chặt tay hấn

_ Ngoan đi mà bé , hôm nay đi anh kêu anh về nhà có việc , anh phải chờ đi đi công chuyện ... chứ anh cũng muốn bên em mà .. Nghe lời anh đi đừng có làm nũng , có gì tối anh gọi điện thoại mà hihi ... thôi anh đi nha , em ra khóa cửa nè .....- hấn nói rồi hôn lên má tôi một cái và đẩy cửa bước ra .

_ Đâu có dễ thế anh .....- tôi chạy theo hấn níu tay hấn lại và đóng cửa lại ..

Hấn vẫn còn đang ngỡ ngàng trước những hành động của tôi , thì tôi vòng tay qua cổ hấn kéo nhẹ cổ hấn xuống và đặt vào môi hấn một nụ hôn . Hai chúng tôi như đang hòa quyện vào nhau , dù miệng của tôi vẫn còn đau nhưng khi môi tôi chạm vào môi hấn thì cái gì tôi cũng quên hết . Hai chúng tôi cứ thế mà dính chặt vào nhau , phải nói rằng những phút giây này thật khó quên ...

_ Càng ngày anh càng yêu em nha bé , hic nhưng sao em cứ lợi dụng anh hoài thế . Thấy anh dễ thương dễ dụ nên em ăn hiếp anh hoài nha ... hihi . Thôi anh đi về nè , lần này ko dc dụ dỗ anh đó nha .....- hấn véo vào lỗ mũi tôi rồi dắt xe ra về .

Hấn đi về rồi sao mà nhanh thế , hic tôi ko thích ở một mình mà tôi muốn hấn luôn bên tôi cơ . Tôi mở hộp com hấn mua cho , nhìn thật là ngon đúng món tôi thích luôn : hột gà chiên ốp la với một miếng sườn .. đói bụng quá nên tôi ăn một lúc là hết sạch luôn .

No quá , được nghỉ học đúng là sướng tha hồ ăn rồi ngủ ko phải bận tâm đến chuyện học hành hay là phải gặp mặt những người mà mình ghét . Tôi thật sự ko còn muốn nhìn thấy Giang và Văn thêm lần nào nữa , tôi chán ghét hai con người đó lắm rồi lúc nào cũng làm phiền tôi . Cái gì ko là của mình thì có suốt đời nó cũng ko tới với mình , tôi hiểu chuyện đó thì sao Văn và Giang lại ko chịu hiểu nhỉ cứ chạy theo những cái vốn ko thuộc về mình làm tổn thương những người xung quanh .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56

Vậy là hôm nay sẽ ko dc gặp hấn rồi nhưng mà tôi ko dc buồn ko dc nghĩ lung tung , tôi ko muốn hấn lo lắng cho tôi . Thôi thì lấy bài ra học vậy mấy hôm nay tôi ko thêm ngó ngang gì đến bài vở ko khéo thì mẹ sẽ chửi nữa hic , phải học bài cho nhanh thôi . Cầm cuốn tập lên mà sao tôi lại buồn ngủ thế ko biết , phải chi có hấn học bài chung thì vui lắm nhưng tôi biết giấc mơ chỉ là giấc mơ vì bây giờ hấn bận mà .... Ngồi học bài cũng lâu rồi tôi chờ mãi nhưng vẫn ko thấy hấn nhắn tin như mỗi đêm , có lẽ hôm nay bận việc một quá nên chắc hấn ngủ rồi cũng nên . Chắc mai hấn sẽ qua nhà tôi chơi thôi mà , mệt quá rồi tôi cũng đi ngủ thôi , hi vọng tôi sẽ nằm mơ về hấn hi hi .....

Mới sáng sớm mà nhà bên cạnh đã thật ồn ào rồi , tiếng con gái và con trai cãi nhau ghê lắm . Tôi lấy cái gối che lên đầu vậy mà vẫn còn nghe ồn kinh khủng , bức mình ghê . Sáng nào cũng bị quấy rầy là sao vậy trời , ko có hôm nào mà tôi ngủ nướng dc hết . Càng ngày tiếng hét của cô gái càng lớn , tôi còn nghe có tiếng đồ đạc bị vỡ nữa sao mà bạo lực quá . Lười biếng bước ra khỏi phòng , tôi bước ra cửa tìm kiếm nơi nào đang phát ra tiếng ồn ghê thế ....

Chài thì ra là nhà của ông thầy , ủa mà sao lại có con gái ở đây thầy rất ít khi dính tới con gái mà vì thầy nói con gái rắc rối lắm , có khi nào thầy giựt bỏ của ngta bị ngta cho xã hội đen xử ko ta . Trong đầu tôi bây giờ là hình ảnh của ông thầy đang nằm trong vũng máu với nhiều phát súng trên cơ thể hình như tôi bị nhiễm phim nhiều quá . Tôi xỏ dép bước qua nhà thầy , đập vào mắt tôi bây giờ là một cô gái có dáng người rất hấp dẫn : mái tóc dài ngang vai được chăm sóc rất cẩn thận , chiếc váy khá ngắn để lộ một cặp đùi trắng ngần , chiếc áo khoét cổ sâu nhìn thật là hấp dẫn . Tôi đang còn chưa biết chuyện gì thì .....

_ Bốp ..ah thì ra tên nhóc này chính là nguyên nhân mà anh bỏ tôi hả . Anh chán chê tôi rồi bây giờ bỏ tôi hả , thằng quỷ nhỏ này có gì hơn tôi .....- cô ta hét lên

Đáng đời mày chưa Kha cái tội nhiều chuyện ko chịu ở nhà ngủ chạy qua đây cho bị tát . Mà sao cô ta lại tát tôi , tôi có làm gì đâu tôi còn chưa biết cô tao là ai mà . Hic ko lẽ số tôi là số bị con gái đánh hả trời .

_ Đây cô vừa làm cái gì thế hả ... im ngay chưa ? tôi cấm cô đụng đến nhóc này nghe chưa ... nó ko biết gì hết ...- thì ra là tên khó ưa ở kế bên nhà tôi phụ bạc con gái người ta .. sở Khanh ghê .

_ Nó ko liên quan thì ai liên quan , sao anh lo cho nó thế . Nếu đã vậy thì tôi càng phải đánh nó ... hừ cái thằng wi nhỏ này còn ít tuổi mà đã giành bạn trai của người khác ...- vừa nói cô ta vừa lao về phía tôi , nhưng mà tên khó ưa đó nhanh tay hơn đã đẩy cô ta ra . Hình như tên đó đẩy rất mạnh làm cho cô ta mất đà và ...

_ Ah ....-tiếng cô gái hét lên , thì ra là cô ta bị té vào tấm kiếng bể trên sàn nhà . Những mảnh kiếng bể đâm vào cánh tay của cô gái làm cho máu chảy ra rất nhiều . Thấy thế mà Chánh lại ko để ý gì hết , chỉ quan tâm khuôn mặt của tôi . Trời tên này có điên ko thể , tôi có gì đâu còn người ta thì bị Chánh làm cho chảy máu thế mà tên này lại xem như ko có gì .

_ La hét xong thì cô có thể về , tôi ko tiễn ....- trời sao mà tên này máu lạnh thế ...

Cô gái đó khóc rất nhiều vết thương của cô ta đang chảy máu nhiều hơn vậy mà tên khó ưa này lại xem như ko có gì còn đuổi người ta về nữa chứ . Nhưng mà cô gái này dữ quá chưa gì mà tát tôi một cái rồi hic khổ thân tôi cái mặt dễ thương thế này mà cứ bị đánh hoài .

_ Nhóc ăn sáng ko ? muốn ăn thì đi chung đi , đang ko vui đi một mình thì chán lắm ....-Chánh hất mặt hỏi tôi , mà tôi cũng ko thể ngủ lại nữa tự nhiên bị tát một cái vô duyên thì cũng phải dc đền bù chứ . Mà tôi cũng thắc mắc về mối quan hệ của cô gái và Chánh lắm nên chắc phải đi ăn thôi he he..

_ Ok đi thì đi nhưng mà tui ko có trả nha ....- tôi cười

Tên đó ko nói gì mà chỉ lẳng lặng gật đầu ,còn cô gái thì vẫn đang loay hoay với chiếc xe tay ga nặng nề mà cũng đứng tay cô ta vẫn còn đang chảy máu mà . Tôi thật ngạc nhiên trước thái độ của Chánh , mặc dù cô gái và chiếc xe đậu ngay trước cổng nhưng Chánh ko hề quan tâm cũng ko giúp đỡ cô gái . Chánh chỉ lẳng lặng dắt xe ra khỏi nhà , khóa cửa rồi ra hiệu cho tôi leo lên xe ...tôi nhìn cô gái thương hại nhưng cô ta lại nhìn tôi bằng con mắt căm hận ... Ặc tôi có làm gì đâu chứ .....

Suốt trên đường đi và cả lúc ăn Chánh cũng ko nói gì , thôi kệ ko nói thì thôi tôi phải ăn cho no trước đã chuyện muốn hỏi thì tính sau . Nhìn mặt Chánh bây giờ suy tư và trầm ngâm lắm nên dù có tò mò tôi cũng ko dám lên tiếng , lâu lâu Chánh lại thở dài một tiếng chắc người con gái đó làm cho Chánh phiền lòng nhiều lắm .... Ăn xong trên đường về Chánh vẫn im lặng , tôi còn đang định lên tiếng hỏi thì Chánh rẽ vào một quán nước nhìn cũng khá ấm cúng tôi nghĩ bây giờ tên này muốn nói chuyện rồi đây ... Kêu xong nước uống thì Chánh cũng lên tiếng

_ Xin lỗi Kha chuyện lúc nãy , cô ta bị điên rồi nên mới làm thế ....- Chánh vò đầu bứt tai

_ Ờ cũng ko có gì mà cô ta là ai thế ..? – tôi tò mò .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57

_ Cô ta là Vy bạn gái của tôi , nhưng mà tôi đã chia tay rồi ko hiểu sao cô ta cứ đeo theo tôi mãi .... Chán thật , tôi cũng hết cách rồi ....- Chánh thở dài nghe thật chán nản .

Tôi cũng ko ngờ tên này lại có bạn gái , tôi tưởng Chánh thích con trai hơn chứ . Tôi nhìn chăm chăm làm cho Chánh phì cười .

_ Chắc cũng có nghe tôi là Bi đúng ko ? Ông Thanh kể chứ ko ai hết , thằng cha này nhiều chuyện ghê , tôi nay cho ông khỏi ngủ luôn ha ha ....- tên này nói chuyện ghê quá đi >”

_ Uhm có nghe thầy Thanh nói nhưng mà thấy Chánh đi với con gái cũng hơi ngộ ngộ , mà sao cô gái đó ghê quá hic....- tôi cố tình gọi chuyện với Chánh .

_ Uhm chuyện này dài dòng lắm đứng ra tôi cũng ko muốn kể ai nghe , nhưng tại tôi mà Kha đã bị tát oan thì cũng nên cho Kha biết rõ sự việc này coi như là đền bù vậy ....- vừa nhâm nhi ly nước Chánh vừa nói ..

“Tôi, Vy và một người con trai nữa là bạn thân của nhau trong mấy năm học cấp 3 , Vi là một cô gái xinh đẹp và rất dễ thương Vy có nhiều người theo lắm , trong đó có tôi . Nhưng rồi chỉ một thời gian tôi nhận ra Vy là một cô gái ích kỷ và độc ác , cô ta chỉ có bề ngoài thôi . Sau một thời gian tôi đã nhận ra như thế và tôi nói lời chia tay với Vy . Nhưng đó cũng ko phải là lý do chính thức mà thực sự là tôi ko có cảm giác nhiều với Vy lắm , ban đầu thì tôi cứ nghĩ là do Vy ko tốt . Nhưng rồi tự tôi cũng phát hiện ra là tôi cũng có cảm giác xao xuyến với thằng bạn thân của mình . Bạn của tôi cũng biết điều đó , bạn tôi là một g. .... chính hiệu đã yêu tôi từ lâu , tôi tình cờ đọc dc nhật ký của ngta nên mới biết . Thế là tôi và ngta quen nhau rất hạnh phúc , nhưng mà Vy biết dc thế là Vy luôn nói là tôi phản bội Vy . Nhiều lần tôi khuyên nhủ nhưng Vy ko nghe cứ kiếm chuyện với thằng bạn tôi , Vy còn dùng nhiều cách để cho tôi và người ấy nhiều lần thành công . Có một hôm Vy hẹn người ấy của tôi ra nói chuyện nhưng chính trong lúc đó tôi lại đang cãi nhau với ngta nên tôi đâu có biết là người ta hẹn Vy . Chẳng biết hai người nói gì mà người đó đã xa tôi mãi mãi ....” – Chánh ngâm ngùi ..

_ Xa mãi mãi , ng đó bỏ đi hả ..- tôi thắc mắc ..

_ Ko người đó chết rồi , Vy nói là do người đó cãi nhau với Vy , người đó bị té ra đường và gặp một chiếc xe tải đang đến thế là ..... nhưng tôi biết ng đó của tôi rất hiền nên sẽ ko bao giờ cãi nhau với Vy nếu có thì người đó cũng sẽ nhường nhịn Vy , có lẽ người đó trong lúc bất cẩn đã bị Vy xô ra đường . Chính Vy là kẻ giết người từ lúc người ta chết thì tim tôi cũng chết , tôi trở nên tàn nhẫn với Vy trong mắt tôi Vy ko là con gái mà là một con quỷ , vậy mà để bây giờ Vy vẫn ko buông tha cho tôi ,.....- nước mắt Chánh đang rơi ...

_ Chánh, Chánh ko sao chứ ... có cần tui ....- tui lay lay tay của Chánh

_ Thôi ko cần làm gì, cảm ơn Kha đã nghe tui nói chuyện, đã lâu lắm rồi tui ko khóc. KHóc làm cho tui thấy thoải mái hơn, cảm ơn Kha. Còn bây giờ chúng ta về thôi ..tui ko muốn nhớ lại chuyện đau lòng đó nữa ....-Chánh lôi tui đứng dậy .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58

Tui thật ko ngờ Chánh lại có một tình yêu buồn như thế, sao con gái lại cứ thích đi tranh giành những thứ ko thuộc về mình mặc dù làm như thế là sẽ đâm đạp lên người khác, làm cho người khác đau khổ. Giữa tui và Tùng cũng có Vân, tui biết Vân sẽ ko dễ dàng buông tha cho tui chỉ có điều tui ko biết là rồi chuyện gì sẽ xảy ra cho tui và hân nữa. Sao nghe Chánh kể chuyện xong tui lại buồn như thế này, lại còn nghĩ ngợi lung tung nữa chứ hix hix .... Tít ... tít, ý hân nhắn tin cho tui “Em nè tối nay anh bận rồi nên ko thể qua chơi với em dc, em đừng buồn nha. Có gì tối anh nhắn tin cho em .....” sao mà hân cứ bận hoài thế, mấy ngày nghỉ mà lại ko dc gần hân nhiều thiệt là chán. Tui ko muốn hân nhắn tin mỗi đêm với tui, điều tui muốn là dc nhìn thấy hân mỗi ngày dc như thế thì còn gì hạnh phúc hơn. Thôi ko thêm suy nghĩ nhiều càng nghĩ càng buồn, cùng lắm tui sẽ ngủ cả ngày ko thì đi dạo một mình cũng hay .....

Chẳng có gì làm thế là tui mượn mấy bộ phim về xem, tui xem đủ thể loại từ tình cảm cho đến kinh dị. Mấy phim kinh dị ghê quá toàn là máu me thôi ghê thật nhưng mà tui vẫn thích xem lắm. Nếu bây giờ mà có hân bên cạnh cùng coi thì hay quá còn gì hic nhưng mà bây giờ tui cũng chẳng biết hân đang làm gì nữa chắc hân bận rồi ...đang nhớ hân thì .....

_ Kha oi, anh nè chiều nay có rảnh thì qua nhà anh ăn lẩu nha. Anh với ông Chánh mua nhiều quả chiều tối em qua ăn phụ nha, nhớ qua nha đừng có quên ....-thì ra là ông thầy của tui, chiều nay ko có gì làm thì qua nhà ông ăn ké cũng tốt, tui ko cần phải lết thân đi mua com vậy là hạnh phúc quả rồi hehe. Cứ tưởng là sẽ ko có gì làm chán chết ai ngờ ông xuất hiện đúng lúc ghê ..

_ Dạ em biết rồi ....-tui ló đầu ra cửa hét lớn

Tui coi xong bộ phim cuối cùng thì cũng hơn 6h rồi, thôi bây giờ phải mau tắm rửa rồi còn qua nhà ông thầy ăn ké. Tui mà qua trễ thì chắc Chánh sẽ ăn hết tên đó nhìn thế chứ cũng ham ăn lắm. Đôi khi nhìn tên đó tui lại cảm thấy trong đôi mắt đó là một nỗi buồn man mác và khát vọng một tình yêu thật sự. Nhưng đó chỉ là cảm nhận thôi chứ thật ra thì tên đó vẫn rất khó ưa và có phần kiêu ngạo .. Tên đó thật khác xa Tùng của tui, tui còn nhớ trong nhà tắm này Tùng đã từng ẵm tui ra, cảm giác ấm áp đó tui cũng ko thể nào quên dc. Càng nghĩ tui càng nhớ hân da diết, hân chính là nguồn động lực và cũng là nguồn vui của tui mỗi khi tui thấy cô đơn và lạc lõng .....

Khóa cửa nhà cẩn thận tui nhanh chóng bước qua nhà của ông thầy, tui thật ko muốn ai phải chờ đợi mình bao giờ vì tui hiểu cảm giác chờ đợi là rất mệt mỏi. Nhưng mà hình như nhà thầy ko có ai cả, cửa nhà thầy khép hờ ko khóa, lạ thật ông thầy là một người rất kỹ tính mà đầu thế nào để nhà cửa như thế mà đi đâu. Chắc là có tên khó ưa đó ở nhà nhưng chắc là ngủ quên rồi. Tui đẩy cửa bước vào, nhìn xung quanh thì chẳng có ai cả nhưng .....áh sao tên khó ưa đó lại nằm ngủ trên ghế sofa ở giữa nhà mà trên người thì chỉ có mỗi một chiếc quần lót thế kia, trời ko hiểu tên này có bị khủng ko nữa sao lại ăn mặc như thế. Mà hình như Chánh ngủ mất tiêu rồi, tui vào nhà này giờ mà cũng ko hay biết gì mà phải công nhận rằng thân hình của tên khó ưa này đẹp thật, toàn cơ thể rắn chắc lại ánh lên một màu nâu bóng cứ như mà lực sĩ ... hic chả bù cho thân hình gầy còm của tui. Sao Chánh lại mở máy lạnh to thế tui vừa bước vào nhà mà đã thấy lạnh hết cả người còn tên này thì lại nằm ngủ ngon lành như thế. Tự nhiên tui nhớ lại bộ phim mà nhân vật chính bị trúng gió vì nằm trong phòng quá lạnh nên đã mất mạng, nhìn Chánh bây giờ cũng làm cho tui liên tưởng đến bộ phim đó hic ghê quá, mà sao Chánh nằm im re thế nhỉ hix. Tui từ từ bước đến chỗ của Chánh đưa tay lên sờ vào trán Chánh thì ...

_ Ui da làm cái gì vậy .....- tự nhiên tên khó ưa này kéo tay tui làm cho tui té sấp lên người hân ... đau quá .

_ Thì Chánh ôm Kha thôi ko dc sao bạn bè ôm nhau một chút ko dc hà làm gì mà hét toáng lên thế .....- tên này điên rồi sao, hai cánh tay của Chánh ôm tui cứng ngắt làm tui ko thể nào nhúc nhích dc hết .

_ Diên hà tên kia buông tui ra chưa, bực mình quá nha ....- tui càng vùng vẫy thì Chánh càng siết chặt, mà phải công nhận là tên này khỏe thật ....

_ Ha ha sao mặt Kha lại đỏ lên thế, đừng nói là Kha yêu tui rồi nhá ....- hân cười lớn, thật ra thì ko phải là tui rung động trước tên này mà vì đây là lần đầu tiên tui gần với con trai như thế. Đúng là tui và Tùng cũng từng nằm bên nhau nhưng chưa bao giờ tui trực tiếp chạm vào da thịt Tùng như thế này ..... tên này làm tui bực mình quá rồi

_ Buông ra chưa hả .....- tui ấn chân mạnh vào bụng của Chánh làm cho Chánh phải kêu lên và nói lỏng tay ra ....

_ Chà mới đi có chút xú hai đứa bây ở nhà làm cái trò gì vậy hả .....- ông thầy tui vừa về nhìn hai đứa tui nhăn mặt .

_ Ha ha tao chỉ giỡn với nhóc thôi, vậy mà nhóc làm ghê quá. Nhóc đúng là ngây thơ và đáng yêu quá, ờ Thanh tao chịu nhóc này rồi đó nha ....- tên

khó ưa cười lớn

_ Điền hà mậy , mà dám làm gì học trò cưng của tao đi thi biết tay tao và bạn trai của nó he he.....- ông thầy nhìn tôi có ý chọc ghẹo

_ Ghê ta có bạn trai bảo vệ luôn àh , hình như tao cũng có gặp một lần rồi , eh nhóc làm cho tôi thấy hứng thú ghê nha he he , biết đâu sau này nhóc là của tôi .....- cười gì mà nham nhở thế ko biết .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59

Ông thầy này có bạn cũng bệnh y chang ông , tối ngày cứ có hứng thú với người khác ... bó tay thật . Hai ông bạn tính tình y chan nhau không đều hết hai người , suốt bữa ăn hai người cứ giành ăn với nhau rồi còn cãi nhau um sùm nhưc cả đầu . Tôi chẳng biết làm gì hơn là cầm cúi ngồi ăn , thỉnh thoảng Chánh lại gấp thức ăn vào chén của tôi cứ làm chur là lo lắng cho tôi lắm vậy ....

Ăn xong , tôi thì no muốn chết còn hai ông tướng cứ cãi nhau xem ai rửa chén và cuối cùng người thua cuộc là ông thầy he he . Ăn no mà ngồi một chỗ thì thật là khó chịu nên tôi đứng dậy đi dạo một mình , ai ngờ tên khó ưa đó cũng tò tò đi theo tôi . Đến một công viên gần nhà , tôi ngồi xuống nghỉ và tắt nhiên tên đó cũng ngồi xuống chung với tôi . TRời về đêm nên thích thật , gió mát thổi từng cơn làm cho người ta cảm thấy nhẹ nhàng và thoải mái .

Chung quanh lại rất yên tĩnh , chỉ có một vài cặp tình nhân đang ngồi nói chuyện trong họ thật tình tứ và hạnh phúc . Đột nhiên tôi nhớ đến hân , ko hiểu bây giờ hân đang làm gì nhỉ ? Tôi luôn ước ao một ngày nào đó sẽ có thể cùng hân nắm tay đi dạo , dựa đầu trên vai hân ở những chỗ đông người . Nhưng tôi hiểu rằng điều đó là ko thể , tôi mà làm điều đó thì chắc mọi người sẽ nhìn tôi như quái vật lúc đó chắc tôi chết mất . Bầu trời đêm nay lung linh thật nhiều sao hay là sao cũng biết tôi đang nhớ hân nên sao càng thêm lung linh . ..

_ Đang nhớ người ta hả nhóc ...- tên khó ưa bây giờ đã chịu lên tiếng và lấy tay xoa đầu tôi ..

_ Nhảm nhí quá , tui nhớ ai kệ tui , sao mà mấy người nhiều chuyện thế , lấy cái tay ra chỗ khác đừng đi nha .... – tôi đẩy tay Chánh ra ,

_ Tôi hỏi Kha nha , nếu như Kha gặp tôi trước thì Kha có thích tôi ko hay là Kha vẫn chọn người đó .....- Chánh nheo mắt nhìn tôi , tên này co duyên chết liền mới gặp nhau có mấy lần mà hỏi lung tung rồi .

_ Nhảm nhí tất nhiên là tôi vẫn chọn Tùng rồi vậy mà cũng hỏi ....- ko suy nghĩ nhiều tôi trả lời .

_ Sao thể tôi có gì thua người ta của Kha đâu chứ , con gái hay con trai đều thích tôi ngay từ lần đầu tiên gặp mặt mà sao Kha thì lại ko ? ....- lại hỏi câu vô duyên tập 2

_ Tui là ngoại lệ mà , đối với tui ko ai có thể thay thế Tùng . Tùng ko chỉ là người tôi yêu mà nhờ có Tùng tôi cảm thấy mình có giá trị hơn , có mục đích sống hơn và hơn hết Tùng là lẽ sống của tôi mà nên có gặp Chánh trước cũng thế thôi .....- tôi nói nghe hay ghê , ai mà đụng đến Tùng của tôi là biết liền àh ..

_ Ko ngại nói thật cho Kha biết , tôi rất ghét bị từ chối và từ đó giờ cũng chưa ai từ chối tôi cả . Chỉ có Kha là ngoại lệ , quen với Kha ko lâu nhưng tôi cũng có một cảm giác đặc biệt với Kha và tôi mong rằng sau này Kha cũng sẽ như thế với tôi . Tôi biết bây giờ Kha rất yêu Tùng nhưng chuyện ngày mai thì ai mà biết trước dc ha ha.....- tên đó lại cười lên hô hô ..

_ Chánh thật là vô duyên mà ... thôi ko noi nữa tui đi về ..- tôi ko thèm cãi thêm nữa mệt tên vô duyên này quá đi ....

Tôi bước đi về mà trong lòng nặng trĩu , tên đó nói cũng đúng : tôi và Tùng rồi sẽ đi đến đâu hay là ..... Tùng sẽ mãi bên tôi chứ hay là tôi và Tùng sẽ ko còn dc bên nhau hic tôi lo quá . Chánh đi bên cạnh hình như cũng hiểu tôi đang lo lắng nên cũng ko dám lên tiếng , chỉ đến lúc về đến nhà thì Chánh mới nói “ Xin lỗi” rồi bỏ chạy vào nhà . Lạ thật tên này mà cũng biết ngại sao , làm cho tôi lo lắng xong rồi chỉ xin lỗi là xong àh đúng là tên đáng ghét .

Tôi vào đến nhà là cũng hơn 10h rồi , bây giờ tôi hơi nhưc đầu vì suy nghĩ nhiều quá mà . Mỗi lần ko gặp hân là tôi lại suy nghĩ lung tung , chán thật tôi nhiều lần kiểm chế mà ko dc khổ thân tôi ko chứ . Hôm nay hân làm gì nguyên ngày mà chẳng nhắn tin gì cho tôi cả , tôi nhắn tin thì ko thấy hân trả lời . Tôi lại nhớ lại cái lần gọi điện thoại cho hân nhưng lại nghe giọng nói của Văn làm cho tôi thấy sợ ....

Đang ngồi lo lắng ko thể nào ngủ thì tôi nghe tiếng chuông cửa dồn dập . Rồi chắc là ông thầy hay là Chánh lại qua chọc phá tôi đây mà bây giờ trời cũng khuya rồi thì làm sao mà có ai đến chơi dc . Hay là mẹ tôi về chuyện đó thì càng ko thể hôm nay mẹ tôi đi trực mà . Hic nhớ lại mấy bộ phim kinh dị xem hồi trưa tự nhiên tôi sợ quá , có khi nào là một tên sát nhân vào nhà tôi ko hic. Tôi rón rén bước ra mở cửa , tay tôi còn cầm theo một cái cây to tướng ...

_ TRời em làm gì mà cầm cái cây ghê thế , ko muốn cho anh vào nhà hả bé ...- trước mặt tôi ko phải là tên sát nhân nào hết mà là hân đang nở một nụ

cười tươi rồi ...

_ Sao anh qua khuya thế , anh làm em sợ quá em cứ tưởng là tên sát nhân nào vào giết em ...- trời là hấn , hạnh phúc quá . Sao hấn biết tôi đang nhớ hấn mà qua thế hic hay là hấn cũng nhớ tôi , ủa mà sao hấn lại đem theo cái cặp đi học thế kia .

_ Chài em nhiễm phim quá rồi , có tên sát nhân nào mà lại gõ cửa vào nhà ko hả bé hi hi . Àh quên nữa tối nay anh ngủ lại nhà em nha , di anh về quê rồi nên anh dc tự do qua chơi với em nè hi hi ...- hấn nháy mắt nhìn tôi ..

_ Ấc anh ngủ lại hả hèn chi mà xách theo nguyên cái cặp hi hi vui quá . Thôi anh vào nhà đi đứng đây hoài dạ ... – nắm tay hấn tôi lôi vào nhà ...

Vừa vào nhà , hấn chưa kịp làm gì là tôi đã ôm chầm lấy hấn rồi hic tôi nhớ hấn quá mà ...

_ Em sao thế nhóc , ai ăn hiếp em ha hay là vết thương còn đau ... – hấn nhìn tôi lo lắng

_ Hèm phải tại em nhớ anh quá đó mà , mấy ngày nay ko dc gặp anh làm em buồn quá trời luôn ,hic hôm nay dc anh ôm vào lòng thấy vui ghê ....- tôi thủ thi ..

_ Thiệt là hết cách với em , sao mà bé nhõng nhẽo quá thế . Em đúng là ngày càng đáng yêu mà hihi , nhưng mà em chỉ dc như thế này với anh thôi đó nha .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60

Vừa nói hấn vừa ôm ghì lấy đầu tôi , tôi nằm gọn trong lòng hấn lắng nghe hơi thở và cả nhịp tim của hấn . Chỉ có mấy ngày ko gặp mà sao tôi nhớ hấn thế này , giá như hấn cứ như thế này bên tôi thì hay biết mấy . Hỉnh như hấn cũng biết là tôi nhớ hấn nên vòng tay càng ngày càng siết chặt , những nụ hôn hấn trao cho tôi cũng nồng nàn và mãnh liệt hơn . Nỗi nhớ của tôi cũng nguôi ngoai đi phần nào vì đang nằm trong vòng tay hấn mà hi hi . Hấn còn dám chọc ghẹo hỏi tôi là đi tắm chung ko nữa chứ , hừ dám chọc tôi hoài bữa nào làm thật cho hấn chết ... he he

Hấn tắm xong thì tôi cũng đã dọn dẹp cái phòng của mình xong , thật tình tại bình thường ở dơ quá nên bây giờ mới khổ nè . Mà sao tôi và hấn giống cô dâu và chú rể trong đêm tân hôn thế hic , toi hồi hộp bao nhiêu thì hấn lại tỉnh bơ bấy nhiêu ... Vừa tắm xong là hấn đã nhảy lên giường nằm luôn rồi ...

_ Ủa sao em đứng đó , nằm xuống ngủ đi chứ , tắt đèn đi em ..... – ặc hấn còn kêu tắt đèn nữa kìa hi hi

_ Em .. em ...- tôi áp úng gương mặt đã bắt đầu nóng lên

_ Chờ anh có làm gì đâu mà em sợ cùng lắm thì anh hôn em trước khi ngủ thôi . Hứa với em mà anh ko làm gì em đâu , lên đây nằm ngủ đi nhóc ...- hấn nhìn tôi cười cười ..

Hic nghe hấn nói thế thì tôi cũng phải lên nằm kế thôi , sao mà tên này ngổ thế . Hấn có làm gì thì tôi cũng có nói gì đâu trời vậy mà hấn lại còn kêu tôi là yên tâm . Vậy mà nãy giờ tôi còn tưởng tượng tôi và hấn là vợ chồng mới cưới hic chán ghê . Lúc nào cũng đợi tôi sẵn sàng ko lẽ bây giờ tôi phải nói với hấn rằng : Anh oi em sẵn sàng rồi sao”. Sao mà hấn ko chịu hiểu lòng tôi chứ , hic đúng là con trai thì đừng nên tốt quá phải xấu một chút chứ . Thôi chắc đêm nay mày phải ngủ thôi , ko dc ham hố rồi Kha oi hic , hấn mà biết tôi ham hố như thế chắc tôi chết mất he he

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61

Tôi vừa leo lên nằm thì tự nhiên hấn cởi cái áo ra , chỉ còn độc một chiếc quần trên đùi trên mình . Sao mà hấn ác với tôi thế hấn làm thế thì làm sao mà tôi cầm lòng dc chứ trời hic . Đã vậy hấn còn ôm tôi vào lòng , nằm gọn trong lòng hấn tôi nghe mùi da thịt của hấn thật rõ ràng đầy mùi vị đàn ông làm sao mà tôi chịu nổi đây trời . hic hic .

Hắn chỉ có ôm thôi mà tôi tưởng tượng đủ thứ chuyện làm cho tôi nóng ran cả người . Tôi cố gắng nằm im ko nhúc nhích vì tôi ko muốn hắn biết là tôi đang nóng cả người lên vì hắn . Ko hiểu sao hắn lại càng ngày càng ôm tôi chặt hơn làm tôi càng thêm rạo rức . Nhưng đâu chỉ có mình tôi là rạo rức tôi cảm thấy người hắn cũng đang nóng lên . Cơ thể hắn đang ép sát vào tôi nên tôi có thể cảm nhận dc có cái gì đó đang cạ cạ vào hông tôi , trời ko lẽ hắn đang .....

bất ngờ hắn quay người tôi sang và dặt vào môi tôi một nụ hôn , lần này ko chỉ hôn ở môi mà hắn đang từ từ đi xuống cổ , vai rồi chiếc áo của tôi cũng dc hắn cởi ra một cách vội vàng hấp tấp . Bây giờ thì hắn đang nằm trên người tôi cùng với những nụ hôn bất tận .... Một lần nữa môi hắn tìm môi tôi , bàn tay hắn nhẹ nhàng kéo chiếc quần đùi của tôi xuống , trên người tôi bây giờ chỉ còn mỗi chiếc quần lót ... người tôi đang nóng lên rạo rức , hắn cũng thế những nụ hôn trở nên gấp gáp và sâu kinh khủng . Ko có nơi nào trên người tôi mà hắn chưa chạm đến dĩ nhiên là ngoại trừ chỗ đó ...

Mùi hương trên người hắn thật quyến rũ làm sao , lần này phải đổi tư thế chứ he he ... hắn nằm bên dưới còn tôi thì ko thể nào dứt môi ra khỏi làn da quyến rũ của hắn... nhưng mà hắn đâu có để yên như thế hắn lại ôm chặt lấy tôi hôn lên cổ tôi làm cho cảm xúc của tôi càng thêm dâng trào . Tay của hắn đang chạm vào nơi đó của tôi , bàn tay tôi hình như cũng thế chúng ko còn nghe theo sự khống chế của tôi nữa , hắn đang kéo chiếc quần cuối cùng của tôi xuống thì ...

_ Bé ơi dừng lại thôi ... anh ....- trời tên này điên hả làm tôi mất hứng ghê , ko hiểu sao hắn mặc lại quần áo cho tôi và bước ra ngoài , nhưng đến bây giờ cơ thể tôi vẫn còn đang rất nóng ...

_ Anh sao thế , sao lại ko tiếp tục hả anh ... anh chê em hả ....- tôi nhìn hắn có phần hơi tức giận ..

_Ặc vậy là hôm nay em sẵn sàng rồi hả ... hi hi anh xin lỗi . Anh ko thích cái gì xảy ra nhanh quá anh yêu em và anh muốn chứng minh rằng bọn mình yêu nhau chứ ko phải đơn giản chỉ là tình dục như bao người vẫn nghĩ . Khi nào hai đứa đủ lớn đi em hả , còn bây giờ thì anh cứ thấy nó sao sao ấy .....

_ Uhm biết rồi ....- bực mình quá tên này ko phải người àh , đã tới đó rồi mà hắn còn dừng lại dc hic bó tay

_ Em đừng có phụng phịu như thế mà , em cũng biết là anh ko muốn cái gì quá nhanh , anh cũng ko muốn đốt cháy giai đoạn. Anh trân trọng em nên chuyện đó phải cần có thời gian chứ đúng ko em ? Bây giờ thì quá nhanh , mà cái gì quá nhanh người ta ko biết trân trọng hehe ... mà bây giờ anh mới biết em cũng ham hố còn hơn anh đó nha ....- hắn ôm tôi vào lòng , hứ làm mất hứng quá trời ôm tôi chỉ nữa hu hu .

Hic mất mặt ghê hắn nói tôi ham hố kia , mà sao tôi ham hố thiệt . Nhưng cũng có khi tôi yêu hắn và muốn hắn là của tôi thôi chứ nếu là người khác thì đừng hòng tôi đụng vào nha . Đến bây giờ mà người tôi vẫn còn nóng lắm và hắn cũng thế , hai đứa tôi ôm nhau thì người tôi càng thêm nóng , chán thật .

_ TRời sao người anh còn nóng thế ....- tôi cười chọc ghẹo hắn ..

_ Ở thì tại em chứ tại ai , xỉ mà người em cũng nóng quá trời nè đâu phải mình anh . Công nhận nha em ham hố ghê ha ha ... ý anh giỡn thôi mà đừng có giận nha ... đi ngủ thôi em ơi hihi tại em mà anh mệt quá rồi ...- vừa nói hắn vừa kéo tôi vào phòng đi ngủ ..

Hic có được com cháo gì đâu mà than mệt , vừa mới vào phòng thì hắn mượn cái áo của tôi mặc vào he he chắc hắn sợ ko cầm lòng dc sẽ có chuyện đây mà ... Hắn vẫn ôm chặt tôi vào lòng nhưng cơ thể tôi và hắn đều đã hạ nhiệt rồi he he . Mà phải nói tôi ham hố ghê , trong khi hắn nằm kế bên ngủ mất tiêu còn tôi thì vẫn cứ mơ mộng , hic ghê quá . Hơi ấm từ cơ thể hắn sao mà cho người ta mất bình tĩnh thế , cả người hắn đều làm cho tôi khó ngủ . Biết vậy lúc này tôi ra ngoài ngủ rồi cứ như thế này thì làm sao mà ngủ hic . Tôi thức đến gần nửa đêm nhưng vì mệt mỏi và hơi ấm từ người hắn bao quanh làm tôi đi vào giấc ngủ .....

Tôi đang ngủ thì có cảm giác ngọt ngọt và hơi ướt ướt , môi của tôi hình như bị cái gì đó nuốt mất . Miệng tôi bị cái gì đó chui tọt vào nút chặt lưỡi tôi đến nghẹt thở , tôi vội mở mắt ra ... chàì thì ra là hắn , mới sáng sớm mà đã dám quấy rối tôi rồi . Hắn hôn tôi làm cho tôi tỉnh ngủ luôn hic nghe nhiều đó là cũng hiểu tôi ham hố đến mức nào . Hắn cười cười nhìn tôi rồi ôm ngang bụng tôi ..

_ Dậy đi heo lười , kêu hoài mà em ko dậy nên anh mới phải dùng cách này đó . Hi hi công nhận công hiệu thiệt nha , nhìn mặt là biết em tỉnh rồi ....- hắn ôm tôi cười lớn

_ Em đang ngủ sao anh lại phá thế , bây giờ còn sớm mà anh ....- tôi lăn qua ngủ tiếp

_ Sớm gì nữa hôm nay em phải đi học mà , anh hôn em là để cho em tỉnh ngủ với lạ bù lố hôm qua anh làm em mất hứng .... Thôi để anh ẵm em xuống bếp hén ....- hắn nói

_ Mất hứng hồi nào , em làm gì có hứng , hứ ... thôi ko thèm ăn nữa ..- tôi vờ giận dỗi

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62

Nhưng mà hần đầu có chó tôi nằm yên , hần nhắc bỗng tôi ra khỏi giường , hần khỏe thật đó . Hần ẵm tôi xuống bếp , đặt tôi vào bàn ăn .. tôi còn ko hiểu gì thì hần đã mang ra phần ăn sáng trông thật hấp dẫn . Thì ra hần đã dậy sớm để nấu đồ ăn sáng cho tôi, hần làm cho tôi cảm động quá hích . Tôi và hần cùng ăn thật là vui , chúng tôi trò chuyện tưởng chừng như ko bao giờ dứt .

Hần ăn xong trước thì đi tắm và còn ủi đồ cho tôi nữa , trời sao mà hần đáng yêu thế . Tôi ăn xong thì hần đã quần áo chỉnh tề ngồi chờ tôi , thấy hần ngồi chờ làm cho tôi càng thêm gấp gáp mặc cái áo cũng ko xong , thế là hần mặc giúp cho tôi hích sao mà tôi lại ngốc nghếch như thế . Hôm nay dc cùng hần ăn sáng và bây giờ lại cùng hần đi học ngày ... còn hôm qua thì cùng hần ngủ chung trên một chiếc giường chắc tôi sẽ ko bao giờ quên dc chuyện này hìhi .....

Đến trường rồi tôi đứng chờ hần gửi xe , trong lúc đứng chờ hần thì tôi thấy Vy người yêu cũ của Chánh . Hôm nay trong Vy rất đẹp , nhưng sao chị ta lại đến trường tôi làm gì ko lẽ chị ta kiếm chuyện với tôi sao hích .

_ Chị hai về đi lát ko cần rước em đâu nha .... – tôi nghe tiếng nói quen quen

Trời thì ra Vy là chị của Vân hích , bây giờ thì tôi hiểu tại sao Vân lại ác như thế thì ra là có di truyền . Đúng là chị nào em nấy mà hehe , tự nhiên tôi càng thêm sợ Vân nữa vì bây giờ Vân có quân sư là Vy mà . Tôi nghĩ chắc Vy vẫn còn rất ghét tôi mà đâu phải do lỗi của tôi đâu mà là do Vy hiểu lầm tôi và Chánh mà , hi tôi vô tội .

Tôi vừa vào lớp thì bà Uyên đã la um sùm , tôi chỉ nghe loáng thoáng hình như là lớp chuẩn bị đi thác Giang Điền chơi thì phải ..

_ Êh Kha ơi , lớp mình sắp đi cắm trại ở Thác Giang Điền đó nha , hìhi kì này sẽ vui lắm . Nghe nói hình như là hai ngày một đêm đó nha ....- nhỏ Uyên lí lắc giải thích

_ Có vậy thôi mà làm gì mừng thế nhỏ ...- tôi nhướn mắt nhìn Uyên

_ Xi hời đó giờ lớp mình làm gì có đi đâu đâu , bây giờ mà đi chơi chung thì vui lắm nha . Đi chơi như thế thì Kha sẽ có cơ hội ngủ chung với Tùng ha ha ...- nhỏ ghé vào tai tôi thì thầm .

Nhỏ nầy ko biết gì hết người ta ngủ chung mấy lần rồi , xem chút còn tôi luôn nữa he he . Nhưng nghe kì đi chơi này cũng hấp dẫn nhỉ , biết đâu nó cũng sẽ là kỉ niệm trong lòng tôi . Đi chơi tập thể thì lúc nào mà chẳng vui chứ , hi hi .

Cả giờ học chẳng ai lo nghe giảng tui nó cứ ngồi bàn kế hoạch đi chơi , đi chơi như thế nào sẽ vui , tôi nghe mà chóng hết cả mặt . Tối giờ ra chơi mà tui nó cũng còn bàn tán về kế hoạch đi chơi nghe thật sôi nổi . Nghe giọng của con Uyên tíu tít chắc nhỏ phải vui lắm , hào hứng lắm nhìn gương mặt tươi rói của nhỏ tôi cũng cảm thấy vui lây hi hi .

Đứng đây hoài cũng chán tôi đi lang thang trong sân trường một mình , thì tôi thấy ngay một góc của sân trường thầy Thanh đang đôi co với một người con trai . Tôi gần hơn thì tôi thấy người đó rất đẹp trai , còn thầy Thanh thì đang rất tức giận gương mặt của thầy đang đỏ lên , toàn thân thì đang run lên chứng tỏ thầy đang rất mất tự chủ .. Sao thầy lại như thế ko hiểu là có chuyện gì , hai người hình như đang cãi nhau .... Tôi đến gần hơn để nghe những lời họ đang nói .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sóng Của Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63

_ Anh đi đi , anh còn tới đây làm gì nữa . Tôi và anh đã chám dứt lâu lắm rồi mà , sao bây giờ còn đến tìm tôi , hay là anh muốn hành hạ tôi thêm lần nữa ...- thầy tôi đang rít lên ..

_ Em. em nghe anh nói đi dc ko ? Hồi đó mình còn nhỏ nên anh ko có can đảm tiếp nhận em nhưng bây giờ thì anh mới biết là anh rất cần em .... Em đang ở đâu , anh muốn đến thăm nhà em dc ko ? ...- người con trai đó nắm chặt tay của thầy .

_ Đang ở trong trường nha , anh mau buông tay ra và biến khỏi mắt tôi đi . Tôi ko muốn liên quan gì đến anh hết , tình cảm tôi dành cho anh hết lâu rồi ...- thầy đẩy người con trai đó ra rồi bước đi thẳng .

Thật sự thì thầy rất tức giận , tôi nhìn thấy hai mắt thầy đang đỏ lên trông thật kinh khủng . Còn người con trai đó thì khuôn mặt đang rất đau khổ và hình như vẫn còn chút gì bàng hoàng về thái độ của ông thầy tôi . Sao ông thầy tôi lại phản ứng như thế ko lẽ đây chính là người mà ngày xưa thầy đã thương yêu nhưng mà lại theo một người con gái khác , ko lẽ chính là người con trai này ...

đã làm tổn thương trái tim của thầy tôi . Thầy đi đã xa nhưng người con trai đó vẫn cứ đứng nhìn , đôi mắt buồn lắm và chất chứa nhiều tình cảm . Người đó đứng thần thờ một lúc rồi cũng quay đi , tôi cứ lo đứng đó mà nhìn nên ko biết rằng người đó đang quay qua nhìn tôi chăm chú .... Ánh mắt người đó nhìn tôi ghé mắt làm cho tôi ko dám nói gì , tại tôi nhiều chuyện mà hích , thấy người ta cứ nhìn mình thế là tôi phải bỏ chạy lên lớp mà ko dám ngoảnh đầu

lại mới ghê chứ . Chạy bán sống bán chết vô tình tôi đụng vào một người ...

_ Đi đứng gì mà kì thế , có đui ko hả ....- tiếng một người con gái hét lên ... nhìn kĩ lại thì đâu có ai xa lạ chính là Vân chứ ai .

_ Tui , tui xin lỗi nha tui ko có cố ý ...- tôi đáp ứng .

_ Ko cố ý hả , ha ha nhưng bây giờ tôi lại thích nghi Kha cố ý thì sao .. hả hả ...- Vân đang hét lên và ko ngừng tiến về hướng tôi , mà bây giờ thì tôi đang đứng lưng chừng nơi bậc thang nếu Vân cứ tiến đến thì tôi .....

_ Vân có bị điên ko thể .....- tôi đẩy Vân .

_ Uhm tôi điên rồi nếu ko có Kha thì biết đâu Tùng sẽ là của tôi và hai chúng tôi sẽ ko trở thành kẻ thù như bây giờ , tại Kha mà trong lớp ai cũng nghĩ tôi là kẻ độc ác hết , nếu bây giờ có điều ước tôi chỉ muốn Kha chết nhanh thôi hiểu chưa hả ... – vừa nói Vân vừa đẩy mạnh tôi

Bị Vân đẩy thế là tôi mất đà và bị té lăn quay xuống đất , tề hơn là tay tôi lại va vào chậu cây bị bể gần đó và thế là máu tuôn ra đầm đìa . Tôi thật là có duyên với chậu cây bể lần trước thì cái chân bị thương còn lần này là cái tay . Tay tôi hình như bị thương khá sâu , dù đã lấy tay nắm chặt vết thương nhưng máu ko ngừng tuôn ra ... Sao lần nào tôi cũng bị Vân làm cho bị thương thế này , Vân có cần phải căm thù tôi như thế ko chứ ? Đau quá , mà máu lại chảy ra rất nhiều ... hu hu chết mất thôi ...

_ Ủa Kha sao thế , sao nằm đây dạ ông tướng này giờ Uyên đi kiếm Kha quá trời luôn đó nha ....- nhỏ Uyên kêu kêu tôi ...

_ Uhm ko có gì đâu ...- tôi gượng cười dù là biết ko thể nào che dấu dc nhỏ Uyên .

_ Trời ơi Kha sao thế , tay Kha .... Tay Kha sao lại chảy máu thế .....-nhỏ Uyên cầm tay tôi nhăn nhó ...tôi chẳng biết nói gì nhưng nhỏ Uyên ngược lên thì thấy Vân đang đứng ở bậc thang nhìn xuống ....

_ Vân cò điên ko thể , chuyện hôm trước Vân hành hung Kha , thì Kha đã xin thầy Thanh bỏ qua ko đưa Vân ra hội đồng rồi bây giờ Vân còn làm thế hả ....- nhỏ Uyên sấn sổ ..

_ Ai kêu ko chịu nói , tôi đâu có ngán ai mà mấy người thích làm gì cứ làm tôi ko quan tâm ...- Vân thách thức .

_ Ko quan tâm hả dc thôi .....- vừa dứt lời là nhỏ Uyên dậm mạnh chân vào chân Vân làm cho Vân la lên oang oang rồi Uyên nhanh tay tát vào mặt Vân một cái . Vân bị bất ngờ nên cũng chẳng biết phải làm gì cứ đứng đó mà nhìn nhỏ Uyên, nhỏ Uyên nhanh chóng chạy xuống đỡ tôi . Trời sao hôm nay nhỏ này bạo lực thế , bình thường nhỏ cũng rất dữ nhưng có bao giờ đánh ai đâu nhưng hôm nay thì .... Con gái đúng là khó đoán , ghê thật

_ Bị té mà cũng nằm yên chịu cho người ta đánh hả , Kha thích bị đánh quá há . Uyên đang buồn nè bữa nào cho Uyên mượn Kha làm bao cát nha , còn nhìn nữa hả đưa cái tay đây rồi tui dẫn lên phòng y tế nhanh lên ....- trời sao mà nhỏ này dữ quá thế , nếu tôi mà lên phòng y tế thì hẳn cũng sẽ biết sẽ lớn chuyện lắm đây nhưng mà thôi kệ tôi đâu thì tôi vết thương tôi đang chảy máu mà hic

Ko biết là xui hay hên tôi và nhỏ Uyên xuống phòng y tế thì đã thấy thầy Thanh ngồi nói chuyện với cô y tá rồi . Thấy tôi ông thầy nhìn thật chăm chú rồi nét mặt thầy tái đi khi nhìn thấy vết máu đang chảy ra từ tay tôi . Trong lúc cô y tá chăm sóc cho tôi thì thầy kéo nhỏ Uyên ra hai người rì rì chuyện gì đó và chưa đầy 3p sau thì tôi thấy hẳn đang ở bên tôi .

Gương mặt hẳn bây giờ rất thều nhão và đầy nét lo lắng nhìn hẳn tôi thấy thương quá hic hic . Băng bó vết thương xong tôi dc mời lên phòng ban giám hiệu , trời ko lẽ mọi chuyện lại rắc rối như thế sao chán thật . Tôi và thầy Thanh lên van phòng thì Vân đang ngồi tem ghế gương mặt rất ung dung và tự mãn khi nhìn thấy cánh tay băng bó của tôi . Kế bên Vân là Vy đang ngồi nhìn tôi với ánh mắt hình viên đạn .. ghê quá , thì ra thầy Thanh đã mời phụ huynh của Vân lên làm việc với nhà trường rồi ...

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64

_ Tường ai thì ra là em àh , ha ha đúng là người quen ko mà ...-tiến sát vào tôi Vy tiếp tục ... em gái tôi học chung với em còn em thì lại giành bạn trai với tôi thú vị nhì ...- Vy nói rất nhỏ .

Tôi chẳng biết phải nói gì bây giờ vì tôi biết có giải thích về mối quan hệ của tôi và Chánh thì Vân cũng ko tin . Mà bây giờ nói ra chuyện đó thì lại làm cho vấn đề thêm phức tạp thôi nên tôi chỉ im lặng .

_ Trường này sao mà toàn những con người bệnh hoạn thế này chứ ....- sao Vy lại nói như thế chứ .

_ Xin lỗi chúng tôi mời chị tới đây là để giải quyết chuyện của em Vân chứ ko phải để nghe chị nói về trường của chúng tôi . Còn nếu chị ko hợp tác thì có thể Vân sẽ ko còn có thể học ở đây nữa ...- thầy tôi cứng rắn nói

_ Ok tôi xin lỗi chuyện của Vân tôi cũng đã nghe rồi , bây giờ muốn tôi đền bù thế nào muốn bao nhiêu thì nói .....- giọng nói của Vy đã nhẹ nhàng hơn nhưng vẫn rất kênh kiệu .

_ Tiền thì ko cần và chị cũng nên bỏ thái độ như thế đi , có lẽ Vân có những hành động như bây giờ là cũng do giáo dục của gia đình . Bây giờ chúng tôi sẽ buộc Vân thôi học 3 ngày và làm vệ sinh trong 2 tuần , hi vọng gia đình sẽ quan tâm đến Vân hơn ... – thầy tôi nói .

_ Àh thì ra nhà trường cũng có quyết định cả rồi vậy thì cần gì tôi nữa , vậy bây giờ tôi về đây ...- chưa kịp nói gì thì Vy đã quay lưng bước đi , sao Vy lại vô trách nhiệm như thế chứ .. còn Vân bây giờ thì hình như gương mặt cũng thoáng buồn khi nhìn theo dáng của chị mình vừa đi mất ...

_ Thôi dc rồi Vân về lớp đi ngày mai em ko cần đi học nữa ...- thầy tôi khó chịu nhìn Vân .

Tôi cũng nhanh chóng bước ra khỏi căn phòng nặng nề đó , bên ngoài có hán và Uyên đang chờ tôi . Nhỏ Uyên thì hỏi tôi đủ thứ : nào là Vân bị gì , rồi có bị đuổi học luôn ko ? nhứt cả não , tôi nhìn hán nhưng hán chẳng nói gì cứ chăm chú nhìn vào cái tay của tôi ko chớp mắt luôn mới ghê ..

_ Tay em sao rồi , sao lúc nào nguyên nhân làm cho em bị nguy hiểm cũng là gián tiếp là anh thế , anh ... anh ghét bản thân anh quá ....- nhìn hán tự nhận tội vào mình mà tôi cảm thấy thương hán ghê , hán có lỗi gì đâu hán chỉ có một lỗi là quá yêu tôi thôi . Tôi rất muốn ôm hán nhưng mà bây giờ thì ko dc ..

_ Trời ko lên học đi đứng đây làm gì cả lũ thế này ...- thầy tôi nhăn mặt khi thấy 3 đứa tôi còn chưa lên lớp

_ Thầy , em nhờ thầy chút nha , lát nữa em ko thể chờ Kha về dc thầy giúp em nha ...- hán nói với thầy , trời chán hán ghê tôi cũng hiểu là trưa nào hán cũng phải về nhà với đi hôm nay cũng thế đâu cần chờ hay nhờ vả ai tôi tự về dc mà ..

_ Trời em tin tưởng giao Kha cho thầy hả ha ha , yên tâm thầy sẽ đưa nhóc này về nhà còn bây giờ mấy đứa vào học đi . Mà Kha lát đứng chờ thầy ở van phòng nha , đứng đó cho mát đi dạy xong thầy xuống đưa em về ....- ông thầy dặn dò chán ghê .

Tôi , hán và nhỏ Uyên lặng lẽ đi về lớp hình như hôm nay Uyên có chuyện gì ko vui hay sao ấy , tôi thấy nhỏ rất là lặng lẽ chẳng bù với lúc sáng bàn chuyện đi Thác Giang Điền nhỏ còn vui lắm mà . Còn hán thì ko nói gì cứ nhìn vào cái tay của tôi , đôi mắt hán buồn lắm và hình như muốn khóc vậy đó . TRời hán đừng khóc nha , hic sao tôi cứ làm hco người khác phải lo lắng thế này , sao tôi ko cẩn thận chút nào thế cứ để cho người khác làm tổn thương mình hoài đôi khi tôi cũng ghét bản thân tôi ghê ...

_ Nhờ thầy chờ về ko phải anh ko quan tâm em đâu nhóc , nhưng mà anh ko muốn em về một mình nên mới thế , tối anh qua nhà em đó nha ... – vừa vào chỗ thì hán đã ghé tai tôi thầm thì ...

Tối giờ ra về rồi tôi đứng chờ mãi cũng chẳng thấy ông thầy đâu , trời ko biết ông có nhớ là phải đến đón mình ko nữa hic ông mà quên thì uống công mình đứng chờ này giờ. TRời ơi ông thầy đâu rồi ... tôi còn đang rên ri thì ông thầy đi từ phía sau đến vỗ vào vai tôi làm cho tôi giật thót . Ông bắt tôi đứng chờ vậy mà còn cười nhăn răng nữa chứ nhìn thấy ghét dễ sợ luôn nha .

KO thèm nói nhiều với ông thầy , tôi hỏi ông mau đi về chứ bây giờ mà còn đứng đây cãi với ông chắc tối chiều . Trên đường về nhà ông thầy ghé mua cho tôi phần ăn trưa ,đúng là tôi sướng thật có nhiều người quan tâm lo lắng cho tôi . Bất chợt nhìn xuống cánh tay , uh nhiều người thương mà cũng ko ít kẻ ghét thế nên mới khổ như vậy nè .. hic

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65

Cuối cùng thì cũng về tới nhà rồi khỏe quá đi mất , đi đâu dc về nhà vẫn làm hạnh phúc hơn cả mặc dù đó là ngôi nhà trống vắng và rất cô đơn . Nhưng ông thầy ko cho tôi xuống xe ông còn bắt tôi phải cảm ơn gì đó , tôi giả vờ cứng đầu thế là ông néo lỗ mũi tôi đau điếng . ...

_ Thì ra là Thanh cũng đã có người khác nên mới cự tuyệt tôi như thế ....- một giọng nói vang lên , thì ra là người con trai mà tôi đã gặp ở sân trường ...

Tôi nhìn thầy hình như bây giờ thầy đang rất bối rối , người thầy cứng đờ , ko còn sức sống tay chân loạn xạ như thầy sắp làm ngã xe luôn đó ... cái tay tôi còn đang bị thương thầy mà làm ngã chắc tôi chết , tôi phải lay nhẹ vai thầy thì hình như thầy mới hồi tỉnh ,

_ Sao anh biết mà đến đây ..anh theo dõi tôi ah ...- mặt thầy lạnh tanh

_ Nếu tôi theo dõi Thanh thì sao , ko theo dõi thì làm sao mà tôi hiểu dc Thanh đã có người khác chứ ....- ặc lại hiểu lầm rồi hic lần trước bị hiểu lầm với Chánh là đã bị một cái tát rồi nhưng đó là con gái còn người con trai này to con quá tát một cái chắc tôi chết chắc ...

_ Sao anh biết hay thế đúng là tôi có người khác rồi , mà tại sao lại phải khai báo với anh chứ . Anh cũng có người khác rồi mà ....- thầy tôi nói gì thế hém hiểu gì hết , trời làm tò mò quá

_ Em ... em làm ơn đừng tàn nhẫn với anh như thế mà ... chúng ta có thể làm lại mà , Thanh nghe anh nói đi dc ko ? .....- người con trai đó hạ giọng nhanh thật lại còn nắm tay thầy nữa chứ lãng mạn quá .....

_ Tôi ko quan tâm anh , Kha sao còn ngồi đây mau xuống xe vào nhà ăn cơm đi nhanh lên ....- ông thầy vô duyên tự nhiên quay sang nạt nộ ngta nhảm ghê .

_ Em ko thèm nhìn anh luôn àh ....- người con trai vẫn đứng đó nhưng đáp lại anh ta là tiếng đóng cửa thật mạnh của thầy tôi .

Nhìn người con trai đó tôi thật thông cảm , tôi biết thầy vẫn yêu ngta nhiều lắm nhưng mà lòng tin nơi thầy đã chết và thầy ko có can đảm vì thầy sợ bị tổn thương mà . Yêu một người thì luôn bị tổn thương như thế đó dù ta có muốn hay ko . Người con trai đó đứng nhìn vào ngôi nhà thật lâu rồi quay xe bỏ đi , sao người yêu nhau lại ko đến dc với nhau .

Tôi ko thích thầy tôi cố chấp như thế dù ko hiểu là chuyện gì thì hai người cũng nên ngồi xuống bàn bạc chứ , he he. Mà công nhận tôi xạo thiệt nói thì hay chứ có làm dc đâu , nhớ cái lần thầy hấn ôm Vân tôi cũng ko nghe hấn giải thích mà điên cuồng bỏ chạy là gì nhưng cũng nhờ lần đó mà chúng tôi hiểu nhau hơn . Đôi khi giận hờn lại giúp ta hiểu nhau hơn đó chứ , hay là tôi giúp cho thầy Thanh nhì ko biết tôi sẽ làm dc gì nhưng tôi vẫn muốn giúp thầy nhiều lắm dù tôi cũng chẳng biết là mình phải làm gì nhưng bản tính lo chuyện bao đồng trong tôi đang trỗi lên he he.....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66

Buổi tối hấn qua nhà tôi , hấn giúp tôi rửa vết thương hấn chăm sóc tôi rất kỹ cứ làm như tôi là con nít vậy đó hihi . Vừa lau vết thương mà hấn luôn miệng chửi nhỏ Vân nghe ghê thật lại còn tự trách bản thân nữa chứ lâu lâu hấn lại nhìn tôi làm cho tôi bối rối quá . Quen nhau lâu thế nhưng tôi vẫn còn cảm thấy lúng túng trước ánh mắt của hấn . Rồi xong mặt tôi đỏ lên rồi hấn cũng nhận ra , hấn từ từ nâng cằm tôi lên đặt vào môi tôi một nụ hôn thăm thiết và thật sâu ....Rồi lướt qua má tôi , đến vành tay tôi anh thăm thì ...

_ Bé àh em mới ăn chocolate hà bé , sao biết anh thích chocolate mà em ăn thế hà cung? ....- mặt hấn gian gian nhìn tôi

_ Anh thích hả , anh còn muốn ăn nữa ko ? ....- tôi dí mặt tôi vào sát mặt hấn

_ Em nha càng ngày càng ăn hiếp anh nha ...hihi , thôi em ngủ sớm đi anh phải về , ở đây một lát nữa chắc anh khỏi về hihi ...- hic đang vui mà sao hấn lại đòi về chán.. Hấn về thì tôi cũng ngủ luôn chứ làm gì nữa bây giờ hic bây giờ cũng trễ quá rồi .....

Sáng nay tôi dậy thật sớm tôi cũng ko hiểu sao lại như thế , hình như tôi gặp một con ác mộng nên choàng tỉnh hix ước gì bây giờ có hấn bên cạnh thì hay lắm . Tôi cũng chẳng thèm ăn sáng luôn chẳng hiểu sao hôm nay tâm trạng tôi lại tệ như thế , tầm mà tôi còn ko muốn tắm nữa là hic .

Khóa cửa nhà cẩn thận tôi lết cái thân già ra khỏi nhà chán ghê tôi còn đang bị thương vậy mà ko ai quan tâm tôi hết , hấn cũng ko qua chờ tôi đi học dc vì hình như hôm nay hấn phải làm gì đó hic sao ngày nào hấn cũng bận thế .

Ông thầy của tôi thì chắc bây giờ còn ngủ nên ko thể nhờ ông dc rồi thôi bị thương ở tay thôi chứ có bị thương ở chân đâu trời .. sao mà nhõng nhẽo quá thế Kha hic . Hôm nay đúng là tôi dậy sớm thật , trời vẫn còn chưa sáng rõ và không khí vẫn còn se se lạnh nhưng mà dc cái trong lành và dễ chịu lắm . Tôi đang mơ màng thì có một bàn tay khẽ vào vai tôi , trời ơi mới sáng sớm mà ko lẽ có ma sao trời ...

_ Tôi muốn nói chuyện với nhóc một chút , chắc nhóc vẫn còn nhớ tôi chứ ,tôi có chuyện muốn nói với nhóc . Bây giờ nhóc rảnh ko mình vào quán nào ăn sáng đi rồi sẵn nói chuyện luôn ...- trời làm tôi hết hồn thì ra là người con trai của ông thầy tôi chứ ai hehe mà sao lại kiếm tôi nói chuyện chứ

_ Ủa có chuyện gì vậy anh , em đâu có quen biết gì anh ....- tôi ngạc nhiên hỏi người đó

_ Nhóc ko có gì nói với tôi nhưng tôi lại có rất nhiều vấn đề để nói với nhóc ...- tên đó kéo tôi vào một quán phở gần nhất tôi chẳng biết làm gì là ngoan ngoãn nghe theo .

Quán phở mà chúng tôi vào bây giờ vẫn còn tương đối vắng khách lắm , bàn kê bên chỉ có một vài người ngồi ăn . Nhìn tô phở bốc khói nghi ngút mà tôi đói bụng ghê , rõ ràng sáng nay ko có tính ăn sáng nhưng sao bây giờ lại đói thế ..

Tôi liếc nhìn qua người con trai đó phải công nhận rằng anh ta đẹp thật , đôi môi nhỏ chúm chím cứ như đang mời gọi người đối diện nhưng sao con mắt anh ta lại buồn thế kia tôi thật sự ko thích đôi mắt đó . Đôi mắt đó cô độc và có phần tách xa mọi người , tôi nhìn anh rất lâu nhưng mà người đó vẫn im lặng mãi một lúc lâu sau mới lên tiếng .

_ Em ...em là người mà Thanh yêu hả ....- giọng nói của anh ta nghe hơi run run

_ Anh là ai mà lại hỏi chuyện đó , nếu đúng thì sao ....- tôi nhìn thẳng vào mắt người đối diện .

_ Nếu đúng thì tôi chỉ mong em yêu thương thật lòng với Thanh , tôi ko muốn Thanh chịu tổn thương bởi bất cứ ai nữa , mặc dù tôi cũng là người từng làm cho Thanh đau lòng ....- chỉ nghe bấy nhiêu tôi cũng có thể hiểu đây chính là bạn trai cũ của thầy Thanh . Người đó chỉ nói bấy nhiêu thôi rồi đứng dậy ra về .

_ Sao anh lại về ? sao anh cứ chạy trốn mãi thế , anh đã bỏ rơi thầy Thanh một lần rồi bây giờ anh lại tiếp tục chạy trốn hả .....- cái máu nhiều chuyện nổi lên rồi hic ..

Người thanh niên trở mắt nhìn tôi đầy vẻ ngạc nhiên , rồi nhanh chóng trở về chỗ ngồi . Phải vậy chứ rừ người ta đi ăn mà người ta chưa ăn xong thì ông đi mất rồi lát ai trả tiền đây trời hehe ....

_ Em cũng có nghe Thanh kể về tôi hả .....- người đó hồi hộp nhìn tôi .

_ Uh có chứ nhưng em nghe toàn chuyện ko tốt về anh , rằng anh là một kẻ phản bội thể thể thôi .....- tôi nhấn mạnh từng chữ .

_ Uhm đúng tôi là một thằng dê tiện và khốn nạn , Thanh ghét tôi cũng đúng ...- đôi mắt người đó vốn buồn nay càng buồn hơn ...

_ Quá khốn nạn đó chứ , em ko ghét anh và em cũng ko có cái quyền đó . Đơn giản vì em chỉ là học trò của thầy thôi ...- tôi cười cười .

_ Thật ko , thật ko em ? .....- đôi mắt đã ánh lên sự vui vẻ .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lẽ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67

Uhm thật , em ko là gì của thầy cả . nhưng em có thể biết tên anh ko ? Em ko hiểu giữa hai người thật sự có chuyện gì nhưng chính anh đã làm cho thầy ko còn tin vào tình yêu ....- tôi nhún mắt .

_ Xin lỗi em vì anh chưa giới thiệu , anh tên là Huy nếu em muốn biết thì anh sẽ ko dấu làm gì .

“ Anh và Thanh là bạn từ hồi còn học phổ thông như em , hai bọn anh rất thân . Có một điều mà anh nhận ra từ lâu là bên Thanh anh rất hồi hộp và có cảm giác xao xuyến còn với con gái thì ko . Chính Thanh cũng hiểu điều đó và hai bọn anh đã hợp thành một đôi rất tuyệt . Thanh quan tâm và chăm sóc anh rất nhiều , ngược lại anh làm chỗ dựa cho Thanh bọn anh bên nhau gần như là cả ngày . Nhưng rồi chuyện của bọn anh cũng có người phát hiện ra , chuyện lan nhanh lắm em àh . Anh chẳng biết làm gì tuy là người ta ko nói gì nhưng lại bàn tán mỗi khi anh đi ngang qua hay đứng gần đó , làm cho anh rối và sợ lắm .

Ngược với anh , Thanh rất bình tĩnh và ngày càng bên anh nhiều hơn , nhưng lúc đó anh chỉ là một thằng hèn anh ko dám bên Thanh mà lại chạy theo một cô gái khác để làm cho mọi người ko có gì để nói . Đúng như vậy , từ khi mà anh có bạn gái thì ko ai nói gì anh và Thanh cả nhưng mà Thanh thì đau buồn lắm . Thanh vẫn luôn yêu anh , bên anh nhưng mà anh đã ngu ngốc rừ bỏ tất cả . Một thời gian sau thì anh cũng hiểu ra miễn cưỡng ko có hạnh phúc , anh chia tay bạn gái và định nói rõ mọi chuyện với Thanh nhưng lúc đó Thanh đã chuyển trường và còn chuyển nhà luôn . Lúc đó anh mới biết mình yêu Thanh nhiều lắm ,nhưng tất cả đã quá muộn rồi .....”

_ Trời anh làm con trai mà khóc cái gì vậy ? Nín đi trời ơi người ta nhìn quá trời kia , anh mau nín đi em năn nỉ đó .....- tôi nói như năn nỉ , lại còn lay tay cho tên đó tỉnh lại .

_ Anh xin lỗi nhóc nha , tại anh xúc động quá mà ... nhưng mà nghe nhóc ko phải là người yêu của Thanh anh mừng ghê luôn đó . Anh cảm ơn nhóc nhiều ....- tự nhiên tên đó nắm tay tôi lay lay .

_ Trời ơi anh làm gì mà nắm tay em cứng ngắt vậy , anh nói gì thì nói lẹ đi nha , em còn đi học mà ...- tôi nhấn nhó .

_ Uhm lúc đầu thì anh gặp nhóc với mục đích khác , nhưng bây giờ anh muốn nhờ nhóc một chuyện dc ko ? Anh thấy Thanh rất quan tâm nhóc , nhóc có thể giúp anh và Thanh nói chuyện với nhau ko ? .....- rồi sao lại nhờ tôi , tuy là tôi nhiều chuyện nhưng mà mấy chuyện này tôi ko chắc , ông Huy này tự nhiên ghê nha .

_Ặc em ko biết nha , em thấy thầy Thanh ghét anh lắm lắm sao mà em dám ....hicic...- tôi nhấn nhó .

_ Uhm anh hiểu , anh thật là vô duyên khi nhờ nhóc chuyển anh làm thì anh phải ráng thôi, em đi học đi anh chờ em đi .. chắc suốt cuộc đời này anh cũng ko có dc Thanh nữa rồi ...- mặt ông nhìn thấy tội ghê hic

_ Thôi dc rồi em sẽ cố gắng giúp anh nhưng mà có thành công hay ko thì em hể biết nha , đưa số điện thoại đây có gì em liên lạc .....- trời ơi Kha ơi sao mà mầy nhiều chuyện , ham hố , lại lo chuyện bao đồng nữa hic ....hay lắm để coi mầy làm cách nào nha con ... ông Huy vừa ghi số điện thoại còn tôi thì tự nguyện rửa mình.

Còn tên đó thì hí hửng lắm vừa đưa số điện thoại cho tôi vừa cười tít mắt , trông cũng đáng yêu lắm . Còn tôi chỉ biết ngồi suy nghĩ coi phải làm gì để giúp tên này , suốt dọc đường đến trường Huy ko ngừng kể cho tôi nghe về chuyện của Huy và Thanh . Thầy Thanh khó tính lắm tôi cũng ko biết thầy có chấp nhận ông Huy nữa ko ? . Tuy lo sợ nhưng tôi lại tin chắc thầy vẫn còn yêu Huy vì còn yêu mới hận như thế mà thầy còn yêu thì kế hoạch của tôi sẽ thành công rất cao ... hi vọng là thế chỉ cần đừng bị đánh vì tội nhiều chuyện là dc rồi hic hic .

_ Êh nhỏ mai đi cắm trại ko mậy ...- vừa ra chơi tôi đã dụ dỗ nhỏ Uyên ..

_ Mai đi cắm trại , ủa kì nha sao mầy lại rủ tao chuyện lạ nha ....- nhỏ Uyên chớp chớp mắt nhìn khó ưa ghê .

_ Ấc thì bạn bè mới rủ đi chứ , ko đi thì thôi làm gì mà nghi ngờ tui ...- tôi giả vờ nghi ngờ .

_ Ok đi thì đi , nhưng mà tao biết mầy có kế hoạch gì đó , nếu có cần tao giúp thì lên tiếng nha nhóc .. thôi giờ tui đi ăn nha ...- nhỏ nháy mắt với tôi .Tôi và nhỏ đã thân nên ko hiểu từ lúc nào hai đứa ko còn xưng tên nữa ‘

Công nhận nhỏ này hay ghê tôi chưa nói gì mà nhỏ đã hiểu rồi , đúng thật là tôi có một kế hoạch nhưng mà vẫn chưa biết là sẽ có thành công ko nữa . Tôi nghĩ thầy Thanh vẫn còn thích anh Huy lắm nhưng vì hai người chưa có không gian thích hợp thôi nếu có không gian thích hợp tôi nghĩ hai người sẽ ngồi xuống nói chuyện thôi , liệu tôi có quá ngây thơ ko nhỉ . Bởi vậy tôi phải chuẩn bị thật chu đáo , ngày mai phải rủ theo hẳn , Chánh và thầy Thanh nữa chúng tôi sẽ tình cờ gặp anh Huy ...

chà chà thú vị nha . Nhưng ko lẽ cắm trại mà toàn con trai đi thì lấy ai làm osin nên phải có nhỏ Uyên đi he he với lại cắm trại mà toàn boy thì cũng chán nhưng tôi lại ko dám rủ ai nên tốt nhất là cho Uyên đi . Khó nhất là rủ hẳn tôi sợ hẳn sẽ ko đi và sẽ nói là tôi lo chuyện bao đồng ko khéo còn bị la đó chứ ... Nghĩ lại tôi cũng nhiều chuyện thiệt còn hứa là sẽ giúp người ta nữa chứ ,hic lờ mà ko dc thì sao trời ...

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lẽ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68

_ Từng , ngày mai rảnh hèm , đi chơi với Kha ko . Tụi mình đi cắm trại nha dc ko....- gần ra về tôi khều khều hẳn .

_ Trời sao mà em có hứng đột xuất thế hả , ngày mai đi cắm trại hả ....- hẳn thấp giọng hỏi .

_ Ở thì ở nhà hoài cũng chán nên em muốn đi chơi thôi mà , em sẽ rủ thêm Chánh Uyên , và thầy Thanh nữa ....- tôi bối rối .

Hắn nhìn tôi rất chăm chú cứ như là hẳn đã biết hết mọi chuyện tôi làm , ánh mắt đó làm tôi ko an tâm chút nào , hic hẳn mà làm công an thì chắc là ko có tội phạm đâu nhi . Biết là ko thể nào giấu dc hẳn ,thế là ko đánh mà khai tôi ngồi kể cho hẳn nghe toàn bộ kế hoạch của tôi từ lúc gần ra về đến lúc mọi người về hết chỉ còn tôi và hẳn trong sân trường . Hẳn ngồi nghe chăm chú lắm thỉnh thoảng đưa mắt nhìn tôi và mỉm cười chắc hẳn nghĩ sao mà tôi nhiều chuyện quá đây mà .

_ Thôi anh ko đi , anh cũng ko thích ông thầy đó lắm nên sẽ ko xen vào chuyện của ngta ...- hẳn nhìn tôi cứng rắn.

_ Anh nè , anh cũng thấy là ông thầy có cảm tình với em đúng hèm ? Bây giờ nếu em giúp cho Huy và thầy quay lại thì em sẽ ko còn là đối tượng của thầy nữa , Mà anh an tâm để em đi một mình hả ,hic anh hết thương em rồi àh ...- he he bí quá nên tôi phải chơi chiêu cuối thôi chứ sao bây giờ .

_ Ở ờ thôi anh chịu thua em rồi , sao mà nhiều chuyện thế ko biết rồi rồi ngày mai anh đi dc chưa ? Còn bây giờ về nhà đi , mai em là bầu show đó mau lên kế hoạch đi ....- hẳn lắc đầu nhìn tôi , chắc là hẳn bó tay tôi rồi cũng nên

Hắn chờ tôi về nhà cũng đúng lúc Chánh đang dắt xe vào nhà tôi còn nghe cả tiếng của ông thầy đang căn nhắc Chánh vì làm ngã cái gì đó . Hay quá vậy là có ở nhà hết tôi sẽ rủ đi chơi luôn , hẳn nhìn tôi cười mỉm rồi quay xe bỏ đi chắc hẳn đã hiểu tôi đang muốn làm gì rồi .

_ Thầy ngày mai đi cắm trại ko ? Ngày mai thầy nghỉ mà , anh Chánh nữa đi chung cho vui nha ....- tôi bước vào nhà đã lên tiếng hỏi ông thầy và tên khó ưa đó

_ He he vui nha , Kha rủ anh đi chơi riêng hả ? Kha đâu cần phải rủ thêm Thanh làm gì nó ko thích đâu rủ mình anh thôi nha ....- tên này vô duyên ghê

ngày mai ông thầy là nhân vật chính tự nhiên ko cho thầy theo

_ Sao mày vô duyên ghê , mày chỉ là đi ké theo tao thôi nha thằng kia . Ủa sao mà hôm nay lại rủ anh thế , ko lẽ chỉ có 3 đứa mình thôi àh ....- nghe ông thầy chửi tên khó ưa đó nghe đã ghê .

Tôi nói cho ông thầy nghe kế hoạch ngày mai đi chơi dĩ nhiên là ko kể vụ anh Huy rồi . Ông thầy ngồi nghe rồi gật đầu cái rụp ko ngờ ông đồng ý nhanh thế he he . Còn tên khó ưa đó thì cứ ngồi nói nhảm nghe mà bực mình .Nhưng tôi ko còn thời gian đôi co với tên đó nữa tôi còn phải về gọi điện thoại cho anh Huy để thông báo tình hình và còn phải hỏi chỗ để mai cắm trại nữa , chứ tôi thì có biết gì đâu chài ... tự nhiên tài lanh làm gì ..

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69

Ông Huy nghe tôi nói vậy mừng lắm cảm ơn tôi rồi rít còn hứa sẽ hậu tạ tôi nữa ... nghe sướng ghê tôi ko cần gì nhiều chỉ cần có người dẫn tôi đi ăn những lúc tôi cần thôi he he . Tôi dặn ông kĩ lưỡng mọi thứ và bắt ông phải kiểm chỗ nào cắm trại thật đẹp , rồi chừng nào tôi gọi điện thoại mới dc xuất hiện . Ông cái gì cũng uhm nghe ngoan ghê , mai mà chỗ cắm trại ko đẹp là tôi hèm chịu đầu đó .

Ờ quên nữa chứ còn phải gọi điện thoại dặn dò nhỏ Uyên nữa chứ ko mai bà tám này làm hỏng chuyện hết thì chết . Tôi dặn dò Uyên đem đồ ăn , nước uống nhỏ cứ cần nhằn tôi là hành hạ nhỏ quá he he . Tôi cho nhỏ đi là để hành hạ mà he he , nói vậy thôi chứ hi vọng nhỏ đi sẽ giúp dc tôi phần nào . Cả ngày chạy tới chạy lui rồi bây giờ tôi phải ngủ để chuẩn bị cho ngày mai còn ứng chiến ...

Đúng 6h sáng trước cửa nhà tôi đã đông đủ lực lượng , nhìn mặt ai cũng rạng rỡ nhất là tên khó ưa đó lúc nào cũng nhe răng ra cười nhìn khó ưa ghê . Mỗi lần tên đó nhe răng cười với tôi là Tùng lại đưa mắt liếc hần nhìn mắ cười ghê . Nhỏ Uyên thì vẫn còn đang ngáp , cái con lười này chắc ngủ nướng quên rồi đây mà ....

Cả đám chúng tôi đến cái nơi mà tôi dc Huy chỉ ai cũng trầm trồ khen tôi hay quá sao kiếm dc chỗ đẹp thế , quả thật nơi này đẹp thật lại có một cái hồ không khí thì vô cùng trong lành . Tôi nhìn thấy vẻ thoải mái trên gương mặt của mọi người kể cả hần của tôi bình thường rất ít khi cười nhưng hôm nay tôi thấy hần cũng mỉm cười rất thoải mái .

Chúng tôi ngồi trên một bãi cỏ xanh rì gió nhẹ thổi vi vu , tôi chăm chú quan sát ông thầy tôi hình như rất thích cảnh vật nơi đây nhất là chúng tôi lại chọn chỗ ngồi gần cái hồ . Ông Huy này ghê thật chọn đúng ngay chỗ mà thầy tôi thích đúng là yêu nhau có khác , hihi . Ông thầy tôi có vẻ vui lắm chạy giỡn quá trời , còn hần thì kéo tôi ngồi ở một góc cây nhẹ nhàng ôm tôi ...

_ Giá như chỉ có hai đứa mình thôi thì hay nhì em ...- hần dựa lên vai tôi thì thầm .

_ Uhm một mình ra đây chơi nha anh ...- tôi nói với hần

Trời chết rồi dc hần ôm có chút xiu làm cho tôi quên nhiệm vụ rồi hix hix . Tôi lấy máy ra gọi điện cho anh Huy , chỉ 2p sau đã thấy ông ung dung đi dạo nhìn xạo dễ sợ tôi dư biết là ông đã chạy như điên tới đây he he . Nhìn thấy ông đi tới ko chỉ có thầy Thanh hoảng hốt mà cả Chánh cũng đang trở mặt ra nhìn ...

_ Ủa Thanh đó ko phải là Huy sao , bây giờ nhìn nó nam tính quá há mậy ủa sao tình cờ gặp nó ở đây thế ? ... tên khó ưa đang thì thầm hỏi thầy tôi

Thầy tôi ko nói gì chỉ lặng lẽ ngồi xuống , ko khí bây giờ thật căng thẳng còn Chánh thì cứ hồn nhiên ngồi đó ăn uống còn mời anh Huy ngồi ăn chung nữa mới ghê . Ông thầy tôi vẫn bình tĩnh ngồi ăn ko hề lên tiếng gì cả , tôi tưởng thầy phải hét lên chứ có lẽ có nhỏ Uyên nên thầy có kiềm nén . Tôi nhìn Tùng ra hiệu thế là hần rủ Chánh và Uyên đi ra một chỗ xa hơn để chơi ,

Uyên thì thông minh hơn hình như nó nhìn vào ánh mắt tôi và biết tôi đang có chuyện gì đó nên ko cần Tùng kêu thì nhỏ cũng đang đứng dậy định đi . Còn tên Chánh thì cứ ko chịu đi đâu hết , tôi phải ngắt néo mới chịu đi tên này sao mà ngốc thế . Tôi thì ko đi đâu xa hết tôi chỉ giả vờ dạo quanh hồ thôi , để ngầm quan sát và nghe ngóng nhưng ....

_ Em lại đây Kha , em ko cần phải sắp xếp cuộc gặp gỡ này vô ích lắm . Gặp lại cũng ko giúp ích dc gì , tôi chán ghét con ng này rồi nên em đã làm một việc vô ích .... – giọng thầy lạnh tanh .

_ Thanh,em đừng trách Kha chính anh đã nắn nỉ nhờ Kha giúp , anh chỉ muốn hàn gắn lại quan hệ của mình .... – anh Huy nói nghe thâm thiết quá .

_ Buông tay ra , chính anh đã phá hoại mối quan hệ của chúng ta rồi bây giờ lại muốn hàn gắn .. tôi ko yêu anh nữa mà ...- thầy hét lên .

_ Anh ko tin em ko còn yêu anh , nếu hết yêu anh sao em lại hận anh như thế chứ ? lúc đó anh chỉ là trẻ con nên ko biết tình cảm của mình , anh sợ dư luận nên ko dám chấp nhận em mà ...- anh Huy nài nỉ ,.

_ Vậy chứng minh anh là một thằng hèn nên mới chạy trốn khỏi tình cảm của mình . Mà thằng hèn thì ko xứng đáng có một tình yêu. ...- thầy tôi nói nghe

chua chất thật .

_ Em.em. mà thôi bây giờ anh chỉ còn biết xin lỗi em mà thôi ...- giọng anh Huy nghe thất vọng lắm ...

_ Ko cần xin lỗi vì nhờ anh mà tôi đã tìm dc tình yêu của đời tôi .Chánh em muốn giới thiệu với anh một người ...- ặc thầy đang giờ trò gì thế , sao hôm nay lại ngọt ngào với Chánh thế .

Nghe thầy gọi Chánh liền chạy đến , ko chỉ có tôi sững sờ mà ngay cả anh Huy và Chánh cũng há hốc miệng khi mà thấy thầy Thanh quàng tay qua eo Chánh . Đôi mắt anh Huy buồn lắm, tôi thì thừa sức biết là thầy Thanh đang mượn Chánh làm thể thân nhưng chắc anh Huy lại ko nghĩ thế . Kì này là tiêu rồi thế nào anh Huy cũng bỏ về vì nghĩ Chánh là bạn trai của thầy ...

_ Xin lỗi mày nha Thanh nhưng lần này tao ko giúp dc mày rồi , mày phải dừng cảm đối mặt với chính tình cảm của mày thôi . Bao nhiêu năm nay mày có quên dc con người này đâu thì tại sao bây giờ lại phải trốn tránh làm tổn thương nhau . Tao ko thể giúp dc mày nên bây giờ tao đi cho mày giải quyết đây ...- Chánh nói làm cho đôi mắt của anh Huy sáng lên .

_ Mày ko giúp tao cũng đừng phản bội tao như thế chứ , tao nhớ con người này khi nào ...- thầy hét lên sau lưng Chánh nhưng mà Chánh đi rất nhanh ra chỗ của Tùng và Uyên ..

Anh Huy nhìn thầy Thanh đôi mắt vừa buồn vừa vui lại vừa sợ , thầy Thanh thì bối rối đang cố gắng bỏ đi nhưng anh Huy ko cho . Hai người cứ giằng co nhau mãi , bất ngờ anh Huy ôm chặt lấy thầy Thanh và đặt lên môi thầy một nụ hôn thắm thiết làm cho cơ thể thầy Thanh rung lên dữ dội . Trời ông Huy này gan ghê dám hôn thầy tôi lát mà bị ông thầy đánh là ghê lắm .

NHưng rõ ràng thầy Thanh vẫn rất yêu anh Huy , dù anh Huy đã bỏ ra lâu rồi nhưng gương mặt thầy Thanh vẫn chưa hết xúc động , he he thầy cũng ham hố quá trời chắc lâu lắm rồi mới dc hôn đây mà ..... Đang nghĩ lung tung thì tôi thấy ánh mắt thầy rung rung và thầy hét lên ...

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70

_ Anh là cái gì mà dám chạm vào tôi hả , anh làm cho tôi mệt mỏi sau bao nhiêu năm ko đủ hả ...- thầy lại đang hét lên ..

_ Đừng như thế mà Thanh sao em lại làm khổ mình hoài thế ...anh năn nỉ em mà ...- anh Huy cố gắng ôm chầm lấy thầy ..

Nhưng thầy Thanh vùng vẫy ngày càng mạnh , trông mặt thầy bây giờ ghê lắm . Thầy đẩy rất mạnh còn anh Huy thì cố sức ôm chặt lấy thầy tôi . Càng ngày thầy càng điên hơn , cuối cùng thầy đẩy một cái thật mạnh còn anh Huy thì hình như mất đà té lăn xuống hồ nước . Anh Huy té xuống làm thầy búng tỉnh , thầy bắt đầu hoảng loạn kêu tôi nhảy xuống cứu anh Huy nhưng tôi lại ko biết bơi thì làm sao .

May sao Tùng từ đâu chạy đến nhảy xuống cứu anh Huy , trời thì ra thầy Thanh ko hề biết bơi tôi cũng thế . Tùng đem anh Huy lên thì anh Huy đã nằm bất động , mặt anh trắng bệch hơi thở anh yếu lắm . Anh Huy cũng ko biết bơi (theo lời thầy Thanh) nên chắc anh Huy uống cả bụng nước rồi cũng nên . Ai cũng lo lắng còn thầy Thanh thì mặt tái xanh đứng bất động hic ko hiểu sao anh Huy cứ nằm yên như thế mặc dù anh cũng đã nôn ra dc ít nước rồi ... Anh Huy vẫn nằm yên cho dù bọn tôi có kêu gào đến thế nào đi nữa ..

_ Huy ơi em xin lỗi ! Em đã dối lòng quá nhiều , em nên hiểu rằng khi em hận một người nhiều nhất cũng là lúc mà em rất yêu người đó . Bao nhiêu năm nay em ko bao giờ ngừng yêu anh , hôm gặp anh em vui đến nỗi tôi về em ko ngủ dc . Nhưng bây giờ chính em lại làm mất anh , anh ơi anh tỉnh dậy đi em còn nhiều chuyện chưa nói với anh mà .. anh .. Huy ơi .... Hu hu trời ơi sao tôi lại ngốc như thế , nếu cho tôi làm lại tôi sẽ tha thứ cho anh ....- hu hu thầy khóc rồi tôi cũng đang khóc sao lại như thế chứ .. ko ngờ tôi tính giúp hai người nhưng bây giờ tôi lại gián tiếp làm cho người ta xa nhau .

_ Làm gì mà em khóc ghê thế , anh có bị gì đâu nè he he . Anh ko làm thế sao mà hiểu dc lòng em chứ ? bây giờ thì anh hiểu rồi nên anh sẽ bám chặt ko tha cho em đâu nha , có nhiều chuyện anh muốn giải thích lắm lát mình nói chuyện ...- trời thì ra ông Huy có bí gì đâu hic làm tôi khóc khỉ thế luôn ....dù nước mắt ghê .

_ Anh quá đáng quá ko phải anh ko biết bơi sao .. tôi ko bao giờ tin anh nữa đâu ...- thầy tôi đỏ mặt mới ghê , đẩy ông Huy ra .

_ Anh học bơi cũng lâu rồi , em còn nhớ anh ko biết bơi hìhi em vẫn yêu anh mà . NHưng anh bơi chưa giỏi lắm, em mà còn đẩy nữa là anh té xuống chết luôn em có khóc cũng ko có ai nghe ...- ông Huy cười .

Nghe ông Huy chết thế là thầy tôi ngồi im liền , còn ông Huy thì ngồi dậy ôm thầy vào lòng vừa ôm vừa nói gì đó chắc là vỗ về thầy tôi thôi he he . Tưởng thầy khó tính lắm ai ngờ dễ dụ ghê luôn , người ta mới già chết mà khóc um sùm . Hai người giống con nít ghê , hai người cãi nhau làm cho hân của tôi ướt nhem rồi .. Tôi mặc kệ hai người đó đang tình tứ tôi lấy khăn cho hân của tôi lau mình ..

_ Tường em ham hồ quá quên anh rồi chứ ... – hẳn héch mặt .

_ Em sao quên anh dc , đưa đây em lau cho ..- tôi giành lấy cái khăn

Phải nói sao nhỉ , tôi lau cho hẳn còn hẳn thì ôm tôi cảm giác đó ấm cúng như một gia đình hạnh phúc lắm .Nhưng tôi biết ko chỉ có tôi hạnh phúc mà ông thầy của tôi cũng đang ấm cúng trong vòng tay của Huy . Ko biết giờ con Uyên và ông Chánh đang làm gì chắc đang ngồi tám thôi hay là đang cãi nhau . Xung quanh gió thổi nhẹ , những chiếc lá bay xào xạc trời đang về chiều rồi nhìn khung cảnh bây giờ thật lãng mạn .

Tôi và hẳn ngồi dựa vào nhau còn thầy và Huy cũng thế hai người đang nói chuyện gì đó , ko hiểu sao hôm nay lại vắng vẻ và yên tĩnh như thế tôi có thể nghe cả hơi thở của hẳn và cả tiếng gió vi vu . Tay tôi nằm trong tay hẳn , đầu tôi gác lên vai hẳn thỉnh thoảng hẳn thăm thì những lời yêu thương với tôi . Đôi khi cuộc sống thật ngọt ngào bên cạnh người mình yêu , thật giản dị và bình yên ....

Trời đã bắt đầu tối nên chúng tôi cũng nhanh chóng dọn đồ đạc ra về . Anh Huy còn hứa sẽ mua đồ ăn đãi chúng tôi ,mừng ngày anh và thầy sum họp . Vậy là tối nay có đồ ăn rồi , anh Huy hỏi thầy chuyện gì đó nhưng thầy lại cười mỉm chỉ đôi má thì ửng hồng . Sức mạnh tình yêu thật đáng nể , nhớ lúc trước ông thầy tôi còn noi là ko tin vào tình yêu mà hihi . Ai cũng vui vẻ là tôi vui rồi , vui nhất là tối nay có thể ăn uống thoải mái he he . Mọi người dọn dẹp tranh thủ lúc chưa về tôi rủ nhỏ Uyên đi dạo ..

_ Xin lỗi mày nha , rù mày đi chơi mà tao ko lo lắng gì cho mày hihihi...- tôi gãi đầu

_ Chuyện nhỏ tao hiểu mà , hôm nay cũng vui mà đúng ko ...- nhỏ nháy mắt .

_ Ặc mày hiểu hả , hiểu gì ....- tôi nghi ngờ nhìn nhỏ .

_ Tao ko co ngu nhìn là hiểu mày sắp xếp cho thầy và anh gì đó tên Huy thì phải he he ..- nhỏ nhìn tôi ..

_ Uhm mày biết thì thôi , mày nghĩ sao ? ....

_ Chuyện bt tao tôn trọng những người yêu nhau chân thật , giới tính chỉ là rào cản nhỏ thôi nếu hai người thấy ko quan trọng thì dư luận là chuyện nhỏ ...- nhỏ cười

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lẽ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71

_ Mày nói nghe cứ như mày yêu nhiều lắm vậy ! Tao cũng ko biết mày phải bằng tuổi tao ko nữa , bà già ...- tôi châm chọc ...

_ Có chứ tao từng yêu một người nhưng bây giờ thì ko ? tao ko hận người đó mà tao chỉ ghét bản thân tao khi yêu một người ko xứng . Và tao cũng ko tin rằng tin yêu là vĩnh cửu và bất diệt , tình yêu là thứ mau thay đổi nhất nên tao tự hứa sẽ ko yêu ai nữa , con trai chỉ là để nhìn ngắm và đi chơi với tao những lúc tao buồn , con trai chỉ là vật trang trí thôi . Tao thích rất nhiều người ai dễ thương là tao thích nhưng yêu thì ko .. tao ko ngu ngốc thêm lần nào nữa . Tao mừng khi thấy Tùng yêu mày , hi vọng mày sẽ hạnh phúc . Còn bây giờ đi về chưa ông tướng nhanh đi tao đói rồi he he .....- nhỏ lại quay về về nhí nhảnh thường ngày .

_ Ờ thì về ..- tôi nắm tay nhỏ lôi đi

Tôi ngạc nhiên về nhỏ Uyên chưa bao giờ tôi thấy nó tâm trạng như thế , trong lớp lúc nào nó cũng cười cũng vui về tôi chưa bao giờ thấy nó ngồi tư lự một mình . Nó vui vẻ và nhí nhảnh đến nỗi tôi ko bao giờ tin rằng nó đã yêu một lần rồi và có lẽ lần đó tổn thương nó lắm nên nó mới hứa sẽ ko yêu ai nữa . Sao con bạn đáng yêu của tôi lại có suy nghĩ tiêu cực về tình yêu như thế , nó ko tin con trai thì làm sao mà nó yêu ai nữa .

Ngồi trên xe nó luôn miệng chọc ghẹo người khác nhưng tôi biết nó đang rất buồn . Nó yêu ai thế nhỉ , ai lại làm cho nó tổn thương thế nghe cách nói chuyện của nó thì tôi hiểu nó ko như bề ngoài sôi nổi , nhiệt tình mà có phần lạnh lùng , tàn nhẫn khi quan niệm con trai chỉ là vật trang trí ... hic tôi vô tâm với nó quá ...Ngoài trời gió vẫn thổi , ánh sáng đang nhạt dần nhường chỗ cho bóng tối ngự trị , và lần đầu tiên tôi thấy nhỏ Uyên tư lự ngồi nhìn ra cửa kính của xe ... đôi mắt thoáng buồn và cô đơn .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lẽ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72

Trên xe ai cũng đang vui vẻ nhất là ông thầy của tôi nhưng nhỏ Uyên thì lại ko vui , nhỏ vẫn cười nhưng chỉ làm những nụ cười gương ép nhìn ko tự nhiên .. Lần đầu tiên tôi thấy nhỏ Uyên như thế có lẽ nhỏ thấy cô đơn khi mà xung quanh ai cũng có cặp, còn nhỏ thì lại đang nhớ về những chuyện mà đáng lẽ nhỏ phải quên lâu rồi . Nhìn Uyên như thế tôi lo thật tôi đã quen với một Phương Uyên tự tin, năng động sôi nổi và có phần ngang tàng còn bây giờ trước mắt tôi là một Phương Uyên buồn bã với ánh mắt thiếu sức sống. Hy vọng một lát về nhà ăn uống nhỏ sẽ đỡ hơn ....

Chúng tôi về đến nhà thì đã gần 6h , ông thầy tôi và ông Huy thì đi mua đồ ăn , còn Tùng thì đi mua đồ uống tên khó ưa kia thì về nhà tắm rửa , tên này làm biếng ghê mà để cho ông Huy đi chung với thầy ko biết lát có đồ ăn ko hay là hai người đi hú hí luôn .. Ở nhà chỉ còn tôi và Uyên , đúng thật là Uyên ko vui nó chẳng nói gì thật khác ngày thường .... Tôi nhìn con Uyên rồi tôi ngó ra cửa thì tôi thấy hình như có một bóng người thấp thoáng .... Tôi bước ra hỏi chuyện ...

_ Em ơi cho anh hỏi nhà này có bạn Uyên hồi sáng qua đi cắm trại chung ko .....- trước mặt tôi là một người con trai khá dễ thương và chắc cũng lớn hơn tôi chừng 3 tuổi ... ủa ai đây ta ko lẽ anh của con Uyên nhỏ này có anh dễ thương thế mà sao anh ko biết nhỉ ? ..

_ Dạ có , mà sao anh biết nó ở đây . Nó đang ở trong nhà kia mà anh là ai thế ...- quá tò mò tôi làm một tràng ..

_ Sao biết em ở đây nhanh thế , chưa đến giờ về mà sao anh lại đến sớm thế .....- má ơi sao mà nhỏ Uyên ngọt ngào quá thế nhỉ ko lẽ đây là anh nó thật ...

_ Sao em lại tắt máy đi động thế , em có biết là anh lo lắng lắm ko ...- người đó có vẻ rất lo lắng cho Uyên còn nắm tay nó nữa , còn con nhỏ này cái mặt nó cứ trơ trơ ra . Tôi chẳng hiểu gì đưa mắt sang ngó nó trân trân ...

_ Nhìn cái gì , đây là tài xế của tao đó , mày thấy sao đẹp ko hả? Mày chịu ko tao làm mai cho haha ... Còn anh thì đi về , lát em về ....- tuy lời nói của nhỏ nhẹ nhàng dịu dàng nhưng nghe sao mà lạnh lùng quá, còn người con trai đó ko lẽ là tài xế thật . Tôi biết nhà nhỏ Uyên cũng bình thường thôi thì làm sao mà có tài xế dc chứ .. Nhỏ Uyên quay vào nhà , còn người kia thì cứ đứng đó nhìn theo ..tôi cũng chẳng biết làm gì ngoài việc chào tạm biệt người con trai đó .

_ Êh con kia , thằng đó là ai thế ...- tôi nhìn mặt nhỏ Uyên hỏi .

_ Vô duyên thì tao nói rồi nó là tài xế của tao chứ gì ...- nhỏ Uyên nhăn nhó.

_ Xạo tài xế mà lại như thế , quan tâm mày quá trời lại còn đẹp trai nữa ...- tôi nói

_ Khùng tài xế thì ko dc đẹp trai hà .. mà thôi mệt quá nó là bạn trai cũ của tao ...- nhỏ Uyên cười .

_ Ấc.....- tôi bất ngờ ghê.

_ Có gì đâu bạn trai cũ nhưng bây giờ làm bạn , tao thì còn nhiều bạn loại đó lắm đi chơi thôi ... vui là chính vì tao ko yêu ai nữa mà . Người đó là bạn trai đầu tiên cũng là người tao thích hành hạ nhất ...- nhỏ cười có phần chua chát.

_ Thôi đi mày , tao thấy ng ta rất quan tâm này , nếu là bạn trai cũ sao mày ko nói chuyện rõ ràng coi có thể hàn gắn ko. Tao nghĩ mà vẫn còn yêu ng ta đúng ko ...- tôi bất ngờ về nhỏ quá .

_ Hàn gắn hà ? Ko bao giờ tao sẽ ko bao giờ tha thứ cho tên đó , ng đó làm tao tổn thương lắm mày ko hiểu đâu, tao thấy vui khi mà người ta chạy theo tao thôi ... có hành hạ bao nhiêu cũng ko hà dạ.... Đừng nhìn tao như thế tao ko phải là người dễ tha thứ , mày cũng ko cần khuyên tao , người ta thích hành hạ thì tao chiều . ...- mặt nhỏ thoáng buồn .

_ Hành hạ người ta mày vui hà ? Tao thấy người ta lo lắng cho mày mà có gì thì cũng nên bỏ qua đi ...- tôi cố gắng khuyên nó

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lẽ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73

Mày có hiểu câu ‘ Có chết cũng ko đền hết tội ko ?’ .. nếu hiểu thì đừng khuyên mắc công lắm , tao rất bướng bỉnh mày ko nhớ hà ... hehe thôi tao đi coi phim.....- nhỏ bước đi .

Nghe nhỏ nói bấy nhiêu tôi hiểu nhiều rồi, chắc đây là ng làm tổn thương Uyên sau đó thì muốn quay lại với nó mà giống ông Huy ghê. Sao trên đời này có nhiều người như thế quá nhỉ ko lẽ tình yêu là phải làm tổn thương nhau, là ko biết trân trọng cái gì trước mắt sao. Thôi ko nhiều chuyện của ngta nữa, con nhỏ này dữ lắm mắc công nó chửi nghe mệt mỏi luôn.

Mãi suy nghĩ nên tôi cũng ko hay mọi người đã có mặt đầy đủ rồi, ông thầy với ông Huy cứ như là keo cứ ngồi dính sát vào nhau trông kinh thật, còn nhỏ Uyên thì đang hồn nhiên hát ca nhưng ánh mắt vẫn buồn lắm.... Tôi xuống bếp lấy thêm thức ăn cho mọi người thì bắt gặp hấn cũng đi theo và vòng tay ôm lấy tôi...

_ Đứng yên cho anh ôm cái coi..hôm nay thấy người ta ôm nhau mà anh nhớ em ghê luôn đó nha bé...- hấn ôm ghì lấy tôi thì thầm.

_ Àh thấy người ta ôm anh mới nhớ đến em hả? Em giống cái gối ôm của anh ghê đó nha...- tôi chọc hấn

_ Anh lúc nào mà ko yêu em chứ! Mà em có kẻo ko cho anh ăn đi, miệng của anh đắng nghét nè ko biết sao nữa....- hấn cười cười nhìn tôi, trời ko lẽ hồi chiều nhảy xuống hồ mà bây giờ hấn bị bệnh rồi sao...

_ Trời chắc anh bị bệnh rồi đầu đưa em coi...- tôi lo lắng quay sang hấn

Quay sang tôi mới biết là mình bị dụ hấn có bị gì đâu, hấn ôm tôi cứng ngắc còn hôn tôi nữa hic hic, tôi có thấy môi hấn đắng đầu rất ngọt ngào mà.

Chúng tôi ngọt ngào đến nỗi mà bây giờ tôi ko còn nhớ mình vào nhà bếp làm gì... Hấn thì đứng nhìn tôi cười, còn bên ngoài thì giọng của Uyên đang chầm chọc réo gọi làm tôi càng thêm rối, hic ai kêu tôi ham hồ chứ..

Cả đám an uống rất vui về ông Huy thì cứ gấp thức ăn cho thầy tôi nhìn hai người tình cảm lắm nha. Còn tôi ăn uống vụng về ghê, thức ăn dính trên miệng tôi quá trời làm hấn phải lấy khăn lau cho tôi hix và tất nhiên là bị nhỏ Uyên chọc ghẹo rồi.

Ăn xong thì trời cũng tối, ông Huy muốn ngủ lại nhà của thầy he he. Chánh thì nhăn nhó ko chịu nhưng thầy thì vui lắm thầy còn hăm dọa ko cho Chánh vào nhà, đáng đời tên đó. Buồn nhất là hấn phải về rồi, hôn lên trán tôi thay cho lời tạm biệt rồi hấn dắt xe ra đi mất. Còn nhỏ Uyên thì về lâu rồi nó vừa bước ra là có người chờ sẵn rồi, tôi nghĩ chắc nghĩ chắc người ta chờ nó lâu lắm rồi ngoài trời lạnh mà ngta vẫn đứng chờ nó, vậy mà nó ko thèm hỏi thăm chỉ quay sang cười chào tôi rồi lạnh lùng nói “Về thôi” ghê thật....đúng là con gái.....

Sáng nay vừa thức dậy tôi đã nghe tiếng cười khoái chí của ông thầy và ông Huy rồi, thì ra là hai người rủ nhau đi tập thể dục chung, lãng mạn ghê nha. Hôm nay vào lớp còn bàn kế hoạch đi thác Giang Điền với cả lớp, rồi còn thi cử nữa chứ. Hic thi xong hết mới dc đi chơi, còn có mấy ngày nữa là thi rồi vậy mà tôi chưa có kế hoạch học hành gì hết..Lát cô chủ nhiệm sẽ đưa danh sách xếp nhóm hôm đi chơi, tôi mà dc chung nhóm với hấn thì vui lắm vì chung nhóm sẽ dc chung phòng mà...

_ Êh, chia phòng chưa vậy...- tôi vừa vào lớp là nú tay nhỏ Uyên hỏi liền...

_ Từ từ đi thằng ham hồ kia, tao đang hỏi thằng Sơn nè chán mày ghê....- nhỏ nhăn nhó nhìn thấy ghét ghê

Nhỏ Uyên la hét bắt mấy đứa kia cho nó vô coi, cái con này thiệt tình người thì lùn mà sao họng to thế. vậy mà mấy đứa kia cũng né ra cho nó vào nhiều đó cũng hiểu là nó “hiền” đến mức nào rồi hehe. Sau một hồi chen lấn, la hét và xô đẩy nhỏ Uyên cười nhìn tôi tình quái.. làm tôi hồi hộp ghê.

_ Trời mày sừng ghê đó nha, hehe muốn cái gì là dc cái đó liền...- Uyên ko chịu nói gì mà cứ úp úp mở mở.

_ Là sao tao dc xếp chung phòng với ai dạ, Tùng hả...- tôi hí hửng..

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74

_ Mơ àh hehe nhìn cái mặt ham hồ của mình kia, mày dc chung phòng với Giang và Khoa, còn Tùng của mày thì...- trời nghe nhỏ Uyên nói mà tôi cứ như sét đánh ngang tai huhu, hôm trước qua nhà tôi Giang còn dám.... Bây giờ mà ở chung phòng chắc đem tôi đi chôn luôn quá..

_ Mày nói gì vậy? Mày ko chọc tao chứ hả huhu còn Tùng thì chung với ai dạ. Sao trời bất công quá thế...- tôi than thở.

_ Haha mắc cười quá, Tùng chung với Sơn và Long. Êh mày ngủ chung với Giang nhớ cẩn thận nhớ giữ thân như ngọc nha. Thôi tao đi coi lịch thi nha để tao coi rồi cho mày mượn. Lo học bài đi nha con sắp thi rồi đó.

Tôi chỉ biết uhm với nhỏ Uyên cho qua chuyện, tôi ko dc chung phòng với hấn thì cũng ko sao đi nhưng sao lạ là Giang chứ chán thật. Hôm nay hấn đi học trễ ghê luôn, chắc tại hấn biết hôm nay ko có học nên mới đi trễ như thế. Sân trường hôm nay khá vắng vẻ đa số vào nghe thầy cô thông báo lịch

thì và đóng tiền đi chơi thôi . Cứ tưởng đi chơi sẽ vui lắm nhưng ko ngờ tôi lại bị chung phòng với Giang ... làm tôi buồn ghê .

_ Ủa em có lịch thi chưa mà lại đứng đây mơ mộng thế ...- hấn đứng bên tôi từ lúc nào thế .

_ Nhỏ Uyên đi coi rồi , em làm biếng xuống đó lắm ...- có nên nói cho hấn biết ko , trước sao gì hấn cũng biết thôi .

Kéo hấn vào lớp tôi kể cho hấn nghe mọi chuyện , lúc đầu nghe ko chung phòng với tôi hấn buồn lắm nhưng nghe tôi chung phòng với Giang thì tôi thấy hấn tức giận lắm . Hai đứa tôi ngồi yên nhưng trong lòng lại đang rất lo lắng hic hic .

Sao mà tôi có thể chung phòng với Giang dc trời ... Nhỏ Uyên cũng về rồi nhìn mặt tôi và hấn nhỏ Uyên cứ cười cười nhìn khó ưa ghê sao tôi lại chơi thân với con nhỏ này chứ .... Hấn cũng biết tôi lo lắng nên hấn cầm tay tôi và nói rằng hấn sẽ có cách , nếu cần hấn sẽ ngủ ngoài cửa phòng của tôi . Tôi biết là hấn thương tôi nhưng ai lại làm thế chứ , hấn mà làm thế thì cả lớp sẽ biết quan hệ của tôi và hấn thôi ... Mà Khoa cũng chung phòng với tôi mà nên chắc Giang sẽ ko dám gì đâu , tôi chỉ còn biết an ủi bản thân và hấn như thế thôi .

Một tuần thi cử cũng sắp qua rồi , bao nhiêu mệt mỏi cũng sắp qua đi . Tôi thi cũng ko đến nỗi tệ nhưng mà môn Hóa của tôi hình như ko tốt lắm , dù là thi cử nhưng suốt một tuần ngày nào hấn cũng bên tôi cùng tôi đi chơi và dạo phố . Hai đứa tôi cùng nhau ôn bài nữa tôi hạnh phúc khi có hấn bên cạnh quá , chúng tôi động viên nhau thi thật tốt để còn đi chơi nhưng khi nhắc tới đi chơi thì tôi lại nghĩ đến Giang và buồn . Hấn biết tôi ko vui nên lúc nào cũng chọc tôi cười , hấn nói sẽ bảo vệ tôi cho dù có gì xảy ra đi nữa ..hic cảm động thật .

Nhiều lúc đi ngang nhìn thấy Giang cười với tôi cũng làm cho tôi sợ tôi ko biết Giang có kế hoạch nào nữa hic hic . Càng nghĩ càng chán , mấy ngày thi đã làm tôi căng thẳng lắm rồi bây giờ lại thêm chuyện của Giang càng làm cho tôi lo lắng thêm nữa . Nghe con Uyên nói nếu mà ko thích có thể xin đổi phòng nhưng chuyện đó thì càng ko thể Giang làm gì chịu đổi phòng chứ huhu . Vậy mà nhỏ Uyên còn chọc ghẹo kêu tôi qua phòng nó đi thiệt là tức chết với nhỏ này.. chỉ biết hi vọng và hi vọng thôi..

Hôm nay là ngày mà tôi thi xong môn cuối cùng thi xong vậy là ngày đi chơi cũng gần kề rồi tính ra chỉ còn hai ngày nữa thôi . Chưa thấy ai như tôi đi chơi mà sợ hic , chỉ có tôi là thế thôi còn mấy đứa kia thì ham hố lắm . Điển hình là con Uyên đó nó cứ suốt ngày cười hoài còn lo đi mua đồ nữa chứ , nó rủ tôi ngày mai đi mua đồ với nó .

Nhưng tôi biết nó muốn có ng xách dùm thôi mà hehe , nhìn nó hồn nhiên như thế đâu ai ngờ nó là người suy nghĩ rất sâu sắc và tiêu cực . Nó thường nói với tôi “ Ko có hi vọng thì ko có thất vọng ” nghe nó nói giống bà già ghê hihi , nhưng trong mắt tôi nó là một ng bạn đáng yêu và rất hiểu chuyện biết thông cảm cho ngta . Càng gần ngày đi chơi tôi càng lo lắng quá , mặc dù trước mặt hấn tôi giả vờ ko sao nhưng mà tôi lo muốn phát sốt lên huhu .... Tôi cũng ko biết cái gì đang chờ tôi nữa ....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75

_ Trời làm gì mà mày tới trễ quá dạ , biết là tao ghét chờ đợi còn bắt tao chờ hả thằng khi kia , bức bối quá đi ....- nhìn mặt nhỏ Uyên nhăn nhó thấy ghét wa

_ Dạ thưa má con ngủ quên mà , làm gì mà má la ghê thế` mệt ghê ...- tôi nhìn nó.

_ Gì mày bắt tao chờ mà còn dám lên tiếng hả , bức bối quá ko đi nữa ...- nhỏ nói rồi quay vô nhà ..

_ Hi hi em xin lỗi chị Uyên mà , chị tha thứ cho em ...- tôi giả vờ xuống nước .

Nhỏ quay qua liếc tôi một cái rồi bước ra khoá cửa nhà lại đi với tôi , nhỏ này giận ai chứ ko giận tôi dc chắc tại tôi dễ thương quá mà . Hôm nay sai lầm ghê tự nhiên đồng ý đi mua đồ với nhỏ Uyên , mà nó mua gì mà quá trời tôi xách đồ mà muốn xiêu luôn nha . Nào là bánh rồi kẹo , khăn giấy , rồi còn mấy thứ linh tinh khác nữa chán ghê vậy mà nó còn nói ít quá nếu mang theo nhiều tiền hơn nó sẽ mua . Trời nghe ón ghê thấy cái gì nó cũng nhào vô coi coi lựa lựa tôi nhưc nào với con này rồi nha . Mua đồ xong nhỏ lựa ra vài món rồi đưa cho tôi , thì ra nhỏ cũng mua đồ cho tôi nữa hihi vậy là ko uống công bị hành hạ . ...

_ Alo , cái gì dạ Uyên sao mày gọi điện thoại cho tao chi dạ , tao đang chuẩn bị ngủ nè ...- tôi nghe giọng nheo nhéo của nhỏ Uyên là bức mình rồi .

_ Tao gọi điện thoại nhắc mày ngủ sớm , mai còn lên xe sớm đó ...- nhỏ Uyên cần nhắc

_ Ai mà làm con mày chắc hạnh phúc lắm nha , hehe này Tùng gọi điện thoại nhắc tao rồi mày ... thôi ngủ ngon nha ...- tôi cười

_ Xi thứ mê trai bỏ bạn ngủ đi mày xí ...- con này càng ngày càng chanh chua .

Trời chưa sáng hấn thì hấn và nhỏ Uyên đã ở trước nhà tôi kêu réo rồi , tôi đang mặc đồ nên phải mặc cái quần xà lỏn ra tiếp hấn ai mà ngờ cũng có con Uyên .. nhìn thấy nó tôi nắc cở ghê tại nó đang nhìn tôi chăm chăm mà .

_ Làm gì mà nhìn ghê thế con kia , mê tao rồi hả ? .... – tôi neho mắt nhìn nó .

_ Xi ai mà thèm mày , người cứ như con tôm khô queo , ko có miếng thịt . Nói thật nha mày mà có ko mặc cái quần đó nằm trước mặt tao , tao cũng ko có cảm giác đâu nha con , bót tụt tin đi nha con ..- trời nó có phải là con gái ko thể nói chuyện nghe thấy ghê quá ..

Hic tôi chẳng biết nói gì chỉ biết nhìn nó tức giận còn hấn thì cười cười nhìn tôi làm tôi què dễ sợ . Tôi còn chưa chải đầu bị hai người kéo ra đi lên trường để chuẩn bị lên xe đến thác Giang Điền .. Lúc đi trên đường hấn dẫn dò tôi đủ thứ nếu mà Giang có làm gì thì tôi thì cứ chạy thẳng sang phòng của hấn cùng lắm thì hấn sẽ đập cho Giang một trận . Nghe hấn nói tôi cũng đỡ sợ hơn một chút .. cứ tới đâu thì tính thôi

Lên xe hấn ngồi kế tôi , tôi dựa đầu lên vai hấn ngủ gà ngủ gật . Trên xe chẳng ai để ý hai đứa tôi vì ai cũng nghĩ tui tui là bạn thân nên ko ai soi mói chỉ có con Uyên là cứ nhìn tôi cười cười làm tôi cũng ngượng ghê .... Phải chi bây giờ ko có ai là tôi ôm chặt hấn rồi hai chúng tôi sẽ ôm nhau và kể cho hấn nghe những câu chuyện vui mà tôi vừa đọc sẽ hạnh phúc lắm đây .. nghĩ ngợi lung tung cùng với hơi ấm của hấn đã đưa tôi vào giấc ngủ ....

_ Kha tới nơi rồi nè , dậy đi em ....- bên tai tôi hình như có ai đang kêu .

Thì ra tôi ngủ say quá nên tới nơi lúc nào cũng ko hay , tôi bước xuống xe vì hình như mọi người đã xuống xe hết rồi trên xe chỉ còn mình tôi và hấn thôi .

Tôi bước xuống xe nhìn cảnh vật xung quanh thật là đẹp phải nói là rất đẹp . Gió thổi nhẹ nhàng , hai bên đường hoa dại rất nhiều , có cả hoa bò cạp vàng và hoa điệp nữa . Ven đường hai loại hoa này nở rộ ghê luôn ghê , lại còn có một bãi cỏ xanh ngắt nữa .

Tôi đi xa hơn chút nữa nghe hình như có hơi nước bốc lên mát mẻ ghê thì ra là một thác nước , woa phải nói là tuyệt vời tôi thích chỗ này quá rồi . Có một điều là tôi ko thích chính là chung phòng với Giang .. ặc mà gì đây ko có phòng ở mà chúng tôi phải ở trong lều trời ơi ở trong phòng thì dc còn ở trong lều thì ặc ặc chết mất thôi . Vậy là tôi phải nằm kế tên Giang hả , chắc phải kiếm cách né Giang thôi ...

Hấn xách balô của tôi đến lều của tôi , đúng lúc Giang cũng đang trong lều . Giang nhìn tôi cười thân thiện còn hấn thì liếc Giang một cái và dặn dò tôi phải cẩn thận , đi chơi mà phải đề phòng người khác chán thật . Cả lớp tôi ham hồ ghê trời thì nắng mà trò chơi vận động nào tui nó cũng chơi : thả điều , chạy vịt , nấu com ... trời phải nói là vui lắm ... Lớp tôi cũng dc nhiều phần thưởng lắm nha làm cho mấy lớp khác ganh tỵ quá trời còn tui trong lớp thì cái mặt héch lên trời chảnh dễ sợ hehe.

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76

Chơi cho mệt xong cả đám nhào vô ăn com , tui nó ăn nhanh dễ sợ còn tôi có hộp com cứ cầm hoài hấn phải đến hồi thúc tôi mới ăn xong dc hic . Ăn xong mệt quá trời vậy mà tui nó còn rủ nhau đi xe đạp đôi , má ơi chết mất . Nhưng lâu lâu mới đi chơi mà thế là tôi cũng ham hồ đi chung luôn , tôi và hấn đi trên cùng một chiếc xe đạp tôi muốn ôm hấn ghê muốn dựa lên vai của hấn nhưng mà ko dám vì đi chung cả đám mà , tui tui đi như một đoàn điều hành vậy đó làm ai cũng nhìn hết vui lắm . Phải nói rằng nơi đây đẹp thật , tuy rằng có hơi nắng một chút nhưng cảnh quan làm cho người ta thấy thoải mái lắm , cảm thấy thật là nhẹ nhõm ....

Đi tới chiều thì cả đám ai cũng mệt hết , thế là cả đám kéo nhau đi tắm suối . Trời suối ở đây sao mà dơ quá đi , nhưng tui lớp tôi vẫn hồn nhiên tắm mới ghê chứ , nước suối gì mà đục ngầu hic nhìn kinh quá nhưng mà ham hồ nên tôi cũng nhảy xuống tắm chung . Đang tắm tự nhiên ba Khoa cời quần ra đưa lên trời thế là mấy thằng kia cũng bắt chước theo , mấy nhỏ con gái là quá trời chữ um sùm mà nhỏ Uyên là to mồm nhất . Có thằng còn để cái quần bị trôi ra xa nữa chứ , thế là phải đi kiếm hha ha , mấy nhỏ con gái hét lên chạy lên bờ hét mấc cười ghê .

Tắm một hồi cả đám kéo nhau lên tắm lại nước sạch để còn ăn com ,... Vô nhà tắm mới thấy đông quá trời có mấy thằng chờ ko dc tắm chung luôn tôi và hấn cũng tới phiên tắm rồi . Mấy thằng kia kêu tắm chung luôn đi >”

Cuối cùng cũng tắm xong để chịu quá nha , bây giờ đi ăn com thôi đói quá rồi chắc tại hôm nay vận động nhiều quá chứ mọi hôm ở nhà tôi làm gì muốn ăn com . Tôi tính đi lấy com thì hấn cản lại kêu tôi ngồi đây chơi đi hấn đi lấy cho ... yêu hấn quá . Thế là tôi ngồi ngắm cảnh , mà trời về chiều đẹp ghê , không khí mát hơn nhìn những khóm hoa cũng rất đẹp gió thổi nhẹ vờn trên mái tóc và tôi nghe cả hương hoa thoang thoang trong gió , bỗng tôi nghe hơi thở rất hỗn hển ...

_ Kha ơi , Kha .... Từng bị té xuống suối rồi máu ra nhiều lắm Kha ơi . Kha mau đến đó đi người ta đưa Từng đi cấp cứu đó ....- tiếng nhỏ Vân hỗn hển làm tôi sợ.

_ Thôi đi Vân đừng có xạo nữa nha , tôi ko tin sao Từng lại ngã xuống suối Từng đi lấy đồ ăn cho tôi mà ...- tôi cứng rắn.

_ Ko đâu lúc này ở bờ suối Vân thấy Từng và Giang cãi nhau ghê lắm hình như là vụ lều gì đó , tự nhiên Từng vướng chân té ngã luôn hu hu ... ghê lắm Kha ơi ....- con Vân đang khóc.

Trời ko lẽ hần có gì sao đúng ra tôi ko hề tin Vân nhưng mà tôi thấy Vân khóc nên tin ngay , con nhỏ này làm gì mà biết khóc chứ . Tôi chạy theo Vân như điên ko còn biết gì nữa nhỏ Vân cũng nước mắt tèm lem rồi , sao hần lại bị thương chứ tôi sợ quá nếu hần có chuyện gì thì sao đây ...

Gió thổi buốt vào mặt tôi , tôi chạy mà vẫn nghe giọng nói hần vắng vắng bên tai hần đang nói lời yêu thương với tôi . Anh ơi anh đừng có chuyện gì nha , anh ơi , liệu xe cấp cứu có tới kịp ko ? hần sẽ ko sao chứ , sao chuyện này lại xảy ra nếu lúc này tôi đi chung với hần thì mọi chuyện sẽ ko như thế này rồi ... tôi lo lắng quá . Càng chạy tôi càng điên lên ... trời tối dần rồi hần của tôi ko saochứ ... anh ơi đừng bỏ em nha hu hu ... anh ơi . Bây giờ tôi cũng thật sự khóc rồi .... Gió vẫn thổi và trời đang dần tối .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77

Mệt quá tôi chạy gần kiệt sức mà vẫn chưa đến nơi , mà nhìn kĩ lại thì đây ko phải là con đường ra suối lúc chiều . Tôi hỏi thì con Vân trả lời là : ko phải suối trên mà là khúc dưới , khúc dưới thì vắng người lắm hai tên này kiếm chỗ nói chuyện khôn ghê . Càng chạy càng mệt và căng thẳng sao mãi chưa đến thế , mà nếu có người bị thương thì phải ồn ào lắm chứ và con Uyên cũng phải đi kiểm tôi chứ sao im ắng thế . Trời chưa tối lắm vẫn còn có thể nhìn rõ xung quanh , càng nhìn thì tôi thấy nơi đây vắng vẻ ghê nha ... sao ko thấy hần nhĩ ? bây giờ đã bình tĩnh hơn tôi thối mác .

_ Chà quan tâm nhau nhĩ , chạy như điên mà ko mệt hả ha ha ....- giọng cười của nhỏ Vân làm tôi bùng tỉnh , nhỏ lau nước mắt trên mặt nhìn tôi ráo hoảnh .

_ Vẫn còn ngêch mặt ra hả ha ha , mắc lừa tôi rồi làm gì có chuyện Tùng bị thương ngốc quá . Đúng là yêu là ngta mù quáng ....- nhỏ vẫn cười nghe ghê quá .

_ Vân nói gì thế , vậy là Tùng ko sao hả . Sao vẫn lại muốn tôi ra đây , giữa chúng ta ko có gì để nói mà ...- tôi an tâm hơn rồi thì ra là hần ko sao .. nhưng tôi lại lo cho mình vì Vân luôn là hiểm họa của tôi mà ..

_ Tất nhiên là ko chỉ có kẻ ngốc mới tin tôi thôi ha ha . Ko có Tùng thì tôi cũng có người khác dành cho Kha mà ..- nhỏ nháy mắt .

Tôi còn chưa hiểu gì thì từ bụi cây Giang bước ra , gương mặt rất điềm tĩnh . Tôi thì há hốc mồm còn Vân thì cười ho ho . Sao lại có Giang ở đây ko lẽ thêm một lần nữa hai người này sắp xếp kế hoạch gài tôi sao ..

_ Sao lại có Giang ở đây rốt cuộc Vân muốn gì nói đi ....- tôi hét lên

_ Giang xin lỗi vì muốn nói chuyện với Kha nên Giang nhờ Vân làm thế ....- Giang lên tiếng

_ Có gì mà phải thủ thi thế ? Hai người cứ tâm sự đi , một lát mọi người sẽ ko thấy hai người và sẽ đi kiếm hai người . Tùng sẽ thấy hai người đang hẹn hò ở đây và thế là Tùng sẽ là của tôi còn Kha sẽ là của Giang ....- Vân nói rõ kế hoạch của mình.

_ Vân .... Giang quá đáng thật , Tùng sẽ ko mắc lừa hai ng đâu ...- tôi biết mình bị gài rồi sao mà tôi ngốc thế .

_ Để rồi coi còn Giang hãy làm việc mà ông muốn tôi ko quan tâm hai người sẽ làm gì nên tôi đi nha .. ha ha vui quá...- Vân cười như một con quỷ ...

về quá làm sao mà tôi có thể kêu cứu lần này là chết chắc rồi nha Kha . Sao mà tôi ngu ngốc quá lại tin vào Vân chứ , trời sắp tối hần rồi , tôi sợ quá ko hiểu Giang sẽ làm gì tôi ... Giang đến bên tôi nắm tay tôi , ghê quá cảm giác kinh sợ lại đến rồi tôi xô Giang ra .....

_ Tránh xa tui ra dùm đi , tôi đi về lều đây Giang cũng về đi.....- tôi la lên

_ Kha , Giang thật lòng mà trên đời này Giang là người yêu Kha nhất mà ...- tôi càng xô ra Giang càng lao vào tôi như một con thú đáng sợ quá huuu ....

_ Im ngay thật lòng mà lại làm cho tôi tổn thương vậy hà , tôi ko yêu Giang mà . Giang có bị điếc ko tôi nói là tôi ko yêu Giang mà ..- tôi điên thât rồi .

_ Nhưng Giang yêu Kha ...- tên điên này sao vẫn cứ nói thế .

_ Giang yêu tui là chuyện của Giang , Giang đâu thể bắt tôi yêu Giang dc , chuyện đó là quá vô lý , huống gì trong lòng tôi chỉ có Tùng thôi , Tùng là lễ sống của tôi biết chưa hả làm ơn tha cho tôi đừng làm chuyện vô ích nữa , tôi xin Giang đó ...- tôi chẳng biết làm gì hơn cả

Chắc những lời nói đó làm cho Giang đau lòng lắm nhưng tôi muốn mọi chuyện rõ ràng mà tôi căm ghét con ng này quá rồi . Tuy trời nhá nhem nhưng tôi vẫn thấy gương mặt của Giang đỏ lên kinh quá . Giang ko nói gì mà lại lao vào tôi như con thú vồ con mồi , ôm tôi cứng ngắt và hôn tôi . Hình như Giang

uống bia hay sao đó miệng toàn mùi bia , Giang làm tôi kinh tởm quá sao lại cố chấp cần một nụ hôn gương ép từ tôi , cho dù Giang có dc tôi nhưng trái tim tôi lại ở chỗ người khác thì cũng dc gì chứ , miễn cưỡng ko hạnh phúc mà .....

Tôi sợ Giang quá càng ngày càng tham lam hơn , tôi đá vào chân của Giang và bỏ chạy thật nhanh . Hình như Giang có đuổi theo nhưng tôi ko còn nhìn thấy gì nữa, trời tối quá rồi , tôi chỉ biết bỏ chạy thật khỏi vòng tay kinh tởm của Giang thôi . Càng chạy càng mất phương hướng , tôi đang ở đâu đây sao chỗ nào cũng một màu đen thui thế ... Tôi hoảng loạn hét lên gọi tên hân nhưng ko một ai trả lời ngoài tiếng côn trùng mà thôi , hôm nay trời nhiều sao wa , la hét này giờ tôi cũng mệt lắm tôi ngồi xuống nhưng cũng ko biết đây là chỗ nào và ngắm sao . Ước gì có hân bên cạnh tôi nhỉ , tôi sợ quá xung quanh chẳng có ai cả vắng vẻ quá , gió thổi từng cơn lạnh quá làm cho tôi nhớ hơi ấm của hân , tôi mệt và đói quá rồi chắc ko thấy tôi hân lo lắm đây mà hu hu anh ơi cứu em đi.

TRời hình như mưa hả ? Từng giọt nước đang rơi xuống đầu tôi nè , sao mỗi lần tôi cô đơn và tuyệt vọng nhất trời lại mưa thế nhỉ ? Lạnh quá , sao lạnh thế này trời lại còn mưa nữa chứ ... Chạy thật nhanh vào một mồm đất nhô ra tạo thành một nơi trú mưa cũng ko tệ , nhưng tôi lạnh quá mưa thấm vào người tôi rồi .. Râm , râm lại có sấm sét nữa chứ , mỗi lần sấm sét là tôi lại hét lên và mất bình tĩnh lắm nhưng từ khi có hân bên cạnh thì tôi bớt sợ nhưng hôm nay hân ko có ... Râm.. ăh lại một tiếng sét nữa và tôi hét lên lạc cả giọng . Anh ơi , hu hu em sợ quá , em nhớ anh quá mau đến cứu em đi .

Có khi nào tôi sẽ chết ko ? có khi nào vì lạnh và đói mà tôi chết luôn ko ... từ giờ đến sáng còn lâu lắm chắc tôi sẽ ko qua khỏi hic. Tôi hận nhỏ Vân và cả bản thân mình sao tôi lại ngốc như thế lại tin lời con nhỏ đó để bây giờ ngồi đây ko ai lo . Tự nhiên tôi nghĩ nhớ lại gần đầu tiên gặp hân , lần đầu tiên xao động trước hân ,dc thấy hân ghen và cũng lần đầu có ng quan tâm và yêu tôi như thế . Ko hiểu giờ hân đang làm gì ko biết hân có hiểu lắm tôi ko còn con Uyên nữa nó có lo cho tôi ko ? . Uyên ơi ước gì bây giờ có mây ngồi chửi tao ... tao sợ quá rồi . Có thể tôi sẽ chết , vì từ giờ đến sáng mà cứ mưa thì biết đâu tôi sẽ chết vì đói và cảm lạnh..... Hắt xì , tôi cảm rồi còn ho nữa có khi nào bị viêm phổi ko ? ghê quá , bụng tôi thì đau vì tôi chưa ăn gì mà ...

Mưa lớn nữa rồi lạnh quá , mệt quá cái đầu nhức quá tay chân rã rồi rồi ko còn sức đi nữa mà xung quanh cũng tối thui đi đâu nữa .. Sắp chết rồi đó Kha ơi , ko ngờ mây lại chết như thế , thôi thì hát một bài cho đỡ buồn và ko còn sợ . Tiếng tôi cất lên càng nghe vắng lặng , tôi có cảm giác như có ai đó đang nhìn tôi đang rờ lên tóc tôi .. có khi nào là ma ko ? tôi sợ ma lắm đó nha .. làm ơn đừng nhát con , con ăn ở hiền lành lắm ... huhu trời sáng dần đi tôi ko muốn chết mà .. lạnh quá hừ hừ ... Tôi hát đến nổi khan cả tiếng , quá mệt mỏi tôi chìm vào giấc ngủ ....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 78

Cũng chẳng biết là tôi ngủ bao lâu chỉ biết là tôi bị đánh thức bởi hơi ẩm phả vào mặt và một bàn tay vuốt lên mặt tôi . Nhưng sao bàn tay lạnh thế , ko lẽ tôi chết rồi nên có ng rước tôi ..... hay là có ma .. Ko dám nghĩ nhiều nữa , tôi xô bàn tay đó ra và sụp xuống lạy ...

_ Dạ ông bà tha cho con đi , con chưa muốn chết cho con gặp những ng con yêu đã , xin đừng bắt con đi đừng co hù con .. hu hu .....- tôi khóc như con nít còn luôn miệng nói nhảm ..

_ Kha , kha .....Tùng nè , Kha thấy sao rồi ... nhìn kĩ đi anh của em đây mà ...- sao nghe giọng nói quen quá , ko lẽ là hân thật hay là tôi bị ảo giác .

_ Mây ko nhận ra Tùng chắc cũng quen tao chứ ... trời mới có mấc mưa chút xíu mà khóc um sum hehe.....- ặc cái giọng chua lét của con Uyên mà , vậy là tôi ko nằm mơ rồi tôi ko thể nào nằm mơ thấy con Uyên dc ha ha.....

_ Anh đúng là anh rồi , hu hu anh ơi em bị con Vân gạt là anh bị thươn rồi , nên em mới chạy ra đây . Anh ơi Giang đúng đó chờ sẵn , anh ơi em sợ quá rồi anh ơi hu hu . Nãy giờ trời mưa hoài mà hình như có ma nữa đó . Anh ơi em đói quá , mệt quá em ko muốn ở đây đâu anh ơi em nhớ anh quá ....em ...- tôi đang hoảng loạn vì mừng rỡ vậy là tôi sẽ ko chết ...

Mưa tạnh rồi , hân ko nói gì chỉ vỗ về và ôm chặt lấy tôi Ấm áp quá tôi thấy khỏe hơn rồi ..

_ Sao giờ ngồi đây khóc hả mau đi về thầy cô mà biết chuyện này là một đố nha . Chuyện của mây tui tao biết rồi , biết nên mới ra đây kiểm mây nè . Mây làm ơn bé bé cái mồm lại muốn la cho cả làng biết Tùng là của mây hả .....- con này sao mà dữ thế nó ko dịu dàng với tôi dc hả dù gì tôi cũng đang bị bắn loạn mà hic hic.

_ Sao mây biết hả con kia ... – tôi liếc nó .

_ Xi chi có mây là thằng ngốc thôi , lúc mây nói chuyện với Vân tao tình cờ thấy nhưng mà cũng ko để ý lắm . Lát tao thấy Vân về rồi mà ko thấy mây đâu nên hỏi nó . Con đó lý ghê ko chịu nói mới ghê ...- nhỏ nhún vai và mở thêm cây đèn pin nữa.

_ Rồi sao mây biết mà tối đây nó chỉ hả ... – tôi tròn xoe.

_ Mây đúng là thằng ngốc nó là người mong mây chết sao lại chỉ tao . KO thấy mây về , tao hỏi thì nó nói là ko biết , tao mới sắp xếp kế hoạch với Tùng

, lúc tao hỏi thì Tùng chạy lại giả vờ lo lắng nói là mày bị thương ở trong nhà tắm .. ha ha . mày biết sao ko ? Con đó ngu lắm nó đứng cái là người bị thương đó ko phải là mày , vì lúc này mày đi chung với nó ra suối khúc sau hehe . Thấy tao cảm ơn nó mới biết là bị lừa , tức quá trời nhìn nó vui lắm mày ơi ha ha . Mà sao mày kiếm dc chỗ này hay thế tao với ông Tùng chạy như điên kiếm mày , lúc sau tao mới để ý chỗ này đó ...- nhỏ vừa cười vừa đưa tay lên sờ trán tôi ..

_ Tao sợ thằng Giang nên chứ chạy thôi , trời thì tối nên cũng ko biết làm sao mà đến dc đây nữa hic .....- tôi nói mà vẫn còn sợ

_ Thôi đi về , sao 2 ng tám hoài thế . Ngươi em lạnh ngắt rồi mau leo lên đây anh cõng về lều ngủ nha ...- hấn nhăn nhó nhìn bà tám Uyên .. tôi định leo lên lưng hấn thì ..

_ Eh ko phải phim Hàn Quốc nha , cõng nhau cho dân chúng chú ý hả .... Muốn thầy cô biết hả , chán hai người quá . Kha tự đi về , tao biết mày mệt nhưng ráng đi , tao với Tùng đỡ mày .....- nhỏ này nói cũng có lý , Uyên lúc nào cũng thể nhìn xa như bà già. Nghe Uyên nói thế là tôi đi bộ về lều bây giờ cũng khuya rồi nhĩ .....

Ba người bước bên nhau nhanh chân trở về lều , gió lại thổi nhưng tôi ko lạnh nữa vì có hấn rồi .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79

Tôi về đến lều thì hình như mọi người đang chơi trò chơi tập thể , không khí rất là vui vẻ . Thầy cô có vài người đang nhìn tôi , trời biết phải giải thích sao đây ta? .. kì này là chết chắc rồi ....

_ Em bị té mà sao ko nói cho ai nghe hết vậy ,Kha . Cũng may là Uyên báo với thầy đó ko thì chắc thầy cho cả trường đi kiếm em rồi , bây giờ em nằm trong nhà tắm hả người ướt hết rồi đi thay đồ nhanh. ....- ủa ông thầy Thanh đang nói gì thế tôi bị té trong nhà tắm khi nào , tôi thấy ông và con Uyên nháy mắt với nhau ...

_ Thầy biết hết nhưng giả vờ nói thế thôi mày ko thấy mấy thầy cô kia đang nhìn mày hả , ko lẽ cứ nói ra hết sự thật như thế thì mệt lắm ..... nhanh thay đồ đi ....nhỏ Uyên nói nhỏ vào tai tôi ..

Tôi thật sự may mắn vì lúc nào cũng có người quan tâm và lo lắng cho tôi . Tôi lững thững đi vào nhà tắm thay đồ hấn cũng đi theo tôi , vừa thay đồ vừa suy nghĩ về những chuyện đã qua nên tôi ko còn để ý đến thời gian , hấn ở bên ngoài sốt ruột lắm nên cứ hỏi thúc tôi mãi hấn còn định xông vào coi tôi có bị làm sao ko nữa . Thay đồ xong tôi cảm thấy nhẹ nhõm thật nhưng nhìn sang tôi thấy hấn vẫn còn đang rất căng thẳng . Hấn lấy tay sờ lên trán tôi liên tục hỏi tôi có bị làm sao ko nữa , hấn càng căng thẳng thì tôi lại càng gợn bản thân của mình sao lại ngốc nghếch như thế chứ đi tin lời con Vân . Về đến lều thì mọi người vẫn còn đang đốt lửa trại , không khí thật ấm áp ko như lúc tôi ở ngoài đó một mình ..... sợ lắm chứ . Nhỏ Uyên chia hộp cơm trước mặt tôi , tuy là đói thật nhưng tôi lại ko muốn ăn cơm ...

_ Ăn đi chứ thằng kia , ngồi đó mà nhìn nữa hả .. ẹ lên tao ko phải là Tùng nên mày khỏi những nhăn nhó cho mất công ....- nhỏ vừa chửi vừa bắt tôi phải ăn cơm ..

Cầm hộp cơm trên tay mà tôi ko hiểu sao tôi lại chơi thân với con nhỏ này hic nó ăn hiếp tôi hoài mà . Hấn chỉ ngồi bên cạnh tôi nhìn nhỏ Uyên mỉm cười , tôi thì ngồi nhai cơm còn hai người ngồi bên cạnh lại chẳng lên tiếng làm cho tôi ko biết là hai người nay đang nghĩ gì nữa .

Bên ngoài trời hình như sương đang xuống nhiều rồi , tôi thấy cả đám lớp tôi ko còn ham hố chạy chơi nữa mà tất cả đã vào lều rồi . Mội lưng quá , chạy như khủng cả ngày cũng làm cho tôi mệt mỏi lắm rồi , cuối cùng tôi cũng ngón xong hộp cơm một thật phải về ngủ thôi .....nhưng tôi phải chung lều với Giang mà bây giờ mà gặp Giang chắc tôi khóc luôn đó ... tôi quay sang nhìn nhỏ Uyên .

_ Ăn xong rồi hả mấy công nhận nha mày ăn chậm như con rùa vậy đó ... ăn xong rồi thì theo tao có một số chuyện cần phải làm cho xong ...

Hấn đưa tôi uống nước rồi nhanh chóng kéo tôi đứng dậy đi theo nhỏ Uyên , sao hôm nay hấn chẳng nói gì thế mà lại còn nghe lời nhỏ Uyên nữa chứ . Tôi nhìn ánh mắt của hấn đang ánh lên sự tức giận ko lẽ hai người nay muốn đi giải quyết con Vân hả trời , tuy là rất tức con Vân nhưng tôi cũng ko muốn có thêm rắc rối nữa ..... tôi lùi lại ko đi thì,,,

_ Em có đi mau ko hả ? Chuyện này bây giờ phải giải quyết cho nhanh , anh ko muốn có ng cứ đe dọa em bởi vì anh . Bây giờ em còn ko đi ko lẽ em muốn làm nạn nhân của Vân hoài ... anh thì ko chịu nổi đâu .....- hấn nắm chặt tay tôi trông hấn bây giờ xúc động lắm ....

_ Đi nhanh lên đi thằng kia , nhân từ với kẻ thù là tàn nhẫn với bản thân đó mà yên tâm đi chuyện này sẽ ko bị lộ đâu ....- nhỏ Uyên đánh một cái bốp vào đầu tôi làm cho hấn nhăn mặt nhìn nhỏ Uyên còn nó thì cứ cười .

Tôi bị hai người lôi đi xềnh xệch , đến một góc cây gần chỗ nhà tắm tôi thấy Vân và Giang đang đứng đó , ủa hai người nay sao lại ở đây ko lẽ có hẹn trước hả ta..

_ Êh một lát dù có chuyện gì mà cũng ko dc ghen nha ...- nhỏ Uyên thăm thì vào tai tôi nhưng hần cũng nghe dc và hần chỉ mỉm cười .... ủa chuyện gì thế nhỉ .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sóng Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80

_ Công nhận Kha may mắn ghê , tôi sắp xếp như thế mà vẫn ko làm gì dc Kha lại còn bị con Uyên gạt lại nữa chứ ....- Vân cười nhìn tôi với ánh mắt khinh bỉ , riêng Giang thì ko dám nhìn tôi ...

_ Bây giờ Vân muốn gì , sao cứ làm tổn thương Kha thế hả ...- Hần nói với Vân

_ Vân chỉ muốn Tùng thôi , muốn Tùng là bạn trai của Vân thôi . Nếu mà ko làm dc thì Vân sẽ ko tha cho Kha đâu và những người bên cạnh nó .....- ánh mắt Vân đang nhìn xoáy vào con Uyên ..

_ Àh hăm dọa tôi tao hả , sao lại thích gượng ép tình cảm của ng khác . Suốt ngày ra về tiểu thư thế mà lại đi xin tình cảm của ng khác , tội nghiệp cho mày quá Vân àh ...- con Uyên đứng là ko hiểu mà ..

_ Tao van xin khi nào , Tùng vốn là của tao cho đến khi bị Kh dụ dỗ thôi ....- con Vân ngập ngừng ..

_ Tức là mày thừa nhận mày bắt lực ko có khả năng giữ ng mày yêu , haha . Nếu mày nghĩ như thế thì bây giờ Tùng đứng đây mày muốn làm gì cứ làm đi tao và Kha sẽ chỉ đứng xem thôi ....- con Uyên cười tươi đẩy Tùng đến chỗ Vân .

Tôi chẳng hiểu con Uyên đang làm cái gì nữa , ngạc nhiên hơn là Tùng cũng nghe lời Uyên lắm sao lại như thế nhỉ . Vân nhìn Tùng đang từ từ đi tới , tôi thấy trong mắt Vân có một khao khát thật mãnh liệt , Tùng nhìn Vân và Vân cũng nhìn lại . Trong tích tắc Vân ôm chặt lấy Tùng ..... trời sao mà Vân ghê thế lại còn hôn Tùng nữa chứ ..Tôi như điên lên còn Uyên chỉ mỉm cười khinh bỉ nó nắm tay tôi kéo lại . Vân vẫn ôm ghì lấy Tùng nhưng hần cứ như tảng đá vô tri , nếu tôi là Vân thì chắc tôi sẽ đau lắm trước thái độ như thế của hần . Cuối cùng Vân cũng buông hần ra , nhìn hần chăm chăm có lẽ Vân cũng đã cảm nhận dc sự lạnh lùng nơi hần .

_ Sao hả , sao lại buông ra nhanh như thế tưởng Vân muốn có Vân muốn có Tùng lắm mà tôi tưởng Vân phải đi xa hơn chứ chỉ hôn thôi hả . Nơi nào trên người Vân chỗ nào là nhạy cảm nhất thì đặt tay của Tùng vào để coi Tùng có cảm giác ko ? .....- con Uyên nói cái gì mà nghe ghê thế ..

_ Mấy người có tình hạ nhục tôi hả .....- Vân gầm lên .

_ Chữ lúc mà Vân là cho Kha sợ hãi Vân có nghĩ đến cảm nhận của Kha ko ? ... cuối cùng thì hần cũng lên tiếng rồi ..

_ Bây giờ nói thật dù nhốt tôi và Vân vào trong một căn phòng , Vân có làm cái gì tôi cũng ko có cảm giác đơn giản vì tôi là g. ... nên tôi sinh ra là dành cho Kha rồi haha ..- hần cười nghe ghê quá

Vân muốn nói gì đó nhưng ko lên tiếng nổi , nước mắt Vân giàn giụa và Vân ngồi phịch xuống đất .. khóc tức tưởi .

_ Còn Giang nữa sao mày cứ quấy rầy Kha thế hả , mày muốn gì hả ...- hần lao vào Giang

Bây giờ hần và Giang như hai đứa điên hần thì điên cuồng đâm vào bụng Giang còn Giang chỉ biết đỡ mà thôi . Tôi biết bao nhiêu tức giận của hần đang dc trút ra hết , con Giang thì đang hồi hận .... Con Uyên phải kéo ra thì hần mới chịu buông Giang ra ..

_ Đứng ra tôi cũng ko tha cho Vân đâu. ....- hần chỉ vào mặt Vân ..

_ Bốp ..bốp...- mặt con Vân đỏ chết .

_ Sao Tùng giành xù hết vậy phải chờ cho Uyên chứ , con gái xù con gái thì hay hơn... hai cái tát này rất nhẹ đó nha Vân . Tôi ko thích làm ai bị thương nhưng nếu Vân còn làm phiền bạn tôi thì chắc tôi sẽ ko tát Vân nữa mà tôi sẽ có cách khác đó ....- ánh mắt con Uyên đầy nét đe dọa ..

_ Mấy em làm gì mà bây giờ con ở đây ...- trời tiếng của thầy Hùng vang lên ..chết rồi lần này chết thật.

_ Dạ có gì đâu thầy , giải quyết chuyện riêng thôi . Vân cứ chạy theo nói là thích Kha nhưng Kha lại yêu em mất rồi , Tùng cũng thích em , Giang thì có cảm tình với Vân . Nhức đầu ghê luôn nha thầy , em nói mấy bạn đừng nên lo yêu vậy mà ko ai nghe hết cứ nhào vô yêu , em phải kéo ra đây để nói chuyện với nhau đó thầy .....- nhỏ Uyên ôm tay ông thầy con này xạo ghê nha , ai thêm yêu nó chứ sao mà nó lạnh ghê ....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 81

_ Mấy tụi bây mới có bấy lớn mà lo yêu hoài , lo học đi . Bất chúc ngoan như Uyên nè , thôi thầy về ngủ em coi rồi bắt mấy bạn về lều nha Uyên ... – trời con Uyên mà hiền nó là đứa quậy nhất thì có , vậy mà ông thầy Hùng lại cưng nó nhất lớp mới ghê chắc tại nó đóng kịch khéo quá ..

_ Khoan đừng về Kha chờ Giang chút ..- Giang nắm tay tôi kéo lại khi tôi định đi về ,....

_ Muốn gì nữa thằng kia .... Bốp ..tình lại chưa ..- hấn vừa hét lên với Giang thì con Uyên tự nhiên tát cho Giang một cái con này sao hôm nay nó dữ thế ....

_ Uhm Uyên tát hay lắm , Giang xin lỗi làm cho Kha sợ , Giang hứa sẽ ko bao giờ làm như thế nữa và Giang sẽ chấp nhận sự thật là Kha ko còn Yêu Giang nữa .. tối nay Kha đừng về lều của Giang mà hãy qua ngủ với Tùng đi , nãy Giang nói với thằng Long rồi và nó đồng ý đổi lều rồi ....xin lỗi Kha ...- nói bấy nhiêu rồi Giang đi mất ..

Hay quá tối nay ko cần phải ngủ chung với Giang nhưng những gì Giang nói là thật ko ? hay là Giang sẽ có một kế hoạch khác . Tôi quay sang nhìn con Uyên nó chẳng nói gì chỉ nhìn Giang với con mắt ái ngại , ái ngại cũng đúng tự nhiên tát ng ta con này dữ ghê . Hôm nay tôi sẽ dc ngủ chung lều với hấn rồi hạnh phúc quá ....Trên đường về , hấn hỏi han tôi , rồi lại tự trách bản thân khi mà hấn ko chăm sóc cho tôi dc gì để tôi phải sợ hãi .Con Uyên đi bên cạnh chỉ mỉm cười thôi , hấn quay sang cảm ơn con Uyên hình như kế hoạch hẹn con Vân ra là của nó mà , con này ghê quá ...

Sương xuống ngày càng lạnh hơn , tôi nép sát vào lòng hấn chúng tôi bước nhanh chân về lều .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 82

_ Êh thằng kia nãy giờ mày ko nghe thầy giảng hả , chuẩn bị làm bài kiểm tra rồi đó mày ngồi đó mơ hoài nha .....- con Uyên thô bạo đập đầu tôi một cái , con này sao mà nó thô bạo quá đi mất .

_ Một quá hôm nay tôi ko muốn học , kệ tao mày nghe giảng đi rồi nói tao nghe ..- tôi nhăn nhó nhìn nó ..

_ Ngồi nhớ lại chuyện cũ hả thằng kia , chuyện qua lâu lắm rồi sao mày nhớ gì mà lâu quá thế .....- nó bắt đầu lên giọng mỉa mai rồi đó .

Tôi cũng chẳng thèm cãi nhau với con Uyên vì nó nói đúng mà , chuyện đã qua lâu lắm rồi nhưng sao tôi vẫn cứ nghĩ mới hôm qua . Bây giờ tôi và con Uyên đều đang học đại học và đều đã trưởng thành . Mọi người đều đi về mỗi ngả của cuộc đời bạn bè của tôi đã vào đại học .

Con Uyên thì vẫn như cũ đánh đá , hung tợn và vẫn chưa có một ng bạn trai để gọi là chính thức .. Còn tôi , tôi thì sao ? .. Tôi là một kẻ bị bỏ rơi , ko một ai cần tôi cả ... Tôi cứ tưởng rằng hấn chính là ánh sáng , là lẽ sống của tôi nhưng tất cả đều ko phải , hấn chỉ là một tên dối trá , chính hấn đã làm cho tôi suy sụp trong một thời gian dài có một thời gian tôi ko còn biết mình là ai nữa . Đến bây giờ tôi cũng ko hiểu tại sao ngày hôm đó hấn lại có thể đi với Vân sang Úc du học , tôi ko thể hiểu nổi .

Tôi chỉ biết vào một buổi chiều hấn nói với tôi rằng hấn sẽ đi du học , tôi khóc rất nhiều từ lúc đó tôi ko biết làm gì ngoài ngồi nhớ hấn , tôi luôn bên hấn dù cho tôi biết hấn rất bận . Nhưng tôi ko thể ngờ hấn lại đi du học với Vân mà lại ko có lời giải thích nào với tôi , hôm tôi tiễn hấn ra sân bay , tôi mới giật mình khi thấy đi bên cạnh hấn là con Vân mà hấn lại ko một lời giải thích chỉ nói với tôi rằng : “ Bây giờ anh ko tiện giải thích với em nhưng em phải hiểu anh chỉ có mình em thôi , em hãy cho anh thời gian và đợi anh về nha lúc đó anh và em sẽ nói rõ mọi chuyện .

Nói chỉ bấy nhiêu thôi rồi hấn quay lưng đi , hấn nói nghe thật dễ dàng kêu tôi hãy đợi hấn về để giải thích ..... hấn thật quá đáng thời gian hấn đi gần 4năm vậy mà hấn lại ko một lời giải thích và cũng rất ít gọi điện thoại cho tôi .. Tôi vẫn thường gửi tin nhắn và gọi điện thoại cho hấn nhưng nhận lại chỉ là những tin nhắn vô hồn và trả lời điện thoại một cách gượng ép , ở hấn có một cái gì đó thật lạnh lùng .

Tôi tuy rất yêu hấn , yêu đến nỗi mù quáng nhưng tôi cũng nhận ra rằng hấn ko vui khi nhận điện thoại của tôi hấn miễn cưỡng trả lời tôi vậy mà hấn ko giải thích gì về chuyện của hấn và Vân , giọng nói ko còn ấm áp như xưa ko còn sự nồng nàn của hai người đang yêu nhau mà chỉ còn sự gượng ép , hấn

còn dám nói : hình như thấy Kha thay đổi quá nhiều , Kha lạnh lùng quá .... hần dám nói tôi vô tình nữa , tôi làm gì hần mà vô tình chứ , tôi vẫn gọi điện thoại vẫn nhắn tin quan tâm hần mà ... Chán nản quá tôi ko còn muốn nghe sự lạnh lùng trong lời nói của hần nữa hơn 2 năm qua tôi ko còn thiết tha liên lạc với hần nữa và hần cũng chẳng thèm liên lạc gì với tôi .

Tôi vẫn cố gắng đi học như bình thường, mọi sinh hoạt của tôi vẫn như thế nhưng đâu ai biết rằng cứ mỗi đêm là tôi khóc rất nhiều , mỗi đêm ngủ tôi luôn bị giật mình vì hơi ấm và giọng nói ấm áp của hần . Nhưng khi tôi thức dậy thì tôi mới biết hình như đó chỉ là một giấc mơ và tôi thì ko bao giờ có thể quên hần dc ..... Nhưng hần thì sao , có lẽ bây giờ hần đang vui vẻ bên cạnh Vân và chắc đã quên hần tôi rồi, có tôi là ko thể làm gì để ngừng yêu hần .

Từng kỉ niệm của chúng tôi giống như những dấu ấn in sâu trong lòng tôi làm tôi ko thể nào có thể quên dc , nhưng cũng chính những kỉ niệm đó đã làm cho vết thương trong lòng tôi càng ngày càng sâu hơn và tôi cũng tự nhủ với chính mình rằng “ Tôi sẽ ko bao giờ yêu ai hết có lẽ vì trong lòng tôi chỉ có mình hần , cũng có lẽ vì tôi ko tin vào tình yêu nữa ..... ”

Tôi cũng bị bệnh giống con Uyên rồi mất cảm giác với tình yêu , mất cảm giác với cái thứ mà ngày xưa tôi cho là thiêng liêng và cao quý nhất .... đau đớn thật... tôi hận bản thân ngu ngốc của tôi quá....

_ Học ko lo , bây giờ ra chơi rồi cũng ko đi àh ngồi đây mơ hoài ... chán mầy ghê nha ..- con nhỏ nhắn nhỏ nhìn tôi .

_ Dạ thưa má con xong rồi sao mầy học du lịch mà nhắn nhỏ quá thế, con gái là phải dịu dàng mà mầy đánh đá wa coi chừng nha con ...- tôi liếc nó.

_ Xi xin lỗi mầy nha , tại mầy ko đẹp trai đúng như tiêu chuẩn của tao .. chứ với mấy anh kia tao ko bao giờ nhắn nhỏ. Ủa mà sao osin của mầy đến sớm thế , hôm nay mầy đi với nó hả còn thằng kia thì sao .....- nhỏ nháy mắt ra cửa..

Tôi nhìn ra cửa lớp thì ra osin của tôi mà Uyên nói chính là Chánh , phải nói là Chánh rất tốt với tôi rất quan tâm cho tôi . Những tháng ngày mà tôi đau khổ tưởng như rớt xuống địa ngục thì chính Chánh đã vực tôi dậy ... Những tháng ngày sau đó Chánh luôn bên tôi vì sợ tôi cô đơn mà làm vậy . Cho đến bây giờ Chánh vẫn bên tôi , vẫn quan tâm và lo lắng như thế . Tuy biết là tôi có nhiều ng khác nữa nhưng Chánh vẫn luôn đưa đón tôi đi học , chăm sóc cho tôi .....

điển hình là tôi cũng có quen một người tên Phong , dĩ nhiên tôi ko hề yêu tôi chỉ ko từ chối Phong chứ ko hề yêu ai nữa . Phong cũng biết Chánh nhưng hai người ko hề tỏ ra ghen tuông mà hình như cả hai luôn muốn thay đổi suy nghĩ tình yêu trong tôi , luôn muốn tôi chọn một trong hai người đó ....nhưng tôi ko thể vì trong lòng tôi chỉ có hần ..... yêu hần nhiều hận cũng nhiều lắm .... Àh còn một người cũng luôn bên tôi nhưng trong lòng tôi ko bao giờ có thể tha thứ cho người đó mặc dù ng đó yêu tôi rất lâu và cũng bị tôi hành hạ nhiều nhất đó chính là Giang.

_ Chánh đến lúc nào thế , vào đây ngồi chơi đi lát Kha còn một tiết nữa ... – tôi nhìn Chánh cười mỉm bây giờ tôi ko còn ác cảm với Chánh như ngày trước ...

_ Ờ Chánh mới tới thôi .. leo lầu lên đây một chút dc , Chánh có mua cho Kha đồ ăn trưa nè Uyên cũng có phần hìhì .....- Chánh cười nhìn cũng đáng yêu đấy chứ .

Con Uyên thấy đồ ăn là cười tít mắt ko thèm chọc tôi nữa cứ cầm đầu mà xoi . Nhìn con này hồn nhiên ghê , tôi và Chánh nhìn nó cười mà nó cũng ko hay cứ ăn rồi còn khen Chánh đáng yêu nhất .....con này sao mà nó xạo thế ko biết ... Chánh rủ tôi chiều nay đi chơi nhưng mà chiều nay tôi có hẹn với Phong rồi làm sao dc .....Tôi từ chối làm cho Chánh buồn lắm gương mặt của Chánh nhìn thật là xúc động nhưng mà tôi ko muốn thất hẹn với Phong vậy thôi .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83

Tôi về nhà thì Phong cũng nhắn tin nhắc nhở tôi về chuyến đi chơi chiều nay . Phong là một ng mà tôi quen trên mạng , rất đẹp trai và nam tính . Lúc đầu tôi cũng chỉ là tò mò muốn gặp mặt Phong nhưng ko ngờ tôi và Phong vẫn còn qua lại tất nhiên tôi chỉ xem là bạn còn Phong thì lại rất thích tôi – theo lời của Phong . Tôi ko còn tin lời tình tứ của bất cứ ai hết vì người mà theo tôi có thể đặt lòng tin nhiều nhất cũng đã phản bội tôi rồi .

Phong có gương mặt hơi giống hần , chính vì cái nét nam tính trên khuôn mặt đã làm tôi cũng có cảm tình với Phong phần nào . Nhưng tôi cảm tình với Phong cũng vì Phong giống hần đôi lúc tôi giận bản thân mình rất nhiều vì sao tôi lại yêu hần như thế ..... Thôi ko nên nghĩ nhiều nữa Kha ơi , lo tắm rửa để chiều nay còn đi chơi mong sao Phong có thể làm tôi vui một chút .....

_ Em ra trễ 10p nha heo lười .....- trước mặt tôi là Phong trông thật là phong độ với chiếc áo sơ mi đen dc bỏ vài cái nút trước ngực , chiếc quần jeans thật vừa vặn với cơ thể được tôn lên bởi sợi dây nịt màu xám . Phong đeo mắt kính màu đen ngồi trên chiếc xe thật là tuyệt vời .....chẳng hiểu sao Phong rất thích kêu tôi là heo lười có lẽ vì tôi mập hơn ngày trước nhiều rồi . Kêu như thế cũng hay tôi ko thích bất cứ ai kêu tôi là nhóc hay bé yêu vì nó làm cho tôi nhớ đến hần .....

_ Trẻ có chút xấu anh làm gì ghê quá , tại anh tới sớm thôi ...- tôi trẻ thôi .

Phong nhìn tôi cười cười , còn tôi thì lí lắc leo lên xe của Phong một cách nhanh chóng . Chẳng biết hôm nay Phong chở tôi đi đâu , tôi ko quan tâm mỗi lần đi với Phong tôi thoải mái lắm trong lòng ko hề bận tâm gì nhiều . Nhưng sao hôm nay Phong lại chạy con đường làm tôi thấy quen thế .... Tôi nhìn chăm chú vào con đường và lờ mờ nhận ra đây chính là Phú Mỹ Hưng cái nơi mà từ khi hấn đi tôi ko bao giờ muốn tới nữa ..

_ Sao anh lại đưa em đến đây .....- tôi áp úng khi Phong dừng xe lại bãi cỏ mà ngày xưa tôi và hấn hay ngồi ...

_ Ủa có gì đâu em, nơi này đẹp mà em đứng ko ? Anh rất thích vì ko khí rất thoáng mát.....- Phong cười hít thật sâu không khí vào trong lòng ngực ..

Phong nói đứng nơi đây vẫn đẹp lắm , vẫn thoáng mát như ngày xưa ko có gì thay đổi . Tôi vẫn rất thích nơi này nhưng ko bao giờ dám đến đây vì tôi sợ lại bắt gặp hình ảnh của hấn . Những cơn gió thổi qua làm tôi thấy lạnh , tôi chợt nhớ đến những lần nép vào lòng của hấn những lần tôi và hấn ngồi ngắm sao , cùng nhau ăn kem và trao nhau những nụ hôn nồng bỏng .

Tôi nhìn ra xa và hình như tôi nghe giọng nói thì thầm của hấn và cả nụ cười quyến rũ của hấn .Sao tôi lại đến nơi này chứ , sao lại như thế tôi vẫn còn yêu hấn như thế sao , yêu hấn đến nỗi mà nghe tiếng gió tôi cứ ngỡ là tiếng cười của hấn .....hình như tôi sắp điên rồi tôi nhớ hấn quá rồi . Tôi ko muốn ở đây nữa ,tôi ko thể đứng đây và cứ nhớ về con người đó ..

_ Về đi , về nhanh lên ..... em ko muốn đứng đây nữa nhanh lên anh chở em về đi ....em ...em muốn về nhanh lên , anh nghe ko hả sao lại nhìn em như thế .....- tôi hét lên như một ng điên .

Phong nhìn tôi trân trân có lẽ Phong ko biết tôi đang nghĩ gì nữa . Tôi hét lên mấy lần Phong nhanh chóng đẩy xe chở tôi về nhà . Trên đường về tôi im lặng và Phong cũng ko dám lên tiếng , bao nhiêu những kỉ niệm vui về ngày xưa chợt trở về làm trong lòng tôi thật hạnh phúc . Nhưng rồi tôi lại nhớ đến lúc hấn đi du học chung với Vân thật lạnh lùng và tàn nhẫn ....ko hiểu sao tôi lại khóc sao tôi lại khóc ko phải tôi đã cạn khô nước mắt rồi sao vậy mà giờ tôi còn khóc dc .....

tôi lấy tay quẹt nhanh nước mắt vì tôi ko muốn Phong nhìn thấy . Về đến nhà tôi quay sang chào tạm biệt Phong trước gương mặt ngơ ngác của Phong có lẽ Phong vẫn ko lý giải dc vì sao mà tôi nổi điên . Phong chạy xe đi rồi tôi chậm chậm bước vào nhà , những lúc nhớ về hấn đang đây vì tôi làm cho tâm trạng tôi thật tệ . Tôi ngược lên nhìn thì hình như trước cửa nhà tôi có 3 người đang đứng chờ , hình như là chờ tôi thì phải . Có hai người con trai và một đứa con gái , đứa con gái giống con Uyên còn hai người kia tôi chưa nhận ra là ai.....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lê Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84

Tôi nhanh chân chạy đến gần thì nhận ra đúng là con Uyên còn hai người con trai kia chính là ông Huy và “ phu nhân” của ông ông thầy Thanh của tôi đây mà .

Lâu lắm rồi mới gặp hai người này vì từ khi hấn đi du học thì khoảng hai năm sau hai người cũng kéo nhau ra Hà Nội với lý do muốn dành thời gian cho nhau nhiều hơn vì cả hai ko muốn màng đến công việc nữa . Nhìn ông Huy nắm chặt tay của thầy tôi cảm thấy họ thật hạnh phúc làm tôi ganh tỵ lắm , giá như bây giờ hấn còn bên tôi thì có lẽ chúng tôi cũng rất hạnh phúc lắm ..... lúc mạnh đầu xưa tan cái ý nghĩ đó .

_ Một ghê nha , đi hú hí với thằng nào mà bắt tao đứng chờ vậy ....này tao nhắn tin cho mày rồi mà ..- con Uyên dựa sát vào cửa lên tiếng chửi tôi nữa ..

_ Im mày này tao ko mở máy tao quên mày làm gì mà ghê thế , con gái mà như mày thì chc con trai chết hết .....- tôi lấy chìa khóa ra nhấn nhó .

_ Hai đứa em vẫn còn như con nít cứ cãi nhau hoài .. Uyên vẫn cứ như con trai nhí hi hi. Thôi đừng chửi Kha để nó mở cửa cho vô nhà chứ rồi ân oán tính sau ....- ông thầy lên tiếng nên con Uyên ko cãi nữa .

Vừa mở cửa vào nhà ông Huy đã ngồi phịch xuống ghế soạn ra một đồng đồ ăn và quà cho tôi .

_ Này tụi anh có ghé sang siêu thị mua chút đồ ăn nè tụi mình nấu đồ ăn trưa đi nha , dạo này anh ko thích ăn ở ngoài .....- ông Huy cười nhe răng .

_ Uhm dc đó anh và Uyên xuống nấu ăn đi lâu quá ko gặp lại Kha để em tâm sự chút nha.....- tôi thấy ông thầy nháy mắt với Huy

Ông Huy công nhận nghe lời ông thầy ghê ko đợi nói đến lần thứ hai thì ông Huy lôi tay con Uyên đi mất tiêu . Con Uyên thì la hét phản đối he he con này chắc làm biếng ko muốn nấu ăn đây mà . Uyên và ông Huy đi xuống bếp thì ông thầy quay sang nhìn tôi ..

_ Sao rồi , mấy năm nay em có liên lạc gì với Tùng ko ? Nhìn mặt em sao anh thấy ko vui thế ...- ông thầy nhìn thẳng vào mắt tôi vẫn là anh em ngày trước.

_ Nếu là thầy thì thầy có vui nổi ko ? Em hận hấn lắm , em dành cho hấn cả tấm chân tình vậy mà nhận lại chỉ là sự giả dối ..... em ko hạnh phúc dc như thầy .....- tôi ko dám nói nữa vì hình như tôi sắp khóc rồi .

_ Em đừng nghĩ như thế cũng có lúc anh rất đau khổ mà , nhưng mà anh cũng chấp nhận hết anh cũng từng nghĩ tiêu cực rất nhiều cho đến khi quay lại với Huy anh mới biết anh yêu Huy nhiều lắm .....- ông thầy suy tư.

_ Thầy còn có cơ hội để gặp lại Huy còn em chắc ko bao giờ gặp lại con người đó nữa đâu mà thôi đừng nói chuyện này nữa .....- tôi nhún nhó.

_ Uhm ok ko nhắc nữa , mà dạo này em có gặp Chánh ko ? Nghe con Uyên nói em và CHánh rất thân thiết hả ? thằng đó cũng lạ sao lần này lại si tình như thế nhỉ ...- ông thầy cười cười ..

_ Thầy lại nghe con Uyên đồn nhảm hả , ừ thì Chánh vẫn rất tốt với em nhưng tim em đã chết nên em ko yêu ai nữa , Chánh chỉ là một người bạn thôi .....- tôi nói nhưng trong lòng cũng hơi buồn .

Ông thầy còn định nói gì nữa nhưng con Uyên đã mang đồ ăn lên nên thầy chỉ nhìn tôi lắc đầu . Bốn người ngồi ăn thật thân mật cứ như gia đình lâu lắm ko gặp nhau . Từ khi hấn đi du học căn nhà tôi cũng trở nên lạnh lẽo hơn vì ko còn một ai ngoài con Uyên đến nhà tôi chơi . Mẹ tôi vẫn cứ thế , vẫn cù bần rợn và đi suốt ,tôi – vẫn là một kẻ cô độc thiếu tình thương và hơi ấm .

Bên ngoài trời lại mưa làm cho tôi nhớ lại cái ngày mà tôi đi thác Giang Điền rồi bị Vân gạt ra gặp Giang hôm đó cũng mưa rất to còn tôi thì cứ chạy như thằng điên nhưng tôi ko cô đơn vì tôi có hấn . Còn bây giờ tôi rất sợ mưa, mỗi lần trời mưa thì hình ảnh của hấn lúc ôm tôi trong vòng tay , lúc hấn lo lắng cho tôi lại trở về . Hôm hấn ra sân bay với Vân trời cũng mưa như thế , hôm đó tôi cũng chạy ngoài trời mưa và khóc như một thằng khùng .... Lúc đó tôi vẫn chỉ là một thằng nhóc 15 tuổi nhưng bây giờ thì tôi cũng đã gần 19t rồi một khoảng thời gian cũng ko phải là ngắn nhưng sao tôi lại ko thể quên hấn – người mà tôi rất yêu .

_ Đó thầy thấy ko đang ăn mà nó cũng ngồi mơ chác đang nhớ về chuyện cũ vậy mà lúc nào cũng ra vẻ cứng rắn, nó đóng kịch tài lắm thầy ơi .....- nhớ Uyên đang chê môi.

_ Thôi nha con kia , kệ tao nha sao mày thích chọc ghẹo tao thế ...- tôi liếc nhỏ .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85

Tôi vừa nói là con Uyên buông chén com xuống và bắt đầu hát bài :” Anh “ , đây là bài hát mà tôi và hấn đều thích nhưng bây giờ tôi ko còn thích nghe bài này nữa vậy mà con mấm này dám đem ra chọc ghẹo tôi cơ đấy . Tôi cốc vào đầu nó một cái thế là hai đứa rượt nhau vòng vòng , hai đứa tôi làm cho ông Huy và thầy cười quá trời vì chúng tôi vẫn còn con nít lắm . Ăn xong hai người đó rủ tôi đi chơi nhưng tôi từ chối ngạc nhiên hơn là con Uyên ham hồ lại ko đi mà tình nguyện ở nhà với tôi , chắc nó biết tôi đang ko vui ..

_ Mày vẫn thế cứ rành rọt là lại nhớ về chuyện cũ mày tính sống trong quá khứ đến khi nào . Nhắc mày nhớ lúc mày quen với Tùng mày chỉ là thằng nhóc lớp 10 nhưng bây giờ mày đang là sinh viên đại học đấy .. làm ơn quên chuyện cũ đi mày mà cứ ngồi nhớ như thế thì coi chừng bị điên đó nha .....- con nhỏ vừa dọn dẹp vừa nói .

_ Mày ko biết tính tao hả , khỏi khuyên chi cho vô ích .... Hôm qua thằng Giang nói gì với mày mà nó học Quản trị kinh doanh hả ? .....-tôi đánh trống lảng .

_ Ở mày cũng biết là vì mày mà nó mới vào trường mình để học chung với mày thôi . Sao mày cứ hành hạ nó thế làm cho ng ta hi vọng rồi bắt ng ta thất vọng , nghe nói hôm trước nó chờ mày đến tận khuya đó .....- con Uyên làm một tràng luận.

_ Kệ nó chứ tao có nói là sẽ đi với nó đâu tự nhiên nó chờ thôi hôm đó tao có hẹn với Phong mà .....- tôi chống chế .Giang học chung trường với tôi ko hiểu sao hôm đó Giang rủ tôi đi chơi nhưng tôi ko thích , Giang là người tôi căm thù , Giang cũng như con Vân lúc nào cũng muốn đẩy Tùng ra xa tôi và bây giờ họ thành công rồi . Tôi ghét Giang nhưng tôi ko nói ra , Giang rủ đi chơi thì tôi nói ko biết , thế là tên đó đứng chờ đến khuya .....

_ Một quá, mày hận Tùng cũng đừng nên làm cho người khác mệt vì mày , còn nhiều ng yêu mày lắm đó vậy mà mày cứ nghĩ chuyện cũ hoài .....- con Uyên nhún nhó .

_ Nói tao thì hay lắm còn mày thì sao ? Ko phải mày vẫn đang hành hạ những ng yêu mày , hành hạ chính bản thân mày và hành hạ người mày yêu .....- he he hôm nay tôi mới trả đũa dc con nhỏ này .

Tôi nói hoàn toàn đúng nên con Uyên im re , nó cúi mặt xuống đất thật lặng lẽ . Bao nhiêu năm nay nếu tôi nhớ Tùng thì con Uyên lại chẳng yêu ai nữa nó

trải qua rất nhiều mối quan hệ tình cảm nhưng chẳng ai làm cho con Uyên có thể yêu lại. Nó vẫn thế vẫn ko tin vào tình yêu và câu chuyện của nó tôi vẫn chưa biết dc chi tiết . Sao nó kín miệng thế ko lẽ đây là một vết thương rất sâu trong lòng nó sao .

_ Mày thì biết gì hả thằng kia nếu mày trải qua những chuyện giống tao thì mày sẽ ko bao giờ dám yêu nữa đâu. ....- nhỏ Uyên đang giận dữ hả ta..??????????

_ Mày làm gì vậy nhóc sao mày lại khóc thế . Làm sao mà tao hiểu dc khi mà từ đó giờ mày có kể tao nghe chuyện gì đâu ..

_ Uhm cũng đúng đây là một chuyện nhục nhã nên tao ko kể ai nghe cả nhưng có lẽ đến lúc phải kể mày nghe .. mày còn nhớ người con trai mà tao nói là tài xế của tao đứng đón tao trước nhà mày hôm tụi mình giúp giảng hòa cho ông thầy ko ?

_ Sơ sơ thôi cũng lâu quá rồi , 4năm rồi chứ ít sao mà ng đó là ng yêu đầu của mày hả? ...tôi tò mò chết dc

_ Ko ngại đó là ng yêu thứ hai của tao tên là Hải chính người đó đã giúp tao đứng dậy rất nhiều ..... Hải chỉ lớn hơn tao 2 tuổi và cũng ở gần nhà tao

Năm học lớp 9 tuy chỉ là một đứa trẻ nhưng tao cũng đã biết yêu và người tao yêu là một anh cùng xóm tên Lâm ,lúc đó Hải cũng chung xóm với tao nhưng tao ko để ý ai ngoài anh Lâm . Anh Lâm rất hoàn hảo học giỏi , thông minh , nam tính và rất quan tâm tao , tuy ng ta lớn hơn tao 3 tuổi nhưng tao ko hề thấy giới hạn về tuổi tác tụi tao gần bó nhau lắm mày àh .

Anh Lâm rất quan tâm và lo lắng cho tao , hai đứa tao như hình với bóng quấn quýt suốt ngày anh Lâm cũng giúp tao trong chuyện học rất nhiều phải nói là tao rất hạnh phúc. Rồi một ngày anh Lâm nói với tao là anh Lâm thích tao mày biết lúc đó tao hạnh phúc lắm ko thể tả dc .

Hai đứa tao đã thân càng thêm thân , rồi một ngày anh Lâm rủ tao đến nhà chơi để kỉ niệm ngày tụi tao yêu nhau , tao mừng lắm ko cần suy nghĩ nhiều tao đồng ý. Mấy đứa trong xóm ai cũng nói là tao hạnh phúc vì tao đã có dc anh Lâm ng mà tụi nó từng ao ước . Tao hạnh diện lắm tao diện một bộ quần áo thật đẹp đến nhà anh Lâm chơi dù nhà anh tao ko lạ lắm gì vì cũng chung xóm mà . Nghĩ lại tao cũng gan há mậy tự nhiên đến nhà bạn trai chơi chỉ có hai người ở nhà mới ghê...tao tưởng tượng ra nhiều hoàn cảnh lãng mạn lắm . Khi tao đến nhà Lâm lúc vào nhà thì chẳng có ai Lâm ôm tao , hôn lên má tao rồi cứ thế đi xuống khắp cơ thể tao .

Lúc đó tao chỉ mới có 15t dĩ nhiên tao sợ lắm , nhưng tao yêu Lâm lắm mày biết ko ? tao rất sợ nhưng cũng ko dám từ chối thẳng thừng vì sợ Lâm tự ái .. trong lúc, Lâm đang hôn tao thì có khoảng chừng mấy thằng con trai nữa bước ra chúng nó cười nham nhở rồi còn lại còn quay lại những cảnh mà tao và Lâm hôn nhau , tao sợ lắm vì ko biết chuyện gì thì nghe một thằng trong đó nói : Ủa hàng mới hả Lâm hehe em này coi bộ ngon hàng nha, dc đó mày xong tới anh em tụi tao nha ha ha . Thằng đó cười thật nham nhở tao còn đang ko hiểu gì thì Lâm lên tiếng : “ Từ từ tụi bây làm em sợ bây giờ , từ từ ai cũng có phần mà bình tĩnh đi ...-

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86

Bây giờ tao mới hiểu Lâm chỉ là một thằng chó ko biết bao nhiêu cô gái chết dưới tay nó rồi , cả một đám con trai thằng nào cũng nhìn lịch sự sáng sủa nhưng thật chất chỉ là những con quỷ râu xanh . Tao vùng bỏ chạy thì bị Lâm tát một cái choáng váng cả mặt , trước mắt tao bây giờ ko còn là một anh Lâm lịch sự nữa mà chỉ là một con thú thôi . Lâm lao vào tao như một con quỷ mấy thằng kia thì giữ tay chân tao lại , áo của tao bị xé gần phân nửa ... Lúc mà tao tưởng ko còn gì thì Hải và mấy người bạn của Hải đến cứu tao, Hải đập mấy thằng đó một trận và đập nát cái máy quay phim đó ...

Lúc ra khỏi nơi đó tao hoàn toàn trống rỗng mấy ngày liền trong nhà , Hải thường xuyên đến thăm tao cũng may dịp đó ba mẹ tao đi công tác hết trong nhà chỉ còn chị giúp việc chứ nếu ko thì to chuyện . Mày có tin là suốt một tháng trời tao ko nói chuyện, học hành thì giám sát tao cứ như cái bóng vật vờ . Mỗi lần tao ngủ là hình ảnh mấy thằng đó lại trở về làm tao ko thể ngủ , những lúc như thế tao gọi điện thoại cho Hải . Hải là người giúp tao quên đi mọi chuyện cũng là người giúp tao giữ bí mật chuyện đó và cũng chính Hải một lần nữa sưởi ấm tim tao . Nhưng ngay lúc mà tao dần bình phục thì tao lại biết dc là Hải bắt cá hai tay , tao hỏi thì Hải nói là chưa kịp chia tay ng đó vì ng đó chỉ là thể thân của tao haha .

Vậy mà tao còn cảm động vì Hải , tao còn định sẽ một lần nữa yêu thêm một người nhưng mà Hải cũng chỉ là một thằng lừa dối , nên tao chia tay với Hải dù Hải giải thích rất nhiều mong tao quay lại nhưng ko thể mảy ả tình yêu trong tao chết rồi .. vậy mà tên đó vẫn còn bám theo tao đến bay giờ mới ghê ....

Tôi lặng yên nhìn nhỏ thì ra những gì nhỏ trải qua thật kinh khủng , dễ sợ hơn tôi nhiều hèn chi mà nhỏ ko tin vào tình yêu cũng đúng thôi mà . Vậy mà tôi cứ nghĩ nhỏ này ham hố thích trai đẹp thì ra là trong lòng nó tình yêu chết rồi, con trai theo nó chỉ là vật trang trí ..

_ Sao mày lại nghĩ vậy tao nghĩ Hải yêu mày lắm mà ko lẽ mày ko tin anh ta ? Cũng có thể ng con gái đó là thể thân của mày thật và anh ta chưa kịp nói chia tay với nhỏ đó thì mày biết , đầu phải cái gì cũng nghĩ tiêu cực dc.....- tôi nhìn nhỏ .

_ Mày nói nghe hay ghê chuyện của mày và Tùng đã 4 năm về trước nhưng bây giờ mày cũng có thể yêu ai đâu ... mày có thể tin ai nữa sau . Mày còn có Tùng thật lòng yêu thương còn tao yêu thật lòng nhưng nhận lại chỉ là giả dối. .... – nhỏ nghiêng răng .

_ Còn thằng Lâm sau chuyện đó thì sao ? Ko lẽ mày tha cho nó dễ dàng thế sao , tao ko tin mày bỏ qua thế mày là chúa thù dai mà ...tôi nhìn Uyên nghi ngờ , có khi nào bây giờ thằng Lâm bị nó giết chết rồi ko ?

_ Ha ha mày hiểu tao ghê , kể mày nghe nha chuyện này kể cả Hải cũng ko biết đâu . Sau chuyện đó tao để dành tiền nhờ con Giao – mày ko biết con này đâu nó là bạn thân của tao nhưng giờ đi theo gia đình sang Mỹ rồi , tao nhờ con Giao mượn xã hội đen xử Lâm dùm tao con Giao đâu biết gì nó cứ nghĩ thằng Lâm phản bội tao nên tao hận he he . Tao để dành tiền mượn xã hội đen xử nó , đánh nó gãy một chân luôn, tại vì tao ko bị gì nên mới đánh nó gãy chân thôi chứ nếu nó làm tao tổn thương thì chắc nó sẽ là một thái giám thời hiện đại he he ...- nhỏ cười lớn

_ Trời ghê thế nhưng ko lẽ bị xã hội đen đánh như thế mà nó im àh ko báo công an sao .....- tôi tò mò ghê.

_ Sao dám báo trước khi đánh nó thì mấy thằng xã hội đen cời hết quần áo nó ra rồi cho một thằng khác vào nằm kế làm như là Lâm đang quan hệ với thằng này hehe . Nếu Lâm dám báo công an thì những tấm hình này sẽ dc chuyển cho ba mẹ Lâm vì ba Lâm rất trọng sĩ diện mà nên Lâm ko dám phản kháng , cách này là tao với con Giao nghĩ ra đó mày , tại tao bắt chước một bộ phim Mỹ thôi ...- con Uyên vẫn cười

Thật ko ngờ một con nhóc mới lớp 9 mà có thể lên kế hoạch trả thù hoàn hảo như thế . Nghĩ dc kế này chắc con Uyên phải hận tên đó lắm và chắc cũng xem nhiều phim xã hội đen lắm hix đúng là ko nên đụng chạm với phụ nữ . Con Uyên nhìn hồn nhiên như thế mà lại có những kỉ niệm thật buồn , tôi nghĩ chắc nó phải đấu tranh nhiều lắm mới có thể vượt qua dc , mới có thể có dc một cuộc sống bình thường quên đi chuyện cũ . Tôi nhìn Uyên bây giờ thì nó ngồi quay mặt vào tường , chơi với nhau gần 4 năm vậy mà chưa bao giờ tôi an ủi nó vì có bao giờ thấy nó buồn đâu cũng chưa bao giờ quan tâm nó chỉ toàn nó quan tâm an ủi tôi . Bây giờ nói chuyện tôi mới biết là nó cũng có những bí mật kinh khủng ..... Vài con Uyên đang run lên có lẽ nó khóc sao hôm nay nó lại khóc từ giờ nó có khóc đâu hay là khi nhớ lại chuyện cũ làm cho nó đau lòng như thế .....

_ Nín đi mày , đừng nghĩ nhiều chuyện gì qua rồi thôi nha .....

Ôm nhẹ nó vào lòng tôi an ủi nó , nhưng nó vẫn khóc rất nhiều thôi thì cứ để nó khóc có lẽ những uất ức trong lòng nó đang được phần nào đó hóa giải . Tôi ko muốn thấy nó khóc tôi chỉ muốn nó mãi mãi là một con nhóc hồn nhiên thôi , mong sao cho nó quên hết chuyện cũ và mong rằng có ai đó làm cho nó tin rằng trên đời này vẫn có tình yêu .... còn mày thì sao Kha mày có còn tin vào tình yêu ko khi mà tình yêu của mày đã ra đi vào 4 năm trước để lại cho mày toàn kỉ niệm .....

Bên ngoài trời vẫn còn mưa lất phất ... những giọt mưa vô tình , vô tình như chính lòng người . Mưa rơi cứ rơi đi , mưa để xóa hết những vết thương trong lòng tôi và Uyên đi .....hic

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lê Sống Của Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87

Chán ghê hôm nay là chủ nhật mà cũng ko ở nhà yên với con Uyên dc , con đó ham hố nghe lời dụ dỗ của ông Huy hôm nay tự nhiên hứng lên đòi đi chơi Suối Mơ mà chỗ này có gì đẹp đâu chỉ có bãi cỏ thoáng mát thuận lợi cho cắm trại thôi để tôi ở nhà ngủ ko sướng hà ...? Nói vậy thôi chứ tôi mà ko đi thì chắc ko yên với con Uyên nên tôi phải lết cái thân đi mặc dù trong lòng làm biếng lắm. “ Kha oi , Kha àh có điện thoại nè , Kha nhớ Kha quá àh hi hi ...- trời cái chuông điện thoại kìa khủng thế là biết con Uyên gọi rồi ... Tôi bắt máy chưa kịp nói gì thì con Uyên đã lên tiếng chỉ chiết vì tôi đến trễ , nghe nó chửi là tôi oái rồi tôi phải nhanh nhanh mặc đồ rồi còn chạy qua nhà nó nữa ....

Qua nhà con Uyên tôi chỉ thấy ông thầy đang ngồi vắt vẻo trên ghế ăn bánh , còn con Uyên thì đang tám cái gì đó khí thế lắm

_ Êh sao chưa đi nữa dạ , tao tưởng là xong hết rồi sao còn ngồi đây mày chọc tao hả con kia hỏi tao chạy qua còn mày ngồi tám hả ...- tôi nhăn nhó.

_ Im mày qua trễ còn bon chen , bộ tao muốn ngồi đây hả tại anh Huy phải đón ai nữa mà . Tới trễ mà còn la lối , làm thấy ghê tao đá cho văng ra cửa bây giờ , ngồi xuống ăn bánh nè mày ...- tôi đã đỡ hic con này con ghê hơn ..

Ông thầy nhìn con Uyên cười cười còn tôi thì liếc xéo liếc thẳng con này . Sao mà nó dữ thế ko biết , lúc nào cũng làm cho tôi im re hix hix , số tôi là số khổ mà chơi với bạn cũng bị ăn hiếp nữa mới ghê . Tôi cầm cái bánh mà con Uyên đưa cho vào miệng , tôi cắn cái bánh mà tôi cứ tưởng tượng như đang cắn con Uyên hehe . Ăn đến cái bánh thứ 3 thì tôi nghe tiếng xe của ông Huy dừng trước nhà con Uyên ..

_ Chờ anh Huy đi đâu mà bắt nguyên đám chờ anh dạ , chán anh ghê nha...anh.....- ủa sao hôm nay con Uyên lại tắt đài sớm thế bình thường thì nó sẽ làm cho ng đôi diện phải cảm nín sao hôm nay nó lại im trước thế ....

Tôi còn đang ngạc nhiên ..... tôi ngẩng mặt lên nhìn thì tôi biết tại sao con Uyên lại im lặng sớm như thế , thì ra đi bên cạnh ông Huy là một ng thanh niên rất đẹp trai , đáng người rất săn chắc , có làn da rám nắng , đôi mắt nâu nâu , sống mũi cao gương mặt hình chữ điền rất cương trực nhưng đôi mắt rất

lạnh lùng ... đúng là mẫu ng của con Uyên rồi

_ Xin lỗi mọi người tại vì anh phải đón em trai mình nên mới ra trễ , tự nhiên hôm nay nó muốn đi chơi nên anh rủ theo luôn .....- ông Huy cười cười.

_ Chào mọi người tôi tên là Dũng , 20 tuổi mong sao tụi mình sẽ thân với nhau .....- woa nụ cười dễ thương ghê nhưng vẫn mang nét lạnh lùng , tôi liếc qua nhìn thì thấy con Uyên đang đứng hình rồi hehe.

_ Trời anh Huy nói quá , rủ thêm em trai thì có gì đâu hihi . Minh tên là Uyên chỉ mới 19t thôi vậy là nhỏ hơn Dũng rồi , anh Dũng ngồi xuống ăn bánh đi nha ...-trước con mắt ngạc nhiên của mọi người con Uyên kéo tay Dũng ngồi xuống , con này ham hố ghê ko biết là Dũng này chống chọi nổi ko nữa .

_ Anh Huy em ruột anh hả , dễ thương ghê nha.....- tôi nói nhỏ với ông Huy .

_ Hehe dễ thương hơn anh nhiều đúng ko ? Nhưng mà nó phải là đồng loại , nó rất lạnh lùng ko dễ đụng vào đâu để coi con Uyên làm sao với nó ..

Ông Huy cười nhìn con Uyên đang ra sức chọc ghẹo thằng em anh Huy , lúc đi lên Suối Mơ con Uyên cũng ko thèm cho tôi chờ nó nhảy sang đi với Dũng nhưng mà tôi thấy Dũng ko nói gì cả chỉ có con Uyên nói thôi . Lần này con Uyên gặp đúng đối thủ rồi , nó cũng có tiếng là lạnh lùng nhưng lần này gặp Dũng có lẽ sẽ là thử thách với nó ... nhìn mặt là tôi biết nó đang rất tức giận vì ko làm cách nào cho Dũng mở miệng dc . Dũng chỉ nói chuyện với ông Huy , hỏi thăm ông Thanh và tôi một vài câu còn lại thì Dũng ko nói gì nữa . Suốt buổi đi chơi Dũng chỉ nói mấy câu với con Uyên làm cho nó tức điên lên .

_ Sao rồi cưng ko phải mày khoe là mày có tài ăn nói sao ? vậy mà bây giờ có ng lại ko thèm nói chuyện với mày kia ...- tôi thích thú trêu chọc nhỏ.

_ Cứ chờ đó , tao sẽ có cách hừ ko ai dc làm lơ tao như thế .....- con Uyên cười mỉm .

Đi dạo một vòng , ông Huy và ông Thanh cứ như con nít còn chạy giỡn nữa mới ghê . Hai người chạy mấy vòng , còn con Uyên thì cứ ngồi đó mà thao thao bất tuyệt với Dũng ha ha mắc cười chết mất con này sao mà kiên nhẫn thế . Gần trưa thì mọi người ai cũng đói , con Uyên lấy thức ăn ra và để trên một chiếc khăn màu xanh trông thật đẹp . Mọi người ai cũng ăn một cách ngon lành , nhưng riêng Dũng thì ko ăn gì cả chỉ ngồi lấy MP3 ra nghe nhạc ở một góc cây gần đó .Con Uyên làm cho Dũng một ổ bánh mì rất hoành tráng nhỏ đem đến tận chỗ cho Dũng tôi loáng thoáng nghe ...

_ Nè sao Dũng ko ăn đi , ngon lắm đó nha hi hi .....- con Uyên đưa ổ bánh mì sát vào mặt Dũng.

_ Tôi ko đói mà ...- Dũng nhăn nhó.

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88

_ Ăn đi mà , ăn đi cho no ....- Uyên đưa ổ bánh mì sát hơn ,,

Bộp ! Tôi quay sang nhìn thì thấy ổ bánh mì trên tay của con Uyên rớt xuống đất , đôi mắt con Uyên sa sầm lại còn Dũng thì hơi bối rối , thôi chết rồi kìa này chắc con Uyên sẽ làm thịt Dũng mất thôi , tôi chỉ cho ông Huy coi cả đám chúng tôi kéo lại gần .

_ Sao Dũng quá đáng quá vậy ,ko ăn thì thôi sao lại quăng chứ . Tôi quan tâm Dũng thôi , tôi đã nghĩ sai về Dũng tôi cứ nghĩ rằng những người có đôi mắt như Dũng thì sẽ rất ầm áp và đáng tin . Ko hiểu sao vừa mới gặp tôi đã có cảm tình với Dũng , cảm thấy Dũng rất đáng tin cứ nghĩ là mình có thể làm bạn vậy mà ....tôi đã lầm xin lỗi..- sao hôm nay con Uyên sến vậy ta , ko lẽ đây là lời thật lòng của nó .

Nói chi bấy nhiêu rồi Uyên bỏ chạy thật nhanh , nhưng rồi vấp cục đá nó té một cái bịch chắc là đau lắm tôi thấy nó ôm cái chân xoa xoa . Gương mặt con Uyên đang đỏ lên , nó ôm cái chân nhăn nhó chắc là đau lắm tôi thấy chân nó đang rỉ máu ... ông Huy và ông Thanh chạy đến nhìn con Uyên xuyết xoa tôi còn đang định chạy đến coi nó thế nào thì Dũng đã nhanh chân hơn tôi ..

_ Uyên làm cái gì thế , tôi ko ăn là chuyện của tôi mắc gì mà chạy cho té thế ....- cuối cùng thì con Uyên cũng có khả năng làm cho Dũng mở miệng

_ Tránh ra đi ko phải Dũng rất vô tình sao , tôi nói chuyện với Dũng cứ như là nói chuyện với không khí , hức hức con trai gì kỳ thế ....- má ơi tôi có nhìn lầm ko thế , con Uyên đang khóc , mà khóc một cách tức tưởi mới ghê ...

Dũng ngồi sát vào đưa vai cho Uyên dựa , hình như Dũng đang ân hận thì phải . Tôi thấy Dũng cứ ngồi nhìn con Uyên còn ông Huy thì há hốc mồm trước thái độ vô lắng cho ng khác của em mình vì ông Huy nói rằng Dũng ko bao giờ quan tâm bất cứ con gái nào .

Vì Dũng luôn quan niệm con gái là thứ mê tiền và ko chung thủy ... Tôi nghe ông Huy nói thế , nghe cũng giống con Uyên ko tin vào con trai he he , hai người này dc nha , tôi liếc nhanh qua con Uyên thì tôi thấy rõ ràng nó nháy mắt với tôi . TRời thì ra con năm này đúng kịch , ghê thật thế mà nó làm như

thật xem chút tôi cũng bị gat ..

Nhông nhẽo xong con Uyên còn giả vờ giận Dũng mới ghê , bây giờ Dũng nói gì con Uyên cũng im lặng . Con này cao tay thật , tôi thấy rõ trên nét mặt Dũng có chút hựt hẫng còn con Uyên thì cứ im lặng he he . Lúc ra về nó còn ko thèm đi chung với Dũng nữa chứ , nó qua cho tôi chờ về còn Dũng thì mặt thộn ra vì Dũng ko hiểu sao con Uyên lại tỏ ra lạnh lùng . Tôi chạy xe về vậy mà Dũng cứ chạy theo nói chuyện với tôi nhưng tôi biết Dũng chỉ muốn nói chuyện với Uyên thôi , cuối khúc quẹo Dũng còn xin số điện thoại của con Uyên nhưng mà con Uyên ko nói gì chỉ thúc tôi chạy nhanh hơn ..

_ Ủa sao mày ko cho số điện thoại đi . ko phải mày để ý tên đó rồi sao ? .....- gần đến nhà của con Uyên tôi hỏi nó.

_ Sao tao phải cho , tao đang giận mà he he . Nhưng mà ông Huy có số đi động của tao mà nếu tên đó để ý tao thì sẽ hỏi anh của hần thôi .....- nhỏ cười .

_ Sao hôm nay mày lại để ý nhanh thế , thích cái lạnh lùng của tên đó hả ? .....- tôi nhìn nhỏ Uyên khi nó đang từ từ bước xuống xe .

_ Tao thích đôi mắt của tên đó rất là đẹp . Mày tin tao đi ai mà có đôi mắt như thế thì ko hề lạnh lùng mà rất nồng nàn he he , tao ko yêu đâu tao chỉ thích chinh phục thôi .. tôi thích tên đó thế thôi ... mày hỏi nhiều quá tao trả lời mà mệt luôn thôi tao về nha bb mày ...- nhỏ nháy mắt với tôi ..

Con khủng này tối ngày cứ đùa với tình yêu , ko yêu chỉ thích mọi ghê chán thật . Cứ đùa giỡn thế này thì chỉ có nó là tổn thương thôi chán ghê con mắt ham hồ này ...

Tối qua ngủ ko dc nên sáng nay tôi vào trễ , tôi vào lớp thì con Uyên đã giữ chỗ cho tôi rồi trong lớp đại học ai cũng nghĩ là tôi yêu Uyên hi hi buồn cười thật tôi mà yêu con này chắc kiếp trước tôi giết ngàn người . Con Uyên đang ngáp lấy ngáp để , sao mà ko ngáp dc hôm nay học triết mà môn học chán chết dc . Tôi lấy ra mấy bịch bánh trắng đưa cho con Uyên ăn , nó cười hí hửng đón lấy và xé ra ăn liền. ...

_ Ngon ghê , công nhận mày là đáng yêu nhất nha , tao chỉ yêu mày thôi he he ...- nó vừa cười vừa véo má tôi .

_ Ai thèm yêu mày hà con kia ...- tôi trề môi .

_ Sao dám từ chối tao hà hôm nay mày gan nha....- nhỏ hăm he tôi , vừa nói con Uyên vừa đưa sát mặt nó vào mặt tôi ..

_ Uyên ko lo học đi chị làm gì thế hả ? .....tiếng của ông thầy vang lên làm cho cả lớp quay sang nhìn hai đứa tôi . Con Uyên này giỡn dai ghê để coi bây giờ làm sao mà giải thích có khi nào ông mời ra khỏi lớp ko ta??????

_ Dạ thưa thầy sáng đi học vội quá bạn Kha chưa đánh răng nên giờ nhờ em người hơi thở dùm bạn ấy chỉ vậy thôi àh .....- nhỏ Uyên nhỏ nhẹ thưa , trời ơi cái con này nó nói làm cho ai cũng nhìn tôi như quái vật vậy đó sao mà tôi khổ với con này ghê .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89

_ Việc học tuy là quan trọng nhưng em cũng nên chú ý đến vệ sinh cá nhân đi Kha , ngồi kế nữ mà như thế là ko tốt .....- vừa quay lên bảng ông thầy vừa nói trời ơi xấu hổ chết mất đã vậy cả lớp còn cười ồ lên nữa chứ ...

_ Sorry mày tao bắt đắ dĩ thôi lát ra về tao sẽ đãi mày châu nước ok ko ? .....-tôi đúng là thứ dễ dụ còn tính sẽ xử nhỏ Uyên ai ngờ nghe nhỏ nói thế đã bỏ qua rồi thôi kệ lát tôi sẽ uống cho nó hết tiền luôn he he.....

Vừa nghe chuông reo là tôi và con Uyên phóng như bay ra khỏi cái lớp học chán ngắt đó rồi . Con Uyên hăm hở bàn với tôi về chuyện đi ăn trưa ở đâu tôi nghe mà chóng hết mặt với nó . Tôi vào bãi xe lấy xe ra ko đề lát nữa thì đông lắm , tôi dắt xe nặng muốn chết mà con Uyên còn chọc ghẹo lấy tay chọt vào hông tôi làm cho tôi phải nhảy lên vì nhột còn nó thì cười khoái chí ... Ra đến cổng trường đột nhiên con Uyên im lặng nó nhìn chăm chăm về một hướng , tôi cũng nhìn theo hướng mắt của con Uyên thì tôi hiểu tại sao con Uyên im lặng .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90

Trước mặt tôi và Uyên là Dũng, thật bất ngờ khi chỉ mới gặp mặt một lần mà Dũng lại đến trường tìm chúng tôi như thế. Con Uyên nhìn cũng một chút rồi mỉm cười nhanh chóng lấy lại bình tĩnh, tôi biết có lẽ Dũng thấy ái ngại khi làm cho Uyên khóc như thế nên chắc đến để tạ lỗi đây mà ... nhưng chắc Dũng ko biết là con Uyên cố tình làm thế

_ Êh tao ko nói chuyện với tên này đâu mày nói chuyện đi nha ...- nhỏ nháy mắt ..

_ Ủa Dũng, tới đây chi dạ Dũng cũng học ở đây hà hihi ...- tôi cười.

_ Àh ko, Dũng tới để xin lỗi một người vì hôm trước làm cho ngta khóc nhưng mà hình như ngta vẫn chưa hết giận thì phải .....

- Dũng nói rồi quay sang nhìn con Uyên, bây giờ con Uyên đang giả vờ lạnh lùng trông dễ ghét ghê ...

_ Thui xin lỗi làm gì kệ nó đi, mà Dũng đi ăn cơm với tụi này ko ...- tôi hỏi Dũng vì con Uyên đang kéo áo tôi mà, con nhỏ này gian ghê ..

_ Ok cung dc có gì Dũng đãi cho nha .....- Dũng cười cũng dễ thương hên chi mà con Uyên thích

Trên đường đi con Uyên giả vờ ko nói tiếng nào, chỉ có Dũng và tôi nói chuyện thôi. Con này giả bộ lạnh lùng sao mà giống thế nhiều lúc tôi con làm tin nó mà he he. Tôi quán ăn con Uyên cũng chẳng thèm nói nửa tiếng chỉ ngồi nhìn ra cửa và kêu thức ăn.

Dũng cố tình chọc ghẹo nhưng con Uyên vẫn ko lên tiếng, chỉ có tôi và Dũng nói chuyện còn con Uyên thì cảm như hén. Nhỏ này chịu đựng hay ghê nha có tiếng là bà tám vậy mà bây giờ nó ko nói tiếng nào hết, Dũng quay sang nhìn Uyên ái ngại vì ko biết làm gì cho nó mở miệng ... Dũng gấp thức ăn vào chén cho Uyên, tôi cứ tưởng nó sẽ để qua tôi ai ngờ nó bỏ vào miệng nhai ngon lành ..

_ Tưởng Uyên giận Dũng chứ ...- Dũng cười hi hi nhìn con Uyên đang ăn ngon lành

_ Uyên có giận ai đâu, hơi sức đâu mà giận ng dung chứ, chỉ là ko thích nói chuyện...- trời sao con Uyên nói nghe ghê thê tôi thấy Dũng hơi cúi mặt xuống đất suy tư ..

Ăn uống xong Dũng cùng hai đứa tôi đi dạo vòng vòng thành phố, tôi và Dũng nói chuyện rất vui chỉ có con Uyên là câm như hén ... Nhiều lần Dũng cố tình bắt chuyện nhưng con Uyên vẫn làm lơ nhìn mặt nó thấy ghét dễ sợ. ....

_ Chết rồi Kha ơi tao để quên cái giỏ xách ở cái tiệm ăn rồi giờ sao đây

.....- vừa nói nhỏ Uyên vừa kéo áo của tôi, rồi còn nháy mắt nữa chứ ... con này muốn cái gì đây ta ko lẽ nó lại đóng kịch nữa hả ta.

_ TRời giờ tao đang bận sao mà quay lại chỗ đó nữa mậy chán ghê, mà trong đó có gì quý ko hay là quăng luôn đi nha..- tôi nhìn con Uyên mỉm cười.

_ Mày kì quá chờ tao đi nha năn nỉ mà .....- rồi tôi biết luôn con Uyên đang đóng kịch mà ..

_ Thôi nếu Uyên ko ngại thì để Dũng chờ cho nha dc ko Uyên, khỏi mắc công Kha .. Uyên đồng ý nha .....- Dũng vừa lên tiếng thì tôi thấy trên môi của con Uyên cười nhếch mép con này bó chi luôn.

_ Uh mày đi với Dũng đi, tao về nha.....- tôi biết con Uyên sẽ ko qua xe Dũng vì nó sẽ còn đóng kịch thêm vài cảnh nữa nên tôi mới nhanh chóng đẩy nó xuống xe rồi phóng đi mất ...

Tôi đi mà còn nghe tiếng chửi của nó vọng lại, con nhỏ này đúng là đóng kịch khéo thật vừa đánh vừa xoa, một đằng thì lạnh lùng ko nói chuyện với Dũng đằng khác thì tạo cơ hội đi riêng với Dũng bó chi với nó rồi. Về đến nhà tôi thấy tin nhắn của nó chỉ có một chữ “ thanks” bấy nhiêu đó tôi cũng có thể hiểu dc là nó rất bằng lòng với những kết quả mà nó đang có.

Tính rú nó về nhà chơi nhưng ko ngờ nó bị Dũng dụ dỗ rồi hix ko có ai chơi với tôi hết rồi. Ko có gì làm tôi lết thết lên mạng vào blog của mấy đứa bạn cũ coi có tin tức gì hay ko, dạo gần chục cái blog tôi chợt thấy nhớ da diết cái hồi học cấp ba. Nhìn lại những tấm hình tôi chụp cùng với cả lớp, cùng con Uyên con Linh và có cả hán tôi thấy sao bồi hồi quá. Gương mặt hán làm cho ngta thấy thật ám áp dù đó là một con người rất vô tình .....

Lâu lắm rồi từ khi hán ra đi tôi rất ít chat chit với bạn bè, tôi đổi nick mới, xóa blog tôi ko muốn nhớ về những kỉ niệm trước đây, hôm nay vào lại nick cũ tôi chợt cảm thấy nhớ hán da diết, nhớ lắm chứ có lẽ suốt cuộc đời này tôi cũng ko thể quên dc hán. Đang suy nghĩ miên man thì tôi chợt thấy blog của Vân, hôm nay con Linh có blog của con Vân àh sao tôi lại ko để ý thế. Vội vàng tôi click chuột vào thì trong blog của con Vân tôi chỉ thấy toàn hình của nó, con này xí xoan ghê học ko lo toàn là chụp hình .....mà nó chụp chung với nhiều bạn bè lắm trông rất vui vẻ.....

.Tôi định tắt đi thì một tấm hình làm cho tôi ko tin vào mắt mình nữa ..., Hán của tôi đang tay trong tay với Vân chụp hình với nhau, Vân nép sát vào hán một cách tình tứ lắm ..... tôi ru lên, tôi điên mất thôi thế mà bao nhiêu năm nay tôi cứ nghĩ về hán, vẫn yêu hán một cách điên dại nhưng tôi nhận dc gì ngoài nỗi đau. .... Vậy mà hán nói tôi hãy chờ hán về hán sẽ giải thích mọi chuyện với tôi ..... thế nhưng bây giờ hán đang tay trong tay với ng khác rồi ... Đôi tay tôi từng nắm, bờ vai tôi từng dựa, hơi thở ám áp một thời làm tôi say mê bây giờ lại dành cho ng khác – người luôn làm tổn thương tôi.

Sao hán lại có thể làm như thế với tôi chứ, thì ra bấy lâu nay chỉ có tôi là một thằng khùng đi chờ đợi trong vô vọng ..... có lẽ tôi đã bị định sẵn là ko thể có tình yêu rồi và cuộc đời tôi chỉ là sự chờ đợi trong vô vọng. Tôi ko muốn phải sống như thế này nữa, tôi yêu hán phải nói là hơn cả sinh mạng của tôi thế mà hán lại bỏ tôi lại ra đi ko một lời giải thích, hán bây giờ còn đang vui vẻ bên người khác còn tôi thì cô đơn và lạnh lẽo .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lẽ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 91

Tôi ko muốn nghĩ nhiều nữa , tôi dắt xe đi tôi chạy mà ko biết mình sẽ đi về đâu . Tôi khóc những giọt nước mắt lăn vội vàng trên má ,nóng hổi ... tôi biết tôi yêu hấn lắm mỗi lần thấy một ng con trai nào đó hơi giống hấn là tôi sững sờ ko nói dc gì nữa ..... Vừa chạy xe vừa khóc ,tôi nghĩ đến con Uyên nhưng bây giờ chắc nó đang nói chuyện với Dũng rồi có lẽ ko nên làm nó mất hứng .

Cất điện thoại vào tôi lại chạy như điên , tôi nhớ về những chuyện cũ , nhớ về những lúc bên hấn những lúc mà hấn hôn tôi ..thật ngọt ngào . Chạy như một thằng điên tôi cũng ko biết sao tôi lại dừng ở vũ trường MGM , kệ dù sao bây giờ tôi cũng muốn thác loạn một chút vào đó quậy một bữa vậy . Nhưng kì lạ thật càng uống tôi càng tỉnh hình ảnh của hấn lại trở về thật rõ ràng , cứ như là hấn đang đứng trước mặt tôi vậy . Tôi ko muốn nhớ đến hấn nữa , tôi gọi cho Phong nhưng kẹt máy , tôi lại gọi cho Chánh thì ko có tín hiệu trả lời ... đòi là như thế đó lúc mình cần thì ko ai có thể đến với mình . Chán nản tôi uống thêm mấy chai bia nữa , đầu tôi bắt đầu quay cuồng theo tiếng nhạc tôi đứng dậy lắc lư thì Phong gọi cho tôi .....

_ Chuyện gì thế Kha , nãy anh bạn nói chuyện với mẹ anh , có gì ko em . Em đang ở đâu mà ồn ào quá thế ...-

_ Em đang ở MGM anh tới nhanh nha , em đợi .....- nói chỉ bấy nhiêu rồi tôi cúp máy , tôi nghe loáng thoáng hình như Phong còn dặn dò gì nữa nhưng tôi ko nghe rõ lắm.

Tôi ngồi chờ Phong tôi ghét chờ sao Phong lau tới thế có khi nào tôi lại bị gạt nữa ko ? Tôi kêu thêm mấy chai uống nữa , đầu tôi đau quá thấy khó chịu ghê cái đầu cứ quay quay như bông vụ . Tôi ngồi gục xuống bàn thì có một hai thằng gì đó đến làm quen ngồi nói chuyện , nói thì nói thôi sợ gì chứ . Tại nó còn rủ tôi đi chơi nữa ,tôi ko chờ Phong nữa tôi đi chung với tụi nó luôn . Một thằng ôm tôi còn một thằng nữa thì loay hoay tính tiền bia nãy giờ uống . Tôi cảm nhận có một bàn tay đang dò khắp cơ thể tôi làm tôi thấy khó chịu ghê , tôi đang định đẩy cái tay đó ra thì ...

_ Kha mấy ng này là ai thế , sao em lại đi chung với mấy ng này theo anh về mau .....- anh Phong kéo tay tôi về phía anh ..

_ Em đợi anh lâu quá nên mới đi với mấy ng này thôi , giờ mình về nha nha he he .....- tôi lẽ nhè

_ Êh mày là thằng nào tự nhiên nhảy vô lôi con ngta về nhà , muốn gì hả ....- hai người thanh niên kia lớn tiếng ..

Tôi nghe thêm vài âm thanh hỗn tạp nữa rồi hình như anh Phong và hai người đó nhảy xô vào nhau . Tôi thấy hai người đó bị anh Phong đập chóc chảy máu mũi nữa nhìn ghê lắm , còn anh Phong thì cũng bị rách miệng . Nhìn thấy anh Phong chảy máu tôi như tỉnh hẳn tôi can ba người ra và nhanh chóng kéo anh Phong ra về . Hai người đó thì bị anh Phong dấm vào mặt mấy cái vẫn còn đang nằm dưới đất , nghĩ lại tôi cũng khùng tự nhiên dấm đi chung với hai người lạ mặt hix đầu tôi đau quá chịu ko nổi . Anh Phong im lặng chạy xe ko nói tiếng nào với tôi chắc anh đang giận tôi mà , anh thật quan tâm tôi lúc nào tôi cần là anh đều có mặt . Tôi ngồi xích vào , vòng tay qua ôm ngang qua hông anh .....tôi muốn có một chỗ dựa , muốn có một người quan tâm tôi thật lòng và quan trọng hơn là bây giờ tôi thấy hụt hẫng lắm một mối lắm nếu ko ôm anh thì tôi sẽ té xuống đường mất ... mặc dù ôm anh ko ấm áp như ôm hấn ..... sao tôi lại nhớ hấn thế .. anh ơi em nhớ anh nhiều lắm , Tùng của em ơi .... Trái tim của tôi đang rỉ máu và đó chính là những điều mà tim tôi đang gào thét .....Tôi ôm chặt Phong có lẽ làm cho anh ngạc nhiên lắm , tôi cảm nhận dc anh hơi giật mình , nhưng rồi anh nhẹ nắm tay tôi có lẽ anh biết tôi buồn . Trên đường mọi người ai cũng nhìn chúng tôi , nhưng tôi ko hề để ý ai cũng nói xã hội ngày càng tiến bộ , tiến bộ sao ko chấp nhận những ng như chúng tôi chứ .. đang suy nghĩ thì tôi thấy Phong dừng trước một ngôi nhà 2 tầng xinh xắn có hàng hoa giấy hai bên ..

_ Ủa chỗ nào đây anh , sao anh ko chở em về nhà chỗ này cũng gần nhà em nè ..- tôi hơi ngạc nhiên .

_ Uh đây là nhà anh , nơi này đúng là hơi gần nhà em hi hi . Ko phải em muốn uống bia nữa sao nhà anh có nhiều lắm đó . Mai anh chở em tới MGM lấy lại chiếc xe ko sao đâu hôm nay em ko vui thì uống cho đã đi .....- anh đẩy tôi vào nhà cười cười .

Tôi mệt mỏi ngồi xuống chiếc ghế êm ái , anh Phong đem ra cho tôi vài lon bia chỉ trong vài phút tôi làm sạch sẽ luôn anh Phong nhìn tôi như quái vật .. cuối cùng chịu ko nổi anh giật lấy lon bia trên tay tôi ...

_ Em điên hả uống gì mà ghê thế muốn chết hả trời.....- anh Phong nhìn tôi .

_ Uhm em muốn chết lắm rồi anh đưa lon bia cho em nhanh đi hức hức .....- tôi đang khóc sao ....

Anh Phong ôm tôi vào lòng tôi cảm thấy thanh thản hơn chút , anh vỗ về tôi như đứa con nít còn kể chuyện cười cho tôi nghe nữa chứ ..

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tài miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Chương 92

— Ngày xưa có một người nông dân làm nghề chăn cừu, anh ta nuôi rất nhiều cừu vừa để bán thịt vừa để lấy lông. Một hôm có một người phú hộ đến mua 40 kg lông cừu nhưng anh ta chỉ còn có 39kg, ko biết phải làm sao vì anh ta ko muốn mất một mồi làm ăn lớn, thế là anh ta bàn bạc với cha mình và ng cha đồng ý cho anh một ít tóc và lông của mình để bù vào số lông cừu bị thiếu ... Mấy hôm sau người phú hộ lại tới vì ông ta rất hài lòng với sản phẩm của anh nông dân. Vừa thấy bóng anh phú hộ thì cha của ng nông dân nhảy ngay lên cây ngồi ..người nông dân năn nỉ thế nào ông cụ cũng ko xuống.

“Thôi tao ko xuống đâu mà khỏi năn nỉ vô ích ..-ng cha nói

.

“Sao vậy cha , cha xuống đi con năn nỉ mà ..- ng con nói

“Thôi có chết cũng ko xuổng, tên phú hộ đó lại tới nữa này tao có nghe rồi lần này hẳn muốn mua 30 trứng cú chứ gì ... Nhưng trong nhà mình chỉ còn có 28trứng thôi này tao đếm mấy lần rồi.. tao sợ lắm ko xuổng đâu ..

Nghe anh Phong kể xong tôi cười bẽ bưng luôn phải nói là mọi chuyện buồn đã quên gần phân nữa . Nghe tôi cười anh Phong cũng mỉm cười anh ôm tôi chặt hơn và khẽ nâng cằm tôi lên . Anh nhìn sâu vào mắt tôi , tôi hiểu anh muốn gì nhưng bây giờ tôi có nên chấp nhận một tình yêu mới ko ? Tôi đã ngu ngốc chờ đợi hẵn quá lâu rồi nhưng bây giờ hẵn cũng có ng khác rồi còn tôi cứ phải khóc vì hẵn . Có lẽ tôi nên mở lòng mình ra để chấp nhận một tình yêu mới .

Anh Phong cũng rất tốt với tôi mà, tôi ko muốn chờ đợi nữa tôi muốn có một ng yêu muốn dc yêu như bao ng khác . Nghĩ như thế tôi nhắm mắt lại, anh Phong ko hôn vào môi tôi mà môi anh trượt qua má tôi, chạy lên trán, phớt nhẹ qua môi . Nụ hôn của anh chạy xuống cổ tôi, kết hợp với bàn tay của anh thật điêu luyện ...

Nhưng sao tôi lại như thế, tôi ko hề thấy vui tôi chỉ đang nghĩ về hấn nghĩ về những lần cùng hấn hôn nhau ..tôi.. lại khóc . Bàn tay của anh Phong đang ôm ngang qua ng tôi, tôi komuốn tiến xa hơn nữa tôi đẩy anh ra, trước mắt ngạc nhiên của anh thì tôi đang giàn giụa nước mắt tôi... ko thể ... ko thể có ng nào đi vào trái tim tôi ngoài hấn, tôi yêu hấn .. tôi khóc rất nhiều vì tôi thấy sự thất vọng của Phong và tôi cảm nhận đâu đó trong tôi những kỉ niệm yêu thương lại đang quay về ..

— Em ... em xin lỗi anh .... em... - tôi cúi mặt lí nhí ...

Tôi ko muốn nghe Phong nói gì nữa tôi vùng chạy ra khỏi căn nhà đó , lại tiếp tục chạy như một thằng điên . Sao mày lại khóc hoài thế Kha , sao mày ko quên hết đi cứ nhớ về ng đó hoài thế . Mày ko mở lòng ra thì làm sao mà mày yêu ai dc làm sao mày hạnh phúc dc , mày là thằng ngốc cứ giả vờ cứng rắn , giả vờ làm gì khi mà trong lòng mày đầy vết thương và nỗi đau . TRời lại mưa , sao thế mỗi lần tôi tuyệt vọng thì trời lại mưa hay là ông biết tôi cô đơn ko chỗ dựa đâm nên muốn làm cho tôi càng thêm tuyệt vọng ha ha . Nếu như thế thì ông dạt dc rồi đó , bây giờ tôi chỉ muốn chết thôi ..Tôi muốn chết ai giết tôi đi , giết cái thằng bệnh hoạn này đi ....

__Kha mà y làm gì ngoài trời mưa thế , mà y muốn bệnh hả ....- con Uyên từ đâu chạy đến xóc nách tôi lên ..

_ Cho tao chết đi tao chỉ là một thằng khùng , haha tao chán lắm rồi .. ko ai yêu tao hết tao cô độc quá mày ơi ..- tôi gào lên , thì ra trong vô thức tôi đã chạy về nhà mình .

“Ai nói ko có, tao yêu mày mà, yêu mày lắm trong đời tao chỉ có mình mày thôi. Mày bình tĩnh đi .....tao còn tính rủ mày đi chơi ko ngờ mày lại như thế ... Dừng hôm nay chắc Uyên ko đi nữa đâu sorry nha ,Dừng về trước đi ...- con Uyên hấp tấp nói với Dừng, thì ra là Dừng cũng ở đây Dừng đang ngạc nhiên nhìn con Uyên quan tâm tôi .

Thôi để Dũng giúp Uyên đưa Kha vào nhà ..- Dũng đỡ tôi nhưng tôi nhìn con Uyên với ánh mắt ko vui ..

__ Ko cần mà , Dững về đi Uyên tự làm dc ...._ con Uyên cũng hiểu tôi ko thích ai thấy tình trạng bây giờ của mình , nghe con Uyên đuổi Dững vẫn còn đứng nhìn con Uyên trân trân , lát sao mới quay lưng bỏ đi .

Tôi vẫn ko vào nhà, con Uyên ngồi cạnh bên tôi .... Từng giọt mưa nặng trĩu rơi xuống rất cả mặt tôi .....trong lòng tôi cũng đau đớn lắm cứ như có ai đang xát muối vào ... mưa rồi tôi nhớ hẳn quá nỗi nhớ đang khứa vào da thịt tôi ..... “ Từng ơi anh đang làm gì vậy, em ...em cần anh mà, em nhớ anh lắm hu hu “ tôi thét lên trong trời mưa .. lạnh quá, những giọt nước mát rơi xuống nóng hổi .....Con Uyên nhẹ nhàng ôm tôi về .....
 ...

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93

Cái đầu tôi như kinh khủng, người tôi thì ê ẩm lắm... ủa tôi đang nằm trên giường của mình tôi thay bộ đồ ngủ lúc nào thế... hình như tôi sốt rồi... mệt quá. Con Uyên bung vào một tô cháo cho tôi, nó liếc tôi một cái rồi đưa tô cháo về phía tôi. Tôi đẩy ra thì lập tức nó đá tôi một cái nắm lỗ tai tôi lại làm tôi ngồi im re ăn cháo luôn hix con này ghê quá.....ai mà làm chồng nó chắc chết.

_ Êh sao tao về nhà dc.....- vừa măm măm tôi vừa hỏi nó..

_ Còn hỏi hà mày chạy ngoài đường như thằng điên, trời thì mưa tao phải lòi mày vô nhà người mày ướt nhẹp cũng hên là mày còn tự thay đồ dc đó nha con. Mày làm cái trò gì thế cứ gào khóc thấy ghê quá, hôm qua chắc mày uống ko ít.....-nó nhăn nhó.

_ Thôi nhắm mày.....- tôi cố ko tin.

_ Anh ơi, anh ơi bao giờ anh về thế hic em lạnh quá rồi anh mau về đi.. Tùng ơi, em cô đơn lắm, em cần anh mà. Anh ko còn cần nhóc này nữa sao....ko có anh em ko muốn làm gì hết.....- nhỏ Uyên vừa lẩn ra giữa nhà nó khóc la làm y chang tôi hôm qua.

Tôi đưa mắt liếc con măm Uyên một cái rồi quay mặt vào tường, hôm qua những kí ức về hấn làm tôi nổi điên vậy sao thì ra là tôi bị dồn nén lâu quá nên mới nổi điên như thế..Con Uyên vẫn ko chịu buông tha cho tôi cứ luôn miệng hỏi han, có lẽ ko thể giấu nó mãi dc. Tôi kể cho nhỏ nghe, nó ngồi nghe chăm chú lắm thỉnh thoảng nhìn tôi lắc đầu.,.

_ Tao hỏi thật mày có yêu Tùng ko và có ý định chờ Tùng về ko?.....con Uyên nhìn tôi hỏi.

_ Mày hết cái gì hỏi rồi hả, tao ko yêu thì làm sao mà tao đau khổ như thế, mấy năm nay tao ko có ai hết mày nghĩ xem có phải tao chờ nó về ko?.....tôi nói..

_ Tốt, nếu mày đã khẳng định là mày sẽ chờ và còn yêu thì có gì rắc rối đâu mà còn yêu ko lẽ mà ko tin Tùng. Nếu ko tin Tùng thì mày chờ làm gì, còn nếu tin thì mày chỉ việc đợi ngta về cho mày lời giải thích hợp lý chứ ko phải nổi điên như hôm qua vì một tấm hình.....- nhỏ nói.

_ Mày nói thì hay lắm, nhưng làm sao mày có thể làm dc.....- tôi nhăn nhó.

_ Đúng là khó với tao thật tại vì tao ko hề yêu Tùng, còn mày thì có mà đã yêu thì nên tin đi một người có thể cảm ơn vì mình là một ng đồng tính, vì như thế thì mới gặp và yêu mày thì tao nghĩ ng đó đáng tin lắm.....- con Uyên nhìn tôi cười..

Con Uyên nói đúng sao tôi lại trở nên mù quáng như thế hấn làm sao có thể yêu con Vân dc chứ. Tôi yêu nhưng ko tin hấn có phải cũng đáng trách quá đi, có lẽ bây giờ tôi ko nên nghĩ nhiều nữa mà phải chờ hấn về thôi, lúc đó mọi chuyện có thể dc giải thích phần nào. Tôi nhìn con Uyên ním cười ko nói gì nữa, nó chỉ siết nhẹ lấy tay tôi đúng thật là đôi lúc tôi ghét nghếch cứ tự làm khổ bản thân. Tôi mơ màng đi vào giấc ngủ, trong giấc ngủ tôi thoáng nghe con Uyên nói chuyện điện thoại với ai đó rồi một người nào đó dc con Uyên mời vào nhà..... con Uyên đang lay tôi dậy.

_ Để tao ngủ mày, đừng có phá tao mà, tao mệt mà hu hu.....- tôi nhăn nhó đẩy tay con Uyên ra

_ Thằng lười kia mau dậy đi ngủ hoài thế, anh Phong mang xe qua trả cho mày nè hai người nói chuyện đi nha...- con Uyên lôi tôi dậy và bước ra ngoài.

Bây giờ mà gặp anh Phong thì ngại chết, hôm trước tự nhiên tôi bỏ chạy như thằng khùng chắc làm cho anh Phong lo lắm. Anh Phong nhìn tôi cười hiền, tôi thấy xấu hổ với anh quá tôi ko biết phải nói gì với anh nữa. Nhìn gương mặt của anh tôi biết anh ko hề giận tôi, có lẽ tôi nên nói chuyện rõ ràng với anh tôi ko muốn bắt cứ ai chờ đợi mình.....

_ Anh.....anh Phong chuyện hôm trước em xin lỗi anh nhiều lắm, em ko muốn làm anh tổn thương, em.....- tôi vò đầu bức tai.

_ Ngốc quá đi anh ko hề giận em, ngược lại anh rất vui vì trong lúc em đau buồn tuyệt vọng nhất lại gọi điện thoại cho anh.... Anh chỉ muốn nói vậy thôi còn chuyện hôm trước anh quên hết rồi em nghĩ cho khỏe. Tuy em chưa bao giờ kể em nghe nhưng anh cũng biết trong lòng em đã và đang có một ng khác tồn tại nên em mới ko thể chấp nhận anh nhưng anh sẽ ko bỏ cuộc, anh về nha bé heo.....- anh Phong cười đặt tay lên vai tôi xoa đầu tôi rồi ra về.

Con Uyên tiễn anh Phong ra tận cửa tôi còn nghe nó chọc ghẹo gì đó làm cho anh Phong bật cười nghe thoải mái lắm con này ai đang buồn mà vô tay nó là sẽ đỡ buồn liền..Con Uyên còn soạn quần áo cho tôi bắt tôi tắm còn nó thì dọn dẹp phòng cho tôi mới ghê sao hôm nay con nhỏ này lại nữ tính thế nhi he he. Hình như dạo nào con Uyên vui vẻ hơn thì phải, trong mắt nó có một cái gì đó là hạnh phúc ko lẽ là nhờ Dũng sao????????, tôi biết có hỏi con này cũng ko bao giờ thừa nhận đâu.....tôi phải ngầm quan sát thôi.

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94

Nghỉ học một buổi rồi vậy mà bây giờ tôi còn làm biếng quá ko phải vì con Uyên kéo tôi đi học thì tôi cũng ngủ luôn rồi . Vô trường ngồi học buồn ngủ dễ sợ , tên Giang ở đầu nhào vô đưa cho tôi phần ăn trưa ở đưa thì ăn thôi ngu gì mà từ chối , tên này còn ngồi nói nhảm cái gì nữa đó nhưng mà bị con Uyên đuổi về lớp nên co giò chạy thẳng ha ha mắc cười ghê luôn .

Hôm nay học có một môn mà tôi thấy như 10 môn chán chết dc , còn con Uyên thì siêng năng ghê ngồi nghe giảng chăm chú nhưng nhìn kĩ thì mới thấy nó đang nghe nhạc thôi hừ cái con này bó tay luôn .....Ra về hôm nay con Uyên chạy xuống sân trường trước sao hôm nay nó lại ko chờ tôi chứ .....ngạc nhiên ghê tôi chạy theo con Uyên , kệ chạy theo coi con nhỏ này làm gì đã rồi lát tôi lấy xe về sau cũng dc ....

Trời chạy ra cổng tôi mới biết thì ra con Uyên có người rước và người đó ko ai khác hơn chính là ông Dũng . Ko ngờ Dũng lại dễ bị dụ dỗ như thế , mới đây thôi mà tình nguyện đưa đón con Uyên đi học rồi đúng là bó tay với con này , ông Huy chắc ko ngờ thằng em của ông lại dễ dàng bị con Uyên chinh phục như thế ...

_ Chờ Uyên lâu chưa , xin lỗi nha tại hôm nay thầy cho ra trễ mà ..... Dũng ăn trưa gì chưa .....- con Uyên này sao mà ngọt ngào thế thế , lại còn hỏi Dũng ăn trưa chưa ..

_ Uhm tại hôm nay trường của Dũng ra sớm nên Dũng mới sang rước Uyên luôn , ăn trưa rồi hi .....- rồi xong thẳng Dũng dính con Uyên rồi ....

_ Ủa hai người có hẹn hả hôm nay Dũng dc nghỉ học hả .....- tôi lơ ngo chạy tới hỏi nhưng hình như thấy tôi Dũng ko vui thì phải tôi thấy ánh mắt Dũng nhìn tôi ko thiện cảm .....

_ Hẹn gì đâu , thì Dũng chỉ chở em đi học đúng ngày hôm qua thôi . Nhưng hôm nay anh yêu đi học rồi nên em phải đi với anh yêu thôi , đi ăn chung ko Dũng ....- nhỏ Uyên nhìn Dũng cười duyên

_ Xin lỗi đã làm phiền hai người tôi ko muốn đi chung nữa , Uyên đi với anh yêu của mình đi nha.....- Dũng gắt gỏng rồi quay xe đi mất ..

_ Đi ăn thôi mà .....- con Uyên vẫn ôm tay tôi bước vào lấy xe .

_ Mà ki dạ , sao ko đi chung với ngta lại ko giải thích cho Dũng hiểu , con này mà đang làm cái trò gì dạ .....- tôi nhìn nó .

_ Dũng ko hiểu mối quan hệ của tao và mà thì ko đáng để đi chung , sao ko hỏi rõ ràng mà lại quay sang sùng sộ với tao . Chưa là gì của tao mà ha ha làm gì dc quyền ghen chứ.....- nhỏ nháy mắt .

Tôi chỉ biết lác đầu nhìn theo con khủng này , nó hiểu ngta có cảm tình với nó vậy mà lại giả lơ như thế . Trên đường đi ăn nó chẳng nói gì gương mặt thì đầy nét suy tư , quen nó cũng lâu tôi hiểu nó đâu bao giờ bận tâm đến một thằng con trai nhiều như thế sao lần này Dũng làm cho nó suy nghĩ nhiều vậy ta . Suốt buổi ăn nó luôn nhắc đến Dũng trong những lần cùng nó đi chơi , nó khen Dũng rất đàn ông và nam tính . Tôi chỉ ngồi nghe nó nói và quan sát tôi thấy có gì đó thật khác lạ trong đôi mắt của con bạn tôi , hình như có cái gì đó gọi là hạnh phúc ....

_ Có những lúc mà phải mở lòng ra đừng sợ bị tổn thương mà trốn hoài trong vỏ ốc của mình , tao nghĩ mà có thể có dc hạnh phúc của mà mà , Dũng là một người con trai tốt mà đừng làm tổn thương ngta và tổn thương chính mà .....- lúc nó bước xuống xe vào nhà tôi khuyên nó .

_ Nếu mà thấy tốt thì tao nhường cho mà đó , ok ko ? Tao nói rồi tao ko dám yêu nữa , nếu Dũng có bản lĩnh làm cho tao thay đổi ý kiến của mình thì ok ! Nhưng tao biết Dũng cũng như những thằng con trai khác làm sao biết tao muốn gì ...

tao ko như mà có một tình yêu để chờ đợi và hi vọng trong tao niềm tin ko còn nữa vì thế đôi khi dc chờ đợi một ai đó mà mà hết lòng tin yêu cũng là một hạnh phúc . Mà đừng nghĩ chờ đợi là một nỗi đau theo tao đôi khi chờ đợi lại là một hạnh phúc , thôi tao đi vô nhà ngủ đây có gì tối lên mạng nha ....- nhỏ nói rồi quay vô nhà ..

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 95

“Chờ đợi đôi khi cũng là một hạnh phúc”, uhm đôi khi ngta có mục đích sống vẫn hay hơn là mình ko biết bản thân muốn gì . TÔI có hấn và tôi luôn chờ hấn , tôi luôn chờ một ngày cái ánh sáng , cái lễ sống mà tôi luôn yêu sẽ lại quay về với tôi , sẽ lại bên tôi . Còn con Uyên tôi biết nó luôn khát khao dc yêu và dc quan tâm nhưng nó sợ bị tổn thương nên ko dám mở lòng nó ra cho bất cứ ai tôi thấy lo cho nó ..

_ Đi ăn trưa vui quá bây giờ mới về hả .....- tôi vừa chạy xe về nhà thì bị Dũng chặn ngang đầu xe .

_ Ủa Dững đi đâu đây .....- tôi ngạc nhiên .

_ Mở cửa đi tôi muốn vào nhà nói chuyện nhanh đi .....- tên này vô duyên ghê làm gì sùng sộ thế bị con Uyên xử què nên bây giờ trút qua tôi hả ..

_ Có chuyện gì ? Dững ngồi xuống đi , Dững muốn uống gì ko sao lại căng thẳng với tôi thế .....- tôi cười cầu hòa ...

_ Tôi ko đến đây để uống nước , tôi chỉ muốn hỏi giữa Kha và Uyên là quan hệ gì vậy sao có lúc hai người như anh em có lúc lại như hai người yêu nhau làm tôi loạn cào cào hết cả .....- Dững đang rất căng thẳng thì phải gương mặt Dững đỏ lên cả .

_ Sao thế , chuyện của tôi và Uyên thì sao Dững lại thắc mắc làm gì thế ? .....- tôi hỏi

_ Đơn giản thôi vì tôi thích Uyên , tôi muốn là người chăm sóc cho Uyên .....- Dững gằn mạnh từng tiếng .

_ Mặc cười chứ tôi ko đủ khả năng chăm sóc cho Uyên hả ? Mà có nhiều ng muốn chăm sóc cho con nhóc đó lắm ...mặc dù nó ko có gì là yếu đuối ít nhất là bên ngoài ..- tôi nhìn Dững thích thú vì tôi biết Dững ko lạnh lùng như bề ngoài đúng là con Uyên hay thật .

_ Nhưng sao tôi cứ thấy Kha ko yêu Uyên thật lòng , trong hai người có cái gì đó rất gượng ép . Hay là Uyên yêu đơn phương Kha hả , tôi ko hiểu .....- Dững nhìn tôi nghi hoặc..

_ Tất nhiên rồi làm sao mà tôi thật lòng với con nhóc đó dc ha ha .....- tôi thấy vui ghê ít nhất cũng có một người làm tôi tin tưởng giao con Uyên ..

_ Nói thế hả ko lẽ Kha chỉ trêu đùa với Uyên , có tin là tôi khiến Kha phải hối hận ko ?...Dững đe dọa tôi sao .

_ Quả thật tôi đã nghĩ sai về Dững tôi cứ nghĩ là Dững rất lạnh lùng nhưng đúng như con Uyên nói chỉ có bên ngoài là lạnh lùng thôi còn bên trong là một trái tim nóng ấm giờ thì tôi hiểu rồi . Tôi kothể yêu Uyên vì nó là con gái mà tôi thì chỉ thích con trai , vì tôi là đồng tính mà sao bây giờ thì Dững hiểu ko ? .....
.....

Một thoáng bờ ngõ xuất hiện trên gương mặt lạnh lùng nhưng hấp dẫn của Dững , Dững nhìn tôi trân trân rồi cúi mặt lí nhí :

_ Tôi thật sự ko biết gì hết thì ra Kha cũng giống anh Huy của tôi ,tôi xin lỗi thấy Kha hay đi chung với Uyên và Uyên cũng rất tốt với Kha nên tôi hiểu lầm thôi .....- gương mặt Dững có nét hối hận .

_ Chuyện bình thường mà bản thân tôi như thế nào thì tôi chấp nhận tôi cũng chẳng oán trách ai cả vì chính nhờ bản thân ko dc bình thường như bao người khác mà tôi có một tình yêu đẹp hi hi. Còn bây giờ tôi muốn nghe tâm sự của Dững dc ko ? .....tôi nháy mắt với Dững .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96

_ Là bạn của Uyên , Kha cũng thấy Uyên rất đặc biệt đúng ko ? Tôi quen rất nhiều cô gái và họ ai cũng bắt tôi phải quan tâm , bắt tôi phải chăm sóc trong họ rỗng tuếch chỉ muốn tiền và tiền , chỉ thích thu chứ ko thích chi .

Nhưng Uyên thì khác Uyên rất sòng phẳng với tôi trong mọi thứ kể cả việc ăn uống ko hề lợi dụng tôi nếu hôm qua tôi trả thì hôm sau Uyên sẽ trả , luôn chăm sóc và quan tâm tôi thật lòng rất hiểu tôi đang nghĩ gì , lại còn dám nói ra những cảm nhận về tôi một cách chân thật . Tôi thích cái tính lúc nóng lúc lạnh của Uyên nó làm cho tôi có cảm giác vừa vui vừa hụt hẫng .....- Dững mỉm cười khi nói về Uyên , sao con này ghê thế đi với trai thì sòng phẳng thế đó còn đi với tôi thì toàn là tôi trả nó chỉ ngồi ăn hic hic..

_ Uhm Dững yêu nó thật rồi , nhưng hai người quen nhau mới có 2tuần ...- tôi nói

_ Tôi biết thời gian ko dài , và Uyên cũng chỉ xem tôi là trò chơi một cuộc chinh phục mới nhưng tôi quan tâm vì tôi muốn Uyên là của tôi, Kha có thể giúp tôi dc ko vì tôi chưa hiểu gì về Uyên còn Kha thì rất hiểu .....- đôi mắt của Dững ánh lên sự quyết tâm và sự tự tin .

_ Ấc Dững cũng biết là Uyên xem Dững là một trò chơi vậy mà Dững cũng lao đầu vào ...thêm một chàng khờ nhưng thủy chung hay ko thì chưa biết . Muốn Kha giúp Dững thì ok thôi nhưng mà phải bao một châu ăn sáng .. nếu muốn con Uyên thật sự có cảm tình thì Dững ko nên quá nồng nàn với nó , phải lạnh lùng , phải làm cho nó điên đầu vì ko biết Dững đang nghĩ gì để cho nó chạy theo Dững .....- tôi nói

Cứ thế tôi và Dững ngồi bàn kế hoạch để cưa đổ con Uyên , tôi kể Dững nghe mọi chuyện về mọi sở thích của con Uyên . Cũng có những chuyện mà Dững hỏi tôi cũng ko biết câu trả lời , con Uyên là chúa khó hiểu để tìm hiểu nó chắc là Dững sẽ khổ đây hic , Dững đúng là hồng nhan bạc mệnh , thế nào cũng bị con Uyên vui dập đời hoa he he ...

Tôi và Dũng ngồi nói chuyện đến tận chiều , con Uyên đứng là một chủ đề nóng hổi nói hoài ko hết . Mọi chuyện tôi đều kể cho Dũng nghe hết nhưng câu chuyện về Lâm và Hải thì tôi ko dám kể , tôi muốn chính miệng con Uyên kể cho Dũng nghe , nếu như Dũng dc nghe câu chuyện này từ con Uyên thì có lẽ nó đã phần nào đó chấp nhận Dũng , Dũng sẽ có cơ hội và con Uyên cũng sẽ cho bản thân của nó một cơ hội .....Uyên hi vọng mày sẽ mở lòng ra .....yêu thêm một lần nữa nha nhóc lần này tao sẽ làm ông mai cho mày , con bạn gái của tao àh .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97

Cả tuần nay học hành làm cho tôi căng thẳng thật , cái đầu lúc nào cũng cứ như là trên mây . Hôm nay dc nghỉ học tôi phải nghỉ ngơi dưỡng nhan sắc thôi , nếu không thì chắc tôi sẽ chết vì kiệt sức mất thôi .....Đang nằm lim dim thì tôi nghe tiếng của con Uyên nheo nheo trước cửa nhà rồi , trời con khùng này sao lại sang đây giờ này nó ko để tôi yên sao Dũng ko dẫn nó đi chơi đi .....

_ Mày làm cái trò gì mà bây giờ mới ra mở cửa thế thằng kia , làm tao đứng chờ muốn dài cái cổ nè , mệt ghê .....- vừa thấy cái mặt tôi là con Uyên cần nhân rồi chán ghê .

_ Vô duyên mày , tao đang ngủ chứ bộ sao mày theo ám tao hoài dạ . Mày làm ơn kiếm thằng nào đi chơi đùm tao đi nha , để yên tao ngủ .....- tôi nhăn nhó .

_ Một tao qua đây là kêu mày chở tao đi ăn sáng , chứ ko phải qua đây nghe mày năn nỉ nha mau lên đi thay đồ đi , rồi rót cho tao cốc nước .....- vừa ngồi phịch xuống ghế con Uyên đã nói như ra lệnh hôm nay nó bị gì thế..

_ Mày giống bà nội tao ghê .....- tôi liếc nó.

_ Sao đi ko ? hay là muốn tao thay đồ đùm cho mày hả thằng kia .....- nó vừa nói vừa sấn lại làm tôi phải chạy đi ngay , ai chứ con này dám làm lăm nha ko biết nó có phải là con gái ko nữa .....

Tôi chờ con Uyên chạy gần chục vòng vậy mà nó cũng ko biết phải ăn gì , nhìn cái gì nó cũng khen ngon lúc tôi định chạy vô ăn thì nó nói chán rồi ko muốn ăn nữa .

Con này đúng là hay chán , nó mau chán đến nỗi chóng cả mặt hèn chi ko có bạn trai . Cuối cùng tôi phải nhe răng nghiêng lợi thì nó mới chịu vô ăn bún vịt , tôi bao nó ăn vậy mà nó còn hăm he đòi đánh tôi mới ghê .....sao tôi lại chịu đựng một con bạn như nó nhỉ ....

_ Rồi bây giờ mày nói đi , tao ko tin sáng sớm mày chạy sang nhà tao chỉ để rủ tao đi ăn sáng ..... mày có chuyện gì hả nói đi tao nghe .....- tôi nhìn con Uyên nheo mắt .

_ Đạo này mày thông minh ghê nha , chắc tại nhờ đi chơi chung với tao hehe. Mày biết ko mấy hôm nay Dũng cứ theo tao , Dũng còn nói là thích tao . Nhưng từ khi nói thích tao tên đó kì lắm ko còn nghe lời tao nữa , rất hay chống đối , có nhiều lúc tao cãi ko lại Dũng luôn , hic .

Mày cũng biết tao tự hào nhất là biết nhiều tụ điểm ăn hàng ngon rẻ nhưng Dũng lại có thể kiếm dc chỗ ngon hơn tao , tao hay cá cược với tên đó lần nào tao cũng thua hết . Ngày mai hán ta còn rủ tao đi bar nhưng mày cũng biết là tao ko hề thích mấy chỗ đó , cũng chưa bao giờ tới .....

- con Uyên thoáng bối rối , đúng là chuyện lạ nha con Uyên mà lại thua Dũng lại phải lo lắng vì Dũng , vậy Dũng cũng bản lĩnh đấy chứ ..

_ Ha ha tao ko nghe lầm chứ , mày lại thua Dũng mà làm gì tao thấy mày bối rối và lo lắng thế có gì đâu ngày mai mày cứ đi bar với Dũng đi he he hay là mày yêu ngta rồi .....- tôi cười châm chọc nó ,

_ Yêu à ? mày đúng là thằng khùng , tao chỉ ko muốn thua ai thôi , tao chưa từng đi bar nếu mai tao đi thế nào tao cũng bối rối mà tao thì ko muốn thể hiện sự bối rối của tao .. tao chưa từng thua bất cứ thằng con trai nào , tao luôn có cách mà đó đã trở thành truyền thống rồi mà tao thì yêu truyền thống nên ko ai có thể phá vỡ dc .....

- con Uyên đang giở tính kiêu ngạo mà.

_ Uhm vậy thì mày ráng đi đi , mày cứ như thế quá tự tin coi chừng sẽ bị

sự tự tin đó hại lại chính mày .... Sau này mày mà thích thằng Dũng thì vui lắm .....

- tôi nói trong khi con Uyên trẻ môi dài cả thước .

_ Uhm tối nay tao sẽ đi nhưng ko phải đi một mình mà là đi với mày , tối nay qua rước tao nha .....

- con nhỏ vừa ăn vừa nói .

_ Ko dc tới nay tao có hẹn với anh Phong rồi mày làm ơn tha cho tao đi nha .....- tôi năn nỉ nó .

_ Thôi đừng có xạo nha , ko lẽ mày đi với ông Phong cả ngày sao , ý mày là bây giờ mày mê trai bỏ bạn hả . Ừa ko phải mày muốn tao có bạn trai hả coi như là mày giúp tao với Dũng đi .....- con Uyên kéo tay tôi năn nỉ .

_ Ở tới nay 8h tao qua đón .....- hic nó nói cũng đúng tôi luôn mong nó có bạn trai mà , nó mà có bạn trai thật thì tôi ít bị hành hạ hơn thôi kệ tôi nay tôi đi với nó còn trưa nay thì đi với anh Phong chắc cũng về sớm thôi mắc công bị con Uyên nói là mê trai bỏ bạn ..

_ Ok tới nay tao đợi mày , về thôi để tao trả châu này cho .....- sao hôm nay con này tốt thế tôi chưa kịp hí hửng thì nghe con Uyên lên tiếng hic ... châu này tao trả lát tới đi bar mày trả hahah. ....- con này sao mà ác thế hic

Vậy là xong một buổi sáng bị hành hạ và tra tấn bởi con Uyên , tôi chở nó về nhà còn nó thì đang tính toán cái gì đó thì phải . Trên xe nó im re ko nói gì tôi chọc ghẹo cũng ko thêm đối đáp , nó chỉ cười thôi ko lẽ Dũng có khả năng chi phối tình cảm của con Uyên vậy sao , tôi cũng ko hiểu con Uyên thật sự để ý đến Dũng hay chỉ là nó muốn thắng trong một trò chơi mà chính nó là nhân vật chính .

Ăn sáng có một chút xiu mà trời cũng gần trưa rồi , cũng sắp tới giờ hẹn với anh Phong rồi bây giờ về nhà chỉ nữa . Nghĩ thế nên tôi ko về nhà nữa , tôi đi dạo khắp thành phố , đi càng xa tôi càng nhớ đến hắn .... Tôi vẫn yêu vẫn nhớ nhưng tôi sẽ ko tiêu cực nữa mà tôi sẽ cố gắng chờ hắn về tôi sẽ sống bằng kỉ niệm của tôi và hắn từng có .....

Hôm nay anh Phong sao lại rủ tôi đi vào lúc trời trưa nắng thế này , hình như anh Phong muốn giới thiệu bạn bè của anh cho tôi quen thì phải hihi sao hôm nay anh Phong lại muốn giới thiệu tôi chứ ko biết ng đó là ai chứ , tôi nghĩ chắc người này cũng quan trọng với anh Phong lắm nên anh Phong mới muốn tôi gặp .....

_ Heo oi em bắt anh chờ này giờ làm anh muốn khóc vì tưởng em ko tới nè .....- ông Phong đang đứng trước mặt tôi với gương mặt phụng phịu ..

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 98

_ Em có gì mập đầu mà anh kêu em là heo chứ ghét anh quá nha , sao đây bây giờ đi đâu .....- tôi nhìn anh .

_ Ở em ko nhắc chắc anh quên luôn mỗi lần gặp em là anh cứ như thằng ngốc vậy đó nha .... Đi thôi em ra sân bay ...- nhìn anh Phong có vẻ gấp gáp lắm .

Thì ra là anh Phong đi đón bạn , chờ đi đón bạn thì đi một mình đi ông rủ tôi theo chỉ chời . Tự nhiên tôi thấy ngại ghê , ng ta là bạn bè lâu ngày gặp lại có tôi đi theo giống kì đà cản mũi lắm mà tôi cũng ko biết nói gì với ng đó nữa . Tài ăn nói của tôi thì ko giỏi , lát lại gặp một ng mà chưa từng quen thì tôi sẽ nói gì đây ,...nghĩ nhiều đó thôi cũng thấy oái .

Đến sân bay anh Phong chạy như bay , anh lôi tôi chạy làm tôi mệt ghê nha nhưng cũng ko dám la vì tại tôi mà anh tới trễ mà . Đến sân bay tôi thấy anh cứ nhấp nhom ko yên chẳng biết ng này là ai mà lại quan trọng với anh Phong như thế . Anh Phong nhìn nhó xung quanh còn tôi thì đứng lặng lẽ ở một góc trong lúc này tôi ko muốn làm phiền anh Phong .

Từ xa tôi thấy có một đôi thanh niên nam nữ bước ra từ phòng để hành lý , người thanh niên dc anh Phong ôm chầm vào lòng hai người này có thể rất thân thiết , nhưng sao ng thanh niên đó nhìn quen thế . Anh Phong kéo tay ng thanh niên đó chạy đến chỗ tôi ..... Hai chân tôi như muốn khụy xuống khi. ....

_ Giới thiệu với mày nha đây là nhóc của tao nè , hôm nay tao dẫn ra giới thiệu với mày còn Kha đây là thằng bạn thân của anh hồi cấp 2.....anh Phong vui vẻ .....

Trời sao ng mà anh Phong giới thiệu lại là hắn , trước mặt tôi là Tùng ng mà bao nhiêu năm nay tôi nhớ nhưng . Hai mắt tôi hoa lên , chân đứng ko vững và tôi ko còn nghe những lời trò chuyện của hắn nữa ..... Tôi muốn ôm chặt lấy hắn , tôi muốn khóc thét lên cho thỏa bao ngày cô đơn . Hai ánh mắt của tôi và hắn chạm vào nhau , hắn cũng im lặng , chúng tôi nhìn nhau rất lâu tôi như muốn nuốt từng ánh mắt , hơi thở , cử chỉ của hắn vào lòng .....tôi nhớ hắn quá ....

Tôi thấy trong mắt hắn hình như hơi đỏ lên hình như hắn cũng đang xúc động hắn cũng nhớ tôi mà đứng ko ? Anh ơi , anh vẫn yêu em chứ , anh vẫn nhớ em chứ ... trong lòng tôi bây giờ có hàng ngàn câu hỏi nhưng tôi ko ngờ là anh Phong và hắn lại là bạn , trong hàng ngàn con ng tôi và hắn lại quen chung một người .

Tôi muốn chạm vào bàn tay ấm áp đó .....nhưng tôi thấy con Vân đang ôm tay của hấn trông họ thật đẹp đôi và thân mật , bây giờ thì mày hiểu chưa Kha mày chỉ là một thằng điên khi cứ ngồi đó nhớ ngta . NHưng người ta thì lại có một tình yêu mới rồi ha ha ng ta đi du học chung còn mày là cái gì chứ , có lẽ mày chỉ là một món đồ chơi ,một món ăn lạ miệng đối với ngta .....Con Vân cũng rất ngạc nhiên khi gặp tôi ..

_ TRời ơi Kha , lâu quá mới gặp nha tình cò ghê đó . Anh Kha nè , chắc anh ko quên Kha chứ .....- con Vân giả vờ thân mật nắm tay tôi nhưng trong từng lời nói của nó là mũi dao đâm vào tim tôi .....

Ha ha mày nghe chưa Kha , ng ta kêu hấn của mày bằng anh đó ... cái danh xưng mà mày thường tự hào là chỉ có một mình mày dc quyền gọi thì bây giờ đã ko dành riêng cho mày , nó đã có chủ rồi .....đừng khóc , đừng khóc nha Kha mày sẽ chịu đựng dc mà ..chấp nhận đi Kha , suốt cuộc đời mày sẽ ko bao giờ có hạnh phúc và tình yêu ...

_ Ủa là sao , quen nhau hả Tùng , mày nói gì đi sao im vậy giờ hoài dạ thằng này hôm nay lạ nha .....- anh Phong tò mò .

_ Dạ em với Tùng và Vân từng học chung lớp ...- tôi nghẹn ngào ko thể nói gì thêm .

_ Uhm học chung lớp tụi em còn rất thân nữa , rất thân phải ko Kha .....- ha ha ko ngờ Vân vẫn như thế ..

_ UH thân lắm , em thì thân với Tùng hơn còn Vân thì thân với Giang . Anh Phong biết ko Vân và Giang có nhiều kế hoạch làm cho anh hết hồn luôn đó . Àh em quên Vân cũng thân với con Uyên lắm , tối ngày Vân nhờ con Uyên chăm sóc da mặt dùm hoài .....- quá đau lòng tôi ko kiềm nể gì con Vân nữa ..

_ Ờ làm sao mà quên dc .....- con Vân nghiêng răng .

Tôi và vân vừa gặp mà đã như thế rồi , còn hấn thì sao hấn vẫn ko nói gì hết , hấn đang nghĩ gì thế ..... Tôi im lặng ngầm quan sát hấn , ánh mắt hấn đang nhìn vào vai tôi , vì anh Phong đang choàng qua vai tôi mà . Còn tôi thì đang nhìn hấn và con Vân hai ng sao thân thiết quá thế .....tôi mong sao tất cả chỉ là giấc mơ hấn và con Vân chỉ là tình cờ về chung thời .....nhưng tôi biết đến lúc mày phải tỉnh rồi Kha ơi ..

_ Em, em vẫn khỏe chứ .....- hấn nhìn tôi ngập ngừng ..

_ Em sao khỏe dc , sống trong cô đơn chán nản vì bị lừa dối , phản bội ...mất niềm tin vào tình yêu và cuộc sống . Tối nào cũng khóc , ko có đêm nào ngủ ngon .....chờ đợi thật là ngu ngốc , nhưng bây giờ hiểu rồi sẽ ko chờ nữa .....- tôi nghẹn ngào , trong khi đó anh Phong nhìn tôi trân trân ....còn hấn thì cúi gầm mặt

_ Ha ha em nói đùa thôi chứ em có anh Phong bên cạnh thì làm sao mà buồn dc , anh Phong là nhất mà .....- tôi quay sang nắm nhẹ tay của anh Phong , nhưng thật sự tôi đang muốn kìm nén cảm xúc , muốn tìm một chỗ dựa và muốn làm cho hấn đau lòng mặc dù ko biết hấn có còn yêu tôi ko ? .....anh Phong mỉm cười nhìn tôi , anh ôm nhẹ tôi anh thì làm sao mà hiểu dc , em xin lỗi anh nha Phong .

_ Uhm đúng lúc nào mà Kha ko là trung tâm của vũ trụ luôn có ng yêu thương mà , thì ra tôi đã quan tâm thừa .....hi vọng lần này Kha chọn đúng ng .....- hấn nói .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 99

_ He he đúng đó vì Kha đáng yêu mà , Kha từng nghĩ sẽ yêu mãi một ng nhưng tự nhiên nghĩ lại thấy nhảm quá ... ngta ko xứng đáng mà hình như Tùng còn nhớ ng đó hả còn Kha thì ko muốn nhớ nữa hi hi .....anh Phong đưa em về nha , em có hẹn với con Uyên rồi tối trẻ nó ko tha cho em ... – tôi nuốt nước mắt vào lòng mà cười với Phong .

_ Ờ ờ eh Tùng mày về nhà nghỉ chút đi tối tao với mày tâm sự dc ko ? Giờ để tao đưa Kha về .....- anh Phong lôi tay tôi đi ko quên từ biệt hấn ..

Đi với Phong mà trong lòng tôi chết lặng , hấn đã về thật sao lúc này là hấn của tôi hả ... Sao tôi lại nói những lời như thế với hấn , sao hấn lại thất thiết với Vân thế ? Tôi điên rồi , hu hu Kha ơi mày bình tĩnh đi , lúc này mày ko thấy sao ng ta ko cần mày thì ra bao nhiêu năm nay mà chờ đợi vô ích rồi mày còn trách ai thế .....

Mày làm gì thế sau này mày còn gặp con ng đó nhiều lắm ko lẽ mỗi lần gặp là mày lại khóc hả ..... Tim của mày mệt rồi đúng ko ? để cho nó nghỉ đi đừng quan tâm đến ai nữa kể cả ..... nhưng mày ko làm dc hả sao mày vô dụng thế mày yêu ngu ngốc thật mày là một thằng bệnh hoạn ngu ngốc .....

Trời ôi tôi nhớ hấn quá gặp lại hấn tôi càng yêu hơn , Tùng ơi sao anh lạnh lùng quá thế , anh làm sao thế anh ko thấy tim em chết hết vì anh rồi sao hức

hức .... Anh ơi, anh có nghe em gọi ko ? anh ơi, sao anh lại như thế em vẫn là bé yêu của anh mà ..... Lúc em đi anh cũng ko quay sang nhìn em, anh chán ghét em lắm hả .. anh ơi nhưng em vẫn mãi yêu anh ..... Tùng ơi anh nghe em nói ko ? Em là gì trong lòng anh cho em biết đi anh, làm ơn đừng nhìn em lạnh lùng như thế .....

Gió thổi mạnh quá, gió lạnh hay là trong lòng tôi lạnh

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 100

Tôi đến thẳng nhà con Uyên, giờ này cũng chiều rồi chắc nó chưa ngủ trưa dậy, tôi nhấn chuông mấy lần mà ko có ai trả lời một mồi tôi ngồi gục bên cửa nhà con Uyên, con này làm gì thế lúc mà cần thì ko thể gặp nó dc ....

_ TRời làm tao hết hồn mày làm gì ngồi đây hả, nhìn mày sao mà phờ phạc thế sáng tao còn thấy mày bình thường mà, ông Phong làm gì mày hả .....- con Uyên đỡ tôi đứng dậy

Tôi chẳng thêm nói gì, tôi xô nhẹ nó ra và bước vào nhà, nó nhìn tôi sững sờ. Nó chẳng nói gì nữa chỉ bước theo tôi, rồi nó đi vào phòng đem ra cả hộp khăn giấy đặt trước mặt tôi.. nó ko nói gì chỉ ngồi kế bên nhìn tôi, rất lâu sau nó mới lên tiếng ...

_ Chuyện gì nói đi, tao nghe .....- nó thủ thỉ.

_ Về rồi, về rồi .....- tôi nói như một thằng khùng, còn con Uyên thì nhìn tôi ko hiểu gì.

_ Cái gì vậy ông nội, về cái gì sao hôm nay mày điên thế, sao thế .....- nhỏ Uyên kêu kêu tôi ..

_ Hu hu sao mày lại ko hiểu chứ, hần của tao, anh Tùng của tao về rồi.Tao phải làm gì đây hả Uyên, nhìn thấy hần tao như muốn nổi điên lên bao nhiêu uất ức lại tràn về ko chỉ có uất ức mà còn có cả những kỉ niệm tình yêu nữa ..... Mày biết ko hần đi bên con Văn thân mật lắm, còn nói những câu vô tình với tao ...tao ... tao sắp điên rồi .....- tôi khóc nức lên đôi vai run lên điên cuồng.....

Con Uyên cũng hoảng hốt trước thái độ của tôi,nó ôm tôi vào lòng rồi tôi cũng nghe tiếng khóc của nó, tôi gạt mình nhìn kĩ thì thấy những giọt nước mắt đang lăn dài trên má của nó. Hai đứa tôi ôm nhau mà khóc dù tôi ko biết sao con Uyên lại khóc, lần đầu tiên nó như thế .....

_ Êh mắt mà mắt gì mày khóc .....- tôi hỏi nó, con Uyên bây giờ tỉnh bơ rồi nó đưa tay quệt nước mắt nhìn tôi cười ...

_ Tùng về rồi một mày ko có thời gian dành cho tao nữa, ko có ai cho tao ăn chùa, ko có ai cho tao ăn hiếp, ko có ai cho tao hành hạ làm bao cát cho tao ...nếu là mày thì mày co buồn ko ? hu hu.....- nó nheo mắt nhìn tôi

Cái con này lúc nào cũng thế chuyện gia dối lòng, tôi đang buồn nói chuyện với nó một lát là lộn ruột. Tôi xô nó ra rồi đá cho nó mấy cái còn nó thì nhìn tôi cười nhưng tôi biết nó đang lo lắng cho tôi lắm, khóc thêm một lần vì con ng đó thôi nha Kha đừng làm cho con Uyên lo cho mày nữa .....mày còn nhiều thứ lắm đừng làm cho những ng quan tâm mày lo lắng .....

_ Thôi mày về nhà ngủ cho khỏe đi cũng tối rồi .....- con Uyên nói với tôi sau khi hai đứa tôi ăn cơm xong.

_ Êh đâu có dễ dàng như thế, tối nay tao còn phải dẫn mày đi bar cho biết với ngta chứ he he ... nhanh đi thay đồ đi còn tao đi tắm chút ... – tôi nói với nó.

_ Dc ko đó ông nội, nhậu vô rồi mày nói nhảm thì sao hehe lúc đó thấy tao dễ thương quá mày sinh tà tâm thì sao ? MÀ bây giờ mày tính đi quán nào ...- con Uyên nhìn tôi.

_ Yên tâm đi tao kodám đựng vô mày mắc công chết mà ko biết tại sao mình chết, đi cái quán mà hôm bữa ông Huy chỉ cho tao đó ...chuyện đó tao lo mày nhanh thay đồ đi hỏi nhiều tao đã bây giờ ..... Hay là tao tắm cho mày nha em yêu he he.....- tôi vừa nói xong là bị con Uyên đá cho một cái rồi hic ghê quá, con này mà có chồng chắc thằng chồng chết sớm ...

Tôi chờ con Uyên đi đến quán bar đó nhưng mà tôi lo quá vì tôi ko biết đường mà, cuối cùng thì tôi lo lắng cũng đúng vì chạy một hồi là tôi lạc đường luôn rồi hic. Con Uyên lo lắng lắm nó cứ nhấp nhồm ko yên, nó ngồi nhìn tôi hoài mà cũng tại tôi ai kêu tài lạnh ko chịu hỏi đường.

Chạy lòng vòng một hồi thì cũng tới quán bar, xuống xe mà con Uyên còn liếc tôi một cái chắc nó tức tôi lắm. Quán này là ông Huy chỉ chứ tôi cũng ko biết, quán khá đẹp nhưng cũng ko rõ đêm nay chắc từ lết tới bị thương rồi .... Con Uyên bước vào quán cứ như một con khờ nó đi từ từ nhìn trước nhìn sau, gặp ai nó cũng trở mặt nhìn. Tự nhiên tôi hồi hận ghê biết con Uyên nó như thế thì tôi sẽ ko dẫn nó đi dễ ngày mai cho nó đi với Dũng chắc nó sẽ bị chọc chết mất thôi, nghĩ tới là thấy vui rồi ..

Tôi và con Uyên đi ngang qua mấy cái bàn , có mấy thằng chọc ghẹo nó nhưng mà nó chỉ nhìn thôi ko nói gì cũng ko cười tôi thấy đúng là chuyện lạ nha.....

_ Êh mấy anh cười với mày kia sao ko nói gì thế thật là ko giống mày nha con ..- tôi chọc nó .

_ Ko phải là tao ko muốn nói mà tại vì mấy thằng này quá xấu , mày nhìn kĩ đi thằng nào cũng ko lé thì hô , ko lùn thì mập lại ko phải là dân có học thức hay có tiền , chỉ cần nghe mấy câu chọc ghẹo tao cũng biết , nhìn tao đã ko muốn nói chỉ là cười ...- con nhò này nói chuyện nghe khó ưa thế .. cũng may là tôi cũng đẹp trai đó nha ko thì chắc nghe con nhò này chê một mồi luôn.

_ Vậy chứ ai mới làm mày động lòng tà đạo ..... – tôi nói ,

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101

Con Uyên cười nhẹ rồi quay sang cầm chai bia uống , tôi cũng quay về với anh mắt và nụ cười của hắn lúc sáng ... Tôi yêu hắn nhiều lắm cho dù có thể nào đi nữa , dù hắn có nói gì thì tôi cũng luôn yêu hắn , tôi có ngốc lắm ko sao ông trời lại cứ bắt tôi phải yêu hắn phải nhớ hắn .

Con Uyên đang nhìn xung quan để làm quen với cái không khí ồn ào đây mà , ánh mắt nó đảo khắp rồi đột nhiên tôi thấy nó dừng lại và nãy lửa nhìn vào một nơi . Nó tập trung nhìn vào chỗ đó đến nỗi mà chia bia trên tay nó rớt lúc nào ko hay .. Ủa ko lẽ con ham hố này kiếm dc anh nào hấp dẫn hả ta , sao mà nó ngẩn ra vậy ... tôi nhìn theo tia nhìn của con Uyên thì thấy một cảnh tượng ko vui .....

Tôi thấy Dũng và còn có một cô gái khá xinh đang ôm ngang qua eo của Dũng , Dũng và cô gái rất thân thiện , chưa bao giờ tôi thấy Dũng cười nhiều và thân thiện với một cô gái như hôm nay . Dũng lấy trái cây trên bàn nhét vào miệng của cô gái hai người rất thân thiện , tôi cảm thấy ghét Dũng quá ko lẽ tôi đã tin lắm Dũng rồi sao . Con trai là sinh vật ko đáng tin sao , tôi ghét cảm giác bị phản bội , ko biết con Uyên sẽ ra sao vì tôi biết nó xem Dũng hơn một ng bạn .

Dũng và cô gái đo ngời giỡn với nhau thật vô tư ... kbiết con Uyên có chịu nổi ko có khi nào nó sẽ hét lên chạy vào nên cô gái đó ko . Nhưng tôi đã làm tôi quên mất bạn mình là con Uyên ha ha , nó chỉ bị mất bình tĩnh chừng vài giây xong rồi nó lại mỉm cười – một nụ cười nhếch mép ko thân thiện và chua chát cô độc ...

_ Alo , Dũng hả Uyên buồn quá , đi chơi với Uyên nha .... – thì ra là con Uyên lấy điện thoại ra ngoài gọi cho Dũng .

_ Uhm xin lỗi nha Uyên , Dũng đang ngồi uống nước với ng nhà ko rảnh rồi Uyên gọi điện thoại cho Dũng làm Dũng vui ghê .....

Cúp máy cái rụp con Uyên im lặng nhìn Dũng đôi mắt nó bình tĩnh lắm ko có gì là xúc động chính vì thế mà tôi càng lo hơn , rồi nó lại mỉm cười lần này tôi tin chắc là nó đã nghĩ ra cách trị tội Dũng rồi ....

_ Anh , cho em một chai bia nha .....- nó nói với anh bồi bàn , xì tưởng có cách gì ai ngờ con này tính nhậ hả , hic lát tôi phải khiêng nó về rồi .

Nhưng ko ngược với tôi nghĩ con Uyên đi đến bàn của Dũng , nó nhìn Dũng và ,.....

_ Uyên buồn quá rùi Dũng uống bia dc ko . Àh quên mất phải chào chị chứ trông chị xinh quá Dũng có phước thật ....- con Uyên tươi cười cầm chai bia chìa vào mặt Dũng.

_ Uhm dc thôi .....- tuy hơi ngạc nhiên nhưng Dũng vẫn đưa tay đón lấy chai bia từ tay con Uyên .. nhưng con Uyên giật lại.

_ Dũng sao lạ uống cách tầm thường như thế này dc dễ Uyên chỉ cho cách uống mới nha .....- con Uyên lại cười .

Tôi còn chưa hiểu gì thì con Uyên cầm chai bia đổ từ trên đầu Dũng đổ xuống nó làm cho ai cũng nhìn nó , một số ng còn hò hét , còn Dũng và cô gái ngồi bên cạnh trở mặt ra nhìn Uyên , con Uyên làm khá nhanh nên Dũng ko kịp phản ứng .....chỉ khi con Uyên dừng lại thì Dũng ướt hết rồi .....

_ Ngon ko , chúc Dũng vui vẻ và ngon miệng .....- con Uyên lại cười và nháy mắt .

_ Kha tính tiền rồi về , tao muốn đi một chỗ nữa .....- con Uyên khoát tay tôi và đưa tay chào Dũng ..

Con Uyên bước đi có cái gì đó nặng nề và đau đớn.....

Chương 102

Trên đường về nó ko nói gì hết , im lặng lại im lặng tôi ghét nhất lúc nó im lặng tôi ko hiểu nó đang nghĩ gì nên càng lo ..... Hôm nay nó ôm chặt tôi , có lẽ một lần nữa nó lại bị tổn thương rồi , có lẽ vết thương lần này đang làm cho những vết thương khác rướm máu thêm lần nữa . Tôi ko ngờ Dũng lại như thế ko ngờ tôi lại nhìn lầm Dũng cũng giống như nhìn lầm ..... ko dc bây giờ mày ko dc buồn nha Kha mày phải mạnh mẽ lên con bạn mày đang buồn mà .....

_ Chạy nhanh lên , tao muốn mày chạy thật nhanh .....- nó nói

_ Ok

Tôi phóng xe lao đi , ko biết sẽ chở nó đi đâu sao con đường trước mặt tôi tăm tắp , tối tăm như chính cuộc đời của tôi và nó ..... Bỗng tôi chạy vào một cái ổ gà thế là tôi với con Uyên bay lên không trung .. Tôi rơi xuống một bãi cỏ ven đường đau quá , còn Uyên nó đâu rồi ..... trời ơi Uyên ơi tao chịu nhiều nỗi khổ lắm rồi tao ko thể mất mày đâu nha . Tôi lớn tiếng gọi nó nhưng ko nghe ai trả lời cả ..... Tôi nhìn kĩ lại thì nó đang nằm trong một góc tối đôi vai nó run lên bần bật.

_ Mắm già mày sao thế , đau lắm hả .....tao xin lỗi cũng tại tao ko chạy xe giỏi hại mày té .....- tôi kéo nó ngồi dậy ..

_ Ko tao phải cảm ơn mày nhiều lắm , cảm ơn mày nếu như ko té xe thì tao ko thể tìm dc một lý do nào để khóc ..... Tao muốn khóc mà.....-

_ Con khùng muốn khóc cứ khóc sao phải thế mày lý trí và cứng nhắc quá

_ Tao ko thể khóc vì ai lừa dối tao vì như thế họ sẽ thêm quan trọng trong lòng tao , mày hiểu ko ? Tao tự hứa sẽ ko tin ai nữa vậy mà sao lần này tao lại ngu ngốc tin Dũng chứ , vậy cũng tốt bây giờ thì tao hiểu rồi và tao có thể khẳng định : ko có thằng nào là đáng tin cả ....nên mày đừng lo tao ko sao , tức thì khóc chút thôi .....- nhỏ cười hiền .

Tôi nhìn nhỏ mà lòng ấm lại , có lẽ sẽ ko bao giờ con Uyên tin ai nữa ..... Tôi lo cho nó quá , con bạn gốc .....

Vừa mới sáng dậy là con Uyên đã la hét đòi tôi mua đồ ăn sáng cho ăn , hôm qua nó uống bia lại té xe làm sao mà dám về , nó mà về là má nó cho nó vô lãnh cung liền . Thế là hôm qua nó ở nhà tôi ngủ , nó ngủ phòng mẹ tôi hihi vậy mà nó gọi điện thoại nói là đang ngủ bên nhà con Linh , mới đầu con Linh ko chịu nói dối nhưng con Uyên chửi rủa một hồi là con kia sợ luôn và phải gọi điện thoại xin mẹ con Uyên he he . Tôi phải chạy đi mua đồ ăn sáng cho con Uyên nữa chán ghê cứ như là tôi mắc nợ nó vậy , ...vừa bước ra cửa thì tôi bị nguyên đám ông Thanh , Huy , Chánh , Giang , Phong chặn lại ...

_ Má ơi mới sáng sớm làm gì mà đông thế này .....- tôi ngạc nhiên ,

_ Nghe nói Uyên bị té xe hả , Uyên có sao ko Kha .....- ai cũng hỏi thăm nhức não quá , tin tức sao nhanh thế . Chắc con mẹ Linh nhiều chuyện rồi , bữa nào kêu con Uyên dạy lại con mắm này thôi .

_ Ôn thế ặc sao mà đông thế Kha , ... ngộ ghê nha hỏi thăm Uyên mà anh Phong , Chánh , Giang toàn là nắm tay Kha ko là sao thế nhi .. này có sức hút ghê đó nha ,,hôm nào rảnh cho tao một miếng nha ....- con Uyên cười làm cho nguyên đám sượng ngắt ..

Tôi quay sang nhìn con Uyên hình như tay chân nó trầy hết , có một vài chỗ sưng lên hic tội nghiệp quá vậy mà nó vẫn cười dc mới ghê chứ , con này đóng kịch hay ghê nha ..Đang cười tự nhiên nó đứng lên .....

_ àh sẵn hôm nay đông đủ như thế hay là tụi mình làm party mừng Tùng trở về ...- nó nói xong làm ai cũng nhìn nó trân trân còn tôi thì thành tượng đá rồi , sau khi bàng hoàng xong cả đám nhào vô hỏi sao nó biết , một lũ nhiều chuyện , nhưng ngạc nhiên là ko ai nhắc đến chuyện của tôi và hân ...

_ Uyên cũng quen Tùng hả ..... vậy là chung lớp hả Uyên .....- Phong ngạc nhiên .

_ Uhm anh Phong ko biết hả ? Thôi cho em mượn điện thoại chút nha anh Phong ...- trời con này nó làm gì mà mượn điện thoại của Phong thế ..nó dò dò cái gì đó rồi bấm call.

_ Alo , hihi biết ai hèm ...ghê ta nghe giọng là biết Uyên liền ta , eh rảnh ko qua đây chơi đi cả đám đang bên nhà Kha nè ... qua nhanh nha tụi mình làm party... mà quên nữa Tùng ghi lại địa chỉ nhà Kha nó đổi nhà rồi ..... rồi ok 20p nữa phải qua nha , Uyên ko thích chờ hi hi Tùng hiểu mà đúng ko ? .....- có ai như con này ko rù ngta đi chơi mà cứ như là xã hội đen ko bằng kinh thật ....

Chương 103

_ Rồi chuẩn bị party thôi , anh Huy và thầy đi mua đồ ăn đi , nhớ mua cái lẩu nha ; Kha xuống dọn dẹp nhà cửa ; Giang đi mua thuốc cho Uyên rửa vết thương coi đau quá nè ; Chánh đi mua đồ ăn sáng dọn nha , còn anh Phong ngồi xuống kể em nghe coi sao anh quen Tùng dạ.....- con mắt này nó là ai mà chỉ huy ghê thế , mà trong đám này chỉ có nó là con gái thôi nên mới dc cưng đó mà ... hừ đám làm party mà ko hỏi tôi há dc thôi tôi cũng sẽ có party cho nó .....

Tôi đi dọn nhà cửa cũng nghe loáng thoáng câu chuyện của Phong và Uyên chẳng qua hai người là bạn hồi cấp 2 Tùng tốt bụng nên Phong mến tính cách đó vậy thôi , vậy mà con Uyên cũng ngồi nghe chăm chú lắm đúng là nhiều chuyện ghê .. Bổng .....Rengggggggggg.....Rengggggggggg

_ Kha Tùng tới kia ra mở cửa nhanh .....- nó ra lệnh làm tôi có cảm giác mình làm osin trong chính nhà mình ..

_ Mày đi đi mệt .....- tôi chống đối

_ Bây giờ mày muốn tự đi hay là muốn mày bay ra ngoài đó hả , tao đang còn đau lắm còn anh Phong thì đang kể chuyện sao mà đi .....lẹ đi mày nhà mày mà làm như nhà tao ...- hic cuối cùng nó cũng nhớ ra đây là nhà tôi .

Hắn và Vân đứng trước cửa với một giò trái cây thật to , nhỏ Uyên cũng niềm nở với con Vân lắm nhưng ai mà biết dc con mắt Uyên đang muốn gì , chỉ cái party này cũng làm tôi nghi ngờ lắm rồi .. hắn và Vân tới thì mọi người cũng về hết rồi , dĩ nhiên vân và Giang ko dám nói chuyện với nhau rồi , còn ông thầy rất vui về với Tùng và Vân , riêng Vân thì lại ngênh Chánh vì chị Vy của nó yêu Chánh mà hehe. Có lẽ con Uyên đứng khi sắp xếp bữa party này thú vị chứ .....tôi quay sang nhìn hắn thì thấy hắn đang nhìn tôi thật chăm chú ánh mắt thật ám áp làm tôi xao động quá hix , giá như bọn tôi có thể giống như ngày xưa có thể bên nhau mà ko có ai tôi có thể dc hắn ôm và dc hắn tặng những viên kẹo ngọt của tình yêu .....

_ Thôi xuống nấu ăn đi nha , lát nói chuyện sau .....- ông Huy lên tiếng .

_ Uhm anh Huy cứ nói chuyện với nhau đi ,, Vân ơi lâu quá tại mình ko gặp để cho con trai tâm sự đi nha , Vân xuống bếp với Uyên há .....- con Uyên vui vẻ , nhưng tôi biết nó đang đóng kịch lát nữa cũng sẽ có drama chạy lên thôi hehe.....

Đúng như tôi đoán chưa đến 10p con Vân đã hét lên bỏ chạy .....

_ Gì dạ trời.....- Giang hỏi với vẻ khó chịu ..

_ Vân kì ghê nha , hic Uyên đang bị thương sao Vân lại hất mực vào ng Uyên , nãy Uyên rửa vết thương rồi nhưng giờ nó ngứa quá nè hic .....- con Uyên đang từ dưới bếp lên thút thít .

_ Nhảm nha Uyên biết tôi sợ mực nên có tính đưa cho tôi , tôi cũng ko hất đồ tự Uyên làm đổ mà .....- con Vân đang bối rối lắm ..

_ TRời ko lẽ tôi lại làm mình bị thương chứ , Vân coi đi tôi gãi đến nổi mà vết thương chảy máu rồi .....- ai cũng nhìn con Uyên đầy vẻ tội nghiệp ,

_ Vân quá đáng ghê nha , chuyện quá khứ rồi bây giờ em vẫn ghét Uyên hả ...- ông thầy lên tiếng ..

_ Thôi mày ko sao chứ ....đủ rồi Uyên .... - tôi thì thào vào tai nó thì nó mỉm cười với tôi và làm ra vẻ vô tội ...

Con Vân cứ chối làm cho cả đám quay sang chú con Vân quá trời , ai cũng coi vết thương cho con Uyên , con này đúng là thù dai vì muốn trút giận cho tôi mà nó ko ngại gãi cho vết thương lần nữa chảy máu , ghê sao mà con gái thù dai thế ...Con Vân ko dám lên tiếng chỉ biết ngồi trong một góc nhà nhìn con Uyên chắc nó cũng tưởng thiệt tôi thấy nó nhìn chăm chăm và có vẻ hối hận .... Lúc lau vết thương tôi nghe con Uyên thào thì ..

_ Xi muốn đấu với tao hả , ngày trước tao chỉ là con nít bây giờ thì khác rồi nha cưng ..rồi nó cười ko hiểu lúc dưới bếp con Vân chọc gì con Uyên nữa . Ko ai hiểu dc con Uyên đóng kịch chỉ có tôi là hiểu , tôi thích thú cười mỉm .....nhưng tôi cũng thấy một nụ cười nữa .... Đó là hắn ,, sao thế nhỉ có ai bạn gái mình bị ăn hiếp mà lại cười ....

Ông Huy ko cho con Uyên làm nữa thế là nó tha hồ ngồi tám , cứ như nó là nhân vật chính vậy đó hừ nhìn mà khó ưa ...

_ Hey xong rồi nè bà con ơi , nhào vô ăn đi nè ...- cuối cùng cũng xong tôi đói quá rồi , ôi sao mùi lẩu thơm quá ...

Mọi người nhanh chóng vào chỗ ngồi sao tôi lại thấy mặt con Uyên gian gian thế ...

Chương 104

Eh Kha ngồi dùm tao chỗ này đi nha , nhớ Tùng quá tao tính ngồi kế nhưng mà ở đây ko có quạt tao nóng quá ...- nó nháy mắt thì ra ngay từ đầu nó đã cố tình gạt con Vân ra ..tôi chạy qua ngồi thì con Vân liếc tôi nhìn kinh quá , nhưng kệ con Uyên : “ lốt ố” rồi ngu gì ko đề chứ hehe ...

Lâu lắm mọi người mới ngồi ăn vui vẻ như thế cứ như là một gia đình thật hạnh phúc .... Con Uyên thì cứ tía lia nhưng tôi biết trong lòng nó chuyện của Dũng vẫn làm cho nó buồn , đúng ra tôi tính rủ Dũng luôn nhưng lúc này tôi nhớ thì ông Huy nói là Dũng bận rồi ko đi dc nên tôi mới tha cho con Uyên ko là nó sẽ dc gặp Dũng ,....hehe . Tự nhiên con Vân ngồi kế bên tôi làm đổ cả chén nước lẩu nóng hổi lên tay tôi , tôi biết con này cố ý thôi .....

_ Ah nóng quá , chết tôi rồi .....- tôi hét lên .....

_ Sao dạ , bị gì thế Kha .....- bốn giọng nói cùng la lên (hấn , Giang , Chánh , Phong) .

_ Trời chi có một em mà đến 4 anh mà anh nào cũng dễ thương đẹp trai hết kì này mày khổ rồi . Người ta hai người là thấy oải rồi mày 4 người nhảm đủ sức ko con , nếu mà đuổi quá thì nhớ xếp lịch mỗi anh một ngày đi nhưng đừng quên là mày còn tao đó nha heheh.... Nếu cũng ko nổi thì chia bớt một anh cho tao .....- con quỷ Uyên chọc tôi nữa mới ghê.....

_ Uhm nhiều ng quan tâm Kha ghê ,ko biết Kha có còn nhớ tới ng mà Kha cần nhớ ko ? .....- sao hấn lại nói thế

Phong định cầm tay tôi xem nhưng ko nhanh tay bằng hấn , hấn cầm tay tôi nhìn ngó kĩ lắm , rồi ko cho tôi ngồi kế con Vân nữa . Lúc hấn cầm tay tôi thì tôi thấy ánh mắt Vân và Phong nhìn chúng tôi rất kinh khủng hic hic . Hấn gấp thức ăn cho tôi liên tục , tuy là hấn ko nói gì nhưng tôi vẫn cảm thấy ấm áp lắm .

Ăn xong hấn bỏ đi mất tiêu , chỉ đến khi gần ra về hấn mới có mặt con Vân cứ bám chặt hấn nhìn khó ưa ghê ,lúc về con Vân còn bị con Uyên giấu dép hại nó đi kiếm như con khùng lại còn bị mấy thằng kia chê là cầu thả he he lúc cầm tôi dép ra thì đôi dép te tua luôn vì hình như bị con chó nhà kế bên xử lý thế là con Vân ko có dép mang về ha ha . Con Uyên cười quá trời vậy mà nó con làm mặt ngây thơ mới ghê , bỏ tay con Uyên .....

Đột nhiên hấn dúi vào tay tôi một gói đồ , hấn nhìn tôi rất lâu nắm chặt tay tôi ...

_ Em cầm cái này mà thoa vô vết thương bị phỏng, có mấy miếng băng keo đó nha ... còn có thuốc giảm đau và dầu xanh nữa có gì em cứ uống thuốc và thoa dầu đi đi nha ....cho con Uyên uống luôn nha .....anh về ,anh sẽ gặp lại em .....- hấn nói

Sao lại quan tâm tôi thế hôm qua hấn còn vô tình lắm mà ko lẽ cũng bắt chước con Uyên lúc nóng lúc lạnh sao . Bịch thuốc hấn đưa cho tôi thật là đầy đủ , hấn làm cho bao nhiêu quyết tâm quên hấn của tôi tan biến hết rồi ... thật ra anh muốn gì ở em đây Tùng ....

_ Em nhớ uống thuốc nha .....bất công ghê tao té xe nặng hơn mà hehe . Chỉ cần một bịch thuốc là Kha lại bản thân rồi , anh ơi em nhớ anh lắm hehe ..... sao mà mày quên ổng dc .....- con Uyên chọc ghẹo

Kệ nó nói gì cũng dc tôi ko thèm cãi với nó nữa vì tôi đang bận suy nghĩ .... Có lẽ đêm nay sẽ là một đêm khó ngủ với tôi .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tài miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105

Cả đêm tôi ko ngủ dc có nằm mơ mộng hoài , nhớ lại từng ánh mắt và cử chỉ của hấn cho nên sáng nay tôi thức dậy sớm lắm cái đầu cứ tung tung khó chịu ghê . Chắc phải đi vòng vòng ngoài đường chút thôi , hay là rủ con Uyên đi dạo nhĩ chẳng biết con mấm này có đi ko nữa .....đón tôi ở cổng là một con Uyên hốc hác đôi mắt của nó sao hôm nay nhìn thần thờ thế , chắc tối hôm qua cũng ko ngủ rồi .....

_ Ấc mặt mày sao nhìn ghê thế , bộ mày ko ngủ hả .....- tôi hỏi nó .

_ Sao mà ngủ dc , cả đêm hôm qua Dũng cứ gọi điện thoại nhắn tin .. gọi điện thoại tao ko bắt máy , nhắn tin tao ko trả lời .....bực quá tao quăng cái điện thoại luôn , vậy mà Dũng còn ráng gọi điện thoại bản làm ba tao la um sùm bực ghê . Chưa hết đầu trời vừa tờ mờ sáng , mới có hơn 4h Dũng đứng một đồng trước cửa nhà của tao làm cho ba tao đi tập thể dục xem chút bất tỉnh .....

má tao chửi quá trời kia vậy mà Dũng còn dám nói là tại tao thế là tao nghe chửi sáng giờ luôn .....- con Uyên gặp đối thủ rồi con này có tiếng là lý lợm nhưng lần này còn phải bó tay trước Dũng nữa nhưng sao Dũng kiên nhẫn với con Uyên ghê nha ..gặp tôi là ko dc như thế .

_ Gì ghê dạ hèn chi mà mày ko ngủ dc .....- tôi cười

_ Xi tao bị phá nên mới ko ngủ dc , chứ có người ko bị chọc ghẹo gì cũng có ngủ dc đâu..- nó chọc tôi .

Ko thèm đôi co với con này dù gì tôi cũng đâu có nói lại nó , thôi kệ im lặng vậy dù gì nó nói cũng đúng mà . Tôi nằm dài ra sàn nhà thật là thoải mái sàn nhà mát lạnh làm cho tôi thấy dễ chịu hơn, con Uyên cũng nằm xuống kế bên tôi nó đang thờ dài thì phải chắc lại đang nghĩ đến Dũng rồi .....

_ Sao thấy mày thăm nào thế , nghĩ về Dũng hả .....- tôi nhìn nó .

_ Hi tao đang thắc mắc ko biết chừng nào thì Dũng mới bỏ cuộc mày cũng biết tao ghét nhất ai ko chung thủy mà nên dù Dũng có làm cách nào tao cũng ko xiêu lòng . Có thể ai cũng nghĩ tao tàn nhẫn vô tình nhưng thà tao vô tình với Dũng để sau này tao sẽ ko bị tổn thương , để ko đụng chạm đến những vết thương cũ nữa .....- nhìn nó buồn ghê.

Tôi biết nó đã có cảm tình với Dũng rồi nhưng nó sợ , sợ cảm giác bị tổn thương bị phản bội nên nó dùng lý trí để khống chế tình cảm của mình mà thôi . Nó là một đứa rất nhạy cảm, luôn hiểu những gì trong lòng tôi thì làm sao có thể là một cô gái lạnh lùng dc ..Nó ko nói gì thêm chỉ nằm ngó trần trần lên trần nhà , hai đứa tôi cứ như thế mà để thời gian trôi qua trong im lặng . Tự nhiên điện thoại tôi run lên ..hình như có tin nhắn .

_ Anh nè , tối nay gặp anh chút đi anh có chuyện muốn nói với em .....- tôi cầm điện thoại mà tay run run , tôi ko tin vào mắt mình nữa sao hán lại nhắn tin cho tôi chứ giữa tôi và hán thật sự hết rồi mà .. tôi cứ nhìn cái máy điện thoại như thôi miên . Tôi có nên trả lời hán ko , có nên nhắn tin lại ko tôi phải làm gì đây , nếu tôi nhận lời hẹn của hán thì tôi biết sẽ nói gì đây ta ..... nếu như hán cũng có dẫn con Vân theo thì sao .

_ Thăng cha Tùng này chán ghê cho số điện thoại hôm qua rồi mà hôm nay mới nhắn tin cho mày , vô dụng dễ sợ, mày cho ông dc dc rồi .....- con Uyên ngồi dậy nói

_ Mày cho cho ông chỉ dạy tao ko thích như thế .....- tôi nhăn nhó.

_ Im, lúc nào cũng sĩ diện ko phải mày muốn biết là ông còn thích mày ko hả , mày ko hỏi nên tao mới tìm cách giúp mày , mày qua nhà tao cũng tốt tự nhiên tao có 1 kế hoạch vui lắm .....- nó nhăn nhó .

Con này lại muốn làm gì nữa đây trời , sao dạo này nó có nhiều kế hoạch thế ..

_ Ờ ko cho thì thôi giờ tao đi về nhà ngủ đây dù gì cũng trưa rồi .....- tôi giả vờ tính kế chuồn.

_ Ai cho , mau xuống bếp dọn cơm cho tao ăn tại mày mà bây giờ tao phải rồi rầm như vậy nè .....mệt ghê .....- nó đuổi tôi như đuổi tà sai tôi như con nó hic sao mà tôi bị ăn hiếp thế ... tôi thấy nó lấy điện thoại của tôi gọi cho ai đó ..

_ Alo anh Phong hả , lát chiều anh qua nha khoảng chừng 5h hay 6h cũng dc thằng Kha nó nhờ em nói như thế mà nó đang ở nhà em nè hihi . Chiều nay anh qua nhà em nha , giờ em đi ngủ bb anh .....- trời nó làm cái trò gì thế tôi nhờ nó khi nào trời ....

Tôi nhìn nó chăm chăm vậy mà nó cứ giả điên như ko biết gì , nó lại tiếp tục gọi cho thêm một ng nữa cũng với nội dung y chang và ng nó gọi là Chánh , con này đang muốn làm gì vậy ta ..... Tôi ăn cơm mà cứ như đang nhai sạn tôi ăn ko thấy ngon , tôi ko biết con Uyên muốn gì ..... tôi lo muốn chết còn nó thì cứ ngồi ăn ngon lành .....

_ Uyên mày đang làm cái trò gì thế , mày dư biết tao còn đang suy nghĩ coi có nên gặp ông Tùng chiều nay ko vậy mà mày lại hẹn ông Phong với Chánh cùng một lúc là sao ?

_ Mày đúng là ngốc lúc nào cũng chỉ có Tùng thôi , ko phải mày đang thắc mắc ông Tùng còn yêu mày ko hay sao ? tao chỉ muốn chứng tỏ dùm mày thôi có lẽ cách của tao trẻ con lắm nhưng nó sẽ hữu hiệu ..

“Nghe nè , hôm nay tao và mày cứ đi chơi cho đã đi mày đừng quan tâm có ai đang chờ mày hết . Nếu ông Tùng yêu mày thì ông sẽ có kiên nhẫn đứng chờ mày về còn nếu hết yêu thì ko ai có thể chờ đến tận mấy tiếng đồng hồ , ông hẹn mày lúc 2h hả he he tối nay 10h tao với mày sẽ về ...

Còn rủ đi chơi thì cũng ko có gì tao chỉ muốn có ng chờ mày đi chơi , . Nhưng tao ko tin thằng Giang nên rủ ông Phong còn rủ Chánh để nó chờ tao .....mày làm gì ngó tao xi , Tùng bắt mày chờ mấy năm trời ko lẽ mày cho Tùng chờ chút xíu cũng đau lòng hả thằng đại trai ...- con Uyên chửi tôi nữa ,nhưng tôi ko tin con Uyên lại nghĩ đơn giản như thế ..

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lẽ Sống Của Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106

Nếu con Uyên đã sắp xếp như thế thì tôi sẽ nghe nó một lần, tôi cũng muốn hẳn phải chờ đợi tôi chứ .....nhưng tôi lại lo lắng cho hẳn quá ko biết hẳn có sao ko nữa hix ... Tôi ko ra gặp hẳn đúng giờ hẹn vì tôi phải làm theo kế hoạch của con Uyên mà, hẳn gọi cho tôi cả chục cuộc điện thoại nhưng tôi ko thể nghe, con Uyên còn giành lấy và tắt máy luôn nữa chứ ..... Nó bắt tôi đi ngủ trưa cho tỉnh táo vì tôi nay còn nhiều chuyện để làm lắm nhưng làm sao mà tôi có thể ngủ dc khi mà hẳn đang đứng chờ tôi chứ .....

6h . Chánh và Phong cùng xuất hiện trước nhà con Uyên, tôi đang đứng ngồi ko yên còn con Uyên thì cứ quay tới quay lui ngắm nhìn cái áo mới mua, con mấm này đang làm cái gì thế này .

Chánh và Phong tuy có hơi ngạc nhiên khi gặp nhau trước cổng nhà con Uyên nhưng dưới cái lưỡi ko xương của con Uyên giải thích thì mọi chuyện đã ổn thỏa . Nó nói cái gì mà lộn tung phèo lên luôn nào là : ko đủ xe, tôi buồn, nó muốn đi chơi ..nghe một hồi tôi ko hiểu gì hết vậy mà hai thằng cha gật đầu lia lịa .....hehe chắc sợ con Uyên thôi mà .Hai người cùng kêu tôi lên xe, ặc giờ tính sao đây biết cho ai chờ giờ trời ....

_ Thân Kha ví xê làm đôi đực

Một nửa cho Phong, một nửaChánh giành

...- con Uyên còn làm thơ chọc tôi mới ghê chứ hix . Hai ông kia ngượng quá thế la chia ra lúc đi Phong chờ tôi, Chánh chờ tôi lúc về thì ngược lại . Cả đám cứ chạy vòng vòng ngoài đường mà ko biết làm gì, ko biết đi đâu thì con Uyên lên tiếng ...

_ Chán nha đừng đi lòng vòng nữa, mẹ em có một căn nhà cho ngta thuê nhưng hôm nay ngta dọn đi rồi hay là mình mua bia qua bên đò uống nha, ăn uống luôn còn hơn là đi lòng vòng hao xăng tốn xăng .....- con Uyên cười

Ý kiến của con Uyên dc hoan hô nhiệt liệt cả đám rủ nhau đi mua đồ và khá nhiều bia ko hiểu sao hôm nay con Uyên mua nhiều bia thế nó đâu có thích ai nhậu nhẹt . Ai cũng khen nhà của con Uyên đẹp và ấm cúng, ai cũng vui vẻ nhưng lòng tôi thì nóng như lửa đốt, tôi lo cho hẳn quá tôi muốn về . Quay sang nhìn con Uyên hỏi thúc, nhưng con này làm vẻ tỉnh bơ nó đang rót bia cho Phong và Chánh khá nhiều

.... Hai người này cứ ham hồ uống hoài, uống đến nổi mà ông Phong ôm Chánh nói nhảm luôn, còn Chánh thì nói là mền ông Phong lắm . Hai người này đâu có ưa nhau sao bây giờ lại nói nhảm, anh Phong còn nắm tay Chánh nói là Chánh chung thủy khi luôn quan tâm Kha ac ac hai người này tới rồi . ... Tôi còn định lôi hai người về thì con Uyên kéo tôi đứng dậy lác đác, nó đẩy tôi ra cửa bắt tôi dắt xe ra về . Nó đóng cửa lại rồi bước nhanh ra chỗ tôi đứng nhìn vào trong nhà rồi mỉm cười ....lại nụ cười lạnh lùng đó.

_ Sao ko cho hai người kia về luôn mà đóng cửa làm gì thế ..ủa mày nói đây là nhà mướn sao lại có xe của mẹ mày ở đây mà lại đưa tao chở .....

_ Ha ha xe này của mẹ tao để đây từ hôm trước rồi he he, mày ko thấy ngta tình cảm như thế hả sao lại bắt ngta về .....

_ Hà mày nói Chánh và Phong .....

_ Uhm chứ ai, tao muốn giúp mày giải quyết hai tên này hai tên này mà có cặp thì sẽ ko ai làm phiền mày nữa . Tao rút kinh nghiệm từ vụ của thằng Giang – hôm đi thác Giang Điền .....

_ Nhảm nói gì dạ con kia, có cặp là sao mày cũng biết Chánh ko thích Phong .mày làm vậy ko thấy kia hả .....

_ Gì nhảm, chứ ko lẽ mày muốn Chánh và Phong yêu mày hoài trong khi mày thì yêu Tùng lúc đó thế nào cũng có ác chiến, HỒI đó một thằng Giang là

một rồi giờ có thêm hai thằng nữa sao mày chịu nổi . Yên tâm đi có bia vô rồi tao đảm bảo với mày hai người này sẽ tới luôn đêm nay he he, có thánh mới ko tới luôn . Nãy mày thấy ko mới xin có chút xiu mà nắm tay ôm ấp lung tung rồi . Chỉ cần hai người này tới luôn thì biết đâu sẽ có cảm tình với nhau, hai người tìm ra tình yêu và sẽ tha cho mày .....

_ Hay lắm, còn nếu hai người ko yêu thì sao .....mà mày nhốt như thế ko sao hả ..?.....- tôi lo lắng

_ KO yêu thì thôi cứ coi như là một lần lầm lỡ ha ha, mà cũng có mất cái gì đâu mà mày lo thế . Ai cũng lớn hết rồi nếu chuyện lỡ thì thôi chứ ko lẽ hai người tự tử vì bị đối phương cướp đời trai, nhảm nhí .... Còn ngày mai có người tới dọn dẹp mà, nhưng tao ko có khóa cửa .. chỉ gài sơ thôi ..eh đi về gặp anh yêu của mày kia .....- con này đúng là hết cách, nó nói rồi nhảy lên xe tôi ngồi tỉnh bơ .....Tôi nhìn vào căn nhà tôi nghe hình như có văng vẳng tiếng cười của Phong và Chánh biết đâu con Uyên làm đúng .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lẽ Sống Của Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107

Gió thổi càng lúc càng mạnh trời cũng tối rồi nhưng tôi ko thấy lạnh trong lòng tôi nóng như lửa đốt , tôi muốn về để gặp hấn .....muốn nghe hấn giải thích và nhất là muốn biết trong lòng hấn có còn tôi ko ? Sao hôm nay đường xa thế nhỉ tôi chạy hoài mà vẫn chưa tới .....tôi ước gì mình có cánh để có thể bay đến chỗ hấn nhanh nhất .....

Dừng xe vội và trước nhà của mình tôi căng thẳng nhìn ngó xung quanh nhưng vẫn ko thấy ai cả , thất vọng tôi quay mặt qua nhìn con Uyên . Nhưng con Uyên thì mỉm cười nó hát đầu vào một góc khá tối , tôi thấy .....thấy hấn đang ngồi trên đất , đầu gục lên tay dấp điếu khá mệt mỏi , nhìn thấy hấn chân tôi ko bước nổi nữa .....tôi như chôn chân tại chỗ ..... chỉ có con Uyên bước tới gần hấn ..

_ Ủa Tùng sao lại ngồi đây ..... Hai đứa tui mới đi chơi với Phong về nè vui ghê luôn nha .....- con Uyên đang giả điên ,

_ Tùng có hẹn với Kha vậy mà Kha đi chơi với Phong hả .....- hấn sùng sộ lao vào nắm tay tôi

_ Buông ra ngay , Tùng có tư cách gì mà la Kha hả ? Lúc Tùng đi du học bắt nó phải chờ đợi suốt mấy năm trời , Tùng có biết là nó như thằng khùng ko hả . Bây giờ nó bắt Tùng chờ cũng là chuyện nhỏ thôi , mà hình như Tùng hẹn với Kha nhưng nó chưa chấp nhận mà cũng ko trả lời là đồng ý mà .....- con Uyên hét vào mặt Tùng.

Tôi thấy hấn buông tay tôi ra , hấn nhìn tôi ko nói gì tôi biết đứng chờ tôi từ chiều giờ có lẽ hấn mệt lắm . Tôi thấy gương mặt hấn phờ phạc đôi mắt hấn thì mệt mỏi và buồn bã .....tôi xót xa quá .

_ Vô nhà nói chuyện đi một ghê , xa nhau mấy năm bây giờ có cơ hội thì đứng nhìn nhau như hai đứa khùng . Thằng kia mau mở cửa cho anh mày vô kìa ...êh có gì từ từ nha đừng có hấp tấp , tao hiểu là lâu lắm mày mới gặp dc Tùng nhưng cũng đừng làm quá.....- nó chân thành đặt tay lên vai tôi nói .

_ Uh tao hiểu mà tao sẽ nghe hấn nói chuyện tại tao ko sao đâu , mày lấy xe mẹ mày tự về dc chứ .....- tôi xúc động trước tấm lòng của con Uyên quá

_ Ha ha ko phải ý đó , ý tao là mày từ từ thôi coi chừng gãy cái giường haha , mắc công mà mày phải đi mua cái mới một tao qua nhà mày cũng ko có chỗ để ngủ ké .....- con quý nói bậy ko tôi tính nện cho nó một cái thì nó đã nhanh chóng leo lên xe phóng đi mất rồi .....

Hấn bước vào nhà đi theo hấn sao mà tôi thấy hai chúng tôi trở nên xa lạ quá , hấn ko nói gì tôi cũng ko dám mở miệng nói gì .....Không gian yên lặng cứ như thế tiếp diễn , tôi xuống bếp lấy cho hấn một cốc nước tôi đưa cho hấn rồi quay mặt đi .....hấn nắm tay tôi giật mạnh .....

_ Em thích Phong hả .....-

_ Anh yêu Vân hả ...

_ Em còn yêu anh ko ?

_ Anh còn yêu em ko .....- tôi ko hề trả lời câu hỏi của hấn mà tôi đang hỏi ngược lại hấn .....

_ Em còn muốn hành hạ anh đến khi nào nữa , em có biết là anh nhớ em lắm ko hả . Bao nhiêu năm nay anh luôn mong gặp em .....-

_ Ha ha chỉ có anh là biết nhớ thôi hả , chỉ có anh là con người thôi sao . Còn tui thì sao tôi cũng là con ng mà , anh cứ thử tưởng tượng đi nếu tôi cũng đi du học với ng khác thì anh có chịu nổi ko . Anh đi mà ko một lời giải thích , ko một tin nhắn cũng koviết thư về ... vậy mà nói nhớ tôi .....tức cười ghê

_ Em nói gì thế , mỗi tháng anh đều gửi thư về mà nhưng sao em ko nói cho anh biết là em đã chuyển nhà hả . Anh gửi cho em nhiều lắm anh cũng giải thích hết rồi nhưng em ko bao giờ trả lời tại sao vậy hả .....quá chán nản anh ko gửi thư nữa bây giờ em trách anh .....

_ Anh nói nhầm cái gì thế , anh đừng vu oan cho tôi .....buông ra đi anh đừng chạm vào tôi nữa .....anh có biết tôi sống khổ sở thế nào ko ,có lúc tôi muốn chết nữa kìa.. vậy mà bây giờ anh còn la hét ở đây hả .....

_ Đứng yên đi , cho anh ôm một chút anh .....anh cũng ko biết tại sao thư ko về dc , mà em thì lại đòi hết mọi thứ nên anh ko có cách nào .....nhóc oi anh nhớ em lắm ...- hấn ôm tôi thút thít.

_ Buông ra tôi và anh hết rồi , hết từ lúc mà anh đi với Vân rồi tránh ra đi ...

_ Rầm .....- hấn đập mạnh tay vào ly nước làm cho miếng chai văng tung tóe , máu từ tay hấn chảy ra thành dòng .....tôi nắm lấy tay hấn nhưng hấn đẩy tôi ra

_ Cái gì hết , ko lẽ em ko hiểu anh sao ? Anh đâu có khùng đến mức lại đi du học với con Vân ...em còn nhớ cái hôm thác Giang Điền ko ? Vân rất tức giận nên đâu có bỏ qua cho anh như thế dc .....mấy ngày sau Vân qua nhà anh gặp đi anh và nói rằng em dụ dỗ anh .....

Lúc anh đi về thì bị dì anh chì chiết , dì anh còn đòi gặp em ..... nhưng anh ko thể để em chịu tổn thương nào . Anh đi gặp Vân và Vân muốn anh phải đi du học với cô ta nếu ko gia đình em sẽ bết chuyện này và cả trường cũng sẽ biết .. Anh suy nghĩ rất nhiều và cuối cùng anh đồng ý .... Dì anh thì tưởng anh đã quên em và có bạn gái . mới là Vân nên ủng hộ hai đứa cùng nhau đi du học .....có hôm anh tính bỏ trốn nhưng bị dì phát hiện , dì anh đòi tự tử anh sợ quá nên phải nghe lời dì ..... em cũng biết dì là người quan trọng với anh mà , em cũng thế nên anh ko muốn ai tổn thương .

Vân bắt anh không giải thích gì với em trước khi đi và anh giữ lời, cha mẹ Vân là người có tiền nên chuyện bọn anh đi du học được xúc tiến khá nhanh. Những ngày tháng phải gặp và đi chung với Vân thật là khủng khiếp, nhưng cũng nhờ Vân mà những cô gái khác không ai đến gần anh được ..... và vì trong tim anh cũng chỉ có em thôi ngốc à. Vậy mà bây giờ em lại có người khác mất rồi, anh đúng là một thằng ngốc .... dù sao cũng xin lỗi vì không giải thích cho em hiểu .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108

“Anh ơi em đúng là một đứa tồi, em không hiểu gì anh hết mấy năm nay chỉ biết khóc và oán giận anh ..... em không có ai hết trong tim em vẫn chỉ có anh thôi ..... anh ơi, em nhớ anh lắm ... làm ơn đi anh, anh quay qua nhìn em đi mà ... anh đừng như thế nữa. Tay anh đang chảy máu em băng bó cho anh nha ..... anh ơi em hiểu rồi hu hu anh tha thứ cho em nha ... em .....- tôi nghẹn ngào

Ko nói gì hắn chạy đến ôm tôi vào lòng, hai chúng tôi ôm chặt nhau. Hơi ấm của hắn, hơi ấm mà đêm nào tôi cũng nhớ .... hắn đang khóc, tôi cũng thế nhưng đây là những giọt nước mắt hạnh phúc, hạnh phúc lắm ..

“Đưa tay đây em băng bó cho .... – tôi chạy đi lấy hộp thuốc, băng bó vết thương cho hắn còn hắn thì ngồi nhìn tôi trìu mến .....

“Cứ như là mơ, mới đây mà 4 năm trôi qua rồi, anh nhớ em lắm nhóc à, có những đêm bên đó anh nhớ em không thể nào ngủ nổi, anh phải ngồi nhớ lại gương mặt của em, cũng có lúc anh muốn chết đi nhưng anh còn phải về để giải thích cho em hiểu mà .. Nghĩ tới đó là anh lại cố gắng học hơn em là sức mạnh của anh mà .....- hắn nói.

Tôi nhìn hắn mỉm cười, hắn đưa mặt hắn kề sát vào mặt tôi ..... tôi đặt vào môi hắn một nụ hôn nóng bỏng và khao khát. Hắn cũng thế hai cơ thể chúng tôi ghi chặt vào tôi, áp sát nhau, rồi hắn nhấc bổng tôi lên ôm tôi vào phòng .....

Hắn ghi sát đầu tôi vào môi hắn làm cho tôi có cảm giác như nghẹt thở ..... những nụ hôn cuồng nhiệt và cháy bỏng đang diễn ra giữa tôi và hắn. Con Uyên sao lại biết mà dạn dặt trước coi chừng hư giở đàng thế nhỉ ? .....

Chiếc áo của hắn bị tôi lột phăng ra, hắn hơi ngạc nhiên nhìn tôi rồi bàn tay hắn cũng tham lam kéo bay chiếc áo tôi ra ... Hai cơ thể nóng hổi sát sát vào nhau, nhịp đập của con tim đang nhanh lên liên tục, những nụ hôn sâu và mạnh hơn tưởng chừng như là bất tận ....

Cơ thể hắn ngày càng săn chắc đúng là bên nước ngoài có khác, hắn ôm tôi thật chặt bàn tay không ngừng hoạt động trên cơ thể của tôi .... Bàn tay của tôi cũng thế nó đang tham lam đi khắp cơ thể của hắn để làm dịu đi nỗi nhớ bao ngày qua .. Tay hắn đang dừng lại trên phần cuối của cơ thể tôi, tôi thấy hắn hơi ngập ngừng khi chạm vào nơi đó. Tôi ghi sát cơ thể hắn vào người tôi, đặt lên môi hắn thêm một nụ hôn nảy lửa nữa và bất ngờ tôi nhanh tay kéo phăng chiếc quần trên người hắn xuống để lộ cặp đùi săn chắc đầy nam tính ..... Hắn mỉm cười và thầm thì: “Anh quên mất em đã không còn là một cậu nhóc lâu rồi ...”

Dám trêu tôi hả, tôi lật ngược hắn lại đè sát lên người hắn còn hắn thì tranh thủ lúc tôi quay lưng cũng nhanh chóng kéo bay chiếc quần thun của tôi .... Hai cơ thể đang nóng rực lên kề sát bên nhau, hơi thở của chúng tôi trở nên gấp gáp những nụ hôn điên cuồng tưởng chừng không có điểm dừng, bàn tay chúng tôi khám phá lẫn nhau ..... Trong hơi thở gấp gáp tôi nghe hắn nói “Anh yêu em”, mỉm cười rất nhẹ tôi hôn lên vành tai của hắn, gác tay hờ hờ qua lưng hắn tôi nhẹ nhàng xoa bóp lưng trần đang nóng rực lên nhìn hắn với ánh mắt trìu mến. Hắn choàng tay qua tắt cái đèn và nhẹ nhàng diu tôi vào cõi thiên thai một cách nhẹ nhàng từ từ .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 109

Sáng nay thức dậy trong lòng thật là nhẹ nhõm tôi kéo chăn quá đầu rúc sâu vào trong lòng của hắn, người hắn đúng là ấm thật. Gương mặt hắn ngủ thật là đáng yêu, thật yên bình khiến tôi thấy vui lắm. Phải chi sáng nào mở mắt ra cũng thấy hắn thì còn gì mà tuyệt hơn nữa chứ. Trời tôi với hắn ngủ một lèo tới trưa luôn rồi ngủ gì mà ghê thế không biết .. trời tôi vẫn chưa mặc đồ ặc ặc mà ới ghê quá hic, quay sang nhìn kỹ thì hắn vẫn chưa mặc đồ ..... nhìn hắn như thế làm sao mà tôi chịu nổi hai gò má tôi đang nóng và đỏ lên thôi phải nhanh chóng đi mặc đồ vào thôi ....

_ Gì dạ , em nằm im cho anh ôm ngủ chút coi bé .. anh đang ngủ mà sao emko nằm yên thế .....- tôi vừa nhích người ngồi dậy thì hấn đã nhăn nhó , càng ôm tôi chặt hơn.

_ Anh .....anh bỏ em ra đi em còn chưa mặc quần áo nè hic hic ..- tôi nói cho hấn nghe mà trong lòng ngượng ghê

_ Em mặc vào làm gì , nằm như thế anh ôm ấm hơn , em mặc chi lát anh cũng cời ra thôi ... nằm yên nha đừng bắt anh phải động thủ he he.

Hic tôi hết dám nhúc nhích , nằm yên luôn trời hấn còn nằm sát vào người tôi gác chân người tôi nữa chứ .. Tên này sao mà hồn nhiên thế ko biết ....

_ Đêm qua anh nghĩ rất nhiều nhưng vẫn ko hiểu sao những lá thư của anh lại ko thể đến dc , gửi cho em ko dc anh có gửi cho Uyên nữa đó. Anh thì cứ viết mà em thì lại ko thêm trả lời , anh cứ tưởng em ghét anh rồi nên anh cũng buồn lắm .... Nick chat của anh bị hack nên ko thể gửi tin nhắn cho em ... ủa mà em với con Uyên đổi nick hết hà .....- ôm ghì tôi anh hỏi .

_ Em thì tức anh quá nên đổi nick còn con Uyên anh cũng biết nó có xài nick gì cố định đâu , di động mà nó còn đổi liên tục mà .....Nhưng em cũng có gửi cho anh quá trời tin nhắn luôn ko lẽ anh ko nhận dc cái nào .....- tôi quay sang nhìn hấn ..

_ Ô anh ko nhận dc gì hết .. anh hay nhờ thằng bạn gửi thư dùm cho anh tại vì thời gian đầu anh chưa rành tiếng Anh lại ko biết đường xá nên toàn nhờ nó còn hộp mail thì bị hack rồi ko xài dc nick cũ .....- hấn bần khoăn suy nghĩ .

_ Kệ đi anh , bây giờ mình cũng gặp nhau rồi mình ko cần tìm hiểu nhiều cho mệt .....- tôi quay sang ôm hấn .....

Hấn mỉm cười đồng tình với tôi , hấn cũng ôm tôi hơi thở của chúng tôi hòa quyện và nhau .... Rengggggggggg. ....Rengggggggggg.

_ Trời giờ này ai kêu cửa dạ , làm anh mất hứng quá bức bối để anh ra chém nó nha nhóc he he .....hấn nhìn tôi cười cười .

_ Thôi mà , buông em ra đi cho em mở cửa . Anh mặc đồ vào dùm đi , giờ này chắc con Uyên qua đó nó mà thấy anh như thế chắc em ko sống nổi với nó đâu anh ....

Tôi nói kệ tôi hấn cũng ráng ghì xuống ôm hôn tôi một cái sợ hấn luôn ...Tôi phải nhanh chóng thay đồ còn ra mở cửa nữa chứ chán ghê ham hố cũng khổ ..Ủa sao anh Huy lại đến và giờ này gương mặt anh ko vui ....

_ Ủa anh Huy kiểm em đi chơi hả hay là có việc gì ko anh ? .....- tôi thắc mắc khi thấy gương mặt thều nào của anh ..

_ Ai dạ em .....- trời hấn ko thêm mặc đồ chỉ lấy cái khăn quàng ngang người , nhìn thấy hấn anh Huy tròn xoe mắt luôn

_ Ý xin lỗi anh Huy nha , tui tưởng là Chánh hay Giang .....- trời tên này ghê quá tính làm cho người khác ghen mà bó tay luôn đúng là giống con nít.

_ Trời hai đứa bây ghê nha , mới gặp lại nhau mà đã ham hố rồi má ơi , nó nhanh quá ...- ông Huy cười cười chọc tôi .

_ Ko có gì anh đừng chọc em mà sao đây sao lại sang kiểm em giờ này thế , anh và ông thầy Thanh cãi nhau hả qua đây nhờ em giúp đỡ phải hem ....bao em ăn nha em ko làm ko công hihi ...- tôi cười cười .

_ Ko phải người bây giờ làm anh lo nhất chính là Dũng kia , nó đang sốt nằm một đồng luôn bác sĩ nói là nó bị cảm phổi tại vì đứng lâu ngoài gió....- sao Dũng lại bị cảm ko lẽ tại cái hôm mà đứng trước nhà con Uyên sao ....

_ Nó sốt mà cứ kêu con Uyên hoài , anh ko biết có chuyện gì giữa hai đứa hết nên mới hỏi em nè .....- anh Huy có vẻ căng thẳng .

_ Trời anh ko biết hả , thằng Dũng thích con Uyên nhà em mà hehe ... hôm bữa con Uyên ...- tôi đang nói thì bị ông Huy cắt ngang đòi dẫn ông qua nhà con Uyên ...

Tôi thay nhanh cái áo rồi đi theo ông Huy , hấn ngồi nhìn tôi ngờ ngác tôi phải giải thích rõ ràng hấn mới cho tôi ra khỏi nhà sao hấn giống như con nít thế nhưng mà rất đáng yêu hihi .

_ Thấm thiết quá , cứ như là vợ chồng mới cưới đó anh ganh tỵ ghê ...- tôi leo lên xe ông Huy đã lên tiếng chọc ghẹo .

_ Anh cũng có mà làm gì phải ganh tỵ chứ ....

Trên đường đi tôi kể cho anh Huy nghe về chuyện của con Uyên và Huy nhưng chỉ kể sơ thôi còn chuyện mà con Uyên tạt bia vào Dũng thì làm sao mà tôi dám kể chứ ..mặc công anh Huy lại có ác cảm với con Uyên .

_ Êh sao mới giờ nay qua rồi , mặt mày tốt quá nha he he hôm qua thế nào rồi , kể tao nghe coi , tội cái giường của mày quá .....- con Uyên tía lia một tràng con này bộ nó ko thấy anh Huy sao ta , chỉ đến khi nghe tiếng cười của anh Huy thì nó mới chịu im miệng ..

Chương 110

_ Tao qua đây có chuyện , anh Huy muốn nói chuyện với mày thôi . Chứ cái mặt mày khó ưa thấy bà tao kiếm làm gì .....- tôi chọc nó rồi ngồi né qua cho ông Huy nói chuyện với nó .

_ Anh muốn hỏi em giữa em và Dũng có vấn đề gì ? Sao Dũng bị sốt lại kêu tên của em ghê thế nó chưa bao giờ bị như vậy .....

_ Sao em biết dc , biết đâu Dũng ghét em quá nên nằm mơ thấy em cũng nên ...- con Uyên ko thèm nhìn anh Huy

_ Nó mà ghét thì ko bao giờ nhìn mặt chứ đừng nói chỉ là nhắc tên , thằng nhóc đo kén đáo lắm giống như hôm trước nó đi chơi quán bar với con em họ bên nước ngoài về chẳng biết nó gây thù với ai mà bị một con bé đổ cả chai bia lên đầu . Về nhà , con em họ kể cho anh nghe , anh mới biết bó tay thật , hỏi thì nó ko nói gì hết chỉ nói là hiểu lầm ....- trời thì ra ng hôm đó đi với Dũng là em nó sao ...

_ Người con gái đó là em của Dũng hả anh Huy .....- con Uyên thay đổi thái độ liền ko còn lạnh lùng nữa ..

_ Ừm em họ ..... Ấc vậy chính em là người cho thằng em anh tắm bia hả .....- anh Huy ngớ mặt ra hỏi ....

Con Uyên chỉ cười nhẹ rồi bước vào nhà , con này vô duyên ghê ngta nói chuyện mà nó đi đâu thế . Nó ko thấy đây chỉ là hiểu lầm , còn Dũng thì đang bệnh vì nó sao , cái con vô tình này . Tôi thấy anh Huy khá buồn vì thái độ của con Uyên nhưng chỉ 10p con Uyên quần áo chỉnh tề bước ra .....

_ Đi thôi anh Huy .....- nó đẩy cửa bước ra khỏi nhà gương mặt vẫn còn nét lạnh lùng nhưng cũng đã khá hơn.

Anh Huy ngồi ngớ ra thì tôi nhanh chóng nhá mắt với anh Huy , hiểu ý tôi anh Huy vội chạy theo con Uyên . Hình như con này hết lạnh lùng rồi , tuy là nó ko nồng nhiệt như ngta nhưng tôi biết nó đang suy nghĩ về Dũng .

_ Một lần thôi Uyên mở lòng mày ra một lần thôi ngốc , đâu phải thằng con trai nào cũng dối trá . Mày phải uống thuốc thì vết thương cũ mới mau lành và sẽ ko bị viêm nhiễm chứ mày cứ ôm khư khư nó thì mày sẽ chết đó .....Dũng là một ng tốt tao hi vọng mày biết suy nghĩ ...- tôi nói

Im lặng , con Uyên vẫn im lặng tôi chẳng thể hiểu con này đang suy nghĩ cái gì nữa . Đôi lúc tôi muốn bỏ đôi cái đầu đó ra để coi nó làm bằng chất liệu gì mà lại cứng như thế , bướng bỉnh quá . Con này nó cũng là ng như ngta mà sao nó lại suy nghĩ lý trí như thế chứ . Nhìn nó cô đơn tôi cũng buồn mà nhưng nói thì nó lại ko nghe ..Bước xuống xe nó nhìn tôi ..

_ Tao sẽ nghe mày một lần , để tao vào một mình mày về với Tùng đi ko lát nữa con Vân khiêng nó đi đó .....- nhỏ cười nhìn tôi nháy mắt tinh nghịch .

Tôi gật đầu nhìn nó rồi quay xe ra về , hi vọng nó sẽ dừng cảm để có thể chấp nhận tình cảm của một ai đó ....cố lên Uyên đừng trốn trong cái vỏ ốc của mày nữa nha ... tao đang hạnh phúc và tao muốn mày cũng như thế ..Ko biết giờ này hấn đang làm gì nữa tôi cố gắng chạy xe về nhà cho thật nhanh xa có chút xiu mà sao tôi nhớ gương mặt của hấn quá đi mất ...

Chợt tôi thấy có một dáng người nhìn thật là giống anh Phong và Chánh , nhưng vì họ chạy quá nhanh nên tôi ko kịp nhìn , ko biết ngày hôm đó hai người có xảy ra chuyện gì ko ta ... mong sao ai cũng tìm thấy tình yêu của bản thân mình ...

Tôi về đến nhà thì thấy hấn đã khóa cửa nhà ngồi ngoài cửa chờ tôi ... ngạc nhiên ghê ko lẽ mẹ tôi về và hấn bị đuổi ra ngoài nhưng mà nhìn kỹ thì ko có giống như thế ,.....

_ ủa sao anh ngồi đây dạ , sao thế trong nhà có gì hả .....- tôi lo lắng nhìn vào nhà .

_ Ngồi trong nhà chán quá , nên ra đây ngồi chờ em về thôi khỏi vô nhà mình đi ăn gì đi rồi qua quận 7 chơi nha lâu quá rồi anh ko đi .....- hấn nhảy lên xe giành chỗ tôi .....thật là hạnh phúc .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tài miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 111

Tôi ôm ngang qua hông anh thay cho câu trả lời .... Tôi và anh đi ăn đúng là bên anh lúc nào cũng vui ăn cái gì cũng ngon hết . Tôi và hân cùng ăn cùng trò chuyện , hân kể cho tôi nghe những chuyện trong lúc hân du học còn tôi thì kể hân nghe cuộc sống của tôi trong những ngày ko có hân . Tôi thấy hân buồn , nắm chặt tay tôi hình như hân đang ân hận vì bỏ tôi nhưng tôi ko còn dám trách hân nữa vì hân ra đi cũng là vì tôi mà .....

Ko ngờ hôm nay tôi lại có cơ hội cùng qua Phú Mỹ Hưng với hân thêm lần nữa . nơi đây có thể gọi là kỉ niệm tình yêu của chúng tôi ko nhỉ ? Hân dựng chiếc xe qua một bên , hân dắt tôi ngồi xuống một bãi cỏ một bãi cỏ xanh mướt ngồi lên thật là êm ..... Gió , gió lần nào sang đây tôi cũng rất thích không khí thoáng mát nơi đây , tuy là có lúc làm cho tôi lạnh thật nhưng tôi vẫn rất thích cũng giống nhưhân đôi khi làm cho tôi đau lòng nhưng tôi vẫn yêu hân nhiều .....

Quàng tay hân thật hạnh phúc , tôi và hân sóng bước bên nhau dạo quanh bãi cỏ , bàn tay hân ấm áp choàng qua vai tôi , hạnh phúc lắm tôi tưởng chừng có thể bay lên cao vì hạnh phúc bên hân .

_ Thoải mái quá em há , chỗ này tương đối vắng vẻ làm cho anh thoải mái ghê hehe...- ngồi xuống một góc tương đối vắng ngờii hân dựa vào tôi .

_ Uhm nếu cứ như thế mãi thì hay lắm anh há , em muốn có nơi nào đó chỉ dành cho em và anh thôi chỉ hai chúng ta thôi anh hén ...- tôi nói với hân

Hân gật đầu đồng ý , cứ thế chúng tôi ngồi trong im lặng gió thổi qua vì vu làm tôi cảm thấy thêm ấm áp khi có hân . Phải chi có một nơi cho tôi và hân , nơi đó ko có sự ganh ghét của con Vân , sự lạnh lùng và vô tâm của mẹ , ko có những ánh mắt soi mói của người đời .....nhưng tôi biết suốt cuộc đời này tôi cũng ko thể tìm dc một nơi như thế cho tôi và hân

..Kết.....kết ... có tiếng xe máy của ai đó dừng sát bên chỗ chúng tôi .

_ Chà .....chà hai tên bệnh hoạn này thân nhau quá hả , mọi hiểu lầm đã giải quyết rồi hả .....- tôi và hân giật mình , thì ra chính là con Vân đang ngồi trên chiếc xe nhìn tôi và hân căm giận .

_ Ăn nói cho đàng hoàng nha , Vân nói chuyện nghe sao giống mấy đứa vô học quá dù vân ko hơn dc ai nhưng cũng đừng làm cho mình xuống giá nữa .....-hân gần giọng với con Vân

_ Ăn nói thế hả cô muốn tôi nói chuyện này cho mọi ng nghe ko , mà sao Kha dễ tha thứ cho Tùng thế Tùng bỏ rơi Kha mà .....- con Vân nhìn tôi cười thích chí .

_ Chuyện của tôi ko cần Vân lo .

_ Hai người đứng là mùi mẫn thật ra đây ngồi hóng gió , nếu lúc này mà ko nhìn kĩ thì làm sao tôi biết đây là hai người . Ủa này giờ có ăn kẹo ko thể ...-

Tôi nhìn hân trân trân đôi mắt hân nảy lửa lên , sao Vân lại có thể biết dc chuyện bọn tôi ăn kẹo đây là từ mà chỉ có tôi và hân biết thôi mà .... Hân nhìn Vân bằng con mắt tức giận .....

_ Sao Vân biết hai từ ăn kẹo thế .....- hân gầm gừ

_ Ờ .....ờ , chuyện đơn giản thôi mà bức thư nào mà Tùng ko viết thế haha ....

_ Bức thư , những bức thư của tôi gửi cho Kha hả .....vô lý sao Vân lại có nó....- gương mặt hân tái mét đầy nét xúc động và tức giận .

_ Sao ko haha , Tùng còn nhớ Kevin hả , đâu phải Tùng ko biết tên đó thích tôi . Tôi chỉ việc giả vờ nhờ hân : nếu Tùng có nhờ gửi thư về Việt Nam mà gửi cho bạn bè thì hân đưa cho tôi , tôi sẽ gửi dùm thế là hân đưa ....., đúng là một lũ ngu ngốc .....- Vân cười lên khoái chí còn tôi thì đứng như bị hóa đá sao Vân lại ác thế.

_ Cô đúng là một con quái vật , ko phải con ng ....- Hân hét lên theo mỗi tiếng cười của Vân.

_ Tôi là quái vật hả , Tùng có biết tôi phải một môi thế nào khi mà ngày nào cũng thấp thỏm, chạy đi hỏi Kevin về thư của hai ng mặc dù tôi ko ưa tên đó . Lại còn phải mượn ng phá hộp mail của Tùng , tôi đâu có sung sướng tôi cũng khổ mà phải sống trong lo lắng .....- con Vân mỉa mai Tùng .

_ Vì thế mà ko bao giờ cô có hạnh phúc ,luôn chạy theo cái bóng của mình ...

_ Làm vậy Vân thấy vui ko ? hành hạ ng khác chính Vân còn một môi hơn mà đúng ko ? Bây giờ Vân nhìn đi có ai thật lòng yêu thương VÂN ko hay Vân chỉ có một mình ...- tôi ko ngờ Vân lại ác như thế .

_ Chia cắt hai người là tôi vui rồi .....- hình như đôi mắt VÂN ko vui như lúc đầu ...

_ Vậy sao , tình yêu chân thật thì ko thể nào chia cắt . Ai nói là bọn tôi xa nhau Vân ko thấy Tùng vẫn rất yêu tôi sao bọn tôi vẫn đang bên nhau mà? Sao Vân cứ như thế ko một môi hả ..tôi thấy thương cho Vân lắm ...

_ Ko cần thương tôi , về nhà mà xin mẹ Kha thương đi .....- con này nói gì thế sao lại có mẹ tôi trong này.

_ Mày nói gì hả con kia ? .....- hân đỏ mặt khi nghe Vân nhắc đến mẹ tôi .

_ Ko có gì , chỉ là tôi nhờ ng tìm bệnh viện mà mẹ Kha đang làm , rồi tôi gửi một bức thư trong đó nói rõ quan hệ của hai người thôi mà , sao hả nghe vui

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lẽ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112

Tôi nghe như sét đánh bên tai, tôi ko còn đứng vững nữa hai chân khụy xuống mẹ tôi sẽ nói sao khi biết chuyện này, mẹ sẽ nghĩ sao đây mẹ tôi là người rất trọng thể diện chắc tôi sẽ chết mất thôi .....

_ Uhm cảm ơn Vân nha, tôi còn chưa nói dc với mẹ thì nhờ Vân tôi đã giải quyết dc nỗi lo lắng của mình rồi hay thật, biết đâu mẹ sẽ chấp nhận và cho chúng tôi bên nhau, phải ko anh .....- tôi ko thể cho Vân thấy nỗi đau khổ và lo lắng dc, trời ơi tôi sẽ đối mặt với mẹ ra sao đây.

_ Sao Tùng lại cứ chọn Kha chứ .....

_ Đơn giản thôi vì tôi là gay, nhưng thả làm đồng tính để yêu một ng như Kha còn hơn là phải yêu một con quái vật. Sao VÂN ko buông tha cho tôi, tôi sẽ ko yêu Vân dù cho tôi có là một thằng đàn ông thật sự. Vân còn nhớ cái lần bên Mỹ Vân ko mặc quần áo bước vào phòng tôi sao nếu là một ng con trai thật sự chắc tôi sẽ có cảm giác nhưng ngược lại tôi chỉ thấy ghê tởm, bấy nhiêu đó tôi nghĩ Vân nên hiểu chứ, ngu ngốc thật ..... – thì ra Vân cũng từng làm những trò như thế ..

Mặt con Vân tái đi theo từng lời nói của hấn, mắt nó căm hận nhìn tôi ... nó hét lên : tất cả đều do mày .... Rồi bất ngờ Vân lao xe vào tôi, tôi như bị chôn chân tại chỗ ... tiếng máy xe của vân nghe ghê lẫm nó cũng tàn bạo như chủ của nó .. vì khoảng cách ánh đèn làm lóa mắt tôi, tôi ko thấy gì hết chỉ nghe thấy .....

_ Kết .....Kết

Một ai đó xô tôi ngã nhào, tiếp đó tiếng xe thắng gấp vang lên trong không trung nghe thật chói tai ..tôi ngã một cái đau điếng, có một cái gì đó rất nặng đè lên thân người tôi, mềm nhũn ....tôi nghe hơi thở đều đều ..

_ Anh, anh .....anh sao thế này anh ơi .....

Thì ra khi Vân lao xe vào tôi do tôi cứ lo nghĩ chuyện của mẹ nên ko thể né dc ... hấn đã nhảy ra đỡ cho tôi ..... Vân đâm xe vào hấn rồi ..... hấn của tôi đang nằm bất động trên đất rồi ..

Máu, máu từ đâu trên cơ thể hấn ra nhiều quá, người hấn lạnh ngắt ... tôi gào tên hấn nhưng hấn ko trả lời hấn sao thế này ..... anh ơi anh sao thế đừng làm em sợ nha ....Gió đang lạnh lẫm anh ko ôm em nữa hả, anh ơi hu hu anh đừng im lặng mà .. Anh đang chọc em hả, em biết mà chỉ lát nữa thôi anh sẽ tỉnh dậy và cười với em thôi .... Làm ơn mở mắt ra nhìn em đi Tùng, Tùng ơi ...

_ Em đừng khóc, dù anh có đến nơi nào thì anh sẽ mãi yêu em.. anh mệt và lạnh quá em ôm anh nha đừng khóc mà nhóc, em cười đi nha....- hấn nghe tôi gọi, hấn nghe rồi hấn từ từ mở mắt ra nhưng sao mệt mỏi thế, hấn ko còn sức sao ....

Hấn lại ngất đi tôi cố lay nhưng hấn hoàn toàn bất động, sao lại như thế chúng tôi vừa mới gặp nhau thôi mà ....tôi và hấn còn nhiều chuyện để nói lắm mà sao hấn lại nằm đây và im lặng thế .....anh ơi, em sẽ nghe lời anh sẽ ko hiểu lầm anh nữa ... anh ngồi dậy đi anh em muốn anh đưa em về .....

Trời nổi gió rồi, em lạnh quá anh ơi, anh lạnh ko em ôm anh nha ...trời ơi anh nói gì đi chứ sao anh ko chọc ghẹo em đi, em muốn nghe anh nói mà ..... anh ơi đừng nằm đây nữa ngồi dậy đi nha ....ông trời ơi con đã quá nhiều bất hạnh con xin ông đừng bắt anh của con mà ....ông trừng phạt hay lấy cái gì của con cũng dc nhưng con xin ông hãy để cho hấn bên con nếu ko con chết mất ..... Sao lại như thế chứ, tôi có làm gì nên tôi đâu ... anh ơi em yêu anh lắm .... Làm ơn anh đừng bỏ em lại nha, làm ơn ..

Gió vẫn đang thổi bay những chiếc lá, ko gian yên tĩnh ko ai nghe thấy tiếng khóc của tôi .... Hấn nằm bất động trên đất, gương mặt xanh xao bên cạnh vũng máu ..hấn của tôi ....làm ơn đừng mang hấn của tôi đi ,làm ơn ... cuộc đời tôi chỉ có hấn thôi ..... lạnh lẽo quá từng cơn gió vẫn đang thổi qua ..... Tùng ơi .....Tùng ơi .....tiếng hét của tôi bay theo gió tan vào không trung

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lẽ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113

_ Anh yêu em nhiều lắm nhóc , nhưng anh thấy mệt và lạnh quá , em đừng lo cho dù có ở nơi nào thì anh vẫn yêu em nhiều lắm nhóc àh .... Em đừng khóc vì anh nữa nha ...anh. ...- hấn nắm chặt tay tôi một lần cuối rồi từ từ tay hấn ko còn sức nữa , hấn buông thõng tay xuống .....tôi nắm chặt tay hấn tôi khóc rất nhiều .... Ko có hấn tôi sẽ chết mất thôi ...huhu anh ơi .....Tùng ơi .....Tùng ơi .....

_ Kha , kha mầy làm gì mà hét lớn thế đang trong bệnh viện mà thằng khi ... mau mau tỉnh dậy đi mầy ơi ... – hình như có ai đó đang thét vào tai tôi và còn lay tôi rất mạnh nghe giọng nói hình như là con Uyên thì phải .... Giật mình toàn tỉnh vì con Uyên vừa mới đánh vào tay tôi một cái .....hên thật thì ra chỉ là một giấc mơ nhưng sao tôi lại nằm trong phòng bệnh này chứ ... tôi ko thể nhớ rõ gì hết đầu tôi đau quá , đôi mắt thì như kính không còn hấn ...hấn có sao ko ? .....

_ Tùng .....tùng sao rồi , sao tao lại nằm trong đây hà , còn Tùng đâu ..... – tôi thét lên với con Uyên .....

_ Mày ko nhớ gì hà , Tùng vẫn còn đang trong phòng cấp cứu , lúc này mầy vừa khóc vừa la kiệt sức quá nên xiêu luôn đó bác sĩ cho mầy vô đây nằm ... Nguyên đám tụi nó đang ngồi chờ Tùng ra đó mầy nằm nghỉ đi .....- con Uyên bắt tôi nằm xuống ..

_ Buông ra đi , sao mà tao nằm đây dc chứ ..... –tôi đẩy con Uyên ra , nó cũng buông tôi ra nhìn tôi lo lắng ...

Oạch .....chạy xuống giường quá nhanh tôi trượt chân té một cái đau điếng .. chân tôi đỡ luôn con Uyên la quá trời nhưng tôi ko quan tâm gì ngoài hấn ...tôi vẫn chạy , vẫn chạy dù cái chân đang đau dữ dội ....

Phòng cấp cứu nhìn thật là lạnh lẽo , xung quanh rất im ắng chỉ đôi khi có một vài cô y tá chạy ra chạy vào nhưng trong căn phòng đó đã có biết bao nhiêu con người phải rời bỏ người thân của mình ra đi . Và bây giờ hấn đang nằm trong đó , tôi cũng ko ngờ rằng mình phải hồi hộp đứng đây mà chờ kết quả

..... Tôi sợ lắm , tôi cũng ko có đủ can đảm để mà nhìn vào căn phòng đó ... Trên dãy ghế , kế bên phòng cấp cứu tôi thấy mọi người đều đang lo lắng nhìn vào căn phòng lạnh lẽo đó , chỉ một ng không có mặt chính là Vân ..... nó làm cho hấn của tôi bị như thế vậy mà trốn mất xác luôn àh .... Con Uyên đứng kế bên tôi kêu kêu .....

_ Thôi đừng có lo nữa , chắc hấn ko sao đâu ..... Nhìn mầy kia giống xác chết quá . Nãy mầy ngủ nên ko thấy thôi ông Phong ngồi buồn hiu ko nói gì hết ông lo lắng lắm nha .... Thấy vậy ông Chánh nhà ta nắm tay ông Phong đó .... Lặng mạn ghê , ko chừng kế hoạch của tao thành công rồi .....- con này đúng là nhiều chuyện mọi lúc mọi nơi tôi biết nó đang muốn làm cho tôi bớt lo lắng thôi ...

_ Uhm , tao biết mầy cố làm cho tao vui nhưng tao ko thể ...hic hic tao lo cho hấn quá . Tao hận con Vân quá , nếu hấn có chuyện gì thì tao xé xác nó liền .... Làm cho hấn bị như thế vậy mà nó cũng ko vô đây .....- tôi nói nhưng mắt thì ko thể rời khỏi căn phòng đó ....

dao

_ Mày nha xiêu có chút xiêu mà sao quên hết thế , con Vân có vô mà nhưng bị tao lôi ra ngoài xử cho một trận nên về rồi.....- con này đúng là dữ dằn quá mà .

Tôi còn tính nói với nó thì .....cái căn phòng lạnh lẽo đó mở cửa ra rồi , bác sĩ bước ra một cách từ từ ko biết bác sĩ sẽ đóng vai thiên thần hay ác quỷ .....

_ Ai là người nhà của bệnh nhân .....- bác sĩ lạnh lùng hỏi , biết sao đây di của hấn ko có ở đây mà tôi cũng ko dám nói với di của hấn nữa rắc rối lắm ..

_ Dạ đây là em trai của bệnh nhân nè bác sĩ ... -con Uyên đẩy tôi lên , tôi ko dám nhìn vào mặt bác sĩ tôi sợ .....sợ

_ Ko có gì nghiêm trọng lắm , bệnh nhân chỉ bị xay xát ngoài da nhưng trong lúc té xuống hình như phần đầu bị chấn thương nhẹ . Người nhà nên để bệnh nhân nằm đây vài ngày để tiện theo dõi .....- bác sĩ nhìn tôi ân cần , trong lòng tôi giờ nhẹ nhõm lắm ... bây giờ tôi biết rồi ông bác sĩ này là thiên thần .....

_ Dạ cảm ơn bác sĩ .....- tôi mừng rỡ đáp ...

Bác sĩ nhìn tôi cười thân thiện , bác sĩ quay lưng đi là lúc đó hấn cũng vừa dc đẩy ra chuyển vào phòng bệnh nhân ..... Vào phòng bệnh nhân mọi người ai cũng lo lắng nhìn hấn . Hai tay những vết thương dc băng bó kĩ lưỡng nhìn trắng muốt , mặt hấn nhiều vết xây xát nhẹ trên đầu cũng có vết thương .....hic vì tôi mà hấn bị thương nhiều quá .

Không khí trong phòng rất im lặng vì ai cũng đang chăm chú nhìn từng biểu hiện trên gương mặt của hấn ..... Gương mặt dù cho có bao nhiêu vết thương đi nữa thì nó vẫn rất đẹp , vẫn rất lạnh lùng và quyến rũ tôi ....Hơi thở hấn nhẹ nhàng nhưng sao tôi có cảm giác nó yếu thế hấn có sao ko , sao mãi vẫn chưa tỉnh thì .....

_ Bác sĩ nói là bình thường mà sao mãi mà hấn chưa tỉnh dạ mậy .....- tôi lay tay con Uyên hỏi dồn .

_ Từ từ đi ..nhưng bác sĩ có làm gì Tùng đâu ta đâu có chích thuốc mê đâu sao hấn lâu tỉnh thế.....- con Uyên suy nghĩ ..

Sao hấn vẫn cứ nằm đó vùi hơi thở yếu và gương mặt ko có sức sống như thế ....tôi ...tôi muốn hấn tỉnh dậy nhìn tôi .....ko phải bác sĩ nói là hấn sẽ ko sao mà .....hấn ko sao thì hấn phải tỉnh nhanh lên chứ , hay là hấn sẽ nằm như thế này mãi mãi..... Tôi gục đầu lên ngực hấn khóc thút thít , cơ thể hấn thật là ấm áp luôn là chỗ dựa vững chắc cho tôi .....

Tôi ôm lấy hấn và khóc mặc kệ con Uyên kéo tôi ra .....tôi muốn hấn nhanh tỉnh dậy , hấn thường nói là : hấn sợ nhất lúc tôi khóc biết đâu nghe tôi khóc hấn sẽ ko ngủ nữa .....tôi giống trẻ con thật nhưng tôi lo cho hấn , muốn dc nghe giọng nói của hấn ..... bỗng nhiên tôi thấy tay hấn khẽ nhúc nhích hình như là hấn tỉnh rồi ..

_ Anh anh.... Anh Tùng nghe em nói ko anh thấy sao rồi , anh còn thấy khó chịu ở đâu ko ? Nghe em nói ko anh .....- tôi ra sức lay gọi hấn .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 114

Mặc kệ tôi kêu như thế nào thì hấn vẫn cứ ngơ ngác, hình như hấn vẫn chưa biết mình ở đâu thì phải .....sao hấn cứ ngơ ngác đôi mắt thì mở ra chưa hết nhìn hấn tôi càng thêm lo lắng .....

_ Uyên sao Tùng cứ ngơ ngác vậy này , hình như hấn ko nhận ra tao kia .....có khi nào hấn bị mất trí nhớ ko? Có khi nào té xuống hấn quên tại mình rồi ko .....trời ơi hấn mà quên tao thì chắc tao chết đó Uyên .....- tôi nắm chặt tay con Uyên ...con con Uyên thì liếc tôi một cái chắc ý nó nói tôi nhầm quá đó .....mà nhiều khi nghĩ lại tôi cũng nhầm thiệt .....

_ Trời em làm gì vậy nhóc , anh té có chút xú mà làm sao mất trí nhớ dc ..em nhầm phim Hàn Quốc hả .....- hấn cười một cách khó khăn chắc là những vết thương trên ng hấn còn đau .....

Hấn nói xong cả phòng ai cũng nhìn tôi cười , còn tôi thì mừng quá trời tuy là ai cũng chọc nhưng mà tôi ko thấy què gì hết , có một cảm giác thật ấm áp hạnh phúc giống như mình đang ở trong gia đình của mình vậy ..... Gương mặt hấn bây giờ nhìn đã có sức sống hơn , miệng hấn nở nụ cười tươi tắn nhìn tôi và mọi người .....hấn nắm nhẹ tay tôi , hạn phúc thăng hoa ...

_ Thôi mọi người về hết đi để cho ng ta tâm sự , đứng đây một hồi cản trở Kha lắm này giờ chắc Kha có nhiều việc tâm sự với Tùng lắm ....chắc là thảo luận coi nên mua cái giường loại nào thì tốt.....hehe.....- con Uyên làm cho mặt hấn và tôi đều đỏ lên , có mấy người còn nhìn tôi cười cười nữa chết mất thôi .

_ Uhm thôi hai người nghỉ ngơi chút đi mà Tùng nè , này Kha nó bị xú đó có gì nhớ lo cho nhóc Kha nha ....- ông thầy Thanh đang dặn dò Tùng , chán ghê hấn còn đang mệt mà sao lại chăm sóc tôi dc

Tùng gật đầu một cách ngoan ngoãn bây giờ trời đã khuya lắm rồi nên ai cũng phải nhanh chóng về nhà . Duy nhất chỉ có con Uyên là ham hố , ai nó cũng đuổi về vậy mà nó lại đòi ở lại ko biết chỗ đâu mà cho nó ngủ nữa ....

_ Eh tao ở lại chơi với mày nha , tao ko muốn về nha dù gì hôm nay nhà tao cũng ko có ai hết .....- nó nói nhỏ với tôi .

_ Thôi đi bà tao còn chưa biết nằm đâu để ngủ nữa giờ thêm mày đòi ở lại hả . Hấn chỉ cần một ng chăm sóc thôi , mày ở lại làm gì tính nằm giữa hà con kia ?.....- tôi nheo mắt chọc nó .

Con Uyên ko thèm nói gì nữa nó liếc tôi một cái rồi đưa nắm tay ra hăm dọa , con này đúng là bạo lực mà ... Mọi người ra về hết ai cũng nói ngày mai sẽ vào thăm hấn , còn hấn thì khỏi nói nằm trên giường bệnh mà cứ nhe răng cười suốt .....nhìn hấn vui tôi cũng thấy an tâm ...

Nhưng chỉ có một ánh mắt làm cho tôi cảm thấy thật bất an đó là anh Phong ..... anh Phong nhìn tôi và hấn bằng một đôi mắt ngạc nhiên ....ko lẽ bấy lâu nay anh Phong ko hiểu tình cảm của tôi và hấn sao , mà có lẽ anh Phong ngạc nhiên cũng đúng thôi vì có bao giờ tôi nói chuyện này với anh Phong đâu còn anh Phong thì cứ tưởng chúng tôi là một đôi bạn cũ lâu ngày gặp lại .....

_ Em ko đói bụng chứ hả nhóc , hay là em có bị thương chỗ nào ko sao lại ngồi thẫn thờ như thế này .....- hấn kéo tôi lại gần và nhìn tôi lo lắng ...

_ Em làm gì bị thương lúc nào cũng có anh nhảy ra bảo vệ cho em hết rồi ...em , em lo cho anh lắm đó .. Em cũng ghét bản thân mình vì cứ làm cho anh lo lắng hoài ...- gục đầu lên ngực hấn tôi nói nhỏ .

_ Thôi mà nhóc ko phải bây giờ anh đang bình yên ngồi cạnh em đây sao .. trời em khóc gì mà ghê quá vậy đến bây giờ mà mắt còn sưng nè , này giờ anh ko nhìn kĩ nha ... em xích lại đây coi ...- hấn áp sát mặt tôi vào mặt hấn ..

Nhìn hấn lo lắng cho tôi trong lòng tôi thật sự cảm thấy hạnh phúc lắm , gương mặt tôi áp sát vào mặt hấn nghe hơi thở nhẹ nhàng của hấn .... Nếu như lúc này hấn ra đi thì sao , nếu như bây giờ hấn ko còn bên tôi thì sao .....có lẽ tôi sẽ rất đau khổ , sẽ muốn chết theo hấn nhưng tôi biết rõ một điều

rằng dù cho hấn bỏ lại tôi một mình trên thế gian này thì tôi vẫn mãi yêu hấn và hấn sẽ sống mãi trong lòng tôi

.....Gương mặt hấn làm cho lòng tôi thật ám áp tuy những vết thương trên gương mặt hấn làm cho tôi lo lắng ...lòng tôi chùng xuống khi thấy hấn vẫn còn nhăn nhó vì vết thương ở tay .hic hic tội cho hấn quá ..... Quảng tay qua cổ hấn , tôi nói nhỏ vào tai hấn .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115

_ Em yêu anh nhiều lắm ....- nói xong tự nhiên thấy ngại quá hic hic , tôi dấu mặt sau lưng hấn luôn ..

_ Nói yêu người ta thì cũng phải nhìn mặt ngta chứ sao lại trốn vậy bé yêu của anh ... quay qua đây coi nhiều lúc em làm anh ngạc nhiên ghê đó nha .... Nhưng mà anh thích em dùng hành động chứng minh hơn .....- hấn nhìn tôi cười gian ...

Hấn vòng tay qua eo tôi ôm sát phần thân trên của tôi vào người hấn , hấn còn dấm đưa môi của hấn trước mặt tôi mồi mọc nữa chứ hừ hừ .... Tôi nâng cằm hấn lên đặt vào môi hấn một nụ hôn nhẹ nhàng vì tôi ko muốn những vết thương của hấn lại đau .... Nhưng hấn thì ko như thế nụ hôn vẫn sôi nổi và mãnh liệt như thường ... lười hấn vẫn tiếp tục khám phá vòm miệng của tôi bất ngờ tôi cắn nhẹ vào môi hấn một cái hehe..

_ Áh , em cắn sứt môi anh rồi huhu ... em tính cắn cho rớt môi anh ra hả hehe . Anh mà ko có môi lúc đó em đừng có buồn nha , ko có ai cho em ăn kẹo đâu nha ..thôi ko thèm chọc em nữa hehe đừng có nhìn anh như thế .....anh một rồi lên đây nằm chung với anh nha .....- hấn cười rồi lôi tôi lên giường

Cái giường bệnh viện có chút xíu vậy mà hấn còn ham hố kêu tôi lên nằm chung ngày mai lỡ y tá mà vô thấy là vui lắm .... Nhưng thật sự tôi muốn nằm kế hấn lắm muốn dc hấn ôm vào lòng và muốn nghe cả hơi ấm của hấn nữa .... Tôi lấy cái di động ra hẹn giờ dù gì ngày mai tôi cũng phải dậy sớm để mua đồ ăn sáng cho hấn ,...và tôi cũng ko thích ai nhìn thấy tôi và hấn như thế này ..... Hấn ôm chặt lấy tôi , tôi nắm lấy bàn tay ấm áp của hấn chúng tôi dần chìm vào giấc ngủ .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 116

Sáng nay tôi dậy sớm hơn thường ngày phần vì lo lắng cho hấn cũng một phần vì phải mua đồ ăn sáng cho hấn .....tất cả lý do tôi dậy sớm đều vì hấn . Lúc hấn chưa về Việt Nam thì sáng nào tôi cũng nằm mơ thấy hấn , đến nỗi phải giật mình thức dậy , còn khi hấn về rồi thì xảy ra đủ thứ chuyện mà nguyên nhân hấn gặp chuyện toàn là do tôi , chán thật ko biết đến khi nào bọn tôi mới bình yên. .... . Lúc tôi rời khỏi phòng thì hình như hấn chưa dậy chắc tại hôm qua hấn mệt quá . Viết vội cho hấn một mảnh giấy tôi phóng như bay về nhà , dù gì cũng phải tắm rửa một chút chứ hôm qua tới giờ tôi có tắm rửa gì đâu hèn chi giờ ngứa ngáy quá .... Nãy đi vội quá quên hỏi hấn thích ăn gì rồi thôi lát mua cháo cho hấn vậy chứ đồ ăn bệnh viện làm sao mà hấn nuốt nổi ..

Hôm nay sao nhà tôi lại có người ở nhà chứ , chuyện lạ nha bình thường giờ này mẹ tôi ở bệnh viện rồi . Hai em của tôi giờ đang ngồi trên lớp mà làm sao mà về nhà dc chứ ,ko biết co chuyện gì ..... Tôi đẩy cửa bước nhanh vào nhà , mẹ tôi đang ngồi chễm chệ trên chiếc ghế đặt giữa nhà ... Gương mặt mẹ lạnh tanh ko chút tình cảm , tôi chào mẹ nhưng mẹ cũng chẳng nói gì chỉ lặng thinh nhìn ra cửa ..

Chẳng biết phải nói gì với mẹ , tôi mở tủ lấy quần áo rồi bước nhanh vào phòng tắm . Tôi và mẹ lúc nào cũng thế , lúc nào cũng một ng nói và một ng nghe ko bao giờ tôi và mẹ có thể ngồi xuống nói chuyện một cách vui vẻ . Mẹ luôn sợ rằng tôi sẽ làm mẹ mất mặt vì tôi chưa bao giờ làm cho mẹ hạnh diện .....Nhưng sao tôi vẫn buồn mỗi khi gặp mẹ , tôi muốn mẹ la hét khi tôi về trễ , muốn mẹ lo lắng mỗi lần tôi ko ăn uống chứ ko phải là mẹ bỏ mặc tôi muốn làm gì cũng dc .....Từng dòng nước nóng đổ xuống người tôi , làm cho cơ thể tôi cảm thấy thật thoải mái ;thoải mái nhất là những dòng nước mát nóng hồi của tôi cũng trôi theo dòng nước nóng mà ko ai biết

Tôi vừa thay quần áo định bước ra khỏi nhà thì .....

_ Rầm , rầm .....mẹ tôi đẩy ngã cái ghế đặt giữa nhà nhìn tôi chăm chăm , ánh mắt mẹ tôi hấn lên sự tức giận ..

_ Dạ chuyện gì dạ mẹ , sao mẹ lại quăng cái ghế như thế .....- tôi sợ hãi hỏi mẹ vì tôi rất ít thấy mẹ như thế ...

_ Coi đi .....- mẹ ném vào mặt tôi một xấp giấy ..

Cầm xấp giấy trên tay tôi còn chưa biết đó là cái thứ gì mà có thể làm cho mẹ tôi tức giận như thế ..... Nhìn kỹ thì những xấp giấy đó chính là những lá thư của hân gửi cho tôi ...sao mẹ lại có những thứ này cơ chứ .....thì ra những lá thư của hân gửi cho tôi con Vân đều giữ lại và bây giờ nó đem đưa cho mẹ tôi đúng như lời hôm qua nó nói với tôi ..... tay run run tôi mở từng bức thư của hân ra đọc , còn mẹ thì vẫn đứng đó nhìn chăm chăm vào tôi .....

“Hôm nay trời lạnh lắm em àh .. trong lòng anh nhớ em lắm . Ko biết bây giờ em làm gì có nhớ đến anh ko , còn anh thì bất cứ nhìn vào cái gì cũng thấy hình ảnh của em ...sao em ko trả lời thư cho anh vậy ko lẽ em vẫn ko tin và ko hiểu cho anh sao ... anh nhớ em nhiều ...

“Hôm nay anh bị bệnh rồi , anh mệt lắm ...khó chịu lắm sao em vẫn ko trả lời thư cho anh , sao em vẫn giữ thái độ im lặng như thế ... làm ơn đi Kha làm ơn đi Kha chỉ một lần thôi , chỉ một lần trả lời thư của anh cũng dc . Anh muốn biết tin tức của em mà , anh nhớ em nhiều lắm ..... trả lời tin cho anh nha ...-

còn nhiều , nhiều lắm những bức thư đầy nước mắt và lời trách móc của hân dành cho tôi .. bây giờ thì tôi mới hiểu hân là người đầu khổ nhất , là người mệt mỏi nhất . Những giọt nước mắt tôi rơi xuống ko là gì với nỗi khổ của hân ...

_ Đây là một thằng gay àh ....- mẹ tôi bây giờ đã bình tĩnh hơn , bà nhìn tôi bằng một đôi mắt sắc lạnh ko tình cảm ..

Tôi ko ngờ mẹ có thể hỏi tôi một câu vô cảm thế : “ Đây là một thằng gay àh” sao nó ko giống như một lời nói của một người mẹ mà cứ giống như dư luận xã hội đang lên án tôi . Tôi cứ như đang bị lôi ra trước vành móng ngựa để mặc cho người khác lên tiếng chỉ trích và trong đó có mẹ của tôi , luôn nhìn tôi bằng con mắt lạnh lùng ..

_ Dạ đúng như những gì mẹ đọc trong thư ,.....- tôi lấy can đảm nói dù gì tôi đang nghĩ , sớm muộn gì mẹ tôi cũng phải biết chuyện này ...

_ Hay thật thì ra bao nhiêu năm nay tôi lại nuôi một thằng bệnh hoạn , mày có biết lúc vừa mới làm một ca phẫu thuật khó khăn tao lại phải đối mặt với những thứ này trên bàn làm việc của mày là ko có ai thấy nếu ko thì .....- mẹ tôi nói

Tôi nghe mà cứ như là từng mũi dao đang đâm vào lòng mình , ko ngờ mẹ chỉ sợ mất mặt còn tôi thì mong sao mẹ cũng giống như những bà mẹ khác . Tôi mong mẹ la hét , đánh đập hay là mẹ sẽ ko cho tôi ra khỏi nhà thì có lẽ tôi sẽ thấy hạnh phúc hơn vì tôi biết ít nhất trong lòng mẹ vẫn có tôi , vẫn quan tâm và lo lắng cho tôi .....

Nhưng ngược với những người mẹ khác , mẹ tôi rất lạnh lùng ....ngay từ lúc tôi còn nhỏ cũng thế , tôi ko bao giờ dc sà vào lòng mẹ , ko bao giờ dc than thở với mẹ bất cứ điều gì và cũng ko bao giờ dc khóc như những đứa con nít khác ... Mẹ lo cho tôi ko thiếu bất cứ thứ gì nhưng tôi vẫn thấy trống rỗng bởi tôi chưa bao giờ dc sự nâng niu chăm sóc thật sự của một ng mẹ ..

_ Dạ con xin lỗi đã làm mẹ mất mặt xin lỗi mẹ.....- nghẹn ngào tôi ko biết nói gì hơn nữa ..

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 117

_ Ko cần xin lỗi bản thân mày như thế thì xin lỗi có ích gì , nghĩ cũng thật may mắn nếu ngày trước tao chỉ sinh có mình mày thì bây giờ ân hận lắm ..... Nhưng bây giờ thì ko sao , mày cứ việc sống theo cách mình thích nhưng làm ơn đừng làm cho ai chú ý đừng để ai biết mày là gay , nếu ko ai biết mày là con tao thì càng tốt ... thế thôi .....

Chỉ nói nhiều đó rồi mẹ quay lưng bước đi , thế đó mẹ tôi là một ng mẹ tốt ..... luôn muốn cho con mình sống theo cách của mình ...sống như thế nào cũng mặc miễn sao đừng làm cho bà mất mặt ..sĩ diện của mẹ là quan trọng hơn hết mà . Cũng đúng thôi phó giám đốc của một bệnh viện lớn thì làm sao có một thằng con bệnh hoạn như tôi .

Căn nhà vốn đã vắng vẻ hôm nay càng lạnh lẽo hơn , nó lạnh vì những lời nói vô tình và vô cảm của mẹ thì ra em tôi và bản thân tôi đối với mẹ chỉ là những cái máy tái sản xuất nòi giống ko hơn ko kém . Tôi ko thể làm tốt bổn phận đó thì còn có em tôi nên mẹ ko quan tâm nữa haha ...thật là buồn cười .

Đóng cửa thật nhanh tôi vùng chạy khỏi căn nhà lạnh lẽo đó , ngôi nhà mà mãi mãi ko thể có tiếng cười ko bao giờ có hơi ấm và cũng ko có tình cảm của những người thân . Tôi muốn đến bệnh viện gặp hân , vì ít ra đối với hân tôi cũng là người quan trọng và ít ra tôi cũng thấy bản thân mình có giá trị khi có người cần tôi bên cạnh . Có người yêu thương tôi và người đó cũng hạnh phúc khi dc tôi quan tâm lo lắng

Trời lại mưa ....tôi đã quen với những cơn mưa đổ xuống đột ngột ; hòa vào dòng nước mắt của chính tôi nóng hổi và vô cảm . Mưa ...mưa cứ rơi đi ... cứ làm cho trái tim tôi thêm lạnh đi , cứ làm cho tôi càng cảm thấy cô đơn đi .... Chạy thật nhanh vào bệnh viện ..những giọt nước mắt lăn dài trên má hòa vào nước mưa tan biến .....

Mưa .....mưa .....cứ mưa mãi , những giọt mưa nặng trĩu vô cảm rơi xuống đường giống như tâm trạng lạnh lẽo , cô đơn và bế tắc của tôi .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118

Trời em làm gì mà ướt nhẹp vậy nhóc , sao ko ở nhà nghỉ ngơi chút đi vô đây chi cho gấp em. ..em mà bệnh thì ai sẽ chăm sóc cho anh , ngồi xuống anh lấy khăn lau cho ...- vừa thấy tôi ở cửa là hấn la toáng lên .

Tôi mỉm cười nhìn hấn , còn hấn thì luynh quynh lấy cái khăn lau tóc cho tôi ....bên hấn tôi cảm thấy thật ấm áp vì hấn luôn quan tâm và lo lắng cho tôi một cách thật lòng . Mặt hấn tôi xanh méc vì trời lạnh quá hấn nhìn tôi với đôi mắt lo lắng .....

Hấn lấy quần áo của mình đưa cho tôi thay ....tôi thay áo quần xong ko biết hấn xin ở đâu mà có một ly nước gừng nóng hổi .....tôi ngạc nhiên nhìn hấn thì ra là một cô y tá nào đó bị hấn dụ dỗ nên mới tình nguyện đi làm cho hấn . Đúng là hấn đẹp trai thật đến tôi nhìn mà còn mê mà hehe .... Mấy cô y tá ngày nào cũng tranh nhau đến khám và thay băng cho

hấn ..

Nhìn ly nước gừng tôi mỉm cười , còn hấn thì chăm chú ngồi lau tóc cho tôi , chắc là hấn sợ tôi bệnh đây mà vì cơ thể tôi lúc nào cũng dễ bị bệnh hết , chi cần thay đổi không khí một chút thôi là tôi cảm liền . Lúc trên đường đến đây đúng là tôi lạnh thật : lạnh vì sự vô tâm của ng thân ,lạnh vì nước mưa đang thấm vào cơ thể .... Còn bây giờ tôi thấy rất ấm áp vì có hấn bên cạnh và cùng nhờ ly nước đường của cô y tá nào đó

_ Hắt xì ....hắt xì .....- tôi làm hai cái hắt xì liên tục làm cho hấn nhìn tôi lo lắng .

_ Thấy chưa người thì yếu mà cứ thích đi ngoài trời mưa , bây giờ bệnh rồi đó ..em lỳ quá đi nha , anh dặn là trời mưa thì ko dc đi mà sao ko ở nhà ngủ đi rồi lát trưa vô bày đặt mua đồ ăn sáng cho anh làm gì .....- hấn nói rồi véo nhẹ lỗ mũi tôi .

Tôi dúm đầu vào tay hấn , thật là hạnh phúc ..hấn cứ lo lắng cho tôi như thế thì làm sao toi dám nói cho hấn nghe chuyện của tôi .

_ TRời chịu nổi ko hai vợ chồng mới sáng sớm đã ân ái rồi , dc cả đêm bên nhau chưa đủ hả .....tao có cản trở mày ko Kha , có thì nói nha tao đi ra chứ mấy cái vụ này mà kềm nén quá dễ bị bệnh lắm đó nha hehe .....- chưa thấy mặt đã nghe tiếng của con Uyên rồi .....cũng hên cái phòng này mới có một mình hấn nằm thôi , chứ phòng này có thêm người chắc thế nào ngta cũng xin đổi phòng vì bị con Uyên làm ồn .....

Sáng này nhìn con Uyên tươi tắn ghé đi bên cạnh nó là Dũng đang khệ nệ ôm nguyên giỏ trái cây , hai người này sao lại dính nhau như keo thế ....ko biết hôm nó qua nhà Dũng có chuyện gì ko , dạo này xảy ra nhiều chuyện quá nên tôi ko có thời gian thăm tra con này . NHưng dạo này thấy nó thân với Dũng ghé luôn đi đâu hai người cũng đi chung hết , chắc phải bắt con này khai thôi . Đây giỏ trái cây xuống con Uyên nhìn hấn mỉm cười ...

_ Sao rồi đỡ chưa vậy .....đừng có lo ham hố với thằng quý Kha mà để mất sức , bệnh lại càng nặng đó nha .....hehe nè tui có mua trái cây nè Tùng ăn đi nha ,....

_ TRời vô thăm tui là dc rồi sao hôm nay bày vẽ cho mắc công vậy chị Uyên .....-hấn cười cười nhìn con Uyên .

_ Yên tâm đi , đồ chùa mà hehe ăn cẩn thận coi chừng nghe mùi nhang đó nha ....- con Uyên cười lớn đưa mắt sang nhìn Dũng , chi bấy nhiêu thôi là tôi biết Dũng bị con Uyên ép mua giỏ trái cây này rồi ..con này khó ưa thư thế sao Dũng lại yêu nó chứ ..

_ Uyên và Dũng ăn sáng chưa có thể dẫn nhóc đó đi ăn sáng dùm Tùng hem ....- Tùng chỉ sang tôi còn tôi thì đang nhăn nhó . Hết ng rồi sao mà hấn lại kêu con Uyên đưa tôi đi ăn chứ . Tôi nhìn hấn lắc đầu nhìn hấn còn hấn thì giả lơ ngó chỗ khác . Con Uyên chỉ chờ có thể nó xách tay tôi đi liền ..

_ Đi ăn thôi thằng kia , mệt quá ... đứng đó làm gì nữa , có gì tối về mày với Tùng tiếp tục nha hihi .....- con Uyên nói rồi lôi tôi đi Dũng cũng lon ton chạy theo nhìn mắc cười ghê ,.

Vừa ngồi xuống con Uyên đã chạy đi vệ sinh , lúc đi còn ráng dặn Dũng kêu sẵn đồ ăn cho nó để lát nó vô ăn luôn , cái con tham ăn này chỉ có Dũng là cho nó ăn hiếp thôi chứ gặp tôi thì ....gặp tôi chắc còn bị ăn hiếp ghê hơn nữa hehe. Àh mà ko có con Uyên ở đây tôi tha hồ tra khảo Dũng về con Uyên .....

_ Hai người sao rồi , có gì tiền triển ko ? Sao thấy Dũng lăm con Uyên quá vậy ...- tôi cười cười trước con mắt bối rối của Dũng .

_ Uhm cũng ko có gì đặc biệt , hôm đó Uyên tới nhà Dũng và đồng ý làm quen Dũng trong 1 tháng chỉ là quen thử thôi .....Dũng sẽ là của Uyên nhưng Uyên ko là gì của Dũng hết hic....- trời sao con này lại có ý nghĩ nhảm nhí như vậy chứ .... Bó tay

_ Rồi Dũng chịu như thế àh , sao mà Dũng hiền thế .....- tôi thấy bức xúc thay cho Dũng .

_ Biết sao giờ chắc tại hồi đó Dũng lăm khổ con gái người ta quá nên bây giờ bị trả báo đó .....- Dũng nhìn tôi cười méo xệch, nhìn thấy Dũng thấy tội ghê .....

Tôi còn đang suy nghĩ thì con Uyên bước ra với gương mặt hớn hờ chắc nó giải quyết xong bầu tâm sự rồi nên cái mặt mới vui như thế, đôi khi tôi còn phải bó tay vì ko biết nó có phải là con gái hay ko .....Nhưng con Uyên ko ngồi xuống ngay mà ánh mắt nó đang trần trần nhìn vào một góc bàn.....

Tôi và Dũng cũng quay sang nhìn theo hướng của con Uyên , ánh mắt con Uyên có cái gì đó rất đáng sợ .....nó tiến gần dần chiếc bàn có một người thanh niên nhìn rất quen , đẹp trai , lãng tử và nhìn rất lạnh lùng .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 119

_ Lâu quá ko gặp em, em vẫn khỏe chứ ..... em còn bắt anh chờ đợi đến bao giờ nữa em sẽ làm bạn gái anh chứ . Anh ko thích ai từ chối anh đâu , àh mà bạn trai em đây hả...- người thanh niên đó lên tiếng ..

_ Hải vẫn khỏe chứ , tôi ko kêu ai phải chờ đợi hết .....nhất là Hải người ko có đủ tư cách chờ tôi .....- con Uyên bước bình trả lời

Người con trai này tôi đã từng gặp trong lần đi chơi của ông thầy Thanh , đúng là ngày càng trông anh ta càng đẹp trai , phong độ và vẫn bám theo con Uyên như sam và người này cũng chính là Hải là ng vừa giúp nó cũng vừa lăm nó tổn thương .

Anh ta cười mỉm tiến đến gần ôm ngang qua hông con Uyên , anh ta liếc mắt nhìn sang Dũng và tôi một cách thách thức . Con Uyên ko đẩy anh ta ra ngược lại nó mỉm cười ôm sát anh ta vào đặt vào môi anh ta một nụ hôn ....tôi thoáng thấy anh ta giật mình vì thái độ của con Uyên . Tôi còn phải bắt ngờ về con này chẳng biết nó đang tính làm gì sao nó lại ôm hôn tên đó , Dũng nhìn trần trần vào con Uyên rồi quay lưng bỏ đi nhưng chính lúc đó thì .....

_ Áh .....Bóp .....bóp.....- Hải hét lên tiếp theo đó là hai cái tát nảy lửa của con Uyên .

Tôi và Dũng quay sang nhìn chăm chăm , con Uyên lúc này vẫn đang cười nó đưa tay quệt máu trên môi , và kéo lại mái tóc . Trời con Uyên cắn môi tên đó đến chảy máu vậy mà còn tát tên Hải nữa mới ghê chứ .....con này sao mà nó gan thế .

_ Cô làm cái trò gì thế hả , điên rồi hả .....- Hải gầm lên

_ Tôi hết điên lâu rồi , hai cái tát đó coi như tôi và anh đã xong bây giờ tôi ko còn hứng thú với anh nữa chuyện của chúng ta coi như hết .....Over ...- con Uyên cười

_ Chưa có ai dám bỏ tôi hết cô dám hả .....- Hải vẫn còn đang gầm gừ

_ Anh là cái thứ chó gì hả , đừng tự tin với tôi quá haha , anh ko thấy bạn trai tôi đây sao .....- con UYÊN kéo tay Dũng lăm cho Dũng cũng rất ngạc nhiên ..

_ Haha bạn trai hả , thế bạn trai của cô có biết cô xem chút bị cưỡng bức ko ???.....-Hải cười lớn , ánh mắt con Uyên vẫn còn bình tĩnh tuy có hơi chút xao động còn mắt Dũng thì ngày càng tối sầm lại mà tên này cũng buồn cười xem cường bức thì có sao đâu trời ....

_ Uhm vậy là anh hiểu sai về tôi rồi , dù cho Uyên có bị cưỡng bức hay ko thì tôi vẫn yêu cô ấy ..... và biết đâu tôi sẽ bắt những kẻ lăm cho Uyên bị tổn thương phải trả giá điển hình là anh .....- Dũng trả lời một cách thật cương quyết .

Trước con mắt bất ngờ của tôi và Uyên thì Dũng đâm một cái thật mạnh vào mặt tên khó ưa đó , Dũng đâm mạnh lăm lăm cho Hải ngã lăn ra đất một số ng đứng nhìn chúng tôi cãi nhau nãy giờ bây giờ đồ xô vô can Dũng và Hải ra .....Dũng quay sang hỏi tôi và con Uyên đi .....

_ Kệ nó mình đi thôi em , anh ko muốn em bị tổn thương ....- Dũng nói rồi nắm chặt tay con Uyên

Tuy Dũng là một ng ít nói lăm lý nhưng tôi hiểu trong lòng Dũng con Uyên là quan trọng và Dũng cũng yêu nó lăm. Chỉ một điều Dũng lăm cho tôi khâm phục nhất chính là Dũng ko hề hỏi con Uyên chuyện gì , mà chỉ đi bên cạnh nó âm thầm lăm chỗ dựa cho nó .....

Tôi cứ nghĩ rằng con Uyên sẽ lạnh lùng đi qua Dững nhưng ngược với suy nghĩ của tôi , con Uyên nắm lấy tay Dững nó dựa vào người Dững một cách thoải mái ...Nó nhìn Dững mỉm cười đôi mắt thì hơi đỏ lên chắc nó cảm thấy hạnh phúc và an toàn khi đi bên Dững . Còn Dững thì ko cần nói , đôi mắt ánh lên sự sung sướng và hạnh phúc đến tột cùng , tôi đi bên cạnh mà cảm thấy mừng cho con bạn .

_ Thôi để em lên chơi với Kha chút xíu nữa .... Anh đi công chuyện đi lát nữa rước em nha .....- con Uyên dịu dàng nói , mà ơ tôi có nghe lầm ko con Uyên mà lại dịu dàng kêu Dững là anh hả ...ko chỉ tôi mà Dững cũng đang há hốc miệng.

_ Uyên kêu Dững là anh hả .....uh anh ....anh đi nha có gì cứ gọi cho anh .....- Dững mừng quýnh luôn chán tên này ghê , còn con Uyên thì cười nhẹ .

Dững quay xe đi ko quên dặn dò con Uyên lung tung , heheh tên này làm ghê quá . Tôi nhìn con Uyên .....

_ Mày hạnh phúc thật sao đây chịu nó rồi hả hehe .....- tôi cười cười .

_ Tao sao hạnh phúc bằng mày có người vì mày mà cam tâm cho xe tông hehe , tao nghĩ chắc đến lúc tao phải mở lòng ra rồi tao ko thích phải sấm một vé ngoài lạnh lùng nữa ... tao muốn dc yêu và tao cũng yêu ng đó .....- nghe nó nói tôi thấy nhẹ lòng hơn cuối cùng thì con ngốc này cũng nghĩ thông .

_ Này mày làm ghê quá sao cần tên đó chảy máu luôn dạ híchic , vậy mà Dững ko sợ mày mới ghê đúng là thằng khủng .....

_ Ha ha thôi konói nhảm nữa , mau lên với chồng mày đi ....

Hai đứa tôi vui vẻ bước vào cổng bệnh viện , hôm nay tâm trạng tôi thoải mái lắm ngược lên nhìn bầu trời thật trong xanh . Woa đúng là thoải mái nhìn cái gì cũng thấy vui vẻ hết, tôi nghe con Uyên khe khẽ hát lâu lắm rồi tôi mới nghe nó hát một cách vui vẻ như thế . Nhưng khi đi gần đến phòng của hân , đi ngang qua một góc của cầu thang khá vắng vẻ thì tôi nghe có tiếng hét :

_ Chị đi đi , thì ra chị muốn đi theo để chế giễu tôi hả .....đi đi cút mau ....

Tôi và con Uyên nghe tiếng hét rất rõ , giọng nói rất quen bản tính nhiều chuyện nổi lên .. tôi từ từ đi đến gần hơn để nghe . Tôi quay sang nhìn con Uyên hai chúng tôi đã biết ng đang hét là ai .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120

Tôi và con Uyên từ từ bước đến chỗ phát ra tiếng cãi nhau , hai đứa cùng nhận ra đó chính là con Vân và chị Vy của nó . Chỉ có tôi là biết chị của con Vân thôi còn con Uyên làm gì biết dc , hai đứa chăm chú theo dõi cuộc đối thoại đầy tiếng la hét của con Vân ..và chị của nó .

_ Chị vào đây làm gì hả ....xi chị muốn gặp Chánh hả , Chánh đâu có yêu chị ...- con Vân cười lớn.

_ Mày thì hay hơn tao chắc , lúc nào cũng bám theo Tùng lại còn dùng thủ đoạn để dc đi học chung với Tùng đúng là đề tiện ..... mày cũng giống như mẹ của mày thôi chuyện đi giành giật những thứ của ng khác.....- con Vy gần từng tiếng .

_ Nè chị đừng có đem mẹ tôi ra mà nói như thế , tại mẹ chị ko có khả năng giữ chồng thôi đừng đổ lỗi cho ng khác..... – con Vân cũng ko kém gì con Uyên đúng là hai chị em nhà này đánh đá thật .

_ Hừ nếu ko phải vì bị mẹ mày dụ dỗ thì ba tao cũng đâu có tần tiện với mẹ mày để sinh ra thứ con roi như mày , bây giờ còn dám lên mặt với tao hả .....- con Vy hét lên .

_ Nè chị đừng có đụng chạm đến mẹ tôi nha , mẹ chị cũng chỉ là thứ ko ra gì mới dễ dàng để chồng mình bị cướp như thế và mới để ra đứa con gái như chị .....

_ Con kia mẹ tao thấy mày tội nghiệp vì mất mẹ nên mới đem mày về nuôi thế mày bây giờ dám nói thế hả .....Bốp .....

Hình như là tiếng bạt tai thì phải ,chỉ có điều là ko biết ai đánh ai lát sau con Vy với khuôn mặt tức giận và hằn học . Tôi và con Uyên đến gần hơn thì nghe tiếng khóc thút thít của con Vân , hai đứa tôi ngạc nhiên nhìn nhau con này mà cũng biết khóc sao . Càng đến gần tôi càng nghe rõ tiếng khóc của con Vân hơn , tôi tính chạy lên xem nó như thế nào thì bị con Uyên nắm tay kéo lại :

_ Lên đó làm gì mày điên hả đừng có đại dốt mà dính vào con đó rắc rối lắm bị nó hành hạ mấy lần mà mày cũng ko sợ hả .....- con Uyên thầm thì .

_ Mày ko thấy nó đang buồn hả thì ra nó là em cùng cha khác mẹ với con Vy , nó cũng đáng thương đó chứ nãy tao nghe con VY nói như vậy là quá đáng lắm , lên coi thử coi nó có sao ko chắc nó ko làm gì tao đâu .....- tôi cười nói với con Uyên

Bây giờ tôi mới biết tại sao con Vy lại lạnh lùng với em gái mình như vậy , gia đình con Vân cũng có nhiều vấn đề thật . Tôi cứ nghĩ là nó sống trong sung sướng nhưng thật ra mỗi người một hoàn cảnh chưa chắc ai đã hạnh phúc hơn ai . Nhìn đôi vai của con Vân run lên bần bật tôi cảm thấy thương cho nó , mặc dù nó làm tổn thương tôi rất nhiều nhưng chẳng hiểu sao lúc thấy nó khóc tôi lại cảm thấy thương hại . Tôi là người rất rõ việc thiếu thốn tình cảm thì sẽ như thế nào mà : cô đơn lạc lõng và hận mọi người xung quanh , tôi cũng từng thế từng trách ông trời sao lại cho tôi một gia đình như thế : một gia đình ko có tình thương , ko có tiếng cười mà chỉ toàn là những cái nhìn lạnh lùng vô cảm đến đáng sợ .....

Nhưng từ khi có hấn bên cạnh thì tôi ko còn thấy cô đơn nữa lúc đó tôi thầm cảm ơn ông trời đã cho tôi gặp và dc hấn yêu , cuộc sống đối với tôi có ý nghĩa hơn một chút . Giờ đây nhìn con Vân ngồi khóc thì bao nhiêu tức giận của tôi dành cho nó đang dần dần tan biến hết có lẽ con Uyên nói đúng tôi là đứa mau quên lại dễ tha thứ ko giống như nó thù dai lắm . Tôi bước đến gần khẽ đặt tay lên người con Vân .....

_ Có sao ko Vân , thôi đừng nghĩ nhiều nữa mà Vân muốn đến thăm Tùng hả ? Chắc Tùng ăn sáng xong rồi Vân vào chưa .....- tôi niềm nở với Vân còn Vân thì đang ngó tôi trân trân.

_ Tránh ra đi cái thằng bệnh hoạn kia , mày đừng có chạm vào người tao này giờ mày đừng nghe lén hả .....đúng là thứ khôn khiếp .....- con Vân đưa tay lau nước mắt và hét lên đẩy tôi ra xa .

_ Cái con này đúng là ko thể thương dc mà , ngta an ủi mà còn xô ngta ra nữa ....mày để ý cái thứ như nó làm gì ...- con Uyên vừa đỡ tôi vừa nói .

_ Vân đừng có nghĩ vậy , Kha ko có nghe lén chỉ là Vân và chị Vy hét lớn quá thôi .

_ Àh Kha cũng biết chị Vy , chà Kha cũng rành nhiều chuyện quá nhỉ .....chắc Chánh kê đây mà , thôi đừng có nhìn tôi như thế nữa biến đi ....

_ Vân vào thăm Tùng chưa có cần ..... Kha .....- tôi chưa kịp nói hết thì Vân đã lao đến nắm chặt lấy tay tôi .

_ Thăm Tùng àh , trông mày bây giờ giống một bà vợ quá há chắc mày đang hạnh phúc lắm hả .... Chính mày đã cướp đi hạnh phúc của tao nếu ko có mày thì Tùng sẽ yêu tao rồi đúng là thứ bệnh hoạn ...

_ Con kia buông tay ra coi làm gì mà nắm tay Kha ghê thế .....con Uyên hét lên và nhào tới

Vân bắt chặt tay tôi làm cho cánh tay tôi rướm máu vì móng tay của Vân đâm vào , con Uyên càng hét con Vân càng bắt chặt hơn . Cánh tay tôi đầy dấu móng tay của vân nhìn kinh khủng thật , còn Vân thì vẫn cứ nhìn tôi với đôi mắt căm giận đó ...

tôi có làm gì để Vân ghét đâu sao Vân ko chịu hiểu Tùng ko phải dành cho Vân hấn ko thể yêu Vân mà ... Bất ngờ con Uyên xen giữa tôi và Vân nó dùng tay hất mạnh con Vân ra , bị con Uyên bắt ngờ hất tung con Vân mất đà loạng choạng , tôi nhìn xuống thì hình như đôi giày cao gót của con Vân bị lệch sang một bên làm cho nó càng mất đà . Nhưng con Vân đang đứng ngay mép của bậc thang chỉ còn một chút nữa thôi Vân sẽ té xuống , tôi lao ra định đỡ con Vân nhưng bị Vân đạp mạnh vào bụng và .....Rầm .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121

Tôi và con Uyên hốt hoảng nhìn xuống đất thì thấy con Vân té từ trên cầu thang xuống bất tỉnh , hình như đầu của con Vân bị va vào bậc thang làm cho máu ra khá nhiều , tôi và con Uyên mặt xanh lè nhìn nhau khi thấy con Vân đã bất tỉnh nằm một đống . Tôi còn đang loay hoay ko biết làm gì thì con Uyên chạy như bay đi gọi bác sĩ và y tá ...

Mọi người nhanh chóng chạy đến đưa con Vân vào phòng cấp cứu , một cô y tá nhờ tôi và con Uyên kêu người nhà của con Vân lên để làm thủ tục .....chỉ 15p sau tôi thấy ba con Vân của nó đã hốt hải chạy vào đi bên cạnh là con Vy với đôi mắt vô cảm , lạnh lùng đến đáng sợ .....

_ Sao Vân lại bị té vậy cháu , sáng này bác nghe nó và chị nó đi thăm bạn bè gì mà sao bây giờ nó lại bị té vậy ..... – ba con Vân lo lắng hỏi chúng tôi , tôi quay sang nhìn con Uyên chẳng biết phải nói gì ko lẽ nói là tại giằng co với tôi mà con Vân té sao .

_ Dạ thưa bác , do Vân đi ko cẩn thận nên mới té .....- com măm Uyên tỉnh bơ đáp .

_ Con đó là nổi tiếng mang giày cao gót dù có nhảy nhót cũng ko té , thế sao lại té trên cầu thang dc , hay là do hai đứa bây hận nó quá nên xô nó xuống .....- bà Vy chanh chua nói .

_ Chị nghĩ tôi dư hơi hả chỉ là có người làm cho con Vân khóc quá trời , hình như là có vấn đề gì đó trong gia đình thì phải .....thấy con Vân khóc nên tôi và Kha lên xem ai ngờ nó còn đá vào bụng của Kha một cái mới ghê , làm cho nó mất đà ..... tôi và Kha ko thể nào đỡ dc thế là Vân té .....- con Uyên nhìn bà Vy với con mắt tức giận .

_ Mày nói gì em mày hả con kia ? Tao có cho mày thiếu thứ gì ko mà mày cứ đi ganh tỵ với nó hả .....- ba con Vân gầm lên .....

Nhưng ba con Vân ko có cơ hội trừng phạt dc bà Vy vì phòng cấp cứu dc mở ra và cũng như lần trước khi tôi đứng chờ tin tức của Tùng không khí cũng lạnh toát và bác sĩ với gương mặt thanh thản, lạnh lùng bước ra .....

_ Ai là người nhà của bệnh nhân .....- bác sĩ lên tiếng .....

_ Dạ là tôi , tôi là cha của cháu .....

_ Bệnh nhân bị gãy tay , và một phần não bị tổn thương nghiêm trọng có thể sẽ làm cho bệnh nhân bị tàn phế nửa người vì bị va đập mạnh ở phần đầu . Chúng tôi phải theo dõi trong một thời gian nữa ....mới có thể xác định bệnh nhân có bị liệt vĩnh viễn ko ??

Bác sĩ vừa nói xong thì ba của con Vân khụy chân xuống , mặt tôi và con Uyên thì xanh mét ko còn hột máu . Con vân bị như thế có phần nào cũng do tôi , cũng tại cái tính nhiều chuyện của tôi mà ra . Ba của con Vân nhìn tôi và con Uyên cảm ơn , rồi ông bỏ chạy theo con Vân vừa trong phòng cấp cứu ra con Vy thì cứ đứng đó trơ trơ ....để ba nó phải hét lên nó mới chịu chạy theo .....chị em gì mà chán ghê . Tôi cũng tính chạy theo coi sao thì con Uyên kéo lại ....

_ Êh làm cái trò gì đó , chạy theo làm gì mày ko có lỗi gì hết đó là do nó thôi .... Tại nó ác quá nên mới thế , thôi có gì tính sau chuyện này tao cũng có trách nhiệm mà . Bây giờ mày mau đi về với Tùng đi tao với mày đi ăn sáng cũng lau lăm rồi chắc Tùng lo lăm , còn tao phải về với Dũng .....

Con đại trai này khó ưa ghê , nó nói xong rồi chạy đi mất để tôi đứng đó lơ ngơ ....chắc nó yêu thật rồi cũng nên . Nó nói cũng đúng tôi đi lâu quá rồi ko khéo hân sẽ lo lăm bây giờ phải về coi hân sao rồi .....rồi còn kể cho hân nghe nữa chứ .....

Toi bước đi mà lòng thấy nặng trĩu .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 122

Trong lòng khó chịu quá những bước chân của tôi cũng thật nặng nề , tôi lê về phòng của hân thật chậm chạp ko biết có cần phải nói cho hân biết ko nhi . Nếu hân biết thì hân sẽ lo cho tôi lăm , sao tôi cứ hay gây ra rắc rối cho bản thân mình thế . Lần trước thì ngu ngốc nghe theo lời con Vân để bị gạt chạy ra ở Thác Giang Điền, còn lần này thì lại nhiều chuyện nếu lúc này tôi ko lên cầu thang an ủi con Vân thì chắc sẽ ko có chuyện Vân té xuống thê thảm như vậy . Đúng là đôi khi lòng tốt của mình cũng bị phản tác dụng ko như ý mình muốn . ....

Tôi định bước vào phòng của hân thì tôi thấy ông bác sĩ đang khám bệnh cho hân và quan tâm đến hân rất nhiều nên tôi đứng lui ra . Ông bác sĩ này tên Thành cũng khá tốt và rất nhiệt tình nhưng hình như chỉ đối với hân mà thôi . Tôi nghe mấy chị y tá nói ông này là bác sĩ thực tập nhưng lại là con của giám đốc bệnh viện nên dc đưa về đây làm luôn đúng là “Nhất thân nhì thế” mà . Tôi còn nghe mấy chị y tá khen ông quá trời nào là : đẹp trai , ga lăng , có trách nhiệm nhưng hơi lạnh lùng . Mà công nhận rằng ông đẹp thật đáng người cao , ít nhất cũng cao hơn tôi một cái đầu chứ ko ít .....tóc màu nâu , sóng mũi cao và nhất là đôi mắt có nét rất lạnh lùng nhưng lại thu hút người đối diện . Mỗi lần thấy ông ta chăm sóc hân tôi lại cảm thấy khó chịu và ko vui , đa số các bệnh nhân ông ta chỉ thăm bệnh và khám một cách sơ sài nhưng đối với hân thì khác hân , ông bác sĩ quan tâm chăm sóc , lại còn hỏi han sin số điện thoại nữa .... đó có lẽ là bình thường với một ng bác sĩ tận tâm nhưng trong ánh mắt ông nhìn Tùng thì tôi lại thấy có cái gì đó ko bình thường , đôi mắt lạnh lùng đó mỗi khi nhìn Tùng thì nó lại tràn đầy tình cảm , nồng nàn làm cho ngta có cảm giác bình yên .....

_ Nhoc sao em đứng ngoài đó vậy vào đây đi .....- mãi lo suy nghĩ tôi để cho hân thấy tôi lúc nào ko hay .....

_ Dạ tại em thấy bác sĩ đang khám cho anh nên ko dám vào ...

_ Có gì đâu tui anh chỉ đang nói chuyện thôi mà nhóc , anh Thành muốn hôm nào rủ bọn mình đi chơi nè .....- hân cười với tôi .

Tôi đưa mắt nhìn sang ông Thành tôi cười với ông một cái nhưng nhận dc chỉ là ánh mắt khó chịu và lạnh lùng sao đối với hân thì thân thiện còn với tôi thì lại nhìn tôi với ánh mắt ko thiện cảm như thế khó hiểu thật .....điều đặc biệt hơn là tôi vừa bước vào phòng thì ông Thành đã bỏ đi mất cứ như là ông ko hài lòng với sự có mặt của tôi . Tôi nhảy vào ngồi trong lòng hân khi bóng ông Thành đã khuất .....

_ Đi đâu chơi vậy anh .....- tôi hỏi hân .

_ Ah ko có gì anh Thành chỉ hỏi mình có rảnh ko vì khoảng 2 tuần nữa anh đi công tác lên Đà Lạt nhưng lại đi một mình nên rủ anh theo cho vui , anh tính kêu em rủ nguyên đám quý gia đi luôn đó mà .....hân nhìn tôi cười vui vẻ ..

_ Àh thì ra là người ta rủ anh thôi chứ có rủ em đâu mà anh kéo em theo ...em thấy hình như ông Thành ko có thích em đâu. ....tôi phụng phịu với

hắn ....- mà cũng ko biết có nên kể cho hắn nghe chuyện con Vân ko nữa ...

_ Em chỉ giỏi nghĩ lung tung .mà sao hôm nay anh nhìn em thấy suy tư thế nói cho anh nghe coi , hay là sáng đi ăn sáng bị con Uyên ăn hiếp hà .....em ăn sáng gì mà lâu ghê luôn nha nhóc .....- hắn nhìn chăm chăm vào tôi .

Tôi cũng định ko nói cho hắn nghe nhưng tôi biết ko thể giấu hắn dc ..thế nào hắn cũng biết thông qua con Uyên hay là người khác thôi . Bây giờ trong lòng tôi rối lắm cũng phải kể cho hắn nghe để có người chia sẻ với tôi chứ .....Hắn ngồi chăm chú nghe tôi nói làm cho tôi có cảm giác mỗi chữ tôi nói ra hắn đều đang cố nuốt lấy vậy ..... Tôi càng kể thì gương mặt hắn càng nhăn nhó và căng thẳng thấy rõ , cuối cùng thì tôi kết thúc câu truyện thì hắn đứng lên ...

_ Mau thu dọn đồ đạc mình về thôi , nếu mà nơi này có Vân thì ko nên ở lại nữa ...ko phải anh muốn em chạy trốn nhưng mà bây giờ ko nên làm cho tình hình căng thẳng cứ về nhà đi rồi chừng nào mà em muốn thăm cũng dc .....- hắn vừa nói vừa đứng lên thu dọn đồ đạc , còn tôi thì nhìn hắn sững sờ .

_ Nhưng vết thương của anh chưa hết mà , anh có dc ra khỏi bệnh viện đâu ...

_ Yên tâm này anh Thành có nói anh có thể xuất viện dc rồi ,ko sao cả dù sao anh cũng chỉ bị thương nhẹ thôi mà .....thôi em làm thủ tục cho anh xuất viện đi nha nhóc ...- anh nói rồi nhanh tay dọn đồ vào cái túi .

Tôi cũng chẳng biết gì hơn ngoài việc nghe lời hắn ra ngoài làm thủ tục cho hắn xuất viện . Nhìn hắn thì cũng ko đến nỗi các vết thương cũng ko nặng lắm chỉ là ngoài da thôi nhưng sao tôi vẫn thấy lo quá hic tại tôi mà hắn phải xuất viện sớm sao tôi toàn làm phiền đến hắn ko thể .....

Chiếc xe taxi chờ tôi và hắn lao đi thật nhanh phải nói rằng ra khỏi bệnh viện làm cho người ta thấy thoải mái lắm . Tôi thấy gương mặt của hắn tươi rói và hồng hào có lẽ hắn đã thật sự khỏe lại rồi tôi cũng ko nên lo lắng quá . ....

Vừa về đến nhà tôi là hắn đòi đi chợ nấu cơm mới ghê chứ tôi phải van xin , nài nỉ cho đến giận dỗi thì hắn mới chịu nằm yên nghỉ ngơi để cho tôi đi chợ nấu ăn .....Nhìn hắn nằm trên ghế thiu thiu ngủ còn tôi thì xuống bếp nấu ăn cho hắn ăn làm cho tôi có cảm giác thật hạnh phúc giống như đôi vợ chồng vậy .....

Thức ăn cũng sắp chín tôi muốn kêu hắn dậy ăn thì nghe có người đang nhấn chuông cửa . Sao lại có người đến nhà tôi giờ này chán ghê , con Uyên thì chẳng bao giờ lịch sự nhấn chuông cửa mỗi lần nó tới là la hét sum sùm , những ng tôi quen cũng toàn kêu réo tôi , mẹ và hai em thì có chìa khóa nhà hết mà .....mấy hôm nay tôi và hắn chưa có không gian nào bên nhau hôm nay mới dc một ngày bên nhau thì lại bị quấy rầy , tôi bực bội chạy ra mở cửa .....

_ Mày làm gì mà giờ này mới ra mở cửa hả , có biết là tao đứng chịu nắng này giờ ko hả ?????.....tôi bất ngờ đến ko nói nổi nên lời trước mắt tôi là đi của tôi

Sao hôm nay đi tôi lại đến nhà tôi cơ chứ , mỗi lần muốn gặp mẹ tôi thì đi đều đến bệnh viện gặp mẹ hoặc là mẹ tôi đến nhà đi . Nhìn gương mặt căng thẳng của đi tôi cũng hiểu là có chuyện sắp đến rồi .....

_ Dạ mẹ con đi làm rồi đi đến có chuyện gì ko ? .....- tôi cố hết sức dùng giọng nhỏ nhẹ nhất nói với đi dù trong lòng tôi rất khó chịu .....

_ Ko phải kiếm mẹ mày mà là .....- đi tôi bỗng nhiên im bất động mắt lộ rõ vẻ tức giận , tôi quay sang nhìn theo hướng mắt của đi

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 123

_ Thăng đó là thằng nào mà lại ngủ trong nhà hả , thì ra mẹ mày nói đúng mày là một thằng bệnh hoạn hả .....- đi tôi hét lên làm cho hắn giật mình thức giấc , hắn ngơ ngác nhìn tôi và đi .....

Đi tôi nhìn hắn bằng con mắt tức giận thì ra mẹ tôi nói cho đi nghe tôi là một thằng đồng tính rồi nên đi tôi mới có thái độ như thế . Sao người ta cứ thích xen vào chuyện của chúng tôi thế cho dù đi có tức giận đến mức nào đi nữa thì tôi cũng ko thể là một thằng con trai bình thường . Tôi cũng chẳng việc gì phải buồn vì số phận của mình cả vì tôi có hắn bên cạnh thế thôi ..... Đi tôi đứng nhìn hắn một lúc lâu rồi chạy đến góc nhà lấy cây chổi lao đến quật vào người hắn như điên ...TRồi đi tôi làm gì thế hắn còn đang bị thương mà .....tôi chạy đến ôm ghì lấy đi trước khi cây chổi đó có cơ hội quật xuống thêm lần nữa .....

_ Đi.....đi đừng mà đi , đừng làm vậy Tùng còn đang bị thương đó đi .....

_ Buông ra vì cái thằng này mà mày trở thành một thằng bệnh hoạn làm mất mặt dòng họ tao phải giết nó .....- thì ra ko phải là đi lo lắng cho tôi mà

chẳng qua là đi cũng như mẹ tôi lo lắng cho cái sĩ diện của mình .....

_ Con ko sống như đi dc , con sống vì người con yêu cho dù người đó có làm cho con bị sỉ nhục thì con vẫn yêu .....còn đi thì sao vì sĩ diện của gia đình mà đi đã đánh mất hạnh phúc của mình có bao giờ đi cảm thấy ân hận ko ??...- tôi cười chua chát , đi tôi từng yêu một người nhưng vì người đó ko xứng với đi vì cả học thức , địa vị xã hội và nhất là người đó ko phải là một người đàn ông điển trai .....nên đi nghe lời ngoại tôi bỏ rơi người ta để đi lấy một người giàu sang hơn .....

_ Mày dám nói như thế hả , cái thằng này làm cho mày điên rồi hả như thế này mà mày cũng dám nói là hạnh phúc hả haha .....hai đứa bây là bệnh hoạn thôi .....- nhìn đi tôi cười lớn trong lòng tôi cảm thấy thật đốn đau .....hắn nhìn tôi .....

_ Xin đi có thể nói chuyện đàng hoàng hơn một chút ko .....- quá bức xúc hắn lên tiếng ...

_ Mày im đi , ko có tư cách gì mà kêu tao là đi cả nghe chưa hả .....còn mày mau đi xin lỗi mẹ mày và hứa sẽ ko sống như thế này nữa .....- đi hét vào mặt hắn và quay sang nói với tôi .....

_ Con là một người đồng tính mà đồng tính thì chỉ thích con trai thôi , làm sao thì lại bắt con bỏ cuộc sống này dc hả đi .....đi muốn con hạnh phúc thì đi phải cho con sống theo ý con chứ .....con yêu Tùng mà đi .....- tôi nói trong tiếng khóc,.

_ Hạnh phúc .. hạnh phúc của mày là cái thứ bệnh hoạn này hả , hạnh phúc của mày là sỉ nhục sĩ diện của gia đình hả .....bóp bóp , để coi mày còn cãi nữa ko ? .....- đi tôi tát hai cái như trời giáng , làm cho tôi lão đảo mắt mấy giây .

Tất tôi hai cái đi vẫn chưa thoả mãn , đi lại tiếp tục dùng cây chổi quật xuống lia lia ...hắn định ôm tôi phản kháng nhưng tôi nói nhỏ với hắn “em ko sao , anh đang bị thương mà đừng nói gì hết anh àh .....mọi chuyện sẽ thêm rắc rối đó ....” Tôi ôm chặt lấy hắn Hắn nghe lời tôi ko làm gì cả nhưng tôi thấy đôi mắt hắn đỏ hoe nhìn tôi .....Sức đánh của đi tôi dĩ nhiên ko mạnh nhưng cũng làm cho từng thớ thịt trên người tôi nhức nhối .....Đi tôi đánh thêm vài cái nữa rồi nhìn tôi và hắn với đôi mắt khinh bỉ ..

_ Ko ngờ tao lại có đứa cháu như mày , mày nhìn mày đi đúng là giống một thằng bệnh hoạn quá .....mày cứ sống theo ý mày và đừng bao giờ nhận tao là đi mày ....tao ko có cháu như mày .....- đi tôi hét lên , quăng cái chổi vào mặt tôi rồi quay lưng bỏ về ...

Sao mọi người lại tàn nhẫn với chúng tôi như thế , yêu nhau thì có ảnh hưởng gì đến ai đâu sao mọi người lại phản đối chúng tôi . Ai yêu nhau cũng hạnh phúc nhưng sao chúng tôi lại bất hạnh như thế bị phản đối quyết liệt như thế ..... Hắn nhìn tôi với đôi mắt đầy nước mắt và đau lòng , hắn ôm tôi vào lòng xoa nhẹ những vết thương cho tôi .

Tôi khóc nức lên vì tủi thân và uất ức .....sao tôi lại chịu những bất hạnh như thế này chứ , nhưng trong cuộc đời tôi vẫn còn một món quà và một nguồn an ủi đó chính là hắn ...Nghĩ về hắn là tôi ko còn thấy đau đớn nữa trong lòng có một luồng gió mát thổi qua ..hắn ôm chặt tôi vào lòng làm cho tôi cảm thấy thoải mái .....hai đứa tôi ôm nhau như muốn xoa dịu những tổn thương cho nhau .....tôi vẫn còn nghe tiếng hắn thút thít chắc vì hắn lo lắng cho tôi .....

Bên ngoài trời đã về chiều .....những áng mây trôi bồng bềnh trên bầu trời làm cho tôi cảm thấy thoải mái hơn ..Có lẽ mọi người biết hết cũng tốt từ hôm nay tôi sẽ sống hết lòng vì hắn vì tình yêu của tôi .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lẽ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124

Trời đã tối hắn nhưng hắn vẫn ôm lấy tôi vừa xoa lưng cho tôi vừa thút thút tự trách bản thân mình vô dụng ko bảo vệ dc cho tôi . Thật tình là tôi ko sao đi tôi đánh ko có mạnh nên chỉ làm cho lưng tôi hơi ê ẩm thôi chứ ko có đau lắm vậy mà nói gì hắn cũng ko tin cứ bắt tôi cởi áo ra cho hắn xúc dầu mới ghê chứ .....Chẳng biết làm thế nào tôi nghe lời hắn cởi áo ra cho hắn xúc dầu còn hắn thì cứ luôn miệng oán trách đi tôi ....nhìn hắn lo lắng cho tôi làm tôi vui lắm có bị thương bao nhiêu cũng đáng mà .....Bỗng tôi nghe có tiếng mở cửa .....

_ TRời hai người làm cái gì vậy , có làm gì thì cũng phải khóa cửa cho đàng hoàng chứ sao lại để cửa mở thế kia .....- anh Phong nhìn tôi và hắn cười cười .

Thì ra là lúc này đi về tôi quên ko khóa cửa rồi , nhưng sao anh Phong lại nhìn tôi và hắn với ánh mắt dễ chịu như vậy ko lẽ anh đã nghĩ thông rồi sao .....

_ Anh Phong , em xin lỗi anh .....- tôi nhìn Phong ngập ngừng tự nhiên tôi thấy mình có lỗi quá ....

_ Kha yên tâm đi , anh ko thích giành hạnh phúc của người khác . Lúc trước anh nghĩ rằng em có thể quên đi người mình yêu nhưng hình như anh đã lầm ...ko có ai quan trọng hơn Tùng đúng ko ? Chán nói quá thật ko sai .....anh nên rút lui là tốt nhất ....

_ Anh sao lại nhắc đến Chánh ở đây hai người thân nhau khi nào thế , hehe.....- tôi ngạc nhiên nhìn anh Phong ...

_ Ở thì cũng ko có gì .....tụi anh đang tìm hiểu nhau thôi chứ cũng ko có gì nghiêm trọng lắm .....- anh Phong thẹn thùng trả lời hai gò má anh đỏ lên hết làm cho tôi và hân ai cũng há hốc miệng ra ...

_ Hà đang tìm hiểu ko phải hai người ko có thiện cảm với nhau mà sao lại có bước tiến xa như vậy .....- tôi nhìn anh Phong và tôi cũng vừa sức nhớ ra hôm mà con Uyên cố tình để cho anh Phong và Chánh trong nhà của nó ko lẽ đêm đó hai người thật sự xảy ra chuyện .....

_ Em còn nhớ cái hôm mà mình qua nhà của Uyên ko , lúc đó anh và Chánh uống say quá cho nên .....lúc sáng hai người tỉnh dậy thì thấy em và Uyên đi đâu mất rồi , từ hôm đó anh và Chánh thân hơn anh cũng hiểu Chánh nhiều hơn ,.....và tụi anh quyết định tìm hiểu nhau .....- Phong ngập ngừng nói nhỏ .

_ Ở , ở thì hôm đó em thấy anh say quá nên con Uyên nói cho hai người ngủ lại cũng ko sao , em và nó có việc nên về ....ko ngờ hai người tiến nhanh như thế .....- tôi cười thầm vì ko ngờ kế hoạch của con Uyên thành công như thế.....

_ Gì ai mà tiến nhanh với tiến chậm vậy , thằng quỉ sứ kia sao về nhà rồi cũng ko nói làm tao với Dũng chạy vô bệnh viện dạ .....- trời vừa mới nghĩ tới ác quỷ thì nó lù lù xuất hiện rồi .....

_ Ai biết mày vô đầu , tao đang nói ông Phong nè tiến nhanh lắm rồi nhờ căn nhà của mày .....- tôi nhìn nó nháy mắt ....

_ Haha tao hiểu rồi .....à quên giới thiệu nữa đây là em họ của tao tên là Thy ....nhỏ hơn tao 1 tuổi ....- con Uyên nói rồi đẩy con nhỏ Thy nào đó nhìn mặt lạ hoắc đứng trước mặt tôi .....

_ Dạ em chào mọi người hôm nay em xin chị Uyên đi theo chơi vì ở nhà chán quá ...hihi.....-con nhỏ cười thân thiện nhìn cũng đáng yêu lắm đó chứ ...

_ Đây là anh Phong , Tùng và kia là anh Kha đó .....- nhỏ Uyên lần lượt giới thiệu từng người nhỏ Thy đều gật đầu chào rất thân thiện nhưng khi giới thiệu đến tôi thì ánh mắt nhỏ Thy hơi khựng lại nhỏ nhìn tôi trân trân trong đôi mắt đó có cái gì đó rất ảm áp..

_ Anh là anh Kha hả , em nghe chị Uyên nhắc anh hoài công nhận anh dễ thương hơn trong hình nhiều .....- con nhỏ nhìn tôi chăm chăm xong rồi nhào đến ôm tay tôi cứng ngắc trước con mắt khó chịu của hân và ngạc nhiên của Phong ..

_ Êh anh Kha là của tao tránh ra mày ... mau ra ngoài phụ anh Dũng đem đồ ăn đồ , còn nấu nướng mừng anh Tùng về nhà . Tao cho mày qua đây là để làm osin chứ ko phải để đứng đó ôm tay anh yêu của tao ,..nhanh lên .....- vừa nói con Uyên vừa dang chân đá con Thy một cái ...

_ Chị Uyên kì quá , chị có anh Dũng rồi mà ham hố ghê .....- con nhỏ vừa cắn nhún vừa bỏ đi ...

_ Êh con đó nó ko biết chuyện mày và Tùng mà tao thấy hình như nó kết mày ..từ khi coi tấm hình mày chụp với tao nó cứ nói về mày bắt tao kể chuyện về mày . Hôm nay nó còn dám chạy theo xe của tao và Dũng tới đây .....- con Uyên nhìn con nhỏ em ngán ngẩm .

Tôi mở to mắt nhìn con Uyên nó chỉ cười và lắc đầu , hân và anh Phong thì cười mỉm nhìn ai cũng đáng ghét hết . Suốt bữa ăn con Thy cứ quẩn lầy tôi đúng là phiền phức thật , đúng là tôi cũng có người theo nhưng đa số là con trai lần đầu tiên tôi mới bị một đứa con gái đeo theo . Con Thy ngồi sát bên tôi hỏi tôi đủ thứ chuyện công nhận con này là con gái mà dạn dĩ ghê ...

Lúc đầu thì hân còn cười cười nhưng sau đó thì hân ko cười nữa mà nhảy vô ngồi giữa làm cho con Thy mất hứng cái mặt nhỏ bí xị nhìn mắc cười ghê ..... Còn ông Phong ngồi ăn mà cứ nhẩn tin cho Chánh hoài nghe nói lát Chánh cũng qua để chờ ông về vì hai người có hẹn mà .....đúng là yêu nhau có khác lãng mạn ghê ...Con Thy này đúng là phiền phức cứ bám theo tôi hoài dù tôi có xuống nhà bếp nhỏ cũng chạy theo cho bằng dc , đúng là mệt mỏi . CHi đến khi con Uyên hết lên thì nó mới chịu buông tha cho tôi .....

_ Con kia làm gì thế hả , ham hố cũng vừa thôi mau ra xe đi về nhanh đi . Sao còn đứng đó muốn tự về hay là muốn tao đá bay ra cửa cho mày theo đúng là ân hận mà .....- con Uyên vừa hét vừa lôi nó đi xềnh xệch mặc kệ con Thy phản đối thế nào . Con Uyên này đúng là bạo lực sao DỪNG có thể yêu nó dc chứ ....chẳng thể nào hiểu dc ....Con Thy về mà còn ráng xin số điện thoại của tôi , bỏ tay cái con ham hố này ....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125

Mọi người về hết thì CHánh cũng tới đón ông Phong nhìn hai người bên nhau hạnh phúc ghê . Tôi cũng thầm mừng cho hai người , đúng là kế hoạch của con Uyên cũng hoàn hảo đó chứ nếu hai người đó biết kế hoạch của chúng tôi thì sao hihi ...

Hắn cùng tôi dọn dẹp nhà cửa rồi hắn bắt tôi đi tắm đi ngủ cho sớm ..... Trên người tôi bây giờ có thêm vài vết bầm do hồi sáng bị dì tôi đánh , bây giờ tôi mới thấy đau khắp cơ thể nhưng làm sao dám nói với hắn . Tôi nằm cho hắn xoa dầu mà ko dám lên tiếng dù bây giờ người tôi rất đau , tôi ko muốn cho hắn lo lắng tôi biết nếu tôi lên tiếng thì hắn sẽ tự trách bản thân là ko bảo vệ dc tôi .

Tôi cố gắng cười nói thật tự nhiên làm ra vẻ là tôi ko hề thấy đau , nhưng hắn biết là tôi giả vờ nên càng lúc hắn càng xoa nhẹ tay hắn nhìn tôi lo lắng lắm . .Đêm đó hắn ngủ lại nhà tôi , hai đứa tôi đều đang bị thương bị tổn thương cả thể xác và tâm hồn có lẽ bên nhau là chúng tôi một phần nào đó xoa dịu vết thương của bản thân .

Người hắn cũng đẩy vết thương mỗi lần hắn xoa người tôi nghe hắn rên khẽ , thế nhưng hắn vẫn ôm tôi vào lòng .....tôi cảm thấy ấm áp trong lòng những vết bầm trên cơ thể cũng bớt đau nhức hơn , trong lòng tôi cảm thấy dễ chịu hơn rất nhiều . Hơi ấm và hơi thở đều đều của hắn dần dần đưa tôi vào giấc ngủ .....

Mấy hôm nay tôi và hắn ở bên nhau suốt những vết thương ở cánh tay hắn cũng dần khá hơn , những vết bầm trên cơ thể tôi ko còn nhức nhối nữa cũng một phần nhờ tới nỗi hắn cũng thoa dầu cho tôi , lúc nào cũng bên tôi hắn cũng bị thương vậy mà tôi thấy hắn chăm sóc cho tôi cứ như tôi là một bệnh nhân nặng lắm vậy. Tôi bước đi đâu hắn cũng lên tiếng hỏi , tôi kiêng gì nặng hắn cũng la tôi mà tay hắn thì còn đau làm sao làm dc vậy mà cứ giành với tôi ..... Nhưng từ khi hắn xuất viện thì ngày nào ông Thành cũng gọi điện thoại cho hắn , toàn là những lời lẽ quan tâm và lo lắng rất ngọt ngào tôi nghe hắn đọc tin nhắn hay nói chuyện điện thoại mà trong lòng muốn điên tiết lên . Chẳng biết thằng cha Thành này muốn gì đây nữa ...chán ghê vậy đó lúc nào cũng có người làm cho tôi bận lòng vậy nè trời .....

Ông Thành quan tâm hắn vậy đó , vậy mà hắn của tôi cũng tình bơ cứ nói là anh Thành xem hắn như em trai chịu nổi hắn ko .....hức tức ghê ..

Hôm nay tôi đi chợ nấu canh chua cho hắn ăn ,ko biết từ lúc nào mà tôi gọi nấu ăn thế ko biết . Bây giờ tôi toàn tự nấu ăn , ko còn mua cơm bên ngoài về ăn nữa sao mà tôi giống một bà vợ đảm đang thế nhỉ hihi .....nghĩ mà thấy thật hạnh phúc. Tôi đi vào chợ trời thì nắng nóng mặt chết dc còn mấy bà bán đồ trong chợ thì lại nói nhiều hỏi tôi lung tung nào là : đi chợ nấu cơm cho mẹ hay cho vợ , trời ai làm vợ con chắc sướng lắm ....nghe mà nhức cả đầu sao mà mấy bà này nhiều chuyện quá thế .....Tôi cố gắng ko nói gì chỉ cười thật dễ chịu thôi , tôi chỉ muốn nhanh chóng về nhà để còn nấu ăn cho hắn thôi ...

Bước vào nhà , một cảnh tượng làm cho tôi ko lấy làm gì vui vẻ lắm , hắn đang nằm thiêu thiêu ngủ trên ghế còn ông bác sĩ Thành ko biết từ lúc nào đang ngồi trong nhà của tôi và vớ những sợi tóc bay bay trên má Tùng . Sao hắn ngủ ngon thế , hay là tại ông bác sĩ nhẹ nhàng quá , nhìn nhanh lên đồng hồ thì tôi biết chắc hắn mới vừa uống thuốc nên mới ngủ say như thế .....Hắn thiệt tình có người lạ trong nhà thì uống thuốc làm gì thế ko biết để bây giờ nằm ngủ say như chết .....

_ Anh tới đây lâu chưa ,sao anh vào nhà dc thế Tùng ngủ rồi mà.....- tôi nói với Thành.

_ Àh nãy anh gọi điện thoại cho Tùng , anh muốn đến thăm Tùng thôi ko ngờ Tùng và em ở chung nhà .....Tùng còn muốn nói chuyện với anh nhưng sợ trễ giờ uống thuốc nên kêu Tùng cứ uống đi anh ngồi chờ em về cùng dc .....- Thành nhìn tôi cười nhưng tôi cảm thấy nụ cười ko hề thành thật sao THành phải chờ tôi về chứ ko phải Thành muốn ngắm hắn ngủ àh .....

_ Uhm Tùng ở nhà em cho tiện , Tùng ko có người thân ở đây mà .....còn hai tuần nữa thì đi của Tùng mới về .....- tôi nói mà trong lòng thật khó chịu .

_ Hi hi Tùng có em chăm sóc là quá tốt rồi , hai người giống hai anh em quá nhỉ .....-tên Thành cười nhếch mép .

_ Anh nói gì anh em là sao .....- tôi ngạc nhiên nhìn Thành chẳng lẽ tên này ko biết mối quan hệ của tôi và Tùng.....

_ Thì anh nghe Tùng nói em là người mà Tùng yêu nhất nên anh biết mối quan hệ của hai người chứ .....nhưng nhìn đi nhìn lại thì em chẳng có gì xứng với Tùng cả em ko cảm thấy mình là gánh nặng của người khác àh .....

_ Haha có là gánh nặng hay ko thì chỉ có tôi và Tùng mới biết .....nói thật nhé tôi chỉ là gánh nặng của Tùng khi trên giường thôi , còn những chuyện khác tôi luôn chăm sóc , lo lắng ko bao giờ để anh ấy lo lắng .....- tôi điên lên nói , hôm nay sao mình nói chuyện ghê thế .....

_ Em .....em nói chuyện cũng ghê lắm đúng là ko hiền như tôi nghĩ .....nhưng em nên giữ Tùng cho cẩn thận đó .....- ánh mắt đầy đe dọa Thành nhìn tôi .....

_ Tùng chỉ yêu tôi thôi ko lẽ mấy ngày trong bệnh viện anh ko cảm nhận dc àh .....sao mọi người cứ thích đi tranh cãi của người khác thế .....anh đe dọa tôi chắc anh cũng cảm nhận dc sự lạnh lùng của Tùng rồi ...anh đang van xin tôi nhường Tùng cho anh àh . Nếu anh van xin thì còn hợp lý hơn là anh đe dọa tôi đây .....- tôi đang nói gì thế này , ko ngờ tôi và THành lại đang cãi nhau vì hắn , đúng là TÙNG có sức hút thật ...

_ Em .....em , tôi sẽ ko van xin ai hết , tôi sẽ có cách của tôi làm cho Tùng yêu tôi chứ ko phải em .....nhớ đó tôi sẽ ko bỏ cuộc , đến lúc đó thì em đừng có mà nỉu kéo ....bây giờ tôi về cho tôi gửi lời chào Tùng .....-nói chỉ bao nhiêu đó rồi Thành đóng cửa thật mạnh bỏ ra về làm cho hắn cũng giật mình thức giấc ....chán ghê ngủ gì mà như heo luôn tôi đứng cãi nhau quá trời mà hắn có nghe đâu ...

_ Ủa sao anh Thành về rồi hả em , nãy còn muốn ăn cơm với mình mà .....- hắn nhìn tôi ngờ ngẩn chẳng thèm nói gì tôi xách cái giỏ xuống nhà lò đi ăn ra một cách thô bạo . Chẳng hiểu sao tôi lại giận hắn hay là trong lòng tôi đang bắt an

Ko thèm nói gì tôi cứ cầm đầu làm thức ăn thôi , còn hắn thì ko nằm ngủ nữa mà cứ đứng nhìn tôi ngờ ngác . Nhìn hắn là tôi tức rồi có ng lạ mà còn ráng uống thuốc nữa chứ ...Bồing Áh .....trong lúc tức giận tôi đã cắt dao và tay mình đau chết dc máu chảy ra quá trời .....

_ TRời ơi ! em làm cái trò gì thế có tức gì thì cũng phải nói sao lại dùng dùng đi làm bếp để bây giờ tay bị đứt rồi đó .....đưa đây coi , còn dám vùng vẫy hà .....- hấn nói rồi cầm tay tôi cho vào miệng hấn nút ngon lành .....

_ Gì dạ , ghê quá đi thôi buông ra để em đi kiếm bông băng .....-tôi vẫn còn tức nên cố vùng vẫy thoát khỏi vòng tay của hấn ..

_ Đợi em đi kiếm chắc máu em chảy hết rồi quá .....đứng đây chờ chút anh đi lấy cho , nắm chặt cái tay vô đó nha .....

2phút sau hấn quay lại với miếng băng keo cá nhân trên tay ....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126

_ Rồi xong đưa tay đây ....anh dán cho ..

_ Thôi ko cần em tự làm dc ....

Tôi giật lấy miếng băng keo từ tay anh , đôi mắt anh hơi ngạc nhiên nhìn tôi . Tôi nhìn qua chỗ khác thì.....môi tôi nằm trọn trong môi anh . Nụ hôn của anh có vị tanh tanh của máu nhưng lại rất ngọt ngào hi hi lâu lắm rồi tôi mới có cảm giác nồng nàn như thế .....Tôi quàng tay ôm ngang eo anh , anh cũng siết chặt lấy tôi .....nụ hôn thật sâu và mạnh ,,,,,,

_ Rồi bây giờ em tỉnh chưa dạ , nói anh nghe có chuyện gì thế .....- vừa xoa lưng tôi hấn vừa nói ....hic anh ơi đừng xoa lưng em nữa , anh làm em mất tập trung quá >.

Tôi kể cho hấn nghe mọi thứ , từ những câu đối thoại cho đến thái độ của ông Thành . Hấn chăm chú nghe tôi kể , rồi lâu lâu lại cười một cách thích thú trước những câu nói của tôi . Tôi thì đang tức còn hấn cứ ngồi đó cười cười tôi xụ mặt xuống nhìn hấn ...

_ Thôi thôi anh xin lỗi đúng là hôm nay anh sơ ý thật .....anh cũng biết là ông THành có ý với anh nhưng em yên tâm đi anh ko có ý gì hết , anh sẽ tìm dịp nào đó nói thẳng với ông hihi em làm gì mà tức ghê thế ....em ghen àh .....

_ Thì em ghen đó rồi sao , ko lẽ em ko có quyền ghen hả .....- tôi lườm hấn

_ Được có quyền chứ hihi , thấy em ghen anh còn vui nữa là ....giờ anh muốn nhờ em một chuyện. ....- choàng tay kéo sát tôi vào người hấn , hấn còn đưa tay tắt bếp ..

_ Gì dạ anh , mà sao anh lại tắt bếp ko muốn có canh ăn hả

_ Thôi để đó đi lát anh phụ em cho còn bây giờ .....anh muốn ....anh muốn em làm gánh nặng của anh .....làm gánh nặng giống như hồi nãy em nói đó ....- thủ thi vào tai tôi hấn làm cho tôi đỏ cả mặt .....

_ Anh muốn gì .....- tôi giả bộ ngây thơ .

Hấn nháy mắt với tôi một cái rồi vòng tay bế xốc tôi lên , vòng tay của hấn thật ấm áp làm cho tôi thật hạnh phúc . Hấn đưa chân đá mạnh cửa phòng .....hấn đặt tôi xuống giường .....ngon đèn vụt tắt . KHông gian bây giờ là của hai người .....và bóng tối đang đồng hành cùng chúng tôi .....cùng những nụ hôn và hơi thở nồng nàn của hấn ..

Trong bóng tối tôi ko nghe thấy , hay suy nghĩ dc gì ,.....điều duy nhất tôi nghe rõ nhất là hơi thở gấp gấp vội vàng của hấn ...và hấn thắm thì vào tai tôi: “ Yêu em nhất , bà xã àh “ .....tôi mỉm cười , hạnh phúc đang thăng hoa .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 127

Hôm nay tôi và hân qua nhà con Uyên chơi , chẳng biết hân làm gì mà cứ hỏi tôi hoài hic người ta phải chuẩn bị một chút chứ. Hôm nay hân mặc đồ rất đẹp và nhìn rất đàn ông hihi nhìn hân sao mà tôi yêu quá đi mất, chẳng biết hôm nay qua nhà con Uyên chơi có gặp con Thy nữa ko đây . Hơn một tuần nay nó cứ qua nhà tôi phá hoại, còn bám theo tôi như sam nữa mới ghê , ngày nào nó cũng qua nhà tôi chơi .....con Thy làm cho tôi sợ luôn còn hân thì khó chịu ra mặt, con Uyên thì cứ phải qua dỗ lỗi con Thy về mà công nhận con nhỏ này nó cứng đầu thiệt chứ .Ko biết hôm nay con Thy có bám lấy tôi nữa ko đây hi vọng hôm nay tôi sẽ dc một ngày vui chơi thoải mái ...

Tôi và hân đến nhà con Uyên thì tôi thấy mọi người đã có mặt đầy đủ rồi chẳng biết có chuyện gì mà con Uyên nổi hứng rủ cả đám qua nhà nó mở tiệc , lúc nghe nó rủ tôi rất ngạc nhiên hihi và dĩ nhiên lúc đó tôi và hân còn đang nằm trên giường rồi nếu ko phải con Uyên gọi điện đến ép đi thì có lẽ chúng tôi còn ngủ vì mấy ngày hôm nay hân bị mất ngủ mà ..Ừa nhưng nhìn kỹ lại thì ko thấy con Uyên đâu cả , tôi hỏi thì Dũng nói là hình như Uyên đi mua thêm nước uống rồi . Tôi thấy ông Phong và CHánh cũng đến còn có ông thầy Thanh nữa nói chung là đủ mặt hết nhưng hôm nay con Thy ko tới thì phải hên cho tôi quá rồi ...

_ Anh Kha , anh tới rồi hả này giờ em đợi anh quá trời luôn nè sao anh bắt người ta chờ dừ dạ ghét anh luôn .....- má ơi tôi còn đang mừng thầm thì từ phía sau nhà con Thy chạy lên ôm chầm lấy tôi , làm cho ai cũng bất ngờ .

Hôm nay con Thy mặc một cái váy khá ngắn để lộ cả một cặp đùi trắng nõn , chiếc áo thì khoét khá sâu để hở cả một bờ ngực hấp dẫn . Nếu một thằng con trai nào nhìn thấy con Thy lúc này chắc cũng ko thể nào cầm lòng dc nhưng con Thy đâu có biết là những thứ này với tôi hoàn toàn ko đem lại bất cứ cảm giác nào. Vậy mà con Thy cứ sấn vào tôi ôm chặt lấy tay tôi , lại còn ngồi ở giữa tôi và hân làm cho hân khó chịu ra mặt . Tôi chẳng biết phải làm gì với con nhỏ này vì nó cứ bám lấy tôi ko rời mà . Đang ngồi suy nghĩ miên man còn con Thy thì đang ngồi ôm chặt lấy tôi .....thì bỗng tôi nghe con Thy hét lên một tiếng : Áh .....

Tôi quay sang thì tôi thấy con Uyên về từ lúc nào rồi và nó đang nhéo lỗ tai của con Thy làm cho con nhỏ phải hét lên thất thanh .

_ Chị Uyên ơi! Đau quá chị làm gì mà nhéo lỗ tay em dạ hic hic .....

_ Cái con kia , mày ăn mặc kiểu gì thế lại còn ngồi ôm sát con trai như thế hừ mày có làm gì thì anh Kha cũng ko có cảm giác đâu nha con .....- con Uyên vừa nói vừa nháy mắt với tôi , lúc đó tôi muốn đá nó một cái ghê .

_ Em ôm ai cũng có sao đâu miễn sao em ko ôm anh Dũng của chị dc rồi ..hic đau quá ...- chết con Thy rồi dám đụng tới Dũng của con Uyên . Đúng như tôi nghĩ , con Uyên mạnh tay kéo lỗ tai con Thy nữa và bắt buộc con Thy phải ngồi dậy vì đau quá mà .

_ Cái gì mày đòi quyền rũ anh Dũng hả ? Đó anh Dũng ngồi đó đó đi qua quyền rũ đi , tao đâu có cần để coi mày quyền rũ dc ko ? .....- con Uyên đẩy con Thy ngồi cạnh Dũng , tôi thấy Dũng nhìn con Thy e ngại lại còn lăm lét nhìn con Uyên mới ghê chứ ..Tên Dũng này đúng là sợ con Uyên quá rồi chẳng còn vẻ gì là lạnh lùng nữa cả ..còn Thy thì đưa mắt nhìn Dũng cầu cứu ..

_ Thôi anh ko dám can thiệp vô đâu , hihi em tự xử với chị Uyên .....- Dũng nói rồi nhìn con Uyên cười , con Uyên cũng nhẹ nhàng nhìn Dũng cười . Nụ cười đúng là của người đang yêu rất nhẹ nhàng và nồng nàn , có lẽ con Uyên đang thật sự yêu Dũng rồi ..

_ Khỏi cầu cứu van xin ai hết , mau đi lên phòng lấy bộ đồ của tao thay ra mau mày tính ăn mặc thế mà ngồi đây àh , có tin là mày bay về nhà mà ko cần đi xe ko hả..còn ngồi đó đi thay đồ nhanh lên .....- ko đợi con Uyên nói đến lần thứ 2 tôi đã thấy con Thy chạy mất tiêu rồi ghê thật .

Con Thy thay xong quần áo thì cũng là lúc mọi người dọn thức ăn lên , tôi và hân chẳng biết sao hôm nay con Uyên lại tổ chức bữa tiệc này , tôi hỏi mãi thì nó mới lên tiếng ..

_ Thì tao mở tiệc chúc mừng thôi , hôm nay tao có vào bệnh viện thăm con Vân tình hình của nó hiện giờ ko quá tệ đâu . Nó ko sao cả chỉ là chân nó đi chưa dc vững lắm bác sĩ nói là cần một khoảng thời gian nữa để tập vật lý trị liệu thì nó sẽ đi đứng bình thường thôi . Nó đúng là may mắn nên tao mới làm bữa tiệc này ko phải mừng con Vân ko sao mà tao chỉ muốn chúc mừng may mắn dc gánh nặng ..

_ Mày nói thật chứ , nó ko sao hả ....- tôi nghe thế mừng quá liền hỏi dồn con Uyên .

_ Nó hả khỏe như trâu còn có sức chửi tao mà hehe , nó còn tính đánh tao nữa nhưng nó đang ngồi trên xe lăn mà cứ với tay đánh tao thế là nó té lăn quay .....- con Uyên vừa nhìn Dũng nó vừa nói , tôi còn chưa kịp lên tiếng thì con Thy lên tiếng .

_ Ừa Vân là ai vậy chị Uyên sao chị nói mà em ko hiểu gì hết dạ ?.....

_ Àh Vân là một fan hâm mộ cuồng nhiệt của anh Kha nhưng vì anh Kha lỡ yêu chị rồi nên phải từ chối chị Vân thế là chị Vân cứ bám theo hoài , mà thôi sao nhiều chuyện dạ lo ăn đi mày qua đây là chỉ có quyền ăn thôi nghe chưa .....- trời con Uyên trả lời tỉnh bơ luôn sao mà nó tự tin thế .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 128

Con Thy xì một tiếng rồi cắn đầu ăn tiếp , con Thy cũng thuộc dạng cứng đầu vậy mà nó sợ con Uyên quá trời chỉ bấy nhiêu cũng đủ chứng minh con Uyên ko phải là thiên thần rồi ...Hôm nay tôi thấy hân vui lắm cứ cười suốt còn kể chuyện vui chỉ mọi người nghe nữa chứ , nhìn hân cười trong lòng tôi thấy thật ấm áp .

Không khí của bữa ăn cũng thật vui vẻ mọi người trò chuyện rất thân mật chỉ có điều là tôi cứ bị con Thy quấy rầy vì những cử chỉ quan tâm hơi thái quá của nó . Mỗi lần nó làm gì quá đáng là bị con Uyên ngồi kế bên liếc cho một cái thế là nó ngồi yên ngay hihi , nhưng cuối cùng thì con Thy cũng là người đầu tiên bị con Uyên tổng về nhà sớm nhất , mặc dù con Thy chống trả quyết liệt nhưng vẫn bị con Uyên tổng ra khỏi nhà và thô bạo đóng sầm cửa lại hehe con Thy đứng là cũng tôi nghiệp thật .

Ăn xong ở nhà con Uyên thì tôi và hân đi dạo rất là vui vẻ , từng cơn gió mát lùa vào tóc tôi làm cho tâm hồn tôi thật thoải mái . Tôi siết chặt vòng tay quanh người hân , hơi ấm của hân làm tôi cảm thấy trên đường bây giờ chỉ có hân và tôi thôi . Hân nắm chặt lấy tay tôi và đưa lên môi hôn nhẹ , tiếng cười của tôi làm vài người đi đường khó chịu quay sang nhìn .

Có lẽ nếu là lúc trước thì tôi sẽ buồn lắm nhưng bây giờ thì ko , người ta nói gì mặc kệ , nói hoài thì người ta cũng chán thôi miễn sao tôi sống vui vẻ là dc rồi cần gì phải biết người ta nghĩ gì dù gì thì tôi cũng ko sống chung với những con người nhiều chuyện đó .....Cũng như những lần qua Phú Mỹ Hưng hân cũng dừng xe trước một bãi cỏ tương đối vắng người ....tôi ngồi gọn trong lòng hân, hân choàng tay qua người tôi tình tứ , môi hân đặt hờ hững gần bên má tôi .....

_ Hôm nay sao Thy bám theo em ghê thế nhỉ đúng là càng nhìn anh càng lo đó nhóc ..- hôn nhẹ lên má của tôi hân nói .

_ Ko có gì đâu em nghĩ con nhóc đo ko có gì đâu , anh yên tâm đi để khi nào có dịp em sẽ nói thẳng với nó ...anh đừng lo con Thy ko có làm gì ai đâu hihi nó mà làm gì em thì chắc chết với con Uyên liền mà .

Hân cười nhẹ rồi véo mũi tôi một cái chắc hân quên mất con Thy là em của con Uyên rồi ... nếu là em của con Uyên thì làm sao mà dám ngang ngược dc có gì là con Uyên bẻ cổ con Thy liền .....hihi . Hân ôm tôi chặt hơn , tôi cảm nhận dc vòng tay của hân ngày càng siết chặt lấy tôi truyền hơi ấm sang cho tôi .

Hai đứa tôi cứ thế mà ngồi tựa vào nhau ngắm cảnh về đêm nhìn bầu trời bao la không gian thật mênh mông nhưng tôi ko hề thấy cô đơn hay lạnh lẽo mà tôi cảm thấy thật hạnh phúc khi có thể tay trong tay với hân ngồi ngắm cảnh về đêm . Tôi mong sao cho hạnh phúc nhỏ nhoi của tôi và hân có thể tồn tại mãi mãi theo thời gian .... Nhìn thấy tôi nhíu mày suy nghĩ hân nhẹ nhàng nâng cằm tôi lên , ôm hôn tôi một cách nhẹ nhàng xoa tan mọi lo lắng trong tôi .....đôi khi hân đúng là tâm lý thật luôn biết xoa dịu những lo lắng trong tôi .....

Hân dựa đầu vào vai tôi .....những cơn gió thổi qua kéo theo những chiếc lá vàng nghe xào xạc .....trên bầu trời những ngôi sao đang thi nhau tỏa sáng làm cho không gian càng thêm mênh mông và sinh động ..... Trong một lùm cây tối có một bóng người dáng vẻ khả nghi , đang rất tức giận ngồi trệt một cái cây gần đó khi thấy hai người thanh niên kia hạnh phúc với nhau ..... Gió vẫn vi vu thổi trên gương mặt hân lên nét tức giận của con người đó .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129

Mấy hôm nay tôi thấy hân ko dc khỏe cho lắm , hân cứ than nhói ngực và đưa tay lên xoa xoa ngực liên tục .....Tôi kêu hân đi khám bệnh nhưng hân ko nghe cứ nói là ko sao đâu chắc do bị căng thẳng thôi .

Từ khi bị con Vân đâm xe vào người tôi thấy hân yếu lắm sức khỏe ko dc như trước , hôm trước tôi nhờ hân khiêng thùng nước vậy mà khiêng xong hân ôm ngực than nhói khó chịu quá sáng nay hân lại bị nữa ko biết có sao ko đây .... Kêu hân đi khám bệnh thì hân cứ nói là ko sao còn nói tôi là quan trọng hóa vấn đề mới ghê , thế là tôi đâu dám có ý kiến gì nữa nhưng chắc chắn hôm nào đó tôi sẽ bắt hân ....àh ko tôi sẽ năn nỉ hân đi khám bệnh hihi .

Bực nhất là hôm nay ông Thành sẽ sang thăm hân , thiệt tình hân hết bị thương lâu rồi vậy mà ông THành cứ sang thăm hân hoài đúng là kiểm soát gần gũi hân mà .

Dù rất khó chịu nhưng tôi ko thể nào làm ra vẻ khó chịu dc nên cũng phải cố gắng trò chuyện vui vẻ với ông Thành thôi , nhìn ánh mắt của ông THành nhìn hân tôi thấy khó chịu ghê luôn cứ ngồi đó mà nhìn Tùng đâm đuột nói chuyện thì ngọt ngào lắm .....làm tôi tức điên lên dc.

_ Ừa sao anh Thành rảnh rồi quá vậy anh ko trực hả thấy anh qua thăm Tùng hoài em cũng vui lắm .....- thấy hấn và Thành nói chuyện vui vẻ quá bất buộc tôi cũng phải lên tiếng phá rồi .

_ Uhm một lát nữa anh mới đi mà hình như anh qua chơi Kha ko vui hả .....- ông Thành cười cười nhưng trong ánh mắt sáng đó tôi thấy có vẻ đe dọa.

_ TRời anh nói gì mà kì vậy anh qua chơi thì có gì mà em ko vui , phải ko anh .....- tôi ôm lấy tay của hấn một cách tình tứ cố tình cho ông Thành thấy . Nhưng hấn hình như đang ôm lấy ngực mình và thở một cách khó khăn ông Thành thấy thế liền lao đến ngay .

_ Tùng em sao vậy thấy khó chịu ở chỗ nào vậy em .....- Thành vồn vã lao đến lo lắng cho Tùng đưa tay ôm ngang hông Tùng .

_ Em ko sao chỉ hơi nhói ngực thôi .....- Tùng vừa nói vừa đưa tay của ông Thành ra làm cho ánh mắt của ông Thành có vẻ buồn .

_ Àh chắc tại yêu nhau quá nên nó mới đau tim đó , bữa tối nên hạn chế ra Phú Mỹ Hưng đi nếu ko có ngày em trúng gió đó, hôm nào rảnh thì đến bệnh viện anh sẽ khám cho .....- nở một nụ cười chua chát ông Thành nói làm cho tôi và hấn đều ngạc nhiên sao ông Thành lại biết tôi và hấn thường đi ra đó .

Tôi định lên tiếng hỏi thì ông Thành vội vã bước ra cửa , tôi có linh cảm hình như đây là một câu nói mà ông Thành ko muốn nói ra chắc là do ông lỡ miệng . Nhưng làm sao mà ông Thành lại biết chúng tôi ra Phú Mỹ Hưng ko lẽ ông rình chúng tôi sao ....đúng là thật là khó hiểu quá mà ...

Hấn mệt nên nằm một đồng trong nhà ko thèm qua nhà con Uyên chơi luôn , tôi cũng ko muốn đi muốn ở nhà chăm sóc và lo lắng cho hấn lắm . NHưng mà hấn ko cho , hấn kêu tôi cứ đi đi dù gì tôi cũng có hẹn với con Uyên rồi ko đi nó chửi chết .

Hôm nay sáng sớm thì ông Thành qua nhà chơi , chiều tôi lại phải qua nhà con Uyên chơi hình như hôm nay nó có một mình ở nhà nên mới bắt tôi phải qua , mà nói đúng hơn là cái máy tính của nó hư nên tôi phải lết thân già qua sửa cho nó , chán cái con này ghê chỉ giỏi chat chit thôi còn công nghệ thì lại mù tịt chán nó ghê .

_ Anh Kha oi hôm nay chị Uyên ra ngoài với anh Dũng chút rồi , chị Uyên kêu anh chờ chị một chút đó, anh vào đây ngồi chơi đi nha .....- vừa nói con Thy vừa ôm tôi sát rạt kinh khủng thật .

_ Em cứ để anh tự nhiên đi dù sao anh cũng qua nhà của chị Uyên hoài mà nên đâu có xa lạ gì nữa .....- tôi cười gượng gạo trước thái độ quá vồn vã của con Thy .

Mặc kệ cho tôi có thái độ xa cách con Thy vẫn ngồi ép sát vào tôi nó kể đủ thứ chuyện trên trời dưới đất tôi nghe mà chóng cả mặt . Tôi càng né ra thì con Thy càng ngồi ép sát vào , tôi tức con Uyên dễ sợ tự nhiên hẹn tôi qua rồi bỏ đi đâu mất để bây giờ tôi phải ngồi đây chịu trận con Thy này .....

_ Anh Kha nè , anh có biết là em thích anh lắm ko sao anh cứ né tránh em hoài thế anh?.....- tôi đã ko còn đường để lùi con Thy ôm ngang qua hông tôi rồi nhìn tôi đăm đăm nó thủ thủ vào tai tôi ....ghê quá.

_ Anh , anh ko thể mà Thy co rất nhiều chuyện em ko hiểu đâu .....- tôi càng nói con Thy càng ôm tôi chặt hơn trời có khi nào nó tính cưỡng bức tôi ko trời .

_ Ý anh nói là chị Uyên hả , bà có anh Dũng rồi mà sao còn ích kỷ cứ giữ anh bên mình thế nhỉ , em ko thích như thế đâu .....anh đừng có như thế nữa vẫn còn có em yêu anh mà ...- con Thy nói rồi gục đầu lên vai tôi thút thút , tôi cũng thấy thật tội nghiệp cho nó có lẽ tôi phải nói thật cho Thy biết thôi .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 130

Tôi chưa kịp nói gì thì con Thy ngẩng đầu lên nhìn tôi đăm đăm , nó ôm lấy cổ tôi và trong lúc tôi chưa kịp có phản ứng gì thì nó hôn tôi . Mặc dù môi tôi nằm trọn trong môi con Thy nhưng tôi lại chẳng thấy gì ngoài cảm giác ướt át và khó chịu , thật khác với cảm giác của tôi và hấn ...tôi còn chưa kịp đẩy con Thy ra thì .....

_ Con kia mày làm trò gì vậy hả , tao đã nói ko có tao ở nhà thì mày đừng có lung tung mà sao ko nghe hả.....- tiếng con Uyên hét lên lạnh lạnh ở cổng nhà .....

_ Dạ ...ạ , em .....- con Thy đang ấp úng.

_ Sao mày quá đáng quá thế tao ghét nhất là thứ con gái ngta ko yêu mà cứ bám theo , anh Kha ko yêu mày hiểu chưa hả , lúc này mày hôn anh Kha rồi đó mày cảm nhận nụ hôn của Kha ra sao hay là chỉ có mình mày tự biên tự diễn....- con Uyên hét lớn.

Con Thy đưa mắt nhìn về hướng tôi và tôi biết chắc con Thy cũng cảm nhận sự lạnh lùng trong nụ hôn của tôi ...

_ Thế anh Kha yêu chị hả ... sao chị quá đáng thế có anh Dũng rồi vậy mà chị vẫn bám lấy anh Kha là sao hả ..... Bốp .....- tôi bất ngờ khi thấy con Uyên vùng tay tát con Thy một cái .

_ Thôi đừng có cãi nhau nữa , Uyên mày thôi đi còn Thy em nghe anh nói đây : anh ko thể yêu em ko phải vì chị Uyên mà vì anh là một người đồng tính nên ko thể em àh ...

Tôi nắm chặt lấy đôi vai đang run rẩy của con Thy . Thy từ từ ngồi xuống ánh mắt của nó trở nên vô hồn ko ngừng la hét : Ko , ko ... tôi biết nó sốc lắm nhưng tôi cũng chẳng cách nào khác ngoài nói thật cả . Dù đó có là sự thật sẽ khiến ng khác sốc lắm ngay chính bản thân tôi một thời gian đầu khi biết cái sự thật phũ phàng đó tôi cũng đã bật khóc mà ....

_ EM hiểu rồi , em xin lỗi chị Uyên vì bấy lâu nay chị ko nói nên em ko biết cứ tưởng anh Kha yêu chị bây giờ thì em hiểu rồi em xin lỗi chị .....- khoảng 15p sau khi lấy lại bình tĩnh con Thy đứng dậy nói với con Uyên ...

_ CÓ lẽ trong thời gian qua em đã làm phiền anh Kha nhiều lắm , em xin lỗi nha anh yên tâm đi hiểu dc chuyện này em sẽ ko làm phiền anh nữa .. mà em có chuyện thắc mắc em muốn hỏi : ai là người mà anh Kha yêu .....- nhìn thẳng vào mắt tôi Thy hỏi từng chữ.

_ Àh ..... thì là anh Tùng đó ..

_ TRời vậy mà em ko nhìn ra , uhm nếu là anh Tùng thì ko có gì bàn cãi nữa , anh có còn mắt tinh thật đó hìhi . Anh Kha nè , anh nhận em làm em gái nha dc ko anh .....- con Thy cười nhìn tôi .....

_ Uhm cung dc thôi hìhi dù gì anh cũng muốn có thêm em gái nữa .....- tôi nói rồi đón lấy cái ôm của con Thy ....

Con Uyên đứng nhìn rồi mỉm cười thật nhẹ nhàng , nó chỉ nhẹ nhàng dc một lúc thôi cười xong là nó xô tôi vào phòng ..... bắt tôi sửa cái máy cho nó liền.

Chán con mắm này ghê cái máy có bị gì đâu chỉ bị lỗi chương trình một chút thôi vậy mà nó cứ làm như trời sập . Hỏi tại sao nó ko kêu Dũng thì nó nói Dũng bận thích hành hạ tôi hơn coi chịu nổi con mắm ko ..... Sửa vừa xong là nó đá tôi ra khỏi nhà liền , con Thy cũng hòa với con Uyên ăn hiếp tôi ko còn bênh tôi nữa hừ . Nhìn con Thy cười vui vẻ tôi thấy ấm áp ghê , cũng vui vì cuối cùng nó cũng hiểu ra rồi ...

_ Về đi anh yêu mày đợi ở nhà kia , tao có chuyện muốn nói với con Thy ..- con Uyên đăm chiêu nói .

_ Sao chuyện gì thế .....

_ Tao muốn nói rõ cho con Thy nghe chuyện tình cảm của mày và Tùng , tao ko muốn nó la con Vân thứ hai , tao cứ có cảm giác nó sẽ ko bỏ qua dễ dàng như thế đâu . Nhưng mày yên tâm nó là em gái tao mà nên tao có cách và tao hiểu nó cũng rất quý những tình yêu thật lòng. ....thôi về đi ...

Tôi tạm biệt với con Uyên nhanh chóng quay xe đi hòa vào dòng người nhộn nhịp . Hôm nay trong lòng thoải mái quá đi mất , gió thổi qua làm cho tôi thấy thư thái hơn . Tôi đã giải quyết một gánh nặng tình cảm thật nhẹ nhàng , tôi thật ko muốn có thêm một Vân hay Giang nào nữa tôi quá mệt mỏi với chuyện tranh giành rồi . Tôi chỉ mong sao hấn và tôi có thể hạnh phúc mãi bên nhau thôi ..... chỉ thế thôi là tôi cũng vui rồi ...

Thành phố lên đèn rồi từng ngọn đèn nhấp nháy thật vui mắt ..... vui như chính tâm trạng của tôi .... và sáng như tương lai của tôi và hấn , tôi hi vọng thế . Mong sao tôi có thể bên hấn , dc yêu hấn và dc hấn yêu thương chăm sóc .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 131

_ Tránh ra cho tao ngồi với coi , thấy tao vô mà còn trơ mắt ếch ra nhìn àh .....- vừa mới bước vào lớp là con Uyên la toáng lên rồi lại còn thô bạo xô tôi ra nữa chứ .

_ Chàì mày làm cái trò gì thế , hôm nay mày bệnh àh sao thô bạo với tao thế ...- tôi nhăn nhó nhìn nó .

_ TRời anh nói gì thế em sao nỡ thô bạo với anh , em yêu anh còn ko hết mà mấy hôm nay ko gặp nên ngta nhớ anh đó mà quay qua cho em ngắm chút coi .....- trời tôi mới vừa nói nó thô bạo là nó quay sang nhẹ nhàng quá đáng liền nó nói mà mấy con nhỏ con gái bàn trên phải quay sang nhìn tôi và con Uyên vì trong lớp ai cũng nghĩ chúng tôi là một cặp mà .

Lấy tay đẩy nó ra tôi ko cho nó gần nữa hiểu ý nó bật cười hô hô trước thái độ ngại ngùng của tôi . Tôi hỏi nó chuyện của con Thy thế là hình như tôi hỏi đúng đại hay sao àh , nó nhào vô kể liền một hơi . Nghe con Uyên nói thì sau khi nghe kể về chuyện tình cảm của tôi và Tùng thì con Thy chỉ biết há

hốc mồm mà khâm phục , con Thy còn nói là chưa thấy ai yêu nhau mà chung thủy như tôi và hân . Cũng đúng thôi tình cảm tôi dành cho hân ko có gì là thay đổi dc . Suốt tiết học toàn ngồi nghe con Uyên kể về chuyện của con Thy , nhưng phải công nhận là con Thy cũng khá dễ thương hay là nhờ vào tài áp bức bạo lực của con Uyên thuyết phục cũng nên . Hôm nay hình như con Uyên rất vui thì phải suốt buổi học tôi nghe nó cứ cười suốt lại còn chọc ghẹo tôi nữa chứ ...

_ Êh hôm nay sao tao thấy mày vui thế , có gì hả .....- tranh thủ lúc ông thầy điểm danh tôi hỏi nhỏ nó .

_ Ko có gì chỉ là hôm nay anh yêu rảnh nên một chút sẽ rước tao về hihi tự nhiên tao thấy vui thôi ...

Tôi lừ mắt rồi xì một cái , cái con ham hố lúc mà nó chưa quen Dũng , ngày nào mà tôi ko chờ nó đi học sao ko thấy nó vui như thế đi chỉ toàn là chửi rủa hành hạ tôi thôi . Còn bây giờ Dũng đón nó có chút xíu vậy mà nó cũng làm thấy gúm, đúng là thứ ham hố mà ...

_ Mày đúng là thứ mê trai bỏ bạn , tao còn tính hôm nay rủ mày đi ăn tại hôm nay tao ko có đi xe ai ngờ mày lại bỏ rơi tao ..

_ Thì lát tao kêu Dũng chờ mày về ủa sao hôm nay anh của mày đâu mà bỏ mày bơ vơ dạ , làm gì ghê thế lát tao cho anh yêu tao chờ mày về mà .....

_ Thôi thứ mê trai tao ko thèm .....” Nhớ lắm honey em nhớ thương anh vô cùng, hãy đến bên em xóa tan đi bao hờn ghen .....”- tôi còn chưa kịp chửi con Uyên hết câu thì điện thoại của tôi reo lên làm ai cũng quay sang nhìn , hihi honey của tôi gọi mà .

“Alô , anh hả em nghe nè , dạ em đang học còn anh thì ăn sáng chưa thế sao anh dậy sớm vậy . Hà lát anh đón em hả hihi vui quá vậy lát em chờ anh nha , xong rồi mình đi ăn trưa luôn nha anh , uhm thôi bb anh em học tiếp “

Tôi cúp máy quay sang nhìn thì thấy con Uyên đang trề cái mồm ra cả thước ....

_ Xì nói tao mê trai chứ mày thì ko àh , nghe trai rước là ham lắm cười tít mắt luôn . Sao giờ tao đổi ý rồi nè , tao ko đi với Dũng nữa lát tao voi mày đi ăn ko ....- nó nheo mắt nhìn tôi .

_ Thôi hay là mình đi 4 đứa cũng vui mà ..

_ Tao thích đi với mày thôi dc ko ??????

_ Nhưng mày cũng nghe là tao hẹn với Tùng rồi sao dc , đừng làm khó tao mà ....

_ Xì vậy là mày mê trai bỏ bạn đó nha chứ ko phải tao đó , hứ nhớ đó ngày mai mày phải bao tao ăn sáng ko thì mày ko yên với tao đâu đó ..còn bây giờ đi về thôi ko thì có hai con hươu cao cổ đứng chờ tao và mày đó ...

Ko đề tôi phản ứng con Uyên lôi tôi đi cái một , cái con khó ưa này dám gài tôi bao nó ăn sáng àh . NHƯng nếu tôi ko bao thì tôi sẽ ko yên thân với nó , số tôi sao mà khổ quả thế này hic hic , kệ khổ thì khổ chỉ cần gặp hân là vui rồi . Chắc lát nữa hân mới tới lúc hân gọi dt cho tôi là hân đang trên đường tới mà , từ từ cũng dc . NHƯng tôi muốn đi từ từ cũng ko dc con Uyên cứ nắm tay tôi là lôi đi xềnh xệch chắc nó sợ anh yêu nó chờ mà . Lúc nào hẹn với con Uyên mà Dũng ko tới sớm làm gì mà dám voi trẻ đứng là tội nghiệp tên đó thật hehe ...đúng như tôi dự đoán vừa mới xuống sân nhìn ra cổng tôi đã thấy thấp thoáng cái dáng cao cao của Dũng rồi .....nghĩ kĩ thì con Uyên đúng là hạnh phúc thật ...đĩ nhiên là hạnh phúc thua tôi rồi hehe .

_ Anh tới sớm vậy hihi em còn tưởng chút nữa anh mới tới chứ , mình đi ăn nha hay là đi dạo vòng vòng cũng dc hihi.....- con Uyên leo lên xe ôm ngang người Dũng một cách tình tứ , nó làm cho tôi hơi bất ngờ một chút trước thái độ thân mật của nó và Dũng .

_ Thì ko có gì làm nên qua sớm rước em và lại anh cũng đâu có dám để em đứng chờ một mình ở đây ....ủa cũng có Kha nữa àh hay là rủ Kha đi chung nha .....- Dũng quay sang nhìn thấy tôi .

_ Thôi anh khỏi lo lát nữa anh yêu nó lại đón nó rồi , anh có rủ nó cũng ko thèm đi đâu . Mình làm ng cản trở ngta chi anh , thôi mình đi đi anh cho nó đứng chờ một mình đi hehe.....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 132

Con Uyên vừa đưa tay chào tạm biệt tôi vừa hối thúc Dũng phóng xe đi cái con ham hố này đúng thật là mê trai bỏ bạn mà .

Nó sợ tôi phá đi giây phút riêng tư của nó và Dũng thì có , thôi kệ dù sao tôi cũng muốn dc một mình bên cạnh hân mà .....

NHưng sao hôm nay hân lại tới trễ thế nhỉ bình thường thì chỉ muộn khoảng chừng 5p thôi nhưng này giờ cũng hơn 15p rồi , chẳng biết hân có bị gì ko

nữa sao lại đến trễ thế ...

Tôi gọi điện thoại thì chẳng có ai bắt máy hết ko lẽ hấn đang chạy xe nhưng nếu hấn có chạy xe thì hấn cũng nghe máy của tôi mà nhưng lần nay hấn sao thế .....

Trời đã trưa rồi ông mặt trời soi thẳng xuống đầu tôi những cái nóng oi ả của ngày hè . Trong lòng tôi thì cứ như lửa đốt tôi cảm thấy có một cái cảm giác gì đó thật khó chịu , tôi cảm thấy thật bất an và lo lắng cho hấn quá ....rất cuộc thì hấn có chuyện gì mà đến đi động cũng ko nghe thế .

Lấy máy gọi cho hấn đến nỗi cái máy muốn cháy máy luôn nhưng hấn vẫn ko trả lời tôi muốn nghe cái giọng ảm áp của hấn quá đi nhưng .....

Tôi đi vòng vòng trước cổng sân trường nhưng tâm trạng thì cứ như lửa đốt chẳng biết là hấn tới đâu rồi có khi nào hấn quên là sẽ đi rước tôi ko ..... thấp thóm ko yên tôi lấy điện thoại ra gọi cho hấn lần cuối thì may mắn lần này hấn bắt máy nhưng đầu dây bên kia ko phải là giọng nói thân thuộc thường ngày mà là giọng của một cô gái .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 133

_ Alo có phải là điện thoại của anh Tùng ko ....- ko tin vào tai mình tôi cũng ko biết mình có gọi lộn số ko nữa nhưng nhìn kỹ lại thì tôi biết mình ko hề lộn số đây đúng là số của hấn mà....

_ Ah may quá em là gì của bệnh nhân Tùng thế , anh ấy bị bất tỉnh trên đường có một số người đưa anh Tùng đến đây . Chúng tôi tìm thấy giấy tờ trên ng anh ấy chưa kịp gọi điện thoại cho người nhà thì em gọi đến đây , Tùng đang dc các bác sĩ cấp cứu em đến nhanh nha , bệnh viện Gia Định đó em .....- nói trong hồi hả người đối thoại với tôi cúp máy một cách vội vã .

Còn tôi cũng ko biết mình đang mơ hay đang tỉnh phải mất mấy phút tôi mới có thể định hướng dc nơi mình cần đến . Bệnh viện Gia Định là bệnh viện mà lần trước hấn vào nằm một lần rồi và cũng là nơi ông Thành đang làm việc . Đầu óc tôi quay cuồng tôi ko biết mình nên làm gì cho đúng nữa , tôi chỉ biết chạy chạy thật nhanh cho đến khi bắt dc một chiếc taxi thì tôi leo lên một cách vội vàng đánh rơi đồ đạc lung tung làm cho bác tài cũng phải bực mình với tôi .....

Hôm nay bầu trời âm u quá giống y như cái hôm tôi hấp tấp tiễn hấn ra sân bay hôm đó trời mưa và cũng u ám lắm , ngày đó hấn đã rời bỏ tôi đến tận 4năm còn hôm nay thì sao liệu hấn có rời bỏ tôi thêm lần nào nữa ko . Sao hấn lại bị ngã trên đường thể xưa nay sức khỏe của hấn vẫn rất tốt mà chỉ có dạo này thì hơi yếu một chút nhưng cũng ko đến nỗi bị ngã chứ . Tôi kêu hấn đi khám hoài mà hấn có nghe đâu để bây giờ phải bị ngã trên đường luôn ....

Chiếc xe taxi thẳng lại một cách gấp gáp , tôi lao xuống xe nhanh đến nỗi quên mất là phải trả tiền cho bác tài làm ông la um sùm hic hic . Hấn làm cho tôi muốn khùng luôn rồi tôi lo lắng cho hấn quá huhu chẳng biết hấn có sao ko nữa .

Sau vài phút sục sạo điên cuồng trong bệnh viện cuối cùng tôi cũng dc một chị y tá chỉ đến phòng bệnh của hấn . Leo lên phòng bệnh của hấn mà tôi té tổng cộng 5 lần vì chân tôi ko có sức nữa mỗi lần tôi bước thì chân này cứ dính vào chân kia thế là tôi té liên tục đến nỗi cánh tay của tôi mất cảm giác đau luôn .

NHưng cuối cùng thì tôi cũng thấy phòng bệnh của hấn , mừng quá tôi vừa định đẩy cửa bước vào thì tôi nghe tiếng hấn và ông Thành đang cãi nhau rất dữ dội ,.....tôi khép cửa lại và bước lui ra vì tôi quá sốc trước những gì ông Thành nói với hấn ....

_ Em có nghe bác sĩ nói ko hả , sao em ko chịu để kiểm tra kỹ hơn nữa . Em còn phải kiểm tra nhiều thứ lắm còn phải phẫu thuật nữa chứ , nếu cần thì anh sẽ tìm cho em một trái tim để thay .....- ông Thành đang nói cái gì thế sao hấn lại phải thay tim, sao lại phải phẫu thuật chứ , tôi nghe mà lòng bùng cái lỗ tai luôn .

_ Chứ lúc này anh ko nghe bác sĩ nói àh , cơ hội thành công chỉ có 10% thôi tôi ko muốn chết trên bàn mổ , còn tìm một trái tim khác àh cơ hội còn mong manh hơn nữa đó chứ .....- hấn cười, một nụ cười chua chát và đau đớn .

_ Ko dc em phải đi kiểm tra đi anh muốn em phải phẫu thuật, hay la anh sẽ nói chuyện này cho bạn bè và người thân của em nghe dc ko .....-

_ Anh im đi nếu anh nói chuyện này cho ai nghe nhất là Kha thì tôi sẽ ko bao giờ gặp anh nữa tôi sẽ ko bao giờ tha thứ cho anh .....- nhìn ông Thành bằng đôi mắt lạnh lùng Tùng nói

_ Làm gì mà em coi trọng thằng nhãi đó thế ko lẽ lúc sung sướng thì hai người bên nhau còn lúc em bệnh hoạn thì nó lại đứng ngoài àh , sao mà thẳng đó đề tiện thế ....

_ Im ngay anh ko có quyền nói về Kha như thế , anh biết gì mà dám nói Kha hả . Nói thật nhể anh ko thể nào bằng Kha của tôi dc , nếu tôi đột ngột đi du học với một cô gái khác thì anh có thể chờ đợi tôi vô điều kiện ko , vậy thì anh đừng nói Kha là dễ tiện ..

_ Thì ra trong mắt em thằng đó quan trọng như thế ,anh sẽ làm cho nó ko là gì ko trong mắt em nữa anh từng hỏi em một câu : nếu em gặp anh trước thì em có yêu anh ko chắc bây giờ em đã có câu trả lời .....

_ haha tất nhiên là ko ,nếu gặp anh trước thì tôi cũng ko yêu anh đâu vì tôi biết một nửa của tôi , tình yêu của tôi vẫn đang tồn tại và tôi ko thể nào để Kha vượt khỏi tầm tay tôi dc .....- câu nói của hắn nghe thật tàn nhẫn và lạnh lùng . Hắn của tôi cũng như thế vẫn yêu tôi một cách nồng say và lạnh lùng hờ hững với những con người xung quanh hắn .

Ông Thành nhìn hắn bằng một con mắt đầy đe dọa rồi ông ta hậm hực bước ra ngoài . Tôi nhanh chóng nấp vào một góc nhìn cho khuất dáng đi của con người đó mà trong lòng ko khỏi bàng hoàng vì những gì nãy giờ tôi nghe dc . Tại sao thế , tại sao hắn bị bệnh mà hắn vẫn giấu tôi vẫn ko muốn tôi lo lắng cho hắn . Hắn đâu có biết chính thái độ đó của hắn mà làm cho tôi ngày càng lo lắng hơn , tìm hắn bị gì mà phải thay tại sao cơ hội thành công khi mở tim lại thấp như thế .

Tôi muốn hỏi hắn nhiều lắm nhưng ko hiểu sao tôi lại ko biết phải mở miệng như thế nào nếu hắn biết là tôi đã hiểu mọi chuyện thế nào hắn sẽ có thêm một mối lo một gánh nặng mà đó lại chính là tôi .....tôi ko muốn mọi chuyện như thế , tôi ko muốn hắn vừa lo lắng cho bệnh tật của mình lại phải bận tâm về tôi có lẽ cách tốt nhất là tôi nên giả vờ như mình ko nghe gì hết .....Nghĩ thế tôi cố làm một gương mặt vui vẻ bước vào phòng bệnh của hắn ..

_ TRời anh làm gì mà để phải ngắt ngoài đường vậy , sao vậy anh anh có chuyện gì àh ...- vừa cười vừa nói tôi bước vào .

_ Hi hi em tới rồi àh sao em tới nhanh thế chắc mấy cô y tá gọi điện thoại cho em hả . Anh ko sao tại sáng nay anh ko ăn sáng nên mới bị như thế , bác sĩ nói là hình như anh bị hạ đường huyết nên mới ngắt thôi .....- tôi nhìn hắn cười mà trong lòng thật lo lắng tôi biết hắn đóng kịch cho tôi xem thôi vì hắn ko muốn cho tôi lo lắng mà .

Tôi chẳng biết nói gì đành phải nhìn hắn cười trừ , ko lẽ bây giờ tôi vạch mặt của hắn hay sao ko lẽ tôi ôm hắn rồi khóc nức lên sao .....Tôi nhìn hắn ngồi nói huyền thuyên nhưng nụ cười của hắn thì rất ngượng gập , tôi biết hắn đang rất lo cho bệnh tật của mình .

Tôi đi xuống mua đồ ăn trưa cho hắn mà trong lòng bối rối và lo lắng lắm , tôi có nên hỏi rõ hắn ko hay là tiếp tục im lặng âm thầm ủng hộ cho hắn ...Bị bệnh như thế vậy mà hắn cũng ko chịu nằm lại thêm vài ngày nữa cứ đòi về cho bằng dc tôi phải năn nỉ hăm dọa rồi còn giận dỗi nữa thì hắn mới chịu nằm lại thêm vài ngày nữa ...

Tôi muốn ở lại bệnh viện với hắn lâu hơn một chút nhưng mà hắn cũng ko cho bắt tôi phải về nhà nghỉ ngơi rồi chiều vào với hắn dù gì thì sáng đến giờ tôi cũng chẳng có ăn gì . Mang theo tâm trạng nặng trĩu tôi rời khỏi bệnh viện trong lòng trống rỗng chẳng biết bây giờ tôi nên làm gì cho đúng đây , tôi muốn gọi điện thoại nói cho con Uyên biết hết nhưng lấy di động ra rồi lại ko muốn gọi , nếu nói có lẽ lại làm cho nó lo lắng hơn và biết đâu nó sẽ đi nói chuyện với Tùng thì quá hiểu con đó mà ....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134

TRời đã về chiều .....từng áng mây hờ hững trôi trên đầu của tôi ....chán nản và mệt mỏi giống như tâm trạng của tôi lúc này...

Những bước chân của tôi trở nên nặng trĩu , tôi ko thể bước nổi nữa chân tôi khụy xuống , từng giọt nước mắt lăn dài trên gò má tôi . Tôi khóc nức lên , bây giờ tôi ko thể nào làm chủ cảm xúc của mình ...mặc kệ mọi người ai cũng nhìn tôi bằng ánh mắt kỳ lạ . Nước mắt tôi rơi xuống nhiều đến nỗi làm cho đôi mắt trở nên mờ , đầu tôi thì nhúc nhút .....

gượng đứng lêm từ từ nhưng đôi chân tôi run rẩy theo từng nhịp nắc của cơ thể . Sao ông trời lại bất công với chúng tôi thế , ông bắt hắn phải xa tôi đến tận 4 năm . Chúng tôi phải trải qua biết bao trắc trở , khó khăn đến bây giờ khi mà tôi thấy mọi thứ thật hoàn hảo , thật hạnh phúc thì một lần nữa ông lại muốn đưa hắn của tôi ra đi ...và có thể lần này là mãi mãi ...

Anh ơi , sao anh ko cho em biết sự thật , sao ko cho em dc lo lắng cho anh .....huhu sao anh lại lo nghĩ cho em nhiều thế em biết là anh rất lo lắng mà sao anh ko dựa vào vai của em

.....ông trời ơi sao ông lại bắt hắn phải ra đi sao ông lại bắt hắn phải xa tôi .....Con xin ông , xin ông hãy cho hắn và con thêm một cơ hội .....con xin ông mà , đừng mang hắn của con ra đi ... Anh ơi .....hic hic anh ơi đến khi nào thì mình mới có dc hạnh phúc hả anh ....em sợ một lần nữa phải mất anh , em yêu anh lắm .....làm ơn đừng rời bỏ em nha anh ....

Tiếng khóc và tiếng thét của tôi tan vào không trung .....tan vào cái âm ỉ của một buổi chiều tà .....Bước chân của tôi lê nặng trĩu trên con đường dài .....tôi lo cho anh , lo cho tình yêu của chúng tôi .....Tùng ơi anh sẽ ko sao chứ , nếu anh có gì thì em phải làm sao đây.....

.Gió , từng con gió lạnh lại về ...gió vẫn thổi. .thổi vào cái tâm trạng cô đơn hụt hẫng lo lắng và chán nản của tôi .....Ngày mai của chúng tôi sẽ như thế nào đây chính tôi cũng ko biết nữa ....chỉ có tiếng gió thổi qua vù vù ....có lẽ chẳng ai có thể biết dc câu trả lời đó ....anh ơi , anh sẽ mãi mãi bên em dc ko anh ????

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 135

Những dòng nước nóng đổ xuống người tôi làm cho cơ thể tôi giãn ra thật là thoải mái , thể xác thì thoải mái nhưng tinh thần tôi thì suy sụp hoàn toàn .....

.tôi lại khóc , khóc nức lên một cách tuyệt vọng và bất lực . Mày vô dụng lắm Kha àh , lúc nào mày cũng chỉ biết khóc thôi khóc như một đứa trẻ khờ khạo và bất lực . Nghĩ lại đi những khó khăn mà mày và hấn phải trải qua có bao giờ mày giải quyết dc ko hay là chỉ biết ngồi đó khóc .Bây giờ thì tôi có thể làm dc gì , tôi có thể làm gì cho hấn ngoài việc ngồi đây và khóc ..

Bước ra từ phòng tắm với đôi mắt sưng húp và một gương mặt bần thần , tôi tự hỏi bản thân có nên vào bệnh viện thăm hấn với một gương mặt như thế này ko . Ko gặp hấn thì tôi sẽ nhớ lắm nhưng nếu nhìn thấy hấn nằm trên giường bệnh với nụ cười gượng gạo làm cho tôi vui thì có lẽ tôi sẽ ko cảm lòng dc .....Phải chăng cuộc sống của tôi chỉ toàn co nước mắt và nỗi đau ko hề có hạnh phúc nếu có thì nó cũng sẽ ra đi nhanh chóng để lại cho tôi một vết thương lòng ko bao giờ quên .....

Dù sao tôi cũng quyết định đi vào bệnh viện với hấn , thay vội bộ đồ mới , chải đầu tóc thật chỉnh trang nhưng đôi mắt thì vẫn còn sưng .....thôi mong sao hấn sẽ ko để ý dù gì thì cũng bớt sưng rồi hicic...

_ Sao em vào trễ thế anh còn tưởng là em ngủ quên rồi chứ em ăn tối chưa , ủa mà sao con mắt em hơi sưng vậy em khóc àh .....- hấn chăm chú nhìn vào mặt tôi .

_ Àh ko em sợ ý để bụi bay vào mắt thôi , sao anh ko ngủ thêm chút nữa anh ăn gì chưa thế , em thì có ăn hủ tiếu rồi ..

_ lại đây cho anh ôm chút nha anh nhớ em quá , em đừng lo lúc này anh ăn rồi ....

Vừa nói hấn vừa ôm tôi vào lòng ,một cái ôm thật ấm nóng và mạnh mẽ, anh ơi em muốn nằm trong vòng tay của anh mãi mãi như thế này . Nhưng liệu ông trời có cho phép mình làm như thế ko hay là ông trời sẽ đem anh của em đi....Tôi cố nén nước mắt vào trong lòng mặc dù nước mắt nghẹn lên đến tận cổ làm cho tôi rất khó chịu hic hic nhưng tôi ko thể khóc dc ....

tôi và hấn cứ thế mà ngồi bên nhau , tôi nghe rõ cái hơi thở nồng ấm của hấn bỗng nhiên tôi cảm thấy sợ , tôi sợ một ngày nào đó sẽ ko còn dc nghe cái hơi thở quen thuộc hằng ngày nữa .... Ôm tôi trong vòng tay dc một lúc thì bác sĩ vào khám bệnh cho hấn thế là tôi phải đi ra ngoài .....

_ Anh cứ nằm yên cho bác sĩ khám bệnh đi , em đi dạo một lát sẵn em sẽ mua cho anh một ít đồ ăn khuya nữa .....đừng lo cho em .....- tôi bước ra ngoài mà trong lòng nặng trĩu , nước mắt lại rơi trên gò má .....

Tôi đi dạo dọc hành lang của bệnh viện trời đã tối nên không khí có phần hơi lạnh , nhất là trong bệnh viện nên không khí càng có vẻ rờn rợn hơn . Đi qua những dãy phòng tôi cảm nhận hình như có ai đó đang nhìn mình và đâu đó có tiếng khóc thật tức tưởi . Tôi thật chẳng thích cái cảm giác này tí nào nên rẽ xuống cái vườn rộng của bệnh viện ....

Có một vài người ngồi trên ghế đá với gương mặt rầu rĩ chán nản , ai có người thân vào đây mà không lo lắng sợ hãi .....cái cảm giác này tôi cũng đang từng giây từng phút trải qua mà . Hôm nay bầu trời tối mịt , từng đám mây mù che mất ánh trăng tròn trịa thường ngày làm cho ko kkhi đã âm ảm lại càng buồn chán hơn ....bỗng nhiên tôi liên tưởng đến hấn , hấn cũng chính là lẽ sống là ánh sáng của đời tôi nhưng hôm nay cuộc sống của hấn lại đang bị đe dọa có khi nào hấn sẽ bỏ rơi tôi ko .....chỉ nghĩ đến một cuộc sống ko có hấn thì tôi đã ko thể sống nổi , chân tôi lại khụy xuống và từng giọt nước mắt thì nhau rơi xuống .....

_ Bây giờ mà còn có thời gian để ngắm cảnh àh , buồn cười thật đấy vậy mà Tùng cứ luôn yêu thương che chở cho một người như Kha .....- tôi gạt mình lau vội những giọt nước mắt khi nghe tiếng của ông Thành sau lưng .

_ Chuyện của tôi , anh đừng có nhiều chuyện ..làm ơn đừng làm phiền tôi nữa ...

_ KHóc àh , sao Kha lại khóc thế , mà Kha ko muốn biết chuyện của Tùng sao . Hay là Kha cũng đoán dc là bệnh của Tùng ko chỉ đơn giản là hạ đường huyết ....

_ Tôi biết ,những gì anh và Tùng nói tôi đã nghe hết rồi nhưng tôi vẫn chưa thể hình dung dc bệnh của Tùng một cách rõ ràng . Tôi lại ko thể hỏi Tùng dc .....

_ Tôi thì lại biết khá rõ đấy , tôi sẽ cho Kha xem bệnh án của Tùng nhưng Kha ko dc nói với Tùng . Hừ đừng nghĩ là tôi tốt bụng chỉ là tôi muốn Tùng có thêm nhiều người quan tâm thôi .....

Vừa nói ông Thành vừa quay lưng bước đi , tôi cũng nhanh chân bước theo tôi thật ko ngờ ông Thành lại chịu giải thích cho tôi nghe về bệnh của Tùng . Ông Thành nói Tùng bị loét tâm thất và tình hình rất xấu , nếu mổ thì cũng ko thể hi vọng quá nhiều dc vì tâm thất rất dễ tổn thương còn thay một trái tim thì rất khó có một trái tim tại thời điểm này ...

Tôi nghe mà cứ như sét đánh bên tai , thì ra bệnh của hần nặng đến thế vậy mà tôi chẳng biết gì nhưng ông Thành chỉ cần giải thích cho tôi nghe thôi là dc rồi cần gì phải dẫn tôi đi xem hồ sơ làm gì . Bây giờ tôi mới để ý ông Thành dẫn tôi đến một căn phòng khá khuất và hơi cũ so với những phòng khác . Ông Thành nói đây là phòng mổ cũ khá vắng người vì ko có ai dùng nữa và đưa hồ sơ cho tôi xem ở đây cũng khá kín đáo ...

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 136

Nhưng khi vào phòng thì ông Thành nhanh chóng đóng sập cánh cửa lại , nhìn tôi cười một cách khó hiểu ...Căn phòng chỉ có một chiếc giường mổ đặt ở giữa nhà và một ngọn đèn dc bật lên làm cho tôi lóa mắt thật khó chịu .....Bây giờ thì tôi mới biết thật ra chẳng có hồ sơ gì cả vì từ trong những góc khuất của căn phòng tôi thấy có khoảng chừng 6 người thanh niên bước ra ...nhìn ai cũng kinh khủng và mang một bộ mặt dâm dăng tất cả đều nhìn tôi rồi liếm mép .....

_ Hừ Tùng dám nói là tao ko thể bằng mày đấy Kha àh , vậy thì hôm nay tao sẽ nhờ một vài người bạn làm cho mày ko còn mặt mũi nào để đi gặp Tùng nữa và lúc đó Tùng sẽ thấy tao có giá trị hơn hần mày .....- Thành nhìn tôi bằng một cặp mắt tức giận pha lẫn sự thích thú khi nhìn thấy sự hốt hoảng trên gương mặt của tôi .

_ Thật ra thì anh muốn gì hả , tôi và Tùng thật lòng yêu nhau sao anh cứ muốn làm kẻ thứ ba thế anh ko thấy mệt mỏi àh .....

_ Mệt mỏi àh , hai người yêu nhau thật lòng , yêu nhau thật lòng nhưng sao những khó khăn thì chỉ có một mình Tùng chịu đựng còn mày thì vẫn cứ nhon nhon . Nếu Tùng yêu tao thì có lẽ mọi chuyện sẽ khác rồi , tất cả chỉ tại mày thôi .....- Thành gầm lên .

_ Sao anh nói gì sao lại tại tôi .....

_ Hừ đúng thật là mày chẳng biết gì hết , thật ra thì tim của Tùng đã yếu ngay từ nhỏ rồi , nhưng nhờ vào cái lần mà đỡ cho mày khỏi xe của một ng con gái nào đó thì tim của Tùng ngày càng yếu hơn và kết quả là dẫn đến suy tim rồi loét tâm thất .....tất cả là cũng nhờ mày thôi ...

Tôi thật ko tin vào tai những gì mình vừa nghe , có lẽ ông Thành đang lừa dối tôi hay ....ko nhìn nét mặt thì tôi biết chắc ông Thành ko bao giờ nói dối đâu nhất là những vấn đề liên quan đến hần ... Thì ra chính tôi là nguyên nhân làm cho bệnh của hần ngày càng nặng hơn , cũng tại tôi mà con Vân mới đâm xe vào hần thì ra tôi mới là kẻ đáng chết nhất ....

Bước chân loạng choạng tôi vấp vào cái giường để giữa phòng , một thằng con trai nhào ra đỡ tôi nhưng bàn tay bẩn thỉu của nó lại ôm ngay chỗ hiểm của tôi ...gạt mạnh tay của nó ra tôi hét lên .....

_ Làm gì thế hả thằng chó ,...

_ Giữa sức đi mày ko còn chữ dc nhiều đâu , hôm nay mày còn phải hầu hạ mấy người bạn này của tao đó nếu ko thì đừng hòng ra khỏi căn phòng này .....- đôi mắt tóe lửa Thành nhìn tôi chăm chăm .

_ Anh dám làm gì tổn thương tôi thì Tùng sẽ ko tha thứ cho anh đâu , anh ...

_ Ha ha nếu mày có can đảm cho TÙNG biết thì cứ việc , nhưng tao báo trước sức khỏe của Tùng đang ko ổn định nếu mày làm cho Tùng xúc động quá mức chỉ làm cho tình hình của Tùng xấu hơn thôi .....- nhìn tôi với đôi mắt đe dọa Thành nói , mà cũng đúng nếu để cho hần phải lo lắng xúc động vì tôi nữa thì sẽ thật ko tốt cho sức khỏe của hần chút nào .

Có lẽ Thành cũng biết tôi rất lo lắng cho hần nên Thành nhìn tôi cười cười một nụ cười thâm độc và dối trá ...

_ Đó tại bây muốn làm gì nó cũng dc tao đi ra ngoài canh chừng nhớ là phải nhanh lên đó hehe coi như là quà của tao dành cho tại bây đi , ngày mai đi vũ trường tao bao uống rượu nữa là xong nha ...- tên khốn nạn đó vừa nói vừa nháy mắt ra ngoài ,.

Tên Thành vừa bước ra ngoài là 6 thằng mất dạy kia lao vào người tôi một cách thật thô bạo . Tôi cố vùng vẫy dưới những bàn tay thô bạo đó , tôi cảm thấy như mình đang rơi xuống địa ngục và bên dưới là những bàn tay quỷ dữ đang ra sức lôi kéo tôi vào vùng bùn nhơ nhuốc bên dưới .....

Chương 137

_ Buông ra , buông ra nghe chưa hả bọn bây là lũ thú tính .....mau tránh ra ..

Tôi vùng vẫy trong vô vọng trong khi những thằng chó đó lôi tôi lên chiếc bàn mổ lạnh toát .....tôi cố gắng vùng ra và hình như đập vào mặt một thằng trong số đó tôi nghe tiếng nó thét lên lạnh lạnh ...

_ Má nó dám đập tao hả mày .....Bốp .....bốp .....- nó hét lên và tát vào mặt tôi một cái làm cho tôi chóng cả mặt .....

_ Êh xé hết đồ của nó ra nha , tao giữ tay nó cho mày xé nha .....- một thằng nào đó trong bọn lên tiếng ..

_ Thôi đừng xé hết đồ nó , phải cời từ từ thì tao mới có hứng dc mày ngu quá .

Cả đám khà ó cười lên hô hô , mặc cho tôi chống đối cố gắng gào thét thì bọn chúng vẫn làm nhục tôi . Từng lớp quần áo của tôi dc bọn chúng cời ra một cách từ từ .....

có ai hiểu dc một cảm giác của tôi lúc này ko . Nằm trên chiếc bàn mổ lạnh ngắt ko một mảnh vải che thân , trên bàn mổ này có biết bao con người đã chết trên đây và người ta cũng ko hề mặc quần áo như tôi nhưng tôi ko chết mà tôi đang bị làm nhục kể như cuộc đời của mày cũng chết rồi Kha àh .....

Từng giọt nước mắt tôi rơi xuống tôi hận cho số phận của mình thế mà những thằng khốn nạn đó lại cười , cười một cách khoái trá trên những tổn thương của tôi . Có một thằng đang nằm trên người tôi nó còn lớn tiếng rên rỉ một cách dâm dục và thỏa mãn ..... Tôi thật sự muốn giết chết những thằng tồi tệ này nhưng tôi ko thể làm như vậy ....vì sức lực để thoát khỏi đây tôi còn ko có thì làm sao giết nổi ai .....

Những bàn tay bẩn thỉu thay nhau sờ soạng khắp cơ thể tôi , chỗ hiểm của tôi đau kinh khủng và đang mất dần cảm giác tôi cứ nằm đó mặc cho ai muốn làm gì thì làm .... gương mặt ko còn sức sống vì tôi đúng nghĩa là một xác chết ..tôi chết rồi .

Bọn chúng cứ thay phiên nhau hành hạ tôi làm cho cơ thể tôi nhức nhối và khó chịu thật . Mỗi lần tôi ra sức chống cự thì sẽ nhận dc những cái tát , cái đá một cách thô bạo và dã man . Sao tôi lại chịu nổi nhục nhã như thế chứ , ko lẽ tôi và hân yêu nhau là cũng có tội . Sao chúng tôi phải trải qua nhiều bất hạnh , hành hạ mà cũng ko thể bên nhau dc thế này . Tôi bây giờ ko còn là Kha của hân nữa rồi bản thân tôi dơ bẩn lắm , tôi ko biết còn có can đảm nhìn hân nữa hay ko .....

Bây giờ trên người tôi ko có quần áo mà chỉ là toàn là tinh khí của những thằng khốn nạn đó , bọn chúng cho bắn lên người tôi để tôi làm kỉ niệm ....đúng là một bọn đê tiện . Tôi từ căn phòng đó bước ra mà trong lòng trống rỗng bắt đầu từ ngày hôm nay thì Kha đã thật sự chết rồi .....Bỏ mặc tôi nằm trong phòng bọn chúng hồ hởi và thỏa mãn bước ra cười rất khoái rá với tên Thành .

CHà đập lên một con người thế mà bọn chúng vẫn có thể cười một cách khoái trá như thế .....Lau những thứ bẩn thỉu trên người tôi mặc nhanh quần áo vào người , lướt qua những cái nhìn vẫn còn thèm muốn và những nụ cười khà ó tôi muốn chạy thật nhanh đến bên hân và ôm thật chặt hân vào lòng.nhưng tôi biết ko thể để hân thấy tôi trong bộ dạng như thế này dc. Lấy máy ra nhắn tin cho hân “ anh àh , em về nha chút nha ...mai em vào với anh ...

Tin nhắn chỉ ngắn gọn thế thôi vì bây giờ trong lòng tôi có quá nhiều vết thương , tôi ko thể nào khóc dc vì nước mắt trong tôi bây giờ chắc đã cạn khô rồi . Chỉ một buổi tối mà có quá nhiều chuyện xảy đến với tôi , bản thân tôi làm sao mà chịu nổi đây ....

tôi muốn có một bờ vai cho tôi dựa vào khóc và an ủi tôi nhưng tôi biết chuyện này tôi ko thể để cho ai biết nhất là hân, nếu hân biết chuyện tôi bị làm nhục trên một cái bàn mổ lạnh toát đó kinh khủng đến mức nào thì thế nào hân cũng sẽ kiếm Thành để tính sổ thật ko tốt cho bệnh của hân .....Kha ơi mày phải cứng rắn lên mà còn phải chăm sóc cho hân , mày ko dc để ai làm cho mày gục ngã .....Nhưng bản thân mày ko còn xứng đáng với hân nữa , mày ko còn xứng đáng với tình yêu của hân nữa .....

Gạt vôi đi những giọt nước mắt còn sót lại , tôi lao nhanh ra đường một cách điên dại .....trên mặt và cơ thể tôi vẫn còn nghe rõ cái mùi nồng nồng , tanh tưởi và thật khó chịu của mấy thằng khốn nạn đó.....tôi chẳng biết đi đâu về đâu , số phận của tôi rồi sẽ như thế nào đây liệu tôi có thể vượt qua mọi chuyện ko hay là tôi phải buông xuôi mặc cho dòng đời xô đẩy .....anh ơi ,em xin lỗi ....xin lỗi anh rất nhiều hiểu cho em nha anh .....bỗng nhiên trong đầu tôi lóe lên một suy nghĩ ....

Chương 138

Trở về căn nhà lạnh lẽo và cô độc thì nỗi buồn lại đến với tôi, tình yêu là một thứ thiêng liêng nhưng bản thân tôi có lẽ ko xứng đáng có dc nó nên mới bị ông trời hành hạ như thế.

Tôi lại tắm, tắm cho trôi hết những nhục nhã còn vương lại trên cơ thể tôi ....tắm để một phần nào đó tôi thấy mình vẫn còn sạch sẽ còn xứng đáng với tình yêu của hân. Có thể sau tất cả mọi chuyện hân vẫn có thể chấp nhận tôi nhưng bản thân tôi thì ko thể chấp nhận chính mình nữa .....dù sao thì tôi cũng ko còn là Kha mà hân từng yêu thương nữa rồi .....

ĐỒNG nước nóng đổ xuống cơ thể tôi, đổ lên đầu tôi làm cho tôi có cảm giác như trống rỗng, ko còn suy nghĩ dc nhiều nữa. Tôi với tay lên chỗ đánh răng quen thuộc lấy cái lược lam trong đồ cạo râu của tôi, nhìn cái lược lam bóng loáng và sắc nhọn chẳng biết sao lúc đấy tôi mong sao mình có thể chết đi, chết một cách nhẹ nhàng và thanh thản nhất. Rà lược lam trên tay của mình tôi cảm thấy hoàn toàn ko có cảm giác, rạch một đường nhẹ trên cánh tay .....máu từ từ chảy xuống ....

máu hòa với nước làm thành một vùng đỏ thẫm. Nhưng tôi lại ko thấy đau mà tôi lại cảm thấy thoải mái nhìn dòng máu của mình chảy xuống làm cho tôi có cảm giác mọi đau khổ của tôi sắp dc giải thoát .....tôi thấy nhẹ nhàng và thanh thản. Bao nhiêu đau khổ và nhục nhã của tôi hình như cũng đang theo dòng nước chảy đi mất .....

Sao tôi lại ko kết thúc cuộc đời mình ở đây luôn đi, có phải mọi thứ sẽ trở nên nhẹ nhàng hơn nếu tôi ra đi .....tôi sẽ dc giải thoát. Đưa cái lược lam sát vào cổ tay tôi định rằng sẽ kết thúc mọi thứ nhưng bên tai tôi nghe như có tiếng hân đang gọi tôi .....Phải rồi Kha ơi nếu như mày chết thì hân sẽ như thế nào, hân sẽ đau đớn mà đi theo mày vì sức khỏe của hân bây giờ kém lắm rồi .....

Tôi chợt nhớ lại ngày đầu tiên gặp hân, ngày đầu tiên gần gũi hân .....và đến giờ phút này cái lúc mà tôi bị cưỡng bức .....Có lẽ tôi ko thể chết dc tôi ko thể hành động một cách ngu ngốc như vậy dc, tôi vẫn thường lên án những con ng tự tử mà chính vì thế mà tôi ko thể làm như thế dc vì tôi còn có hân mà tôi phải cố sống đến khi nào còn có thể sống ..

Đầu óc quay cuồng vì tắm nước nóng quá lâu tôi loạng choạng bước ra, cánh tay tôi vẫn còn đang rỉ máu .....bây giờ thì tôi mới có cảm giác đau rất vậy mà tôi cứ tưởng mình ko còn cảm xúc đấy chứ .....

Băng sơ cánh tay lại, tôi khoác lên người một chiếc áo dài tay để che vết thương lại có lẽ mai vào viện thăm hân tôi cũng phải mặc chiếc áo dài tay thôi nếu để hân thấy vết thương này thì sẽ lớn chuyện mất .....Đang mặc chiếc áo vào thì tôi nghe tiếng con Uyên đang réo tôi .....

_ Mới tắm àh hên chi mà mày mở cửa lâu thế, giờ này cũng tối rồi sao mày còn tắm hả thằng kia muốn chết àh .....- vừa ngồi xuống ghế con Uyên vừa nhìn tôi chăm chăm, còn này tự nhiên ghé qua nhà tôi mà cứ như nhà nó vậy đó.

_ Biết nói khuya sao còn qua nhà tao thế, đừng nói là mày qua đây ngủ nhé con kia ....- đá vào chân nó tôi hỏi.

_ Mày có coi tao là bạn ko vậy, Tùng vào bệnh viện mà cũng ko nói với tao tiếng nào này Tùng nhắn tin cho tao thì tao mới biết đó, hình như Tùng lo lắng cho mày lắm mày có chuyện gì àh .....mà mày ăn gì chưa Tùng kêu tao mua đồ ăn cho mày nè .....

Hân của tôi là thế luôn chăm sóc lo lắng cho tôi, hình như mỗi lần tôi có chuyện thì hân luôn linh cảm dc và luôn lo lắng cho tôi. Dù hân ko thể bên tôi nhưng tôi biết trái tim của hân luôn bên tôi và hân dùng mọi cách để quan tâm tôi, để tôi ko thấy rằng mình cô đơn ...

Nhìn con Uyên ngồi thờ đốc tôi thấy cũng tội con nhỏ ham hố này ghê giờ này cũng tối rồi mà nó cũng chạy sang nhà tôi với hộp hủ tiếu nóng hổi trên tay .....

Nếu nó biết hôm nay tôi bị cưỡng bức thì nó sẽ làm gì nhỉ uh có lẽ lúc đó nó sẽ chạy đến chỗ ông Thành mà chửi mà đập ổng đấy chứ ko chừng nó còn muốn xã hội đen xử ổng nữa chứ ....ai chứ con này ghê lắm đấy nhá ... Tôi và con Uyên đều ngồi lặng yên nó thì ngồi nhìn ra cửa còn tôi thì ăn cho xong tô hủ tiếu sao hôm nay tôi thấy con Uyên buồn thế chẳng lẽ nó cũng có tâm sự như tôi .....

_ Hôm nay mày có chuyện gì mà tao thấy mày xanh thế, ngồi ăn mà chẳng nói gì hết àh nhìn mày hình như ko ổn lắm có gì muốn nói ko tao nghe.....- tự nhiên quay sang nhìn tôi con Uyên hỏi, rồi nó ngồi xuống bên cạnh tôi ...

_ Sao hôm nay mày cũng im re đó thôi có gì với Dũng àh .....- khoác tay lên vai nó tôi hỏi ...

_ Uhm chỉ là cãi nhau nhưng cũng có thể là chuyện lớn mày yên tâm đi nếu có gì tao sẽ nói cho mày nghe, hôm nay tao ngủ lại đây nhé.

Chỉ nghe nó nói nhiều đó thôi là tôi hiểu trong lòng nó có chuyện khó nói cũng giống như tôi thôi đâu dễ gì mà tâm sự hết dc. Chắc là Dũng lại làm gì cho con nhóc đau lòng rồi nhưng nó lại ko can đảm nói cho tôi nghe. Còn mày thì sao Kha trong lòng mày cũng đang có một vết thương lớn đó, liệu rồi mày có thể đứng lên ko hay là mãi mãi mày sẽ chịu ám ảnh của chuyện này .....

Chương 139

Nguồn bị nhảy chương. Mời các bạn sang chương tiếp để đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tài miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 140

Ngồi trong căn nhà của mình tôi có cảm giác như đang ngồi trong cái phòng mở đó đang bị mấy thằng khốn nạn đó hành hạ .....

Tôi nay ko biết hên hay xui mà có con Uyên sang ngủ chung chứ ở trong căn nhà trống trải này làm tôi có cảm giác mấy khuôn mặt đáng sợ đó lại đang xuất hiện .....

Con Uyên ở lại nhà tôi ngủ ké mà nó còn la hét bắt tôi phải dọn phòng cho nó ngủ, đúng thật là bức mình .....ghét con mấm này ghê. Nó nói là ko mệt vậy mà vào phòng đóng cửa cái ầm ko thèm nói chuyện với tôi nữa, sáng mai tôi xử nó sau .....nó vào phòng ngủ rồi chán quá chẳng có gì làm ngồi một hồi lại nghĩ lung tung nên tôi cũng vào phòng đi ngủ .....

_ Kha, kha.....mày sao vậy có chuyện gì àh sao mày la hét ghê thế .....- tôi choàng mở mắt vì tiếng kêu của con Uyên bên cạnh, lúc này trong giấc mơ tôi lại thấy hình ảnh của những thằng khốn nạn đó ....

_ Ko có gì, tao ko sao mày về phòng ngủ đi nhá .....-đưa tay lau vội mấy giọt mồ hôi trên trán, tôi thấy tay mình lạnh ngắt.

_ Làm sao mà ko có chuyện gì dc tao nghe mày la hét quá trời.?" buông tao ra, tránh ra đi tui bây là lũ khốn là thú tính .....có chuyện gì nghe sao giống .....-

_ Giống gì nữa mẹ .....

_ Thì giống tao hồi đó xem chút bị cưỡng bức đó tới về ngủ chung với con bạn tao cũng la hét quá trời, ềh mày ko có gì chứ nhóc hay là mày cũng bị...

_ Nhảm quá đi con khùng tao mà lại bị cưỡng bức àh tuy là tao khá đẹp trai nhưng làm gì mà bị cưỡng bức dc hehe, thôi mà về ngủ đi .....- đẩy con Uyên ra khỏi phòng tôi nhanh chóng đóng cửa lại con này nó rất tinh ý nếu ngồi nói một hồi chắc chắn tôi sẽ tự động khai ra hết đấy chứ .....

_ Uhm ko nói thì thôi nhưng tao hiểu là mày đang có chuyện nếu có gì xảy ra thì tao và mày có thể cùng giải quyết, tao luôn bên mày mà ngốc .....- nói bao nhiêu đó rồi nó quay về phòng.

Có lẽ con Uyên cũng biết rằng tôi gặp phải chuyện gì nhưng suốt đời này nó ko ngờ tôi bị ông Thành cho người cưỡng bức. Nằm một mình trong căn phòng tối tối chợt có cảm giác ghê sợ, tôi nghe thoáng trong không khí mùi tanh tưởi nồng nồng, tôi nghe nhiều tiếng cười thỏa mãn từ đâu đó vang vọng lại. Cái lạnh lẽo của cái giường trong bàn mồ lại khiến tôi một lần nữa run rẩy và dường như đang có những bàn tay sờ soạn khắp cơ thể tôi .....,một luồng điện chạy dọc sống lưng làm tôi thật sự hốt hoảng.

Miệng tôi thì muốn hét lên vì cái cảm giác sợ hãi bây giờ nhưng tôi ko thể nào làm cho con Uyên lo lắng dc. Tôi cắn chặt tay mình để tôi ko thể nào hét lên được, tâm trạng thì uất ức sợ hãi nhưng ko thể nào phát ra tiếng la dc ko thể nào giải tỏa dc tâm trạng của tôi lúc này.

Dòng nước mắt nóng hổi rơi từ từ xuống má tôi, tôi cứ ngồi thế mà khóc nức lên một cách vô vọng và chán nản. Đôi khi khóc cũng là cách giải quyết tâm trạng trong lúc bế tắc, vô vọng .....

Anh oi, bây giờ anh đang làm gì .....em muốn có anh bên cạnh muốn có anh là chỗ dựa tinh thần cho em nhưng em biết là ko thể phải ko anh, em ko thể làm phiền anh mãi như thế dc .....huhu sao anh lại bị bệnh chứ, sao em lại bị làm nhục nếu ko có những chuyện đau buồn này thì bây giờ em và anh có thể bên nhau rồi.

Anh oi em xin lỗi, em ko thể bên anh trong lúc mà anh cần em nhất vì em ko còn xứng đáng với tình yêu của anh nữa .....Em biết anh yêu em nên có thể bỏ qua mọi chuyện, nhưng em thì ko thể bỏ qua cho mình dc ....em...em xin lỗi anh ...huhu huhu ..

Đêm nay sao mà dài quá, đêm nay chắc mày lại ko ngủ dc rồi phải ko Kha .....Hôm nay trăng sáng quá mong sao ông trời sẽ nhìn thấy một cặp tình nhân yêu nhau nhưng .....nhưng có lẽ suốt đời này cũng ko phải dành cho nhau. Ông trời ơi sao ông lại hành hạ con và hấn như thế chứ .....phải

chẳng ông cũng thấy tôi và hấn là một cặp đôi bệnh hoạn nên muốn trừng phạt chúng tôi .

Nhưng đâu phải riêng ông mới thấy chúng tôi là bệnh hoạn mà cả xã hội này ai cũng lên án những con người như chúng tôi thế nên tôi sẽ cam chịu mọi trừng phạt thay cho hấn .....tôi cam chịu .....chỉ mong sao đừng mang hấn đi .....huhu .....anh ơi , em yêu anh .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141

Nói thật ra thì ko phải tôi sợ con Uyên làm gì ai chỉ là tôi sợ phải một mình đối mặt với hấn , tôi chẳng biết phải nói gì với hấn , sợ phải nhìn vào đôi mắt đầy nét yêu thương kia . Tôi chỉ muốn ôm thật chặt hấn vào lòng , tôi chỉ muốn kể hết cho hấn nghe mọi chuyện dc khóc một trận trong vòng tay của hấn .....nhưng tôi biết đó là chuyện ko thể ...

_ Em làm gì mà im re vậy em ko nhớ anh àh .....sao hôm nay anh thấy em lạ thế ngồi sát vào đây đi anh ôm em chút coi , nhớ bé yêu của anh quá mà nè mai là anh dc ra viện rồi đó, anh có bị gì đâu nằm đây chán quá àh .....- vừa nói hấn vừa kéo tôi sát vào lòng hấn ...

_ Buông ra , tránh ra đi .....- hấn vừa chạm vào hông tôi thì tôi lại cảm thấy cái cảm giác của ngày hôm qua chợt trở về làm tôi cảm thấy ròn ròn..

_ Kha em sao vậy .....- gương mặt hấn lộ rõ nét lo lắng cũng đúng thôi nếu như bỗng nhiên ng yêu của mình giờ chứng thì ai mà ko lo lắng chứ ...ko dc Kha ơi mày lỡ đóng kịch thì phải cố lên chứ phải bình tĩnh nhìn cho kỹ đi hấn chứ ko phải là bọn khốn nạn hôm qua .....hấn của mày mà bình tĩnh lại đi .

_ Hi hi ko có gì tai em đang nhớ lại bộ phim kinh dị hôm qua nó làm em sợ quá nên mới hét lên tại nó vẫn đang ám ảnh em mà .....

_ Phim gì mà em sợ thế .....- nắm nhẹ lấy tay tôi hấn hỏi .

_ Àh ko có gì chỉ là một người thanh niên bị lạc vào một hang quỷ rồi bị bọn nó.....bị cưỡng bức thôi anh àh hình như mấy con quỷ đó thích cả con trai và con gái .....ghê lắm anh àh ....- tay tôi lạnh ngắt , tôi thật muốn nói với hấn chàng trai đó là tôi ...là tôi ..

_ TRồi lần sau đừng coi phim đó nữa nha nhóc , em làm anh lo quá ...- hấn đúng là ngây thơ tôi nói thế mà cũng tin , có con quỷ nào bắt người ko ăn thịt mà lại đi quan hệ chứ nhất là với một thằng con trai .

Hấn vẫn nhìn tôi lo lắng, hấn từ từ ngồi sát vào tôi kéo tôi vào lòng của hấn . Ấm quá , đúng là cái cảm giác thân thiện này rồi .....đúng là hấn của tôi , hơi ấm của hấn làm cho tôi cảm thấy thoải mái và bình tĩnh bao nhiêu lo lắng đều tan biến hết . Hít một hơi thật sâu mùi da thịt của hấn , tôi tự nhủ rằng mọi chuyện đã qua hết rồi ....

Vẫn nằm trong vòng tay của hấn , tôi nghe hấn kể về tối hôm qua nhớ tôi lo cho tôi vì hấn ko biết sao tôi lại về nhà mà ko ở lại trong bệnh viện với hấn ,ko biết là tôi có bệnh ko ? Nghe hấn nói bấy nhiêu mà nước mắt tôi chực trào ra , tôi chỉ ko bên hấn một đêm thôi mà hấn còn lo lắng thế nếu để cho hấn biết tôi bị .....thì hấn sẽ sốc thế nào .

Đâu phải chỉ một mình hấn nhớ tôi , tôi cũng nhớ hấn lắm nhớ trong vô vọng .....sau này nếu hấn ra đi thì tôi sẽ phải làm gì khi chỉ còn một mình trên đời hay là tôi ra đi thay cho hấn thì .....liệu hấn có can đảm sống tiếp ....Yêu nhau nhưng chúng tôi lại bị chia cắt thế đó có lẽ yêu nhau cũng là cái tội .....cái tội khác người .

_ Em ăn gì chưa thế , anh còn cái bánh nè hihi em ăn hèm , hay là muốn anh dứt đây ...- hấn vừa ôm tôi vừa trêu

_ Hứ dám chọc em àh , để em ăn cho anh hết đồ ăn luôn nè ....- chụp lấy cái bánh tôi nhai ngấu nghiến .....dù gì cũng phải cho hấn thấy tôi ko có gì ,tôi ko muốn hấn lo lắng mà .

_ Gúm chưa mới ra ngoài có chút xíu mà hai người làm gì ghê thế , sao ko ăn kẹo mà lại ăn bánh thế hehe .....- con Uyên từ ngoài cửa bước vào .

_ ủa Vân đâu , mày làm gì nó àh ..

_ Diên mày nói tao là ác quỷ àh , Vân về rồi bọn tao chỉ nói một số chuyện thôi tao nghĩ con Vân thật sự thay đổi rồi đấy . Nó nói chuyện biết điều hơn rất nhiều ....tao cũng xin lỗi nó về những chuyện đã qua ... vậy thôi ....- tôi há miệng nhìn con Uyên nó mà cũng biết xin lỗi cơ àh ....

_ Dòm gì , đi ăn sáng nhanh lên hết mưa rồi đó tao đói quá .....

Vừa nói con Uyên vừa lôi tay tôi đi hấn nhìn tôi mỉm cười , hấn cũng xua xua tay kêu tôi đi ăn sáng , thôi thì đi ăn sáng để trấn tĩnh , lấy lại bình tĩnh thôi .....Ăn sáng xong , tôi kêu con Uyên về nhà đi mặc dù nhỏ ko chịu nhưng tôi biết nó cũng có chuyện cần phải giải quyết với Dũng , tôi cũng thế tôi

cũng có chuyện cần phải giải quyết ....

_ Về nhà đi để Tùng đó tao lo cho có người đang cần mày hơn tao và Tùng đây con kia .....- con Uyên vừa ăn xong tô hủ tiếu là tôi đuổi liền.

_ Gì dạ tao muốn ở lại ...

_ Làm gì , mày tính làm con kỳ đà àh hay là mày muốn trốn tránh ai đôi khi trốn tránh cũng ko hay đâu . Tính của mày đâu phải là trốn tránh mà là đối mặt mà .....sao hôm nay mày làm tao thất vọng thế .....

_ Hừ đôi khi thông minh quá cũng ko tốt đâu đây , uhm tao về dù gì tao cũng có chuyện muốn nói với Dũng .....- gương mặt ko còn nét gì là vui vẻ nữa con Uyên đưa con mắt đầy đe dọa sang nhìn tôi ....

Con Uyên sau một hồi giằng co cuối cùng nó cũng chịu về nhà để giải quyết chuyện của nó và Dũng nhưng tôi chẳng biết chuyện gì .....Tôi lê bước vào bệnh viện , tôi cần phải giải quyết một chuyện mà cả đêm qua tôi đã suy nghĩ .....cuối cùng thì tôi cũng có câu trả lời cho chính mình ....

Bầu trời buổi sáng đầy sương mù .....mờ ảo ,u ám .....phải chăng ông trời đang dự báo tương lai của chính tôi .....hay là cả tôi và hấn

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 142

Tôi bước đi chậm chậm về phía phòng bác sỹ của ông Thành , cúi đầu thì tôi cũng biết mình nên làm gì rồi .....hắn đã hi sinh cho tôi quá nhiều còn tôi thì làm dc gì ngoài khóc lóc và buồn bã . Hấn đã vì tôi mà đi du học cùng con Vân , còn tôi thì chưa bao giờ làm dc gì cho hấn huống chi bây giờ tôi còn làm dc gì cho hấn nữa vì tôi đâu còn xứng đáng với tình cảm của hấn nữa ....có lẽ đây là việc cuối cùng mà tôi có thể làm cho hấn chẳng dù tôi biết rằng nếu biết thì hấn sẽ ko bao giờ tha thứ cho tôi ...

_ Chà còn dám vào phòng tôi cơ đây , nhóc đúng là gan thật rất gan đây .....hay là muốn gặp lại những thằng bạn của tôi vậy hà .....

_ Câm miệng đi , tôi có chuyện muốn nói với anh đây ....

_ Chuyện gì nói đi tôi ko có thời gian nhiều đâu ..

_ Tôi muốn anh giúp tôi cứu Tùng , tôi biết là khó nhưng đêm qua tôi đã suy nghĩ rất nhiều rồi .....tôi sẽ là người hiến tim cho TÙNG anh nghĩ sao ...

_ Haha tình yêu của các người cao cả quá nhỉ ? Được thôi nếu Kha đã suy nghĩ kỹ thì tôi sẽ lấy tim của Kha và ghép cho Tùng .....dù gì đây cũng là chuyện tôi mong muốn nhất .Lúc Kha chết đi thì TÙNG sẽ yêu tôi haha ...

- trước nỗi đau của tôi mà tên thú tính đó cười một cách dã man như thế đó .

_ Nếu Tùng yêu anh thì tôi sẽ mỉm cười chúc mừng cho anh , nhưng tôi nghĩ những con người như anh ko xứng đáng với tình yêu đâu và tôi tin dù có chết thì Tùng cũng ko bao giờ yêu anh đâu .....

_ Mày .....thôi ko cần nói nhiều nếu mày đã muốn chết thì tao ko cản , dc thôi về nhà sắp xếp mọi thứ đi rồi còn vào viện kiểm tra sức khỏe . Mổ tim ko phải là chuyện nhỏ đâu nhá .....- Thành đẩy tôi ra khỏi phòng kèm theo một nụ cười mỉa mai , tôi biết THÀNH là người mong tôi chết nhất mà ....

Tôi trở về phòng của hấn hình như hôm nay hấn muốn xuất viện cũng đúng thôi nằm ở một nơi như thế này ko chán mới lạ . Có lẽ bây giờ là thời điểm tôi cần phải bên hấn nhiều nhất vì thời gian của tôi sắp hết rồi .....Tôi và hấn dọn dẹp đồ đạc gần xong thì chẳng biết từ bao giờ ông Thành đang đứng ở trước cửa , uhm tôi cũng dự biết ông xuống đây để thông báo cho Tùng cái gì rồi ....

tôi bước ra khỏi phòng cho hai người nói chuyện . Đứng bên ngoài chưa đầy 5p tôi nghe tiếng của hấn hét lên một cách mừng rỡ . Đứng rồi anh hãy cứ vui về lên đi , em sống là vì anh mà nhưng bây giờ em ko thiết sống nữa anh mới là người đáng sống hơn em .....nếu ông trời ko thể cho chúng ta bên nhau thì em sẽ là một phần thân thể của anh .....mãi bên anh .

_ Gì mà anh vui quá vậy , dc xuất viện mà anh vui như thế àh .....- ông Thành bước ra cửa nhìn tôi cười nham hiểm , bỏ qua nụ cười ấy tôi nhìn hấn hỏi .

_ Hi hi ko có gì chỉ là anh và anh Thành kể nhau nghe câu chuyện vui thôi mà ....

_ Uhm anh nè em sẽ đi du lịch trong vòng 2 tháng , anh cũng biết là em học du lịch mà đúng ko ? học du lịch vậy mà em ko có thời gian đi đâu hết nên

lần này em tính đi để còn làm đề án nộp cho thầy .....- nói dối với hân mà tôi nghe trong lòng mình tan nát , em sẽ đi du lịch đi một chuyến hành trình mà trong đó ko có anh ...

_ Sao gấp vậy , anh thì ko đi chung với em dc rồi vì anh cũng phải vào bệnh viện kiểm tra thêm vài lần nữa ....đi đến 3tháng anh sợ chắc kdoc rồi .....- hân nhìn tôi lo lắng nhưng sâu thẳm trong con mắt lo lắng đấy là một niềm vui vì tôi đi rồi thì hân sẽ có thể phẫu thuật tim .....trong lúc ko có tôi ...

_ Hi hi thì em đi một mình , em cũng lớn rồi nha anh đừng lo mà chắc khoảng 2 tuần nữa em sẽ đi đó .....mình về nhà đi nha anh ngồi trong phòng này hoài chán lắm rồi .

Hân nhìn tôi cười mỉm , chúng tôi nhanh chóng bước ra ngoài dù sao cũng phải về nhà chứ . Hôm nay sẽ rủ con Uyên và mọi người sang nhà tôi làm liên hoan, coi như là bữa tiệc chia tay , một bữa tiệc vĩnh biệt .....

_ Êh món này ngon ghê luôn đó Kha nhưng mà hình như chưa chín ...êh mà tao ko hiểu sao mày lại muốn đi du lịch chứ dù sao cái đề án tâm lý đó cũng chưa đến hạn nộp bài mà ...tao xin đi chung thì mày lại ko cho mày có gì đâu tao àh .....- vừa làm thức ăn phụ tôi con Uyên vừa tía lia .

_ Thôi mày ở nhà đi , tao ko thích ai đi chung hết tao thích tự làm thôi nhưng mà chắc cũng ko tới 2tháng đâu chẳng chỉ một tháng là cùng thôi ..

_ Mà sao ko để từ từ hãy đi tao thấy hình như Tùng còn chưa khỏe mặt mày nó xanh lè kìa sao tự nhiên mày bỏ nó đi dạ thẳng khi .....- con Uyên vẫn chưa tha cho tôi ...

_ Tùng còn phải vào bệnh viện kiểm tra mấy lần nữa , sao theo tao dc mà mấy lần Tùng đi kiểm tra tao cũng đi chung mà lúc đó thì tao chưa có đi mấy hồi nhiều quá ...- tôi nhăn nhó nhìn nó ...

Con Uyên nghe rằng cười chọc quê tôi nếu là lúc trước thì tôi đã rượt nó chạy lung tung rồi nhưng mà hôm nay tôi muốn lưu giữ hình ảnh của tất cả mọi người vào trong bộ nhớ àh ko vào trong tim tôi chứ , vì khi tôi chết đi thì tim tôi vẫn sống mà .....trong cơ thể của hân .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 143

Cả đám qua nhà tôi có mặt đủ hết nào là Thy , ông Huy , thầy Thanh , con Uyên , Dũng , Phong Chánh hihi vui thật nhà tôi đúng là nơi hội tụ của thiên niên kỷ mà , lúc nào mà có tiệc là cả đám kéo nhau qua ăn uống liên vui lắm . Nhưng hôm nay tôi biết đây có thể sẽ là bữa tiệc cuối cùng của tôi ....tôi sẽ chẳng bao giờ nhìn thấy những gương mặt đáng yêu thân thương này nữa .

Tôi biết nếu như ai đó biết rằng tôi nhường tim cho hân sẽ có một vài người nói rằng tôi ngốc nghếch nhưng tôi ko muốn sống nữa .....nói đúng hơn là tôi ko thể sống nếu thiếu hân và tôi cũng cảm thấy rằng mình ko xứng đáng với hân . Tôi vẫn bị ám ảnh bởi cái lần trong cái phòng mổ đấy , tôi ko thể nào quên dc thì làm sao tôi còn có can đảm bên hân nữa . Nghĩ lại những chuyện đã qua tôi chỉ muốn chết thôi nhưng tôi lại muốn cái chết của mình thật ý nghĩa vì thế nên tôi chọn ....hiền tim cho hân .

Mỗi lần tôi nghĩ đến việc hân sẽ ra đi để lại một mình tôi trên thế giới này là tôi thật sự ko thể nào chịu nổi , bây giờ ngồi đây nhìn hân nói chuyện vui vẻ với mọi người tôi hiểu rằng những ngày qua hân cũng lo lắng cho bệnh tật của mình rất nhiều đến hôm nay hân mới có thể cười nhẹ nhõm như thế .....uh phải rồi cứ cười như thế đi nha anh , em thích anh cười hơn và hãy cười khi ko có em anh nhé .....rồi anh cũng sẽ quen thôi .

Cả nhà ăn uống vui vẻ và cười nói rất thân mật nhưng tôi để ý thấy rằng mỗi khi cười quá nhiều thì hân đều phải đưa tay lên ôm ngực có lẽ tim hân lại bị đau .....có lẽ hân sắp ko chịu nổi rồi , tôi mong sao cho ca phẫu thuật thành công , mong rằng ông trời sẽ cho hân khỏe mạnh như xưa .

Cả tuần nay tôi và hân đều phải vào bệnh viện để cho hân làm các cuộc kiểm tra sức khỏe chuẩn bị cho cuộc mổ tim sắp tới . Hân ko cho tôi vào chung , hân cố gắng giấu tôi mọi thứ nhưng tôi vào bệnh viện cũng để kiểm tra sức khỏe cho chính mình mà , tôi cũng sắp có một ca mổ quan trọng mà .....

và ca mổ của tôi sẽ cứu sống hân ...Nếu hân biết sự thật này thì hân sẽ phản ứng như thế nào đây có lẽ hân sẽ giết ông Thành mất .....bây giờ tôi chẳng hạn ai hết tôi chỉ mong ông trời cho tôi thêm thời gian gần bên hân ...

_ Em làm gì mà im re dạ cả một ngày theo anh vào bệnh viện chắc em mệt lắm hả có cần về nhà ngủ ko.Lâu lắm rồi mình mới ra Phú Mỹ Hưng hihi anh vui lắm mà em yên tâm đi khi em đi du lịch về thì anh hết bệnh rồi đó nhóc ...- một nụ cười tươi tắn xuất hiện trên gương mặt xanh xao của hân .

_ Sao vậy anh , mà anh nè nếu như em đi du lịch mà đi mãi ko về thì anh sẽ làm gì ...- nuốt nước mắt vào lòng tôi hỏi hân .

_ Em ...em nói gì thế sao lại ko về , nếu em ko về thì chắc anh sẽ điên lên mất và dù cho có mất cả đời tìm em thì anh vẫn sẽ tìm . Em ko biết rằng em và anh là dành cho nhau àh , em ko trốn dc anh đâu nhưng sao em làm anh lo thế .....- cuối xuống nhìn tôi hân thì thầm

_ Ko có gì đâu anh chỉ là em hơi lo lắng thôi ....em ...- chẳng hiểu sao lúc đó tôi lại bật khóc ...có lẽ đến lúc tôi phải ra đi rồi có thể đây là lần cuối cùng tôi dc bên hân

_ Em thật là , mà mai em đi rồi đúng ko có gì nhớ gọi điện thoại cho anh nhé ...- ôm đôi vai đang run lên lên của tôi hân nói .

Đêm nay là đêm cuối cùng tôi bên hân .....đêm cuối cùng dành cho tình yêu của tôi ....những lá thư tôi viết cho gia đình và bạn bè cũng đến lúc phải đem gửi rồi .....có lẽ tất cả đang dần chấm dứt..

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 144

Trải lại ra giường thay một cái gối mới tôi muốn mọi thứ đêm nay phải thật hoàn hảo dù biết rằng tôi ko còn xứng đáng với tình yêu của hân nhưng tôi vẫn khao khát bên hân dù chỉ là một lần cuối . Tôi biết hôm nay hân ngạc nhiên lắm vì từ đó giờ toàn là hân chủ động nhưng hôm nay tôi chủ động tất cả từ việc đề nghị tắm chung với hân đến việc kêu hân vào ngủ chung .....

Hân nằm cạnh bên ,tôi nghe hơi thở của hân thật đều làm cho tôi thấy thoải mái hơn rất nhiều . Hân ôm lấy tôi nhẹ nhàng đặt lên môi tôi một nụ hôn lâu lắm rồi tôi mới dc gần gũi hân như thế này .

Tôi chỉ muốn nằm trọn trong lòng hân như thế này mãi tôi chỉ muốn nụ hôn của tôi và hân là bất tận , ko có điểm dừng ..hôm nay tôi tham lam hơn thường ngày rất nhiều chính hân cũng cảm nhận dc như thế nên hân nhìn tôi và cười nhẹ chọc quê tôi là ham hố .

Hân ôm ngang lưng tôi nhẹ nhàng rút bỏ quần áo trên người tôi , cái cảm giác ròn rợn hôm trước lại đến tôi lại phải trấn an mình rằng : đây là hân chứ ko phải là những thằng khốn đó . Nhẹ nhàng và âm áp hân hôn khắp người tôi mùi cơ thể quen thuộc của hân làm cho cơ thể tôi dần nóng lên , tôi nhanh chóng quên hết mọi cảm giác ghê sợ trước đó . Hai cơ thể rục rủa quấn lấy nhau , đúng rồi Kha ơi hãy sống hết mình một lần cuối nữa cho tình yêu của chính mày .....

_ Hôm nay em khác thường ngày nha , sao hôm nay nhóc của anh lại chủ động nhỉ hihi ghê ta ...đúng thật là càng ngày càng yêu em nha .....- cơ thể hân vẫn còn nóng , ko mảnh vải , hơi thở vẫn dồn dập vậy mà hân ôm ghì lấy tôi ...

_ Anh mặc đồ vào đi rồi nói , em cũng bình thường mà hehe , sao mới có vậy thôi mà anh sợ em rồi àh dù gì mai em cũng đi rồi em phải làm cho anh chết đêm nay chứ haha .

_ Ko dám nha chưa biết ai chết đó hehe công lực của em chưa bằng phân nửa anh nữa đó nha ....muốn gì muốn chết hem hehe .....

Uhm em đang muốn chết đây anh àh , em phải chết thì sẽ có một người mà em yêu thương còn hơn bản thân mình dc sống . Đêm nay có lẽ là lần cuối cùng em dc nằm gọn trong vòng tay anh , là lần cuối cùng em dc ngắm gương mặt anh nằm ngủ lúc này ....

Chọc ghẹo tôi một hồi thì hân cũng than mệt và ôm gọn tôi vào lòng nằm ngủ , hân ko thêm mặc đồ vào ngủ mới ghê chứ .....

Ngắm gương mặt mà tôi đã yêu suốt một khoảng thời gian dài như thế làm cho tôi ko thể nào ngủ dc , phải chăng tôi đã tham lam quá . Tôi yêu anh lắm và tôi ko muốn xa anh chút nào , tôi luôn muốn dc bên anh muốn dc yêu anh như lúc này .....nhưng ai cũng có một khoảng thời gian riêng cho mình và hình như thời gian mà ông trời dành cho tôi và anh đã hết rồi và đây là lúc tôi phải ra đi ...

mà tôi đâu phải ra đi thật sự tôi vẫn tồn tại trong tim của hân mà .....tôi vẫn la ng mà hân yêu thương nhất dù cho sau này hân có yêu ai đi nữa thì trái tim tôi vẫn luôn ủng hộ cho hân . Nằm trong vòng tay âm áp của hân nước mắt tôi ko ngừng tuôn rơi , tôi chợt nhớ lại cái lần đầu gặp hân nhớ về những kỷ niệm mà hai đứa từng có với nhau . Tất cả chỉ như ngày hôm qua vậy mà hôm nay tôi lại phải xa hân thêm lần nữa nhưng lần này ko phải là 4 hay 5 năm nữa mà là mãi mãi ...mãi mãi xa hân , xa tình yêu của tôi .

_ Anh phải vào bệnh viện rồi nên ko tiện em đi dc có ...anh ko muốn nhìn thấy em đi anh yêu em nhiều lắm nhóc àh .....- tôi thức dậy thì hân đã đi rồi , hân để bên cạnh tôi một mảnh giấy . Tôi còn ko có can đảm nói chia tay thì làm sao mà hân nở cười ... yêu nhau chẳng lẽ lại có tội đến thế sao .

Tôi cũng ko có can đảm nói với hân rằng tôi phải đi rồi , tôi đi du lịch ư ...ko phải tất cả chỉ là dối trá thật ra tôi muốn một căn nhà gần bệnh viện để có thể kiểm tra sức khỏe nhanh hơn và cũng vì ngày mà tôi mổ sắp bắt đầu rồi ....có lẽ tôi sắp phải ra đi thật rồi .

Một mình trong căn nhà vắng tôi hồi tưởng lại tất cả mọi chuyện , tôi nhớ về cha tôi về mẹ tôi và cả những đứa em của mình ...có lẽ những con người đó chỉ là người thân của tôi trên mặt giấy tờ tôi còn thật sự thì chưa bao giờ quan tâm tôi cả ..tôi sinh ra là niềm si nhục của mẹ tôi mà . Có lẽ như thế cũng tốt nếu vậy thì tôi ra đi sẽ ko là một tổn thất cho bất kỳ ai cả , ko có ai trong gia đình phải đau khổ vì tôi . Rút trong balô ra một bức thư cho mẹ , dù gì thì tôi cũng phải thông báo cho mẹ về sự ra đi của tôi chứ ..nhưng chắc rằng mẹ cũng chẳng ra đi vì thằng con bệnh hoạn như tôi đâu ...

Chương 145

Mẹ thân yêu !

Con cũng ko biết phải nói gì với mẹ nữa , như mẹ biết con là một thằng đồng tính chẳng có ai chấp nhận con kể cả mẹ . Duy nhất chỉ có một người chấp nhận con chính là Tùng , con biết mẹ sẽ nói rằng những đứa như con thì biết gì về tình yêu .

NHưng con cũng là con người con cũng có những khao khát thầm kín như bao người khác và từ khi gặp Tùng con đã biết thế nào là khát vọng yêu và dc yêu . Mẹ chẳng quan tâm thế nào là tình yêu đúng ko và mẹ cũng chưa bao giờ muốn biết thằng con trai của mẹ nghĩ gì ... gia đình đối với con xa lạ lắm và cũng ko hề có ý nghĩa gì , những lúc con mệt mỏi thì gia đình ko thể nào làm chỗ dựa cho con mà gia đình chỉ là nơi tăng thêm áp lực cho con , làm cho con thêm chán nản mà thôi.

Nhưng với Tùng thì con tìm thấy một gia đình một tình yêu thật sự tuy rằng gia đình ấy ko hoàn hảo vì gia đình của chúng con ko thể nào có tiếng cười của trẻ thơ như những gia đình khác , nhưng mẹ biết ko hình như ông trời ko muốn con hạnh phúc , có lẽ con đang bị đày đọa mẹ àh . Vào lúc mà con hạnh phúc nhất thì con biết dc là Tùng bị tìm và ko còn sống dc bao lâu nữa .

Con ko muốn hấn chết ...con muốn hấn sống , con muốn rằng con luôn tồn tại trong hấn và vì thế con quyết định hiến tim cho hấn . Mẹ sẽ ko phản đối chứ hay là mẹ mừng rỡ vì con đã chính thức ra đi . Dù mẹ có ghét con thế nào đi nữa thì con vẫn luôn yêu mẹ ...con yêu mẹ lắm nhưng mong rằng nếu có kiếp sau thì con sẽ ko phải là con của mẹ ...Mẹ giữ gìn sức khỏe nhé , con mong rằng mẹ sẽ là một người mẹ tốt đối với hai em của con ...

Đặt bức thư trên bàn tôi bước nhanh ra cửa , nước mắt tôi đã chảy rơi chẳng biết đến khi nào mẹ mới về nhà , chẳng biết đến khi nào mẹ mới đọc dc thư của tôi nữa . Cuộc đời tôi chẳng biết thế nào là ấm áp của tình mẹ tôi chỉ thấy ấm áp khi bên hấn nhưng rồi bây giờ tôi lại phải rời xa hấn vĩnh viễn .... Yêu hấn tôi chấp nhận tất cả kể cả trao cho hấn cuộc sống của mình nhưng tôi mong sao đây chỉ là ác mộng khi tỉnh giấc tôi vẫn có thể bên hấn , dc hấn yêu thương và quan tâm .

Nhét lá thư cho con Uyên vào thùng thư , bên trong lá thư của con Uyên cũng có một lá nữa dành cho hấn ....thôi thì đành nhờ con Uyên đưa thư cho hấn vậy . Uyên ơi có lẽ đây là việc cuối cùng mà tao nhờ mày đó ...tao yêu mày nhất mậ àh cuộc đời tao có quen dc mày có lẽ là hạnh phúc nhất mong sao mày luôn hạnh phúc bên Dũng ....tao mãi yêu mày và mọi người

Quẹt nước mắt trên mặt tôi bước nhanh đi , mỗi lần tôi quay lưng nhìn lại thì bao nhiêu ký ức ngày xưa lại trở về mà hình ảnh của hấn là rõ ràng nhất . Châm dứt hết rồi phải ko Kha , mày luôn mơ có một tình yêu đẹp thì bây giờ mày có rồi đó đây là mối tình mà dù cho có chết mày cũng ko bao giờ quên . Anh ơi ,đừng quên em anh nhé ....dù cho ở nơi nào thì em cũng mãi yêu anh mà thôi ....em ra đi rồi anh cũng đừng buồn rắng mà sống anh nhé ...hãy yêu một người khác xứng đáng hơn em .

TRời lại rí rả mưa , bầu trời chẳng có chút gì là bình minh cả .....ông trời đang khóc cho tôi chẳng hay là ông đang vui vẻ vì tôi và hấn sẽ mãi mãi xa nhau theo đúng ý ông quá rồi ...Chuông điện thoại của tôi bỗng nhiên lại réo liên hồi , thì ra là ông Thành gọi ..

_ Alo Kha mau vào bệnh viện nhanh đi , Tùng bất ngờ bị đột quỵ rồi có lẽ do tim của Tùng yếu quá rồi ko chịu nổi nữa . Vào bệnh viện nhanh đi Tùng đang hôn mê ko còn biết gì nữa chắc phải thay tim gấp ....

Sao hấn lại bị ngất tối qua hấn vẫn còn rất khỏe mà , tôi chạy như điên vào bệnh viện mặc kệ những giọt mưa đang rơi xuống ướt cả gương mặt của tôi . Tiếng xe bấm còi diếc cả tai nếu tôi nhớ ko lầm thì hình như tôi xém bị xe tông mấy lần , mặc kệ tất cả tôi vẫn cứ chạy . Ko ngờ sức khỏe của hấn lại trở nên tệ như thế , anh ơi cố lên đi rồi mọi thứ sẽ ổn thôi .

Nhìn hấn nằm trong phòng kín phải hỗ trợ bằng bình oxy với hơi thở yếu ớt và gương mặt xanh xao tôi bật khóc . Tôi ôm lấy hấn , gục đầu lên vai hấn nhưng sao tôi chẳng thấy hơi ấm đâu cả người hấn ko hề có sức sống . Hấn nằm đó vô tri và bất động, tôi thêm dc nghe tiếng cười của hấn , thêm cái vòng tay ấm nóng và mãnh liệt của hấn .

Nhưng có lẽ bây giờ tất cả đã là số 0, hấn nằm đó vô hồn và ko có cảm xúc ...nhưng tôi vẫn cần hấn , tôi ôm hấn trong nước mắt và tuyệt vọng . Tôi hôn lên môi hấn nụ hôn vô vọng vì ko có sự hồi đáp và đầy nước mắt , chưa bao giờ tôi thấy hấn xa tôi đến thế , chưa bao giờ tôi thấy mình bất lực đến thế . Mặc kệ cho tôi lay gọi hấn vẫn ko mở mắt ra nhìn tôi ko ngờ tôi ko thể nói lời vĩnh biệt với hấn rồi .....

_ Đừng gọi làm gì Tùng đang hôn mê tim của Tùng bây giờ yếu lắm rồi nếu ko phẫu thuật gấp thì sẽ ko thể nào cứu dc ....sao Kha mày chuẩn bị làm phẫu thuật chưa ...- ông Thành bước vào hỏi tôi ko hề lịch sự chút nào .

_ Ok tùy anh thôi tôi thì lúc nào cũng dc hết ....- nắm lấy tay hấn tôi trả lời Thành .

_ Yên tâm đi tao rất mong mày chết để Tùng còn dc tự do đến với tao chứ , cứ tưởng tượng lúc mày chết đi còn tao thì tay trong tay với Tùng thì tao thấy sướng như thế nào rồi, ngày mai sẽ bắt đầu phẫu thuật dù gì thì mọi thứ cũng kiểm tra xong hết rồi ...

_ Anh mà cũng muốn yêu Tùng àh , hừ mai sẽ phẫu thuật bây giờ tôi muốn ở một mình với Tùng . Tối nay tôi sẽ ngủ ở đây anh làm ơn ra ngoài đi .....

_ Haha dc thôi cho mày mượn Tùng một chút đây nhá .....- cười thật khà ó Thành bước nhanh ra ngoài ko ngờ con người như thế mà cũng có thể làm bác sĩ cơ đây .

Bây giờ chỉ còn có mình tôi và hấn ,tôi vuốt nhẹ gương mặt xanh xao của hấn . Ko ngờ phải làm phẫu thuật sớm hơn dự định rất nhiều có lẽ ông trời muốn tôi ra đi sớm cũng nên, vậy là tôi sắp chấm dứt cuộc sống của chính mình rồi con anh thì phải sống tốt nhá... .

Em sắp phải ra đi rồi , anh sẽ sớm bình phục thôi ....anh phải sống tốt khi ko có em bên cạnh nha ....dù gì thì em vẫn mãi yêu anh và bên anh vì Anh Là Lễ Sóng Của Em mà . Ôm thật chặt hấn vào lòng tôi khóc ...tôi khóc ướt cả vai áo của hấn , tiếng khóc của tôi hòa vào tiếng mưa và cũng chỉ có ông trời mới nghe thấy thôi .....

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sóng Của Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146

Hơn 1 tháng sau .....

_ Tùng mau lắm yên đi mới bình phục mà lại chạy lung tung àh , nè tui ko phải là thằng Kha nha ..nằm ko yên là tui chém chết liền , mà cũng chán Tùng ghê bị bệnh nặng như thế mà ko hề nói cho ai nghe hết . Đến khi Tùng phẫu thuật xong thì cả đám mới biết .....

- con Uyên vừa gọt táo cho Tùng vừa nói .

_ Uhm vì ko muốn mọi người lo lắng thôi , lúc đầu cứ nghĩ rằng Tùng ko thể nào bên Kha dc nữa chứ ....nhưng ko ngờ Tùng lại qua khỏi nhưng trái tim mới này làm cho Tùng có cảm giác rất bình yên và ấm áp chẳng biết sao lại như thế ...

- vừa nói Tùng vừa nhìn con Uyên cười nhẹ .

_ Ấm áp hả có khi nào đó là người yêu kiếp trước của Tùng ko hehe . Ở mà tự nhiên thằng Kha biến mất luôn nha , hôm trước khi biết Tùng vừa phẫu thuật xong Uyên có gọi điện thoại cho nó nhưng mà nó khóa máy rồi . Chẳng biết nó đi đâu nữa ....

_ Mà công nhận cũng may hén , Kha đi du lịch vừa đúng lúc mà Tùng mổ tim nếu ko thì chắc Kha sẽ lo lắng lắm hihi giờ mà Kha về biết dc mọi chuyện thế nào Kha cũng la dữ lắm .....

- nụ cười hồn nhiên vẫn còn trên gương mặt Tùng nhưng Kha bây giờ đã ra xa lắm rồi ..

_ Còn dám nói hả , àh mà quên mất hình như lúc đi thằng Kha có gửi thư cho Tùng và Uyên nè nhưng mà lúc thì Uyên quên đem còn lúc Uyên nhớ thì Tùng chưa bình phục nên ko dám tự động xem một mình hehe .....

_ Chà chán ghê vậy thì lấy ra nhanh đi hai đứa mình coi ...

Lôi trong túi xách ra một bức thư vẫn còn dán khá kỹ , con Uyên nhẹ nhàng xé ra đưa cho Tùng một lá và nó một lá .....

Anh yêu của em !

Nếu bây giờ xem dc lá thư này thì em nghĩ chắc anh đã bình phục rồi đúng ko ? Em xin lỗi anh nhiều lắm thật ra thì em ko đi du lịch gì cả , em cũng ko thể về bên cạnh anh như ngày xưa nữa rồi .

Đừng khóc vì em cũng đừng tìm em làm gì bởi vì em ko còn tồn tại trên đời này nữa mà em đang tồn tại trong cơ thể anh đấy .....anh để tay lên ngực đi , anh có nghe em đang nói gì ko ...em yêu anh lắm ông xã àh . THật ra thì em biết anh bị tim lâu rồi , em ...em biết hết mọi thứ nhưng em vẫn im lặng vì ko muốn anh lo lắng có lẽ anh giận em lắm đúng ko ?

Nhưng anh oi tha thứ cho em , em ko thể nào đứng nhìn anh chết , em ko thể anh àh . Em giận anh lắm sao anh ko bao giờ nói mọi chuyện của anh cho em nghe , anh có biết là em đau khổ lắm khi mà nghĩ đến việc anh sẽ ra đi ko ...Em ko muốn ở lại chứng kiến sự ra đi của anh , nên em đành ích kỷ ra đi trước anh thôi.

Anh phải sống nhé vì cuộc sống vẫn còn nhiều thứ mà mình cần phải biết lắm anh hãy sống luôn phần của em nhé .....Em ...em ko biết phải nói gì với anh nữa vì bây giờ em đang khóc , em ko muốn phải xa anh , em ko muốn chút nào . Nhưng mà có lẽ ra đi là cách tốt nhất đúng ko anh ? Anh sẽ sống thật tốt chứ , sống cho em và vì em phải ko anh . Bên ngoài trời đang mưa đó anh , em lạnh lắm ....em muốn có anh che chở cho em nhưng em biết là

ko thể điều đó là vô vọng .

Anh vẫn còn nhớ lần đầu mình gặp nhau ko , em ước sao mọi thứ có thể quay trở lại ...em ...em nhớ anh lắm , em nhớ vòng tay ấm áp , bờ môi , nhớ mọi thứ liên quan về anh dù đến lúc chết có lẽ em ko thể nào quên dc .

Đừng trách ai vì sự ra đi của em cả vì em hoàn toàn tự nguyện mà , em ra đi cho người mà em yêu thương hết lòng anh đã vì em rất nhiều rồi hãy cho em một lần dc sống vì anh , chỉ một lần thôi và có lẽ sẽ là lần cuối .

Anh ơi , anh hãy yêu và thật hạnh phúc nhé em sẽ dõi theo hạnh phúc của anh ....anh đừng nhớ em nữa tìm hạnh phúc cho chính mình đi .....em yêu anh rất nhiều ...em xin lỗi vì ko thể bên anh , nhưng dù thế nào thì em vẫn mãi yêu anh ...em yêu anh nhiều lắm ...em ko hề muốn xa anh .

Tùng bật khóc , Uyên cũng ko thể cầm dc nước mắt . Ngồi bệch xuống giường nước mắt của Tùng rơi như mưa ....ướt đầm cả cái gối trên tay anh .

Đến giờ thì anh đã hiểu tại sao trái tim mới lại cho anh cảm giác ấm áp và thân quen như thế ...thì ra là nó của ng mà anh yêu nhất . Đưa tay ôm ngực thở một cách thật khó khăn , Tùng khóc thét lên cho nỗi đau khổ tan vào không khí nhưng hình như sâu thẳm trong lòng anh Kha đang khóc thì phải vì trái tim của anh cũng đau lên từng cơn .

Thì ra bấy lâu nay người đau khổ nhất là Kha còn anh thì quá vô tâm ko nhìn thấy dc nỗi đau trong lòng của Kha . Anh thật đáng chết , anh ko xứng đáng với tình yêu của Kha .....Khóc giờ phút này thì chẳng có ý nghĩa gì nữa , khóc cũng ko thể mang Kha về cho anh ...anh hoàn toàn bất lực ..

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 147

_ Tùng làm gì thế , buông ra đi làm trò thì vậy .....- Tùng đang đập đầu liên hồi vào tường ..

_ Tôi muốn chết Uyên buông tôi ra đi .....

_ Diên àh , ko lẽ Tùng muốn Kha chết một cách uống phí àh ...nếu thế thì Tùng chết đi ....- ánh mắt Tùng như ngây dại nhưng Tùng cũng đã kịp thời dừng lại hành động ngu ngốc của mình , đầu của Tùng rúom máu làm cho Uyên cuống cả lên ,.

_ Gì vậy sao trong này ồn ào thế , trời ơi em làm sao thế TÙNG em vừa mới bình phục nên cẩn thận đấy .....- nhào đến ôm Tùng ông Thành làm ra vẻ quan tâm rồi rít.

Mặc kệ cho ông Thành lao những vết máu trên đầu , Tùng ngồi đó nhìn ra đường ánh mắt anh ngây dại ko còn sức sống , THành thì vẫn quan tâm lo lắng hết lòng nhưng có lẽ Thành cũng cảm nhận dc cái vô hồn trong thái độ của Tùng , Thành dừng lại nhìn chăm chăm vào gương mặt của Tùng ...

_ Sao anh lại ko nói cho tôi biết , trái tim tôi dc hiến tặng là của Kha ...- đôi mắt lạnh lùng nhìn thẳng vào Thành .

_ Anh...anh ko thể nói vì Kha ko cho , và nhất là nếu em biết thì em sẽ ko đồng ý ....nhưng anh thì yêu em và anh cũng ko muốn em chết nên anh làm thế ..

_ Bóp ...bóp , anh đúng là tên đê tiện , tôi dư biết la anh ko ưa gì Kha cả đúng ko ? Hừ anh mà nghe lời Kha như thế àh , phải chăng anh mong Kha chết đi thì tôi sẽ yêu anh ...

_ Em...em đánh anh àh , vì một cái thằng ko ra gì đã chết đi mà em đánh anh àh ..

_ Nè anh câm ngay đi nhé đừng mở miệng ra mà nói Kha là ko ra gì , Kha còn hơn anh nhiều lắm đấy ...nếu anh xúc phạm Kha thì đừng trách tôi .

_ Hừ Kha là cái thá gì chứ nó cũng chỉ là thứ đồ chơi dc cả đám bạn của tao ném qua rồi thôi đừng có mà nâng giá nó lên cao thế chứ ....

Thành nói xong câu đó thì đôi mắt Tùng đang ngây dại bỗng nhiên rực lửa nó nhìn chăm chăm vào THành . Con Uyên đang ngồi thút thút khóc cũng đứng lên nhìn chăm chú vào Thành ....Tùng nhìn THành chăm chú đến nỗi làm cho anh ta ngại ngừng quay qua chỗ khác để tránh đôi mắt dò xét kia . Có lẽ vì một phút tức giận mà Thành đã tố cáo chính mình với người mà anh ta yêu ...

]

_ Thứ đồ chơi dc cả đám bạn anh ném qua àh , rốt cuộc thì anh đã làm gì với Kha ..nói mau anh đã làm gì hả ....anh và đám bạn của anh đã làm gì Kha ....- lao đến nắm lấy cổ áo của Thành, Tùng hét lên trong điên dại ...

_ Buông ra đi , anh chẳng làm gì nó cả chỉ là mấy thằng bạn anh thấy nó dễ thương nên ....

_ Nên bạn anh giờ trò thủ tính với nó chứ gì , anh ko cần chối tôi còn có thể nói chính xác cái ngày mà anh giờ trò với bạn tôi đấy ....- nhào đến nhìn thẳng vào Thành Uyên nói ..

_ Uyên ...Uyên cũng biết chuyện này hã sao TÙNG lại ko biết gì hết , Uyên nói cho TÙNG nghe dc ko ....- lay vai con Uyên khá mạnh TÙNG hét lên nghe thật vô vọng .

_ TÙNG còn nhớ cái hôm mà TÙNG nhờ Uyên sang mua đồ ăn cho Kha ko ...hôm đó Uyên ngủ lại nghe nó mớ nói lung tung quá trời nào là : Buông tao ra ,ko dùng còi ...nó còn đâm đá liên tục trong không khí ...Uyên hỏi mà nó có nói đâu ...thì ra ..- Uyên bật khóc nghẹn ngào bây giờ thì nó mới hiểu những vết thương trong lòng Kha là sâu như thế nào .

TÙNG ngồi bệch xuống đất , hơi thở anh trở nên dồn dập mặt anh trắng bệch có lẽ anh hoàn toàn bất ngờ trước những gì mà ng yêu anh đã phải trải qua . THành lo lắng chạy đến bên anh dặn dò đủ thứ vì TÙNG vừa mới vừa lành bệnh . Nhưng ngược với những lo lắng của Thành , TÙNG nhìn Thành với đôi mắt căm giận đôi mắt bình thường ngày bây giờ đang giận dữ thật sự .

Cơ thể anh run lên đầy tức giận , hình như TÙNG ko còn khả năng khống chế chính bản thân của mình nữa rồi . Anh lao như điên đến cây dao gọt trái cây mà con Uyên còn để trên bàn , con dao đâm mạnh vào ngực của Thành nhưng anh ta né kịp . THế là cây dao trượt qua vai của Thành , máu từ vai anh ta chảy xuống thấm đẫm cả cái áo blouse . Con Uyên đang thút thút nhìn thấy cảnh kinh hoàng đó thì ko còn khóc nổi nữa ....Uyên lao đến ôm chặt lấy TÙNG ..

_ TÙNG , TÙNG bình tĩnh lại đi ông làm sao thế ....

_ Buông TÙNG ra đi Uyên dù gì thì TÙNG cũng phải giết cái thằng khốn nạn , chó chết này . CHÍNH nó đã làm cho Kha đau khổ , làm sao mà TÙNG có thể tha thứ cho nó chứ ...buông ra đi .....- TÙNG hét lên vùng con dao lên cao và kết quả là tay của Thành lại có chỗ bị thương ..máu lại chảy nhiều hơn .

Con Uyên lao vào TÙNG một cách bất lực cũng đúng thôi một đứa con gái thì làm sao có thể chống lại một thằng con trai . Con Uyên đẩy ông Thành ra xa nhưng ông Thành vẫn cứ ngồi đó nhìn TÙNG với đôi mắt buồn và hối hận . Còn TÙNG thì cứ như con thú hoang lao vào con mồi một cách điên dại và mất hết lý trí .....

_ Bóp ....bóp .....- cần ko dc TÙNG , con Uyên tức giận tát hai cái thật mạnh vào mặt TÙNG , đôi mắt TÙNG có phần bình tĩnh hơn nhưng vẫn còn nét dữ tợn lắm .

Bạn đang đọc truyện *Anh Là Lễ Sống Của Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 148

_ Uyên làm cái trò gì thế sao lại đánh tôi , Uyên ko muốn tôi giết chết thằng chó này để trả thù cho Kha àh ....

_ Ha ha giết Thành ? trả thù cho Kha àh ? Ko lẽ TÙNG nghĩ rằng Kha chịu biết bao nhiêu nhục nhã , hi sinh cho TÙNG sống chỉ để cho giết ng àh . Nếu thế thì Kha làm cũng dc mà cần gì đến TÙNG , thử nghĩ đi TÙNG giết Thành xong thì TÙNG cũng phải vào tù ko lẽ đó là điều mà Kha muốn .....

_ TÙNG ...TÙNG .....- bỏ con dao xuống TÙNG gục đầu xuống đất có lẽ những lời nói và nền gạch lạnh đã làm cho TÙNG tỉnh táo phần nào .

_ Bỏ đi , Kha đã cố gắng chịu tất cả rồi thì nó cũng ko muốn mình trả thù đâu ...huống chi bây giờ TÙNG còn phải sống cho Kha mà , sống luôn phần của nó nên TÙNG phải biết trân trọng bản thân của mình

- giọng nói nghẹn ngào con Uyên nói với TÙNG , có lẽ Kha ra đi làm cho con Uyên cảm thấy mất mát nhiều thứ ....nó đã mất đi một ng còn hơn là bạn thân , một ng luôn nghe nó tâm sự luôn im lặng mỗi khi nó tức giận và luôn chịu mọi sự hiếp đáp của nó ..thế mà bây giờ Kha đã ra đi mãi mãi ...

_ CÒn ngồi đó àh màu biến ra ngoài đi , hai nhát dao vừa rồi là nhẹ với anh lắm đấy ...hừ đi đi ....TÙNG để Uyên xin cho TÙNG xuất viện nhé ....- đá mạnh vào vết thương của Thành một cách thô bạo con Uyên quay sang nói chuyện với TÙNG ..vết thương ở tay của THành lại chảy máu ...

Xô Thành ra ngoài , con Uyên ngồi bệch xuống sàn nước mắt hai người lại rơi . TÙNG để tay lên ngực anh đang nhớ về những kỷ niệm với Kha . Anh chợt thấy hối hận vì mình đã để cho Kha ra đi quá nhanh như thế , để cho Kha chịu nhiều đau khổ như vậy mà anh ko hề biết gì ....anh quá bất lực .....

Hôm nay trời ko mưa nhưng cũng ko có nắng bầu trời thật âm u và u ám ...trong một căn phòng của bệnh viện có hai con người đang đau khổ tột cùng , họ đang nhớ về những kỷ niệm ngày xưa ....nhớ về một ng mà họ hết lòng thương mến . Tiếng khóc , tiếng gọi tên , tiếng than khóc .....hòa vào không trung cô đơn và lạnh lẽo .

Chương 149

1 năm sau .....

Từng chiếc lá còn đọng những giọt nước sau một cơn mưa khá lớn, đất dưới chân người con trai nhão nhoẹt. Anh bước đi từng bước thật chậm chạp, nặng nề phải chăng vì lớp đất dưới chân anh hay chính vì tâm trạng của anh,

Từng giọt nước mắt lăn dài trên gò má hóp và đôi mắt trũng sâu, gương mặt anh thật phờ phạc nhưng vẫn còn rất điển trai và phong độ .....

Trên tay cầm một bó hoa hồng trắng, anh bước chầm chậm đến bên cạnh ngôi mộ. Một ngôi mộ khá sạch sẽ, chứng tỏ người nằm trong mộ có rất nhiều người yêu thương .....,ko có một ngọn cỏ nào có thể mọc trên ngôi mộ, một đàn hoa 10h nở hoa rực rỡ ....chàng trai lấy trong áo ra một chiếc khăn tay.

Anh lau sạch nước bám trên ngôi mộ, xua đi vài chiếc lá vàng vừa mới rụng ....anh lấy ra một cây kem và ngồi dựa vào ngôi mộ, giống như hai người tình nhân đang ngồi dựa vào nhau thật tình tứ .....

_ Anh xin lỗi Kha, hôm nay anh mới có can đảm đến thăm em. Ko ngờ con Uyên chăm sóc em cẩn thận đến vậy, anh xin lỗi rất nhiều nhóc àh .....anh ko thể có can đảm nhìn em đã nằm im trong lòng đất ....anh nhớ em nhiều lắm nhóc .....- im lặng một chút, Tùng đưa tay lên ngực như anh đang nghe câu trả lời của Kha ...

_ Uhm em yên tâm đi anh vẫn khỏe mà, dù gì thì một năm nay anh cũng chỉ sống để mỗi ngày có thể đặt tay lên ngực và nhìn thấy em thôi ....chắc em cũng biết là Uyên và Dũng kết hôn rồi đúng ko? con nhỏ đó ham hố nên cưới sớm quá em há! Phong và Chánh thì sang nước ngoài rồi và họ cũng rất hạnh phúc, Vân thì chân đã đi đứng bình thường rồi tuy là ko nhanh lắm .....

_ Haha em hỏi anh là tại sao anh lại biết nhiều thế àh ...ờ thì con Uyên kể anh nghe thôi hi hi giờ anh kể cho em nghe đó nhưng chắc em còn biết nhiều hơn anh nữa đúng ko. Àh còn ông THành, em muốn nghe ko? Anh nói nha, ông Thành thì bị ra khỏi ngành rồi hình như ông bị ba ông từ rồi.

Hình mà ông quan hệ với một thằng nào đó bị đưa cho ba ông thế là bị đuổi ra khỏi nhà, bây giờ thì ông ghê lắm em àh nghe nói hình như bị HIV nữa ...- xoa nhẹ trái tim của mình Tùng tiếp tục nói.

_ Ko có, anh nói thật mà chuyện của ông Thành anh với con Uyên có làm gì hết. Anh nghe lời em nên đâu dám trả thù đâu .....ông ở ác quá nên bị tổng tiền đó mà ...anh, anh nhớ em lắm nhóc àh .....

_ Anh vẫn chưa yêu ai, có thể suốt đời này anh ko yêu ai dc nữa đâu vì ko có ai có thể thay thế em hết .....anh yêu em lắm, anh chỉ mong sao đến lúc chết thôi lúc đó anh sẽ có thể bên em. Ai cũng hạnh phúc nhưng sao em và anh lại bị chia cắt sao anh lại phải mất em .....anh cô đơn lắm ....huhu Kha oi em về với anh đi hay là cho anh đi theo em đi, anh hết chịu nổi rồi ...

Trời lại mưa rồi, tiếng khóc của chàng trai hòa vào tiếng mưa .....anh đang gào khóc bên mộ của người yêu, trái tim của anh cũng đang nhói lên từng cơn.

Gục đầu bên mộ của Kha, toàn thân ướt sũng Tùng khóc ngày càng lớn ....bao nhiêu lâu nay trong lòng anh chỉ có Kha, chỉ có Kha mà thôi chính Kha nên anh mới sống cho đến ngày hôm nay ...Đôi khi chết lại là cách giải thoát tốt nhất ....

Tùng con gió hắt tung nước mưa vào gương mặt chàng trai nhưng anh vẫn ngồi đó đôi mắt vô cảm anh nhìn người yêu của mình đang yên nghỉ nơi lòng đất .....Gió lạnh thật, anh đang ôm ghì ngôi mộ của người yêu vào lòng....tiếng khóc xé tan cả màn mưa .....Anh yêu em nhiều lắm Kha àh .....

Gió đang thổi rất mạnh trên ngôi mộ của Phạm Minh Kha có một người thanh niên đang gục khóc .....mưa vẫn mưa phải chăng ông trời đang khóc hay là vì mưa gió vô tình .....

HẾT